

Міністерство охорони здоров'я України
Державний фармакологічний центр

ДЕРЖАВНИЙ ФОРМУЛЯР лікарських засобів

Випуск перший

Схвалено та рекомендовано
Міністерством освіти і науки
України
(витяг з протоколу №1 засідання
науково-методичної комісії з медицини
від 16.12.2008 р.)

Затверджено
Міністерством охорони здоров'я
України
(наказ МОЗ України
від 17.03.2009 №173)

ЗМІСТ

		ПЕРЕДМОВА ДО ПЕРШОГО ВИПУСКУ
		ЗМІСТ
		КОЛЕКТИВ РОЗРОБНИКІВ
		ПЕРЕЛІК УСТАНОВ, СПІВРОБІТНИКИ ЯКИХ ПРИЙМАЛИ УЧАСТЬ У РОЗРОБЦІ ДЕРЖАВНОГО ФОРМУЛЯРУ ЯК КОРИСТУВАТИСЬ ФОРМУЛЯРОМ
		ОСНОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ ТА СКОРОЧЕННЯ
		ВСТУП
1.		НЕВІДКЛАДНА ДОПОМОГА ПРИ ГОСТРИХ ОТРУЄННЯХ
	1.1.	Детоксикаційна терапія консервативна
	1.2.	Детоксикаційна терапія (консервативні та екстракорпоральні методи)
2.		КАРДІОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
	2.1.	β -адреноблокатори
	2.2.	Селективні інгібітори I f каналів
	2.3.	Блокатори кальцієвих каналів
	2.4.	Інгібітори ангіотензинперетворюючого фермента (АПФ)
	2.5.	Блокатори рецепторів ангіотензину II
	2.6.	Антигіпертензивні лікарські засоби центральної дії
	2.7.	Вазоділататори
	2.8.	α -адреноблокатори
	2.9.	Діуретики
	2.10.	Нітрати
	2.11.	Серцеві глікозиди
	2.12.	Адреноміметичні лікарські засоби
	2.13.	Антиаритмічні лікарські засоби
	2.14.	Лікарські засоби, які впливають на згортання крові та функцію тромбоцитів
	2.15.	Гіполіпідемічні лікарські засоби
	2.16.	Засоби, що підвищують стійкість міокарда до гіпоксії
	2.17.	Засоби, що регулюють кровообіг головного мозку
	2.18.	Лікарські засоби, які нормалізують процеси у стінці судин
		2.18.1. Антиоксидантні засоби
		2.18.2. Ангіопротектори
		2.18.3. Антигіпоксантні засоби
		2.18.4. Білкові гідролізати
	2.19.	Антиадренергічні лікарські засоби
		2.19.1. Гангліоблокуючі засоби
		2.19.2. Симпатолітичні засоби
	2.20.	Анальгетики

	2.21.	Психолептичні засоби
3.		ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
	3.1.	Препарати для лікування кислотозалежних захворювань
		3.1.1. Антациди
		3.1.2. Засоби для лікування пептичної виразки та гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби (ГЕРХ)
	3.2.	Засоби, що застосовуються при функціональних шлунково-кишкових розладах
	3.3.	Протиблювотні засоби та препарати, що усувають нудоту. Антагоністи серотонінових рецепторів
	3.4.	Засоби, що застосовуються при захворюваннях печінки та жовчовивідних шляхів
	3.5.	Проносні засоби
	3.6.	Антидіарейні препарати
	3.7.	Засоби, що застосовуються при ожирінні (виключаючи дієтичні продукти)
	3.8.	Засоби замісної терапії, що застосовуються при розладах травлення, включаючи ферменти
	3.9.	Засоби, що підвищують апетит
	3.10.	Інші засоби, що впливають на систему травлення і метаболічні процеси
4.		ПУЛЬМОНОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ПРИ ОБСТРУКТИВНИХ ЗАХВОРЮВАННЯХ ДИХАЛЬНИХ ШЛЯХІВ
	4.1.	Бронходилататори
		4.1.1. Адреностимулятори
		4.1.2. М-холінолітики (короткої та пролонгованої дії)
		4.1.3. Ксантини
	4.2.	Глюкокортикостероїди
	4.3.	Інші засоби для системного застосування при обструктивних захворюваннях дихальних шляхів
	4.4.	Стабілізатори мембран гладких клітин та блокатори лейкотриснових рецепторів
	4.5.	Стимулятори дихання
	4.6.	Муколітичні засоби
	4.7.	Протикашльові препарати
5.		ПСИХІАТРІЯ, НАРКОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
	5.1.	Засоби, що застосовуються в психіатрії
		5.1.1. Анксиолітики
		5.1.2. Антипсихотики
		5.1.3. Антидепресанти
		5.1.4. Препарати для лікування деменції
		5.1.5. Протипаркінсонічні засоби
		5.1.6. Протиепілептичні засоби
		5.1.7. Інші засоби
		5.1.8. Препарати для лікування гіперкінетичного розладу у дітей
	5.2.	Засоби, що застосовуються в наркології
		5.2.1. Психолептичні засоби
		5.2.2. Засоби для загальної анестезії
		5.2.3. Засоби, що застосовуються при адиктивних розладах
		5.2.4. Психоаналептики
		5.2.5. Протиепілептичні засоби
		5.2.6. Антипаркінсонічні засоби
		5.2.7. Антидоти
		5.2.8. Ентеросорбенти
		5.2.9. Нестероїдні протизапальні засоби
		5.2.10. Анальгетики
		5.2.11. Вітаміни

		5.2.12.Інші засоби, що застосовуються в наркології
6.		НЕВРОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
	6.1.	Засоби для лікування запальних хвороб центральної нервової системи
	6.2.	Засоби для лікування системних атрофій, що уражають переважно центральну нервову систему
	6.3.	Засоби для лікування екстрапірамідних та інших рухових порушень
	6.4.	Засоби для лікування демієлінізуючих хвороб центральної хвороби системи
	6.5.	Засоби для лікування епізодичних та пароксизмальних розладів
	6.6.	Засоби для лікування уражень окремих нервів, нервових корінців та сплетень
	6.7.	Засоби для лікування поліневропатії та інших уражень периферичної нервової системи
	6.8.	Засоби для лікування хвороб нервово-м'язевого синапсу та м'язів
	6.9.	Засоби для лікування церебрального паралічу та інших паралітичних синдромів
	6.10.	Засоби для лікування інших захворювань нервової системи
	6.11.	Засоби для лікування цереброваскулярних хвороб
7.		ЕНДОКРИНОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
	7.1.	Засоби, що застосовуються для лікування цукрового діабету
		7.1.1. Інсуліни
		7.1.2. Пероральні цукрознижуючі засоби
		7.1.3. Інші лікарські засоби, які використовуються при цукровому діабеті
	7.2.	Засоби для лікування гіпоглікемії
	7.3.	Засоби для лікування захворювань щитоподібної залози
		7.3.1. Тиреоїдні гормони
		7.3.2. Антитиреоїдні засоби
		7.3.3. Препарати йоду
		7.3.4. Препарати, що використовуються для симптоматичної терапії захворювань щитоподібної залози
	7.4.	Засоби для лікування захворювань наднирників
		7.4.1. Глюкокортикоїди
		7.4.2. Мінералокортикоїди
	7.5.	Засоби для лікування захворювань статевих залоз
		7.5.1. Жіночі статеві гормони та їх антагоністи
		7.5.2. Чоловічі статеві гормони та їх антагоністи
		7.5.3. Анаболічні стероїди
		7.5.4. Засоби із змішаною естроген-гестаген-андрогенною активністю
	7.6.	Засоби для лікування захворювань гіпоталамо-гіпофізарної системи
		7.6.1. Препарати гормонів гіпоталамуса
		7.6.2. Препарати гормонів гіпофіза
	7.7.	Засоби, що застосовуються для лікування остеопорозу
	7.8.	Інші препарати, що застосовуються у лікуванні ендокринологічних захворювань
	7.9.	Невідкладна допомога при гострих ендокринологічних станах
		7.9.1. Гіпоглікемічна кома
		7.9.2. Гіперглікемічна кома
		7.9.3. Криз при гострій недостатності наднирникових залоз
8.		РЕВМАТОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
	8.1.	Протизапальні засоби, що застосовуються при захворюваннях кишечника
	8.2.	Імуносупресанти
	8.3.	Структурні аналоги фолієвої кислоти
	8.4.	Алкілюючі сполуки
	8.5.	Протималярійні препарати
	8.6.	Біологічні агенти

		8.6.1. Інгібітори фактору некрозу пухлин α (ФНП- α)
		8.6.2. Анти-CD-20-агенти
8.7.		Засоби, що впливають на опорно-руховий апарат
		8.7.1. Нестероїдні протизапальні та протиревматичні засоби
		8.7.2. Засоби, що застосовуються для лікування подагри
		8.7.3. Засоби, що впливають на структуру та мінералізацію кісток
8.8.		Анальгетики
8.9.		Прості препарати кортикостероїдів для системного застосування
8.10.		Міорелаксанти
8.11.		Ферменти
8.12.		Інші засоби, що застосовуються при патології опорно-рухового апарата
8.13.		Інші кардіологічні препарати
9.		ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
9.1.		Засоби для зовнішнього застосування у дерматології
		9.1.1. Глюкокортикоїди для зовнішнього застосування
		9.1.2. Антибактеріальні засоби для топічного застосування
		9.1.3. Протигрибкові засоби для топічного застосування
		9.1.4. Антисептичні та інсектицидні засоби
9.2.		Засоби для лікування псоріазу
9.3.		Топічні місцеві анестетики та засоби проти свербіж
9.4.		Засоби для лікування педикульозу та корости
9.5.		Лікарські засоби для лікування вугрів та розацеа
9.6.		Засоби із захисною та пом'якшуючою дією
9.7.		Засоби для лікування сифілісу
9.8.		Засоби для лікування гонореї
9.9.		Засоби для лікування неускладненої уrogenітальної хламідійної інфекції (та інших негонокових та неспецифічних уrogenітальних інфекцій ¹)
9.10.		Засоби для лікування уrogenітальної трихомонадної інфекції (трихомоніазу)
9.11.		Засоби для лікування генітальної герпетичної інфекції
9.12.		Засоби для лікування папіломавірусної інфекції геніталій
10.		АНЕСТЕЗІОЛОГІЯ ТА РЕАНІМАТОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
10.1.		Засоби загальної анестезії (загальні анестетики)
		10.1.1.Інгаляційні анестетики
		10.1.2. Неінгаляційні анестетики
10.2.		Засоби для місцевої анестезії (місцеві анестетики)
10.3.		Анальгетичні засоби
		10.3.1. Опіоїди
		10.3.2. Похідні фенілпіперидину
		10.3.3. Похідні орипавіну
		10.3.4. Похідні морфінану
		10.3.5. Похідні піразолону
10.4.		Міорелаксанти з центральним механізмом дії
10.5.		Кровозамінники та перфузійні розчини
10.6.		Розчини для парентерального живлення
10.7.		Розчини осмотичних діуретиків
10.8.		Засоби сорбційної терапії
11.		АКУШЕРСТВО, ГІНЕКОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
11.1.		Протимікробні та антисептичні засоби
11.2.		Засоби, що підвищують тонус та скорочувальну активність міометрію
		11.2.1. Алкалоїди ріжків
		11.2.2. Простагландини
11.3.		Засоби, що пригнічують скоротливу активність матки

	11.4.	Контрацептиви для місцевого застосування
	11.5.	Інші засоби, що застосовуються в гінекології
	11.6.	Гормони статевих залоз та препарати, що застосовуються при патології статевої системи
		11.6.1. Гормональні контрацептиви для системного застосування. Гестагени
		11.6.2. Естрогени
		11.6.3. Гестагени
		11.6.4. Гонадотропіни та інші стимулятори
		11.6.5. Антиандрогени. Прості препарати антиандрогенів
		11.6.6. Інші статеві гормони та засоби, що впливають на статеву систему
	11.7.	Аналоги гонадотропін-релізінг гормона
12.		УРОЛОГІЯ, АНДРОЛОГІЯ, СЕКСОПАТОЛОГІЯ, НЕФРОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
	12.1.	Урологія. Лікарські засоби
		12.1.1. Засоби для лікування запальних інфекційних захворювань нирки
		12.1.2. Засоби для лікування сечокам'яної хвороби
		12.1.3. Засоби для лікування доброякісної гіперплазії передміхурової залози
		12.1.4. Засоби для лікування раку нирки
		12.1.5. Засоби для лікування раку сечового міхура
		12.1.6. Засоби для лікування раку передміхурової залози
		12.1.7. Засоби для лікування раку яєчка
		12.1.8. Засоби для лікування раку статевого члена
		12.1.9. Засоби для лікування функціональних нейрогенних порушень сечовипускання
		12.1.10. Засоби для лікування порушень видільної функції нирки
		12.1.11. Діагностичні (рентгенконтрасні) засоби
		12.1.12. Засоби, що впливають на згортання крові
		12.1.13. Інші фармакотерапевтичні групи лікарських засобів, що застосовуються в урології
	12.2.	Андрологія, сексопатологія. Лікарські засоби
		12.2.1. Протимікробні та антисептичні засоби
		12.2.2. Інші засоби, що застосовуються в андрології
		12.2.3. Протизапальні засоби
		12.2.4. Гормони статевих залоз та препарати, що застосовуються при патології статевої системи
		12.2.5. Антиандрогени
		12.2.6. Інші статеві гормони та засоби, що впливають на статеву систему
		12.2.7. Засоби для стимуляції статевої дисфункції
		12.2.8. Засоби для інтракавернозної терапії
		12.2.9. Засоби, що використовуються для терапії передчасного сім'явиверження
		12.2.10. Засоби для лікування еректильної дисфункції
	12.3.	Нефрологія. Лікарські засоби
		12.3.1. Антибактеріальні засоби
		12.3.2. Антикоагулянти
		12.3.3. Діуретики
		12.3.4. Спазмолітики
		12.3.5. Імуносупресанти
		12.3.6. Протималярійні препарати
		12.3.7. Біологічні агенти
		12.3.8. Кортикостероїди для системного застосування
		12.3.9. Антигіпертензивні лікарські засоби
		12.3.10. Гіполіпідемічні лікарські засоби
		12.3.11. Лікарські засоби, що нормалізують процеси у стінці судин
		12.3.12. Лікарські засоби для гіперфосфатемії
		12.3.13. Препарати вітаміну Д та його аналоги
		12.3.14. Антианемічні засоби

13.		ГЕМАТОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
	13.1.	Антианемічні засоби
		13.1.1. Препарати заліза
		13.1.2. Препарати вітаміну В ₁₂ і фолієвої кислоти
		13.1.3. Інші антианемічні засоби
	13.2.	Цитостатичні засоби
	13.3.	Моноклональні антитіла
	13.4.	Імуномодуючі засоби
	13.5.	Імуносупресивні засоби
	13.6.	Стимулятори гранулоцитопоезу
	13.7.	Гемостатичні засоби
		13.7.1. Компоненти та препарати крові
		13.7.2. Препарати вітаміну К
		13.7.3. Препарат вітаміна С
		13.7.4. Інші гемостатичні засоби системного застосування
		13.7.5. Інгібітори фібринолізу
	13.8.	Антитромботичні засоби
		13.8.1. Антикоагулянти
		13.8.2. Антиагреганти
		13.8.3. Фібринолітики
14.		НЕОНАТОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
	14.1.	Антибактеріальні засоби
		14.1.1 Антибіотики
		14.1.2. Протигрибкові засоби
		14.1.3. Протипротозойні засоби
		14.1.4. Протівірусні засоби
	14.2.	Анестезуючі засоби
		14.2.1. Анестезуючі засоби загальної дії
		14.2.2. Анестезуючі засоби для локальної анестезії
	14.3.	Анальгетики та неспецифічні протизапальні засоби
	14.4.	Протисудомні та протиепілептичні репарати
	14.5.	Гормональні препарати
		14.5.1.Інсуліни короткої дії
	14.6.	Діуретики
	14.7.	Препарати для парентерального живлення
	14.8.	Розчини електролітів
	14.9.	Серцево-судинні препарати
		14.9.1.Адреноміметики
		14.9.2.Допамінергічні агоністи
		14.9.3.Серцеві глікозиди
		14.9.4.Блокатори кальцієвих каналів
		14.9.5.Блокатори М-холінорецепторів
	14.10.	Препарати коагуляційної дії
		14.10.1.Синтетичний аналог вітаміну К
		14.10.2. Інгібітор фібринолізу
		14.10.3. Антикоагулянт прямої дії
		14.10.4. Антидоти гепарину
	14.11.	Препарати крові, плазми та плазмозамінники
	14.12.	Вітаміни
	14.13.	Засоби еритропоетичної дії
	14.14.	Засоби лейкопоетичної дії
	14.15.	Засоби для лікування захворювань шлунково-кишкового тракту
	14.16.	Засоби для пероральної регідратації
	14.17.	Замісна сурфактантна терапія
	14.18.	Пробіотики
	14.19.	Препарати ноотропної дії

	14.20.	Антидоти
	14.21.	Препарати метаболічної дії
	14.22	Офтальмологічні препарати
	14.23	Муколітичні препарати
	14.24	Курареподібні препарати
15.		ОФТАЛЬМОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
	15.1.	Протимікробні засоби
		15.1.1. Антибактеріальні засоби
		15.1.2. Протигрибкові засоби
		15.1.3. Протівірусні засоби
	15.2.	Протизапальні засоби
		15.2.1. Глюкокортикоїди
		15.2.2. Нестероїдні протизапальні засоби
		15.2.3. Комбіновані антибактеріальні засоби
	15.3.	Протиглаукомні засоби
		15.3.1. Засоби, що покращують відтік внутрішньоочної рідини
		15.3.2. Засоби, що пригнічують продукцію внутрішньоочної рідини
	15.4.	Мідріатичні та цитоплегічні засоби
		15.4.1. М-холіноблокатори
		15.4.2. Адреноміметики
	15.5.	Деконгестанти та протиалергічні засоби
		15.5.1. Антигістаміні засоби (H1-блокатори)
		15.5.2. Стабілізатори мембран опасистих клітин
		15.5.3. Судинно-звужуючі засоби
	15.6.	Місцеві анестетики
	15.7.	Діагностичні засоби
	15.8.	Інші лікарські засоби, що використовуються для лікування очних хвороб
16.		ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ
	16.1.	Засоби, що застосовуються при захворюваннях вуха
		16.1.1. Засоби для видалення сірчаної пробки
		16.1.2. Засоби для лікування зовнішнього отиту
		16.1.3. Засоби для лікування середнього отиту
		16.1.4. Засоби для лікування кохлеовестибулярних розладів
	16.2.	Лікарські засоби, що застосовуються при захворюваннях носа та навколоносових синусів (ннс)
		16.2.1. Засоби для лікування ринітів та синуситів
		16.2.2. Засоби для лікування поліпозного риносинуситу
		16.2.3. Засоби, що застосовуються при носовій кровотечі
		16.2.4. Засоби для лікування атрофічного риніту
		16.2.5. Гомеопатичні засоби для лікування захворювань порожнини носа та навколоносових синусів
	16.3.	Лікарські засоби, що застосовуються при захворюваннях глотки
		16.3.1. Антисептичні засоби
		16.3.2. Рослинні та гомеопатичні препарати
		16.3.3. Муколітичні засоби
		16.3.4. Інші засоби, що застосовуються при захворюваннях глотки
	16.4.	Засоби, що застосовуються при захворюваннях гортані
		16.4.1. Засоби для лікування ларингіту
		16.4.2. Засоби для лікування набряку гортані
17.		ПРОТИМІКРОБНІ ТА АНТИГЕЛЬМІНТНІ ЗАСОБИ
	17.1.	Принципи раціонального використання протимікробних (антимікробних) засобів
		17.1.1. Принципи застосування протимікробних засобів у лікарській установі
		17.1.2. Загальні принципи вибору протимікробних засобів
	17.2.	Антибактеріальні засоби
		17.2.1. β -лактамі антибіотики

	17.2.2. Тетрацикліни
	17.2.3. Аміноглікозиди
	17.2.4. Макроліди
	17.2.5. Лінкозаміди
	17.2.6. Глікопептиди
	17.2.7. Оксазолідинони
	17.2.8. Інші антибіотики
	17.2.9. Нітроїмідазоли
	17.2.10. Сульфаніламід і триметоприм
	17.2.11. Хінолони
	17.2.12. Нітрофурані
17.3.	Протитуберкульозні засоби
17.4.	Противірусні засоби
	17.4.1. Полієнові антибіотики
	17.4.2. Імідазоли
	17.4.3. Тріазоли
17.5.	Противірусні засоби
	17.5.1. Засоби, що застосовуються для профілактики й лікування грипу
	17.5.2. Засоби, що застосовуються для лікування герпетичних інфекцій
	17.5.3. Засоби, що застосовуються для лікування ВІЛ-інфекції (протиретровірусні засоби – ПРВЗ)
	17.5.4. Засоби, що застосовуються при геморагічній лихоманці з нирковим синдромом (ГЛНС) та Крим-Конго геморагічній лихоманці
17.6.	Противірусні засоби
	17.6.1. Засоби для лікування та профілактики малярії
	17.6.2. Засоби для лікування амебіази
	17.6.3. Засоби для лікування трихомоніази
	17.6.4. Засоби для лікування токсоплазмозу
	17.6.5. Засоби для лікування лямбліозу
	17.6.6. Засоби для лікування лейшманіозу
17.7.	Антигельмінтні засоби
	17.7.1. Засоби, що застосовуються при трематодозах
	17.7.2. Засоби, що застосовуються при нематодозах
	17.7.3. Засоби, що застосовуються при цестодозах
17.8.	Загальні принципи вибору антибіотиків в лікуванні пневмонії
18.	ІМУНОМОДУЛЯТОРИ ТА ПРОТИАЛЕРГІЧНІ ЗАСОБИ
18.1.	Імуномодулятори
	18.1.1. Імуноглобуліни
	18.1.2. Цитокіни
	18.1.3. Індуктори інтерферонів
	18.1.4. Препарати тимічного походження
	18.1.5. Інші препарати
	18.1.6. Препарати бактеріального походження
	18.1.7. Препарати грибкового походження
	18.1.8. Препарати тваринного походження
	18.1.9. Препарати рослинного походження
	18.1.10. Синтетичні імуномодулятори
	18.1.11. Вітаміни, мінерали
	18.1.12. Інші засоби
	18.1.13. Імуносупресанти
	18.1.14. Гомеопатичні засоби
18.2.	Противірусні засоби
	18.2.1. Антигістамінні препарати
	18.2.2. Стабілізатори мембран тканинних та циркулюючих базофілів
	18.2.3. Антагоністи лейкотрієнових рецепторів
	18.2.4. Глюкокортикостероїди
	18.2.6. Імуносупресори

		18.2.7.Препарати для проведення специфічної імунотерапії
19.		ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ЗЛОЯКІСНИХ НОВОУТВОРЕНЬ
	19.1.	Антинеопластичні засоби
		19.1.1. Алкілюючі засоби
		19.1.2. Антиметаболіти
		19.1.3. Препарати рослинного походження, в т.ч. напівсинтетичні
		19.1.4. Цитотоксичні антибіотики
		19.1.5. Моноклональні антитіла
		19.1.6. Інші антинеопластичні засоби
	19.2.	Ферментні препарати та інгібітори ферментів
	19.3.	Лікарські засоби, що використовуються для гормональної терапії злоякісних новоутворень
		19.3.1. Гормони та їх аналоги
		19.3.2. Антагоністи гормонів та подібні лікарські засоби
	19.4.	Імуномодулюючі засоби
	19.5.	Інгібітори ангіогенезу
	19.6.	Засоби супроводу, що застосовуються в онкології
	19.7.	Вакцини, що застосовуються для лікування злоякісних новоутворень
		Додаток 1. Правила виписування рецептів та вимог-замовлень на лікарські засоби і виробу медичного призначення, Порядку відпуску лікарських засобів і виробів медичного призначення з аптек та їх структурних підрозділів, Інструкції про порядок зберігання, обліку та знищення рецептурних бланків та вимог-замовлень, затверджені наказом МОЗ України від 19.07.2005 №360 (із змінами і доповненнями)
		Додаток 2. Взаємодія лікарських засобів
		Додаток 3. Особливості застосування ЛЗ у жінок в період вагітності та в період лактації
		Додаток 4. Особливості застосування ЛЗ при недостатності функції внутрішніх органів (печінки, нирок, серцево-судинної і дихальної систем)
		Додаток 5. Особливості застосування і обмеження у дітей та осіб похилого та старечого віку
		Додаток 6. Фармацевтична опіка, скерована на лікарів і медичний персонал та фармацевтична опіка, скерована на пацієнта
		Додаток 7. Післяреєстраційний нагляд за побічними реакціями та відсутністю ефективності лікарських засобів

**ПЕРЕЛІК установ,
співробітники яких прийняли участь в розробці
Державного формуляру лікарських засобів**

Міністерство охорони здоров'я України	
	ДП «Державний фармакологічний центр» МОЗ України
	ДП «Державний науковий центр лікарських засобів» МОЗ України
	ДП «Інститут екогігієни і токсикології ім. Л.І.Медведя» МОЗ України
	ДУ «Національний інститут раку» МОЗ України
	Інститут експериментальної патології, онкології та радіобіології ім. Р.Є. Кавецького НАН України
	Український науково-дослідний інститут соціальної і судової психіатрії та наркології МОЗ України
	Український науково-практичний центр ендокринної хірургії, трансплантації ендокринних органів і тканин МОЗ України
	Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова
	Дніпропетровська державна медична академія
	Донецький державний медичний університет ім. М.Горького
	Кримський державний медичний університет ім. Георгієвського
	Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького
	Національна медична академія післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика
	Національний медичний університет ім. О.О. Богомольця

Національний фармацевтичний університет
Одеський державний медичний університет
Українська державна медична стоматологічна академія
Харківська медична академія післядипломної освіти
Харківський державний медичний університет
АМН України
ДУ «Інститут гематології і трансфузіології АМН України»
ДУ «Інститут генетичної та регенеративної медицини АМН України»
ДУ «Інститут геронтології АМН України»
ДУ «Інститут ендокринології та обміну речовин ім. В.П.Комісаренка АМН України»
ДУ «Інститут медицини праці АМН України»
ДУ «Інститут неврології, психіатрії та наркології АМН України»
ДУ «Інститут нейрохірургії ім. А.П. Ромоданова АМН України»
ДУ «Інститут нефрології АМН України»
ДУ «Інститут отоларингології ім. проф. О.С.Коломійченка АМН України»
ДУ «Інститут очних хвороб і тканинної терапії АМН України»
ДУ «Інститут педіатрії, акушерства та гінекології» АМН України
ДУ «Інститут урології АМН України»
ДУ «Інститут фармакології та токсикології АМН України»
ДУ «Національний інститут фтизіатрії і пульмонології ім. Ф.Г.Яновського» АМН України
ННЦ «Інститут кардіології ім. акад. М.Д.Стражеска»
Інші заклади та організації
Військове медичне управління Служби Безпеки України
Госпіталь Військово-медичного управління Служби безпеки України
Івано-Франківський обласний наркологічний диспансер
Київська міська наркологічна клінічна лікарня "Соціотерапія"
Київська міська психоневрологічна лікарня №3
КЛПУ «Міська психоневрологічна лікарня №2 м.Донецька»
Лікувально-реабілітаційна клініка «Віта» Київської міської наркологічної клінічної лікарні «Соціотерапія»
Науково-практичний центр «Епілепсія»
Національна дитяча спеціалізована лікарня ОХМАТДИТ
Полтавський обласний наркологічний диспансер
Тематична група ООН з ВІЛ/СНІДу
Український інститут досліджень політики щодо громадського здоров'я
Український медичний та моніторинговий центр з алкоголю та наркотиків МОЗ України

Як користуватись формуляром

Державний формуляр лікарських засобів містить загальну інформацію, основні розділи та додатки.

Загальна інформація включає передмову, вступ, колектив розробників, рекомендації щодо користування державним формуляром, перелік основних позначень та скорочень, зміст.

Основні розділи формуляру структуровані за групами ЛЗ, що застосовуються в медикаментозному лікуванні хвороб та станів відповідно напрямку медицини, в яких переважає консервативна терапія.

Лікарські засоби у формулярному керівництві систематизовані за міжнародною непатентованою назвою (далі – МНН). Інформація про ЛЗ, що включені до ДФ, подається відповідно до формату формулярної статті. Єдиним джерелом наповнення формулярної статті є діюча Інструкція для медичного застосування (далі - Інструкція) оригінального ЛЗ, зареєстрованого в Україні; за відсутності реєстрації в Україні оригінального ЛЗ використовується Інструкція генеричного ЛЗ, що першим був зареєстрований в Україні. Формулярні статті розроблено тільки на монопрепарати, оскільки вони є пріоритетними для включення до формуляру.

Поряд з МНН ЛЗ проставляються **додаткові позначки (індекси):**

(*) мають ЛЗ, що включені до Національного переліку основних (життєво необхідних) лікарських засобів і виробів медичного призначення (Постанова КМ України від 29.03.2006 №400);

(**) мають ЛЗ, що включені до Переліку лікарських засобів, дозволених до застосування в Україні, які відпускаються без рецептів з аптек та їх структурних підрозділів (Наказ МОЗ України від 27.12.2006 № 897)

Торгові назви всіх зареєстрованих в Україні ЛЗ розміщуються в алфавітному порядку у двох підрозділах:

I – ЛЗ вітчизняного виробництва

II – ЛЗ іноземного виробництва

За результатами аналізу цін на ЛЗ всі препарати в межах однієї основної АТС-групи (перший рівень) були розподілені в одну з трьох «цінових ніш» - низько-, середньо та високовартісна з указанням належності вказаного препарату до відповідної «цінової ніші» у вигляді одно-, дво – та триразового зображення графічного знаку гривні:

- належність препарату до низьковартісних ЛЗ;

- належність препарату до середньовартісних ЛЗ;

належність препарату до високовартісних ЛЗ;

н/д – відсутність інформації стосовно ціни ЛЗ

Звертаємо Вашу увагу на наступне:

Якщо в різних розділах вказано однакові ЛЗ в однакових лікарських формах, то повна формулярна стаття розміщена в тому розділі, який відповідає основним/переважним показанням. Наприклад, повна формулярна стаття Еналаприл (Enalapril) розміщена у розділі «Кардіологія. Лікарські засоби», а в інших розділах, що містять рекомендації до застосування цього ЛЗ, після назви Еналаприл (Enalapril) міститься тільки посилання на розділ «Кардіологія. Лікарські засоби».

Якщо в одному розділі вказано різні лікарські форми з вмістом однакової діючої речовини, то вся інформація вміщена до однієї формулярної статті з відповідною МНН. В такому разі **кожен пункт формулярної статті містить узагальнену інформацію з інструкцій для медичного застосування кожної вказаної лікарської форми.** Наприклад, повна формулярна стаття Сальбутамол (Salbutamol), що розміщена у розділі «Пульмонологія. Лікарські засоби, що застосовуються при обструктивних захворюваннях дихальних шляхів», включає інформацію про всі лікарські форми, рекомендовані до застосування в пульмонології (аерозоль для інгаляцій, дозований, р-н для інгаляцій у небулах, р-н для ін'єкцій, капс. з модифікованим вивільненням).

Якщо в різних розділах вказано ЛЗ, що містять однакову діючу речовину в різних лікарських формах, то повна формулярна стаття розміщена в тому розділі, де рекомендується застосування лікарської форми системної дії (р-н для ін'єкцій, табл., капс. та ін.). В тих розділах, де рекомендується застосування місцевих лікарських форм (мазі, гелі, краплі очні/вушні та ін.), після МНН вказується стисла інформація стосовно показання до застосування, способу застосування, форми випуску та торгової назви ЛЗ. Наприклад, повна формулярна стаття Гідрокортизон (Hydrocortisone) розміщена у розділі «Ендокринологія. Лікарські засоби» з інформацією про лікарські форми системної дії - суспензія для ін'єкцій, порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій. В той час в розділі «Дерматовенерологія. Лікарські засоби», де рекомендовано застосування препаратів місцевої дії з діючою речовиною «гідрокортизон» (крем, мазь для зовнішнього застосування, емульсія на шкірні), вказана лише стисла інформація про застосування лікарської форми місцевої дії та міститься посилання на розділ «Ендокринологія. Лікарські засоби», де розміщена повна формулярна стаття даного ЛЗ.

Інформація про комбіновані препарати подається стисло - в назву виносяться всі діючі речовини, далі вказується інформація стосовно торгової назви, форми випуску, вмісту (кількості) діючих речовин та назви виробника.

Додатки включають інформацію про правила виписування рецептів, особливості застосування ЛЗ у пацієнтів окремих вікових груп, застосування ЛЗ у пацієнтів з порушеннями функції життєвонеобхідних органів та систем, питання фармацевтичної опіки, скерованої на лікарів та пацієнтів, післяреєстраційний нагляд за побічними реакціями та відсутністю ефективності ЛЗ в Україні та предметні покажчики ЛЗ. Структурно Додатки 2-6 розроблені у вигляді таблиць, в крайній лівій колонці яких розміщено список ЛЗ (монопрепаратів), включених до ДФ українському мовою в алфавітному порядку, в інших колонках – тематична інформація. Додаток 7 окрім загальних питань фармаконагляду, також містить бланк карти-повідомлення про побічну реакцію чи відсутність ефективності ЛЗ при медичному застосуванні із зазначенням вимог до складання.

Маємо сподівання, що користування Державним формуляром лікарських засобів буде зручним і простим, а інформація корисною.

Основні позначення та скорочення

α	– альфа
AUC	– площа на графіку під кривою “концентрація - час”
AV	– атріовентрикулярний
β	– бета
Hb	– рівень гемоглобіна
Ig	– імуноглобулін
pH	– водневий показник
t°	– температура
T_{1/2}	– період напівіснування
a/б	– антибіотик
a/г	– антиген
a/т	– антитіло
АБЗ	– антибактеріальний засіб
АГ	– артеріальна гіпертензія
АДФ	– аденозиндифосфат
АКТГ	– адренокортикотропний гормон
АЛТ	– аланінамінотрансфераза
амп.	– ампула
антиIgE	– антиімуноглобулін E
АПФ	– ангіотензин-перетворюючий фермент
АР	– алергічні реакції
АСТ	– аспартатамінотрансфераза
АТ	– артеріальний тиск
АТФ	– аденозинтрифосфат
БА	– бронхіальна астма
в/в	– внутрішньовенне введення
в/м	– внутрішньом'язеве введення
ВГА	– вірусний гепатит А
ВГВ	– вірусний гепатит В
ВГС	– вірусний гепатит С
ВДШ	– верхні дихальні шляхи
ВІЛ	– вірус імунодефіциту людини
ВР	– внутрішньоочна рідина
ВТ	– внутрішньоочний тиск
г.	– гострий
ГД	– гемодіаліз
ГК	– глюкокортикоїди
ГКС	– глюкокортикостероїди
год	– година
Гр (-)	– грамнегативний
Гр (+)	– грампозитивний
ГРВІ	– гості респіраторно-вірусні інфекції
ГСіС	– гемосорбція на іонообмінних смолах
ГСу	– гемосорбція на активованому вугіллі
ДНК	– дезоксирибонуклеїнова кислота
ДПК	– дванадцятипала кишка
ЕКГ	– електрокардіограма
ІКС	– інгаляційний кортикостероїд
ІМ	– інфаркт міокарда
ІХС	– ішемічна хвороба серця
КА	– карбоангідраза
капс.	– капсули
крап.	– краплі
КФК	– креатинфосфокіназа
ЛДГ	– лактатдегідрогеназа
ЛЗ	– лікарський засіб
ЛФ	– лужна фосфатаза

м/о	– мікроорганізм
МАО	– моноамінооксидаза
МБТ	– мікобактерії туберкульозу
МДД	– максимальна добова доза
МО	– міжнародні одиниці
МПД	– максимально переносима доза
МТІК	– монометилтриазеноімідазолкарбоксаміду
НДШ	– нижні дихальні шляхи
НІЗТ	– нуклеозидні інгібітори зворотної транскриптази
ННІЗТ	– ненуклеозидні інгібітори зворотної транскриптази
НПЗЗ	– нестероїдні протизапальні засоби
ОФВ1	– об'єм форсованого видиху за першу секунду
оч.	– очні
п/ш	– підшкірне введення
ПД	– перитонеальний діаліз
ПОШвид	– пікова об'ємна швидкість видиху
ПРВЗ	– протиретровірусні засоби
ПТП	– протитуберкульозні препарати
ПФ	– плазмаферез
р/добу	– кількість разів на добу
РА	– ревматоїдний артрит
РЕФР	– рецептор епідермального фактору росту
р-н	– розчин
РНК	– рибонуклеїнова кислота
СА	– синоатріальний
СІТ	– специфічна імунотерапія
СКС	– системні глюкокортикостероїди
с-м	– синдром
с-м	– синдром Вольфа-Паркінсона-Уайта
WPW	
С_{макс}	– максимальна концентрація в плазмі
СНІД	– синдром набутого імунodefіциту
СНП	– сенсоневральна приглухуватість
СС	– серцево-судинний
СССВ	– синдром слабкості синусового вузла
ст.л.	– столова ложка
табл.	– таблетки
ФД	– форсований діурез
ФЖЕЛ	– форсована життєва ємкість легень
фл.	– флакон
хв	– хвилина
ХГА	– хронічний гепатит А
ХГВ	– хронічний гепатит В
ХГС	– хронічний гепатит С
ХОЗЛ	– хронічні обструктивні захворювання легенів
хр.	– хронічний
ЦД	– цукровий діабет
ЦМВ	– цитомегаловірус
ЦНС	– центральна нервова система
ч.л.	– чайна ложка
ЧМТ	– черепно-мозкова травма
ЧСС	– частота серцевих скорочень
ШВЛ	– штучна вентиляція легенів
ШКТ	– шлунково-кишковий тракт

ВСТУП

За рекомендаціями Всесвітньої організації охорони здоров'я, комплексний концептуальний підхід до здійснення раціональної фармакотерапії передбачає: забезпечення медичних та фармацевтичних працівників доказовою, об'єктивною і незалежною інформацією про лікарські засоби (ЛЗ). Вперше проведена в країні, за ініціативи МОЗ України, з метою інтеграції в європейський простір розробка Державного формуляру лікарських засобів (надалі Державного формуляру) здійснювалась із використанням рекомендацій ВООЗ щодо створення національного формуляру, на основі міжнародного досвіду, зокрема, британського та російського.

Метою розробки Державного формуляру лікарських засобів є впровадження основних принципів раціональної фармакотерапії - безпечного, ефективного та раціонального застосування ліків через забезпечення працівників охорони здоров'я об'єктивною інформацією про них, а також для створення і впровадження ефективної національної формулярної системи, що дозволить покращити якість і підвищити клінічну та економічну ефективність медичної допомоги.

Державний формуляр - це обмежувальний перелік ЛЗ, зареєстрованих в Україні, має включати ліки з доведеною ефективністю, допустимою безпекою та економічно вигідним використанням на їх закупівлю бюджету закладів охорони здоров'я.

Структура документу є традиційною і відповідає міжнародним вимогам до складання формуляру та раціонального застосування фармакотерапії як важливої складової якісної медичної допомоги.

Державний формуляр містить, зокрема, інформацію щодо фармакотерапевтичної дії, вибору, виписування, особливостей призначення, правил відпуску ЛЗ тощо.

Розробка першого Державного формуляру лікарських засобів здійснювалась за 19 основними розділами та 6 додатками. Згідно загальноприйнятих міжнародних принципів розробки формулярів національного рівня всі медикаменти вказано за міжнародною непатентованою назвою (МНН).

Інформація про ліки, що внесені до Державного формуляру, подається відповідно до розділів формулярної статті. Єдиним джерелом наповнення формулярної статті є діюча Інструкція для медичного застосування оригінального ЛЗ, зареєстрованого в Україні, а за відсутності реєстрації оригінального медикаменту, використовується Інструкція генеричного ЛЗ, що першим був зареєстрований в Україні. Формулярні статті розроблені поки що тільки для монопрепаратів, оскільки вони є сьогодні першочерговими для включення до Державного формуляру.

Наведення даних про рівень доказовості ефективності ЛЗ, а також їх перспективне опрацювання, є пріоритетним, проте не простим питанням, механізм реалізації якого активно розробляється та буде постійно удосконалюватись при подальшому перегляді Державного формуляру.

Наступне важливе питання - це включення до Державного формуляру даних фармакоеконімічного аналізу, якому також буде приділена особлива увага в наступних виданнях. В першому випуску, за рекомендацією ВООЗ, представлені дані цінних ніш для ліків, що використовуються в країнах з нестабільною економікою, в протигагу позначення існуючої сьогодні нефіксованої ціни на медикаменти у вітчизняній гуртовій та роздрібній аптечній мережі. Механізм розрахунку цінних ніш для ЛЗ та інші фармакоеконімічні показники перебувають у процесі постійного удосконалення, що буде відображено у кожному наступному виданні Державного формуляру.

Державний формуляр розроблений консультативно-експертними групами, в складі яких працювали головні позаштатні спеціалісти МОЗ, співробітники науково-дослідних установ, підпорядкованих АМН та МОЗ України. Авторський колектив включає фахівців з клінічної фармації, клінічної фармакології, клініцистів, представників професійних медичних асоціацій, науковців, організаторів охорони здоров'я та ін.

Для забезпечення публічності процесу створення Державного формуляру напрацьовані розділи розглядалися науково-експертною радою Державного фармакологічного центру МОЗ України, розміщувались на сайтах МОЗ України (www.moz.gov.ua) і ДФЦ МОЗ України (www.pharma-center.kiev.ua).

Авторський колектив висловлює свою щирю подяку за цінні поради та рекомендації, що надані під час роботи над Державним формуляром Народному депутату ВР України, доктору медичних наук, професору Передерію В.Г., міжнародним експертам проекту TASIC «Сприяння реформі вторинної медичної допомоги в Україні» Новічкової О.М., Др. Греті Росс та співробітникам Європейського Регіонального Бюро ВООЗ Саутенковій Н. та Поліщуку О..

Авторський колектив вклоняється перед світлою пам'яттю видатного українського медика, вченого, організатора охорони здоров'я, доктора медичних наук, професора Заслуженого лікаря України **Мальцева Володимира Івановича**, який стояв у витоків створення першого в Україні Державного формуляру лікарських засобів.

Автори висловлюють надію, що Державний формуляр лікарських засобів стане необхідним інструментом у роботі широкого кола лікарів, провізорів, клінічних провізорів, організаторів охорони здоров'я, а також студентів медичних та фармацевтичних вищих навчальних закладів 3 – 4 рівнів акредитації та у процесі підготовки фахівців медичної галузі на післядипломному етапі.

1. НЕВІДКЛАДНА ДОПОМОГА ПРИ ГОСТРИХ ОТРУЄННЯХ

1.1. Детоксикаційна терапія консервативна

1.1.1. Введення блювотних засобів

1.1.2. Санація шлунка, санація кишечника

1.1.3. Введення антидотних препаратів

1.1.4. Проносні засоби, препарати, що посилюють перистальтичну активність кишечника

1.1.5. Ентеросорбція

1.1.6. Водне навантаження з форсованим діурезом

1.2. Детоксикаційна терапія (консервативні та екстракорпоральні методи)

1.2.1. Форсований діурез

1.2.2. Діалізні методи

1.2.3. Методи роздільної терапії і фільтраційної терапії

1.2.4. Сорбційні методи

1.2.5. Антидотна терапія

1.1. Детоксикаційна терапія консервативна (виведення з травного тракту отрути, що не всмокталася з ШКТ)

1.1.1. Введення блювотних засобів.

1.1.2. Санація шлунка (зондова, беззондова), санація кишечника (зондовий лаваж, очищувальна клізма); премедикація: 0,1 % атропін сульфат, тримеперидин 1 %; місцево - лідокаїн 2 %; діазепам 0,5 % - при збудженні.

1.1.3. Введення антидотних препаратів (активоване вугілля, гідрогель метилкремнієвої кислоти, вазелінове масло, стероїдозв'язувальні смоли) (табл. 1, 2).

Таблиця 1.

Речовини, що використовуються для інактивації отрути в шлунку

Вид отрути	Вживані розчини
Анілін	Активоване вугілля, вазелінове масло
Апоморфін	Активоване вугілля
Атропін	Активоване вугілля, р-н перманганату калію
Барій	1—2 % р-н сірчаноокислого натрію і магнію
Бензин, гас	Вазелінове масло, 2% розчин двовуглекислої соди
Бензол	Вазелінове масло, активоване вугілля
Бертолетова сіль	Активоване вугілля, 2% розчин двовуглекислої соди
Галій	1% р-н натрію йодиду
Діхлоретан	Вазелінове масло
Йод	1—2% р-н тіосульфату натрію
Карболова кислота	Вазелінове масло
Кислоти	2 % р-н окислу магнію
Метиловий спирт	2% гідрокарбонат натрію
Морфін	Активоване вугілля, 0.02% р-н перманганату калію
Миш'як	Активоване вугілля
Нікотин	Перманганат калію (1:1000), активоване вугілля
Нітрат срібла	2 % р-н хлориду натрію
Перманганат калію	1 % р-н тіосульфату натрію на 1 л води, 50 мл 3 % перекису водню

Ртуть	Активоване вугілля, 2% р-н тіосульфату натрію
Саліцилова кислота	Вазелінове масло
Свинець	Активоване вугілля
Синильна кислота	0.04 % р-н перманганату калію, 5% р-н тіосульфату натрію, активоване вугілля
Скипидар	Вазелінове масло, активоване вугілля, 4 % р-н гідрокарбонату натрію
Сульфаніламідні препарати	0.1 % р-н перманганату калію
Феноли	10 % р-н гліцерину з активованим вугіллям, 2 % р-н тіосульфату натрію
Формалін	2% р-н вуглекислого, оцтовокислого або хлориду амонію з 10% р-ном сечовини
Фосфор	0.2 % р-н перманганату калію, активоване вугілля, 2% р-н двовуглекислої соди
Фосфорорганічні сполуки	2% розчин двовуглекислої соди, активоване вугілля
Фтор	2% р-н двовуглекислої соди, 0.5% р-н хлориду кальцію
Хінін	Перманганат калію, активоване вугілля
Цинк	Активоване вугілля, 3% р-н двовуглекислої соди
Чотирьоххлористий вуглець	Вазелінове масло, активоване вугілля
Щавлева кислота	0.5% р-н хлориду, глюконату або лактату кальцію

Таблиця 2.

Лікарські засоби, що використовуються для введення в шлунок як антидоти

Отруйні речовини	Антидот	Доза
Лікарські засоби	Вугілля активоване	5-10 г
Алкалоїди, солі важких металів, бактерійні токсини	Вугілля активоване	10-20 г
Солі барію	Натрію сульфат	5-7 г
	Магнію сульфат	10-15 г
Нітрат срібла	Натрію хлорид	10-20 г
Похідні фосфору і ціановодень, аконітин	Перманганат калію	1:2000
Кислоти	Магнію окисел	1-2 г
Миш'як, ртуть, свинець, синильна кислота і її солі, солі йоду і бромю	Натрію тіосульфат	0.5-2 г у вигляді 10 % р-ну
Солі магнію, щавлева і фториста кислоти	Кальцію хлорид	3-5 г
Метали і рідкоземельні елементи	Тетацин кальцію	0.5-1 г

1.1.4. Проносні засоби, препарати, що посилюють перистальтичну активність кишечника (препарати сени, натрію пікосульфат, метоклопрамід, домперидон).

1.1.5. Ентеросорбція.

Ентеросорбенти, які існують нині, систематизовані за групами відповідно до таких ознак:

а) Лікарська форма і фізичні властивості:

∴ Ф0В7 табл.;

∴ Ф0В7 гранули;

∴ Ф0В7 порошки;

∴ Ф0В7 пасти, гелі, зависі, колоїди.

б) Хімічна структура:

∴ Ф0В7 активоване вугілля;

- ∴ Ф0В7 силікагелі;
- ∴ Ф0В7 цеоліти;
- ∴ Ф0В7 алюмогель;
- ∴ Ф0В7 алюмосилікати;
- ∴ Ф0В7 окисні та інші неорганічні сорбенти;
- ∴ Ф0В7 харчові волокна.

в) Механізм сорбції:

- ∴ Ф0В7 адсорбенти;
- ∴ Ф0В7 абсорбенти;
- ∴ Ф0В7 іонообмінні матеріали;
- ∴ Ф0В7 сорбенти із змішаними механізмами взаємодії;
- ∴ Ф0В7 сорбенти, що мають каталітичні властивості.

г) Селективність:

- ∴ Ф0В7 неселективні;
- ∴ Ф0В7 моно-, бі- і поліселективні.

1.1.6. Водне навантаження (ентеральне та/або парентеральне) з форсованим діурезом (р-ни глюкози 5-10-20%, р-н натрію хлориду 0,9%, сольові р-ни, альбумін 5-10%, декстран, гідроксиетилкрохмаль, желатин, теофілін 2,4%, фуросемід, сечовина, манітол), корекція дизелектролітемії.

Таблиця 3.

Показання до операції водного навантаження з форсованим діурезом (ФД) та діалізної терапії в залежності від характеру отрути

Показання до початку ФД та діалізної терапії		
Негайно	При клінічних ознаках	Діаліз та ФД не ефективні
Алкоголь	Аміноглікозиди	Аміназин
Аніліни	Амфетаміни	Амітриптилін
Антифризи	Броміди та інші галогени	Атропін
Борна кислота	Глутетимід	Барбаміл
Г-бензол	Димедрол	Діазепам
Гексахлорид	Дифенін	Дигітоксин
Метали	Інгібітори МАО	Дигоксин
Метанол	Калій	Імізін
Миш'як та його солі)	Кальцій	Кодеїн
Резерпін	Камфора	Морфін
Ртуть (солі)	Карбамати	Ніаламід
Талій (солі)	Левоміцетин	Ноксирон
Токсини грибів	Літій	Прозерин
Тетрациклін	Мепробамат	Тіопентал
Тіоціанат	Метаквалон	ФОС
Фтивазид	Паральдегід	Хлордіазепоксид
Хромової кислота	Пеніциліни	Етамінал
Чотирьоххлористий вуглець	Саліцилати	
Щавлева кислота	Теофілін	
Етиленгліколь	Фенамін	
	Фенацетин	

	Фенітоїн	
	Хлоралгідрат	
	Хлорати	
	ХОС	
	Циклобарбітал	
	Цефалоридин	
	Етанол	

1.2. Детоксикаційна терапія (екстракорпоральні методи) (виведення з організму отрути, що дифундувала в кров'яне русло)

1.2.1. Форсований діурез (див. п.6)

1.2.2. Діалізні методи (гемодіаліз, перитонеальний діаліз, лімфодіаліз) (табл. 4, 5).

Таблиця 4.

Деякі токсини і лікарські препарати, які ефективно можуть бути видалені з кров'яного русла методом діалізу

Чотирьоххлористий вуглець	Етиловий спирт	Пентобарбітал
Алопуринол	Етинамат	Поліміксин
Аміак	Етихлорвінол	Раміприл
Амідопірин	Залізо	Ртуть
Амікацин	Ізокарбоксамід	Саліцилати
Ампіцилін	Ізоніазид	Свинець
Аналгетики	Ізопропіловий спирт	Седативні засоби
Андаксин	Ізосорбід	Секобарбітал
Анілін	Інгібітори MAO	Сечова кислота
Антибіотики	Йод	Снодійні
Антигістамінні	Калій	Соталол
Антидепресанти	Кальцій	Спирт метиловий
Антифриз	Камфора	Спирти
Ацетилсаліцилова кислота	Канаміцин	Стрептоміцин
Атенолол	Капреоміцин	Стронцій
Ацебутол	Каптоприл	Сулема
Ацетамінофен	Карнітин	Сульфаніламід
Ацикловір	Кофеїн	Тетрациклін
Барбаміл	Левоміцетин	Тинідазол
Барбітал	Лимоннокислий натрій	Тіопроперазин
Барбітурати	Літій	Тіоціанат
Барій та його солі	Магній	Тобраміцин
Белоїд	Мепротан	Транквілізатори
Бертолетова сіль	Меркаптопурин	Транцилопромін
Білірубін	Метаквалон	Третинні тричленні аміни
Борна кислота	Метали	Тритій
Бром	Метатрексат	Трихлоретилен
Броміди	Метафенамін	Фенамін

Бутабарбітал	Метиловий спирт	Фенацетин
Ванкоміцин	Метилсаліцилати	Фенелзин
Вторинні тричленні аміни	Метопролол	Фенобарбітал
Галогени	Метронідазол	ФОС
Гексамідин	Метформін	Фтор
Гексенал	Миш'як	Фторурацил
Гентаміцин	Мідь	Фурадонін
Героїн	Мідь та її сполуки	Хінін
Декстропропоксифен	Молочна кислота	Хлор
Депресанти	Неоміцин	Хлоралгідрат
Дефероксамін	Нітрити	Хлорамфенікол
Дигоксин	Нітропрурид	Хлорат калію
Димедрол	Нітрофурані	Хлордіазепоксид
Динітроортокрезол	Ноксирон	Хлорорганічні речовини
Дифенілгідантоїн	Оксид вуглецю	Хлорпропамід
Дихлоретан	Опіати	Хромово кислота
Дихлорид ртуті	Паральдегід	Хромпик
Діазоксид	Парацетамол	Цефалоспорины
Еналаприл	Паргілін	Циклосерин
Ерготамін	Пахікарпін	Циклофосфамід
Етамбутол	Пеніцилін	Циклофосфан
Етанол	Пентазоцин	Цистин
Етиленгліколь		

Таблиця 5.

Основні показання щодо застосування основних методів активної детоксикації в умовах гострих екзогенних отруєнь

Метод діалізу та його модифікації	Ксенобіотики	Показання до застосування та примітки
Гемодіаліз Гемофільтрація Гемодіафільтрація	анілін	У перші 12 год після отруєння при виражених ознаках метгемоглобінемії; г. ниркова недостатність
	стрептоміцин мономицин канаміцин	У перші 3 доби після отруєння при явищах глухоти; г. ниркова недостатність
	антифриз на основі етиленгліколю гальмівна рідина антизаморожувачі	У 1-шу добу після отруєння при явищах енцефалопатії одночасно вводять етиловий спирт (перорально, парентерально) у дозі 1 мл/кг/добу; г. ниркова недостатність.
	<i>Барбітурати:</i> фенобарбітал барбітал натрію барбітал натрію етамінал	Коматозний стан
	барій солі барію (крім сульфату барію)	У перші години після отруєння при одночасному введенні в/в 10% р-ну тетаціну кальцію (30-50 мл у 5% р-ні глюкози)
	белоїд беласпон	Коматозний стан
	<i>Хлоровані вуглеводні (чотирьоххлористий вуглець):</i> дихлоретан (хлористий етилен) хлороформ	У перші години після отруєння (в подальшому – перитонеальний діаліз); г. ниркова недостатність
	мідь	У 1-шу добу після отруєння з одночасним

	сполуки міді (мідний купорос)	введенням препаратів унітіолу; г. ниркова недостатність.
	мепротан мепробамат андаксин	Коматозний стан
	миш'як сполуки миш'яку	У 1-шу добу після отруєння з одночасним введенням препаратів унітіолу; г. ниркова недостатність.
	<i>Протитуберкульозні хіміотерапевтичні препарати:</i> ізоніазид тубазид фтивазид	При коматозному стані з одночасним введенням 5 % р-ну піридоксину гідрохлориду (В ₆); при судомному статусі лікування здійснюється під наркозом із застосуванням міорелаксантів
	пахікарпін	При коматозному стані з одночасним введенням 5 % р-ну тіаміну (В ₁) 50-100 мг в/в крапельно.
	<i>Саліцилати:</i> ацетилсаліцилова кислота саліцилати натрію ПАСК	При коматозному стані з одночасним введенням 4,2 % р-ну натрію гідрокарбонату
	спирт метиловий	У 1-шу добу після отруєння з одночасним введенням 30 % р-ну етилового спирту внутрішньо або 5 % р-ну в/в
	дихлорид ртуті інші сполуки ртуті	г. ниркова недостатність.
	<i>Сульфаніламід:</i> стрептоцид сульфадимезин інші сульфаніламід	Виражені клінічні ознаки тяжкого отруєння; г. ниркова недостатність.
	Тріортокрезилфосфат.	Найефективніше – у першу добу після отруєння
	оцтова есенція	г. ниркова недостатність
	<i>Фосфорорганічні сполуки, інсектициди:</i> карбофос хлорофос інші	У перші години при тяжких отруєннях 2-3 стадії у поєднанні з перитонеальним діалізом
	хінін	При розвитку сліпоти, глухоти або коматозного стану
	хромпik (біхромат калію)	У 1-шу добу при вираженій клінічній картині отруєння (гемоліз); г ниркова недостатність.
Перитонеальний діаліз	<i>Похідні піразолону:</i> анальгін бутадіон інші	Коматозний стан
	<i>Похідні фенотіазину:</i> аміназин; інші.	Коматозний стан. Застосовують діалізуючий розчин з рН 7,1-7,25.
	<i>Снодійні та седативні не барбітурового ряду:</i> андаксин еленіум ноксирон	Коматозний стан
	<i>Ароматичні аміно- та нітросполуки:</i> анілін нітробензол інші	Виражена метгемоглобінемія
	<i>Барбітурати:</i> белоїд інші	Коматозний стан. Найефективніший при отруєнні Етаміналом натрію. Застосовують діалізуючий р-н з обов'язковим залуженням (рН 8,0-8,4).
	Дихлоретан та інші хлоровані вуглеводні (чотирьоххлористий вуглець)	У поєднанні з раннім гемодіалізом
	<i>Препарати опію:</i> морфін інші	При порушенні дихання за центральним типом

	Фосфорорганічні сполуки, інсектициди: карбофос хлорофос тіофос інш.	Отруєння 2-3 стадії
--	--	---------------------

1.2.3. Методи роздільної терапії і фільтраційної терапії (плазмаферез, плазмацитоферез, лейкоцитоферез, гемофільтрація, та ін.) (табл. 6).

Таблиця 6.

Ефективність методів детоксикації у залежності від агента, що спричинив отруєння

Хімічна речовина	ФД	ПД	ГД	ГСy	ГСiC	ПФ
Аміак	+	++	+++		+	
Амікацин	+	+	+++			
Аміназин	+	++	+	+++		
Амітриптилін	+	+	+	+	++	
Амоксицилін	+	+	+++			
Ампіцилін	+	+	++			
Амфетамін	+	+	+	++		
Амфотерицин В	+	+	+			
Анілін	+	+	++			
Атропін	+		+			
Ацетилова кислота	+	++	+++			
Ацетон	+	++	+++			
Барбітал	++	++	+++	++		
Борна кислота	++	++	++++	+		
Ванкоміцин	+	+	+			
Гексобарбітал	+	++	+++	+++		
Гентаміцин	+	+	++			
Діазепам	+	+	+	+++		
Дигітоксин	+		+	+	++	++
Дигоксин	+	+	+	++	++	++
Диклоксацилін	+	+	+			
Дихлоретан	+	+	++			
Доксициклін	+	+	+			
Залізо	+		++			
Ізопропіловий спирт	+	++	+++			
Калій	++	+++	++++		+++	
Камфора	+		++	+		
Канаміцин	+	+	+++			
Карбамазепін	+	+	+	++		
Карбеніцилін	+	+	++			
Карбофос		++		++++	+++	
Кліндаміцин	+	+	+			
Клоксацилін	+	+	+			
Лінкоміцин	+	+	++			

ЛСД	+			+		
Манітол	+	+	++	+		
Метадон	+		++			
Метанол	+	+++	++++	+		
Метатрексат	++	+	++	+++	+++	
Метациклін	+	+	+			
Метицилін	+	+	+			
Неоміцин	+	+	+++			
Нортриптилін	+		+	+		
Оксацилін	+	+	+			
Парацетамол	++	+	++	+++		
Пеніцилін	+	+	++	+		
Пентобарбітал	+	+	+++	+++	++++	++++
Поліміксин	+	+	++			
Прокаїнамід	+	++	++		++++	
Промазин	+	+	+	++		
Пропранолол	+	+	+			+
Рифампіцин	+	+	+			
Саліцилова кислота	+	++	++++	+++		+++
Талій	+	++	++++	+++	++	
Теофілін	+	+	+	+++	+++	
Тетрахлорметан	+	++	+++	+++		
Тетрациклін	+	+	+			
Тіопентал	+		++	++		
Тобраміцин	+		++			
Фенацетин	+	+	++	+++		
Фенобарбітал	+	++	+++	+++	++++	++++
Хлорамфенікол	+	+	+	++		++
Хлордіазепоксид	+		+	+		
Хлорид натрію	+	++++	++++		+++	+++
Хлорофос	+++	+	++	+	+	
Хлорпромазин	+	+	+	++		
Цефалексин	+	+	+++			
Циклобарбітал	+	+	+++			
Циклофосфамід	+		++			
Етиленгліколь	+	++	+++			
Етиловий спирт	+	++	++++	++		

1.2.4. Сорбційні методи (гемосорбція :нейтральні сорбенти – алюмогели, нейтральні сополімери; іонообмінні сорбенти - органічні і неорганічні іоніти; плазма сорбція, лімфосорбція, лікворосорбція та ін.) (табл. 7).

Таблиця 7.
Перелік речовин, які ефективно віддаляються з кров'яного русла методом гемосорбції

Чотирьоххлористий вуглець	Адріаміцин	Аманітін	Аміназін
Амінобарбітал	Амітріптілін	Амфетамін	Атропін
Ацетамінофен	Ацетальдегід	Барбітурати	Беллоїд
Бензин	Бензодіазепін	Бензол	Бромізовал
Бутабарбітал	Бутамол	Гексабарбітал	Гемітон
Глутетемід	Гормони щитовидної залози	Діазепам	Дібензіпін
Дігітоксин	Дігосин	Діквам	Діфенілгідрамін
Діфенілгідратіон	Діетілалілацетамід	Діетіленамід	Ізопропіловий спирт
Камфора	Карбомал	Кодеїн	Львовомепромазін
Медінал	Мепробамат	Метадон	Метаквалон
Метатрексат	Метилпаратіон	Орфенадрін	Паральдегід
Паратіон	Парацетамол	Пахикарпін	Пеніцилін
Піпольфен	Саліцилати	Теофілін	Тетрахлорметан
Тізерцин	Тіопентал	Трійодтіронін	Трихлоретанол
Трихлоретілен	Трихлофос	Трициклічні антидепресанти	Фенантоїн
Фенітоїн	ФОС	Хінідин	Хінін
Хлоралгідрат	Хлорамфеникол	Хлорохінол	Циклобарбітал
Циклофосфан	Еленіум	Аманітальні гриби	Амобарбітал

1.2.5. Антидотна терапія (табл. 8).

Таблиця 8.

Основні антидоти при лікуванні гострих екзогенних отруєнь

Препарати	Отрути	Дозування	Шляхи введення
Дефероксамін	Метали Металоїди	50 мг/кг (не більше 2 г), кожен год;	в/м
		15 мг/кг/год, але не більше 80-90 мг/кг в перших 8 г, впродовж 1-ої доби;	в/в, крапельно
		15 мг/кг/год до досягнення МДД 6 г (незалежно від маси тіла пацієнта); 6-8 г (для дорослих)	
Тетацин кальцію	Метали Металоїди	1000-1500 мг/м ² поверхні тіла	в/в, крапельно
D-пеніциламін	Метали Металоїди	добова доза для дорослих 15-40 мг/кг/добу в 4-6 прийомів; добова доза для дітей у віці до 5 років - 300 мг; добова доза для дітей у віці 5-10 років - 600 мг; добова доза для дітей у віці старше 10 років - 840 мг (у 2-4 прийоми, впродовж 5-6 днів)	р/ос
Глюконат кальцію (10% р-н)	Щавлева кислота Антифриз Феноли	одноразово	для промивання шлунку
		0.2 мл/кг маси тіла, кожні 2 год	в/в
Тіоктова кислота	Аманітальні отрути Жарознижуючі НПЗЗ	30-60 мг/кг/добу, в 3-4 прийоми; 0-15 мг/кг/добу.	в/в, крапельно р/ос
Піридоксину гідрохлорид	Похідні гідразину Ізоніазид Гиромітрові гриби Етіленгліколь Невідомі медикаменти Важкі метали	5-10 мг/кг 1г піридоксину на 1г гідразину (70-357 мг/кг) по 50 мг кожні 6 год до усунення ацидозу; 25-100 мг/кг/добу.	в/в, в/м
		1-5 % р-н (для санації ШКТ)	для санації

			шлунку і слизових оболонок
Тіаміну сульфат	Похідні гідразину Ізоніазид Гиромітрові гриби	50 мг (для дорослих)	в/в
Глюкагон	Оральні протидіабетичні препарати β-блокатори ФОС Дінітрофенол	0.1-0.2 мг/кг; 0.5 мг/кг/добу; доза насичення – 0.15 мг/кг; доза підтримки – 0.005-0.1 мг/кг/год; 2-5 мг (для дорослих), з подальшою інфузією по 2-3 мг на год.	в/в, крапельно
Фолієва кислота	Метанол Іприт Цитостатичні засоби	2.5 мг (не більше 10 мг/кг/добу)	в/м
Протаміну сульфат (1000 од /5 мл)	Гепарин Гепаріноїди	1 мл антидоту на 1000 од. введеного гепарину (1 мл антидоту нейтралізує 90 од. гепарину); 1 мг протамін-сульфату на 1 мг введеного за останні 2 год гепарину.	в/в болюсно, крапельно
Метионін	Парацетамол	2.5 г кожні 6 год	р/ос
Кальцію фолінат	Метатрексат	10 мг/м ² поверхні тіла	в/в, крапельно
Біпериден	Нікотин; Фенотіазин; Метоклопрамід; Бутерофен; Седативні препарати; Антипсихотичні препарати.	0.04 мг/кг	в/в, крапельно, на фізіологічному розчині або розчині глюкози
Фенітоїн	Дигіталіс	1-5 мг/кг (не більше 500 мг)	в/в, повільно, кожні 5 хв. (не швидше, ніж 50 мг/хв.)
Налоксон	Наркотичні анальгетики Опіати Бензодіазепіни Протисудомні препарати Галюціногени Кардіотропні препарати	0.03-0.01 міліграм/кг, кожні 2-8 хв.	в/в, болюсно, кожні 2-8 хв.
		0.4-0.8 мг на годину на 5 % р-ні глюкози	в/в, крапельно, кожну годину
		у дорослих - 0.4 мг, кожні 2-3 хв, до досягнення мінімального ефекту (пробудження)	в/в, болюсно
Ацетилцистеїн 5-10 % розчин	Ацетамінофен Парацетамол Тетрахлорметан Акринілнітріт Метакринілнітріт Метілбромід Діхлоретан	140 мг/кг	р/ос, 1 доза. Потім по 50-70 мг/кг на 5 % розчині глюкози, кожні 4 години
		1.4 мл/кг 10 % р-н	р/ос
		0.7 мл/кг 20 % р-н Доза підтримки – 0.7 мл/кг 6 р/добу протягом 4-5 днів	р/ос
Токоферол	Ацетамінофен Парацетамол Тетрахлорметан Акринілнітріт Метакринілнітріт Метілбромід Діхлоретан	100-800 мг/добу	р/ос
Метиленовий синій (1% розчин)	Метгемоглобінемія Жарознижуючі препарати НПЗЗ Сполуки, що виділяють хлор Кислоти Окислювачі	1-2 мг/кг або 0.1-0.15 мл/кг. При необхідності дозу повторюють кожні 4 год У грудних дітей добова доза не повинна перевищувати 4 мг/кг	в/в, крапельно
Магнію сульфат 10% р-н	Гастроінтесті-нальний шлях надходження екзогенних токсинів Седативні препарати	у віці 2-5 років – 2-5 г у віці 6-12 років – 5-10 г середня доза для дітей – 10-30 г	р/ос, кожні 4-6 год до отримання ефекту

	Антипсихотичні препарати Барбітурати Снодійні препарати Препарати нейротропної дії В-блокатори Метанол		
Метаклопрамід 0.5 % р-н	Клофелін Препарати, що діють переважно на ВНС	доза насичення: 0.5 мг/кг; доза підтримки: 0.25 мг/кг.	в/в, крапельно, протягом 4-5 год.
Атропіну сульфат (0.1 % р-н)	<i>Парасимпатомімітичні отрути:</i> ФОС Барбітурати Серцеві глікозиди Резерпін Пілокарпін β-блокатори	ФОС: 0.015 мг/кг кожні 15 хв. до появи ознак переатропінізації. Кардіотоксичні отрути: 0.001-0.005 мг/кг; 0.02 мг/кг. Повторно через кожних 5 хв. до зникнення брадикардії (загальна максимальна доза 1 мг, старшим дітям -- до 5 мг); 0.01 мг/кг (зникнення «холіноміметичного» синдрому).	в/в
Етанол (2-5 % р-н)	Алкоголі (окрім Етанолу) Метанол Етіленгліколь Метилловий спирт	5 % розчин в дозі насичення – 5-15 мл/кг, підтримуюча доза - 2-3 мл/кг; 0.5-0.7 г/кг; Доза навантаження (для дорослих): 600-800 мг/кг; 6.0-8.0 мл/кг 10% р-ну етанолу. Підтримуюча доза (для дорослих): 110 мг/кг/год. – для звичайної людини; 154 мг/кг/год. – для хронічних алкоголіків; 66 мг/кг/год. – для непитущих людей.	в/в, крапельно
		Новонароджені – 10.0 Молодший вік – 20.0 Шкільний вік – 50.0	для промивання шлунку
Натрію тіосульфат (30% р-н)	<i>Неорганічні речовин.</i> <i>Хлорзамінюючі вуглеводні</i> Ціаніди Бромати Йод Метгемоглобінемія.	25 мг/кг; 10-20 мл 1-2% р-ну (для дорослих); 10 мл 3% р-ну, протягом 3-5 хв. За відсутності реакції (максимальне підвищення рівня метгемоглобіну в крові протягом 30 хв. після введення – повторне введення препарату в половинній дозі; 0.15-0.33 мл/кг (але не більше 10 мл 3 % р-ну) – для дітей	в/в, крапельно
Активоване вугілля	Екзо- і ендогенна інтоксикація	1 г/10 кг	р/os
Аскорбінова кислота	рН сечі < 5.0 при екзогенних інтоксикаціях	1-2 г (для дорослих), кожні 6 год, до досягнення рН сечі 5.0	в/в
Хлорпромазин	Симпатоміме-тики, що викликають збудження і психоз	1 мг/кг (для дорослих), кожні 6 год	р/os, в/в, в/м
Діфенгідрамін	Фенотіазин (гострі дистонічні реакції)	50-100 мг (для дорослих); 1-2 мг/кг (для дорослих).	в/в
		0.01-0.02 мг/кг, в/м; 1 мг через 7 год (при легкому ступені).	в/м
<i>Парасимпатоміметики:</i> Пілокарпін Неостигмін	Парасимпато-літичні отрути Атропін; Атропіноподібні.	1 мг (в/в) і 1 мг (в/м) через 7 годин (середньому ступені тяжкості); 2 мг (в/в) і 2 мг (в/м) (при тяжкому ступені); 2 мг (в/в) і 2 мг (в/м) з інтервалом в 30 хв. (кома). 2 мг, в\в; при необхідності - повторне введення	в/в, в/м в/в
Норепінефрин; Фенілефрин;	<i>Гангліоблокуючі отрути:</i> Пахикарпін	дітям до 1 року – 0.1-0.15 мл; 1-3 роки – 0.15-0.3 мл; 3-7 років – 0.4-0.6 мл; 7-14 років – 0.7-1 мл	в/в

Вітамін К Менадіон	<i>Непрямі антикоагулянти:</i> Кумаріни; Індандіони.	для новонароджених – 2-5 мг/добу, в 2-3 прийоми; до 1 року – 0.002- 0.005 г/добу, в 2-3 прийоми; до 2-х років – 0.006 г/добу, в 2-3 прийоми; 2-4 роки – 0.008 г/добу, в 2-3 прийоми; 5-9 років – 0.001 г/добу, в 2-3 прийоми; 10-14 років – 0.015 г/добу, в 2-3 прийоми.	в/в, в/м
Есмолол	<i>β-антагоністи</i>	10-100 мкг/кг/хв.	в/в

2. КАРДІОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ

Класифікація лікарських засобів, які впливають на серцево-судинну систему (АТС, WHO, 1999, наводиться за Коваленко В.М., Вікторов О.П., 2007)

- C01 Кардіологічні препарати
 - C01A Серцеві глікозиди
 - C01B Антиаритмічні лікарські засоби I та III класу
 - C01BA Антиаритмічні препарати I а класу
 - C01BB Антиаритмічні препарати I в класу
 - C01BC Антиаритмічні препарати I с класу
 - C01BD Антиаритмічні препарати III класу
 - C01BG Інші антиаритмічні препарати I класу
 - C01C Неглікозидні кардіотонічні лікарські засоби
 - C01CA Адренергічні та допамінергічні лікарські засоби
 - C01CX Інші кардіотонічні лікарські засоби
 - C01D Вазодилататори, які застосовуються в кардіології
 - C01DA Органічні нітрати
 - C01DX Інші вазодилататори, які застосовуються в кардіології
 - C01E Інші кардіологічні засоби (простагландини (альпростадил), фосфокреатин, аденозин, глікозиди глоду, інозит, триметазин, триметилгідрозина пропіонат (мілдронат))
- C02 Гіпотензивні лікарські засоби
 - C02A Анти адренергічні лікарські засоби з центральним механізмом дії
 - C02AA Алкалоїди раувольфії
 - C02AB Метилдопа
 - C02AC Агоністи імідазолінових рецепторів
 - C02B Антиадренергічні лікарські засоби, гангліоблокатори
 - C02C Антиадренергічні лікарські засоби з периферичним механізмом дії
 - C02CA Блокатори α -адренорецепторів
 - C02K Інші гіпотензивні лікарські засоби
 - C02L Комбінації гіпотензивних та діуретичних лікарські засоби
 - C02N Комбінації гіпотензивних препаратів в АТС-ГР
- C03 Сечогінні препарати
 - C03A Сечогінні препарати групи тiazидів
 - C03B Нетіазидні діуретики з помірно вираженою сечогінною активністю
 - C03C Високоактивні діуретики
 - C03D Калійзберігаючі діуретики
 - C03E Комбінації діуретиків з калійзберігаючими діуретиками включно
- C04 Периферичні вазодилататори
- C05 Ангіопротектори
 - C05C Капіляростабілізуючі засоби
 - C05CA Біофлаваноїди
 - C05X Інші капіляростабілізуючі препарати
 - C05X10 Різні препарати
- C07 Блокатори β -адренорецепторів
 - C07AA Неселективні блокатори β -адренорецепторів
 - C07AB Селективні блокатори β -адренорецепторів
 - C07AG Комбіновані препарати блокаторів α - і β -адренорецепторів

- C07C Блокатори β -адренорецепторів в комбінації з діуретиками
- C07F Блокатори β -адренорецепторів в комбінації з іншими гіпотензивними препаратами
- C08 Антагоністи кальцієвих каналів
 - C08C Селективні антагоністи кальція з переважною дією на судини
 - C08CA Похідні дигідропіридину
 - C08CD Селективні антагоністи кальція з переважною дією на серце
 - C08BD Похідні фенілалкіламінів
 - C08DB Похідні бензодіазепіну
- C09 Засоби, які діють на ренінангіотензинову систему
 - C09A Інгібітори ангіотензинперетворюючого ферменту (ІАПФ)
 - C09B Комбіновані препарати ІАПФ
 - C09BA01 Комбіновані препарати ІАПФ і діуретики
 - C09BB Інгібітори АПФ і антагоністи кальцієвих каналів
 - C09C Монопрепарати антагоністів ангіотензину II
 - C09D Комбіновані препарати інгібіторів ангіотензину II
- C10 Гіполіпідемічні лікарські засоби
 - C10A Препарати, які знижують рівень холестерину та тригліцеридів у сироватці крові
- B01 Антитромботичні лікарські засоби
- M01 Протизапальні та протиревматичні засоби
 - M01AB Похідні оцтової кислоти та споріднені сполуки
 - M01A15 Кеторолак
 - M01AE Похідні пропіонової кислоти
 - M01AX Інші нестероїдні протизапальні засоби
- N02 Анальгетики
 - N02AA Природні алкалоїди опію
 - N02AB Похідні фенілпіперидину
 - N02B Інші анальгетики, антипіретики
 - Кислота ацетилсаліцилова (монопрепарати)
 - N02BD17
 - N06B Психостимулятори, засоби, які застосовуються при синдромі зрушення уваги та гіперактивності та ноотропні засоби
- N05 Психолептичні засоби
 - N05AA Фенотіазини з аліфатичним боковим ланцюжком
 - N05AC Піперидинові похідні фенотіазину
 - N05B Анксиолітики
 - N05BA01 Діазепам
 - N05BA02 Хлордіазепоксид
 - N05BA03 Медазепам
 - N05BA04 Оксазепам
 - N05BA25 Феназепам

Фармакологічні групи серцево-судинних ЛЗ та їх окремі представники

2.1.β –адреноблокатори

- 2.1.1. Селективні (β_1) - адреноблокатори
- 2.1.2. Неселективні β -адреноблокатори
- 2.1.3. Комбіновані α - и β -адреноблокатори

2.2.Селективні інгібітори I f каналів

2.3.Антагоністи кальцію (блокатори кальцієвих каналів)

- 2.3.1. Похідні дигідропіридину
- 2.3.2. Бензодіазепіни
- 2.3.3. Фенілалкіламіни
- 2.3.4. Дифенілалкіламіни

2.4.Інгібітори ангіотензинперетворюючого фермента (АПФ)

2.5.Блокатори рецепторів ангіотензину II

2.6.Антигіпертензивні лікарські засоби центральної дії

- 2.6.1. Алкалоїди раувольфії
- 2.6.2. Агоністи центральних α -адренорецепторів
- 2.6.3. Агоністи імідазолінових рецепторів
- 2.6.4. Антиадренергічні засоби, гангліоблокатори

2.7.Вазоділататори

- 2.7.1. Вінцеводилатуючі засоби рефлексорної дії
- 2.7.2. Вінцеводилатуючі засоби міотропної дії

2.8.α -адреноблокатори

- Селективні α_1 -адреноблокатори

2.9.Діуретики

- 2.9.1. Петльові діуретики
- 2.9.2. Тіазидові та тіазидоподібні діуретики
- 2.9.3. Інгібітори карбоангідрази
- 2.9.4. Калійзберігаючі діуретики
- 2.9.5. Антагоністи альдостеронових рецепторів
- 2.9.6. Осмодіуретики

2.10.Нітрати

2.11.Серцеві глікозиди

2.12.Адреноміметичні лікарські засоби

- 2.12.1. α -, β -адреноміметики
- 2.12.2. β_2 -адреноміметики
- 2.12.3. Інші кардіологічні препарати
 - 2.12.3.1. Простагландини
 - 2.12.3.2. Препарати метаболічної дії

2.13.Антиаритмічні лікарські засоби

- 2.13.1. Антиаритмічні засоби I класу
 - 2.13.1.1. Клас I A
 - 2.13.1.2. Клас I B
 - 2.13.1.3. Клас I C
- 2.13.2. Антиаритмічні препарати II класу
 - 2.13.2.1. β -адреноблокатори
- 2.13.3. Антиаритмічні препарати III класу
- 2.13.4. Антиаритмічні препарати IV класу
 - 2.13.4.1. Антагоністи кальцію

2.14.Лікарські засоби, які впливають на згортання крові та функцію тромбоцитів

- 2.14.1. Антикоагулянти прямої дії
 - 2.14.1.1. Нефракціонований стандартний гепарин
 - 2.14.1.2. Низькомолекулярні фракціоновані гепарини
 - 2.14.1.3. Похідні синтетичних пентасахаридів
 - 2.14.1.4. Інгібітори тромбіну прямої дії
- 2.14.2. Антикоагулянти непрямой дії
 - 2.14.2.1. Похідні кумаринів
 - 2.14.2.1.1. Похідні монокумаринів
 - 2.14.2.1.2. Похідні індандіону
- 2.14.3. Антиагреганти
 - 2.14.3.1. Препарати ацетилсаліцилової кислоти
 - 2.14.3.2. Похідні тієнопіридину
 - 2.14.3.3. Блокатори глікопропінових IIb/IIIa рецепторів тромбоцитів
- 2.14.4. Фібролітики

2.15. Гіполіпідемічні лікарські засоби

- 2.15.1. Інгібітори редуктази 3-гідрокси-3-метілглутарил-коензим А (ГМГ-КоА) або статини
- 2.15.2. Похідні фіброєвої кислоти (фібрати)
- 2.15.3. Нікотинова кислота та її похідні
- 2.15.4. Інші засоби

2.16. Засоби, що підвищують стійкість міокарда до гіпоксії

- 2.16.1. Енергозабезпечувальні засоби
- 2.16.2. Анаболічні засоби
 - 2.16.2.1. Стероїдні анаболічні засоби
 - 2.16.2.2. Нестероїдні анаболічні засоби

2.17. Засоби, що регулюють кровообіг головного мозку

- 2.17.1. Антитромботичні засоби
 - 2.17.1.1. Антиагреганти
 - 2.17.1.2. Антикоагулянти (прямої дії) нефракціоновані, стандартні та низькомолекулярні фракціоновані гепарини
 - 2.17.1.3. Фібринолітичні засоби
 - 2.17.1.4. Інгібітори фібринолізу
- 2.17.2. Блокатори кальцієвих каналів
- 2.17.3. Міотропні вазодилататори
 - 2.17.3.1. Метилксантини, блокатори фосфодіестерази
 - 2.17.3.2. Міотропні вазодилататори прямої дії
- 2.17.4. Препарати рослинного походження
 - 2.17.4.1. Препарати барвінку малого
 - 2.17.4.2. Похідні алкалоїдів маткових ріжків. α -адреноблокатори
 - 2.17.4.3. Похідні нікотинової кислоти
- 2.17.5. Ноотропні лікарські засоби, похідні ГАМК
- 2.17.6. Білкові гідролізати

2.18. Лікарські засоби, які нормалізують процеси у стінці судин

- 2.18.1. Антиоксидантні засоби
 - 2.18.1.1. Препарати вітамінів та їх похідних
 - 2.18.1.2. α -адреноблокатори, похідні нікотинової кислоти
 - 2.18.1.3. Похідні бифлаваноїдів
 - 2.18.1.4. Препарати метилксантинів
 - 2.18.1.5. Препарати барвінку малого
 - 2.18.1.6. Похідні індолу
- 2.18.2. Ангіопротектори
- 2.18.3. Антигіпоксанти засоби
 - 2.18.3.1. Ноотропні засоби, похідні ГАМК
- 2.18.4. Білкові гідролізати

2.19. Антиадренергічні лікарські засоби

- 2.19.1. Гангліоблокуючі засоби

2.19.2. Симпатолітичні засоби

2.20. Анальгетики

2.20.1. Опіюди

2.20.1.1. Природні алкалоїди опію

2.20.1.2. Похідні феніл піперидину

2.21. Психолептичні засоби

2.21.1. Фенотіазини з аліфатичним боковим ланцюжком

2.21.2. Піперидинові похідні

2.1. β -адреноблокатори

2.1.1. Селективні (β_1) – адреноблокатори

∴ Ф0В7 **Атенолол (Atenolol)***

Фармакотерапевтична група: С07АВ03 - селективний блокатор β -адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антиангінальна, антиаритмічна, гіпотензивна дія; блокує β_1 -адренорецептори серця, зменшує стимулюючий вплив на міокард симпатичного відділу вегетативної нервової системи і циркулюючих в крові катехоламінів; зменшує автоматизм синусного вузла, ЧСС (в стані спокою і при фізичному навантаженні), скоротливість міокарда; уповільнює АВ-провідність, знижує потребу міокарда в кисні; при систематичному застосуванні поступово знижує АТ; гіпотензивний ефект стабілізується наприкінці другого тижня регулярного застосування препарату.

Показання до застосування ЛЗ: АГ, профілактика нападів стенокардії, синусова тахікардія, профілактика суправентрикулярних тахіаритмій, гіперкінетичний кардіальний синдром.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: схему дозування встановлюють індивідуально; при АГ призначають у початковій дозі 25-50 мг 1-2 р/добу; в разі недостатньої вираженості гіпотензивного ефекту протягом 1 – 2 тижнів дозу підвищують до 100 мг/добу; подальше підвищення дози не сприяє суттєвому збільшенню гіпотензивного ефекту; при стенокардії, порушеннях серцевого ритму препарат призначають у початковій дозі 50 мг 1 р/добу; при недостатній вираженості ефекту протягом одного тижня лікування дозу підвищують до 100 мг/добу; МДД - 200 мг; при гіперкінетичному кардіальному с-мі призначають по 25-50 мг 1-2 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: на початку лікування - запаморочення, легкий головний біль, депресія, посилене потовиділення, порушення сну, нудота, діарея, запори, свербіж, відчуття холоду у кінцівках; в окремих випадках - порушення АВ-провідності, недостатність кровообігу, надмірна брадикардія, симптоми серцевої недостатності, гіпоглікемічний стан у хворих на ЦД, кон'юнктивіт.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, АВ-блокада II та III ступенів, СА-блокада, брадикардія з ЧСС менше 50уд/хв, СССВ, артеріальна гіпотензія, кардіогенний шок, хр. серцева недостатність ІІБ - III стадій, г. серцева недостатність, метаболічний ацидоз, БА; діти віком до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 25 мг, по 50 мг, по 100 мг.

Торгова назва:

I. Атенолол, БАТ "Вітаміни"	н/д
Атенолол, ТОВ "Львівтехнофарм"	н/д
Атенолол, БАТ "Монфарм"	☐
Атенолол-Астрафарм, ТОВ "АСТРАФАРМ"	☐
Атенолол-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Атенолол-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Атенолол-Фармак, БАТ "Фармак"	☐
II. Азотен, "EMCURE PHARMACEUTICALS LTD", Індія	☐
Атенобене, "Merckle GmbH" для "ratiopharm International GmbH", Німеччина/Німеччина	☐
Атенова, "Lupin Ltd", Індія	н/д
Атенол-25, Атенол-50, Атенол-100, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія	☐
Атенолол, "Matrix Pharmaceuticals Pvt. Ltd.", Індія	н/д
Атенолол, "Pliva Croatia" Ltd, Хорватія	н/д
Атенолол-Нортон "Unimax Laboratories" для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада	☐
Атенолол-Тева, "TEVA Pharmaceutical Industries Ltd", Ізраїль	н/д
Атенолол-ФПО, ЗАТ "Фармацевтичне підприємство "Оболенське", Російська Федерація	н/д
Тенолол™, "Ipca Laboratories Limited", Індія	☐

∴ Ф0В7 **Бетаксолл (Betaxolol)***

Фармакотерапевтична група: С07АВ05 - селективний блокатор β -адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антиангінальна, антиаритмічна, гіпотензивна дія; кардіоселективна β -блокуюча дія; не виявляє власної симпатоміметичної дії; має слабкий мембраностабілізуючий ефект у концентраціях, які перевищують рекомендовані терапевтичні дози.

Показання до застосування ЛЗ: АГ, профілактика нападів стенокардії напруження.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: звичайна доза – 1 табл. по 20 мг/добу при АГ та з метою профілактики нападів стенокардії напруження; максимальна рекомендована доза - 40 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: астенія, похолодання кінцівок, брадикардія, шлунково-кишкові розлади (болі в животі, нудота та блювання), імпотенція, безсоння; уповільнення АВ-провідності або посилення існуючої АВ-блокади, серцева недостатність, зниження АТ, бронхоспазм, гіпоглікемія, с-м Рейно, погіршення переміжної кульгавості, різні шкірні реакції, включаючи псоріазоподібні висипання або загострення псоріазу, парестезія, відчуття сухості в очах, нічні кошмари; поява антинуклеарних а/т, яка тільки у виняткових випадках супроводжувалась клінічними проявами типу системного червоного вовчачка.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; тяжкі форми БА та хр. обструктивні захворювання легенів; рефрактерна серцева недостатність; кардіогенний шок; АВ-блокада II та III ступеня у хворих, які не мають водія ритму; монотерапія препаратом при типовій формі стенокардії Принцметала; СССВ, включаючи СА-блокаду; брадикардія (<45–50 ударів за хв); тяжкі форми с-му Рейно та порушення периферичного кровообігу; нелікована феохромоцитома; артеріальна гіпотензія; комбінована терапія з флоктафеніном, сультопридом, аміодароном, бепридилом, дилтіаземом і верапамілом; уроджена галактоземія, с-м мальабсорбції глюкози/галактози або дефіцит лактази; годування груддю; діти до 14 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, ділімі по 20 мг.

Торгова назва:

I. Бетакор, ЗАТ "Київський вітамінний завод"	☐
II. Бетак, "Medochemie Ltd", Кіпр	☐
Локрен®, "Sanofi-Winthrop Industria", Франція	н/д

Локрен®, "Sanofi-Synthelabo", Франція

□ □

.: Ф0В7 **Бісопролол (Bisoprolol) *****Фармакотерапевтична група:** С07АВ07 - селективні блокатори β-адренорецепторів.**Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ:** антигіпертензивна, антиангінальна, не виявляє внутрішньої симпатоміметичної активності; антиангінальна дія пов'язана з блокадою β₁-адренорецепторів, що призводить до зменшення потреби міокарда за рахунок зниження ЧСС, зменшення серцевого викиду та зниження АТ; нормалізує перфузію міокарда за рахунок зменшення кінцевого діастолічного тиску та подовження діастолі; механізм антигіпертензивної дії здійснюється шляхом зниження хвилинного об'єму серця, зменшення симпатичної стимуляції периферичних судин і пригнічення вивільнення реніну нирками; при хр. серцевій недостатності препарат зменшує прояви активації симпато-адреналової системи і запобігає прогресуванню захворювання.**Показання до застосування ЛЗ:** АТ, ІХС (стенокардія); хр. серцева недостатність.**Спосіб застосування та дози ЛЗ:** дозування встановлюється індивідуально; дорослим - внутрішньо по 5 мг 1 р/добу; за необхідності дозу препарату можна підвищити до 10 мг 1 р/добу; максимальна МДД - 20 мг/добу; у деяких хворих, особливо у хворих з бронхолегеневою патологією, початкова доза повинна становити 2,5 мг 1 р/добу.**Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ:** ЦНС - запаморочення, безсоння, незвичайна слабкість, втомлюваність, астенія, депресія, сонливість, неспокій, парестезії, галюцинації, порушення концентрації уваги, емоційна лабільність, шум у вухах, розлади зору, зменшення секреції слюзової рідини, судоми; серцево-судинна система і кров (кровотворення, гемостаз) - брадикардія, аритмія, АВ-блокада, гіпотензія, у тому числі ортостатичні реакції, серцева недостатність, переміжна кульгавість, агранулоцитоз, тромбоцитопенія, тромбоцитопенічна пурпура, с-м Рейно; ШКТ - діарея, нудота, блювання, сухість у роті, диспепсичні явища, запор, ішемічний коліт, гепатотоксична дія; респіраторна система - кашель, задишка, бронхо- та ларингоспазм, фарингіт, риніт закладеність носа, синусит, інфекції дихальних шляхів; сечостатева система - периферичні набряки, зниження лібідо, імпотенція, хвороба Пейроні, цистит, ниркова колика; шкірні реакції - АР, псоріатичні висипання (загострення псоріазу), акне, почервоніння шкіри, дерматит, алопеція; обмін речовин - підвищення концентрації печінкових трансаміназ, підвищення інсулінорезистентності, гіперурикемія; інші - головний біль, артралгія, міальгія, біль у животі, грудній клітині, в очах, у вухах, збільшення маси тіла.**Противопоказання до застосування ЛЗ:** гіперчутливість до препарату; метаболічний ацидоз; некомпенсована застійна серцева недостатність, кардіогенний шок, АВ-блокада II-III ступеня, брадикардія з ЧСС менше 50 уд./хв, СССВ, стенокардія Принцметалла, БА, артеріальна гіпотензія (сistolічний тиск менше 90 мм рт.ст.), обструктивний бронхіт, міастенія; облітеруючі захворювання периферичних судин, ускладнені гангrenoю, переміжною кульгавістю, с-м Рейно; при феохромоцитомі можливо призначення бісопрололу тільки на фоні α-адреноблокаторів; вагітність та період лактації, дитячий вік.**Форми випуску ЛЗ:** табл. по 5 мг, по 10 мг.**Торгова назва:**

I. Біпролол, ЗАТ НВЦ "Борщягівський ХФЗ" □

Бісопрол, ВАТ "Фармак" □

Бісопролол-Лугал, ВАТ "Луганський ХФЗ" **н/д**Бісопролол-КВ, ВАТ "Київський вітамінний завод" **н/д**

II. Бісокард, "ICN Polfa Rzeszow" S.A., Польща □

Бісопролол Гексал®, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина □

Бісопролол Сандоз, "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія **н/д**

Бісопролол-Апо, "Apotex Inc.", Канада □ □

Бісопролол-Максфарма, "Intas Pharmaceuticals Ltd" для "MaxPharma (UK) Limited", Індія/Великобританія □

Бісопролол-Ратіофарм, "Niche Generics" для "Merckle GmbH"/"ratiopharm GmbH", Ірландія/Німеччина □ □

Бісопрофар, "TEVA Pharmaceutical Works Private Limited Company" для "TEVA Pharmaceutical Industries Ltd", Угорщина/Ізраїль □

Бісостад, "Stada Arzneimittel AG", Німеччина □

Конкор, Конкор Кор, "Merck KGaA" для "Nuscomed", Німеччина/Австрія □ □

Корбіс, "Unichem Laboratories Ltd.", Індія □ □

Коронал 10; Коронал 5, "Zentiva" a.s., Словачька Республіка □ □

.: Ф0В7 **Метопрололу тартрам (Metoprolol tartrate) *****Фармакотерапевтична група:** С07АВ02 - блокатори β-адренорецепторів. Селективні блокатори β-адренорецепторів.**Основна фармакотерапевтична дія ЛЗ:** антигіпертензивна, антиангінальна, антиаритмічна дія; кардіоселективний β-блокатор, без власної симпатоміметичної та мембраностабілізуючої активності, діє переважно на β₁-рецептори серця, меншою мірою – на β₂-рецептори периферичних судин та бронхів; характеризується негативною інотропною дією, знижує скоротливість міокарда, серцевий викид, автоматизм синусного вузла, ЧСС, уповільнює АВ-провідність, пригнічує стимулюючий вплив катехоламінів на серце при фізичних та психоемоційних навантаженнях.; при стенокардії напруження препарат зменшує кількість та тяжкість нападів, підвищує толерантність до фізичних навантажень; сприяє нормалізації серцевого ритму; при ІМ - сприяє обмеженню зони некрозу серцевого м'яза; знижує ризик розвитку фатальних аритмій та рецидивів ІМ; антигіпертензивний ефект стабілізується до кінця 2-го тижня регулярного застосування; на відміну від неселективних β-адреноблокаторів метопролол при застосуванні в середніх терапевтичних дозах виявляє менш виражену дію на гладеньку мускулатуру бронхів і периферичних артерій, вивільнення інсуліну, вуглеводний та ліпідний обміни.

Показання до застосування ЛЗ: АГ (у тому числі постінфарктна), функціональні кардіалгії (гіперкінетичний с-м серця); деякі форми надшлуночкових та шлуночкових аритмій (суправентрикулярна тахікардія); лікування г. ІМ та вторинна профілактика після перенесеного ІМ (у складі комплексної терапії).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу встановлюють індивідуально; при АГ приймають по 1–2 табл. (50–100 мг) одноразово вранці або в два прийоми вранці та ввечері; при стенокардії, функціональних кардіалгіях – по 1–2 табл. (50–100 мг) 1–2 р/добу; при г. ІМ препарат призначають залежно від ЧСС, показників АТ – по 50 мг 2 р/добу, з наступним переходом по 50–100 мг 2 р/добу не менше 3–х місяців, під контролем ЧСС, показників АТ; при аритміях – по 100–200 мг/добу у вигляді 1–2 разових доз (по 1/2 таблетки 2 р/добу); МДД – 400 мг; курс лікування не обмежений у часі і залежить від особливостей перебігу захворювання; мінімальна тривалість курсу лікування становить 3 місяці; лікування рекомендують продовжувати протягом 1–3 років; за необхідності відміни лікування дозу знижують поступово (протягом 10 і більше днів) під наглядом лікаря.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система – брадикардія, артеріальна гіпотензія, набряки, порушення AV-провідності, поява/посилення ознак серцевої недостатності, порушення ритму, загострення хвороби Рейно; органи дихання – задишка, симптоми бронхіальної обструкції; ЦНС – запаморочення, головний біль, слабкість, втомлюваність, депресія, порушення сну, парестезії, зменшення секреції слізної рідини, галюцинації, підвищена збудливість, порушення свідомості; ШКТ – сухість у роті, нудота, болі у шлунку, діарея, запор, блювання; система кровотворення – тромбоцитопенія; AP – шкірний висип, свербіж, кропив'янка, симптоми псоріазу; інші – сексуальні розлади, неспецифічний біль у м'язах, суглобах.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; схильність до бронхоспазмів (БА); тяжка печінкова недостатність; виражена брадикардія (менше 55 ударів за хвилину); CCCB; AV-блокада II-III ступенів; декомпенсована серцева недостатність; кардіогенний шок; виражена артеріальна гіпотензія (сistolічний АТ нижче 90 мм рт.ст.); періоди вагітності та годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл. вкриті оболонкою, пролонгованої дії по 12,5 мг, 25 мг, 50 мг; р-н для ін'єкцій, 1 мг/мл по 5 мл в амп.; табл., вкриті оболонкою, з уповільненим вивільненням по 25 мг, по 50 мг, 100 мг; табл. по 50 мг, 100 мг; табл. пролонгованої дії по 200 мг.

Торгова назва:

I. Метоблок, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма" Київ для ТОВ "НВФ "Мікрохім"	☐	☐
Метопрол 50 РЕТАРД, ТОВ "Фарма Старт"	☐	
Метопрол 100 ретард, ТОВ "Фарма Старт"	☐	
Метопрол, БАТ "Київмедпрепарат"	☐	
МЕТОПРОЛОЛУ ТАТРАТ, БАТ "Фармак"	☐	
II. Анепро, "Neon Laboratories Limited", Індія		н/д
Беталок, "AstraZeneca AB", Швеція	☐	☐
Вазокардин, АТ "Slovakofarma", Словацька республіка	☐	
Вазокардин, Вазокардин®, "Zentiva" a.s., Словацька Республіка	☐	
Вазокардин СР 200, "Slovakofarma" j.s.c., Словацька республіка		н/д
Егілок®, "EGIS" Pharmaceuticals PLC, Угорщина	☐	☐
Егілок® ретард, "EGIS" Pharmaceuticals PLC, Угорщина	☐	☐
Емзок, "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка	☐	☐
Корвітол® 50, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина	☐	☐
Корвітол® 100, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина	☐	☐
Метопролол, "ICN Polfa Rzeszow" S.A., Польща	☐	
Метопролол Страда® 200 мг РЕТАРД, "Stada Arzneimittel AG", Німеччина		н/д

.:Ф0В7 **Метопрололу сукцинат (Metoprolol succinati) ***

Фармакотерапевтична група: С07АВ02 – селективні блокатори β-адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія: антигіпертензивна, антиангінальна, антиаритмічна дія; селективний β₁-блокатор, є рацемічною сумішшю S- та R- ізомерів; здатність селективно блокувати β₁-рецептори притаманна лівообертаючому S(-) ізомеру, в той час як R(+) ізомер не забезпечує позитивного терапевтичного впливу; активність між S : R ізомерами дорівнює 33:1 завдяки більшій спорідненості S-метопрололу до β₁-рецепторів ніж у R-форми; S (-) метопролол у дозі 50 мг має таку ж активність, як рацемічний метопролол у дозі 100 мг; антигіпертензивна дія обумовлена зменшенням серцевого викиду і синтезу реніну, пригніченням активності ренін-ангіотензинової системи, відновленням чутливості барорецепторів, що зменшує периферичні симпатичні впливи; антиангінальний ефект є наслідком зменшення ЧСС і сили серцевих скорочень, енергетичних витрат і потреби міокарда в кисні; зменшує частоту і важкість нападів стенокардії, показник смертності у пацієнтів з діагностованим ІМ, підвищує переносимість навантажень; при тривалому використанні підвищує виживаність та знижує частоту госпіталізації при хр. серцевій недостатності завдяки покращанню функції лівого шлуночка; редукує ризик летального результату (включаючи раптову смерть), виникнення повторного ІМ (у т.ч. у пацієнтів з ЦД) і поліпшує якість життя пацієнтів з г. ІМ та ідіопатичною дилатаційною кардіоміопатією; антиаритмічна дія виявляється в усуненні аритмогенних симпатичних впливів на провідну систему серця, уповільненні синусового ритму і швидкості розповсюдження збудження через AV-вузол, гальмуванні автоматизму і подовженні рефрактерного періоду; метопролол має незначний мембраностабілізуючий ефект і не виявляє активності часткового агоніста, знижує або інгібує агоністичний вплив на серцеву діяльність катехоламінів, що виділяються при нервових і фізичних стрессах, має здатність перешкоджати збільшенню ЧСС, хвилинного об'єму і посиленню скоротливості серця, а також підвищенню АТ, викликаного різким викидом катехоламінів; завдяки пролонгованій формі, при застосуванні препарату спостерігається постійна концентрація метопрололу в плазмі протягом 24 год, що забезпечує стійкий клінічний ефект та зменшується потенційний ризик побічних ефектів, що спостерігаються при пікових концентраціях препарату в плазмі, наприклад, брадикардія і слабкість у ногах при ході; стабільний ефект, як і

при лікуванні іншими β-блокаторами, досягається після 2-3 тижнів терапії; метопролол у меншому ступені, ніж неселективні β-адреноблокатори, впливає на продукцію інсуліну і вуглеводний обмін.

Показання для застосування ЛЗ: АГ; стенокардія; хр. серцева недостатність у стадії компенсації (у складі комплексної терапії) терапії з діуретиками, інгібіторами АПФ, серцевими глікозидами; попередження коронарної смерті та повторного ІМ після г. фази ІМ; тахіаритмії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймають 1 р/добу, бажано зранку; АГ - рекомендована доза у пацієнтів з АГ легкої або середньої тяжкості становить 25 мг і може бути збільшена до 50 – 100 мг 1 р/добу/або в комбінації з іншими антигіпертензивними препаратами; стенокардія - початкова доза становить 25 мг 1 раз/добу; при недостатній клінічній відповіді можливе підвищення добової дози до 50 – 100 мг і/або додаткове призначення інших антиангінальних препаратів; рекомендована доза становить 50 – 100 мг р/добу; якщо необхідно, препарат можливо комбінувати з іншими препаратами, що застосовуються при стенокардії; серцева недостатність - пацієнти повинні знаходитися у стадії компенсації хр. серцевої недостатності без епізодів загострення протягом останніх 6 тижнів і без змін в основній терапії протягом останніх 2 тижнів; терапія серцевої недостатності β-блокаторами іноді може призвести до тимчасового погіршення симптоматичної картини; у деяких випадках можливе продовження терапії або зниження дози, а в деяких може виникнути необхідність відміни препарату; стабільна серцева недостатність, II функціональний клас - рекомендована початкова доза на перші два тижні - 12,5 мг р/добу; після двох тижнів дозу можливо збільшити до 25 мг р/добу, та потім дозу можна збільшувати в два рази кожен другий тиждень; цільова доза для тривалого лікування становить 100 мг р/добу; стабільна серцева недостатність, III - IV функціональні класи - рекомендована початкова доза - 6,25 мг р/добу; після 1-2 тижнів дозу можна збільшити до 12,5 мг р/добу, потім, після ще 2 тижнів, дозу можливо збільшити до 25 мг р/добу; у пацієнтів, що толерантні до високих доз, доза може бути збільшена у два рази кожен другий тиждень до максимальної дози 100 мг/добу; у період збільшення дози пацієнт повинен знаходитися під спостереженням, оскільки в деяких пацієнтів симптоми серцевої недостатності можуть погіршитися; у випадку гіпотензії і/або брадикардії можливе зменшення супутньої терапії або зниження дози; серцеві аритмії - рекомендовано – 25 – 100 мг 1 р/добу; профілактичне лікування після ІМ - лікування тривале з дозою до 100 мг р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - підвищена втомлюваність, головний біль, запаморочення, зниження концентрації, парестезії, судоми, депресія, зниження уваги, сонливість, безсоння, нічні кошмари, сплутаність свідомості, порушення пам'яті, галюцинації, сексуальна дисфункція; органи чуття – порушення зору, зниження секреції слізної залози, кон'юнктивіт, шум у вухах, зниження слуху; серцево-судинна система - синусова брадикардія, артеріальна гіпотензія, ортостатична гіпотензія, зниження скоротливості міокарда, посилення симптомів серцевої недостатності, AV- блокада I ступеня, порушення провідності і ритму серця, кардіалгія, у пацієнтів з с-мом Рейно посилення порушень периферичного кровообігу; ШКТ - нудота, блювання, біль у животі, сухість в роті, запори, діарея, в окремих випадках – порушення функції печінки, відхилення показників печінкових ферментів, зміна відчуття смаку; шкіра – висип, псоріазоподібні шкірні реакції, гіперемія шкіри, фотодерматозпідливість, оборотна алопеція, загострення псоріазу; дихальної системи - закладеність носа, бронхоспазм, задишка; ендокринна система - гіперглікемія (у хворих з інсуліннезалежним ЦД), гіпоглікемія (у хворих, що приймають інсулін); AP - кропив'янка, свербіж шкіри, висипання; система крові - тромбоцитопенія; опорно-рухова система - артралгії, міалгії; порушення статевої функції.

Противопоказання до застосування ЛЗ: AV- блокада II та III ступеня, нестабільна або некомпенсована серцева недостатність (набряк легень, гіперперфузія або гіпотензія), а також пацієнтам з тривалим або періодичним іотропним лікуванням із застосуванням агоністів β-рецепторів, клінічно значима синусова брадикардія, CCCB, кардіогенний шок, важке порушення периферичного артеріального кровообігу; у пацієнтів з підозрою на г. ІМ, якщо ЧСС нижче 55 уд/хв., інтервал PQ > 0,24 сек. або систолічний кров'яний тиск менше 100 мм. рт. ст.; пацієнтам, у яких є надчутливість до будь-якого з компонентів препарату чи до інших β-адреноблокаторів.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, пролонгованої дії по 12,5 мг, по 25 мг, по 50 мг, по 100 мг.

Торгова назва:

II. Азопрол ретард, "EMCURE PHARMACEUTICALS LTD" для "Actavis group HF", Індія/Ісландія

Беталок Зок, "AstraZeneca AB", Швеція

Метопролол XL Сандоз, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Sandoz"; "Lek S.A" **н/д**

підприємство компанії "Sandoz" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d", Німеччина/Польща/Словенія

∴ Ф0В7 **Небіволол (Nebivolol)***

Фармакотерапевтична група: C07AB12 - селективні блокатори β-адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія ЛЗ: антигіпертензивна, антиангінальна, анти аритмічна дія; являє собою рацемат, який складається з двох енантомірів: D-небіволол та L-небіволол і поєднує дві фармакологічні властивості - конкурентного і селективного блокатора β₁- адренорецепторів та "м'якого" вазодилатора внаслідок метаболічної взаємодії з L-аргініном/оксидом азоту (NO); при одноразовому і повторному застосуванні знижується ЧСС у стані спокою і при навантаженні як в осіб з нормальним АТ, так і у хворих на АГ; у терапевтичних дозах α-адренергічний антагонізм не спостерігається; не має симпатоміметичної активності; у фармакологічних дозах мембраностабілізуюча активність відсутня; не чинить суттєвого впливу на навантаження чи витривалість.

Показання до застосування ЛЗ: АГ; лікування хр. серцевої недостатності з дисфункцією лівого шлуночка (фракція викиду ≤ 35 %) як додаткова терапія в комбінації з інгібіторами АПФ, діуретиками, антагоністами ангіотензину II та/або препаратами наперстянки.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: АГ - доза становить 5 мг/добу (краще приймати її завжди в один і той же час); антигіпертензивний ефект виявляється через 1-2 тижні лікування, в окремих випадках оптимальна дія досягається лише 4 тижні по тому; хр. серцева недостатність - лікування повинно розпочинатися при поступовому збільшенні дози відповідно до такої схеми: початкова доза, що становить 2,5 мг 1 р/добу, може

бути, залежно від переносимості, збільшена до 5 - 10 мг 1 р/добу (підвищення дози повинно відбуватися з 14-денним інтервалом); максимальна рекомендована доза - 10 мг 1 р/добу¹.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - брадикардія, ортостатична гіпотензія, задишка, набряки, серцева недостатність, АВ-блокада, порушення ритму серця, с-м Рейно, кардіалгія; ЦНС - головний біль, запаморочення, депресія, утома, парестезії, зниження здатності до концентрації уваги, сонливість, безсоння, "кошмарні" сновидіння, галюцинації; ШКТ - нудота, запор, діарея, сухість у роті; АР - шкірний висип; інше – бронхоспазм, фотодерматоз, гіпергідроз, риніт.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; артеріальна гіпотензія, хр. серцева недостатність у стадії декомпенсації, ангіоспастична стенокардія (стенокардія Принцметала), кардіогенний шок, виражена брадикардія (ЧСС менше 50 уд/хв), СССВ, АВ-блокада II-III ступеня; БА; феохромоцитом, тяжкі порушення функції печінки; облітеруючі захворювання периферичних судин (с-м переміжної кульгавості); міастенія, м'язова слабкість; депресія; в/в введення верапамілу; дитячий та підлітковий вік до 18 років.

Форми випуску ЛЗ: таблетки по 2,5 мг, 5 мг.

Торгова назва:

I. Небівал, ЗАТ "Київський вітамінний завод"

II. Небікард, "Torrent Pharmaceuticals Ltd.", Індія

Небілет®, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина

Небілонг, "Micro Labs Limited", Індія

Нодон, "Cadila Pharmaceuticals Ltd", Індія

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Бісопролол + гідрохлортіазид (Bisoprolol + hydrochlorthiazid) ***

II. Бісопролол Сандоз Комп; табл., вкриті плівковою оболонкою; 1 табл. містить бісопрололу фумарату 5 мг, гідрохлортіазиду 12,5 мг, або бісопрололу фумарату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг, виробництва Salutas Pharma GmbH підприємство компанії "Sandoz" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d", Німеччина/Словенія **н/д**

2.1.2. Неселективні β-адреноблокатори

∴ Ф0В7 **Пропранолол (Propranolol)***

Фармакотерапевтична група: С07АА05 - неселективні блокатори β-адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: блокує β₁- і β₂-адренорецептори, виявляє мембраностабілізуючу дію; пригнічує автоматизм СА-вузла, виникнення ектопічних ділянок у передсердях, АВ-вузлі і в шлуночках; знижує швидкість проведення збудження в АВ-з'єднанні по пучку Кента переважно у антероградному напрямку; сповільнює ЧСС та зменшує силу серцевих скорочень, потребу міокарда в кисні; знижує серцевий викид, АТ, секрецію реніну, нирковий кліренс і швидкість клубочкової фільтрації; пригнічує реакцію барорецепторів дуги аорти на зниження АТ; пригнічує ліполіз у жировій тканині, перешкоджаючи підвищенню рівня вільних жирних кислот (коефіцієнт атерогенності може збільшуватися); пригнічує глікогеноліз, секрецію глюкагону та інсуліну, перетворення тироксину в трийодтиронін; підвищує тону мускулатури бронхів і скоротливість матки; підсилює секреторну та моторну активність ШКТ; у хворих на ІХС зменшує частоту нападів стенокардії, підвищує переносимість фізичних навантажень, знижує потребу у нітрогліцерині; виявляє кардіопротективну дію, ймовірно знижуючи ризик повторного ІМ та раптової смерті на 20–50%; після прийому одноразової дози пропранололу спостерігається зниження систолічного та діастолічного АТ у положенні як лежачи, так і стоячи; стійкий гіпотензивний ефект розвивається до кінця другого тижня лікування.

Показання до застосування ЛЗ: АГ, стенокардія, синусова тахікардія (у тому числі при тиреотоксикозі), надшлуночкова і миготлива тахікардії, ІМ, гіпертрофічна кардіоміопатія (у т. ч. субаортальний стеноз), пролапс мітрального клапана, есенціальний тремор, нейроциркуляторна дистонія.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: режим дозування індивідуальний; при АГ - початкова доза становить 40 мг 2–3 р/добу, при необхідності дозу поступово підвищують кожен тиждень до підтримуючої добової дози – 160–320 мг за 2–3 прийоми, МДД – 320 мг; при стенокардії - початкова доза становить 40 мг 2–3 р/добу, підтримуюча добова доза – 120–240 мг за 3–4 прийоми, МДД – 240 мг; при ІМ (сistolічний АТ – більше 100 мм рт. ст.) по 20–40 мг 3–4 р/добу під контролем ЧСС; при аритміях, тахікардії при хвилюванні, тиреотоксикозі - по 10–30 мг 3–4 р/добу; при гіпертрофічній кардіоміопатії - по 20–40 мг 3–4 р/добу; дітям старше 1 року як антигіпертензивний або антиаритмічний засіб - початкова доза 0,5–1 мг/кг/добу за 2–4 прийоми, підтримуюча доза – 2–4 мг/кг/добу за два прийоми, добові дози підбирають індивідуально.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система і кровотворення - артеріальна гіпотензія, синусова брадикардія, АВ-блокада, розвиток/прогресування серцевої недостатності, порушення периферичного кровообігу, тромбоцитопенічна пурпура, лейкопенія, агранулоцитоз; ЦНС та органи чуття - астенія, запаморочення, головний біль, безсоння або сонливість, нічні кошмари, зниження швидкості психічних і рухових реакцій, депресія, занепокоєння, сплутаність свідомості або короточасна амнезія, парестезії, порушення гостроти зору, зменшення секреції слізної рідини, сухість та болючість очей, кератокон'юнктивіт, галюцинації, судоми; ШКТ - нудота, блювання, болі в епігастральній ділянці, діарея або запор, тромбоз мезентеріальної артерії, ішемічний коліт, порушення функції печінки (у тому числі холестаза); дихальна система - фарингіт, кашель, задишка, респіраторний дистрес-с-м, бронхо- та ларингоспазм; ендокринна система – гіпоглікемія; АР - шкірні реакції, свербіж, гарячка; шкірні покриви - алопеція, загострення псоріазу; інше - артралгія, ослаблення лібідо, зниження потенції, хвороба Пейроні.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, кардіогенний шок, АВ-блокада II і III ступеня, СА-блокада, СССВ, синусова брадикардія (ЧСС менше 50 уд/хв), стенокардія Принцметала,

артеріальна гіпотензія, г. і хр. серцева недостатність, важкий перебіг БА, с-м Рейно та інші облітеруючі захворювання периферичних судин, період годування груддю, дитячий вік до 1 року.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 10 мг, 40 мг; р-н для ін'єкцій 0,1% по 5 мл в амп.

Торгова назва:

I. Анаприлін-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"
Гранолол, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

□

2.1.3. Комбіновані α- і β-адреноблокатори

∴ Ф0В7 **Карведілол (Carvedilol)***

Фармакотерапевтична група: С07AG02 - сполучені блокатори α- і β- адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія: неселективний β-блокатор з антиоксидантними властивостями; його незначний вазодилатуючий ефект проявляється через селективну блокаду α₁-рецепторів; завдяки вазодилатації знижує периферичний судинний опір; пригнічує активність ренін-ангіотензин-альдостеронової системи за допомогою блокади β-адренорецепторів; не має власної симпатоміметичної активності, має мембраностабілізуючу властивість;

Показання для застосування ЛЗ: АГ, ІХС, хр. серцева недостатність.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при АГ (самостійно або в комбінації з іншими антигіпертензивними засобами, особливо тiazидовими діуретиками) рекомендується прийом однієї дози 1 р/добу, разова рекомендована доза 25 мг, МДД - 50 мг; для дорослих початкова рекомендована доза становить 12,5 мг 1 р/добу, потім - по 25 мг 1 р/добу, при необхідності дозу можна збільшувати поступово з інтервалами у 2 тижні; для літніх пацієнтів початкова рекомендована доза при АГ становить 12,5 мг 1 р/добу, що також може бути достатнім і для тривалого лікування, при необхідності дозу можна збільшувати поступово з інтервалами у 2 тижні; при ІХС початкова доза для дорослих - 12,5 мг 2 р/добу в перші два дні, після цього по 25 мг 2 р/добу, якщо необхідно, дозу можна збільшувати поступово з інтервалами збільшення в 2 тижні або ще рідше до рекомендованої максимальної дози 100 мг/добу, розділеної на два прийоми; для літніх пацієнтів початкова доза становить 12,5 мг 2 р/добу в перші два дні, після чого лікування триває дозами 25 мг 2 р/добу, що є рекомендованою МДД; при серцевій недостатності - початкова доза становить 3,125 мг 2 р/добу протягом двох тижнів, при добрій переносимості дозу збільшують із інтервалами не менш двох тижнів, до 6,25 мг 2 р/добу, потім до 12,5 мг 2 р/добу, потім до 25 мг 2 р/добу; дозу варто збільшувати до максимальної, переносимої хворим (у пацієнтів з масою тіла менш 85 кг максимальна рекомендована доза становить 25 мг 2 р/добу, при масі тіла понад 85 кг 50 мг 2 р/добу; підвищення дози до 50 мг 2 р/добу повинно проводитися обережно, якщо карведілол був відмінений, лікування повинне знову починатися з дози 3,125 мг 2 р/добу з поступовим підвищенням як рекомендовано вище.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - периферичні набряки, брадикардія, повна АВ-блокада, погіршення перебігу серцевої недостатності; система сечовиділення - порушення функції нирок та сечовипускання; судинні порушення - ортостатична гіпотензія, недостатність периферичного кровообігу; ШКТ - нудота, пронос, біль у животі, запор, блювання, сухість у роті; респіраторна система - закладання носа; при розладах репродуктивних органів і молочних залоз - генітальний набряк, імпотенція; опорно-руховий апарат - біль у суглобах; загальні розлади - набряки, стомлюваність, стенокардія, АВ-блокада і погіршення симптомів певних судинних захворювань (перемежована кульгавість, с-м Рейно); дихальна система - астматична задишка у схильних пацієнтів; шкірні покриви – АР, псоріаз, кропивниця, свербіж й висипання за типом плоского лишая, поява або загострення вже наявних псоріатичних елементів; загострення та прояв ЦД і порушення балансу глюкози в крові; органи кровотворення – тромбоцитопенія, лейкопенія; при порушенні метаболізму й харчування – гіперхолестеринемія, гіперглікемія у пацієнтів хворих на ЦД, гіперволемія, затримка рідини; психіатричні розлади- порушення сну, депресія, ЦНС - запаморочення, головний біль, парестезія, непритомність; органи зору - порушення зору, зниження слъзозвиділення, подразнення слизової оболонки очей.

Противпоказання до застосування ЛЗ: серцева недостатність (IV класу за NYHA); клінічно значуща дисфункція печінки; БА; хр. обструктивне легеневе захворювання з бронхіальною обструкцією; АВ-блокада II й III ступеня; важка брадикардія (< 50 уд/хв); CCCB, кардіогенний шок, виражена артеріальна гіпотензія (систолический АТ менше 85 мм рт ст), стенокардія Принцметала; гіперчутливість до препарату; метаболічний ацидоз; важкі порушення периферичного артеріального кровообігу; спільне в/в лікування верапамілом або дилтіаземом; вагітність та лактація; дитячий вік до 18 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 3,125 мг, по 6,25 мг, по 12,5 мг, по 25 мг; табл., вкриті плівковою оболонкою по 6,25 мг, по 12,5 мг, по 25 мг.

Торгова назва:

I. Карведілол-КВ, ВАТ "Київський вітамінний завод"

н/д

Корвазан®, ВАТ "Київмедпрепарат"

□ □

Карведілол-Лугал, ВАТ "Луганський ХФЗ"

н/д

II. Карведіама®, "Woerwag Pharma GmbH & Co. KG", Німеччина

□ □

Карведілол оріон, "Orion Corporation"; "Chanelle Medical"; "Specifar S.A.", Фінляндія/Ірландія/Греція

н/д

Карведілол-Гріндекс, АТ "Гріндекс", Латвія

□ □

Карветренд, "PLIVA Krakow" Pharmaceutical Company S.A."; "Pliva Croatia" Ltd, Польща/Хорватія

□ □

Карвід, "Cadila Healthcare Ltd", Індія

□

Карвідекс®, Dr.Reddy's Laboratories Ltd, Індія

н/д

Кардіостад, "Stada Arzneimittel AG", Німеччина

□ □

Кардиллол®, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія

□

Кориол®, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія

□ □

Протекард, "TEVA Pharmaceutical Industries Ltd", Ізраїль

н/д

Таллітон®, "EGIS Pharmaceuticals PLC", Угорщина

□ □

∴ Ф0В7 **Лабеталол (Labetalol) ***

Фармакотерапевтична група: C07AG01 - антиадренергічні засоби з периферичним механізмом дії.

Основна фармакотерапевтична дія: антигіпертензивна дія; невибірковий β-адреноблокатор, який спричиняє одночасно вибіркочу α₁-адреноблокуючу, β₂-адреноміметичну (частковий агоніст) і пряму судинорозширювальну дію; сполучення цих властивостей забезпечує швидкий, виражений і надійний антигіпертензивний ефект; блокує переважно β₁- і β₂-адренорецептори і меншою мірою α₁-адренорецептори; суттєво не впливає на величину серцевого викиду і ЧСС; знижуючи АТ, не викликає тахікардії; як α-адреноблокатор в 2-7 разів активніший, ніж фентоламін, а як β-адреноблокатор в 5-18 разів менше активний, ніж пропранолол; блокує α- і β-адренорецептори у співвідношенні 1:3; зменшує активність реніну плазми; при комбінації з діуретиками активність реніну збільшується, а гіпотензивний ефект підсилюється, що вказує на незалежність гіпотензивного ефекту від активності реніну плазми; підвищує рівень калію в плазмі крові; гіпотензивний ефект більшою мірою залежить від β-адреноблокуючих властивостей лабеталолу; лабеталол, маючи змішаний механізм дії, виявляє високу клінічну ефективність.

Показання для застосування ЛЗ: АГ різного ступеню тяжкості, в тому числі гіпертонічні кризи, феохромоцитома, ІХС.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при гіпертонічних кризах вводять в/в по 100-125 мг одним болюсом або повільно у вигляді крапельної інфузії (50-200 мг/добу) в 200 мл ізотонічного р-н натрію хлориду або 5% р-н глюкози; дозу збільшують поступово з інтервалом 1 тиждень максимально 2000-2400 мг/добу; при гіпертонічному кризі навіть хворим на ІМ можна вводити в/в струйно 20 мг і повторити по 20-80 мг кожні 10 хв. (максимальна загальна доза – 300 мг); це дозволяє швидко нормалізувати АТ; максимальна дія після кожного введення в/в спостерігається протягом 5 хв; при необхідності застосовують інфузію в/в зі швидкістю 1-2 мг/хв (максимальна доза 2400 мг/добу).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ортостатична артеріальна гіпотензія, запаморочення, головний біль, підвищення тону м'язів бронхів, нудота, блювання, порушення функції печінки, запор або пронос, відчуття втоми, свербіж шкіри.

Противопоказання до застосування ЛЗ: АВ-блокада, виражена серцева недостатність, схильність до бронхоспазмів; перші місяці вагітності; обережно застосовувати у хворих на БА.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій (5 мг/мл) по 4 мл.

Торгова назва:

ІІ. Лакардія®, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія

□ □

2.2. Селективні інгібітори І f каналів

∴ Ф0В7 **Івабрадин (Ivabradin) ***

Фармакотерапевтична група: C01EB17 - кардіологічні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: антиангінальна, антиішемічна дія; діє шляхом селективного та специфічного інгібування f-каналів синусового вузла серця, контролює спонтанну діастолічну деполяризацію синусового вузла та зменшує ЧСС; діє тільки на рівні синусового вузла та не впливає на внутрішньопередсердну, АВ- та внутрішньошлункову провідність, скоротність міокарда та реполяризацію шлуночків; не змінює показник QT-корегований; може взаємодіяти з h-каналами сітківки, що може призвести до тимчасового порушення світлосприяття; раптова зміна освітлення, часткове інгібування h-каналів обумовлюють можливість розвитку фотопсії; основною фармакодинамічною особливістю є ексклюзивне зменшення ЧСС.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування хр. стабільної стенокардії у пацієнтів з нормальним синусовим ритмом та з протипоказаннями чи обмеженнями до застосування β-адреноблокаторів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим рекомендовано – 2 р/добу: вранці та ввечері під час прийому їжі; початкова доза - 5 мг 2 р/добу; після трьох-чотирьох тижнів лікування, за необхідності подальшого зменшення ЧСС, дозу івабрадину можна збільшити до 7,5 мг 2 р/добу і перейти на прийом 7,5 мг 2 р/добу; максимальна рекомендована терапевтична добова доза - 15 мг; якщо під час лікування ЧСС стає менше 50 уд/хв чи пацієнт відчуває симптоми, які є наслідком брадикардії (запаморочення, слабкість, гіпотензія), необхідно зменшити дозу методом титрування, включаючи можливість застосування івабрадину у дозі 2,5 мг 2 р/добу; у разі утримання ЧСС нижче 50 уд/хв необхідно припинити застосування івабрадину.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: порушення зору – фотопсії, розмите бачення; серцево-судинна система – брадикардія, АВ-блокада І ступеня, шлуночкова екстрасистолія, підвищене бачення та надшлуночкова екстрасистолія; ШКТ - нудота, закреп або діарея; ЦНС - головний біль (у перші місяці застосування), запаморочення (вірогідно пов'язане з брадикардією); лабораторні показники - підвищення креатиніну плазми, еозинофілії, підвищення рівня сечової кислоти; інше - судоми, диспное.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; брадикардія (ЧСС у спокої < 60 уд/хв); кардіогенний шок; тяжка печінкова недостатність; СССВ, СА-блокада, наявність у пацієнта штучного водія ритму, АВ-блокада ІІІ ступеня; комбінація з інгібіторами СYP3A4 сильною та помірною дії: протигрибкові препарати похідні азолу (кетоназол та інші), макролідні а/б(кларитроміцин, еритроміцин для перорального застосування, джозаміцин, телітроміцин), противірусні препарати (нелфінавір, ратонавір) та нефазодон; періоди вагітності та лактації; г. ІМ, нестабільна стенокардія, виражена (АТ < 90/50 мм. рт.ст.) гіпотензія, серцева недостатність ІІІ- ІV NYHA функціональних класів.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою по 5 мг, по 7,5 мг.

Торгова назва:

ІІ. Кораксан® 5 мг, "Les Laboratoires Servier Industrie"; "Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Les Laboratoires Servier", Франція/Ірландія/Франція

□ □ □

Кораксан® 7,5 мг, "Les Laboratoires Servier Industrie"; "Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Les Laboratoires Servier", Франція/Ірландія/Франція

□ □ □

2.3. Антагоністи кальцію (блокатори кальцієвих каналів)

2.3.1. Похідні дигідропіридину

∴ Ф0В7 **Амлодипін (Amlodipine)***

Фармакотерапевтична група: C08CA01 - селективні антагоністи кальцію з переважним впливом на судини.

Основна фармакотерапевтична дія: гіпотензивна, антиангінальна дія; антагоніст іонів кальцію (блокатор повільних кальцієвих каналів), який блокує надходження іонів кальцію крізь мембрани до клітин гладеньких м'язів міокарда та судин; механізм гіпотензивної дії амлодипіну зумовлений безпосереднім впливом на гладенькі м'язи судин; антиангінальний ефект реалізується у два способи: розширює периферичні артеріоли і таким чином знижує загальний периферійний опір (постнавантаження); оскільки ЧСС практично не змінюється, зниження навантаження на серце призводить до зниження споживання енергії та потреби міокарда в кисні; також сприяє розширенню коронарних артеріол, як у незмінених, так і в ішемізованих зонах міокарда; дилатація збільшує надходження кисню до міокарда у хворих на вазоспастичну стенокардію (стенокардія Принцметала або варіантна стенокардія) і запобігає розвиткові коронарної вазоконстрикції; у хворих на АГ разова доза амлодипіну забезпечує клінічно значуще зниження АТ протягом 24 год у положенні як лежачи, так і стоячи; завдяки повільному початку дії амлодипін не спричиняє г. гіпотензії; у хворих на стенокардію амлодипін сприяє підвищенню фізичної працездатності, знижує частоту нападів стенокардії та зменшує потребу у вживанні таблеток нітрогліцерину.

Показання для застосування ЛЗ: лікування АГ як засіб першого ряду для монотерапії у більшості хворих; за необхідності його можна призначати також у поєднанні з тiazидними діуретиками, α-адреноблокаторами, β-адреноблокаторами та інгібіторами АПФ; лікування ішемії міокарда, зумовленої як органічною непрохідністю (стабільна стенокардія) так і спазмом або звуженням коронарних артерій (стенокардія Принцметала або варіантна стенокардія); можна застосовувати й у тих випадках, коли клінічна картина дозволяє лише припустити існування вазоспазму або вазоконстрикції, хоча наявність останніх точно не встановлена (монотерапія або у поєднанні з іншими антиангінальними препаратами).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при АГ та стенокардії звичайна початкова доза - 5 мг 1 р/добу; залежно від індивідуальної реакції хворого, дозу можна збільшити до МДД, яка дорівнює 10 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, набряки, втома, сонливість, нудота, біль у шлунку, приливи, серцебиття та запаморочення; алопеція, запори, артралгія, астенія, біль у спині, диспепсія, задишка, гіперплазія ясен, гінекомастія, гіперглікемія, імпотенція, збільшення частоти сечовипускання, лейкопенія, нездужання, зміна настрою, сухість у роті, судоми м'язів, міалгія, периферична нейропатія, панкреатит, пітливість, непритомність, тромбоцитопенія, васкуліт; АР (свербіж, висип, набряк та мультиформна еритема); гепатит, жовтяниця та підвищення рівнів печінкових ферментів; ІМ, аритмія (включаючи шлуночкову тахікардію та мерехтіння передсердь), біль за грудниною.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до дигідропіридинів.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 2,5 мг, по 5 мг, по 10 мг; табл., вкриті оболонкою по 5 мг, по 10 мг; капс. по 5 мг.

Торгова назва:

I. Амлодипін, ЗАТ "Технолог"	☐
Амловел, Амлодипін, Амлодипін-Астрафарм, ТОВ "АСТРАФАРМ"	☐
Амлодипін, ТОВ "Львівтехнофарм"	☐
Амлодипін, ВАТ "ХФЗ "Червона зірка"	☐
Амлодипін-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Амлодипін-КВ, ВАТ "Київський вітамінний завод"	☐
Амлодипін-Лугал, ВАТ "Луганський ХФЗ"	Н/Д
Амлодипін-Фітофарм, ВАТ "Фітофарм"	☐
Амлодипін-Фармак, ВАТ "Фармак"	☐
Амлокор, ВАТ "Київмедпрепарат"	Н/Д
Амлоприл®-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
II. Аген 5, Аген 10, Аген® 5, Аген® 10, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка	Н/Д
Азомекс, "EMCURE PHARMACEUTICALS LTD", Індія	Н/Д
Амло®, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія	☐
Амло, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія	☐
Амловас®, "Unique Pharmaceutical Laboratories" (відділення фірми "J.V.Chemicals & Pharmaceuticals Ltd"), Індія	☐
Амлодак-5, "Cadila Healthcare Ltd", Індія	☐
Амлодак-10, "Cadila Healthcare Ltd", Індія	☐
Амлодил, "Bosnalijek d.d.", Боснія і Герцеговина	☐
Амлодин 5, "Ameda Pharma Pvt.Ltd", Індія	Н/Д
Амлодин 10, "Ameda Pharma Pvt.Ltd", Індія	Н/Д
Амлодипін, "Replekfarm A.D.", Республіка Македонія	Н/Д
Амлодипін, Stallion Laboratories Pvt. Ltd., Індія	Н/Д
Амлодипін-Нортон, "Unimax Laboratories" для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада	☐
Амлокор, Adipharm EAD, Болгарія	Н/Д
Амлонг, "Micro Labs Limited", Індія	☐
Амлосандоз, "Lek S.A." підприємство компанії "Sandoz"; "Lek Pharmaceuticals d.d." підприємство компанії "Sandoz" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d.", Польща/Словенія	☐
Вазодипін, "Cipla Ltd", Індія	Н/Д
Васкопін, "Pharmacare Int.Co./Gepharm" для "Pharmacare Int.Co./German Palestinian Joint Venture", Палестина	☐
Дуактин, "Pharma Internacional", Йорданія	☐

Емлодин®, "EGIS" Pharmaceutical works Ltd, Угорщина	☐
Норвадин, "ABDI IBRAHIM Ilac Sanayi ve Ticaret A.S.", Туреччина	☐
Норваск®, "Heinrich Mack Nachf. GmbH & Co KG" для "Pfizer International Inc.", Німеччина/США	☐
Нормодипін, "Richter Gedeon Ltd", Угорщина	☐
Стамло, "Dr.Reddy's Laboratories Limited", Індія	☐
Тенокс, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Тенсигал, "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка	☐

∴ Ф0В7 **Лацидипін (Lacidipine)***

Фармакотерапевтична група: C08CA09 – селективні антагоністи кальцію з переважною дією на серце. Похідні дигідропіридину.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: гіпотензивна, антиангінальна дія; специфічний антагоніст кальцію, який має виражену селективність дії відносно кальцієвих каналів, що знаходяться у гладкій мускулатурі стінки судин; механізм дії складається з дилатації периферичних артерій, зменшення периферичного судинного опору та зниження АТ.

Показання до застосування ЛЗ: лікування АГ як засіб монотерапії або у комбінації з іншими антигіпертензивними засобами (наприклад β-блокаторами, діуретиками або інгібіторами АПФ).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: початкова доза для дорослих – 2 мг 1 р/добу, яка приймається кожного дня, в один і той самий час, бажано вранці; через 3-4 тижні дозу збільшують до 4 мг 1 р/добу; термін лікування визначається індивідуально залежно від тяжкості та перебігу захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - головний біль, запаморочення; серцево-судинна система - посилене серцебиття, загострення явищ стенокардії, приплив крові до обличчя, гіперемія шкіри, відчуття жару; ШКТ - функціональний розлад шлунка, нудота, гіперплазія слизової оболонки ясен; шкіра та п/ш тканина - висип на шкірі (включаючи еритему та свербіж); сечовидільна система – поліурія; загальне - астенія, набряк, зворотне збільшення рівня лужної фосфатази.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; тяжкий аортальний стеноз.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 4 мг.

Торгова назва:

ІІ. Лаципіл™, "GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A." для "GlaxoSmithKline Export Ltd",

Польща/Великобританія

∴ Ф0В7 **Лерканидипін (Lercanidipine)**

Фармакотерапевтична група: C08CA13 - селективний блокатор кальцієвих каналів, переважно з дією на судини.

Основна фармакотерапевтична дія: гіпотензивна, антиангінальна дія; антагоніст кальцію дигідропіридинової групи, який блокує трансмембранний потік кальцію в серцевому м'язі та гладеньких м'язах судин; механізм його антигіпертензивної дії зумовлений прямим релаксуючим впливом на гладенькі м'язи судин, за рахунок чого зменшується їх периферичний опір; незважаючи на його короткий $T_{1/2}$, лерканидипін має пролонговану антигіпертензивну дію за рахунок його високого коефіцієнта мембранного розподілу; завдяки високій судинній селективності препарату його інотропна дія не має клінічного значення, а також рідко спостерігається г. гіпотензія з рефлексорною тахікардією завдяки поступовому розвитку вазодилатації.

Показання для застосування ЛЗ: лікування АГ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рекомендована доза для дорослих становить 10 мг 1 р/добу, не менше, ніж за 15 хв до їди, доза може бути підвищена до 20 мг, залежно від індивідуальної чутливості пацієнта; максимальна антигіпертензивна дія розвивається протягом 2 тижнів лікування.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: Більшість побічних реакцій, які спостерігались, зв'язані з судино-розширювальною дією препарату: приплив крові до обличчя, периферичні набряки, підсилене серцебиття, тахікардія, головний біль, запаморочення, астенія. Іншими небажаними впливами, які зустрічались менше ніж у 1% хворих, були: втомлюваність, ШКТ - диспепсія, нудота, блювання, біль у епігастрії, діарея, поліурія, шкірний висип, сонливість, міалгія. У поодиноких випадках може зустрічатися гіпотензія. В окремих випадках можуть зустрічатися гіперплазія ясен, оборотні збільшення у сироватці кількості трансаміназ печінки (інших клінічно значущих відхилень лабораторних параметрів функції печінки не спостерігалось). Крім того, повідомлялось про збільшення частоти сечовипускання. У поодиноких випадках деякі дигідропіридини призводять до появи у хворих нападів стенокардії. Дуже рідко у хворих збільшується частота і тривалість нападів стенокардії, в окремих випадках аж до розвитку ІМ.

Протипоказання до застосування ЛЗ: Підвищена чутливість до дигідропіридинів або до будь-якого компонента препарату. Леркамен® 10 є протипоказаним під час вагітності та в період годування груддю; жінкам дітородного віку; хворим з обструкцією вихідного тракту лівого шлуночка (виражений мітральний і аортальний стеноз та виражена обструкція при гіпертрофічній кардіоміопатії; хворим із декомпенсованою застійною серцевою недостатністю, з нестабільною стенокардією; хворим після ІМ протягом 1 місяця; хворим із тяжкою дисфункцією печінки та нирок (кліренс креатиніну < 10 мл/хв). Дітям до 18 років застосовувати препарат не рекомендується.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою по 10 мг, по 20 мг.

Торгова назва:

ІІ. Леркамен® 10, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина

Леркамен® 20, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина

∴ Ф0В7 **Ніфедипін (Nifedipine)***

Фармакотерапевтична група: C08CA05 - селективні антагоністи кальцію з переважним впливом на судини.

Основна фармакотерапевтична дія: антиангінальна, гіпотензивна дія; гальмує трансмембранне надходження іонів кальцію у клітини гладенької мускулатури артеріальних судин; знижує тонус гладеньких м'язів коронарних артерій, що призводить до збільшення коронарного кровотоку та запобігає ангіоспазму; при довготривалому застосуванні запобігає розвитку атеросклеротичних бляшок у стінці судин;

зменшує потребу міокарда в кисні за рахунок зменшення після навантаження; знижує тонус гладенької мускулатури артеріол, тим самим зменшує підвищений опір периферичних судин, що призводить до зниження АТ; збільшує виведення натрію та води з організму; антигіпертензивна дія ніфедипіну особливо виражена у пацієнтів, які страждають на АГ; на початку лікування ніфедипіном можливе тимчасове рефлекторне підвищення ЧСС та величини серцевого викиду.

Показання для застосування ЛЗ: вазоспастична стенокардія, лікування АГ, лікування ІХС, хр. стабільної стенокардії (стенокардії напруження).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для купірування гіпертензивного кризу препарат вводять в/в крапельно по 50 мл (5 мг ніфедипіну) протягом 4-8 год, тобто зі швидкістю 6,3 - 12,5 мл інфузійного р-н за 1 год; протягом 24 год доза препарату, який вводиться, не повинна перевищувати 150 - 300 мг, що відповідає добовій дозі ніфедипіну 15-30 мг; інфузійна терапія може проводитись не більше 3 днів, потім рекомендується призначити таблетовані форми ніфедипіну; ніфедипін має високу чутливість до впливу світла - при підготовці змішаної інфузії необхідно забезпечити захист р-ну від впливу світла; для лікування ІХС та хр. стабільної стенокардії (стенокардії напруження) рекомендується приймати по 1 табл. препарату 2 р/добу (20x2 мг/добу); якщо необхідні вищі дози препарату, їх слід підвищувати поступово до максимальної дози - 60 мг/добу; для лікування АГ рекомендується приймати по 1 табл. 2 р/добу (20x2 мг/добу); при супутньому застосуванні з інгібіторами СУР 3А4 або індукторами СУР 3А4 може виникнути необхідність в коригуванні дози ніфедипіну або у відміні ніфедипіну; внаслідок його вираженого антиішемічного та антигіпертензивного ефекту препарат слід відмінити поступово; залежно від тяжкості захворювання та індивідуальної реакції пацієнта, дозу ніфедипіну можна поступово збільшити до 120 мг 1 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР - алергічний набряк/ангіонабряк (вкл. набряк гортані, свербіж, кропив'янка, висипання, анафілактична/анафілактоїдна реакція; порушення у поведінці та розлади сну - реакції стривоженості, розлади сну; ЦНС - головний біль, вертиго, мігрень, запаморочення, тремор, пар/дизестезія; порушення зору; серцево-судинна система – тахікардія, посилене серцебиття, вазодилатація, гіпотензія, втрата свідомості; дихальна система - носова кровотеча, закладення носу, диспное; ШКТ - біль у животі, нудота, диспепсія, метеоризм, сухість у роті, гіперплазія ясен, дисфагія, кишкова непрохідність, виразка кишечника, блювання, транзиторне підвищення активності ферментів печінки; шкіра та п/ш клітковина – еритема; скелетном'язова система - м'язові судоми. набряки суглобів; нирки та сечовивідні шляхи – поліурія, дизурія; репродуктивна система - еректильна дисфункція; загальні розлади - відчуття нездужання, неспецифічний біль, лихоманка.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, кардіогенний шок, г. коронарні с-ми, аортальний стеноз; періоду вагітності та лактації; діти до 15 років; не рекомендується призначати пацієнтам, у яких біль має ішемічний характер, можливо, пов'язаний з попередньою терапією ніфедипіном; застосування у комбінації з рифампіцином (через неможливість досягти ефективних рівнів ніфедипіну у плазмі внаслідок індукції ферментів).

Форми випуску ЛЗ: р-н для інфузій 0,01%; табл. по 10 мг; табл., вкриті плівковою оболонкою, по 10 мг; табл. пролонгованої дії по 10 мг; табл., вкриті оболонкою, по 10 мг, 20 мг; табл. рапід-ретард, вкриті оболонкою, по 5 мг, по 20 мг; табл., вкриті плівковою оболонкою, по 30 мг, по 60 мг; табл., вкриті оболонкою, з контрольованим вивільненням по 30 мг, по 60 мг; табл. з модифікованим вивільненням по 40 мг.

Торгова назва:

I. Ніфедипін, ЗАТ "Технолог"	☐
Ніфедипін ретард-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Ніфедипін-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Ніфедипін-ФС ретард, ТОВ "Фарма Старт"	☐
Фармадипін®, ВАТ "Фармак"	☐
Фенігідін, ВАТ "Луганський ХФЗ"	☐
Фенігідін-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
II. Адалат®, "Bayer HealthCare AG"; "Bayer AG", Німеччина	☐
Адалат® СЛ, "Bayer HealthCare AG"; "Bayer AG", Німеччина	☐
Осмо-Адалат®, "Bayer HealthCare AG"; "Bayer AG", Німеччина	☐
Кордипін, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Кордипін XL, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Кордипін ретард, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Коринфар®, "AWD.pharma GmbH & Co.KG"; LTD "PLIVA Croatia", Німеччина/Хорватія	☐
Коринфар® ретард, "AWD.pharma GmbH & Co.KG"; LTD "PLIVA Croatia", Німеччина/Хорватія	☐
Коринфар® уно 40, "AWD.pharma GmbH & Co.KG"; LTD "PLIVA Croatia", Німеччина/Хорватія	☐
Нікардія® ретард, "Unique Pharmaceutical Laboratories" (відділення фірми "J.B. Chemicals & Pharmaceuticals Ltd"), Індія	☐
Ніфедипін, "Balkanpharma-Dupnitsa AD", Болгарія	☐
Ніфедипін XL, "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія	☐

.: Ф0В7 **Фелодипін (Felodipine) ***

Фармакотерапевтична група: С08СА02 – селективні антагоністи кальцію з переважною дією на серце. Похідні дигідропіридину.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антиангінальна, гіпотензивна дія; механізм дії пов'язують з блокадою трансмембранного надходження іонів кальцію через селективні потенціалзалежні "повільні" L канали у клітини гладкої мускулатури артеріальних судин і міокарда; має виражену селективність відносно гладкої мускулатури судин у порівнянні з міокардом, тому основним гемодинамічним ефектом препарату вважають системну периферичну вазодилатацію, що приводить до зниження системного периферичного судинного опору і зумовлює його антигіпертензивний ефект; знижує систолічний та діастолічний АТ, ефект фелодипіну є дозо залежним; має незначну діуретичну дію.

Показання до застосування ЛЗ: АГ, стенокардія (стабільна стенокардія, вазоспастична стенокардія).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: звичайна доза становить 5 мг 1 р/добу; за необхідності доза може бути збільшена до МДД – 10 мг в один прийом; для деяких пацієнтів початкова доза може бути зменшена до 2,5 мг 1 р/добу (наприклад для хворих похилого віку і т.д.); при стабільній стенокардії дози визначаються індивідуально - лікування починається з дози 5 мг/добу, у разі необхідності дозу можна збільшити до 10 мг 1 р/добу, макимальна доза становить 20 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: відчуття жару, головний біль, дзвін у вухах; периферичні набряки (ступінь вираженості набряку залежала від дози фелодипіну); напади стенокардії; запаморочення, слабкість, гіпотензія, в тому числі ортостатична, непритомність, посилене серцебиття, тахікардія, диспное, втомлюваність, парестезії, тремор, міалгії, артралгії, шлунково-кишкові розлади (у тому числі нудота, блювання, діарея, запори, біль у животі, метеоризм), збільшення маси тіла, пітливість, полакіурія, шкірні АР (свербіж, кропив'янка, екзантема, фоточутливість), гіперплазія ясен, гінгівіт; лейкоцитокластичний васкуліт, порушення функцій печінки (підвищення рівнів трансаміназ), ексфоліативний дерматит, пропасниця, порушення ерекції, гінекомастія, ІМ, аритмії, менорагія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гострий ІМ (до 4 - 8 тижнів від початку захворювання), кардіогенний шок, нестабільна стенокардія, виражений аортальний/мітральний стеноз, обструктивна форма гіпертрофічної кардіоміопатії, гіперчутливість до препарату, тяжкі порушення функції печінки, вагітність, лактація; діти віком до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. з пролонгованим вивільненням по 5; 10 мг; табл., вкриті оболонкою пролонгованої дії по 2,5; 5; 10 мг.

Торгова назва:

ІІ. Фелогексал®, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина

Фелодип, "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Амлодипін + атенолол (Amlodipine + atenolol)**

ІІ. Амлодак-АТ, табл., 1 табл. містить амлодипіну - 5.0 мг, атенололу - 50.0 мг, виробництва Cadila Healthcare Limited, Індія

Амлонг-А, табл., 1 табл. містить амлодипіну - 5.0 мг, атенололу - 50.0 мг, виробництва Micro Labs Limited, Індія

Неокард-АТН, табл., вкриті плівковою оболонкою, 1 таб. містить амлодипіну - 5.0 мг, атенололу - 50.0 мг; виробництва Neon Laboratoris Limited, Індія **н/д**

Теночек, табл.; 1 табл. містить амлодипіну - 5.0 мг, атенололу - 50.0 мг; виробництва Ipca Laboratories Limited, Індія

∴ Ф0В7 **Амлодипін + аторвастатин (Amlodipine + atorvastatin)**

ІІ. Кадуєт 5/10, вкриті оболонкою, 5 мг/10 мг, 10 мг/10 мг; 1 табл. містить амлодипіну бесілату - 10 мг; аторвастатину кальцію - 10 мг, або амлодипіну бесілату - 5 мг; аторвастатину кальцію - 10 мг; виробництва Goedecke GmbH для "Pfizer Inc.", Німеччина/США

Кадуєт 10/10, табл., вкриті оболонкою, 5 мг/10 мг, 10 мг/10 мг; 1 табл. містить амлодипіну бесілату - 10 мг; аторвастатину кальцію - 10 мг, або амлодипіну бесілату - 5 мг; аторвастатину кальцію - 10 мг; виробництва Goedecke GmbH для "Pfizer Inc.", Німеччина/США

∴ Ф0В7 **Амлодипін + валсартан (Amlodipine + valsartan)**

ІІ. Ексфорж, табл., вкриті плівковою оболонкою, 5 мг/80 мг, 5 мг/160 мг, 5 мг/160 мг; 1 табл. містить 5 мг амлодипіну бесілату та 80 мг валсартану або 5 мг амлодипіну бесілату та 160 мг валсартану, 10 мг амлодипіну бесілату та 160 мг валсартану; виробництва Novartis Pharma Stein AG для "Novartis Pharma AG", Швейцарія.

∴ Ф0В7 **Амлодипін + гідрохлортіазид (Amlodipine + hydrochlorothiazide)**

ІІ. Азомекс СН, табл., 2,5 мг/12,5 мг, 5 мг/12,5 мг, 1 табл. містить амлодипіну бесілату еквівалентно амлодипіну 5 мг, гідрохлортіазиду 12,5 мг, виробництва EMCURE PHARMACEUTICALS LTD для "Actavis group HF", Індія/Ісландія

∴ Ф0В7 **Амлодипін + лізиноприл (Amlodipine + lisinopril)**

ІІ. Ліпріл А, табл., 1 табл. містить 5 мг амлодипіну та 5 мг лізиноприлу або 5 мг амлодипіну та 10 мг лізиноприлу, виробництва Micro Labs Limited, Індія

Ліпріл А-плюс, табл., 1 табл. містить 5 мг амлодипіну та 5 мг лізиноприлу або 5 мг амлодипіну та 10 мг лізиноприлу, виробництва Micro Labs Limited, Індія

Екватор, табл., 1 табл. містить 5 мг амлодипіну та 10 мг лізиноприлу, виробництва Richter Gedeon Ltd, Угорщина

Неокард-Ліз, табл., 1 табл. містить 5 мг амлодипіну та 5 мг лізиноприлу або 5 мг амлодипіну та 10 мг лізиноприлу, виробництва Neon Laboratoris Limited, Індія **н/д**

2.3.2. Бензодіазепіни

∴ Ф0В7 **Дилтіазем (Diltiazem)***

Фармакотерапевтична група: C08DB01 - селективні антагоністи кальцію з переважаючою дією на серце. Похідні бензотіазепіну.

Основна фармакотерапевтична дія: антиангінальна, гіпотензивна, анти аритмічна дія; зменшує надходження іонів кальцію через повільні кальцієві канали мембрани в кардіоміоцити і гладком'язові клітини; механізм дії при стенокардії обумовлений розширенням коронарних судин і зниженням постнавантаження на міокард; ефективний при лікуванні стабільної стенокардії, що при об'єктивній оцінці виражається в збільшенні тривалості періоду, протягом якого не виникано депресії сегмента ST при виконанні фізичних навантажень, а

при суб'єктивній оцінці – у зниженні частоти нападів стенокардії і необхідності прийому нітрогліцерину; ефективність дії дилтіазему при лікуванні нестабільної стенокардії приблизно еквівалентна дії ніфедипіну або верапамілу, а частота розвитку побічних ефектів суттєво нижча, ніж при застосуванні вказаних препаратів; має гіпотензивну дію, знижуючи систолічний та діастолічний АТ, не впливає при цьому на нормальний рівень АТ; не викликає розвитку рефлекторної тахікардії; незважаючи на слабку негативну інотропну дію препарату, при його застосуванні не зменшується ударний об'єм серця і фракція викиду лівого шлуночка; при тривалому систематичному застосуванні дилтіазем може спричинити регресію гіпертрофії лівого шлуночка; препарат можна використовувати для монотерапії або з іншими гіпотензивними засобами у складі комбінованої терапії, особливо з діуретиками і інгібіторами АПФ, в тих випадках, коли застосування блокаторів β–адренорецепторів протипоказано (лікування хворих з БА, ЦД або периферичними ангіопатіями); не чинить негативної дії на ліпідний спектр плазми крові; пригнічує кальцієвий рух в клітинах синусного та AV–вузлів, завдяки терапевтичній дії при суправентрикулярних аритміях.

Показання для застосування ЛЗ: стабільна стенокардія напруження, стенокардія Принцметала, АГ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дози препарату повинні підбиратися індивідуально - середня добова доза для дорослих дорівнює 180–240 мг, добова доза вище 360 мг повинна застосовуватися з обережністю (в умовах стаціонару; звичайно початкова доза становить 60 мг 3–4 р/добу, доза може бути збільшена відповідно до терапевтичного ефекту до 120 мг 3 р/добу; у пацієнтів похилого віку або пацієнтів з порушеною функцією печінки рекомендують починати лікування з нижчої дози – 30 мг (1/2 табл.) 3–4 р/добу; МДД – 360 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, іритація, запаморочення, набряк гомілок, нудота, шкірні АР; AV-блокада I–III ступеня, брадикардія, пригнічення синусового вузла, погіршення перебігу стенокардії; відчуття сухості у роті або горлі, порушення зорового та смакового відчуттів, запори, часте сечовипускання, гіперплазія ясен, підвищення печінкових трансаміназ; в окремих випадках - тромбоцитопенія, лейкопенія, а також розвиток с-му, подібного до с-му Стівенса-Джонсона.

Протипоказання до застосування ЛЗ: AV-блокада II–III ступеня (окрім випадків наявності функціонуючого пейсмейкера), виражена брадикардія (ЧСС менше 55 уд/хв); с-м WPW, CCCB; серцева недостатність, недавній ІМ з ускладненим перебігом, кардіогенний шок, артеріальна гіпотензія (систолічний АТ нижче 90 мм рт. ст.); гіперчутливість до похідних бензотіазепіну; вагітність, лактація; дитячий вік до 15 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,06 г, по 0,09 г; табл., вкриті оболонкою, пролонгованої дії, по 0,09 г, табл. пролонгованої дії, по 0,12 г; табл., вкриті плівковою оболонкою, пролонгованої дії по 180 мг.

Торгова назва:

I. Дилтіазем, ВАТ "Лубнифарм"

Дилтіазем ретард-Дарниця, Дилтіазем Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

Дилтіазем-ретард, ВАТ "Концерн "Стирол"

II. Діакордин 60, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка

Діакордин 90 ретард, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка

Діакордин 120 ретард, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка

Дилтіазем-Алкалоїд®, "Alkaloid AD - Skopje", Республіка Македонія

Дилтіазем Ланнахер 180 мг ретард, "Lannacher Heilmittel GmbH", Австрія

Кардил, "Orion Corporation", Фінляндія

□
н/д
н/д
□
□
□
н/д
н/д
□ □

2.3.3. Фенілалкіламіни

∴ Ф0В7 **Верапаміл (Verapamil)***

Фармакотерапевтична група: C08DA01 – селективні антагоністи кальцію з переважною дією на серце.

Основна фармакотерапевтична дія: антигіпертензивна, антиангінальна, анти ішемічна, анти аритмічна дія; селективний блокатор кальцієвих каналів; механізм фармакологічної дії препарату полягає в блокаді Ca^{2+} -каналів і пригніченні трансмембранного переміщення іонів Ca^{2+} переважно в клітинах гладких м'язів судин і міокарда; при ішемії міокарда усуває диспропорцію між потребою і постачанням серця киснем, знижує скоротність міокарда, чинить вазодилатуючу дію; зменшення тону периферичних артерій сприяє зниженню загального периферичного опору судин і АТ; пригнічує СА- і AV-провідність, виявляє антиаритмічну дію.

Показання до застосування ЛЗ: порушення серцевого ритму (пароксизмальна надшлуночкова тахікардія, тахіаритмічний варіант при тремтінні і мерехтінні передсердь, надшлуночкова екстрасистолія); лікування і профілактика стенокардії напруження, нестабільної стенокардії, вазоспастичної стенокардії (варіантна стенокардія, стенокардія Принцметала); АГ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: в/в введення повинно здійснюватися повільно (не менше 2 хв) під контролем ЕКГ та АТ; пацієнти, які одержували верапаміл в/в як стартове лікування нестабільної стенокардії, мають бути якнайшвидше переведені на прийом верапамілу перорально; рекомендовані дози для дорослих та підлітків з вагою понад 50 кг - початкова доза становить 5 мг (2 мл р-ну для ін'єкцій); за необхідності через 5 – 10 хв вводять ще 5 мг; якщо необхідно, можливо подальше крапельне введення 5 – 10 мг, розведеного у фізіологічному р-ні, тривалістю 1 год; іншим р-ном для розведення може бути 5% р-н глюкози з рН < 6,5; середня добова доза не повинна перевищувати 100 мг; у пацієнтів з порушеною функцією печінки біодоступність верапамілу значно збільшується, тому дозу визначають з особливою обережністю; рекомендовані дози для дітей - при тахікардії, пов'язаній з серцевою недостатністю (перед в/в введенням верапамілу, р-ну для ін'єкцій необхідно провести дигіталізацію); дітям віком 0 – 1 рік - лікування призначають тільки за життєвими показаннями, якщо немає альтернативного лікування; новонароджені - 0,75 – 1,0 мг верапамілу гідрохлориду, що відповідає 0,3 – 0,4 мл р-ну для ін'єкцій; грудні діти - 0,75 – 2,0 мг верапамілу гідро хлориду (0,3 – 0,8 мл р-ну для ін'єкцій); 1 – 5 років - 2,0 – 3,0 мг верапамілу гідрохлориду (0,8 – 1,2 мл р-ну для ін'єкцій); 6 – 14 років - 2,5 – 5,0 мг верапамілу гідрохлориду (1 – 2 мл р-ну для ін'єкцій); введення препарату припиняють одразу після настання ефекту; дозування для таблетованої форми верапамілу (дорослі та підлітки вагою більше ніж 50 кг) - коронарна хвороба серця – рекомендоване дозування - в межах (120 мг)-240 мг-480 мг на день в 3-4 разових дози, відповідно; застосування препарату показане пацієнтам, в

яких достатня ефективність препарату відчувається вже після прийому невеликих доз (наприклад, хворі з порушеннями функції печінки або літні люди); АГ - рекомендоване дозування становить в межах (120 мг)-240 мг-360 мг/добу – 3 разові дози, відповідно; пароксизмальна суправентрикулярна тахікардія, мерехтіння предсердь/тріпотіння передсердь - рекомендоване дозування становить в межах (120 мг)-240 мг-480 мг/добу – 3-4 разові дози, відповідно; діти (тільки при порушеннях послідовності серцевих ударів) дошкільного віку до 6-ти років - рекомендоване дозування в межах 80 мг -120 мг/добу –2- 3 разові дози, відповідно; діти шкільного віку 6-14 років - рекомендоване дозування в межах 80 мг-360 мг/добу –2- 4 разові дози, відповідно.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - АВ-блокада, синусова брадикардія, зупинка синусового вузла та асистолія, розвиток або загострення серцевої недостатності, значне зниження АТ та/або ортостатичні реакції, у поодиноких випадках – тахікардія; ШКТ – нудота, блювання, метеоризм, закрепки; ЦНС - головний біль, нервозність, запаморочення, стомлюваність, сенсорні розлади такі як, дзвін у вухах, парестезія, нейропатія та тремор, пітливість, почервоніння шкіри та відчуття жару; АР - еритема, свербіж, кропив'янка, макулопапілярна екзантема та еритромелалгія, бронхоспазм; периферичні набряки; транзиторне підвищення рівнів трансаміназ та/або ЛФ, зниження переносимості глюкози та імпотенція, гінекомастія, крововиливи у шкіру або слизові оболонки, фото дерматити, м'язова слабкість, біль у м'язах та суглобах, ангіоневротичний набряк, с-м Стівенс-Джонсона, гіперплазія ясен (гінгівіт та кровотеча).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, значна брадикардія, хр. серцева недостатність, кардіогенний шок (за винятком спричиненого аритмією), СА-блокада, АВ-блокада II - III ступеня, СССВ, с-м WPW, фібриляція/тріпотіння передсердь із супутнім с-м WPW, г. серцева недостатність, декомпенсована серцева недостатність, одночасне застосування β-адреноблокаторів в/в, вагітність та період лактації.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 80 мг; табл. по 40 мг; капсули пролонгованої дії по 180 мг; табл. пролонгованої дії, вкриті оболонкою, по 240 мг; р-н для ін'єкцій 0,25% по 2 мл в амп.

Торгова назва:

I. Верапаміл-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Верапаміл-М, БАТ "Монфарм"	☐
Верапамілу гідрохлорид, БАТ "Фармак"	☐
Вератард 180, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"	☐
Верапамілу гідрохлорид, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"	☐
Верапамілу гідрохлорид, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	☐
II. Ізоптин®, "Abbott GmbH & Co. KG", Німеччина	☐
Ізоптин®, "Abbott GmbH & Co KG", вироблено "EBEWE Pharma Ges.m.b.H. nfg.KG" для "Abbott Laboratories S.A.", Німеччина/ Австрія/Швейцарія	☐
Ізоптин® SR, "Abbott GmbH & Co. KG", Німеччина	☐
Верапаміл, БАТ "Щолківський вітамінний завод", м.Щолково-1, Московська обл., Російська Федерація	☐
Верогалід ER 240 мг, "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка	☐
Лекоптин, "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія	☐
Фіноптин, "Orion Corporation", Фінляндія	☐

2.3.4. Дифенілалкіламіни

∴ Ф0В7 **Цинаризин (Cinnarizine) ***, ** (див.п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

2.4. Інгібітори ангіотензинперетворюючого фермента (АПФ)

∴ Ф0В7 **Еналаприл (Enalapril) ***

Фармакотерапевтична група: С09АА02 – інгібітори ангіотензинперетворюючого ферменту.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: гіпотензивна, кардіо- та ренопротективна дія; еналаприлу малеат в організмі гідролізується з утворенням активного метаболіту – еналаприлату, що пригнічує АПФ, порушуючи каталітичну трансформацію ангіотензину I в ангіотензин II; антигіпертензивний ефект пов'язаний з периферичною вазодилатацією, зниженням концентрації в крові ангіотензину II та альдостерону, пригніченням пресорної та активацією депресорних систем організму, підвищенням секреції судинного ендотеліального фактора; препарат покращує метаболізм у міокарді, перешкоджає ремоделюванню серця у хворих з АГ, зменшує гіпертрофію лівого шлуночка; при серцевій недостатності знижує загальний периферичний опір судин, що супроводжується збільшенням серцевого викиду без зміни ЧСС, зниженням тиску в легеневих капілярах і розвантаженням малого кола кровообігу; тривале (протягом 6 місяців) лікування серцевої недостатності препаратом підвищує толерантність до фізичних навантажень, сприяє зменшенню розмірів дилатованого серця; еналаприл чинить ренопротективну дію, покращує функцію нирок, перешкоджає прогресуванню діабетичної нефропатії.

Показання до застосування ЛЗ: симптоматична АГ; застійна серцева недостатність; безсимптомна дисфункція лівого шлуночка; діабетична нефропатія; парентерально показаний для лікування АГ у випадках, коли пероральне лікування неможливе.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перорально еналаприл приймають внутрішньо 1–2 р/добу, незалежно від прийому їжі; при гіпертонічній хворобі та симптоматичній АГ початкова доза становить 5 мг 1 р/добу, при недостатньому ефекті дозу підвищують до 10–20 мг/добу за 1–2 прийоми; МДД не повинна перевищувати 40 мг за 1–2 прийоми; при застійній серцевій недостатності початкова доза становить 2,5 мг, потім дозу поступово підвищують до середньої підтримуючої дози 20 мг/добу в 1 або 2 прийоми (ефект терапії оцінюють через 4 тижні від початку прийому препарату); пацієнтам з порушеннями функції нирок слід збільшити

інтервал між прийомами препарату або зменшити дозу, режим дозування коригують залежно від значень кліренсу креатиніну (МДД не повинна перевищувати 10–20 мг/добу); пацієнтам, які знаходяться на гемодіалізі, в день проведення діалізу призначають еналаприл у добовій дозі 2,5 мг, в інші дні дозу коригують залежно від рівня АТ; парентерально еналаприлат слід вводити в/в, повільно, протягом не менше 5 хв; звичайна рекомендована доза для лікування АГ та гіпертонічних кризів - 1,25 мг еналаприлату кожні 6 го; звичайно, лікування еналаприлатом триває 48 год, після чого пацієнта переводять на терапію табл. еналаприлу; дози еналаприлату для пацієнтів з хр. нирковою недостатністю залежать від кліренсу креатиніну ну; при переході з в/в на пероральну терапію рекомендується початкова доза - 5 мг 1 р/добу для пацієнтів з кліренсом креатиніну вище 0,5 мл/сек (креатинін сироватки до 265 мкмоль/л) і 2,5 мг 1 р/добу - для пацієнтів з кліренсом креатиніну нижче 0,5 мл/сек (креатинін сироватки вищий 265 мкмоль/л); рекомендована доза для пацієнтів, які перебувають на гемодіалізі, становить 0,625 мг (0,5 мл) кожні 6 год; для пацієнтів, які лікуються діуретиками, рекомендована початкова доза становить 0,625 мг (0,5 мл); якщо клінічний ефект через 1 год буде незадовільним, можна повторити дозу 0,625 мг (0,5 мл), наступні дози по 1,25 мг призначають через кожні 6 год; при переході з в/в на пероральну терапію рекомендована початкова доза табл. еналаприлу для пацієнтів, які реагували на дози еналаприлату по 0,625 мг кожні 6 год - становить 2,5 мг 1 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - артеріальна гіпотензія (у тому числі ортостатична), непритомність, посилене серцебиття; ЦНС - при гіпотензії запаморочення, головний біль, підвищена стомлюваність, астенія, порушення сну, депресія, сплутаність свідомості; дихальна система - ринорея, фарингіт, дисфонія, кашель, задишка, бронхоспазм; ШКТ - зміна смакових відчуттів, нудота, діарея, підвищення активності печінкових трансаміназ; система кровотворення - нейтропенія, анемія, тромбоцитопенія, агранулоцитоз; АР - шкірні реакції (висип, свербіж), ангіоневротичний набряк.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; ангіоневротичний набряк в анамнезі при застосуванні інгібіторів АПФ або нез'ясованої етіології; стеноз ниркових артерій (білатеральний або артерії однієї нирки); стан після трансплантації нирки; стеноз артеріального або мітрального клапану з вираженими порушеннями гемодинаміки; гіпертрофічна кардіоміопатія; первинний гіперальдостеронізм; захворювання печінки, печінкова недостатність; періоди вагітності та годування груддю; дітям; аферез з декстрансульфатом, проведення десенсибілізації до отрути комах.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 2,5 мг; по 5 мг; по 10 мг; по 20 мг; р-н для ін'єкцій по 1 мл (1.25 мг) в амп.

Торгова назва:

I. Еналаприл, БАТ "Київмедпрепарат"	☐
Еналаприл, БАТ "ХФЗ "Червона зірка"	☐
Еналаприл, ЗАТ "Лекхім-Харків"	☐
Еналаприл, БАТ "Лубнифарм"	☐
Еналаприл, ТОВ "Львівтехнофарм"	Н/Д
Еналаприл-Астрафарм, ТОВ "АСТРАФАРМ"	☐
Еналаприл-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Еналаприл-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Еналаприлу малеат, Одеське ВХФП "Біостимулятор" у формі ТОВ	Н/Д
Еналаприлу малеат, Український консорціум "Екосорб" для ТОВ "ВФК"	Н/Д
ЕНАЛОЗИД@МОНО, БАТ "Фармак"	☐
II. Інворил, "Ranbaxy Laboratories Limited", Індія	Н/Д
Берліприл® 5, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина	☐
Берліприл® 10, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина	☐
Берліприл® 20, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина	☐
Едніт, "Richter Gedeon Ltd", Угорщина	Н/Д
Енагексал®, "Salutas Pharma GmbH" для "Hexal AG", Німеччина	☐
Енал-2,5, Енал-5, Енал-10, "Synmedic Laboratories", Індія	Н/Д
Еналаприл, Stallion Laboratories Pvt. Ltd., Індія	Н/Д
Еналаприл, Agio Pharmaceuticals Ltd, Індія	Н/Д
Еналаприл, ТОВ "Озон", Російська Федерація	☐
Еналаприл, "Labormed Pharma" S.A., Румунія	Н/Д
Еналаприл, "Matrix Pharmaceuticals Pvt.Ltd.", Індія	Н/Д
Еналаприл, "Јака 80 Radovis Macedonija" AD, Македонія	Н/Д
Еналаприл-Н.С., БАТ "Щолківський вітамінний завод", м.Щолково-1, Московська обл., Російська Федерація	Н/Д
Еналаприл-Нортон, "Unimax Laboratories" для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада	☐
Еналаприлу малеат, Li Така Pharmaceuticals Limited, Індія	Н/Д
Еналаприл-ФПО, ЗАТ "Фармацевтичне підприємство "Оболенське", Російська Федерація	Н/Д
Енам, "Dr.Reddy's Laboratories Limited", Індія	☐
Енал®, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Міоприл, "Unique Pharmaceutical Laboratories" (відділення фірми "J.B.Chemicals & Pharmaceuticals Ltd"), Індія	☐
Ренітек®, "Merck Sharp & Dohme B.V." корпорації "Merck Sharp & Dohme" для "Merck Sharp & Dohme Idea Inc.", Нідерланди/США/Швейцарія	☐

.: Ф0В7 **Каптоприл (Captopril) ***

Фармакотерапевтична група: С09АА01 – інгібітори АПФ.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: гіпотензивна дія; гальмує активність АПФ, який перетворює ангіотензин I в ангіотензин II, результатом чого є зменшення концентрації ангіотензину II, збільшення активності реніну в плазмі та зменшення секреції альдостерону; максимальний вплив на ренінангіотензинову систему спостерігається протягом 1 год і триває протягом 6–8 год; при цьому активність

АПФ в сироватці крові триває протягом 12–14 год; у пацієнтів з АГ каптоприл розширює резистивні судини та знижує загальний периферичний опір; крім цього, відбувається зниження легеневого тиску заклинення на фоні відсутності змін опору легеневих судин; препарат знижує опір у судинній системі нирок, збільшує кровоплин через нирки, гломерулярну фільтрацію, екскрецію натрію та води; підтримує рівень калію, знижує виведення білків та накопичення мезангіальних макромолекул і, тому попереджує ураження мезангію та розвиток гломерулосклерозу.

Показання до застосування ЛЗ: лікування всіх форм АГ, застійної серцевої недостатності, лівошлуночкової дисфункції після ІМ і для запобігання ниркової недостатності у пацієнтів з діабетичною нефропатією або іншими хр. захворюваннями нирок (при наявності або при відсутності гіпертензії).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дози призначаються індивідуально для кожного пацієнта залежно від його стану і перебігу захворювання; табл. приймають за 1 год до приймання їжі або через 2 год після неї регулярно в один і той же час протягом кожного дня; АГ - рекомендована початкова доза – 12,5 мг 2–3 р/добу, дози підбирають залежно від ступеня зниження АТ, що спостерігається через 2–4 тижні лікування (як правило, достатньою є доза в 25 мг 2–3 р/добу); якщо задовільна реакція не спостерігається навіть при дозі в 50 мг 2–3 р/добу, додають діуретин; МДД - 150 мг; пацієнтам з гіповолемією і гіпонатріємією спочатку призначають 6,25 мг 2–3 р/добу; пацієнтам зі злоякісною гіпертензією на початку лікування призначають дози від 12,5 до 25 мг 2–3 р/добу; дози збільшують через кожні 24 год (або частіше) до того часу, коли буде спостерігатись адекватне зниження АТ; доза 25 мг рекомендована для лікування гіпертонічних кризів, ефект очікується через 15–30 хв; таку дозу можна повторити через 1 год, якщо не має достатнього ефекту; застійна серцева недостатність - початкова доза становить 6,25 - 12,5 мг 2–3 р/добу, дози підбираються залежно від стану пацієнта і його потреб через 2–4 тижні лікування (достатньою є доза від 25 до 50 мг 2–3 р/добу); МДД - 150 мг; дисфункція лівого шлуночка - початкова доза становить 6,25 мг, цю дозу наступного дня підвищують до 12,5 мг 3 р/добу; при відсутності протипоказань дозу поступово протягом кількох тижнів підвищують до 50 мг 3 р/добу; діабетична нефропатія - початкова доза 6,25 мг 3 р/добу, підтримуючою є доза 25 мг 3 р/добу; порушення функції нирок - звичайною початковою дозою є 6,25 мг 2 р/добу, дозу потім збільшують кожні 7–14 днів до досягнення задовільного клінічного ефекту; гемодіаліз - треба зменшити приблизно на 50% дозу після 4 год гемодіалізу; рекомендованою початковою дозою для новонароджених є 0,01 мг/кг маси тіла 2–3 р/добу; для дітей рекомендується доза 0,3 мг/кг маси тіла 3 р/добу; МДД для дітей не повинна перевищувати 6 мг/кг; дітям з гіповолемією і гіпонатріємією, які приймають діуретики, і дітям з нирковою недостатністю призначають половину початкової дози (0,15 мг/кг маси тіла); новонародженим і дітям призначають каптоприл тільки тоді, коли лікування іншими антигіпертензивними ліками не допомогло в зниженні АТ і підтриманні його на бажаному рівні.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: висипання на шкірі (які можуть супроводжуватися свербіжем або жаром, еозинофілією і болем у м'язах і суглобах), втрата або зміна відчуття смаку, сухий кашель; гіпотензія (запаморочення, вертиго, головний біль, слабкість і втома), тахікардія, посилене серцебиття, стенокардія, порушення функції нирок, протейнурія, зменшений або збільшений діурез, ниркова недостатність, гіперкаліємія, зниження апетиту, шлунково-кишкові порушення (нудота, блювання, дискомфорт у животі, діарея, запор, сухість у роті), почервоніння обличчя, блідість, безсоння, випадання волосся, парестезія; дуже рідко спостерігаються нейтропенія, агранулоцитоз, ангіоневротичний набряк; невеликі порушення функції печінки, жовтяниця, рідко - появу с-мів, схожих на вовчак (жар, біль у м'язах і суглобах, серозит, васкуліт, лейкоцитоз і еозинофілія).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату або інших інгібіторів АПФ; двосторонній стеноз артерії нирок, стеноз артерії однієї нирки; порфірія; період вагітності та лактації.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 12,5 мг, по 25 мг, по 50 мг.

Торгова назва:

I. Каптоприл, ТОВ "АСТРАФАРМ"	☐
Каптоприл, ТОВ "Стиролбіофарм"	☐
Каптоприл, ТОВ "Львівтехнофарм"	☐
Каптоприл, ВАТ "Київмедпрепарат"	☐
II. Капотен, "Bristol-Myers Squibb", Австралія	☐
Каптоприл, Unison Laboratories Co. Ltd, Таїланд	н/д
Каптоприл, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Каптоприл Алкалоїд®, "Alkaloid AD - Skopje", Республіка Македонія	н/д
Каптоприл-Нортон, "Unimax Laboratories" для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада	☐
Каптоприл-ФПО, ЗАТ "ФП "Оболєнське", Російська Федерація	н/д

∴ Ф0В7 **Квінаприл (Quinapril)***

Фармакотерапевтична група: С09АА06 – інгібітори АПФ.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: гіпотензивна, кардіопротективна дія; гідролізується до активного метаболіту квінаприлату, інгібітора АПФ крові і тканин пролонгованої дії; пригнічення АПФ призводить до зниження ангеотензину II, зменшення секреції альдостерону, можливо, що препарат також інгібує метаболізм брادیкініну; нейтральний до ліпідів і не виказує негативного впливу на метаболізм глюкози; знижує загальний периферичний опір судин а також опір ниркових артерій, діє на АТ в положенні лежачи, сидячи та стоячи; пік ефекту спостерігається через 2-4 год після прийому рекомендованої дози, у деяких пацієнтів максимальний ефект зниження АТ крові настає через 2-4 тижня лікування; у пацієнтів з серцевою недостатністю квінаприл знижує периферичний опір судин, тиск крові та тиск в легеневих капілярах при цьому підвищує серцевий викид; лікування разом з тіазидними діуретиками посилює гіпотензивний ефект квінаприлу.

Показання до застосування ЛЗ: АГ, хр. серцева недостатність.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: АГ - початкова доза становить 10 мг/добу, підтримуюча доза 20 мг/добу, звичайний діапазон дози становить 10 - 40 мг/добу; препарат призначають 1-2 р/добу; симптоматична хр. серцева недостатність (в якості додаткової терапії до лікування діуретиками або серцевими глікозидами) -

початкова доза становить 5 мг/добу; поява перехідної гіпотензії після прийому першої дози не виключає можливості обережного підвищення дози після усунення гіпотензії, однак, хворі з чітко вираженою серцевою недостатністю, ушкодженням нирок та схильністю до порушення електролітного балансу повинні знаходитись під спостереженням лікаря в умовах стаціонару під час початкової фази лікування; це також стосується хворих, які додатково приймають судинорозширювальні засоби; якщо початкова доза буде перенесена добре, її можливо збільшувати з інтервалом у тиждень до 40 мг/добу; початкова доза повинна бути зменшена у пацієнтів з порушенням ниркової функції; для людей похилого віку рекомендуються такі початкові дози: кліренс креатиніну >60 – 10 мг/добу; кліренс креатиніну 30-60 – 5 мг/добу; кліренс креатиніну 10-30 – 2,5 мг/добу; якщо задовільний ефект не досягнуто протягом 3 місяців лікування треба замінити.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: система крові та лімфатична система - зниження Нв та гематокриту, пригнічення функції кісткового мозку, анемія, тромбоцитопенія, лейкопенія, нейтропенія, агранулоцитоз, гемолітична анемія, лімфаденопатія, аутоімунні захворювання; метаболічні та харчові порушення - гіпокаліємія; ЦНС та психіка - запаморочення, головний біль, зміни настрою, парестезії, порушення смаку, порушення сну; серцево-судинна система - ортостатичні ефекти, відчуття серцебиття, тахікардія, ІМ та інсульт мозку, хвороба Рейно; дихальна система – кашель, риніт, бронхоспазм, синусит, алергічний альвеоліт/ еозинофільна пневмонія; ШКТ - пронос, блювання, нудота, болі в животі, порушення травлення, сухість у роті, панкреатит, ангіоневротичний набряк кишечника, гепатоцелюлярний або холестатичний гепатит, жовтяниця та печінкова недостатність; шкіра - висипання, свербіж, гіперчутливість/ангіоневротичний набряк обличчя, кінцівок, губ, язика, голосової щілини та/або гортані, кропив'янка, алопеція, псоріаз, потовиділення, пухирчатка, токсичний епідермальний некроліз, мультиформна еритема; симптомокомплекс, що включає в себе один або більше з таких симптомів: підвищення t° , васкуліт, міалгія, артралгія/артрит, позитивний результат тесту на антинуклеарні антитіла, прискорене ШОЕ, еозинofilія і лейкоцитоз; можливі висипання, фоточутливість; сечовивідна система - ушкодження ниркової функції, уремія, г. ниркова недостатність, олігурія/анурія; репродуктивна система і грудні залози – імпотенція, гінекомастія; загальні реакції та стани - швидка втомлюваність, астенія, підвищення рівня сечовини крові, підвищення сироваткового креатиніну, підвищення печінкових ферментів, гіперкаліємія, підвищення сироваткового білірубину, гіпонатріємія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату або до інших інгібіторів АПФ; вагітність, період лактації

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 5 мг; по 10 мг; по 20 мг; 40 мг.

Торгова назва:

II. Аккупро®, "Goedecke GmbH" для "Pfizer Inc.", Німеччина/США

□ □

Акуренал, "ICN Polfa Rzeszow S.A", Польща

н/д

Квінард, Квінард Н, "Actavis hf" для "Actavis group HF", Ісландія

□ □

Квінафар, TEVA Pharmaceutical Industries Ltd на заводі "TEVA Pharmaceutical Works Co. Ltd", Ізраїль/Угорщина

н/д

.: Ф0В7 **Лізиноприл (Lisinopril) ***

Фармакотерапевтична група: С09АА03 - інгібітори АПФ.

Основна фармакотерапевтична дія: гіпотензивна, кардіопротективна дія; блокує утворення ангіотензину II за рахунок чого зменшує його судинозвужувальну дію; знижує загального периферичний опір, чим зменшує післянавантаження та переднавантаження; підвищує активності реніну плазми та зменшення секреції альдостерону, знижує опір судин нирок та поліпшує кровообіг у нирках; антигіпертензивний ефект проявляється через 1 – 2 год після перорального прийому, максимальний – приблизно через 6-9 год; стабілізація терапевтичного ефекту спостерігається через 3-4 тижнів; с-м відміни не реєструвався.

Показання для застосування ЛЗ: АГ; хр. серцева недостатність; ГІМ - у пацієнтів зі стабільною гемодинамікою (систоличний АТ > 100 мм рт. ст., концентрація креатиніну в сироватці < 177 мкмоль/л [2,0 мг/дл] і протеїнурія < 500 мг / 24 години).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: АГ - початкова доза дорівнює 5 мг, яка приймається вранці; якщо не настає нормалізація АТ, дозу можна збільшити до 10 мг 1 р/добу вранці; проміжок часу між підвищення дози має становити не менше 3 тижнів, підтримуюча доза становить 10 – 20 мг 1р/добу, МДД – 40 мг; серцева недостатність - початкова доза становить 2,5 мг вранці; терапевтичну дозу призначають, залежно від індивідуальної реакції пацієнта на терапію; збільшення дози повинно відбуватися не раніше ніж через 2 тижнів, переважно протягом чотирьох тижнів; МДД – 20 мг; г. ІМ при стабільному гемодинамічному стані лізиноприл слід призначати додатково до нітратів та звичайного стандартного лікування ІМ; лікування препаратом повинне починатися протягом 24 год після появи симптомів ІМ; початкова доза становить 5 мг, цільова добова доза - 10 мг; пацієнтам з систолічним АТ ≤ 120 мм рт. ст. початкова добова доза не повинна перевищувати 5 мг; якщо систолічний АТ, довше ніж протягом 1 год, становить менше 90 мм рт. ст., прийом препарату слід відмінити; тривалість прийому лізиноприлу при г. ІМ 6 тижнів (в подальшому потрібно оцінити необхідність прийому препарату); при помірно обмеженій ренальній функції (кліренс креатиніну 30-60 мл/хв.) і для пацієнтів літнього віку (старше 65 років) початкова доза становить 2,5 мг/добу, терапевтична доза, 5 – 10 мг/добу; МПД - 20 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - артеріальна гіпотензія, в тому числі ортостатична гіпотензія, аритмія, біль за грудиною, стенокардія, ІМ, транзиторні напади ішемії, інсульт; у пацієнтів з г. ІМ, особливо протягом перших 24 год, - АВ-блокади II або III ступеня та/або тяжкої гіпотензії та/або ниркової недостатності, у поодиноких випадках - кардіогенний шок

; сечостатева система - порушення ренальної функції, г. ниркова недостатність, у пацієнтів із стенозом ниркової артерії та хворих, що одночасно отримують діуретики, - підвищення рівня креатиніну та азоту сечовини у сироватці крові, протеїнурія; дихальна система - сухий кашель, бронхіт, синусит, риніт, бронхоспазм, глосит, сухість у роті, запалення язика, алергічний альвеоліт (еозинофільна пневмонія); ШКТ - нудота, біль в епігастрії та диспепсія, анорексія, закреп, пронос, холестатична жовтяниця; алергічні та імунпатологічні реакції - відчуття жару, гіперемія шкіри, свербіж, ангіоневротичний набряк (шкірні реакції

можуть проявлятися підвищенням t° тіла, міалгією, артралгією/артритом, васкулітом); ЦНС та органів зору - головний біль, втомлюваність, запаморочення, депресія, порушення сну, парестезія, порушення рівноваги, дезорієнтація, м'язові спазми, нервозність, відчуття шуму у вухах та зниження гостроти зору; лабораторні показники - підвищення рівня креатиніну та азоту сечовини у сироватці крові, гіперкаліємія, зниження Hb та гематокриту, кількості лейкоцитів, тромбоцитів, підвищення концентрації білірубину та печінкових ферментів; у пацієнтів з ЦД в разі гіперенімічного гіпоальдостеронізму - гіперкаліємія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; стеноз ниркової артерії; тяжкі порушення функції нирок та стан після трансплантації нирки; пацієнти, що перебувають на діалізі; стеноз аорти з обструкцією шляхів відтоку, мітральний стеноз, гіпертрофічна кардіоміопатія; первинний гіперальдостеронізм; гемодинамічна нестабільність після г.ІМ; кардіогенний шок; вагітність, період годування груддю; діти віком до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 2,5 мг, по 5 мг, по 10 мг, 20 мг.

Торгова назва:

I. Лізиновел, ТОВ "АСТРАФАРМ"	☐
Лізиноприл, ТОВ "Авант"	☐
Лізиноприл-Астрофарм, ТОВ "АСТРАФАРМ"	☐
Лізиноприл-Лугал, ВАТ "Луганський ХФЗ"	☐
Ліприл, ЗАТ НВЦ "Борщівський ХФЗ"	☐
II. Вітоприл, "Stada Arzneimittel AG", Німеччина	☐
Даприл, "Medochemie Ltd", Кіпр	☐
Диротон, "Richter Gedeon Ltd", Угорщина	☐
Диротон, Gedeon Richter Plc., Угорщина	☐
Лізіґама, "Woerwag Pharma GmbH & Co. KG", Німеччина	н/д
Лізінак, Лізінак 5, Лізінак 10, Woerwag Pharma GmbH & Co. KG, Німеччина	н/д
Лізінокол, TEVA Pharmaceutical Works Co. Ltd для "TEVA Pharmaceutical Industries Ltd", Угорщина/Ізраїль	н/д
Лізиноприл, LOK-BETA Pharmaceuticals PVT.LTD, Індія	н/д
Лізиноприл-Алкалоїд®, "Alkaloid AD - Skopje", Республіка Македонія	н/д
Лізиноприл-Апо, "Apotex Inc.", Канада	☐
Лізиноприл-Ратіофарм, "Merckle GmbH" для "ratiopharm GmbH", Німеччина	☐
Лізиноприл Софарма, Unipharm для "Sopharma" PLC, Болгарія	н/д
Лізоприл, "Adipharm EAD", Болгарія	н/д
Лізоретик-10, "Ipca Laboratories Limited", Індія	☐
Лізоретик-20, "Ipca Laboratories Limited", Індія	☐
Лізорил, "Ipca Laboratories Limited", Індія	☐
Лізорил, Ipca Laboratories Limited, Індія	☐
ЛізіГексал®, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина	☐
Лоприл, "Bosnalijek d.d.", Боснія і Герцеговина	☐
Соліприл, Unipharm", Болгарія	н/д

.: Ф0В7 **Моексиприл (Моєхиприл)***

Фармакотерапевтична група: C09AA13 – інгібітори АПФ.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна, кардіопротективна дія; потужний інгібітор АПФ, пригнічує утворення ангіотензину II і таким чином блокує його судинозвужувальну дію та ефект утримання кальцію з наступним зниженням АТ; пригнічення АПФ призводить до додаткового зниження системного АТ без участі реніна; антигіпертензивна дія інгібіторів АПФ супроводжується зменшенням периферичного судинного опору що призводить до покращення функції серця та якості життя у пацієнтів із серцевою недостатністю; інгібітори АПФ поліпшують аномальну проліферацію клітин та клітинний метаболізм в серцево-судинній тканині у суб'єктів з суворою АГ.

Показання до застосування ЛЗ: есенціальна АГ (як початкова монотерапія, так і в комбінації з іншими групами антигіпертензивних препаратів).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: у пацієнтів з неускладненою АГ, що не приймають діуретики, рекомендується початкова доза 7,5 мг 1 р/добу, підтримуюча доза - 7,5 – 15 мг/добу одноразово, декому з пацієнтів можна призначити подальше підвищення дози до 30 мг/добу; якщо за допомогою монотерапії моексиприлом досягнути контролю АТ не вдається, можна призначити невелику дозу діуретика (в цьому випадку дозу моексиприлу можна знизити); терапія на тлі прийому діуретиків - для зменшення ризику гіпотонії, діуретики слід відмінити, якщо це можливо, за 2 – 3 дні перед прийомом моексиприлу; дозу слід підібрати відповідно до реакції з боку АТ; якщо за допомогою моексиприлу досягнути контролю АТ не вдається, можна відновити терапію діуретиками; у випадку, коли діуретик не можна відмінити, слід призначити початкову дозу 3,75 мг та спостерігати за пацієнтом протягом декількох год; пацієнти з помірним порушенням функції нирок (кліренс креатиніну > 40 мл/мін), літні пацієнти та пацієнти з цирозом печінки - будь-яка адаптація дози не є необхідною, проте в кожному індивідуальному випадку лікар має вирішити питання про можливе зменшення дози, наприклад, до 3,75 мг моексиприлу; пацієнтам з важким порушенням функції нирок (кліренс креатиніну < 40 мл/мін) рекомендована початкова доза 3,75 мг..

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система- симптоматична та ортостатична гіпотензія, приплив крові, тахікардія, серцебиття, порушення ритму, біль за грудиною, стенокардія/ІМ, цереброваскулярні порушення; нирки - ниркова недостатність; дихальна система – кашель, задишка, синусит, риніт, глосит, бронхіт, бронхоспазм, ангіоневротичний набряк верхніх дихальних шляхів, сухість в роті; ШКТ – тошнота, болі у шлунку, диспепсія, блювання, пронос, закреп, втрата апетиту; шкіра, судини – АР шкіри (екзантема, висип, свербіж, судинний набряк на губах, обличчі та/або кінцівках), мультиформна еритема; шкірні порушення можуть супроводжуватись пропасницею, міалгією і артралгією, васкулітом, еозинофілією та/або підвищеними титрами антинуклеарних а/т; псоріазоподібні прояви на шкірі,

фоточутливість, пухирчатка, алопеція, оніхолізіс, посилення вазоспазму при с-мі Рейно; ЦНС - головний біль, втомлюваність, сонливість, депресія, порушення сну, імпотенція, почуття поколювання, оніміння та парестезія, порушення рівноваги, сплутаність свідомості, шум у вухах, затуманення зору, порушення або тимчасова втрата почуття смаку; лабораторні показники - зниження концентрації Hb, гематокриту, числа білих кров'яних тілець, тромбоцитів; у пацієнтів з порушеною функцією нирок або колагеновими захворюваннями, або при паралельному прийомі алопуринолу, прокаїнаміду або препаратів - анемія, тромбоцитопенія, нейтропенія, еозинофілія, агранулоцитоз, панцитопенія; приблизно в 1% пацієнтів з есенціальною АГ - мінімальні підвищення азоту сечовини крові або креатиніну сироватки; підвищення калію в сироватці і зниження сироваткової концентрації натрію.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату або інгібіторів АПФ; спадковий (ідіопатичний) ангіоневротичний набряк; період вагітності і лактації; первинні захворювання або порушення функції печінки; пацієнти, що знаходяться на діалізі; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 7,5 мг; по 15 мг.

Торгова назва:

II. Моекс®, "Schwarz Pharma AG", Німеччина

□ □

∴ Ф0В7 **Периндоприл (Perindopril) ***

Фармакотерапевтична група: С09АА04 – інгібітори АПФ.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна, судинно- та кардіопротекторна дія; фармакологічну активність має метаболіт периндоприлу периндоприлат, який пригнічує АПФ і гальмує перетворення ангіотензину I в ангіотензін II, що має судинозвужувальну дію, а також перешкоджає розпаду брадикінін; при тривалому застосуванні сприяє відновленню еластичності судин і зменшує гіпертрофію лівого шлуночка серця, збільшує серцевий викид.

Показання до застосування ЛЗ: АГ, у тому числі вазоренальна; застійна серцева недостатність.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: АГ - початкова доза становить 4 мг 1 р/добу вранці; через 1 місяць лікування добову дозу можна збільшити до 8 мг 1 р/добу; у пацієнтів, яким проводиться лікування діуретиком, з метою профілактики розвитку симптоматичної гіпотензії, застосування діуретика рекомендується припинити за 2 – 3 дні до початку лікування периндоприлом, а лікування слід розпочати з добової дози 2 мг; при реноваскулярній АГ рекомендована початкова доза становить 2 мг 1 р/добу з наступним підбором необхідної дози; лікування людей похилого віку слід розпочинати з дози 2 мг, через 1 місяць цю дозу можна збільшити до 4 мг, ще через 1 місяць - дозу можна поступово збільшити залежно від функції нирок до 8 мг; хр. серцева недостатність - початкова доза становить 2 мг 1 р/добу вранці; цю дозу можна збільшувати на 2 мг через 2 тижні за умови нормальної переносимості до 4 мг 1 р/добу; пацієнтам з нирковою недостатністю дозу слід підбирати залежно від кліренсу креатиніну – для пацієнтів з кліренсом креатиніну > 60 мл/хв - 4 мг/добу, 30 < Cl_{Cr} < 60 мл/хв - 2 мг/добу, 15 < Cl_{Cr} < 30 мл/хв - по 2 мг через день, пацієнти, яким проводиться гемодіаліз, Cl_{Cr} < 15 мл/хв - по 2 мг у день проведення діалізу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: кровотворна та лімфатична системи - зниження гемоглобіну та гематокриту, тромбоцитопенія, лейкопенія/нейтропенія, анемія, агранулоцитоз, панцитопенія, у пацієнтів з вродженою недостатністю ферменту G-6PDH - поодинокі випадки гемолітичної анемії; ЦНС та периферична нервова система - головний біль, астенія, запаморочення, парестезія, порушення настрою, сну; органи чуття - порушення зору, шум у вухах; серцево-судинна система - артеріальна гіпотензія (особливо після прийому першої дози), внаслідок раптового зниження АТ - аритмія, стабільна стенокардія, ІМ, інсульт; дихальна система - сухий кашель, задишка, бронхоспазм, еозинофільна пневмонія, риніт; ШКТ - нудота, блювання, біль у животі, діарея, запор, відчуття сухості у роті, панкреатит; гепатобіліарна система - гепатит, жовтуха; системи сечовиведення - ниркова недостатність, г. ниркова недостатність; шкірні реакції - шкірні висипання, еритема, ангіоневротичний набряк, мультиформна еритема; інше - астенія, судоми м'язів, імпотенція, пітливість; лабораторні показники - підвищення концентрації калію, креатиніну та сечовини в сироватці крові, особливо у пацієнтів з тяжкою серцевою недостатністю та реноваскулярною гіпертензією, підвищення рівня печінкових трансаміназ та рівня білірубину в плазмі.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, а також до інших інгібіторів АПФ; наявність в анамнезі ангіоневротичного набряку, пов'язаного з попереднім лікуванням інгібіторами АПФ; вагітність та годування груддю, дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл. з вмістом периндоприлу тертбутиламіну по 4 мг, по 8 мг; таблетки, вкриті плівковою оболонкою, з вмістом периндоприлу аргініну по 2,5 мг, по 5 мг, по 10 мг.

Торгова назва:

II. Пренеса®, "KRKA Polska Sp.z.o.o.", Польща

н/д

Престаріум® 2,5 мг, "Les Laboratoires Servier Industrie" або "Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Laboratoires Servier", Франція/Ірландія/Франція

н/д

Престаріум® 4 мг, "Les Laboratoires Servier Industrie" або "Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Laboratoires Servier", Франція/Ірландія/Франція

н/д

Престаріум® 5 мг, "Les Laboratoires Servier Industrie" або "Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Laboratoires Servier", Франція/Ірландія/Франція

□ □

Престаріум® 8 мг, "Les Laboratoires Servier Industrie" або "Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Laboratoires Servier", Франція/Ірландія/Франція

н/д

Престаріум® 10 мг, "Les Laboratoires Servier Industrie" або "Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Laboratoires Servier", Франція/Ірландія/Франція

□ □

∴ Ф0В7 **Раміприл (Ramipril) ***

Фармакотерапевтична група: С09АА05 – інгібітори АПФ.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна дія; після всмоктування з ШКТ гідролізується у фармакологічно активний раміприлат, який є сильним і тривалодіючим інгібітором АПФ; приводить до збільшення активності реніну в плазмі та зменшення концентрацій ангіотензину II та альдостерону; гемодинамічний ефект, який є результатом пригнічення АПФ унаслідок зменшення активності

ангіотензину II, полягає у зменшенні резистентності судин; АПФ є ідентичним кініназі II - одному з ферментів, які відповідають за деградацію брадикініну; при застосуванні раміприлу у хворих на АГ антигіпертензивний ефект спостерігається через 1-2 год після прийому препарату; максимальний ефект досягається через 3 – 6 год після застосування одноразової дози і триває протягом щонайменше 24 год; максимальний антигіпертензивний ефект при безперервному лікуванні досягається протягом 3-4 тижнів; після раптового припинення терапії "рикошетна" гіпертензія не спостерігається; сприяє значущому зниженню проценту інсультів, ІМ та/або серцево-судинної смертності.

Показання до застосування ЛЗ: АГ (як монотерапія та у комбінації з іншими гіпотензивними засобами); застійна серцева недостатність в складі комбінованої терапії та у пацієнтів, які перенесли ІМ; з метою зменшення ризику ІМ, інсульту, серцево-судинної смерті або за потреби процедури ревазуляризації у пацієнтів 55-тирічного віку або старше; у пацієнтів, які мають клінічні ознаки серцево-судинних хвороб (попередній ІМ, нестабільна стенокардія) або перенесли шунтування при багатосудинному ураженні коронарних артерій або черезшкірну транслюмінальну коронарну ангіопластику, інсульт, або мають хворобу периферійних судин; у пацієнтів, які хворіють на ЦД і мають хоча б один з наявних факторів ризику, таких як АГ (систоличний АТ > 160 мм рт.ст. або діастолічний АТ > 90 мм рт.ст.); високий загальний холестерин (>5,2 ммоль/л); низький рівень холестерину високої щільності (<0,9 ммоль/л); курці, наявна мікро- альбумінурія; клінічні ознаки попередньої хвороби судин.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: АГ - початкова доза становить 2,5 мг 1 р/добу, дозу необхідно збільшувати поступово, через інтервали від 1 до 2 тижнів, залежно від реакції пацієнта, до максимальної дози 10 мг 1 р/добу; підтримуюча доза для лікування АГ становить 2,5 - 5 мг 1 р/добу; якщо реакція пацієнта при максимальній дозі 10 мг незадовільна, рекомендується комбінована терапія; прийом діуретиків необхідно припинити за 2 – 3 дні до початку терапії з метою профілактики виникнення симптоматичної гіпотензії; розпочинати терапію з дози 1,25 мг під пильним медичним наглядом лікаря; застійна серцева недостатність: для пацієнтів, стан яких стабілізувався під час терапії діуретиками, рекомендована початкова добова доза становить 1,25 мг (залежно від реакції пацієнта доза може бути збільшена через інтервали від 1 до 2 тижнів); добову дозу 2,5 мг раміприлу або більше можна застосовувати як одноразово, так і розділити на два прийоми; МДД - 10 мг; аціентам, які перенесли ІМ лікування необхідно розпочати у лікарні між 3-м і 10-м днем після ІМ з початкової добової дози 5 мг, розділеної на дві дози по 2,5 мг, приймати вранці та ввечері; через 2 дні дозу збільшують до 5 мг, приймати 2 р/добу; якщо пацієнт не переносить вищезазначену початкову добову дозу, необхідно давати по 1,25 мг 1 р/добу протягом двох днів, перед тим, як збільшити її до 2,5 мг і 5 мг для прийому 2 р/добу; якщо дозу не можна збільшити до 2,5 мг 2 р/добу, терапію слід припинити; підтримуюча доза - від 2,5 до 5 мг 2 р/добу; профілактика ІМ, інсульту, серцево-судинної смерті та необхідність проведення процедури ревазуляризації - початкова доза становить 2,5 мг 1 р/добу; залежно від переносимості дозу поступово збільшують, рекомендується збільшити дозу у 2 рази приблизно через тиждень лікування і ще через три тижні збільшити її до 10 мг; підтримуюча доза становить 10 мг 1 р/добу; пацієнтам, які раніше приймали менші дози за іншими показаннями, дозу можна поступово збільшити до "цільової" дози 10 мг 1 р/добу; дози для пацієнтів з нирковою недостатністю - пацієнтам з кліренсом креатиніну > 30 мл/хв (креатинін сироватки < 165 мкмоль/л) рекомендована звичайна доза раміприлу; для пацієнтів з кліренсом креатиніну < 30 мл/хв (креатинін сироватки > 165 мкмоль/л) початкова доза становить 1,25 мг раміприлу 1 р/добу, а максимальна доза - 5 мг 1 р/добу; пацієнтам з тяжкою нирковою недостатністю (кліренс креатиніну < 10 мл/хв і креатинін сироватки 400 - 650 мкмоль/л) початкова доза - 1,25 мг раміприлу 1 р/добу, підтримуюча доза - не повинна перевищувати 2,5 мг 1 р/добу; у пацієнтів з порушеннями функції печінки початкова доза раміприлу становить 1,25 мг, і прийом слід починати під пильним медичним спостереженням.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - гіпотензія, стенокардія, синкопе, серцева недостатність, вертиго, біль у грудній клітині, аритмія, відчуття серцебиття; система кровотворення - гемолітична анемія, мієлодепресія, панцитопенія, тромбоцитопенія, еозінофілія, агранулоцитоз, васкуліт; ШКТ - нудота, блювання, діарея, сухість у роті, підвищене слиновиділення, анорексія, диспепсія, дисфагія, закріп, біль у животі, гастроентерит, панкреатит, порушення функції печінки (гепатит, холестатична жовтяниця, зміна рівня трансаміназ); респіраторна система - непродуктивний кашель, інфекції верхніх дихальних шляхів, диспное, фарингіт, синусит, риніт, трахеобронхіт, ларингіт, бронхоспазм; ЦНС і органів чуття - запаморочення, головний біль, астенія, цереброваскулярні порушення, амнезія, сонливість, судоми, депресія, розлади сну, невралгія, нейропатія, парестезія, тремор, зниження слуху, порушення зору; сечостатева система - порушення функції нирок, протеїнурія, олігурія, набряки; шкірні покриви - кропив'янка, висипання, мультиморфна еритема, фото сенсibiliзація; інші - зменшення маси тіла, анафілактоїдні реакції, підвищення рівня азоту сечовини і креатиніну, ангіоневротичний набряк, артралгія/артрит, міалгія, пропасниця, підвищення титру антинуклеарних а/т, гіперкаліємія, зміна активності ферментів концентрації білірубину, сечової кислоти, глюкози.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, інших інгібіторів АПФ; відомі випадки ангіоневротичного набряку (спадкового/ідіопатичного або внаслідок попередньої терапії інгібіторами АПФ) в анамнезі; стеноз ниркової артерії (двобічний або однобічний за наявності тільки однієї нирки); після трансплантації нирки; гемодинамічно значущий стеноз клапана аорти або мітрального клапана, гіпертрофічна кардіоміопатія; вагітність; лактація; діаліз або гемофільтрація з використанням негативно заряджених мембран з високою інтенсивністю потоку мембран, з високою інтенсивністю потоку; десенсибілізаційна терапія; наявність діалізу; первинної хвороби печінки або печінкової недостатності; нелікованої декомпенсованої серцевої недостатності; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 1,25 мг; по 2,5 мг; по 5 мг; 10 мг; капс. по 1,25 мг; по 2,5 мг, по 5 мг, 10 мг.

Торгова назва:

II. Амрил, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія

Кардиприл 1,25, Кардиприл 2,5, "Flamingo Pharmaceuticals Ltd", Індія

Мірил, "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка

Поларприл, "Polpharma" Pharmaceutical Works S.A.; "Actavis h.f."; "Actavis Ltd.",

Польща/Ісландія/Мальта

Н/Д

Рамігам® 2,5, Рамігам® 5, Рамігам® 10, Woerwag Pharma GmbH & Co. KG; "Actavis h.f."; "Actavis Ltd", Німеччина/Ісландія/Мальта	н/д
Рамірексал®, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина	☐
Рамірил, "Micro Labs Limited", Індія	☐
Рамітрен, "Ranbaxy Laboratories Limited" для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Індія/Великобританія	н/д
Топрил, "Torrent Pharmaceuticals Pvt. Ltd.", Індія	☐
Тритаце®, SANOFI-AVENTIS S.p.A. для "Sanofi-Aventis Deutschland GmbH", Італія/Німеччина	н/д
Хартил®, "EGIS Pharmaceuticals PLC", Угорщина	☐

∴ Ф0В7 **Спіраприл (Spirapril) ***

Фармакотерапевтична група: С09АА11 – інгібітори АПФ.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна дія; пригнічує перетворення ангіотензину I в ангіотензин II.

Показання до застосування ЛЗ: есенціальна АГ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають у початковій дозі 1/2 табл., що відповідає 3 мг спіраприлу гідрохлориду вранці; якщо після прийому такої дози АТ не нормалізується, дозу можна підвищити до 1 табл. (6 мг), дозу підвищують лише через 3 тижні; підтримуюча доза - 1 табл./добу; при тяжкому порушенні функції нирок (кліренс креатиніну 10 –30 мл/хв) рекомендована доза спіраприлу - ½ табл., яку приймають вранці; лікування починають, встановивши ретельний клінічний нагляд за хворим; в окремих обгрунтованих випадках дозу спіраприлу можна підвищити максимально до 1 табл., яку приймають вранці; у хворих із кліренсом креатиніну менше 10 мл/хв, лікування спіраприлом не проводять; для пацієнтів зі зниженою функцією нирок (кліренс креатиніну 30 – 60 мл/хв) або печінки, а також для пацієнтів похилого віку треба знижувати дозу; тривалість курсу лікування залежить від тяжкості та перебігу хвороби, а також досягнутого терапевтичного ефекту.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - на початку лікування різке зниження АТ, яке супроводжується запаморочення, відчуття слабкості, порушення функцій зору, втрата свідомості (глибока непритомність); нирки – поява або посилення порушення функції нирок, г. ниркова недостатність, посилене виведення білка із сечею (протеїнурія); дихальні шляхи - сухий кашель від подразнення, бронхіт, задишка, запалення придаткових носових порожнин (синусит), нежить (риніт), спастичне звуження просвіту бронхів, що супроводжується задишкою (бронхоспазм), зміни слизової оболонки язика, викликані запаленням (глосит) і сухість у роті, набряки тканин (ангіоневротичні набряки), які охоплюють гортань, глотку і/або язик; ШКТ - нудота, ускладнення з боку епігастральної ділянки й порушення травлення, блювання, пронос, закреп, відсутність апетиту; шкіра, кровоносні судини – АР (висипи на шкірі (екзантема), кропив'янка (уртикарія), свербіж, ангіоневротичний набряк на губах, обличчі і/або кінцівках, ексудативна мультиформна еритема); реакції шкіри можуть супроводжуватись пропасницею, болем у м'язах і суглобах (міалгія, артралгія), запаленням стінок кровоносних судин (васкуліт) і змінами певних показників лабораторних аналізів (еозинофілія і/або підвищений титр антинуклеарних а/т); ЦНС - головний біль, втомлюваність, рідше – пригнічення свідомості, депресія, порушення сну, статеве безсилля, відчуття повзання мурашок, затерплість і холод у кінцівках (парестезія), порушення рівноваги, сплутаність свідомості, шум у вухах, нечіткість зору, а також зміни смаку або тимчасова його втрата; показники лабораторних аналізів - зниження концентрації Нв, гематокриту, вмісту лейкоцитів, тромбоцитів у периферичній крові, анемія, тромбоцитопенія, нейтропенія, озінофілія, в окремих випадках – агранулоцитоз, панцитопенія; підвищення концентрації сечовини, креатиніну і калію в сироватці крові, зниження вмісту натрію в сироватці крові; у хворих з вираженим ЦД - підвищення вмісту калію в сироватці крові; посилене виведення білку із сечею, підвищення концентрації білірубину та ферментів печінки в крові.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; ангіоневротичний набряк в анамнезі, ідеопатичний ангіоневротичний набряк Квінке; звуження ниркових артерій (в обох або в єдиній нирці); тяжкі порушення функції нирок (кліренс креатиніну <10 мл/хв); стани після трансплантації нирки; певні труднощі із відтоком крові з лівого шлуночка серця (істотне для гемодинаміки звуження аортального або мітрального клапана, гіпертрофічна кардіоміопатія;) первинний гіперальдостеронізм; вагітність; період лактації; у хворих, що перебувають на діалізі; послабленні скоротливої здатності серця, що не лікувалась, з типовими виявами, такими, як, накопичення води в тканинах і/або порожнинах тіла; лікуванні дітей.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 6 мг.

Торгова назва:

II. Квадроприл, "AWD.pharma GmbH & Co.KG", Німеччина

∴ Ф0В7 **Фозиноприл (Fosinopril) ***

Фармакотерапевтична група: С09АА09 – інгібітори АПФ.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна дія; після прийому внутрішньо фозиноприл швидко і повністю перетворюється шляхом гідролізу на фозиноприлат, що є активним інгібітором АПФ; АГ - ефект обумовлений пригніченням ренін-ангіотензин-альдостеронової системи; зниження концентрації ангіотензину II призводить до розширення судин і зменшення затримки натрію і води за рахунок пригнічення секреції альдостерону; можливе незначне підвищення сироваткового калію; пригнічення АПФ гальмує розпад брадикініну, який є потужним засобом для розширення судин і це також сприяє терапевтичному ефекту, АТ починає знижуватись через 1 год, а максимум дії наступає через 2-6 год після прийому препарату; при застосуванні фозиноприлу 1 р/добу зниження АТ утримується протягом доби; **серцева недостатність** - ефект у хворих з серцевою недостатністю обумовлений пригніченням ренін-ангіотензин-альдостеронової системи; пригнічення АПФ зменшує як перед- так і після- навантаження; гемодинамічний ефект проявляється протягом 24 год при застосуванні фозиноприлу 1 р/добу; лікування фозиноприлом покращує працездатність хворих з серцевою недостатністю протягом доби; фозиноприл також зменшує прояви таких симптомів, як диспное та швидка втомлюваність.

Показання до застосування ЛЗ: АГ, хр. серцева недостатність.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: АГ - початкова доза становить 10 мг/добу; звичайна підтримуюча доза 20 мг/добу; звичайний діапазон дози становить від 10 до 40 мг на добу; можливе коригування дози через 4 тижні залежно від ефекту; дози, що перевищують 40 мг/добу, не призводять до додаткового зниження АТ; якщо монотерапія не приводить до задовільного ефекту, можливо додати тіазидний діуретин; симптоматична хр. серцева недостатність - початкова доза становить 5-10 мг/добу; поява перехідної гіпотензії після прийому першої дози не виключає можливості обережного підвищення дози після усунення гіпотензії; якщо початкова доза буде перенесена добре, її можливо збільшувати з інтервалом у тиждень до 40 мг/добу; при порушенні функцій нирок або печінки зазвичай немає потреби в корегуванні дози.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: система крові та лімфатична система - зниження Нв, зниження гематокриту, пригнічення функції кісткового мозку, анемія, тромбоцитопенія, лейкопенія, нейтропенія, агранулоцитоз, гемолітична анемія, лімфаденопатія, аутоімунні захворювання; метаболічні та харчові порушення; гіпокаліємія; ЦНС та психічні розлади - запаморочення, головний біль, зміни настрою, парестезії, порушення смаку, порушення сну; серцево-судинна система - ортостатичні ефекти (в тому числі гіпотензія), відчуття серцебиття, тахікардія, ІМ та інсульт мозку, хвороба Рейно; дихальна система – кашель, риніт, бронхоспазм, синусит, алергічний альвеоліт/ еозинофільна пневмонія; ШКТ - пронос, блювання, нудота, болі в животі, порушення травлення, сухість у роті, панкреатит, ангіоневротичний набряк кишечника, гепатоцелюлярний або холестатичний гепатит, жовтяниця та печінкова недостатність; шкіра - висипання, свербіж, гіперчутливість/ангіоневротичний набряк обличчя, кінцівок, губ, язика, голосової щілини та/або гортані, кропив'янка, алопеція, псоріаз, потовиділення, пухирчатка, токсичний епідермальний некроліз, мультиморфна еритема; симптомокомплекс (підвищення t°, васкуліт, міалгія, артралгія/артрит, позитивний результат тесту на антинуклеарні а/т, прискорене ШОЕ, еозинофілія і лейкоцитоз); висипання, фоточутливість або інші прояви з боку шкіри; сечовивідна система - ушкодження ниркової функції, уремія, г. ниркова недостатність, олігурія/анурія; репродуктивна система і грудні залози – імпотенція, гінекомастія; загальні реакції та стани - швидка втомлюваність, астенія; лабораторні показники - підвищення рівня сечовини крові, підвищення сироваткового креатиніну, підвищення печінкових ферментів, гіперкаліємія, підвищення сироваткового білірубіну, гіпонатріємія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату або до інших інгібіторів АПФ; ангіоневротичний набряк, пов'язаний з попереднім лікуванням інгібіторами АПФ; спадковий/ідіопатичний ангіоневротичний набряк; вагітність, період лактації.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 5 мг, по 10 мг; по 20 мг.

Торгова назва:

II. Моноприл, "Bristol-Myers Squibb S.r.L." для "Bristol-Myers Squibb Products S.A.", Італія/Швейцарія
 Фозикард, Фозикард®, "Balkanpharma-Dupnitza AD" у співробітництві з "Actavis hf." для
 "Balkanpharma-Dupnitza AD", Болгарія/Ісландія/Болгарія

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Еналаприл + гідрохлортіазид (Enalapril + hydrochlorothiazid) ***

I. Еналаприл Н, табл. 10 мг/25 мг, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг або еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг, виробництва ТОВ "Львівтехнофарм"	☐	н/д
Еналаприл HL, табл. 10 мг/12,5 мг, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг або еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг, виробництва ТОВ "Львівтехнофарм"	☐	
Еналаприл-Н-Здоров'я, табл. 10 мг/25 мг, 10 мг/12,5 мг, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг або еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг, виробництва ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐	
Еналозид® 12,5, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг або еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг, виробництва ВАР "Фармак"	☐	
Еналозид® 25, табл. 10 мг/25 мг, 10 мг/12,5 мг, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг або еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг, виробництва ВАР "Фармак"	☐	
Енафрил, табл. 10 мг/12,5 мг, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 12,5 мг, виробництва ВАР "Концерн "Стирол"	☐	н/д
II. Берліприл® плюс 10/25, табл. 10 мг/25 мг, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг, виробництва BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP), Німеччина	☐	
Енагексал композитум, табл. 10 мг/25 мг, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг, виробництва Hexal AG, Німеччина	☐	
Енап-Н, табл. 10 мг/25 мг, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг, виробництва KRKA d.d., Novo mesto, Словенія	☐	
Енап-HL, 10 мг/12,5 мг, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 12,5 мг, виробництва KRKA d.d., Novo mesto, Словенія	☐	
Енап 20HL, 20 мг/12,5 мг, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг або еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 25 мг або еналаприлу малеату 20 мг, гідрохлортіазиду 25 мг, виробництва KRKA d.d., Novo mesto, Словенія	☐	☐
Енаприл-Н, 10 мг/12,5 мг, 5 мг/12,5 мг, 1 табл. містить еналаприлу малеату 10 мг, гідрохлортіазиду 12,5 мг або еналаприлу малеату 5 мг, гідрохлортіазиду 12,5 мг, виробництва Genom Biotech Pvt.Ltd.	☐	
Ко-ренітек, Ко-ренітек®, табл. 20 мг/12,5 мг, 1 таблетка містить: еналаприлу малеату - 20,0 мг, гідрохлортіазиду - 12,5 мг, виробництва Merck Sharp & Dohme B.V. для "Merck Sharp & Dohme Idea Inc.", Нідерланди/Швейцарія	☐	☐

∴ Ф0В7 **Еналаприл + індапамід (Enalapril + indapamid) ***

II.Ензиск®,комбі-упаковка: табл. по 10 мг + табл., вкриті оболонкою, по 2,5 мг або табл. по 20 мг + табл., вкриті оболонкою, по 2,5 мг; 1 табл. (табл. більшого розміру) містить еналаприлу малеату 10

мг + 1 табл. (табл. меншого розміру) містить індапаміду 2,5 мг або еналаприлу малеату 20 мг + індапаміду 2,5 мг, виробництва Hemofarm AD, Сербія

Ензиск® Дуо, комбі-упаковка: табл. по 10 мг + табл., вкриті оболонкою, по 2,5 мг або табл. по 20 мг + табл., вкриті оболонкою, по 2,5 мг; 1 табл. (табл. більшого розміру) містить еналаприлу малеату 10 мг + 1 табл. (табл. меншого розміру) містить індапаміду 2,5 мг або еналаприлу малеату 20 мг + індапаміду 2,5 мг, виробництва Hemofarm AD, Сербія

Ензиск® Дуо форте, комбі-упаковка: табл. по 10 мг + табл., вкриті оболонкою, по 2,5 мг або табл. по 20 мг + табл., вкриті оболонкою, по 2,5 мг; 1 табл. (табл. більшого розміру) містить еналаприлу малеату 10 мг + 1 табл. (табл. меншого розміру) містить індапаміду 2,5 мг або еналаприлу малеату 20 мг + індапаміду 2,5 мг, виробництва Hemofarm AD, Сербія

∴ Ф0В7 **Каптоприл + гідрохлоротіазид (Captopril + hydrochlorothiazid) ***

I. Капотіазид, табл., 1 таблетка містить каптоприлу 50 мг; гідрохлоротіазиду 12,5 мг, виробництва ВАТ "Київмедпрепарат"

Каптопрес 12,5-Дарниця, табл., 1 таблетка містить каптоприлу 50 мг; гідрохлоротіазиду 12,5 мг або 25 мг, виробництва ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

Каптопрес-Дарниця, табл., 1 таблетка містить каптоприлу 50 мг; гідрохлоротіазиду 12,5 мг або 25 мг, виробництва ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

II. Капозид, табл., 1 таблетка містить: каптоприлу 50 мг; гідрохлоротіазиду 25 мг, виробництва "Bristol-Myers Squibb Australia Pty Ltd", Австралія

∴ Ф0В7 **Лізиноприл + гідрохлоротіазид (Lisinopril + hydrochlorothiazid) ***

I. Ліпразид 10, табл., 1 табл. містить лізиноприлу (у вигляді лізиноприлу дигідрату) 10 мг або 20 мг, гідрохлоротіазиду 12,5 мг, виробництва ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

Ліпразид 20, табл., 1 табл. містить лізиноприлу (у вигляді лізиноприлу дигідрату) 10 мг або 20 мг, гідрохлоротіазиду 12,5 мг, виробництва ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

II. Лізотіазид, табл., 10 мг/12,5 мг, 20 мг/12,5 мг; 1 табл. 10 мг/12,5 мг містить лізиноприлу дигідрату 10,89 мг (еквівалентно 10 мг лізиноприлу безводного), гідрохлоротіазиду 12,5 мг, 1 табл. 20 мг/12,5 мг містить лізиноприлу дигідрату 27,78 мг (еквівалентно 20 мг лізиноприлу безводного), гідрохлоротіазиду 12,5 мг, виробництва "TEVA Pharmaceutical Works Private Limited Company" для "TEVA Pharmaceutical Industries Ltd", Угорщина/Ізраїль

Лоприл Н 10, 1 табл. містить лізиноприлу (у вигляді лізиноприлу дигідрату) 10 мг або 20 мг, гідрохлоротіазиду 12,5 мг, виробництва "Bosnalijek d.d.", Боснія і Герцеговина

Лоприл Н 20, 1 табл. містить лізиноприлу (у вигляді лізиноприлу дигідрату) 10 мг або 20 мг, гідрохлоротіазиду 12,5 мг, виробництва "Bosnalijek d.d.", Боснія і Герцеговина

Ко-диротон®, 1 табл. містить лізиноприлу (у вигляді лізиноприлу дигідрату) 10 мг або 20 мг, гідрохлоротіазиду 12,5 мг, виробництва Grodzisk Pharmaceutical Works "Polfa" Co Ltd, Польща

∴ Ф0В7 **Раміприл + гідрохлоротіазид (Pamipril + hydrochlorothiazid)**

II. Амприл HD, 2,5 мг/12,5 мг, 1 табл. містить раміприлу 5 мг, гідрохлоротіазиду 25 мг або раміприлу 2,5 мг, гідрохлоротіазиду 12,5 мг, виробництва "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія

Амприл HL табл. 5 мг/25 мг; 1 табл. містить раміприлу 5 мг, гідрохлоротіазиду 25 мг або раміприлу 2,5 мг, гідрохлоротіазиду 12,5 мг, виробництва "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія

Рамітен Н, табл., 1 табл. містить раміприлу - 10 мг, гідрохлоротіазиду - 25 мг, виробництва "J.Duncan Health Pvt.Ltd.", Індія

Хартил®-Н, табл. 2,5 мг/12,5 мг, 5 мг/25 мг; 1 табл. містить раміприлу 5 мг, гідрохлоротіазиду 25 мг або раміприлу 2,5 мг, гідрохлоротіазиду 12,5 мг; виробництва "EGIS" Pharmaceuticals PLC; "Allphamed PHARBIL Arzneimittel GmbH", Угорщина/Німеччина

∴ Ф0В7 **Периндоприл + індапамід (Perindopril + indapamid) ***

II. Ноліпрел, табл., 1 табл. містить периндоприлу тертбутиламіну - 2.0 мг, індапаміду - 0.625 мг або 1 таблетка містить периндоприлу тертбутиламіну - 2.0 мг, індапаміду - 0.625 мг, виробництва "Les Laboratoires Servier Industries" або "Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Les Laboratoires Servier", Франція/Ірландія

Ноліпрел форте, табл., 1 табл. містить периндоприлу тертбутиламіну - 2.0 мг, індапаміду - 0.625 мг або 1 таблетка містить периндоприлу тертбутиламіну - 2.0 мг, індапаміду - 0.625 мг, виробництва "Les Laboratoires Servier Industries" або "Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Les Laboratoires Servier", Франція/Ірландія

Ноліпрел® аргінін, табл., 1 табл. містить периндоприлу аргініну 2,5 мг (що відповідає 1.6975 мг периндоприлу) та індапаміду 0,625 мг або 1 табл. містить периндоприлу аргініну 5 мг (що відповідає 3.395 мг периндоприлу) та 1,25 мг індапаміду, виробництва "Les Laboratoires Servier Industrie" або "Servier (Ireland) Industries Ltd", Франція/Ірландія/Франція

Ноліпрел® аргінін форте, табл., 1 табл. містить периндоприлу аргініну 2,5 мг (що відповідає 1.6975 мг периндоприлу) та індапаміду 0,625 мг або 1 табл. містить периндоприлу аргініну 5 мг (що відповідає 3.395 мг периндоприлу) та 1,25 мг індапаміду, виробництва "Les Laboratoires Servier Industrie" або "Servier (Ireland) Industries Ltd", Франція/Ірландія/Франція

Престаріум® КОМБІ, табл., 1 табл. містить периндоприлу - 4.0 мг, індапаміду - 1.25 мг, виробництва "Les Laboratoires Servier Industrie" та "Servier (Ireland) Industry Ltd" для "Les Laboratoires Servier", Франція/Ірландія

Престаріум® аргінін КОМБІ, табл., покриті плівкою, табл. містить периндоприлу аргініну 5 мг (що відповідає 3.395 мг периндоприлу) та 1,25 мг індапаміду, виробництва "Les Laboratoires Servier Industrie" та "Servier (Ireland) Industry Ltd" для "Les Laboratoires Servier", Франція/Ірландія

∴ Ф0В7 **Периндоприл + амлодипін (Perindopril + amlodipine) ***

<p>II. Бі-престаріум® 5 мг/5 мг, 1 табл. містить периндоприлу аргініну 5 мг (що відповідає 5 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 6,935 мг (що відповідає 5 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 5 мг (що відповідає 5 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 13,870 мг (що відповідає 10 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 10 мг (що відповідає 6,790 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 6,935 мг (що відповідає 5 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 10 мг (що відповідає 6,790 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 13,870 мг (що відповідає 10 мг амлодипіну), виробництва "Les Laboratoires Servier Industrie", Франція.</p>	н/д
<p>Бі-престаріум® 5 мг/10 мг, 1 табл. містить периндоприлу аргініну 5 мг (що відповідає 5 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 6,935 мг (що відповідає 5 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 5 мг (що відповідає 5 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 13,870 мг (що відповідає 10 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 10 мг (що відповідає 6,790 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 6,935 мг (що відповідає 5 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 10 мг (що відповідає 6,790 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 13,870 мг (що відповідає 10 мг амлодипіну), виробництва "Les Laboratoires Servier Industrie", Франція.</p>	н/д
<p>Бі-престаріум® 10 мг/5 мг, 1 табл. містить периндоприлу аргініну 5 мг (що відповідає 5 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 6,935 мг (що відповідає 5 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 5 мг (що відповідає 5 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 13,870 мг (що відповідає 10 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 10 мг (що відповідає 6,790 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 6,935 мг (що відповідає 5 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 10 мг (що відповідає 6,790 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 13,870 мг (що відповідає 10 мг амлодипіну), виробництва "Les Laboratoires Servier Industrie", Франція.</p>	н/д
<p>Бі-престаріум® 10 мг/10 мг, 1 табл. містить периндоприлу аргініну 5 мг (що відповідає 5 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 6,935 мг (що відповідає 5 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 5 мг (що відповідає 5 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 13,870 мг (що відповідає 10 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 10 мг (що відповідає 6,790 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 6,935 мг (що відповідає 5 мг амлодипіну) або периндоприлу аргініну 10 мг (що відповідає 6,790 мг периндоприлу) та амлодипіну бесилату 13,870 мг (що відповідає 10 мг амлодипіну), виробництва "Les Laboratoires Servier Industrie", Франція.</p>	н/д

2.5. Блокатори рецепторів ангіотензину II

∴ Ф0В7 **Епросартан (Eprosartan) ***

Фармакотерапевтична група: С09СА02 – прості препарати антагоністів ангіотензину II.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна дія; потужний, непептидний, активний при пероральному прийомі, небіфенільний тетразолний антагоністом рецепторів ангіотензину II, який селективно зв'язується з АТ₁-рецепторами; перешкоджає впливу ангіотензину II на АТ, нирковий кровотік і виділення альдостерону; у хворих з АГ зниження АТ відбувається як після одноразового прийому однієї дози препарату, так і після розподілу цієї дози на два окремих прийоми, і підтримується надалі без коливань АТ протягом 24 год; припинення лікування епросартаном не викликає різкого підвищення АТ (с-му відміни); у хворих з АГ зниження АТ після прийому епросартану не супроводжується зміною ЧСС; препарат не впливає на рівень у плазмі крові глюкози, тригліцеридів, холестерину та ліпопротеїнів низької щільності; не зменшує рівень клубочкової фільтрації у хворих з есенціальною АГ і у хворих з нирковою недостатністю різного ступеня; посилює натрійурез у здорових осіб на низькосольовій дієті; у хворих з есенціальною АГ і у хворих з нирковою недостатністю різного ступеня він не викликає затримки натрію або погіршення функції нирок; не викликає ефектів, пов'язаних зі збільшенням концентрації брадикініну.

Показання до застосування ЛЗ: есенціальна гіпертензія.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рекомендована доза для дорослих становить 600 мг 1 р/добу вранці; у більшості хворих максимальне зниження АТ досягається через 2-3 тижні лікування; може застосовуватися самостійно або в комбінації з іншими антигіпертензивними засобами, наприклад тiazидними діуретиками або блокаторами кальцієвих каналів, якщо є необхідність у більшому зниженні АТ, тривалість лікування не обмежена; у хворих з помірною або тяжкою нирковою недостатністю (кліренс креатиніну < 60 мл/хв.) добова доза не повинна перевищувати 600 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, запаморочення, шкірні реакції (висипання, свербіж, кропив'янка), астенія, гіпотензія включно з постуральною гіпотензією, набряк обличчя, ангіоневротичний набряк.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вагітність і годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, по 600 мг.

Торгова назва:

II. Теветен®, "Solvay Pharmaceuticals B.V." та "Solvay Pharmaceuticals GmbH" для "Solvay Pharmaceuticals B.V.", Нідерланди/Німеччина

∴ Ф0В7 **Кандесартан (Candesartan) ***

Фармакотерапевтична група: С09СА06 – прості препарати антагоністів ангіотензину II.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна дія; дія зумовлена гальмуванням ефектів ренін-ангіотензин-альдостеронової системи на рівні рецепторів ангіотензину II першого типу; внаслідок блокади АТ₁-рецепторів запобігається розвиток ефектів ангіотензину II: звільнення альдостерону, реніну, вазопростану, катехоламінів, реабсорбція натрію і води; все це призводить до зниження підвищеного АТ, загального периферичного судинного опору, підвищується нирковий кровообіг, швидкість клубочкової фільтрації, компенсаційно підвищується активність реніну плазми, підвищується концентрація ангіотензину I та II; не впливає на метаболізм брадикініну та інших пептидів; прийом препарату 1 р/добу забезпечує ефективне зниження АТ протягом 24 год, при цьому "кінцевий/піковий" коефіцієнт становить 80%.

Показання до застосування ЛЗ: АГ; хр. серцева недостатність і порушення систолічної функції лівого шлуночка (зниження ФВЛШ < 40%) як додаткова терапія до інгібіторів АПФ або при їх непереносимості.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: залежно від ступеня необхідного зниження АТ доза препарату становить 2 - 32 мг/добу; звичайна рекомендована початкова доза для дорослих - 4 – 8 мг 1 р/добу, рекомендована підтримуюча доза становить 8 - 16 мг 1 р/добу незалежно від прийому їжі; МДД - 32 мг; пацієнтам, які приймають сечогінні засоби у великих дозах, а також пацієнтам зі значними порушеннями функції нирок початкова доза препарату - 4 мг 1 р/добу; рекомендована початкова доза при серцевій недостатності - 4 мг 1 р/добу; підвищення дози до 32 мг 1 р/добу або до максимально переносимої дози проводиться шляхом її подвоєння з інтервалом не менше 2 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - головний біль, запаморочення, слабкість; кістково-м'язова система, сполучна тканина - біль у спині; респіраторні інфекції; лабораторні показники - помірне зниження рівня Hb; підвищення рівня креатиніну, сечовини і калію в сироватці крові; зниження рівня натрію; при серцевій недостатності: з боку судинної системи - артеріальна гіпотензія; сечовивідна система - порушення функції нирок; порушення метаболізму - гіперкаліємія; кровотворна і лімфатична системи - лейкопенія, нейтропенія і агранулоцитоз; ШКТ - нудота; кістково-м'язова система, сполучна тканина - біль у спині, артралгія, міалгія; шкіра - ангіоневротичний набряк, висипання, кропив'янка, свербіж; гепатобіліарні порушення - підвищення рівня печінкових ферментів, порушення функції печінки або гепатит.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; важкі порушення функції печінки, нирок; вагітність і лактація.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 4; 8; 16 мг.

Торгова назва:

I. Касарк, ВАТ "Київмедпрепарат"

II. Айра-Сановель, Sanovel Ilac Sanayi ve Ticaret A.s. Туреччина **Н/Д**

Атаканд, "AstraZeneca AB", Швеція

Кандесар, "Ranbaxy Laboratories Limited", Індія

Хізарт-8, "Synmedic Laboratories", Індія **Н/Д**

∴ Ф0В7 **Лозартан (Losartan)***

Фармакотерапевтична група: С09СА01 – прості препарати антагоністів ангіотензину.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна дія; не пригнічує кіназу II - фермент, що руйнує брадикінін; зменшує післянавантаження, знижує системний АТ і тиск у малому колі кровообігу; у хворих на АГ не лише знижує АТ і зменшує гіпертрофію міокарда, а й чинить інші важливі сприятливі ефекти; після внутрішнього прийому швидко всмоктується ШКТ; біодоступність становить приблизно 33 %.

Показання до застосування ЛЗ: АГ і гіпертрофія лівого шлуночка з метою зменшення ризику ускладнень і смертності внаслідок серцево-судинних порушень; ЦД II типу з протеїнурією, для сповільнення прогресування ураження нирок, а також для зменшення протеїнурії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: препарат призначають внутрішньо, незалежно від прийому їди, 1 р/добу; при АГ середня добова доза становить 50 мг; максимальний гіпотензивний ефект розвивається через 3-6 тижнів після початку лікування; при необхідності добова доза може бути збільшена до 100 мг (за 1 або 2 прийоми); пацієнтам, які отримують діуретики, початкову дозу потрібно знизити до 25 мг/добу; хворим з порушенням функції печінки потрібно призначати нижчі дози препарату; пацієнтам похилого віку, а також з порушенням функції нирок (у т.ч. тим, які знаходяться на діалізі) немає потреби проводити корекцію початкової дози; початкова доза при серцевій недостатності 12,5 мг 1 р/добу; дозу збільшують в половину кожні сім днів (тобто 12,5 мг/добу; 25 мг/добу; 50 мг/добу) до середньої підтримуючої дози 50 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - пропасниця, запаморочення, ортостатичні реакції залежно від дози препарату; лабораторні показники - гіперкаліємія (калії сироватки більше 5.5 мекв/л), підвищення рівня АЛТ, анемія, незначне підвищення рівня сечової кислоти; АР - ангіоневротичний набряк, включаючи набряки обличчя, губ, глотки та язика, кропив'янка; ШКТ - анорексія, сухість у роті, діарея; ЦНС – депресія, сонливість, мігрень; шкіра - свербіж, дерматит, сухість шкіри; інше - порушення функції нирок, міалгії, зміна смакових відчуттів.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вагітність, період годування груддю; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 12,5 мг, по 25 мг; по 50 мг, по 100 мг.

Торгова назва:

II. Ангізар, "Micro Labs Limited", Індія

Гіперзар-25, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія

Гіпезар-50, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія

Кардомін-Сановель, "Sanovel Ilac Sanayi ve Ticaret A.s.", Туреччина **Н/Д**

Клосарт®, KUSUM HEALTHCARE PVT. LTD., Індія **Н/Д**

Козаар®, "Merck Sharp & Dohme B.V.", Нідерланди

Ксартан, "Adamed" Sp. z.o.o, Польща **Н/Д**

Лозап, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка

Лозартан калію, Aurochem Laboratories (India) Pvt. Ltd для ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я", Індія/Україна **Н/Д**

Лозартан Сандоз, "Lek Pharmaceuticals d.d." підприємство компанії "Sandoz" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d", Словенія

Лоріста®, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія

Лосакар 25, "Cadila Healthcare Limited", Індія

Лосакар 50, "Cadila Healthcare Limited", Індія

Лосар, "Unichem Laboratories Ltd.", Індія

Пресартан-25, "Ipca Laboratories Limited", Індія

Пресартан-50, "Ipca Laboratories Limited", Індія

Пульсар, "Biofarm Ltd", Польща

н/д

Сентор, "Richter Gedeon Ltd"; "Grodzisk Pharmaceutical Works "Polfa" Co Ltd", Угорщина/Польща

н/д

∴ Ф0В7 **Олмесартан (Olmесartan)**

Фармакотерапевтична група: С09СА08 - блокатори рецепторів ангіотензину II.

Основна фармакотерапевтична дія: антигіпертензивна дія; гальмує дію ангіотензину II незалежно від джерела і шляху синтезу ангіотензину II; селективний антагонізм рецепторів АТ₁ ангіотензину II призводить до збільшення в плазмі реніну та концентрації ангіотензину I і ангіотензину II, а також до деякого зменшення концентрації альдостерону в плазмі; при АГ викликає дозозалежне, тривале зниження АТ; немає доказів щодо гіпотензії після прийому першої дози, тахіфілаксії під час тривалого лікування і с-му відміни; прийом препарату 1 р/добу забезпечує ефективне і м'яке зниження АТ протягом 24 год; максимальний антигіпертензивний ефект досягається через 8 тижнів від початку терапії, хоч значний ефект зниження АТ спостерігається вже через 2 тижні лікування; швидко перетворюється в фармакологічно активний метаболіт олмесартан під дією естераз у слизовій оболонці кишечника і в портальній крові під час абсорбції з ШКТ; в плазмі чи в продуктах виділення олмесартану медоксоміл, що не розпався, або незмінений боковий ланцюг медоксомільної групи не виявлялись.

Показання для застосування ЛЗ: есенціальна гіпертензія.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим рекомендовано початкова добова доза – 10 мг; якщо зменшення АТ недостатнє, то дозу збільшують до оптимальної добової дози – 20 мг; якщо є потреба, то доза препарату може бути збільшена до МДД – 40 мг; препарат приймають щоденно, в один і той же час, незалежно від їжі; МДД для пацієнтів похилого віку - 20 мг, застосовувати більш високі добові дози не рекомендується за відсутності достатнього клінічного досвіду; МДД для пацієнтів з порушенням функції нирок легкого або помірного ступеня (кліренс креатиніну 20 – 60 мл/хв.) – 20 мг; для підсилення дії препарату застосовують гідрохлортіазид.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: кардіоваскулярні порушення – гіпотензія, стенокардія; кровотворна система – тромбоцитопенія; ЦНС - запаморочення, головний біль; дихальна система - бронхіт, фарингіт, риніт, кашель; ШКТ - діарея, диспепсія, гастроентерит, абдомінальний біль, нудота, блювання; шкіра і п/ш тканини - свербіж, екзантема, висип, ангіоневротичний набряк, алергічний дерматит, набряк обличчя, кропив'янка; скелетно-м'язова система - артрит, біль у спині, скелетний біль, судоми м'язів, міальгія; нирки і сечо-видільна система - гематурія, інфекція сечових шляхів, гостра ниркова недостатність; загальні порушення - біль у грудній клітці, грипоподібні симптоми, периферичний набряк, астеничний синдром (втомлюваність, сонливість, загальне нездужання), збільшення креатин-фосфокінази, гіпер-тригліцеридемія, гіперурикемія, гіперкаліємія, збільшення креатиніну і сечовини крові, підвищення ферментів печінки.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до діючої речовини або до одного з компонентів препарату, вагітність, період годування груддю, обструкція жовчовивідних шляхів, вік до 18 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 10 мг, по 20 мг, по 40 мг.

Торгова назва:

II. Вотум 10 мг, Вотум 20, Вотум 40, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)" виробництво (in bulk) **н/д**
"Sankyo Pharma GmbH", Німеччина

Кардосал® 10, Кардосал® 20, Кардосал® 40, кінцеве пакування:"BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)" виробництво (in bulk) "Daiichi Sankyo Europe GmbH" для "Menarini International Operations Luxembourg S.A.", Німеччина/Люксембург **н/д**

∴ Ф0В7 **Телмісартан (Telmisartan) ***

Фармакотерапевтична група: С09СА07 – прості препарати антагоністів ангіотензину II.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна дія; з дуже високою спорідненістю заміщує ангіотензин II в місцях його зв'язування на рецепторах АТ₁ субтипу, що є відповідальними за активність ангіотензину II; селективно зв'язує АТ₁ рецептор; знижує рівні альдостерону в плазмі, не блокує ренін у плазмі людини, не блокує йонні канали, не інгібує ангіотензинперетворюючий ензим (кініназа II), ензим, що також руйнує брадикінін; у дозі 80 мг майже повністю інгібує ангіотензин II, який викликає підвищення АТ; блокуючий ефект зберігається протягом 24 год і триває до 48 год; після першої дози антигіпертензивна активність поступово виявляється протягом 3 год; максимальне зниження АТ виявляється через 4 тижні від початку лікування та підтримується при довготривалій терапії; у хворих на АГ телмісартан знижує як систолічний, так і діастолічний тиск, без впливу на ЧСС; значно зменшує масу міокарда лівого шлуночка та індекс маси міокарда лівого шлуночка у пацієнтів з АГ та гіпертрофією міокарда лівого шлуночка.

Показання до застосування ЛЗ: АГ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рекомендована доза становить 40 мг/добу, в окремих пацієнтів антигіпертензивний ефект може бути досягнутий при щодобовій дозі 20 мг; у випадках, коли бажаний АТ не досягається, дозу можна підвищити до 80 мг 1 р/добу; альтернативно телмісартан можна використати в комбінації з тіазидними діуретиками, такими як гідрохлортіазид, що має адитивний ефект зниження АТ з телмісартаном; хворим на тяжку гіпертензію можливе застосування телмісартану до 160 мг/добу окремо та в комбінації з гідрохлортіазидом 12,5–25 мг/добу; тривалість курсу лікування залежить вона від характеру захворювання та ефективності терапії, що проводиться; для пацієнтів із легкими або помірними порушеннями функції печінки добова доза не повинна перевищувати 40 мг 1 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: інфекції сечового тракту, інфекції верхніх відділів дихальних шляхів; занепокоєність; порушення зору; запаморочення; абдомінальний біль, діарея, сухість у роті, диспепсія, неприємні відчуття у шлунку; екзема, підвищення потовиділення; артралгія, біль у спині, судоми литкових м'язів або біль у ногах, міальгія, симптоми, подібні до тендиніту; біль у грудях, симптоми, подібні до грипу; еритема, свербіж, неприємність, безсоння, депресія, блювання, гіпотензія, брадикардія, тахікардія, задихка, еозинофілія, тромбоцитопенія, слабкість; ангіоневротичний набряк, кропив'янка; зменшення Hb або підвищення сечової кислоти, підвищення креатиніну або печінкових ензимів.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вагітність і період лактації; обструктивні біліарні порушення; тяжкі порушення функції печінки; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 80 мг.

Торгова назва:

II. Мікардіс, "Boehringer Ingelheim Internacional GmbH", Німеччина

Прайтор®, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG; "Bayer HealthCare AG", Німеччина

∴ Ф0В7 **Валсартан (Valsartan)***

Фармакотерапевтична група: С09СА03 - прості препарати антагоністів ангіотензину II.

Основна фармакотерапевтична дія: антигіпертензивна дія; активний, специфічний антагоніст рецепторів ангіотензину II; діє вибірково на рецептори підтипу AT₁; підвищені рівні ангіотензину II в плазмі після блокади AT₁- рецепторів валсартаном можуть стимулювати неблокований AT₂-рецептор, який урівноважує ефект AT₁-рецептора; валсартан не проявляє будь-якої часткової активності агоніста відносно AT₁-рецептора, але має набагато більшу (приблизно у 20000 разів) спорідненість з AT₁-рецептором, ніж з AT₂ – рецептором; не пригнічує АПФ, відомий також під назвою кінінази II; знижує АТ без впливу на ЧСС; початок гіпотензивної дії відмічається в межах 2 год, максимум - в межах 4–6 год після прийому внутрішньо; тривалість дії - більше 24 год; максимальний терапевтичний ефект розвивається через 2-4 тижні від початку лікування і зберігається при тривалій терапії; при застосуванні з гідрохлортіазидом досягається достовірне додаткове зниження АТ; раптова відміна препарату не супроводжується розвитком с-му відміни; при тривалому застосуванні препарату у хворих із АГ встановлено, що препарат не мав істотного впливу на рівень загального холестерину, сечової кислоти, а також при дослідженнях натщесерце - на концентрацію тригліцеридів і глюкози в сироватці крові; застосування препарату призводить до зменшення випадків госпіталізації з приводу серцевої недостатності, уповільнення прогресування СН, збільшення фракції викиду, а також зменшення ознак і симптомів СН та покращення якості життя в порівнянні з плацебо.

Показання для застосування ЛЗ: АГ; СН (II-IV класу за класифікацією NYHA); постінфарктний стан (у клінічно стабільних пацієнтів з ознаками, симптомами і рентгенологічними даними лівошлуночкової недостатності і/або систолічної дисфункції лівого шлуночка).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: АГ - рекомендована доза для дорослих становить 80 мг або 160 мг 1 р/добу; антигіпертензивний ефект досягається протягом 2 тижнів, а максимальний ефект очевидний через 4 тижні; у пацієнтів з неконтрольованим АТ добова доза може бути підвищена до максимальної - 320 мг, можливе додаткове призначення діуретиків; препарат можна призначати також сумісно з іншими антигіпертензивними засобами; СН - рекомендована початкова доза становить 40 мг 2 р/добу; підвищення дози від 80 мг і 160 мг 2 р/добу до найвищої дози повинно здійснюватися відповідно до переносимості пацієнтом препарату; МДД - 320 мг, розподілена на декілька прийомів; оцінка пацієнтів із СН завжди повинна включати оцінку стану ниркової функції; стан після перенесеного ІМ - лікування може бути розпочате вже через 12 год після ІМ; після початкової дози 20 мг 2 р/добу, дозу необхідно збільшувати до 40 мг, 80 мг і 160 мг 2 р/добу протягом наступних декількох тижнів; планова максимальна доза - 160 мг 2 р/добу; рекомендується, щоб пацієнти досягали рівня дози 80 мг 2 р/добу протягом 2 тижнів після початку лікування, і щоб планова максимальна доза була досягнута протягом 3 місяців.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: вірусні інфекції, інфекції ВДШ, фарингіти, синуси ти, риніти; система крові – нейтропенія, тромбоцитопенія; імунна система - реакції гіперчутливості; порушення обміну речовин – гіперкаліємія; порушення психіки - безсоння, зниження лібідо; ЦНС – постуральне запаморочення, вертимо, головний біль; зір та лабіринтні порушення – вертимо; серцево-судинна система – ортостатична гіпотензія, СН, артеріальна гіпотензія, васкуліт; дихальна система – кашель; ШКТ - діарея, біль у животі, нудота; шкірні та підшкірні порушення – ангіоневратичний набряк, висип, свербіж; скелетно-м'язова система - біль у спині, артралгія, міальгія; сечостатева система - порушення функції нирок, г. ниркова недостатність, ниркова недостатність; загальні порушення – слабкість, астенія, набряк; результати лабораторних досліджень - зниження рівня Hb і показника гематокриту.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вагітність, годування груддю; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 40 мг, по 80 мг, по 160 мг.

Торгова назва:

II. Вазар, "Actavis Ltd" для "Actavis group HF", Мальта/Ісландія

Валсартан, "Farmachem SA M&M", Швейцарія **н/д**

Вальсакор, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія

Діован®, "Novartis Pharma Stein AG"; "Novartis Farmaceutica A.S.A." для "Novartis Pharma AG", Швейцарія/Іспанія

∴ Ф0В7 **Ірбесартан (Irbesartan)**

Фармакотерапевтична група: С09СА04 - антагоністи рецепторів ангіотензину II.

Основна фармакотерапевтична дія: антигіпертензивна дія; селективний антагоніст рецепторів ангіотензину II; блокує всі фізіологічно значущі ефекти ангіотензину II, що реалізуються через рецептор типу AT₁, незалежно від джерела або шляху синтезу ангіотензину II; специфічна антагоністична дія відносно рецепторів ангіотензину II (AT₁) приводить до збільшення концентрації реніну та ангіотензину II в плазмі крові та до зниження концентрації альдостерону в плазмі; при використанні рекомендованих доз препарату концентрація іонів калію в сироватці істотно не змінюється; не пригнічує АПФ (кініназу II) – фермент; для прояву свого ефекту ірбесартан не потребує метаболічної активації; знижує АТ при мінімальній зміні ЧСС; зниження АТ при прийомі 1 р/добу має дозозалежний характер, з тенденцією до виходу на плато в дозах більше 300 мг; дози 150-300 мг при прийомі 1 р/добу знижують АТ на мінімумі дії (тобто через 24 год після прийому препарату) в положенні хворого лежачи або сидячи; максимальне зниження АТ досягається через 3-6 год після прийому препарату, гіпотензивний ефект зберігається принаймні протягом 24 год; через 24 год після прийому рекомендованих доз зниження АТ становить 50-70% у порівнянні з максимальною відповіддю діастолічного та систолічного тиску; прийом препарату в дозі 150 мг 1 р/добу дає ефект (на мінімумі дії і в середньому за 24 год), аналогічний тому, який досягається при розділенні цієї добової дози на два прийоми; антигіпертензивна дія стає помітною протягом 1-2 тижнів, а максимальний ефект досягається на 4-6-му тижні

від початку лікування; гіпотензивний ефект зберігається за умови тривалого лікування; після припинення лікування АТ поступово повертається до початкової величини; с-му відміни не спостерігалось; дослідження IDNT (ірбесартан при діабетичній нефропатії) показало, що ірбесартан сповільнює прогресування ниркового ураження у пацієнтів із хр. нирковою недостатністю та вираженою протеїнурією; у підгрупах жіночої статі та чорної раси ренопротективна дія не була очевидною, хоча довірчі інтервали не виключали цього; у жінок спостерігалась підвищена частота нелетального ІМ, а у чоловіків – знижена частота нелетального ІМ в групі ірбесартану у порівнянні з терапевтичним режимом, що ґрунтувався на плацебо; у жінок, які приймали ірбесартан, відмічалась підвищена частота нелетального ІМ та інсульту у порівнянні з такою у жінок, які приймали амлодипін, тоді як частота госпіталізації з приводу СН була знижена в усій популяції; однак коректного пояснення цих явищ у жінок знайдено не було; дослідження IRMA 2 (вплив ірбесартану на мікроальбумінурію у гіпертензивних хворих з ЦД II типу) показало, що ірбесартан у дозі 300 мг/добу сповільнює прогресування захворювання у пацієнтів з мікроальбумінурією до вираженої протеїнурії.

Показання для застосування ЛЗ: есенціальна гіпертензія; АГ у пацієнтів із захворюванням нирок і ЦД II типу у складі антигіпертензивної терапії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: звичайна початкова та підтримуюча доза становить 150 мг 1 р/добу з їжею або натщесерце; доза 150 мг 1 р/добу звичайно забезпечує кращий 24-годинний контроль АТ, ніж у дозі 75 мг; однак може бути запропонована початкова терапія в дозі 75 мг, наприклад для пацієнтів, які знаходяться на гемодіалізі, або для пацієнтів старше 75 років; для пацієнтів, у яких АТ недостатньо регулюється дозою 150 мг 1 р/добу, доза може бути підвищена до 300 мг, або можна паралельно призначити інший гіпотензивний препарат; приєднання до терапії ірбесартаном діуретика, такого як гідрохлоротіазид, мало адитивний ефект; у хворих на гіпертонічну хворобу та ЦД (тип II) лікування необхідно починати дозою 150 мг 1 р/добу, яку потім доводять до 300 мг 1 р/добу, що є кращою підтримуючою дозою для пацієнтів із захворюванням нирок

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС – запаморочення; серцево-судинна система – тахікардія, припливи; дихальна система – кашель; ШКТ – нудота, блювання, діарея, диспепсія, печія; репродуктивна система та молочні залози – статеві дисфункції; загальний стан і місцеві зміни – стомлюваність, біль у грудній клітці; лабораторні дослідження – збільшення рівня креатинінази плазми (у 1,7% хворих), яке не супроводжувалося скелетно-м'язовими проявами.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вагітність, лактація; діти до 18 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 75 мг, 150 мг, 300 мг.

Торгова назва:

I. Ірбетан, ЗАТ "Київський вітамінний завод"

II. Апровель®, "Sanofi-Winthrop Industrie", Франція

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Валсартан + гідрохлортіазид (Valsartan + hydrochlorothiazid)**

II. Ко-діован®, табл., вкриті оболонкою, по 80 мг/12,5 мг, 160 мг/12,5 мг, 160 мг/25 мг; 1 табл. містить валсартану - 80.0 мг, гідрохлортіазиду - 12.5 мг або: валсартану - 160.0 мг, гідрохлортіазиду - 12.5 мг, або: валсартану - 160.0 мг, гідрохлортіазиду - 25.0 мг виробництва "Novartis Pharma AG", Швейцарія

∴ Ф0В7 **Кандесартан + гідрохлортіазид (Candesartan + hydrochlorothiazid)**

II. Кандесар Н, табл., 8 мг/12,5 мг, 16 мг/12,5 мг; 1 табл. містить кандесартану циклосетилю - 8.0 мг, гідрохлортіазиду - 12.5 мг, або кандесартану циклосетилю - 16.0 мг, гідрохлортіазиду - 12.5 мг, виробництва Ranbaxy Laboratories Limited, Індія

∴ Ф0В7 **Телмісартан + гідрохлортіазид (Telmisartan + hydrochlorothiazid)**

II. Мікардисплюс®, табл. 40 мг/12,5 мг, 80 мг/12,5 мг; 1 табл. містить телмісартану - 40.0 мг, гідрохлортіазиду - 12.5 мг або телмісартану - 80.0 мг, гідрохлортіазиду - 12.5 мг, виробництва Boehringer Ingelheim Pharma KG підрозділ компанії "Boehringer Ingelheim International GmbH", Німеччина

Прайторплюс®, табл. 40 мг/12,5 мг, 80 мг/12,5 мг; 1 табл. містить телмісартану - 40.0 мг, гідрохлортіазиду - 12.5 мг або телмісартану - 80.0 мг, гідрохлортіазиду - 12.5 мг, виробництва Bayer HealthCare AG; "Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG", Німеччина

2.6. Антигіпертензивні лікарські засоби центральної дії

2.6.1. Алкалоїди раувольфії

∴ Ф0В7 **Раунатин (Raunatin)**

Фармакотерапевтична група: С02АА04 - антиадренергічні засоби з центральним механізмом дії.

Основна фармакотерапевтична дія: гіпотензивна дія; алкалоїди раувольфії (резерпін, серпентин, аймалін) зменшують вміст біогенних моноамінів (норадреналіну, дофаміну, серотоніну) у ЦНС (кортико-гіпоталамічних структурах, особливо задньої частини гіпоталамусу); порушуючи процеси депонування медіатора у везикулах пресинаптичної мембрани периферичних (адренергічних) нервових закінченнях, судинній стінці, мозковому шару надниркових залоз, препарат блокує адренергічну передачу в цілому, що приводить до поступового зниження АТ; нейрорептична та седативна дія алкалоїдів проявляється в зниженні рухової активності, зменшенні нервового напруження, розвитку та подовженні природного сну; збільшує нирковий кровообіг, підсилюючи клубочкову фільтрацію.

Показання для застосування ЛЗ: АГ, у першу чергу I і II ступеня; аритмії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають дорослим внутрішньо після їди; починають із прийому на ніч 1 табл., що містить 2 мг раунатину; на 2-й день приймають по 1 табл. 2 р/добу; на 3-й день – 3 табл., доводячи загальну дозу до 8 - 12 мг (4 - 6 табл.)/добу; після настання, зазвичай через 10 - 14 днів,

терапевтичного ефекту дозу препарату поступово зменшують 1 - 2 табл. на день; курс лікування – 3-4 тижні, але в ряді випадків за показаннями препарат призначають довгостроково у підтримуючій дозі (1 табл./добу).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: брадикардія, нудота, блювання, діарея, біль у животі, сонливість, швидка стомлюваність, депресія, набряки, сухість слизових оболонок, герпетичні висипання, шкірний свербіж, збільшення маси тіла; при тривалому застосуванні у високих дозах можливе порушення функції печінки, поява кошмарних сновидінь, розвиток симптомів паркінсонізму, збільшення частоти нападів стенокардії.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до алкалоїдів раувольфії, депресія, тяжка серцева недостатність, органічні ураження міокарда, виразкова хвороба шлунка та дванадцятипалої кишки у фазі загострення, виразковий коліт у фазі загострення, БА, брадикардія, атеросклероз церебральних судин, нефросклероз, епілепсія, паркінсонізм, період вагітності та годування груддю; перед електроімпульсною терапією.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, по 0,002 г

Торгова назва:

I. Раунатин, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

Раунатин- Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

II. Раунатин, ВАТ "Щолківський вітамінний завод", м.Щолково-1, Московська обл., Російська **н/д**

Федерація

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Резерпін + дигідралазин + гідрохлортіазид (Reserpin + dihydralasin + hydrochlorothiazid)**

II. Адельфан®-Езидрекс®, табл., 1 табл. містить резерпін - 0.1 г, гідратованого дигідралазину сульфату - 0.01 г, гідрохлортіазиду - 0.01 г, виробництва Sandoz Private Limited компанія групи "Novartis", Індія

∴ Ф0В7 **Резерпін + клопамід + дигідроергокрислін (Reserpin + clopamid + dihydroergocristin)**

I. Норматиск, табл., вкриті оболонкою, 1 табл. містить клопаміду - 5.0 мг, дигідроергокрисліну - 0.5 мг, резерпін - 0.1 мг, виробництва ТОВ "Фарма Старт"

II. Кристепін, драже, 1 драже містить клопаміду - 5.0 мг, дигідроергокрисліну - 0.58 мг, резерпін - 0.1 мг, виробництва Zentiva a.s., Чеська Республіка

Кристепін, драже, 1 драже містить клопаміду - 5.0 мг, дигідроергокрисліну - 0.58 мг, резерпін - 0.1 мг, виробництва Lechiva a.s., Чеська Республіка

Норматенс, табл., 1 табл. містить клопаміду - 5.0 мг, резерпін - 0.1 мг, дигідроергокрисліну метансульфонату - 0.5 мг, виробництва ICN Polfa Rzeszow S.A., Польща

∴ Ф0В7 **Резерпін + дигідралазин + гідрохлортіазид + калію хлорид (Reserpin + dihydralasin + hydrochlorothiazid + potassium chloride)**

II. Трирезид К, табл., вкриті оболонкою, 1 табл. містить резерпін - 0.1 мг, дигідралазину сульфату - 10.0 мг, гідрохлортіазиду - 10.0 мг, калію хлориду - 350.0 мг, виробництва PLIVA Pharmaceutical, Chemical-Food and Cosmetic Industry Incorporated S.A., Хорватія **н/д**

∴ Ф0В7 **Резерпін + раувольфії + омели білої + глоду (Reserpin + Rauwolfia + Viscum album + Crataegus)**

II. Хомвіотензін®, табл., 1 табл. містить Reserpin D3 (резерпін D3) 32 мг, Rauwolfia D3 (раувольфії D3) 32 мг, Viscum album D2 (омели білої D2) 32 мг, Crataegus D2 (глоду D2) 64 мг, виробництва Homviora Arzneimittel Dr.Hagedorn GmbH & Co Німеччина

2.6.2. Агоністи центральних α-адренорецепторів

∴ Ф0В7 **Гуанфацин (Guanfacine)**

Фармакотерапевтична група: С02АС02 - гіпотензивні засоби. Агоністи імідазолінових рецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна дія; дія зумовлена, головним чином, стимуляцією α₂-адренорецепторів солітарного тракту, що призводить до зменшення активності судинорухового центру та зменшення центральної симпатичної імпульсації, внаслідок чого знижується периферичний судинний опір (як у стані спокою, так і при навантаженні) та ЧСС.

Показання до застосування ЛЗ: АГ, особливо пов'язаної із захворюванням нирок.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: звичайна початкова доза становить 0,5 - 1 мг 1 р/добу перед сном; на підставі стану пацієнта можна поступово збільшувати початкову дозу на 0,5 - 1 мг/добу протягом тижня до досягнення ефекту; середня добова доза при цьому становить 2–3 мг; МДД - 3 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, сухість у роті, запаморочення, запори, головний біль, нудота, блювання, порушення сну, втомлюваність або слабкість, кон'юнктивіт, зниження статевої функції, сплутаність свідомості, депресія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; судинні захворювання головного мозку; коронарна недостатність; недавно перенесений ІМ; хр. порушення функції печінки; депресія в анамнезі; періоди вагітності і лактації; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 1 мг.

Торгова назва:

II. Естулік®, "Egis" Pharmaceutical Ltd (за ліцензією компанії "Novartis Pharma", Швейцарія), Угорщина

∴ Ф0В7 **Клонідин (Clonidine)***

Фармакотерапевтична група: С02АС01 - антигіпертензивні засоби. Агоністи α-адренергічних та імідазолінових рецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна дія; діє на рівні нейрогуморальної регуляції судинного тону; після проходження через гематоенцефалічний бар'єр стимулює α_2 -адренорецептори, знижує потік симпатичних імпульсів з ЦНС і пригнічує вихід норадреналіну з нервових закінчень; стійкій гіпотензивній дії може передувати короткочасна гіпертензія за рахунок впливу на периферичні α -адренорецептори; гіпотензивний ефект супроводжується зниженням периферичного опору судин, включаючи ниркові; знижує внутрішньочеревний тиск і має слабку седативну дію, посилює вплив аналгетиків, зменшує симптоми опіятної та алкогольної абстиненції, відчуття страху.

Показання до застосування ЛЗ: АГ, у тому числі гіпертонічні кризи.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають внутрішньо, починаючи з 0,075 мг 2-3 р/добу; якщо гіпотензивний ефект недостатній, разову дозу збільшують через кожні 1-2 дні на 0,0375 мг до 0,15-0,3 мг на прийом 3-4 р/добу; при проявах атеросклерозу судин мозку, коли можлива гіперчутливість до препарату, його застосовують з початкової дози 0,0375 мг; МДД - 0,3-0,45 мг; іноді дозу препарату доводять до 1,2-1,5 мг (під суворим медичним контролем!); тривалість лікування – від кількох тижнів до 6-12 місяців і більше залежно від ефективності і сприйнятливості препарату; при тривалому лікуванні призначають щоденно не більше 2 табл. клонідину по 0,00075 г (0,075 мг).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: тахікардія, сухість у роті, запор, головний біль; у перші дні відзначають також седативну дію, відчуття втоми, сонливість.

Противопоказання до застосування ЛЗ: період вагітності; кардіогенний шок, артеріальна гіпотензія, внутрішньосерцева блокада, брадикардія з ЧСС до 50 уд/хв, виражені зміни судин мозку, виражена депресія, пацієнти, робота яких потребує підвищеної психічної та рухової реакції.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,075 мг № 100; табл. по 0,075 мг № 10x5

Торгова назва:

I. Клофелін, ВАТ "Луганський ХФЗ"

Клофелін, ТОВ "Агрофарм"

Клофелін, АТ "Галичфарм"

Клофелін-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

Клофелін-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

Клофелін-М, Харківське державне фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"

II. Гемітон® 0,075, "AWD.pharma GmbH & Co.KG", Німеччина

∴ Ф0В7 **Метилдопа (Methyldopa) ***

Фармакотерапевтична група: С02АВ01 - антиадренергічні засоби з центральним механізмом дії.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: гіпотензивна дія; діє на центральні механізми регуляції АТ; проникає через гематоенцефалічний бар'єр; метаболізується з утворенням α -метилнорадреналіну, що в ЦНС стимулює постсинаптичні α -адренорецептори нейронів стовбура мозку, що призводить до пригнічення вазомоторного центру; гіпотензивний ефект при довгостроковому прийомі пов'язаний із зниженням загального периферичного опору судин; хвилинний об'єм крові змінює мало; підвищує швидкість клубочкової фільтрації та нирковий кровообіг, знижує рівень реніну в плазмі крові; викликає також помірне зменшення серцевого викиду та ЧСС; дія препарату проявляється через 2 год після застосування та триває 24 - 48 год.

Показання до застосування ЛЗ: АГ легка та помірна; АГ вагітних.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: здебільшого початковою дозою метилдопи для дорослих є 250 мг (1 табл.) 2-3 р/добу протягом перших двох днів; потім добову дозу можна збільшувати на 250 мг (1 табл.) через кожні 2 дні до досягнення адекватного рівня зниження АТ; при необхідності підвищують дозу до 1-1,5 г на добу; МДД для дорослих - 3,0 г (12 табл.); дітям при необхідності призначають метилдопу починаючи з 10 мг/кг маси тіла (в 2-4 прийоми), потім дозу підбирають індивідуально, залежно від отриманого ефекту; МДД для дітей – 65 мг/кг маси тіла.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - периферичні набряки, ортостатична гіпотензія, брадикардія; ЦНС - головний біль, запаморочення, слабкість, сонливість, с-м паркінсонізму, галюцинації; ШКТ - нудота, блювання, сухість у роті, діарея, запор, панкреатит, порушення функції печінки, жовтуха, коліт; система кровотворення - лейкопенія та тромбоцитопенія, аутоімунна гемолітична анемія; ендокринна система - гінекомастія, галакторея, зниження лібідо, імпотенція; АР-екзантема; гарячка, міалгія, артралгії, вовчаковий с-м.

Противопоказання до застосування ЛЗ: активна форма гепатиту та/або печінкова недостатність, цироз; аутоімунна гемолітична анемія; феохромоцитома; гіперпролактинемія; порфірія; депресія.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 250 мг.

Торгова назва:

II. Допегіт, "Egis" Pharmaceutical Ltd, Угорщина

2.6.3. Агоністи імідазолінових рецепторів

∴ Ф0В7 **Моксонідин (Moxonidine) ***

Фармакотерапевтична група: С02АС05 - антиадренергічний засіб з центральним механізмом дії. Агоніст імідазолінових рецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія: антигіпертензивна дія; відрізняється від інших симпатолітичних антигіпертензивних засобів відносно низькою спорідненістю з відомими постсинаптичними α_2 -адренорецепторами у порівнянні з імідазоліновими рецепторами, завдяки чому седативний ефект і сухість у роті при застосуванні моксонідину виникають рідко; викликає зменшення системного периферичного судинного опору і зниження АТ; підвищує індекс чутливості до інсуліну у пацієнтів з ожирінням, резистентністю до інсуліну і помірною АГ.

Показання для застосування ЛЗ: АГ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для дорослих звичайна початкова доза - 0,2 мг 1 р/добу, а максимальна – 0,6 мг у два прийоми; максимальна разова доза – 0,4 мг; дозу слід підбирати індивідуально; препарат можна

приймати незалежно від прийому їжі; для хворих з помірною або тяжкою нирковою недостатністю, а також для тих, хто перебуває на гемодіалізі, початкова доза - 0,2 мг/добу; за необхідності і у разі доброї переносимості препарату дозу можна підвищити до 0,4 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сухість у роті, головний біль, запаморочення, сонливість і загальну слабкість; ці симптоми часто зменшуються після кількох тижнів лікування; рідко - безсоння, гіпотензія, нудота, шкірні висипання, свербіж шкір, ангіоневротичний набряк.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; СССВ або брадикардія в спокої нижче 50 уд./хв; годування груддю; не рекомендований для лікування пацієнтів молодше 18 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, по 0,2 мг, по 0,3 мг, по 0,4 мг.

Торгова назва:

II. Моксогама®, "Woerwag Pharma GmbH & Co. KG", Німеччина

Моксонід, Ranbaxy Laboratories Limited, Індія

Фізіотенс®, "Solvay Pharmaceuticals GmbH"; "Solvay Pharmaceuticals" для "Solvay Pharmaceuticals GmbH", Німеччина/Франція/Німеччина

н/д

2.6.4. Антиадренергічні засоби, гангліоблокатори

∴ Ф0В7 **Гексаметоній (Hexamethonium) ***

Фармакотерапевтична група: C02BC02 - гангліоблокатори.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна дія; має гангліоблокуючий ефект тривалої дії; механізм дії зумовлений блокуванням вегетативних (симпатичних та парасимпатичних) гангліїв, що призводить до гальмування передачі нервового збудження з прегангліонарних на постгангліонарні волокна, дилатації артеріальних і венозних судин, зменшення загального периферичного опору судин і дуже швидкого різкого зниження артеріального АТ; гемодинамічний (вазодилатуючий) ефект супроводжується зменшенням тиску в легеневій артерії, депонуванням крові в розширених венах черевної порожнини і кінцівок, зменшенням венозного повернення до серця; впливає на каротидні клубочки і хромафінну тканину надниркових залоз, що сприяє послабленню рефлексорних пресорних впливів; перериваючи проведення нервових імпульсів через вегетативні нервові вузли, змінює функції органів, які забезпечені вегетативною інервацією; спричиняє зниження АТ, моторики ШКТ, тону сечового міхура, секреції екзокринних залоз, порушує акомодацию, розширює бронхи, збільшує ЧСС; гіпотензивний ефект починається через 5–15 хв після введення, досягає максимуму на 30-й хв і триває протягом 3–4 год.

Показання до застосування ЛЗ: спазми периферичних судин (ендартеріїт, переміжна кульгавість), гіпертонічний криз (у т. ч. ускладнений лівошлуночковою недостатністю), виразкова хвороба шлунка та дванадцятипалої кишки, бронхоспазм; для контрольованої артеріальної гіпотензії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають в/м, в/в або п/ш; режим дозування індивідуальний, у зв'язку з великою індивідуальною варіабельністю реакцій хворих; контрольована гіпотензія - вводять в/в 1–1,5 мл (25–37,5 мг) протягом 2 хв; гіпертонічний криз - для купірування вводять в/м або п/ш по 0,5–1 мл (12,5–25 мг); при необхідності можна проводити повторні ін'єкції (3–4 р/добу); спазми периферичних судин, виразкова хвороба шлунка і дванадцятипалої кишки - вводять в/м або п/ш по 0,25–0,5 мл (6,25–12,5 мг) за 1 год до їди 2–4 р/добу; лікування проводять курсами по 2–4–6 тижнів з перервами в 1–3 тижні; максимальні дози для дорослих при в/м та п/ш введенні: разова – 3 мл (75 мг), добова – 12 мл (300 мг); скільки ефект бензогексонію при повторних введеннях поступово знижується, лікування починають із найменших доз, а потім дози поступово збільшують; дітям у невідкладній педіатрії вводять в/м або в/в - в/в вводять повільно (протягом 6–8 хв), розчинивши в 10–20 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду або глюкози; одноразові дози для дітей - до 2 років – 0,04–0,08 мл/кг (1–2 мг/кг), 2–4 роки – 0,02–0,08 мл/кг (0,5–2 мг/кг), старше 5 років – 0,02 мл/кг (0,5 мг/кг).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - слабкість, запаморочення, розширення зіниць, короткочасне зниження пам'яті, дизартрія, пригнічення дихання; серцево-судинна система - прискорення ЧСС, ортостатична гіпотензія (аж до розвитку колапсу), тахікардія, болі в ділянці серця, ін'єкції судин склер; ШКТ - сухість у роті, дисфагія, запор, при тривалому застосуванні – атонія кишечника і парез жовчного міхура; сечовидільна система при тривалому застосуванні – атонія сечового міхура, порушення сечовипускання із застоєм сечі, що сприяє розвитку циститу.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, артеріальна гіпотензія, гіповолемія і шок, феохромоцитом, ІМ в г. стадії, ішемічний інсульт (до 2 міс.), тромбози (у т. ч. мозкових артерій), закритокутова глаукома, печінкова і/або ниркова недостатність, дегенеративні зміни ЦНС.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 2,5% по 1 мл в амп.

Торгова назва:

I. Бензогексоній-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

2.7. Вазоділататори

2.7.1. Вінцеводилатуючі засоби рефлексорної дії

∴ Ф0В7 **Валідол (Validol) ****

Фармакотерапевтична група: C01EX - різні комбіновані кардіологічні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: рефлексорна судинорозширююча, заспокійлива дія; при сублінгвальному прийомі препарату обумовлена ефектами ментолу та ефіру ізовалеріанової кислоти: перший – подразнюючи чутливі нервові закінчення на слизовій оболонці ротової порожнини, викликає рефлексорну судинорозширюючу дію; другий – стимулює у центральній нервовій системі утворення та вивільнення енкефалінів, ендорфінів, динорфінів і пептидів, що регулюють відчуття болю; розвивається покращання регіонального кровообігу, зменшує вираженість больових відчуттів; діє заспокійливо.

Показання для застосування ЛЗ: функціональні кардіалгії ангіоневротичного характеру, неврози, істерія.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: 1-2 табл. розсмоктує під язиком до повного розчинення; добова кратність і тривалість прийому визначаються залежно від ефективності лікування і в середньому становить 2-4 табл./добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: легка нудота, слюзотеча, запаморочення.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, виражена артеріальна гіпотензія, дитячий вік до 2 років.

Форми випуску ЛЗ: аерозоль, табл. по 0,06 г

Торгова назва:

I. Валідазол®, Дочірнє підприємство "ДЗ ДНЦЛЗ" ДАК "Укрмедпром"	н/д
Валідол®-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Валідол-Лубнифарм, ВАТ "Лубнифарм"	☐
Валідол®-Лугал, ВАТ "Луганський ХФЗ"	☐
Валідол®, ВАТ "Фармак"	☐
Корвалмент, АТ "Київський вітамінний завод"	☐
Печаєвський валідол-новий без цукру, ЗАТ "Технолог"	☐
II. Валідол®, УП "Мінськінтеркапс" для ВАТ "Фармак", Республіка Білорусь/Україна	н/д

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Ментол + красавка + конвалія + валеріана (*Menthol + Atropa belladonna + Convallaria majalis + Valeriana*) ****

I. Зеленіна краплі, крап. по 25 мл; 1 флакон містить красавки настійки (1:10) - 5 мл; конвалії настійки (1:10) - 10 мл; валеріани настійки (1:5) - 10 мл; ментолу - 0,2 г, виробництва ВАТ "Тернопільська фармацевтична фабрика"; ТОВ "Тернофарм"

∴ Ф0В7 **Ментол + красавка + конвалія + валеріана + натрію бромід (*Menthol + Atropa belladonna + Convallaria majalis + Valeriana + sodium bromide*) ****

I. Валокормід, крап.; 1 мл препарату містить валеріани настійки (1:5) 0,333 мл, конвалії настійки (1:10) 0,333 мл, красавки (беладони) настійки (1:10) 0,167 мл, натрію броміду 133 мг, ментолу 8,3 мг, виробництва ВАТ "Фітофарм"

∴ Ф0В7 **Ментол + етиловий ефір бромізовалеріанова кислота + м'ята олії + хміль (*Menthol + Ethylbromisovaleriat + Mentha piperita + Humulus*) ****

I. Корвалол®, крап. для перорального застосування, 100 мл р-ну містять етилового ефіру а-бромізовалеріанової кислоти - 2.0 г, розчину ментолу в ментиловому ефірі кислоти ізовалеріанової - 5.5 г, м'яти олії - 0.142 г, олії хмелю - 20.0 мг, виробництва ВАТ "Фармак"

2.7.2. Вінцеводилатуючі засоби міотропної дії

∴ Ф0В7 **Бендазол (*Bendazol*) ***

Фармакотерапевтична група: C04AX31 - периферичні вазодилататори.

Основна фармакотерапевтична дія: вазодилатуюча, спазмолітична, гіпотензивна, судинорозширювальна, стимулююча функцію спинного мозку, помірна імуностимулююча активність; чинить безпосередню спазмолітичну дію на гладенькі м'язи кровоносних судин і внутрішніх органів; зумовлює нетривалий (2–3 год) і помірний гіпотензивний ефект, добре переносяться; спричиняє нетривале розширення мозкових судин при хронічній гіпоксії мозку, спричиненій місцевим порушенням кровообігу (склероз церебральних артерій); полегшує синаптичну передачу в спинному мозку; має імуномодулюючу активність - за рахунок регуляції співвідношення концентрацій цГМФ і цАМФ в імунних клітинах підвищує вміст цГМФ, що приводить до проліферації зрілих сенсibiliзованих Т- і В-лімфоцитів, секреції ними факторів взаємного регулювання, кооперативної реакції й активації кінцевої ефекторної функції клітин, стимулює продукцію а/т, підсилює фагоцитарну активність лейкоцитів, макрофагів, поліпшує синтез інтерферону, але імуномодулюючий ефект розвивається повільно.

Показання для застосування ЛЗ: як додатковий засіб при спазмах кровоносних судин (гіпертонічні кризи, загострення АГ) і гладеньких м'язів внутрішніх органів (спазми пілоруса шлунка, кишечника).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим і дітям старше 12 років призначають в/в, в/м чи п/ш; для купірування гіпертонічних кризів вводять в/в чи в/м 3–5 мл 1 % р-ну (30–50 мг); при загостренні АГ - в/м по 2–3 мл 1 % р-ну (20–30 мг) 2–3 р/добу; курс лікування призначається індивідуально, у середньому – 8–14 днів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР, локальна болючість (у місці введення), почервоніння обличчя, відчуття припливу жару.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, захворювання, що перебігають зі зниженням м'язового тону, судомним с-мом, гіпотензія; тяжка серцева недостатність; діти віком до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 20 мг; р-н для ін'єкцій, 10 мг/мл по 1 мл або по 5 мл в амп.

Торгова назва:

I. Дибазол, ВАТ "Луганський ХФЗ"	☐
Дибазол, Одеське ВХФП "Біостимулятор" у формі ТОВ	☐
Дибазол-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐

∴ Ф0В7 **Дипіридамо́л (*Dipyridamole*) * (див.п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)**

∴ Ф0В7 **Теофілін (*Theophylline*) * (див.п.4.1.3.1. розділу «Пульмонологія. Лікарські засоби, що застосовуються при обструктивних захворюваннях легень»)**

∴ Ф0В7 **Папаверин (*Papaverine*) *, ****

Фармакотерапевтична група: A03AD01 - засоби, які застосовуються при функціональних розладах ШКТ.

Основна фармакотерапевтична дія: міотропна, спазмолітична, гіпотензивна; блокує фосфодіестеразу, зумовлює накопичення цАМФ і зниження вмісту кальцію в клітині; знижує тонус і розслаблює гладкі м'язи внутрішніх органів (ШКТ, дихальної і сечостатевої системи) та судин; викликає розширення артерій, сприяє збільшенню кровотоку, у тому числі церебрального; у великих дозах знижує збудливість серцевого м'яза і сповільнює внутрішньосерцеву провідність; дія на ЦНС виражена слабо (у великих дозах виявляє седативний ефект).

Показання для застосування ЛЗ: спазм гладких м'язів органів черевної порожнини (холецистит, пілороспазм, спастичний коліт, ниркова колька), периферичних судин (ендартеріїт), судин головного мозку, серця (стенокардія у складі комплексної терапії).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають п/ш, в/м та в/в; найбільш ефективним є в/в введення, яке проводять повільно, попередньо розводячи 1 мл препарату в 10–20 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду; п/ш або в/м дорослим вводять у разовій дозі 10–40 мг (0,5–2 мл) 2–4 р/добу; для літніх пацієнтів початкова разова доза – не більше 10 мг (0,5 мл); в/в вводять у разовій дозі 20 мг (1 мл) з інтервалом між введеннями не менше 4 год; максимальні дози для дорослих при п/ш або в/м введенні: разова – 100 мг (5 мл), МДД – 300 мг (15 мл); при в/в введенні: разова – 20 мг (1 мл), МДД – 120 мг (6 мл); дітям вводять в/м або в/в у дозі 6 мг/кг/день, розподіленої на 4 ін'єкції; МДД для дітей становить: у віці 1–2 роки – 20 мг (1 мл), 3–4 роки – 30 мг (1,5 мл), 5–6 років – 40 мг (2 мл), 7–9 років – 60 мг (3 мл), 10–14 років – 100 мг (5 мл); дітям внутрішньо призначають 3–4 р/добу; дози також залежать від віку дитини: від 6 міс. до 1 року – по 2,5–5 мг ($1/4$ – $1/2$ табл.) на прийом; МДД – 10 мг; 1–2 роки – по 2,5–5 мг ($1/4$ – $1/2$ табл.) на прийом; МДД – 20 мг; 3–4 роки – по 5–10 мг ($1/2$ –1 табл.) на прийом; МДД – 30 мг; 5–6 років – по 10 мг (1 табл.) на прийом; МДД – 40 мг; 7–9 років – по 15 мг ($1/2$ табл.) на прийом; МДД – 60 мг; 10–14 років – по 15–20 мг ($1/2$ –2 табл.) на прийом; МДД – 80 мг; дітям до трьох років разову дозу препарату можна розтовкти, змішати з 1 ч.л. кип'яченої охолодженої води; супозиторій вводять після очищувальної клізми або довільного випорожнення кишечника; дорослим застосовують по 1 супозиторію 2–3 р/добу; дітям від 6 місяців до 2 років - по 0,005 г; від 3 до 4 років - по 0,005–0,01 г; від 5 до 9 років - по 0,01 г; від 10 до 14 років - по 0,02 г 2–3 /добу; супозиторії діляться вздовж на 2 або 4 частини.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, головний біль, нудота, диплопія, запор, пітливість, АР; при застосуванні препарату у великих дозах або при надмірно швидкому його в/в введенні - аритмія, повна або часткова АВ-блокада, шлуночкові екстрасистолії, фібриляції шлуночків, артеріальна гіпотензія, гіперемія шкіри верхньої частини тулуба

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, порушення АВ-провідності, артеріальна гіпотензія, глаукома, тяжка печінкова недостатність, дитячий вік до 1 року.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 2% по 2 мл в амп., табл. по 10 мг, супозиторії ректальні по 0.02 г

Торгова назва:

I. Папаверин-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця",	☐
Папаверин- Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Папаверину гідрохлорид, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС", м.Харків для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	☐
II. Папаверину гідрохлорид, ВАТ "Нижфарм", м.Нижній Новгород, Російська Федерація	☐
Папаверину гідрохлорид, РУП "Борисовський завод медичних препаратів", м.Борисов, Мінська обл., Республіка Білорусь	н/д

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Папаверину гідрохлорид + бендазол (Papaverini hydrochloridi + bendasol) * ****

I. Папазол-Дарниця, табл.; 1 табл. містить бендазолу - 30.0 мг, папаверину - 30.0 мг, 1 таблетка містить: бендазолу - 30.0 мг, папаверину - 30.0 мг, виробництва ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Папазол-ЛХФЗ, табл.; 1 табл. містить бендазолу - 30.0 мг, папаверину - 30.0 мг, виробництва ВАТ "Луганський ХФЗ"	☐
II. Папазол, табл.; 1 табл.а містить бендазолу - 30.0 мг, папаверину - 30.0 мг, виробництва РУП "Борисовський завод медичних препаратів", м.Борисов, Мінська обл.	☐

∴ Ф0В7 **Папаверину гідрохлорид + метамізол + бендазол (Papaverini hydrochloridi + methamisol + bendasol) * ****

I. Андипал-В, табл.; 1 табл. містить метамізолу натрію 0,25 г, бендазолу гідрохлориду 0,02 г, папаверину гідрохлориду 0,02 г, виробництва ВАТ "Монфарм"	☐

2.8. α-адреноблокатори

∴ Ф0В7 **Доксазозин (Doxazosin) ***

Фармакотерапевтична група: С02СА04 - селективний α₁-адреноблокатор, антигіпертензивний засіб.

Основна фармакотерапевтична дія: антигіпертензивна дія; у хворих на АГ знижує АТ внаслідок зменшення периферичного опору судин, що пов'язано із селективною блокадою α₁-адренорецепторів, які знаходяться у судинах; при застосуванні препарату 1 р/добу клінічно значущий гіпотензивний ефект зберігається протягом 24 год; максимальне зниження АТ спостерігається протягом 2-6 год після прийому разової дози препарату; у хворих на АГ АТ під час лікування був однаковим у положенні лежачи і стоячи; при тривалому лікуванні препаратом толерантність до препарату не розвивається; при тривалому застосуванні препарату зрідка спостерігалися збільшення активності реніну у плазмі крові та тахікардія; має сприятливий вплив на ліпіді крові, зі значним підвищенням відношення ліпідів високої щільності до загального рівня та суттєвого зменшення сумарної кількості тригліцеридів та загального рівня холестерину, що дає йому переваги над діуретиками та β-адреноблокаторами; сприятлива дія доксазозину одночасно на АТ і рівень атерогенних

ліпідів спричиняє зниження ризику розвитку ІХС; лікування з використанням доксазозину зменшує лівошлуночкової гіпертрофії, інгібування агрегації тромбоцитів та підвищення активності в тканинах плазмінотену; препарат поліпшує чутливість периферичних тканин до інсуліну у пацієнтів, у яких вона порушена; для доксазозину практично відсутні небажані метаболічні ефекти і він може застосовуватись у пацієнтів з БА, ЦД, лівошлуночковою дисфункцією, подагрою; у гідроксиметаболітів доксазозину при концентрації 5 мкмоль мають місце антиоксидантні властивості; лікування доксазозином зв'язано з поліпшенням стану еректильної дисфункції.

Показання для застосування ЛЗ: АГ (як засіб першого ряду або у комбінації з іншими ЛЗ, такими як тіазидні діуретики, β -блокатори, антагоністи кальцію або з інгібіторами АПФ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: АГ - діапазон доз - 1-16 мг/добу; рекомендується починати терапію з 1 мг 1 р/добу; цей режим використовується протягом 1-2 тижнів з метою мінімізувати ризик потенційної постуральної гіпертензії та / або синкопе; через 1 -2 тижні доза може бути збільшена до 2 мг 1 р/добу; якщо необхідно, щоденна доза може бути послідовно збільшена через такі ж самі інтервали до 4 мг, 8 мг та 16 мг; при цьому необхідно контролювати терапевтичну відповідь у пацієнтів з метою досягнення бажаного зниження АТ. Звичайна доза становить 2-4 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: органи слуху/вестибулярний лабіринт – запаморочення, шум у вухах; ШКТ – нудота, болі у животі, запор, діарея, диспепсія, метеоризм, сухість у роті, блювання; загальне - астения, набряки, відчуття втоми, нездужання; ЦНС - запаморочення, головний біль, постуральне запаморочення, втрата свідомості, сонливість; система дихання – риніт, посилення бронхоспазму, кашель, задишка, носова кровотеча; система крові та лімфатична система - лейкопенія, порушення зору - порушення чіткості зору; гепатобіліарна система - холестаза, гепатит, жовтяниця; імунна система – АР; порушення печінкових лабораторних параметрів, збільшення маси тіла, анорексія; скелетно-м'язова система та сполучна тканина - артралгія, біль у спині, м'язові спазми, слабкість м'язів, міальгія; нервова система - гіпестезія, парестезія, тремор; психічні розлади - ажитація, підвищена тривожність, депресія, безсоння, нервозність; сечостатева система - дизурія, гематурія, порушення сечовипускання, збільшення частоти сечовипускання, ніктурія, поліурія, нетримання сечі; репродуктивна система та молочні залози - гінекомастія, імпотенція, пріапіз, затримка еякуляції; шкіра та її придатки - алопеція, свербіж, пурпура, висип на шкірі, кропив'янка; судинні порушення - припливи крові з відчуттям жару, постуральна гіпотензія; брадикардія, тахікардія, відчуття серцебиття, за груднинний біль, стенокардія, ІМ, порушення мозкового кровообігу, серцеві аритмії.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до хіназолінів, доксазозину або до будь-якого іншого компоненту препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 1 мг, 2 мг, 4 мг, 8 мг; табл. пролонгованої дії по 4 мг

Торгова назва:

I. Доксазозин, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	☐
II. Дженокард, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія	☐
Доксазозин-Апо, "Apotex Inc.", Канада	☐
Доксазозин-Нортон, "Unimax Laboratories" для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада	☐
Доксазозин-Ратіофарм, виробник продукції "in bulk": "Siegfried CMS Ltd" виробник кінцевого продукту: "Merckle GmbH" для "ratiopharm International GmbH", Швейцарія/Німеччина/Німеччина	☐
Доксапрес, "Micro Labs Limited", Індія	н/д
Доксасандоз, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Sandoz"; "Lek Pharmaceuticals d.d." підприємство компанії "Sandoz"; "Lek S.A" підприємство компанії "Sandoz" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d", Німеччина/Словацька Республіка	☐
Доксонекс SR, Polpharma" Pharmaceutical Works S.A.; "Cimex AG", Польща/Швейцарія	н/д
Зоксон 4, "Lechiva a.s.", Чеська Республіка	☐
Зоксон® 1, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка	☐
Зоксон® 2, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка	☐
Зоксон® 4, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка	☐
Камірен, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Камірен XL, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	н/д
Кардура®, "Pfizer GmbH", Німеччина	☐
Уромакс, "Pharmascience Inc.", Канада	☐

∴ Ф0В7 **Празозин (Prazosin)***

Фармакотерапевтична група: C02CA01 – блокатори α -адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна, гіпохолестеринемічна дія; празозин є селективним периферичним постсинаптичним α_1 -адреноблокатором; знижує АТ, призводить до зниження загального периферичного судинного опору; хвилинний об'єм крові та систолітичний об'єм залишаються без суттєвих змін; зменшуючи переднавантаження на серце, дещо знижує тиск у малому колі кровообігу; ерапевтичний ефект препарату пов'язаний з α -адреноблокуючою дією; при тривалому застосуванні знижує концентрацію загального холестерину та холестерину ліпопротеїнів низької щільності; має незначний вплив на нирковий кровообіг та швидкість клубочкової фільтрації; призначення празозину хворим з симптомами доброякісної гіперплазії передміхурової залози призводило до значного поліпшення уродинаміки та зменшення проявів захворювання. Зазначену дію препарату пов'язують із селективною блокадою α_1 -адренорецепторів, що розташовані в стромі та капсулі передміхурової залози та в шийці сечового міхура.

Показання до застосування ЛЗ: АГ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу препарату встановлюють індивідуально з урахуванням особливостей кожного хворого, на підставі вимірів АТ; для зменшення до мінімуму ортостатичної гіпотензії, як "феномена першої дози", рекомендується розпочинати приймання з мінімальної дози, поступово її збільшуючи; при АГ звичайно призначають у початковій дозі 0,5-1 мг 2-3 р/добу; підтримуюча доза при лікуванні АГ – 2-4 мг 2-3 р/добу; МДД – 20 мг; при введенні у схему лікування діуретиків або іншого антигіпертинзивного засобу дозу празозину слід зменшити до 1-2 мг 3 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ортостатична гіпотензія, запаморочення, непритомність, "феномен першої дози"; тахікардія; набряки нижніх кінцівок та обличчя, задишка, порушення сольового балансу; після прийому препарату може виникнути відчуття болю за грудиною (стенокардія); нудота, диспепсія, дискомфорт і болі в животі, АР, сонливість, втомлюваність, слабкість, нервозність, головний біль, гіперемія обличчя, відчуття тепла, сухість у ротовій порожнині, дизурія, порушення сечовипускання, пріапізм, порушення функції печінки, панкреатит, холецистит.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до празозину та інших гуїназолінових похідних (доксазозин, теразозин), стеноз аорти та мітрального клапана, емболія легеневої артерії, захворювання перикарда; пороки серця зі зниженим тиском наповнення лівого шлуночка; артеріальна гіпотензія; вагітність, лактація, вік до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 1 мг.

Торгова назва:

II. Празозин-ратіофарм, "ratiopharm International GmbH", Німеччина

2.9. Діуретики

2.9.1. Петльові діуретики

∴ Ф0В7 **Торасемід (Torasemide) ***

Фармакотерапевтична група: C03CA04 - сечогінні препарати. Високоактивні діуретики.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна, сечогінна; гальмує зворотну ренальну реабсорбцію іонів натрію та хлору у висхідній частині петлі Генле; після перорального введення максимальна діуретична дія триває 1-3 год, а діуретичний ефект зберігається протягом майже 12 год; у здорових пробандів в діапазоні доз 5 – 100 мг спостерігалось пропорційне логарифму дози збільшення діурезу; збільшення діурезу виникає і у тих випадках, коли інші сечогінні препарати (наприклад тіазиди) вже не чинять достатнього ефекту, наприклад при обмеженій функції нирок; завдяки цим якостям торасемід усуває набряки; антигіпертензивна дія торасеміду пов'язана зі зменшенням периферичного опору судин, за рахунок нормалізації порушеного електролітного балансу і, головним чином, за рахунок пониження у хворих на АГ підвищеної активності вільного Ca²⁺ у клітинах м'язового шару артерій.

Показання до застосування ЛЗ: есенціальна гіпертензія; лікування та профілактика рецидивів набряків і/чи випотів внаслідок серцевої недостатності.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: есенціальна гіпертензія - рекомендована доза становить 2,5 мг; гіпотензивна дія торасеміду розпочинається поступово в перший тиждень і досягає свого максимуму не пізніше 12 тижнів; при неефективності початкової дози її можна збільшити до 5 мг; при підвищенні дози, зокрема при первісно тяжкій АГ (діастолічний тиск вище 115 мм рт.ст.), а також при обмеженій функції нирок можна розраховувати на додаткову антигіпертензивну дію; подальше підвищення добової дози більше 5 мг проводити недоцільно, бо це навряд чи призведе до подальшого зниження АТ; набряки і/чи випоти - терапію розпочинають з 5 мг; якщо ефект недостатній, то, залежно від тяжкості захворювання, дозу можна підвищити аж до 20 мг; табл. слід приймати вранці, не розжовуючи, із невеликою кількістю рідини; біодоступність торасеміду від прийому їжі не залежить; тривалість лікування залежить від перебування захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - гіповолемія, гіпокаліємія, гіпонатріємія, посилення метаболічного алкалозу; головний біль, запаморочення, підвищена втомлюваність, судоми м'язів; гіпотонія, сплутаність свідомості, тромбози, кардіальні та церебральні ішемії з можливим розвитком порушень серцевого ритму, стенокардії, г. ІМ, синкопе; ШКТ - закреп, відсутність апетиту, нудота, блювання, біль в шлунку, проноси; нирки та сечовивідний шлях - затримка сечі і надмірне розтягнення сечового міхура, підвищення креатиніну та сечовини в крові; підвищення рівня сечової кислоти і глюкози у крові, підвищення ліпідів (тригліцеридів, холестерину) у сироватці крові; печінка - підвищення деяких ферментів печінки (гама-глутаміл-транспептидази – ГГТ); кров - зменшення числа тромбоцитів, еритроцитів і/чи лейкоцитів; АР - свербіж, екзантеми, фоточутливість, в окремих випадках після в/в введення – г., можливо, загрозили для життя реакції підвищеної чутливості (анафілактичний шок); сухість у роті і неприємні відчуття у кінцівках (парестезії), порушення зору, шум у вухах і пониження слуху.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до торасеміду та споріднених з ним за структурою речовин (сполуки сульфанілсечовини); гіпотонія; ниркова недостатність, яка супроводжується анурією; тяжкі порушення функції печінки з втратою свідомості (печінкова кома або прекома); гіповолемія; гіпонатріємія; гіпокаліємія; виражені порушення сечовипускання; подагра; синоаурикулярна блокада або АВ-блокада II чи III ступеня; патологічні зміни кислотно-лужної рівноваги; одночасна терапія препаратами літію, аміноглікозидами чи цефалоспорином; патологічні зміни картини крові – тромбоцитопенія, анемія у пацієнтів, в яких немає ниркової недостатності; порушення функції нирок, викликаних нефротоксичними речовинами; дитячий вік до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 10 мг, 200мг; р-н для ін'єкцій по 2 мл (10 мг), 20 мг/4 мл по 4 мл в амп.

Торгова назва:

I. Торсид, ВАТ "Фармак"

II. Трифас 10, BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина

Трифас 200, BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина

Трифас COR, BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина

Трифас 10 ампули, "A.Menarini Manufacturing Logistics & Services S.r.l." та "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Італія/Німеччина

Трифас 20 ампули, "A.Menarini Manufacturing Logistics & Services S.r.l." та "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Італія/Німеччина

Трифас 200 розчин для інфузій, "A.Menarini Manufacturing Logistics & Services S.r.l." та "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Італія/Німеччина

н/д

н/д

н/д

н/д

н/д

∴ Ф0В7 **Фуросемід (Furosemide) ***

Фармакотерапевтична група: С03СА01 - сечогінні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антигіпертензивна, сечогінна дія; потужний діуретик швидкої і короткочасної дії; діє на мозковий сегмент висхідної частини петлі Генле; підвищує вибіркоче виведення іонів натрію максимум до 35% і, залежно від дози, стимулює ренін-ангіотензин-альдостеронову систему; до настання справжнього діуретичного ефекту знижує переднавантаження серця у результаті розширення магістральних судин, при збереженій функції нирок і за відсутності виражених набряків.

Показання до застосування ЛЗ: набряки у результаті захворювань серця, печінки, нирок, набряки при прееклампсії і еклампсії; хр. серцево-судинна недостатність, у комбінації з іншими ЛЗ; набряки при опіках; АГ (при порушенні функції нирок і протипоказаннях до застосування салуретиків).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим рекомендована початкова доза 40 мг; за відсутності діуретичного ефекту через 6-8 год повторно приймають ще 80-120 мг (2-3 таблетки). За відсутності діуретичного ефекту можна застосувати дозу 160 мг за один прийом. Підтримуюча доза – 40 мг, до 80 мг на день. МДД не повинна перевищувати 300 мг. Дітям призначають у дозі 1-2 мг/кг маси тіла на день. Тривалість курсу лікування визначається індивідуально залежно від тяжкості і перебігу захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: при тривалому застосуванні фуросеміду у високих дозах можливо розвиток гіпокаліємії, гіпонатріємії, гіпокальціємії, гіповолемії, дегідратації і схильності до тромбоутворення, а також інших порушень водно-електролітного балансу організму. Можливо виникнення гіпотензії, діареї, запору, порушення слуху. У найбільш чутливих пацієнтів можуть спостерігатися симптоми підвищеної чутливості до препарату: з боку шкіри – висипання; зміни картини крові (лейкопенія, агранулоцитоз, тромбоцитопенія). Анафілактичний шок є побічною дією, яка рідко спостерігається. При лікуванні препаратом можливо тимчасове підвищення рівня креатиніну, сечовини, холестерину і тригліцеридів у крові, а також прискорене виділення іонів Ca^{++} із сечею. Зрідка можливо погіршення наявного ЦД та подагри або прояви симптомів латентного до цього часу ЦД. При застосуванні більш високих доз хворими похилого віку можливий розвиток циркуляторного колапсу.

Протипоказання до застосування ЛЗ: тяжка печінкова недостатність; ниркова недостатність, яка супроводжується анурією і олігурією; гіпокаліємія; гіперчутливість до фуросеміду і сульфонамідних препаратів; зменшення об'єму крові (гіповолемія) з або без зниження тиску крові (гіпотензія); г. отруєння саліцилатами.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 40 мг; р-н для ін'єкцій 1% по 2 мл в амп.

Торгова назва:

I. Фуросемід, ВАТ "Луганський ХФЗ"

Фуросемід, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

Фуросемід, АТ "Галичфарм"

Фуросемід, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС", Харків/Дніпропетровськ

Фуросемід-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

II. Лазикс, Лазикс®, "Aventis Pharma Limited", Індія

Фуросемід, Balkanpharma-Dupnitza AD, Болгарія

Фуросемід, Sopharma JSC, Болгарія

2.9.2. Тіазидові та тіазидоподібні діуретики

∴ Ф0В7 **Гідрохлортіазид (Hydrochlorothiazid) ***

Фармакотерапевтична група: С03АА03 – тіазидні діуретики.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: діуретична, салуретична дія; блокує реабсорбцію іонів натрію, хлору і води в дистальних канальцях нефрону; збільшує виведення іонів калію, магнію, бікарбонату; зменшує виведення кальцію із сечею в результаті прямої дії на дистальні канальці, що може запобігати утворенню кальцієвих ниркових конкрементів; сприяє зниженню підвищеного АТ, викликає зменшення поліурії у хворих з нецукровим діабетом (механізм дії остаточно нез'ясований); у ряді випадків препарат знижує внутрішньоочний тиск при глаукомі.

Показання до застосування ЛЗ: АГ; набряки при застійній серцевій недостатності, цирозі печінки з асцитом; лікування кортикостероїдами і естрогенами; деяких порушеннях функції нирок (включаючи нефротичний с-м, г. гломерулонефрит, хр. ниркову недостатність; центральний і нефрогенний нецукровий діабет, глаукома (субкомпенсовані форми); профілактика утворення кальцієвих ниркових конкрементів, при ідіопатичній гіперкальціурії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають внутрішньо під час чи після їжі; дозу встановлюють індивідуально; разова доза при прийомі препарату як діуретика 0,025 г - 0,2 г; у легких випадках призначають по 0,025 г – 0,05 г/добу, у більш важких випадках – по 0,1 г/добу; при тривалому лікуванні іноді призначають препарат по 2-3 рази на тиждень; тривалість кожного курсу і загальна тривалість прийому залежить від характеру і важкості патологічного процесу, ефекту, сприйнятливості; при гіпертонічній хворобі призначають по 0,025-0,05 г/добу, як правило, разом з гіпотензивними препаратами; при глаукомі приймають по 0,025 г/добу; дітям призначають внутрішньо у добовій дозі 1-2 мг/кг маси тіла одноразово чи в два прийоми; для профілактики утворення конкрементів у нирках – по 50 мг 2 р/добу; при нецукровому діабеті на початку лікування добова доза становить 100 мг у 2-4 прийоми, надалі можливе зниження дози; дозу коригують залежно від стану хворого.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпокаліємія, диспептичні явища, сплутаність свідомості, судоми, ослаблення процесів мислення, стомлюваність, дратівливість, спазми м'язів; сухість у роті, відчуття спраги чи нудота, блювання; неритмічне серцебиття, слабкий пульс; агранулоцитоз, АР, холецистит чи панкреатит, порушення функцій печінки (жовтушність склер чи шкіри), тромбоцитопенія; анорексія, зниження статевої функції, діарея, ортостатична гіпотензія, фотосенсибілізація.

Протипоказання до застосування ЛЗ: анурія чи виражені порушення функції нирок, важкі форми подагри і ЦД, порушення функції печінки, гіперкальціємія, системний червоний вовчак в анамнезі, панкреатит, гіперчутливість до тiazидних діуретиків чи інших сульфаніламідних препаратів, симпатектомія; вагітність (1 триместр), лактація.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 25.

Торгова назва:

I. Гідрохлортіазид, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"	☐
II. Гідросалуретил, "Laboratorios Alcala Farma" S.L., Іспанія	☐
Гідротіазид, "Elegant India", Індія	н/д
Гіпотіазид, "CHINOIN Pharmaceutical and Chemical Works Private Co. Ltd. (CHINOIN Private Co. Ltd.)" для "SANOFI-AVENTIS Private Co. Ltd.", Угорщина	☐
Гіпотіазид, "CHINOIN" Pharmaceutical and Chemical Works Co.Ltd., Угорщина	☐

∴ Ф0В7 **Індапамід (Indapamide) ***

Фармакотерапевтична група: С03ВА11 – нетіазидні діуретики з помірно-вираженою активністю.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: гіпотензивна, помірно-виражена діуретична дія; зменшує реабсорбцію натрію в дистальному сегменті ниркового канальця, збільшує екскрецію натрію і хлоридів з сечею, і меншою мірою – виведення калію і магнію, що сприяє збільшенню діурезу; виявляє виражену пролонговану гіпотензивну і слабку діуретичну дію; у більш високих дозах антигіпертензивний ефект не підвищується, у той час коли діуретичний – зростає; антигіпертензивна дія препарату зберігається у пацієнтів з АГ при порушенні функції нирок; судинний механізм дії індапаміду полягає у: зменшенні скоротливої здатності гладких м'язів кровоносних судин, пов'язаному зі змінами трансмембранного обміну іонів (особливо кальцію); стимуляції синтезу простагландину Е2 (вазодилататор) і простагліну І₂ (інгібітор агрегації тромбоцитів); зменшує гіпертрофію лівого шлуночка; не впливає на обмін ліпідів тригліцериди, холестерин, ліпопротеїди низької щільності, ліпопротеїди високої щільності) і вуглеводний обмін, у тому числі у пацієнтів з артеріальною гіпертензією і супутним ЦД.

Показання до застосування ЛЗ: АГ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначається дорослим 1 табл. по 2.5 мг або табл., вкрита оболонкою, пролонгованої дії по 1,5 мг 1 р/добу, найкраще вранці; МДД – 1,5 мг при застосуванні табл. пролонгованої дії з вмістом індапаміду 1,5 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: зниження рівня калію та виникнення гіпокаліємії (особливо у пацієнтів з груп ризику);гіпонатріємія, що може призвести до гіповолемії та дегідратації організму з можливим розвитком ортостатичної гіпотензії; метаболічний алкалоз компенсаторного характеру (пов'язаний з втратою іонів хлору); збільшення рівня сечової кислоти та глюкози у плазмі крові; гіперкальціємія; кровотворна система - тромбоцитопенія, лейкопенія, агранулоцитоз, гемолітична анемія, апластична анемія; ШКТ - нудота, запор, сухість у роті, панкреатит, у пацієнтів з печінковою недостатністю – печінкова енцефалопатія; ЦНС - запаморочення, астенія, парестезія, головний біль; алергічні реакції - дерматологічні реакції, особливо у пацієнтів, схильних до алергії, макулопапульозні висипання, пурпура, загострення системного червоного вовчак; застосування препаратів пролонгованої дії дозволяє зменшити ризик розвитку гіпокаліємії.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до сульфонамідів; тяжка ниркова недостатність; печінкова енцефалопатія; період вагітності та годування груддю; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 1,5 мг; по 2,5 мг; капс. по 2,5 мг.

Торгова назва:

I. Індапамід, Дочірнє підприємство "ДЗ ДНЦЛЗ" ДАК "Укрмедпром" для ТОВ "Вега"	н/д
Індапамід-ретард, АТ "Стома", м. Харків, для ТОВ "Вега"	☐
Індопрес, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"	☐
Іпамід, ЗАТ "Київський вітамінний завод"	☐
II. Акутер-Сановель, Sanovel Ilac Sanayi ve Ticaret A.s., Туреччина	н/д
Арифон®, "Les Laboratoires Servier Industry" для "Les Laboratoires Servier", Франція	н/д
Арифон® ретард, "Les Laboratoires Servier Industry" для "Les Laboratoires Servier", Франція	☐
Індіур, "Polfa" Grodzisk Pharmaceutical Works Sp.z.o.o., Польща	☐
Індап®, "Pro.Med. CS Praha" a.s., Чеська Республіка	☐
Індапамід, ТОВ "Озон", Російська Федерація	☐
Індапамід, БАТ "Щолківський вітамінний завод", Російська Федерація,	н/д
Індапамід, "Nemofarm" AD, Сербія	☐
Індапамід SR, "PLIVA Krakow" Pharmaceutical Company S.A., Польща	☐
Індапамід ретард Сев'є, "Les Laboratoires Servier Industrie"; "Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Les Laboratoires Servier", Франція/Ірландія/Франція	н/д
Індапамід-Апо, "Apotex Inc.", Канада	☐
Індапамід-Нортон, "Unimax Laboratories" для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада	☐
Індапамід-Ратіофарм SR, Merckle GmbH для "ratiopharm International GmbH", Німеччина	н/д
Індапен, "Polpharma" Pharmaceutical Works S.A., Польща	☐
Індапрес, "Polfa" Grodzisk Pharmaceutical Works Sp.z.o.o., Польща	н/д
Індатенс, "Merpha Ltd", Швейцарія	н/д
Іпрес® лонг, "ZF Altana pharma Sp. z o.o." для "Schwarz Pharma Sp. z o.o.", Польща	н/д
Лорвас СР, "Torrent Pharmaceuticals Ltd.", Індія	н/д
Равел SR, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Хемопамід ретард, "Nemofarm" AD, Сербія	н/д

2.9.3. Інгібітори карбоангідрази

∴ Ф0В7 **Ацетазоламід (Acetazolamide) ***

Фармакотерапевтична група: S01EC01 - протиглаукомні препарати та міотичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: діуретична дія; потужний інгібітор карбоангідрази; механізм дії включає пригнічення вивільнення іонів Na^+ та H^+ з вуглецевої кислоти; призводить до пригнічення синтезу вуглецевої кислоти у проксимальних канальцях; дефіцит вуглецевої кислоти, яка є джерелом іонів водню, підсилює виведення води та натрію; ефект ацетазоламіду полягає у посиленні натрійурезу та діурезу; препарат втрачає свої діуретичні властивості через три дні застосування; короткочасна перерва у застосуванні призводить до відновлення діуретичного ефекту ацетазоламіду, оскільки відновлюється активність карбоангідрази; підвищує не тільки виведення натрію, а також і бікарбонатів, що може бути причиною метаболічного ацидозу; виведення значної кількості натрію, спричинене прийомом ацетазоламіду, призводить до посилення виведення води, що супроводжується втратою калію та спричинює гіпокаліємію; призводить також до підвищеного виведення фосфатів, магнію та кальцію із сечею, що, відповідно, може призвести до метаболічних порушень; екстраренальний ефект використовуюється для лікування глаукоми; зменшує кількість рідини, яка виробляється оком, і, завдяки цьому зменшується внутрішньоочний тиск; препарат також використовується як ад'ювантна терапія при лікуванні епілепсії; пригнічення карбоангідрази в ЦНС затримує аномальну нейрональну передачу.

Показання для застосування ЛЗ: лікування набряків при серцевій недостатності.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: початкова доза 250 – 375 мг/добу вранці; найкращий діуретичний ефект спостерігається, якщо застосовувати препарат через день або через 2 дні з одноденною перервою; при лікуванні серцевої недостатності препарат призначають на фоні загально- прийнятої терапії (наприклад призначення серцевих глікозидів, дієта із зменшеною кількістю натрію, препарати калію).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: парестезія, порушення слуху або гудіння у вухах, втрата апетиту, зміну смакових відчуттів, нудоту, блювання, діарею та полакіурію (часте сечовипускання), спорадично сонливість і дезорієнтацію; ацидоз, порушення електролітного балансу; міопія; кропив'янку, гематурію, глюкозурію, печінкову недостатність, незначний параліч і фотоперчутливість, печінкову та ниркову коліки; пропасниця, агранулоцитоз, тромбоцитопенія, лейкопенія, апластична анемія, недостатність кісткового мозку, панцитопенія, висип у формі мультиформної еритеми, с-м Стівенса - Джонсона, с-м Лаєлла.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до сульфонамідів або до будь-якого компонента препарату; знижений рівень натрію та калію в крові; порушення функції печінки (ризик розвитку енцефалопатії при захворюваннях печінки); порушення функції нирок; недостатність надниркових залоз; хворі на гіперхлоремічний ацидоз; хр. некомпенсована глаукома з закритим кутом, яка потребує тривалого лікування; ЦД; сечокам'яна хвороба (при гіперкальціурії); період годування груддю; вагітність.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 250 мг.

Торгова назва:

I. Діуремід, ВАТ "Київський вітамінний завод"

н/д

II. Діакарб, "Polpharma" Pharmaceutical Works S.A., Польща

□

2.9.4. Калійзберігаючі діуретики Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Амілорид + гідрохлоротіазид (Amilorid + hydrichlorthiasid)**

II. Модуретик®, табл., 1 табл. містить амілориду - 5.0 мг, гідрохлоротіазиду - 50.0 мг, виробництва Merck Sharp & Dohme B.V. для "Merck Sharp & Dohme Idea Inc", Нідерланди/Швейцарія

□

∴ Ф0В7 **Триамтерен + гідрохлоротіазид (Triamteren + hydrichlorthiasid)**

II. Триампур® композитум, табл., 1 табл. містить триамтерену - 25.0 мг, гідрохлоротіазиду - 12.5 мг, виробництва "AWD.pharma GmbH & Co.KG", Німеччина

□ □

2.9.5. Антагоністи альдостеронових рецепторів

∴ Ф0В7 **Спіронолактон (Spironolactone) ***

Фармакотерапевтична група: C03DA01 - калійзберігаючі діуретики. Антагоністи альдостерону.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: діуретична дія; діуретичний ефект пов'язаний з його антагонізмом стосовно гормону кори надниркових залоз – альдостерону; дія виявляється в дистальних ниркових канальцях: препарат зменшує виведення іонів калію і підсилює виведення іонів натрію і води без значного порушення електролітної рівноваги; знижує титруєму кислотність сечі і дещо зменшує виведення сечовини; у зв'язку з посиленням виведення іонів натрію спіронолактон проявляє непостійну помірну антигіпертензивну дію; препарат перешкоджає зв'язуванню альдостерону з білковими рецепторами клітин органів-мішеней.

Показання до застосування ЛЗ: набряковий с-м, зумовлений хр. серцевою недостатністю, цирозом печінки, особливо при одночасній наявності гіпокаліємії і гіперальдостеронізму; як допоміжний засіб при міастенії і БА, періодичний гіпокаліємічний параліч, а також з метою нормалізації концентрації іонів калію в плазмі при лікуванні салуретиками; при гіпертонічній хворобі для посилення ефекту гіпотензивних засобів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу встановлюють індивідуально, залежно від ступеня порушень водно-електролітного обміну і гормонального статусу хворого; при набряковому с-мі препарат дорослим призначають у дозах 100 - 200 мг/добу (у 2-4 прийоми), часто в комбінації з високоактивними і/чи тіазидними діуретинами; при досягненні ефекту дозу знижують до 75 - 25 мг/добу; корекцію дози проводять з урахуванням рівня концентрації калію в плазмі крові; при вираженому гіперальдостеронізмі і зниженому вмісті калію в плазмі препарат можна призначати в добовій дозі 300 мг у 2 - 3 прийоми; у разі потреби курс повторюють через 10-14 діб; при АГ - по 25 мг 3 - 4 р/добу; при паркінсонізмі призначають 20-денним курсом (з перервою 4-5 місяців) по 25 мг 3-4 р/добу; дітям, залежно від ступеня набряку, призначають у дозі 1,5 - 3,5 мг/кг/добу, поділяючи добову дозу на 1 - 4 прийоми; дозують дітям залежно від ваги тіла - при вазі менше 5 кг

- 6,25 мг 1 р/добу чи через добу; при вазі від 5 до 10 кг - 12,5 мг 1 р/добу чи через добу; при вазі від 10 до 20 кг - 12,5 мг 2 р/добу; при вазі більше 20 кг - 25 мг 1 р/добу; при діагностиці первинного альдостеронізму, в окремих випадках, добова доза може становити 100 - 400 мг/добу для дорослих, поділена на 1 - 2 прийоми.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, блювання, діарея, запаморочення, сонливість, атаксія, шкірне висипання, підвищення в крові концентрації сечовини, креатиніну, сечової кислоти; при тривалому застосуванні препарату у чоловіків можливий розвиток оборотної форми гінекомастії і порушення ерекції; у жінок - порушення менструального циклу, аменорея, кровотечі в клімактеричний період, зміни голосу; АР, гіперкальціємія, агранулоцитоз.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперкаліємія, гіперкальціємія, гіпонатріємія, анурія, г. ниркова недостатність, тяжкі форми хр. ниркової недостатності, вагітність (особливо перший триместр), період лактації; гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 50 мг, 100 мг; табл. по 0,025 г.

Торгова назва:

I. Спіронолактон – Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

II. Верошпірон, "Richter Gedeon Ltd", Угорщина

Верошпірон, Gedeon Richter Plc., Угорщина

∴ Ф0В7 **Еплеренон (Eplerenone) ***

Фармакотерапевтична група: C03DA04 - калійзберігаючі діуретики. Антагоністи альдостерону.

Основна фармакотерапевтична дія: діуретична дія; запобігає зв'язуванню альдостерону; спричиняє тривале збільшення рівнів реніну та альдостерону в плазмі, що пов'язано із регуляцією секреції реніну альдостероном за принципом негативного зворотного зв'язку; однак підвищення активності реніну в плазмі та рівнів циркулюючого альдостерону не позначається на впливі еплеренону на АТ; гальмує розвиток серцевої недостатності як ішемічної, так і неішемічної природи; незалежно від зниження АТ еплеренон не впливає на діастолічну та систолічну функцію серця та зменшує гіпертрофію лівого шлуночка; не впливає на ЧСС, довжину інтервалів QRS, PR або QT.

Показання для застосування ЛЗ: компонент стандартної терапії у хворих з стабільним клінічним станом з проявами лівошлуночкової серцевої недостатності (фракція викиду лівого шлуночка $\leq 40\%$) після перенесеного ІМ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для лікування хворих на АГ - рекомендована стартова доза - 50 мг р/добу; якщо клінічний ефект недостатній, доза може бути збільшена до 100 мг р/добу; у деяких пацієнтів клінічний ефект може бути досягнутий застосуванням 200 мг 1 р/добу; серцева недостатність після перенесеного ІМ - рекомендована доза - 50 мг 1 р/добу; лікування слід розпочинати з дози 25 мг 1 р/добу, в подальшому доза підлягає титруванню до досягнення необхідної дози 50 мг 1 р/добу протягом 4 тижнів; будь-яка корекція стартової дози в похилому та старечому віці не потрібна; будь-яка корекція стартової дози для пацієнтів з порушеннями функції печінки легкої та помірної вираженості не потрібна; для лікування хворих з порушенням функції нирок або хворих на ЦД 2-го типу з мікроальбумінурією не слід призначати препарат в дозі більше 100 мг 1 р/добу; тривалість лікування залежить від тяжкості та перебігу захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС і периферична нервова система – втомлюваність, запаморочення; ШКТ – біль у животі, діарея; печінка – збільшення активності гамаглутамілтрансферази (ГГТ) і АлАТ; метаболізм – гіперхолестеринемія, гіпертригліцеридемія; система дихання – кашель; сечовивідні шляхи – альбумінурія; інші – грипоподібний с-м; під час застосування Інспри для лікування серцевої недостатності після перенесеного ІМ відмічалися такі побічні прояви: гіперкаліємія; зростання рівня креатиніну.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, гіперкаліємія, вагітність, лактація, дитячий вік; не слід застосовувати разом із калійзберігаючими діуретиками або потужними інгібіторами СУРЗА4.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 25 мг, по 50 мг.

Торгова назва:

II. Інспра®, "Pfizer Pharmaceuticals LLC"; "Pharmacia Limited"; "Pfizer PGM" для "Pfizer Inc.",

США/Велика Британія/Франція/США

2.9.6. Осмодіуретики

∴ Ф0В7 **Манітол (Mannitol) ***, ** (див. п.10.7. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

2.10. Нітрати

∴ Ф0В7 **Ізосорбиду динітрат (Isosorbide dinitrate) ***

Фармакотерапевтична група: C01DA08 -вазодилатори, що застосовуються в кардіології. Органічні нітрати.

Основна фармакотерапевтична дія: антиангінальна, антиішемічна, гіпотензивна дія; антиангінальний засіб, вазодилатор, що впливає переважно на венозні судини, розслаблює також артерії; за рахунок цього зменшується венозне повернення до серця; у такій спосіб знижуються шлуночковий кінцевий діастолічний тиск і об'єм (переднавантаження); дія на артерії, а при вищих дозах на артеріоли, призводить до зниження системного судинного опору (післянавантаження), що, в свою чергу, зменшує роботу серця; вплив як на переднавантаження, так і на після навантаження призводить до подальшого зменшення потреби серця в кисні; препарат спричиняє перерозподіл кровотоку до субендокардіальних відділів серця, якщо коронарна циркуляція частково утруднена атеросклеротичними ураженнями; останній ефект, можливо, пояснюється селективною дилатацією великих коронарних судин; дилатація колатеральних артерій, викликана нітратами, може поліпшувати перфузію ішемізованих ділянок; у пацієнтів із застійною серцевою недостатністю нітрати поліпшують гемодинаміку у спокої та при навантаженні; при ІХС препарат підвищує толерантність до

фізичного навантаження, розслабляє мускулатуру бронхів, а також м'язів ШКТ, жовчовидільного та сечовидільного трактів; діє як донор оксиду азоту (NO), що призводить до розслаблення непосмугованих м'язів судин шляхом стимуляції гуаніліл циклази та наступного збільшення концентрації циклічного гуанозилмонофосфату; останній вважається медіатором розслаблення.

Показання для застосування ЛЗ: нестабільна стенокардія; ГІМ; г. лівошлуночкова серцева недостатність; для полегшення або збільшення тривалості методів реваскуляризації, а також для запобігання або зменшення коронарспазму при перкутанній транслюмінальній коронароангіопластії; профілактика і лікування нападів стенокардії; ГІМ; с-м легеневої гіпертензії..

Спосіб застосування та дози ЛЗ: в/в терапію розпочинають з дози 2 мг/год; потім дозу доводять до індивідуальних потреб, середня доза становить 7,5 мг/год, максимальна доза звичайно не перевищує 8 мг/год; пацієнтам із серцевою недостатністю можуть знадобитися вищі дози - до 10 мг/год., та в деяких випадках до 50 мг/год; інтракоронарне введення - звичайна доза 1 мг вводиться у вигляді болюсної ін'єкції перед надуванням балона, препарат може вводиться й надалі в дозах, що не перевищують 5 мг протягом 30 хв; інтракоронарно препарат слід вводити при постійному моніторингу показників серцево-судинної системи; залежно від типу та ступеня тяжкості захворювання, додатково до звичайного обстеження (симптоми, АТ, ЧСС, діурез) проводять інвазійні процедури для визначення гемодинамічних параметрів; для розприскування у ротовій порожнині доза повинна бути адаптована для індивідуальних потреб пацієнта; за відсутності інших рекомендацій для припинення нападу стенокардії або перед фізичним чи емоційним навантаженням, що може спричинити напад, слід упорснуту аерозоль у ротову порожнину 1 – 3 рази з інтервалом між упорскуваннями 30 секунд; разову дозу (до 3 упорскувань) для припинення нападу стенокардії можна збільшувати лише за рекомендацією лікаря; при гострому ІМ або г. серцевій недостатності починають з 1 – 3 упорскувань, у разі відсутності ефекту протягом 5 хв можна зробити ще одне впорскування; якщо і в наступні 10 хв поліпшення не спостерігається, можна повторити застосування аерозолу під ретельним контролем АТ; можлива толерантність, а також перехресна толерантність з іншими препаратами нітратної групи; щоб запобігти зниженню або втраті ефекту, слід уникати частого прийому високих доз; табл.ретард за відсутності інших рекомендацій застосовувати незалежно від прийому їжі по 20 мг 2 р/добу; другу/наступну дозу слід приймати не раніше, ніж через 6 – 8 год після прийому першої дози; при підвищеній потребі в нітропрепаратах денну дозу можна збільшити до 20 мг 3 р/добу з інтервалом 6 год; табл. пролонгованої дії – по 40 мг 1 р/добу або по по 20 мг 2 р/добу, другу/наступну дозу слід приймати не раніше, ніж через 6 – 8 год після прийому першої дози; при підвищеній потребі в нітропрепаратах денну дозу можна збільшити до 40 мг 2 р/добу, рекомендовано останню дозу приймати близько 18-ї год; табл. ретард по 60 мг – по 1 табл. 1 р/добу; при підвищеній потребі в нітропрепаратах денну дозу можна збільшити до 1 табл. 2 р/добу; лікування слід розпочинати з найменших доз, поволі збільшуючи дозу до необхідної; МДД - 120 мг; тривалість курсу лікування визначається індивідуально; прийом препарату не можна різко припиняти.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: падіння АТ та/або ортостатична гіпотензія; рефлекторне збільшення ЧСС, загальмованість, запаморочення і відчуття слабкості; головний біль; нудота, блювання, почервоніння, АР шкіри; при сильному падінні АТ може спостерігатися посилення симптоматики стенокардії; колаптоїдні стани з брадикардією (порушенням серцевого ритму з уповільненням ЧСС) і синкопою (напади з раптовою втратою свідомості, запамороченням, пов'язані з порушенням мозкового кровообігу внаслідок значного уповільнення серцевого ритму); екзfolіативний дерматит.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; г. судинній недостатності (шок, судинний колапс); кардіогенний шок при неможливості корекції кінцевого діастолічного тиску лівого шлуночка за допомогою відповідних заходів; виражена артеріальна гіпотензія (сistolічний тиск нижче ніж 90 мм рт. ст.); гіпертрофічна обструктивна кардіоміопатія; констриктивний перикардит; тампонада серця.

Форми випуску ЛЗ: концентрат для інфузій, 10 мг/мл по 2 мл в амп., р-н для ін'єкцій 0,1% по 10 мл в амп., спрей дозований під'язиковий, 1,25 мг/дозу по 15 мл (300 доз) у фл., аерозоль дозований, 1,25 мг/дозу по 15 мл (200 доз, 300 доз) у флаконах; табл. по 10 мг, по 20 мг; табл. сублінгвальні по 5 мг, табл. пролонгованої дії по 10 мг, 20 мг, по 40 мг, по 60 мг, по 80 мг,

Торгова назва:

I. Ізо-мік™, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма" для ТОВ "НВФ "Мікрохім"	☐	☐
Ізо-мік™, ТОВ "НВФ "Мікрохім"	☐	☐
Ізо-мік®, ВАТ "Фармак" для ТОВ "НВФ "Мікрохім"	☐	☐
Ізо-мік® 10, ВАТ "Луганський хімфармзавод" для ТОВ "НВФ "Мікрохім"	☐	
Ізо-мік® 20, ВАТ "Луганський хімфармзавод" для ТОВ "НВФ "Мікрохім"	☐	
Ізо-мік® 5, ВАТ "Луганський хімфармзавод" для ТОВ "НВФ "Мікрохім"	☐	
Нітросорбід, ВАТ "Луганський хімфармзавод" для ТОВ "НВФ "Мікрохім"	☐	
Ізодинітрат, ВАТ "Фармак"	☐	☐
Нітросорбід, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"	☐	
Нітросорбід, ВАТ "Монфарм"	☐	
II. Аеросоніт, "GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A." для "GlaxoSmithKline Export Limited", Польща/Великобританія		н/д
Ізодиніт®, "Balkanpharma-Dupnitsa AD", Болгарія	☐	
Ізокет®, "Schwarz Pharma AG", Німеччина	☐	☐
Кардикет® ретард, "Schwarz Pharma AG", Німеччина	☐	☐
Кардоніт®, "Pofa" Warsaw Pharmaceutical Works SA, Польща		н/д
Нітросорбід, ТОВ "Фармапол-Волга", Російська Федерація	☐	
Нітросорбід, ВАТ "Фармстандарт-УфаВІТА", Російська Федерація		н/д
Нітросорбід, "Elegant India", Індія	☐	
Нітросорбіт Н.С., ВАТ "Щолківський вітамінний завод", м.Щолково-1, Московська обл., Російська Федерація		н/д

.: Ф0В7 **Ізосорбїду мононітрат (Isosorbide mononitrate) ***

Фармакотерапевтична група: C01DA14 - вазодилататори, що застосовуються в кардіології.

Основна фармакотерапевтична дія: антиангінальна, антиішемічна, гіпотензивна дія; спричиняє релаксацію гладкої мускулатури судин і вазо дилатацію; Він розширює одночасно периферичні вени й артерії, що призводить до збільшення ємності венозних судин і зменшення зворотного венозного повернення в серце, і, як наслідок, до редукування шлуночкового кінцевого діастолічного тиску і переднавантаження; вплив на артеріальні судини спричиняє зниження їх системного опору (постнавантаження), полегшуючи роботу серця; одночасний вплив на перед- і постнавантаження призводить до зменшення споживання кисню міокардом; спричиняє перерозподіл кровотоку до субендокардіальних шарів, коли вінцевий кровотік частково зменшений завдяки наявності атеросклеротичних бляшок; дилатація спричинена нітратами поліпшує перфузію постстенотозної ділянки міокарда; нітрати усувають ексцентричний коронарний стеноз і можуть зменшити венозні спазми, поліпшують гемодинаміку в стані спокою та при навантаженні у пацієнтів із застійною серцевою недостатністю; шляхом зниження потреб у кисні та збільшення його доставки обмежується площа ушкодженого міокарда; препарат показаний хворим з ІМ; чинить дію й на інші органи і системи, розслаблює бронхіальну мускулатуру, м'язи ШКТ, біліарного і сечового трактів; ефект препарату проявляється через 20 хв та триває протягом 8 год.

Показання для застосування ЛЗ: профілактика нападів стенокардії та лікування стенокардії після перенесеного ІМ; лікування хр. серцевої недостатності в комбінації з серцевими глікозидами, діуретиками, інгібіторами АПФ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим рекомендовано внутрішньо перед прийомом їжі; для профілактики стенокардії звичайна доза становить 20 мг 2 - 3 р/добу; добова доза може варіювати від 20 до 120 мг, розподілена на 3 прийоми залежно від тяжкості перебігу захворювання; при проведенні будь-якого дозувального режиму для запобігання розвитку нітратної толерантності необхідно забезпечити 10 - 12 год безнітратного інтервалу; при супутньому лікуванні застійної серцевої недостатності доза препарату підбирається індивідуально, залежно від реакції пацієнта - початкова доза - 20 мг 2 - 3 р/добу; препарати пролонгованої призначення показують дорослим по 1 капс. (50 мг ізосорбїду мононітрату) 1 р/добу (вранці); МДД - 50 мг; пацієнтам літнього віку корекція дози не потрібна; тривалість лікування залежить від перебігу захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль; артеріальна гіпотензія та/або неухважність; запаморочення, сонливість, рефлекторна тахікардія, слабкість; нудота, блювання, дилатація судин шкіри з почервонінням, шкірні АР; рефлекторна тахікардія і симптоматична пальпітація в результаті симпатоміметичної дії внаслідок зменшення системного АТ; колапс із порушенням ритму і брадикардією.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; г. циркуляторна недостатність, тяжка артеріальна гіпотензія або гіповолемія, стан колапсу, шоку; г. ІМ з низьким тиском шлуночкового наповнення; виражена анемія; нещодавно перенесена черепно-мозкова травма або крововилив у мозок; глаукома; вагітність, період годування груддю, дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 10 мг, по 20 мг, по 40 мг; табл. пролонгованої дії по 100 мг; капс. пролонгованої дії по 40 мг; по 50 мг, по 60 мг; табл., вкриті оболонкою, з модифікованим вивільненням по 50 мг

Торгова назва:

I. Мононітросид, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

II. Ізомоніт, "Actavis UK Ltd" для "Actavis group HF", Великобританія/Ісландія

Ефокс® Лонг, "Schwarz Pharma AG", Німеччина

Конпин 100, "TAD Pharma GmbH", Німеччина

Монолонг, "CTS Chemical Industries Ltd.", Ізраїль **н/д**

Моносан, "Pro.Med.CS. Praha" a.s., Чеська Республіка

Моносан®, "Pro.Med.CS. Praha" a.s., Чеська Республіка

Мононат, "Sun Pharmaceutical Industries Ltd", Індія

Мононат ОД, "Sun Pharmaceutical Industries Ltd", Індія

Олікард ретард®, "Solvay Pharmaceuticals GmbH", Німеччина

Плодин, "Jaka-80 Radovis Macedonija" AD, Македонія **н/д**

.: Ф0В7 **Молсидомін (Molsidomine)**

Фармакотерапевтична група: C01DX12 - вазодилататори, що застосовуються в кардіології.

Основна фармакотерапевтична дія: антиангінальна, антиішемічна, гіпотензивна, антиагрегантна; активний метаболіт молсидоміну – лінсидомін (SIN 1A) – сполука, що знижує тонус гладеньких м'язів стінок судин та чинить антиагрегантну дію; розслаблення гладеньких м'язів сприяє збільшенню об'єму вен та об'єму судинного русла, що веде до зменшення венозного повернення, за рахунок чого зменшується тиск наповнення обох шлуночків, що зменшує навантаження на серце і покращує гемодинамічні умови у коронарному кровообігу; розширення артеріальних судин веде до зниження периферичного опору, через що зменшується навантаження на серце, зменшується напруження міокарда і як наслідок – знижується потреба міокарда в кисні; зменшує спазм коронарних артерій і розширює їх великі гілки; антиагрегантна дія має клінічне значення при лікуванні ІХС; не спричиняє тахіфілаксії.

Показання для застосування ЛЗ: профілактика нападів стенокардії; хр. серцева недостатність.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для профілактики нападів стенокардії - по 4 – 12 мг/добу після прийому їжі; терапію починають з 1 – 2 мг 4 – 6 р/добу протягом 1 – 2 діб, після чого збільшують дозу до 2 – 4 мг 2 – 3 р/добу при необхідності; особам літнього віку з печінковою або нирковою недостатністю та пацієнтам з низьким АТ слід застосовувати нижчі дози, які встановлюються індивідуально; звичайно пероральна початкова доза складає 2 мг 3 р/добу після їжі, а в тяжких випадках – 4 р/добу; цю дозу можна збільшувати у разі потреби, іноді до 16 мг/добу; табл. ретард 8 мг – по 1 табл. 2 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система – зниження АТ, ортостатична гіпотензія; ЦНС – головний біль, що виникає на початку лікування і зникає при продовженні лікування, запаморочення; ШКТ - нудота; шкіра – почервоніння обличчя, дуже рідко шкірний висип.

Протипоказання до застосування ЛЗ: кардіогенний шок; артеріальна гіпотензія; вагітність (особливо I триместр); період годування груддю; глаукома, особливо закритокутова форма; г. стадія ІМ, особливо зі зниженням АТ; гіперчутливість до препарату, кардіогенний шок, артеріальна гіпотензія, глаукома, зниження центрального венозного тиску.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 2 мг, по 4 мг, табл. ретард по 8 мг.

Торгова назва:

ІІ. Диласидом, Молсидомін, "Polfa" Warsaw Pharmaceutical Works S.A., Польща
Сиднофарм, "Sopharma" JSC, Болгарія

∴ Ф0В7 **Нітрогліцерин (Nitroglycerol)****

Фармакотерапевтична група: C01DA02 - вазодилататори, що застосовуються в кардіології. Органічні нітрати.

Основна фармакотерапевтична дія: антиангінальна, антиішемічна, гіпотензивна дія; викликає розслаблення гладких м'язів судин, що приводить до вазодилатації; при цьому розслаблюються як периферичні артерії, так і вени, що сприяє венозному депонуванню крові і зменшує венозне повернення до серця; таким чином знижується шлуночковий кінцевий діастолічний тиск і об'єм (переднавантаження); дія на артерії, а при вищих дозах на артеріоли, приводить до зниження системного судинного опору (післянавантаження); вплив як на переднавантаження, так і післянавантаження приводить до подальшого зменшення споживання серцем кисню; препарат викликає перерозподіл кровотоку до субендокардіальних відділів серця, якщо коронарна циркуляція частково утруднена атеросклеротичними ураженнями; дилатація колатеральних артерій, викликана нітратами, може поліпшувати перфузію постстенотичного міокарда; нітрати протидіють появі та усувають спазм коронарних артерій; у пацієнтів із застійною серцевою недостатністю нітрати поліпшують гемодинаміку в спокої та при навантаженні; цей позитивний ефект відбувається за рахунок зазначених гемодинамічних ефектів; зменшуючи потреби в кисні і збільшуючи його постачання, нітрати обмежують ушкодження міокарда при ІМ; вплив на інші системи органів включає розслаблення мускулатури бронхів, а також м'язів ШКТ, жовчного та сечового трактів; препарат діє як донатор оксиду азоту, який приводить до розслаблення гладких м'язів судин шляхом стимуляції гуанілатциклази і подальшого збільшення концентрації циклічного внутрішньоклітинного гуанозилмонофосфату; таким чином стимулюється гуанозилмонофосфат-залежна протеїнкіназа, і внаслідок цього змінюється фосфорилування різних протеїнів в клітині гладких м'язів; це приводить до дефосфорилування легких ланцюжків міозину і зниженню контрактильності; метаболізм препарату відбувається в печінці, а також у багатьох інших тканинах і клітинах, наприклад, в еритроцитах; дуже швидко і майже повністю метаболізується в організмі; продукти розпаду мають незначну судинорозширюючу дію або взагалі не мають такої дії; під дією ензимів гліцерилу тринітрат зазнає ступінчастого денітрування до гліцерилу динітратів, гліцерилу мононітратів і, нарешті, до гліцерилу; для цього процесу необхідний ензим глутатіон-S-трансфераза, який міститься у багатьох тканинах і клітинах; гліцерил засвоюється в процесі метаболізму проміжних продуктів (синтез білків, глікогену, ліпідів і рибонуклеїнових кислот), частково окислюється до CO₂ і видихається; гліцерилу динітрати та гліцерилу мононітрати утворюють також глюкуроніди і виводяться із сечею та в менших кількостях потрапляють у жовчні протоки; мононітратні похідні гліцерилу тринітрату були знайдені в людській сечі; накопичення гліцерилу тринітрату або його метаболітів не відбувається.

Показання для застосування ЛЗ: нестабільна стенокардія, вазоспастична стенокардія (стенокардія Принцметала); ГІМ; г. лівошлуночкова недостатність; гіпертонічний криз з декомпенсацією серцевої діяльності; контрольована гіпотензія (для досягнення певного зниження АТ під час проведення операції).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу підбирають індивідуально; починають з низьких доз і поступово збільшують їх до необхідних; рекомендується дозування від 0,75 до 8 мг на год, зрідка – до 10 мг/год; при тяжкій стенокардії потрібно лікування у відділенні інтенсивної терапії з дозами 2 - 8 мг/год; при г. лівошлуночкової недостатності (набряк легенів) та при ІМ спочатку повільно в/в вводять 1 мг гліцерилу тринітрату протягом 3 хв, після чого 1-2 дні проводять тривалу інфузію зі швидкістю від 2 до 8 мг на год; для пацієнтів з гіпертонічним кризом доза становить 2 – 8 мг гліцерилу тринітрату при безперервному контролі АТ і ЧСС; при контрольованій гіпотензії, залежно від типу наркозу і потрібного рівня зниження АТ, доза становить від 2 до 10 мкг на 1 кг маси тіла на хвилину під контролем ЕКГ та інвазивним контролем АТ; для пацієнтів з тяжкою печінковою чи нирковою недостатністю дозування в/в введення гліцерилу тринітрату, особливо при застосуванні високих доз, може потребувати корекції, залежно від стану пацієнта.; препарат у формі р-Ну для ін'єкцій можна застосовувати розведеним або нерозведеним; р-н сумісний з інфузійними р-нами звичайного застосування, такими як, наприклад, фізіологічний сольовий р-н, 5-40% р-н глюкози, р-н Рінгера, р-ни, що містять білок; доза у формі табл. залежить від тяжкості захворювання; індивідуальну дозу слід розділити таким чином, щоб забезпечити 12-год безнітратний період, що попередить розвиток толерантності до нітратів; звичайно приймають від 1 до 2 табл. по 2,9 -5,2 мг 2 р/добу; у більш тяжких випадках приймають по 2 табл. по 5,2 мг 2-3 р/добу; якщо у пацієнта напади стенокардії трапляються вдень, таблетки слід приймати вранці та в другій половині дня; таким чином період низької концентрації нітрату припадає на ніч; якщо у пацієнта напади трапляються частіше вночі, слід приймати препарат у другій половині дня та ввечері; коли досягається достатній клінічний ефект, дозу можна зменшити до мінімально ефективної; максимальна разова доза нітрогліцерину становить 13 мг; залежно від чутливості хворого до нітратів, здійснюють по 1-2 розпилення аерозолу сублінгвально у положенні сидячи; у разі необхідності дозу можна збільшити до максимальної - 3 розпилення протягом 15 хв; з метою профілактики - за 5 – 10 хв до фізичного навантаження здійснюють 1 розпилення препарату; г. лівошлуночкова недостатність (з/без набряку легень), г. ІМ - рекомендована доза - 1-3 розпилення (0,4-1,2 мг) під контролем системи кровообігу (сistolічний АТ повинен бути вище 100 мм. рт. ст.); у разі незадовільного ефекту процедуру можна повторити у тій самій дозі через 10 хв; перед коронарографією з метою запобігання спазмам коронарних судин рекомендується здійснити 1- 2 розпилення (0,4 – 0,8 мг).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль ("нітратний головний біль"; падіння АТ та/або запаморочення при зміні положення тіл; сонливість, рефлекторне підвищення ЧСС та відчуття слабкості, нечіткість зору; нудота, блювання, почервоніння шкіри, АР, в окремих випадках - екзофіліативний дерматит; відчуття неспокою, блідість, підвищене потовиділення; посилення симптоматики стенокардії.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; г. судинній недостатності (шок, судинний колапс); кардіогенний шок, у разі неможливості корекції кінцевого діастолічного тиску лівого шлуночка за допомогою відповідних заходів; тяжка гіпотензія (систоличний тиск нижче 90 мм рт. ст.); гіпертрофічна обструктивна кардіоміопатія з обструкцією шляхів відтоку; констриктивний перикардит (обмежуюче запалення серцевої сумки); тампонада серця;

Форми випуску ЛЗ: р-н для інфузій 0,1% по 10 мл в амп.; концентрат для інфузій, 1 мг/мл по 5 мл в амп., концентрат для інфузій, 5 мг/мл по 2 мл (10 мг) в амп., концентрат для приготування розчину для інфузій по 2 мл (10 мг/мл) в ампулах; спрей дозований під'язиковий, 0,4 мг/дозу по 15 мл (300 доз) у фл., капс. пролонгованої дії по 6,5 мг; табл. сублінгвальні по 0,5 мг; табл., вкриті оболонкою, по 2,9 мг, по 5,2 мг; табл. пролонгованої дії по 6,5 мг; аерозоль, 0,4 мг/дозу по 180 доз у балонах.

Торгова назва:

I. Нітро-мік™, ЗАТ "Біофарма"; ЗАТ "Біолік" для ТОВ Науково-виробнича фірма "Мікрохім"	☐
Нітрогліцерин, ЗАТ "Біофарма"; ЗАТ "Біолік" для ТОВ Науково-виробнича фірма "Мікрохім"	☐
Нітро-мік™, ТОВ "НВФ "Мікрохім"	☐
Нітрогліцерин, БАТ "Луганський ХФЗ" для ТОВ НВФ "Мікрохім"	☐
Нітрогліцерин, ТОВ "Фармамед" для ТОВ "НВФ "Мікрохім"	☐
Нітрогліцерин, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	☐
Нітрогліцерин, ЗАТ "Технолог"	☐
Нітрогранулонг, ЗАТ "Технолог"	☐
Нітрогліцерин-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
II. Нітро, "Orion Corporation", Фінляндія	☐
Нітромінт®, "EGIS" Pharmaceuticals PLC, Угорщина	☐
Нітрогліцерин, ТОВ "Озон", Російська Федерація	☐
Нітрогліцерин, БАТ "Фармстандарт-Октябрь", Російська Федерація	н/д
Нітрогліцерин, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія	н/д
Нітрогранулонг, БАТ "Фармстандарт-УфаВІТА", Російська Федерація	☐
Нітронг форте, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Перлінганіт®, "Schwarz Pharma AG", Німеччина	☐
Сустан міте, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Сустан форте, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐

2.11. Серцеві глікозиди

∴ Ф0В7 **Дигоксин (Digoxin)***

Фармакотерапевтична група: С01АА05 - серцеві глікозиди. Глікозиди наперстянки.

Основна фармакотерапевтична дія: позитивна інотропна, анти аритмічна дія; виявляє позитивну інотропну дію, збільшує систолічний та ударний об'єми серця, подовжує ефективний рефрактерний період, уповільнює АВ-провідність та уріджує ЧСС; застосування препарату при хр. серцевій недостатності призводить до підвищення ефективності серцевих скорочень, помірного діуретичного ефекту.

Показання для застосування ЛЗ: застійна серцева недостатність; мерехтіння та тріпотіння передсердь (для регуляції ЧСС); суправентрикулярна пароксизмальна тахікардія; р-н д/і - фібриляція і тріпотіння передсердь, пароксизмальні надшлуночкові тахіаритмії, хр. застійна серцева недостатність

Спосіб застосування та дози ЛЗ: у дорослих для швидкої дигіталізації застосовують по 0,5 -1 мг/добу, а потім кожні 6 год по 0,25 - 0,75 мг протягом 2 - 3 діб; після досягнення терапевтичного ефекту застосовують у підтримуючих дозах 0,25 мг - 0,5 мг/добу за 1 - 2 прийоми; для повільної дигіталізації лікування відразу починають з підтримуючих доз 0,125 - 0,5 мг/добу за 1 - 2 прийоми; насичення настає приблизно через 1 тиждень після початку терапії; у дітей віком старше 2 років для швидкої дигіталізації застосовують із розрахунку 0,03 - 0,06 мг/кг/добу; для повільної дигіталізації застосовують у дозі, яка становить 1/4 дози для швидкого насичення; р-н д/і - в/в дорослим вводять у дозі 0,25 - 0,5 мг (1 - 2 мл 0,025% р-ну); вводять повільно у 10 мл 5% р-ну глюкози або ізотонічного р-ну натрію хлориду; у перші дні лікування вводять 1 - 2 р/добу, у наступні – 1 р/добу протягом 4 - 5 днів, після чого переходять на приймання per os у підтримуючих дозах; дози насичення у дітей залежно від віку - недоношеним новонародженим 0,02 - 0,03; доношеним новонародженим 0,03 - 0,04; від 1 міс до 2 років 0,04 - 0,06; від 2 до 10 років 0,03 - 0,04; старше 10 років 0,03; через можливість збільшення $T_{1/2}$ у хворих літнього віку і розвитку кумулятивного ефекту, пацієнтам старших вікових груп рекомендується визначати кліренс креатині ну; при зниженні кліренсу креатиніну до 50 мл/хв необхідно зменшити підтримуючу дозу Дигоксину на 30 - 50%.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - порушення ритму та провідності (синусова брадикардія, екстрасистолія, АВ-блокада, пароксизмальна передсердна тахікардія, фібриляція шлуночків); ШКТ - анорексія, нудота, блювання, діарея, порушення вісцерального кровообігу; ЦНС - головний біль, невралгія, сонливість, сплутаність свідомості, депресія, г. психоз; органи зору - порушення зорового сприйняття (сприйняття навколишніх предметів у зеленому, білому або жовтому кольорі); система кровотворення - еозинофілія, тромбоцитопенія; АР - шкірні висипи, гіперемія шкіри; інші - гінекомастія (рідко).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до дигоксину або до інших компонентів препарату; глікозидна інтоксикація; виражена синусова брадикардія; АВ-блокада; гіпертрофічний субаортальний стеноз; ізольований мітральний стеноз; г.ІМ; нестабільна стенокардія; с-м WPW; тампонада серця; шлуночкова тахікардія; запальні і дистрофічні зміни міокарда з порушенням серцевого ритму, с-м Адамс-Стокса-Морганьї,

виражена брадикардія, гіперкальціємія, гіпокаліємія, гіпертрофічна обструктивна кардіоміопатія, с-м каротидного синуса, аневризма грудного відділу аорти, г. ІМ.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,1 мг, по 0,25 мг; р-н для ін'єкцій, 0,25 мг/мл по 1 мл в амп.

Торгова назва:

І. Дигоксин, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"

Дигоксин, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

Дигоксин- Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

∴ Ф0В7 **Коргликон (Corglycone) ***

Фармакотерапевтична група: C01AX04 - кардіологічні препарати. Інші серцеві глікозиди. Препарати конвалії.

Основна фармакотерапевтична дія: позитивна інотропна, анти аритмічна дія; належить до полярних (гідрофільних) глікозидів, за механізмом дії подібний до строфантину, відрізняється більш тривалою дією і більш вираженим стимулюючим впливом на блукаючий нерв; виявляє позитивний інотропний ефект (збільшує силу і скоротливість міокарда), обумовлений високоспецифічним пригніченням Na^+/K^+ -АТФази в міокарді, що приводить до збільшення внутрішньоклітинного вмісту натрію, зростання обміну між натрієм і кальцієм, і, як наслідок, до підвищення внутрішньоклітинного вмісту кальцію, відповідального за скоротливість кардіоміоцитів; сприяє зменшенню частоти шлуночкових скорочень, подовжує діастолу, внаслідок чого поліпшується внутрішньосерцева і системна гемодинаміка; збільшує ефективний рефрактерний період і знижує швидкість проведення імпульсів через AV-вузол; підвищення скоротливості міокарда, поліпшення гемодинаміки і зниження активності симпатичної нервової системи в умовах серцевої недостатності сприяє пригніченню механізмів нейрогуморальної вазоконстрикції, зниженню загального периферичного опору судин і венозного тону. У хворих на хронічну серцеву недостатність зменшує виразність клінічних симптомів і підвищує толерантність до фізичного навантаження.

Показання для застосування ЛЗ: хр. серцева недостатність при непереносимості препаратів дигіталісу; г. серцева недостатність, застійна хр. серцева недостатність в стадії декомпенсації.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим у перший день лікування по 0,6 мг 2 - 3 р/добу, у наступні дні залежно від клінічної картини і переносимості препарату – по 0,6 мг 1 - 2 р/добу, зранку і ввечері. МДД - 0,18 мг; в/в введення здійснюють протягом 5 - 6 хв у 10 - 20 мл ізотонічному р-ну натрію хлориду 1 - 2 р/добу; дорослим вводять у разовій дозі 0,5 - 1 мл, дітям віком від 2 до 5 років – по 0,2 - 0,5 мл, від 6 до 12 років – по 0,5 - 0,75 мл; при введенні 2 р/добу інтервал між ін'єкціями дорівнює 8 - 10 год; для дорослих максимальна в/в разова доза – 1 мл, МДД – 2 мл.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - порушення провідності і ритму серця (брадикардія, шлуночкові аритмії, подовження AV-проведення з розвитком блокад різного ступеня); ЦНС - головний біль, стомлюваність, слабкість, безсоння, сплутаність свідомості, запаморочення, біль і парестезії у кінцівках, занепокоєння, апатія; ШКТ - нудота, блювання, анорексія, дискомфорт та болі в епігастрії, діарея; орган зору - випадання полів зору, порушення колірної сприйняття, зниження гостроти зору; інше - посилення легеневої вентиляції, гіпокаліємія, алергічні реакції; рідко, при тривалому застосуванні – гінекомастія.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до серцевих глікозидів, глікозидна інтоксикація, брадикардія, с-м гіперчутливості каротидного синуса, AV-блокада різного ступеня, CCCB без водія ритму, гіпертрофічна кардіоміопатія, ізольований митральний стеноз, г. ІМ, нестабільна стенокардія, с-м WPW, серцева недостатність з порушенням діастолічної функції, екстрасистолія, гіпокаліємія, гіперкальціємія; в/в - дітям до 2 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 0,0006 г; р-н для ін'єкцій, 0,6 мг/мл по 1 мл в амп.

Торгова назва:

І. Коргликон, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"

Коргликон®, АТ "Галичфарм"

∴ Ф0В7 **Строфантин (Strophanthin) ***

Фармакотерапевтична група: C01AC01 - серцевий глікозид.

Основна фармакотерапевтична дія: позитивна інотропна, анти аритмічна дія; серцевий глікозид, виділений із *Strophanthus gratus*; підвищує силу і швидкість скорочення міокарда (позитивний інотропний ефект), знижує ЧСС (негативний хронотропний ефект), зменшує AV-провідність (негативний дромотропний ефект); при серцевій недостатності збільшує ударний і хвилинний об'єм серця, поліпшує спорожнення шлуночків, що призводить до зменшення розмірів серця і зниження потреби міокарда в кисні; механізм дії строфантину G полягає у пригніченні натрій/калій-АТФ-ази в мембранах клітин міокарда, порушенні чутливих нервових закінчень парасимпатичної системи в серці і рефлекторному стимулюванні активності вагуса; ефект препарату виявляється через 3 - 10 хв після в/в введення; максимальний ефект розвивається через 0,5 - 2 год після досягнення насичення; тривалість дії - 1 - 3 діб; зміни ЕКГ при застосуванні - виглядають у виді подовження інтервалу QT, зниженні інтервалу ST нижче ізолінії, збільшенні інтервалу PR, збільшенні інтервалу PQ, T-зубець зглажується і може інвертувати; близько 40 % введеної кількості строфантину G вступає у зв'язок з білками плазми крові.

Показання для застосування ЛЗ: г. серцева недостатність хр. серцева недостатність IIb-III стадії (III - IV стадії за класифікацією NYHA), суправентрикулярна тахікардія, мерехтлива аритмія.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять в/в повільно малими дозами; при середньому темпі дигіталізації у період насичення зазвичай вводять по 0,25 мг 2 р/добу з інтервалом 12 год; тривалість періоду насичення у середньому становить 2 дні, проте вона, як і адекватність доз, повинна визначатися індивідуально для кожного хворого на підставі оцінки клінічних показників ефективності препарату; при необхідності можна вводити додатково по 0,1 – 0,15 мг з інтервалами від 30 хв до 2 год; підтримуюча доза не перевищує 0,25 мг/добу; максимальна разова доза препарату для дорослих становить 0,25 мг; МДД не повинна перевищувати 1 мг; для в/в введення препарат розводять у 10 - 20 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду;

введення здійснюють повільно протягом 5 - 6 хв, оскільки при цій формі введення рідше розвивається токсичний ефект; якщо препарат неможливо ввести у вену, то його вводять в/м; у зв'язку з болючістю цієї процедури, в м'яз спочатку вводять 2% р-н новокаїну (5 мл), а потім через ту ж саму голку – призначену дозу препарату в 1 мл 2% р-ну новокаїну; при цьому шляху введення дозу препарату підвищують у 1,5 раза; вищі дози для дорослих в/в: разова – 0,0005 г (0,5 мг), МДД – 0,001 г (1 мг); дітям: добові дози, вони ж дози насичення при застосуванні 0,025% р-ну - новонародженим – 0,06 - 0,07 мл/кг; до 3 років – 0,04 - 0,05 мл/кг; від 4 до 6 років – 0,4 - 0,5 мл/кг; від 7 до 14 років – 0,5 - 1 мл, підтримуюча доза становить $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{3}$ дози насичення.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - порушення ритму серця (брадіаритмія, шлуночкова тахікардія) та провідності (AV-блокада); ШКТ - нудота, блювота, пронос, у тяжких випадках – брижвий інфаркт; ЦНС - головний біль, стомленість, безсоння, психічні розлади (депресія, галюцинації, психози), порушення зору; ендокринна система - гінекомастія у чоловіків; АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: глікозидна інтоксикація, ГІМ, шлуночкова тахікардія, виражена брадікардія, AV-блокада II та III ступеня, СССВ, гіперкальціємія, гіпокаліємія, ізольований мітральний стеноз, гіпертрофічна обструктивна кардіоміопатія, перикардит, с-м каротидного синуса, аневризма грудного відділу аорти, с-м WPW.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 0.025 % по 1 мл в амп.

Торгова назва:

I. Строфантин Г, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"

Строфантин К, АТ "Галичфарм"

Строфантин-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

2.12. Адреноміметичні лікарські засоби

2.12.1. α -, β -адреноміметики

∴ Ф0В7 **Епінефрин (Epinephrine)***

Фармакотерапевтична група: С01СА24 - неглікозидні кардіотонічні засоби. Адренергічні та допамінергічні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: адреностимулююча дія; відноситься до природних гормонів; утворюється шляхом метилювання норадреналіну і депонуванням створеного адреналіну в хромафінній тканині мозкової речовини надниркових залоз; адреноміметик, що діє на α - і β -адренорецептори; більшу спорідненість адреналін виявляє у відношенні до α_2 -, β_2 - і β_3 - адренорецепторів, меншу – до α_1 - і β_1 -адренорецепторів; дія обумовлена активацією аденілатциклази на внутрішній поверхні клітинної мембрани, підвищенням внутрішньоклітинної концентрації цАМФ і Ca^{2+} ; у дуже низьких дозах при швидкості введення менше 0,01 мг/кг/хв може знижувати АТ внаслідок розширення судин скелетної мускулатури; при швидкості введення 0,04–0,1 мг/кг/хв збільшує ЧСС і силу серцевих скорочень, ударний об'єм крові і хвилинний об'єм крові, знижує загальний периферичний судинний опір; вище 0,02 мг/кг/хв – звуває судини, підвищує АТ (головним чином систолічний) і загальний периферичний судинний опір; пресорний ефект може викликати короткочасне рефлекторне уповільнення ЧСС; розслаблює гладенькі м'язи бронхів; дози вище 0,3 мг/кг/хв знижують нирковий кровотік, кровопостачання внутрішніх органів, тонус і моторику ШКТ; розширює зіниці, сприяє зниженню продукції внутрішньоочної рідини і внутрішньоочного тиску; викликає гіперглікемію (підсилює глікогеноліз і глюконеогенез) і підвищує вміст у плазмі вільних жирних кислот; підвищує провідність, збудливість і автоматизм міокарда; збільшує потребу міокарда в кисні. Інгібує індуковане антигенами вивільнення гістаміну і лейкотриєнів, усуває спазм бронхіол, запобігає розвитку набряку їх слизової оболонки; діючи на α -адренорецептори, розташовані в шкірі, слизових оболонках і внутрішніх органах, викликає звуження судин, зниження швидкості всмоктування місцевоанестезуючих засобів, збільшує тривалість і знижує токсичний вплив місцевої анестезії; стимуляція β_2 -адренорецепторів супроводжується посиленням виведення K^+ із клітини і може призвести до гіпокаліємії; при інтракавернозному введенні зменшує кровонаповнення печеристих тіл.

Показання для застосування ЛЗ: гіпокаліємія; асистолія, зупинка серця; подовження дії місцевих анестетиків; AV-блокада III ст., що гостро розвинулась.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають п/ш, в/м, іноді в/в; анафілактичний шок - в/в повільно 0,5 мл, розведених у 20 мл 40 % р-ну глюкози; надалі, при необхідності, продовжують в/в краплинне введення зі швидкістю 1 мг/хв, для чого 1 мл р-ну адреналіну розчиняють у 400 мл ізотонічного натрію хлориду або 5 % глюкози, коли стан пацієнта допускає, краще в/м або п/ш введення 0,3–0,5 мл у розведеному чи нерозведеному вигляді; як судинозвужувальний засіб вводять в/в краплинно зі швидкістю 1 мг/хв (з можливим збільшенням до 2–10 мг/хв); при асистолії - вводять внутрішньосерцево 0,5 мл, розведених у 10 мл 0,9 % р-ну натрію хлориду; під час реанімаційних заходів – по 1 мл (у розведеному вигляді) в/в повільно кожні 3–5 хв; при асистолії в немовлят - в/в 10–30 мг/кг кожні 3–5 хв, повільно.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - стенокардія, брадикардія або тахікардія, відчуття серцебиття, підвищення або зниження АТ; при високих дозах – шлуночкові аритмії, аритмія, біль у грудній клітці; ЦНС - головний біль, тривожний стан, тремор, запаморочення, нервозність, втома, психоневротичні розлади, психомоторне збудження, дезорієнтація, порушення пам'яті, агресивне чи панічне поведіння, шизофреноподібні розлади, параноя, порушення сну, м'язові посмикування; ШКТ - нудота, блювання; сечовивідна система - утруднене і хворобливе сечовипускання (при гіперплазії передміхурової залози); місцеві реакції - біль або печіння в місці в/м ін'єкції; АР - ангіоневротичний набряк, бронхоспазм, шкірний висип, мультиформна еритема; інше - гіпокаліємія, підвищене потовиділення.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; гіпертрофічна обструктивна кардіоміопатія, феохромоцитома; АГ; тахіаритмія; ІХС; фібриляція шлуночків; фібриляція передсердь, шлуночкова аритмія; метаболічний ацидоз; гіперкапнія, гіпоксія; легенева гіпертензія; гіповолемія; ІМ; шок неалергічного генезу: кардіогенний, травматичний, геморагічний; тиреотоксикоз; оклюзійні захворювання

судин - артеріальна емболія, атеросклероз, хвороба Бюргера, холодова травма, діабетичний ендартеріїт, хвороба Рейно; церебральний атеросклероз; закритокутова глаукома; хвороба Паркінсона; судомний с-м; гіпертрофія передміхурової залози; загальна анестезія із застосуванням інгаляційних засобів: фторотана, циклопропану, хлороформу; вагітність, період лактації.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 1,8 мг/мл по 1 мл в амп.

Торгова назва:

I. Адреналін-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"
Адреналін- Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

∴ Ф0В7 **Норепінефрин (Norepinephrine) ***

Фармакотерапевтична група: С01СА03 - неглікозидні кардіотонічні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: адреностимулююча дія; має виражену дію на α-рецептори та помірну – на β₁-рецептори; індукує скорочення мускулатури системних кровоносних судин, що призводить до негайного підвищення АТ; пресорна дія норадреналіну в 1,5 рази перевищує дію адреналіну; на коронарні судини норадреналін має непрямую розширюючу дію, що сприяє підвищенню споживання кисню міокардом.

Показання для застосування ЛЗ: у невідкладній терапії гіпотензії різного генезу для підвищення і підтримання АТ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для розведення препарату використовують ізотонічні р-ни глюкози (5 %) або натрію хлориду (0,9 %); дози препарату визначають індивідуально залежно від клінічного стану пацієнта; рекомендована початкова доза - від 0.1 до 0.3 μг/кг/хв; для лікування септичного та геморагічного шоку застосовується максимальна доза - від 3 до 5 μг/кг/хв.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: некроз шкіри (якщо інфузію не здійснювали безпосередньо у вену); тривога, порушення дихання, головний біль, тремор; біль у грудях, біль у ділянці глотки, підвищене потовиділення, блювання, гіперчутливість до світла, блідість шкірних покривів, прискорена або уповільнена ЧСС.

Протипоказання до застосування ЛЗ: не існує при застосуванні за прямими показаннями.

Форми випуску ЛЗ: р-н, 2 мг/мл для розведення для перфузії по 4 мл або по 8 мл в амп.

Торгова назва:

II. Адренор, Venys Remedies Limited для "Mili Healthcare Limited, Індія/Великобританія" **Н/Д**
Норадреналіну тартрат агетан 2 мг/мл (без сульфатів), "Laboratoire Aguettant", Франція

∴ Ф0В7 **Допамін (Dopamine) ***

Фармакотерапевтична група: С01СА04 - неглікозидні кардіотонічні засоби. Адренергічні та допамінергічні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: адреностимулююча дія; належить до катехоламінів і має позитивний інотропний ефект; спектр його ефектів є дозо залежним; у низьких дозах він розширює ниркові та мезентеріальні судини; викликає такі фармакологічні ефекти - підвищення систолічного об'єму крові і хвилиного об'єму серця внаслідок збільшення скорочувальної здатності міокарда, підвищення коронарного, церебрального та мезентеріального кровотоку, підвищення ниркового кровотоку в поєднанні зі збільшенням діурезу і підвищенням екскреції натрію і калію внаслідок стимуляції специфічних допамінергічних рецепторів (осмолярність сечі, як правило, не знижується), зниження (або відсутність змін взагалі) периферичного судинного опору при введенні низьких доз (1,5 – 3,5 мкг/кг/хв), підвищення периферичного судинного опору при введенні високих доз (понад 10 мкг/кг/хв).

Показання для застосування ЛЗ: для корекції порушень кровообігу, які спостерігаються при шоку, зумовленому г. ІМ (кардіогенний шок), серцевою недостатністю, гіповолемією, операціями на серці та іншими хірургічними операціями, травмою, ендотоксичною септицемією (інфекційно-алергічний шок) та анафілаксією (анафілактичний шок), а також для лікування тяжкої форми гіпотензії і станів, які загрожують виникненням шоку або ниркової недостатності.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу слід підбирати індивідуально шляхом титрування залежно від стану та реакції хворого; для дорослих низька доза - 1,5 – 3,5 мкг/кг/хв., середня доза 4 – 10 мкг/кг/хв, висока доза - 10,5 – 50 мкг/кг/хв.; у більшості хворих вдається досягти задовільного стану при застосуванні доз допаміну нижче 20 мкг/кг/хв.; максимальна доза – 50 мкг/кг/хв.; у педіатрії препарат можна застосовувати у будь-якому віці, включаючи новонароджених; лікування слід починати з низької дози (1,5 – 3,5 мкг/кг/хв), поступово підвищуючи її до досягнення бажаного ефекту; підтримуюча доза зазвичай дорівнює 4 – 6 мкг/кг/хв; максимальна доза в окремих випадках може досягати 20 мкг/кг/хв.; тривалість інфузії залежить від обставин у кожному окремому випадку; наприкінці лікування вливання необхідно припинити поступово; до початку курсу лікування необхідно відновити об'єм циркулюючої крові; одночасно із застосуванням допаміну не слід нехтувати такими необхідними додатковими заходами, як, наприклад, контроль електричного балансу; при лікуванні хворих, які перебувають у непритомному стані, у зв'язку з ризиком аспірації потрібно контролювати прохідність дихальних шляхів; пацієнтам із підвищеними перед- і післянавантаженням із метою зменшення навантаження на серце рекомендоване додаткове застосування нітрогліцерину; перед введенням препарат необхідно розвести; об'єм розведення – 1 амп. на 250 або 500 мл.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: легка нудота, блювання, головний біль, неспокій, відчуття страху, тремтіння пальців рук, серцебиття і підвищення АТ; ішемія міокарда; ризик виникнення аритмій (синусова тахікардія, надшлуночкова аритмія і шлуночкова екстрасистоля), небажаного підвищення АТ в лівому шлуночку серця та діастолічного тиску, порушення провідності, брадикардія, розширення комплексу QRS, гіпертензія, азотемія і пілоарекція; у низьких дозах - можлива гіпотензія, яка, як правило, минає після підвищення швидкості вливання; поліурія; некроз шкіри або гангрена при випадковому потраплянні препарату в паравенозні м'які тканини може призвести до їх некрозу.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіпертиреоз, феохромоцитома, тахіаритмії або фібриляція шлуночків, закритокутова глаукома, аденома передміхурової залози із затримкою сечі, гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: концентрат для приготування р-ну для інфузій, 200 мг/10 мл по 10 мл в амп., 50 мг/5 мл по 5 мл в амп., по 5 мл (40 мг/мл) в амп.

Торгова назва:

I. Дофамін-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

II. Дофамін Адмеда 50, Дофамін Адмеда 200, "Wulfing Pharma GmbH" для "Admeda Arzneimittel GmbH", Німеччина

Дофамін-Нортон, VENUS REMEDIES LIMITED для "American Norton Corporation", Індія/США **н/д**

Допмін, "Orion Corporation", Фінляндія

2.12.2. β_2 -адреноміметики

.: Ф0В7 **Добутамін (Dobutamine) ***

Фармакотерапевтична група: C01CA07 - неглікозидні кардіотонічні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: адреностимулююча дія; інотропний агент прямої дії, первинна активність якого зумовлена стимуляцією β_1 -адренорецепторів, а також α_1 -адренорецепторів серця; також викликає непрямий позитивний хронотропний ефект через розширення периферичних судин; викликає такі фармакологічні ефекти - посилює скорочення міокарда з підвищенням ударного об'єму крові і серцевого викиду; стимулює периферичні β_2 -адренорецептори і меншою мірою α_2 -адренорецептори і таким чином може викликати позитивний хронотропний ефект, викликає дозозалежні зміни гемодинаміки: збільшує серцевий викид, головним чином внаслідок підвищення ударного об'єму крові; збільшує ЧСС, особливо при застосуванні високих доз, зменшує тиск наповнення лівого шлуночка, системний судинний опір і при застосуванні високих доз також зменшує опір легеневих судин; підвищує AV-провідність і автоматизм синусового вузла, тимчасово знижує агрегацію тромбоцитів, підвищує потребу міокарда в кисні, але збільшення хвилинного об'єму серця і в результаті цього підвищення коронарного кровотоку, як правило, компенсують ці ефекти і зумовлюють тенденцію до більш сприятливого кисневого балансу порівняно з іншими позитивними інотропними речовинами, не впливає на дофамінергічні рецептори і (на відміну від, наприклад, дофаміну) на вивільнення ендогенного адреналіну; не має прямої дофамінергічної дії на перфузію нирок, може викликати появу аритмій; при серцевій недостатності з супутньою г. або хр. ішемією міокарда добутамін рекомендовано призначати в дозах, які не викликають істотного збільшення ЧСС і/або АТ, оскільки в іншому випадку (особливо при відносно непоганій функції шлуночків) не можна виключити прогресування ішемії; толерантність може виникати після безперервного введення протягом 72 год, можливо, через зниження активності аденілатциклазної системи.

Показання для застосування ЛЗ: для інотропної підтримки міокарда при лікуванні серцевої недостатності з низьким серцевим викидом, пов'язаної з ІМ, кардіоміопатіями, інфекційно-алергічним шоком, кардіогенним шоком та операціями на серці.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу добутаміну необхідно підбирати індивідуально, швидкість і тривалість введення препарату залежать від реакції хворого на лікування і появи побічних ефектів; у випадках безперервного введення протягом більше 72 год може виникнути толерантність до препарату і у зв'язку з цим з'явиться необхідність збільшення дози; перед припиненням введення препарату зменшувати дозу рекомендується поступово; дорослі - більшість хворих реагує на дози від 2,5 до 10 мкг/кг/хв; в окремих випадках доза добутаміну може досягати 40 мкг/кг/хв.; діти - добутамін можна застосовувати в будь-якому віці; починати введення рекомендовано з дози 2,5 – 5 мкг/кг/хв, поступово підвищуючи її максимально до 20 мкг/кг/хв, залежно від ефекту; мінімальна ефективна доза у дітей вища, а максимальна переносима доза – нижча, ніж у дорослих, тож слід бути обережними при призначенні дітям високих доз; більшість побічних ефектів, особливо тахікардія, спостерігається при застосуванні добутаміну для лікування дітей в дозах більших за 7,5 мкг/кг/хв; беручи до уваги вузький терапевтичний діапазон доз, підбирати необхідну дозу препарату для дітей слід дуже обережно.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: помітне підвищення ЧСС або АТ, особливо систолічного АТ; поява шлуночкової аритмії або посилення вже існуючої; брадикардія; різке зниження АТ; випадки незначного звуження судин, здебільшого у хворих, які раніше приймали β -адреноблокатори; симптоми стенокардії, частіше у осіб немолодого віку і хворих з тяжкою формою ІХС, особливо якщо відсутня виражена серцева недостатність; ішемія міокарда, ІМ, зупинка серця; головний біль, нудота, блювання, біль у грудях, прискорене серцебиття, задишка, посилення діурезу, у деяких випадках з імперативними позивами; шкірні висипання, підвищення t° тіла, еозинофілія і бронхоспазм як прояви гіперчутливості до препарату; в місці введення препарату – флебіти; при випадковому введенні добутаміну в прилеглі тканини - місцеве запалення і некроз шкіри; зниження рівня калію в сироватці крові, гіпокаліємія; пригнічення агрегації тромбоцитів, петехіальні крововиливи; у дітей - збільшення ЧСС і/або підвищення АТ; зниження тиску в легеневих капілярах, а також підвищення тиску в легеневих капілярах, здебільшого віком до 1 року.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; механічний опір наповненню і/або звільненню шлуночка, наприклад внаслідок тампонади серця, констриктивного перикардиту, гіпертрофічної обструктивної кардіоміопатії, ідіопатичного гіпертрофічного субаортального стенозу і тяжкої форми аортального стенозу; тяжкі гіповолемічні стани; одночасне застосування інгібіторів моноамінооксидази.

Форми випуску ЛЗ: р-н для інфузій, 250 мг/50 мл по 50 мл в амп.

Торгова назва:

II. Добутамін-Адмеда, "Wulfing Pharma GmbH" для "Admeda Arzneimittel GmbH", Німеччина

Добутамін-Нортон, VENUS REMEDIES LIMITED для "American Norton Corporation", Індія/США **н/д**

2.12.3. Інші кардіологічні препарати

2.12.3.1. Простагландини

.: Ф0В7 **Алпростадил (Alprostadil) ***

Фармакотерапевтична група: C01EA01 - простагландини.

Основна фармакотерапевтична дія: вазодилатуюча, поліпшує мікроциркуляцію та реологічні властивості крові; вазодилататор, що посилює кровотік шляхом дилатації артеріол та передкапілярних сфінктерів; після в/в застосування спостерігається підвищення еластичності еритроцитів і пригнічення їх агрегації; ефективно пригнічує активацію тромбоцитів *in vitro*; цей ефект розповсюджується також на параметри зміни форми, агрегації, секреції речовин, що містяться в гранулах, та вивільнення тромбоксану – речовини, що сприяє агрегації; препарат приводить до зменшення утворення артеріальних тромбів; його застосування викликає стимуляцію фібринолізу та підвищення певних показників ендogenous фібринолізу (плазміногену, плазміну, активності активатора тканинного плазміногену); комплекс, що складається з алпростадил і альфадексу, при приготуванні р-ну для інфузій дисоціює на окремі компоненти; фармакокінетика не залежить від присутності комплексу в ліофілізаті.

Показання для застосування ЛЗ: хр. облітеруючих захворювань артерій III та IV стадії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: в/в терапію здійснюють за такою схемою дозування - вміст двох ампліофілізованого порошку (відповідає 40 мкг алпростадилу) розчинити в 50 – 250 мл фізіологічного сольового р-ну і одержаний р-н вводити в/в (інфузія) протягом 2 год; ця доза застосовується 2 р/добу; альтернативно – 1 р/добу в/в інфузія протягом 3 год 3 ампл. (60 мкг алпростадилу), які розчинюють у 50-250 мл фізіологічного сольового р-ну; у пацієнтів з порушеною функцією нирок (ниркова недостатність при значеннях креатиніну > 1,5 мг/дл) в/в застосування препарату треба починати з 1 ампл. 2 р/добу (2 x 20 мкг алпростадилу), кожна інфузія триває 2 год; залежно від загальної клінічної картини дозу можна збільшити до вищевказаної нормальної дози (40 – 60 мкг/добу) за 2 – 3 дні; для пацієнтів з нирковою недостатністю та пацієнтів з групи ризику щодо порушення функції серця об'єм інфузії треба обмежити 50-100 мл/добу; внутрішньоартеріальні інфузії - вміст 1 ампл. (20 мкг) розчиняють у 50 мл фізіологічного р-ну; об'єм отриманого р-ну, що відповідає вмісту половини ампл. (25 мл р-ну містять 10 мкг алпростадилу), вводять внутрішньоартеріально протягом 60 – 120 хв за допомогою пристрою для інфузій; при задовільній переносимості дозу можна збільшити до 1 ампл. (20 мкг); звичайно застосовується 1 інфузія/добу; якщо внутрішньоартеріальна інфузія проводиться через введений катетер, то залежно від переносимості препарату та тяжкості захворювання рекомендується доза 0,1 – 0,6 нг/кг маси тіла/хв.; інфузія із застосуванням пристрою для інфузій триває 12 год (вміст ¼ - ½ ампл.); після тритижневого курсу лікування треба вирішувати питання про доцільність подальшого застосування препарату; за відсутності у пацієнта терапевтичного успіху лікування треба припинити; період лікування не повинен перевищувати 4 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: при внутрішньоартеріальному та в/в застосуванні в кінцівці, в яку вводять препарат, - біль, еритема, набряк, почервоніння вени; головний біль, шлунково-кишкові побічні ефекти (діарея, нудота, блювання), гіперемія, порушення чутливості; зниження АТ, біль за грудниною, порушення серцевого ритму, АВ-блокада, шок, гіперкаліємія, підвищення показників функції печінки (трансаміназ), тромбоцитопенія, анемія, лейкопенія/лейкоцитоз, суглобні симптоми, головний біль, запаморочення, сплутаність свідомості, судоми центрального генезу, підвищення t° тіла, підвищення потовиділення, пропасниця, озноб, АР; зміни рівня С-реактивного білка; при тривалості лікування більше 4 тижнів зареєстрований гіперостоз довгих трубчастих кісток; г. набряк легенів, серцева недостатність.

Противоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; декомпенсована серцева недостатність, аритмії, ІХС, перенесений протягом останніх 6 місяців ІМ; пацієнти з підозрою на набряк чи інфільтрацію легенів; тяжкі хр. обструктивні захворювання легенів; печінкова дисфункція (підвищений рівень трансаміназ чи γ-ГТ), захворювання печінки в анамнезі; ризик розвитку кровотеч (пацієнти з г. шлунково-кишковими виразками, політравмою); період вагітності і лактації.

Форми випуску ЛЗ: концентрат для приготування р-ну для інфузій, 0,1 мг/0,2 мл по 0,2 мл в ампл., порошок ліофілізований для інфузій по 20 мкг в ампл.

Торгова назва:

I. Албіопростадил, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма" н/д

II. Алпростан®, Zentiva a.s. "Lechiva", Чеська Республіка н/д

Вазапрантан®, "Schwarz Pharma", Німеччина □ □ □

Каверджект, Pfizer Manufacturing Belgium N.V. для "Pfizer Inc.", Бельгія/США н/д

Каверджект™, Простин ВР, "Pharmacia & Upjohn", Бельгія □ □ □

2.12.3.2. Препарати метаболічної дії

∴ Ф0В7 **Кислота аденозинтрифосфорна (Adenosintri-phosphoric acid) ***

Фармакотерапевтична група: C01EB10 – кардіологічні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: кардіопротективна дія; молекула речовини містить макроергічну фосфорну сполуку аденозин-5'-трифосфат (АТФ), амінокислоту гістидин, іони магнію та калію; механізм дії пов'язаний з впливом на пуринергічні (аденозинові) рецептори та прямим мембранним впливом; активація пуринергічних рецепторів супроводжується пригніченням надходження іонів кальцію в клітину, що виявляється в антиішемічній, мембраностабілізуючій дії препарату, в його антиаритмічному ефекті; нормалізує енергетичний обмін, активність іонтранспортних систем мембран клітин, структуру ліпідного складу мембран, активність мембранозв'язаних ферментів, виявляє антиоксидантну дію та поліпшує протиокислювальну систему захисту міокарда; препарат в умовах коронарної недостатності виявляє енергозберігаючий ефект за рахунок зменшення потреби міокарда в кисні, пригнічення активності ферменту 5'-нуклеотидази, що відповідає за швидкість гідролізу енергетичних субстратів; зменшує кількість лактату в міокарді, пригнічує активність фосфоліпаз, зв'язаних з мембранами, інтенсивність процесів перекисного окислення ліпідів, тим самим справляє мембраностабілізуючу дію та попереджує структурно-функціональні пошкодження мембран кардіоміоцитів, забезпечує сталість кількісного та якісного складу ліпідів мембран при ішемії, що супроводжується поліпшенням скоротливості та ритмічної діяльності серця в умовах ішемії; при застосуванні препарату в умовах ішемії підвищується активність Na/K- і Ca-АТФаз, збільшується

кальційзв'язуючий потенціал мембрани, що супроводжується зменшенням пошкоджуючого впливу іонів кальцію; шляхом активації аденозинових рецепторів нормалізує показники центральної та периферійної гемодинаміки, що супроводжується поліпшенням коронарного кровотоку, підвищенням скоротливої здатності міокарда, поліпшенням функціонального стану лівого шлуночка та серцевого викиду; препарат підвищує толерантність до фізичного навантаження, зменшує частоту нападів стенокардії; застосування препарату сприяє нормалізації концентрації іонів калію та магнію в тканинах; виявляє антиаритмічний ефект при суправентрикулярних тахікардіях, передсердній та шлуночковій екстрасистолічній аритмії, парасистолії; підвищує фізичну працездатність; під впливом терапії препаратом покращується фетоплацентарний кровоток;.

Показання для застосування ЛЗ: в комплексній терапії ІХС, стенокардії напруження та спокою, нестабільної стенокардії; постінфарктного та міокардитичного кардіосклерозу (дифузного та вогнищового кардіосклерозу); порушень серцевого ритму; нейро-циркуляторної дистонії; міокардіопатій (міокардіодистрофій) та міокардитів; с-му хр. втоми.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймають сублінгвально (під'язично) і тримають під язиком до повного розсмоктування; разова доза - 10-80 мг 3-4 р/добу незалежно від прийому їжі; курс лікування - 20-30 днів; при необхідності курс повторюють через 10-15 днів; при г. серцевих станах (напад стенокардії, аритмія) препарат приймають по 10-80 мг до покращення стану; МДД - 600 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: не встановлена; гіперчутливість до препарату у вигляді нудоти, посилення моторики ШКТ, зниження АТ.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 1% по 1 мл в амп, р-н для ін'єкцій 2% по 1 мл або 2 мл в амп., табл. по 0,01 г, по 0,015 г, по 0,02 г, по 0,03 г,

Торгова назва:

I. АТФ-лонг, Натрію аденозинтрифосфат-Біофарма, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"	☐
АТФ-лонг®, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"	☐
АТФ-лонг®, АТЗТ "Фармацевтична фірма ФарКоС"	☐ н/д
АТФ-форте, ТОВ "АСТРАФАРМ"	☐
Натрію аденозинтрифосфат, ВАТ "Дніпрофарм"	☐ н/д
Натрію аденозинтрифосфат, Дочірнє підприємство "Львівдіалік" ДАК "Укрмедпром"	☐
Натрію аденозинтрифосфат, Харківське державне фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"	☐
Натрію аденозинтрифосфат-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐

∴ **Ф0В7 Інозин (Inosine) ***

Фармакотерапевтична група: С01ЕВ14 - кардіологічні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: кардіопротективна, антигіпоксична, метаболічна, антиаритмічна дія; метаболічний засіб, попередник АТФ; підвищує енергетичний баланс міокарда, поліпшує коронарний кровообіг, запобігає наслідкам інтраопераційної ішемії нирок; бере безпосередню участь в обміні глюкози та сприяє активізації обміну в умовах гіпоксії та при відсутності АТФ; активує метаболізм пірвіноградної кислоти для забезпечення нормального процесу тканинного дихання, а також сприяє активуванню ксантиндегідрогенази; стимулює синтез нуклеотидів, підсилює активність деяких ферментів циклу Кребса; проникаючи в клітини, підвищує енергетичний рівень, позитивно діє на процеси обміну в міокарді, збільшує силу скорочень серця та сприяє більш повному розслабленню міокарда в діастолі, у результаті чого зростає ударний об'єм крові; знижує агрегацію тромбоцитів, активує регенерацію тканин (особливо міокарда та слизової оболонки ШКТ); метаболізується в печінці з утворенням глюкуронової кислоти та наступним її окисленням.

Показання для застосування ЛЗ: ІХС; порушення серцевого ритму, у тому числі обумовлені застосуванням серцевих глікозидів; кардіоміопатія різного генезу; уроджені та набуті вади серця; міокардит; коронарний атеросклероз; «легеневе» серце, дистрофічні зміни міокарда після важких фізичних навантажень і перенесених інфекційних захворювань або внаслідок ендокринних порушень; цироз печінки; г. і хр. гепатит; алкогольні та лікарські ушкодження печінки; жирова дистрофія печінки; виразкова хвороба шлунку та дванадцятипалої кишки; урокопропорфірія; для поліпшення зорової функції при відкритокутової формі глаукоми з нормалізованим (шляхом лікування гіпотензивними засобами) внутрішньоочним тиском; г. отруєння ЛЗ; хр. алкоголізм; профілактика лейкопенії при радіоактивному опроміненні; операції на ізольованій нирці (як ЛЗ фармакологічного захисту, коли тимчасово вимикається кровообіг нирки).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають в/в вводять повільно 40–60 крап./хв краплинно або струминно; спочатку вводять 200 мг (10 мл 2% р-ну) 1 р/добу, у наступні терміни при гарній переносимості – до 400 мг (20 мл 2% р-ну) 1–2 р/добу; курс лікування – 10–15 днів; струминне введення можливо при г. порушеннях ритму серця в разовій дозі 200–400 мг (10–20 мл 2% р-ну); при краплинному введенні в вену 2% р-н препарату розводять у 5% р-ні глюкози або ізотонічному р-ні натрію хлориду (до 250 мл); перорально препарат приймають до їжі - добова доза встановлюється індивідуально і становить 0,6 – 2,4 г/добу; зазвичай на початку лікування препарат призначають у добовій дозі 0,6-0,8 г (по 1 табл. 3-4 р/добу); якщо препарат добре переноситься, дозу поступово (протягом 2-3 днів) підвищують спочатку до 1,2 г/добу (по 2 табл. 3 р/добу), надалі – до 2,4 г/добу (по 4 табл. 3 р/добу); тривалість лікування становить від 4 тижнів до 1,5 – 3 місяців; при уропорфірії Інозин призначають по 0,8 г/добу (по 1 табл. 4 р/добу); тривалість курсу лікування становить 1-3 місяці.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіперурикемія, загострення подагри (при тривалому прийомі високих доз), АР - шкірний свербіж, гіперемія шкіри; тахікардія, підвищення рівня сечовини у крові, при тривалому лікуванні – загострення подагри.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату; подагра; гіперурикемія.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 0,2 г; табл. по 0,4 г; р-н для ін'єкцій 2% по 5 мл, по 10 мл в амп.

Торгова назва:

I. Інозин-БХФЗ, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"	н/д
Рибоксин, ВАТ "Дніпрофарм"	н/д
Рибоксин, АТ "Галичфарм"	□
Рибоксин, ВАТ "Київмедпрепарат"	н/д
Рибоксин, ЗАТ "Технолог"	□
Рибоксин 400 форте, ВАТ "Луганський ХФЗ"	□
Рибоксин-Біофарма, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"	□
Рибоксин-БХФЗ, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"	н/д
Рибоксин-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	□
Рибоксин-Фармак®, ВАТ "Фармак"	□
Рибоксин®, ЗАТ "Київський вітамінний завод"	□
II. Рибоксин, РУП "Белмедпрепарати", Республіка Білорусь	□
Рибоксин, РУП "Борисовський завод медичних препаратів", м.Борисов, Мінська обл., Республіка Білорусь	□

∴ Ф0В7 **Кверцетин (Quercetin) ***, **

Фармакотерапевтична група: С05СХ10 - капіляростабілізуючі засоби. Біофлавоноїди.

Основна фармакотерапевтична дія: кардіопротективна дія; має властивості модулятора активності різних ферментів, що беруть участь у деградації фосфоліпідів (фосфоліпаз, фосфогеназ, циклооксигеназ), впливають на вільнорадикальні процеси і відповідають за клітинний біосинтез оксиду азоту, протеїназ; інгібуюча дія на мембранотропні ферменти і, насамперед, на 5-ліпоксигеназу позначається на гальмуванні синтезу лейкотрієнів LTC₄ і LTB₄; поряд з цим кверцетин дозозалежно підвищує рівень оксиду азоту в ендотеліальних клітинах, що пояснює його кардіопротекторну дію при ішемічному і реперфузійному ураженні серця; препарат виявляє також антиоксидантні та імуномодулюючі властивості, знижує вироблення цитотоксичного супероксид аніона, нормалізує активацію субпопуляційного складу лімфоцитів і знижує рівень їх активації; гальмуючи продукцію протизапальних цитокинів, дія препарату позитивно позначається на зменшенні об'єму некротизованого міокарда і посиленні репаративних процесів; захисний механізм дії препарату пов'язаний також із запобіганням збільшення концентрації внутрішньоклітинного кальцію в тромбоцитах і активації агрегації, з гальмуванням процесів тромбогенезу; при одноразовій в/в інфузії препарату швидко підвищується концентрація в крові.

Показання для застосування ЛЗ: у комплексній терапії при г. порушенні коронарного кровообігу та ІМ, для лікування і профілактики реперфузійного с-му при хірургічному лікуванні хворих на облітеруючий атеросклероз черевної аорти і периферичних артерій; профілактика і лікування місцевих променевих уражень після рентген- та γ-променевої терапії; лікування парадонтозу, ерозивно-виразкових захворювань слизової оболонки ротової порожнини; гнійно-запальних захворювань м'яких тканин; у комплексному лікуванні кліматеричного, вертебрально-больового с-му, нейрорефлекторних проявів остеохондрозу хребта; хр. гломерулонефриту; для попередження ерозивно-виразкових уражень верхніх відділів ШКТ, спричинених прийомом нестероїдних протизапальних засобів; нейроциркуляторна дистонія, ІХС, стенокардія напружи II-III ФК.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при г. ІМ - у першу добу вводиться в/в в дозі 0,5 г, розчиненого у 50 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду відразу після госпіталізації, через 2 год та через 12 год; протягом другої та третьої діб - 0,5 г 2 р/добу з інтервалом 12 год; на четверту та п'яту добу - 0,25 г у 50 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду 1 р/добу, вводити протягом 15 – 20 хв; при хірургічному лікуванні хворих на облітеруючий атеросклероз черевної аорти і периферичних артерій, при реперфузійному с-мі за 10 хв до зняття затискача з аорти вводять в/в 0,5 г препарату, розчиненого у 150 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду; наступне введення в аналогічній дозі повторюють через 12 год; на другу – п'яту добу – 0,25 г 2 р/добу; вводити протягом 30-40 хв; для місцевого застосування 2 г гранул розчиняють в 10 мл гарячої води (або 1 г в 5 мл) і настоюють до отримання геля; при парадонтозі та ерозивно-виразкових захворюваннях слизової оболонки ротової порожнини щодня застосовують одну аплікацію гелем, який попередньо наносять на стерильні серветки; хворим, які проживають у зонах, забруднених радіонуклідами, препарат призначають внутрішньо дорослим та дітям старше 12 років по 1 г (1/2 ч.л.) 2 р/добу; перорально рекомендовано приймати за 30 хв до їди, попередньо розчинивши гранули в ½ склянки води; в комплексній терапії гнійно-запальних захворювань м'яких тканин - дорослим та дітям старше 12 років місцево і внутрішньо в тих самих дозах: місцево - 2 г гранул на 10 мл гарячої води (або 1 г на 5 мл), внутрішньо - по 1 г (1/2 ч.л.) на ½ склянки води, 2 р/добу; для профілактики і лікування місцевих уражень при променевої хворобі препарат призначають місцево і внутрішньо - аплікації гелем здійснюють на пошкоджені ділянки тіла 2-3 р/добу; всередину дорослим та дітям старше 12 років призначають по 1 г 3-4 р/добу; для цього 1/2 ч.л. гранул розчиняють в ½ склянки води, настоюють і приймають за 30 хв до їди; дорослим хворим з нейрорефлекторними проявами остеохондрозу хребта, хр. гломерулонефритом, ІХС, а також з метою запобігання ульцерогенній дії нестероїдних протизапальних засобів препарат призначають у дозі 3 г/добу, розподілений на три прийоми; при сумісному застосуванні з нестероїдними протизапальними засобами дорослим можливе застосування дози 6 г (3 р/добу по 2 г) з метою запобігання проявам виразкової хвороби шлунка; підліткам, які хворіють на нейроциркуляторну дистонію призначають по 2,0 г 2 р/добу впродовж місяця; для лікування жінок у пре- і постменопаузний період із вертебральним больовим с-мом у комплексне лікування включають гранули по 1,0 г 3 р/добу; термін лікування - 6 місяців.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: при швидкому в/в введенні та в комбінації з органічними нітратами - невелика гіпотензія; гіперчутливість до препарату.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до кверцетину, препаратів з Р-вітамінною активністю.

Форми випуску ЛЗ: гранули по 2 г (0,04 г/1 г) у пакетах, порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 0.5 г у фл.

Торгова назва:

I. Кверцетин, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"
 Корвітин®, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

□
 □ □

∴ Ф0В7 **Триметазидин (Trimetazidine)***

Фармакотерапевтична група: С01ЕВ15 - кардіологічні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: антиангінальна, антиішемічна, кардіоцитопротекторна дія; забезпечує оптимізацію енергетичного метаболізму в клітинах в умовах гіпоксії та ішемії; запобігає зменшенню рівня внутрішньоклітинного АТФ і забезпечує належне функціонування іонних насосів і трансмембранного натрієво-калієвого потоку при збереженні клітинного гомеостазу; механізм дії базується на частковому пригніченні окислення жирних кислот завдяки інгібіції довголанцюгової 3-кетואцил СоА тіолази (3-КАТ); таке часткове переключення енергетичного обміну з окислення жирних кислот на окислення глюкози, що є більш вигідним при ішемії; одночасно триметазидин збільшує обмін фосфоліпідів та їх включення в мембрану, забезпечуючи тим самим захист мембрани від ушкоджень; антиангінальні властивості триметазидину є результатом поліпшення енергетичного обміну в серці в умовах гіпоксії; в ході клінічних досліджень із залученням хворих на стенокардію довели, що триметазидин – з 15-го дня лікування, збільшує коронарний резерв, значно покращує переносимість та збільшує об'єм фізичних навантажень, збільшує час до виникнення нападів стенокардії та час до появи депресії ST–сегмента на електрокардіограмі, значно зменшує частоту нападів стенокардії, зменшує необхідність застосування нітратів, не впливає на рівень АТ та ЧСС.

Показання для застосування ЛЗ: довготривале лікування ІХС, попередження виникнення нападів стенокардії (як монотерапія або в комбінації з іншими ЛЗ).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: добова доза для дорослих - 3 табл./добу у три прийоми; тривалість лікування залежить від тяжкості та перебігу захворювання; табл. пролонгованої дії призначають по 2 табл./добу; по 1 табл. під час їди, вранці та ввечері; тривалість лікування визначається лікарем індивідуально, за необхідності схема лікування може бути переглянута через 3 місяці.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР; ШКТ - нудота, блювання біль у епігастральній ділянці живота, діарея, диспепсія; загальні порушення – астенія; ЦНС - головний біль, запаморочення, можливе виникнення екстрапірамідних симптомів (тремор, ригідність, акінезія, нестійкість), зокрема у пацієнтів із хворобою Паркінсона; шкіра й п/ш тканини - висип, свербіж, кропив'янка; судинні порушення - ортостатична гіпотензія, почервоніння лиця.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; період годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 20 мг, табл., вкриті оболонкою, з модифікованим вивільненням по 35 мг.

Торгова назва:

I. Енерготон, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"
 Кардазин-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"
 Кардуктал, ЗАТ "Технолог"

□ □
 □ □
 □

Тридуктан, Тридуктан МВ, ТОВ "Фарма Старт"
 Трикард, ВАТ "Київський вітамінний завод"
 Триметазидин-Астрафарм, ТОВ "АСТРАФАРМ"

□ □
 □
 □

II. Адексор, "EGIS" Pharmaceutical works Ltd (за ліцензією компанії "Les Laboratoires Servier"), Франція/Угорщина

н/д

Кардимакс, "USV Limited", Індія
 Кардитал, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія
 Метазидин, "Polfa" Pabianice Pharmaceutical Works, Польща
 Предуктал®, "Les Laboratoires Servier", Франція
 Предуктал® MR, "Les Laboratoires Servier Industrie"; "ANPHARM Sp.Акс." для "Les Laboratoires Servier", Франція/Польща/Франція

□
 □ □
 □ □
 □ □
 □ □

Тримектал, "Unimax Laboratories" для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада
 Тримектал, "Unimax Laboratories" для "American Norton Corporation", Індія/США

□
н/д

Тримет, "Torrent Pharmaceuticals Ltd", Індія
 Триметазидин-Ратіофарм, "Merckle GmbH"/"ratiopharm GmbH", Німеччина

□
 □ □

Триметазидин MR Сев'є, Les Laboratoires Servier Industrie; "ANPHARM Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne SA" для "Les Laboratoires Servier", Франція/Польща/Франція

н/д

∴ Ф0В7 **Мілдронат (Mildronate)***

Фармакотерапевтична група: С01ЕВ17 - препарати, що впливають на серцево-судинну систему.

Основна фармакотерапевтична дія: кардіопротекторна дія; структурний аналог γ-бутиробетайну, попередника карнітину; пригнічуючи активність γ-бутиробетайнідоксилази, знижує біосинтез карнітину і транспорт довголанцюгових жирних кислот крізь мембрани клітин, перешкоджає накопиченню в клітинах активованих форм неокислених жирних кислот – похідних ацилкарнітину А, таким чином попереджуючи їх несприятливу дію; мілдронат відновлює рівновагу процесів доставки кисню і його споживання в клітинах; попереджує порушення транспорту АТФ, одночасно з цим активує гліколіз, що відбувається без додаткового споживання кисню; в результаті зниження концентрації карнітину посилено синтезується γ-бутиробетайн, якому притаманні судинорозширюючі властивості; механізм дії мілдронату визначає широкий спектр його фармакологічних ефектів; препарат підвищує працездатність, зменшує симптоми психічного і фізичного перенапруження, при серцевій недостатності поліпшує скорочувальну здатність міокарда, збільшує толерантність до фізичного навантаження, при стабільній стенокардії II і III функціонального класу підвищує фізичну працездатність хворих і знижує частоту нападів стенокардії; при г. і хр. ішемічних порушеннях мозкового кровообігу мілдронат поліпшує циркуляцію крові в осередку ішемії, сприяючи перерозподілу мозкового кровотоку на користь ішемізованої ділянки; мілдронату властива також тонізуюча дія на ЦНС, він усуває функціональні порушення соматичної і вегетативної нервової системи, у тому числі при

абстинентному с-мі у хворих на хр. алкоголізм; препарат також має позитивний вплив на дистрофічно змінені судини сітківки і на клітинний імунітет.

Показання для застосування ЛЗ: у складі комплексної терапії ІХС (стенокардія, ІМ, хр. серцева недостатність і дисгормональна кардіопатія); підліткам від 12 до 16 років – у формі сиропу при функціональних порушеннях діяльності серцево-судинної системи, кардіоміопатії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим в/в при серцево-судинних захворюваннях і порушеннях мозкового кровообігу у складі комплексної терапії добова доза становить 5-10 мл р-ну (0,5-1 г відповідно) у 2 прийоми, мінімальний курс лікування – 4-6 тижнів; можливий пероральний прийом - у складі комплексної терапії - 0,5-1,0 г/добу на один прийом (або розділити добову дозу на 2 прийоми), курс лікування - 4-6 тижнів; при кардіалгії на фоні дисгормональної дистрофії міокарда – внутрішньо по 0,5 г/добу день на один прийом (або розділити на 2 прийоми), курс лікування - 12 днів; у формі сиропу – при серцево-судинних захворюваннях і порушеннях мозкового кровообігу у складі комплексної терапії по 0,5 г- 1,0 г (2-4 мірні ложки) на добу, на 1 прийом або розділити добову дозу на 2 прийоми; підліткам від 12 до 16 років для лікування функціональних порушень діяльності серцево-судинної системи і кардіоміопатії - по 12,5-25 мг/кг/добу, не перевищуючи 1 г (4 мірні ложки) одноразово або ділять на 2 прийоми.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: свербіж, диспептичні явища, тахікардія, збудження, зміни АТ.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату, підвищення внутрішньочеревного тиску (при порушенні венозного відтоку, внутрішньочеревних пухлинах); вагітність, лактація, дитячий вік до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 0,25 г, по 0,5 г, р-н для ін'єкцій 10% по 5 мл, сироп

Торгова назва:

I. Метамакс, Метилдронат, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	□ □
II. Мілдронат, JS Company "Grindeks", Латвія	□ □ □
Мілдронат, Публічне Акціонерне Товариство "Гріндекс" для Публічне Акціонерне Товариство "Гріндекс", Польща/Латвія	□ □ □
Мілдронат, АТ "Санітас"; Фармацевтична компанія "Сльфа" СА; "Hoechst-Biotica spol. s r.o." для JS Company "Grindeks", Литва/Польща/Словацька республіка/Латвія	□ □ □
Тримедронат, Vivimed Labs Ltd для "ROTECH LTD", Індія/Великобританія	н/д

2.13. Антиаритмічні лікарські засоби

2.13.1. Антиаритмічні засоби І класу

2.13.1.1. Клас І А

∴ Ф0В7 **Прокаїнамід (Procainamide) ***

Фармакотерапевтична група: С01ВА02 - антиаритмічні препарати ІА класу.

Основна фармакотерапевтична дія: антиаритмічна дія; чинить мембраностабілізуючу дію; гальмує вхідний швидкий потік іонів натрію, знижує швидкість деполяризації у фазу 0, пригнічує провідність, сповільнює реполяризацію; знижує збудливість міокарда передсердь і шлуночків; збільшує тривалість ефективного рефрактерного періоду потенціалу дії (в ураженому міокарді – більшою мірою). Уповільнення провідності, що спостерігається незалежно від величини потенціалу спокою, більше виражено в передсердях і шлуночках, менше – в АВ-вузлі; непрямий М-холіноблокуючий ефект порівняно з хінідином і дизопірамідом виражений менше, тому парадоксального поліпшення АВ-провідності звичайно не відзначається; впливає на фазу 4 деполяризації мембран клітин, знижує автоматизм інтактного й ураженого міокарда, пригнічує функцію синусного вузла й ектопічних водіїв ритму в деяких хворих; активний метаболіт прокаїнаміду N-ацетилпрокаїнамід має виражену активність антиаритмічних засобів ІІІ класу, подовжує тривалість їхнього потенціалу дії; має слабкий негативний інотропний ефект (без істотного впливу на серцевий викид); має ваголітичні й вазодилатуючі властивості, що обумовлює тахікардію й зниження АТ, загального периферичного судинного опору; електрофізіологічні ефекти проявляються в розширенні комплексу QRS і подовженні інтервалів PQ і QT.

Показання для застосування ЛЗ: пароксизми миготливої аритмії або тріпотіння передсердь, пароксизмальна шлуночкова тахікардія, шлуночкова екстрасистолія; операції на серці, великих судинах і легенях для попередження й лікування розладів серцевого ритму.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим внутрішньо при шлуночкової екстрасистолії; перша доза становить 0,25-0,5-1,0 г, наступні – 0,25-0,5 г кожні 4-6 год; при пароксизмах миготливої аритмії або тріпотінні передсердь рекомендується застосувати "навантажувальну" дозу препарату – 1,25 г; якщо ця доза неефективна, то через 1 год додатково приймають препарат у дозі 0,75 г і далі через кожні 2 год – у дозі 0,5-1,0 г до купірування пароксизму; при необхідності добова доза може бути доведена до 3 г; дітям новокаїнамід для перорального прийому дозується із розрахунку 40-100 мг/кг/доб; у лікарській формі табл. застосовують дітям вагою від 10 кг і більше; добову дозу поділяють на 4 прийоми для дітей 1-2 року життя, на 3 прийоми для дітей більш старшого віку; тривалість лікування залежить від ефективності й переносності препарату; при пароксизмальній шлуночкової тахікардії дорослим вводять в/в 0,2-0,5 г за 10 хв під контролем ЕКГ та АТ; у випадку зниження АТ більше ніж на 2 кПа (15 мм рт.ст.) вводять симпатоміметики (мезатон) або введення препарату припиняють; при пароксизмі миготливої аритмії чи мерехтінні передсердь – дорослим вводять по 0,5-1 г в/м 4 р/добу, до припинення нападу, але не більше 3 днів; після відновлення ритму продовжують вводити дорослим по 0,5 г 4 р/добу протягом 2 днів, під контролем ЕКГ і АТ.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - депресія, міастенія, запаморочення, головний біль, судоми, сонливість, психотичні реакції із продуктивною симптоматикою, атаксія; ШКТ - гіркота в роті, нудота, блювання, діарея; органи кровотворення й системи гемостазу - лейкопенія, тромбоцитопенія, агранулоцитоз, гемолітична анемія з позитивною пробою Кумбса; органи чуття - порушення смаку; серцево-

судинна система зниження АТ, шлуночкова пароксизмальна тахікардія, АВ-блокада, асистолія; інше - лікарський червоний вовчак (у 30 % хворих при тривалості терапії більше 6 місяців); АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; передсердно-шлуночкові блокади II і III ступеня, блокада гілок пучка Гіса, виражена серцева недостатність; аритмії, пов'язані з глікозидною інтоксикацією; судинна гіпотензія; ниркова й печінкова недостатність, паркінсонізм, червоний вовчак, БА, міастенія.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 10% по 5 мл в амп., табл. по 0,250 г.

Торгова назва:

I. Новокаїнамід-Дарниця, Новокаїнамід-Дарниця®, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

2.13.1.2. Клас I B

∴ Ф0В7 **Лідокаїн (Lidocaine) ***

Фармакотерапевтична група: C01BB01 - антиаритмічний засіб I B кл.

Основна фармакотерапевтична дія: антиаритмічна, анестезуюча дія; пригнічує проведення не тільки больових імпульсів, але й імпульсів іншої модальності; швидко гідролізується в слаболужному середовищі тканин і після короткого латентного періоду діє протягом 60–90 хв; анестезуюча дія лідокаїну в 2–6 разів сильніша, ніж прокаїну; при місцевому застосуванні розширює судини, не чинить місцевоподразнюючої дії; при запаленні (тканинній ацидоз) анестезуюча активність знижується; ефективний при усіх видах місцевого знеболювання; розширює судини; не проявляє подразнюючої дії на тканини; крім основної місцевоанестезуючої дії, чинить антиаритмічну дію; антиаритмічна активність обумовлена пригніченням фази 4 (діастолічної деполяризації) у волокнах Пуркін'є, зменшенням автоматизму, пригніченням ектопічних осередків збудження; на швидкість швидкої деполяризації (фаза 0) не впливає або незначно знижує; збільшує проникність мембран для іонів калію, прискорює процес реполяризації й скорочує потенціал дії; при застосуванні в середніх терапевтичних дозах не змінює збудливість синусно-передсердного вузла, мало впливає на провідність і скоротливість міокарда.

Показання для застосування ЛЗ: шлуночкова екстрасистолія і тахіаритмії, у т. ч. при г. ІМ, у післяопераційному періоді.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перед введенням лідокаїну необхідно проводити пробу на чутливість; для досягнення антиаритмічної дії; введення починають з болюсу в/в в дозі 1–2 мг/кг маси тіла протягом 3–4 хв; середня разова доза – 80 мг, максимальна разова доза – 100 мг; потім переходять на краплинну інфузію зі швидкістю 20–55 мкг/кг/хв (максимум 2 мг/хв) у 5 % р-ні глюкози або у фізіологічному р-ні; краплинні інфузії можуть застосовуватися протягом 24–36 год; при необхідності на фоні краплинної інфузії можна повторити в/в введення в дозі 40 мг через 10 хв після першого болюсу. в/м препарат вводять по 2–4 мг/кг (максимальна разова доза – 200 мг) з інтервалами 4–6 год; в окремих випадках використовують більш високі дози – по 600 мг кожні 3–4 год; дітям при аритмії вводять в/в струминно 1 мг/кг зі швидкістю 25–50 мг/хв, через 5 хв можливо повторне введення (сумарна доза не повинна перевищувати 3 мг/кг); при необхідності переходять на інфузійне введення зі швидкістю 30 мкг/кг/хв; максимальна добова доза для дітей визначається масою тіла дитини і становить 4–5 мг/кг для дітей віком старше 3-х років.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС і периферична нервова система - запаморочення, головний біль, слабкість, руховий неспокій, ністагм, втрата свідомості, сонливість, зорові і слухові порушення, тремор, тризм, судоми (ризик їхнього розвитку підвищується на тлі гіперкапнії й ацидозу), с-м "кінського хвоста" (параліч ніг, парестезії) – спричиняє частіше інших місцевоанестезуючих засобів; параліч дихальних м'язів, зупинка дихання, блок моторний і чутливий, респіраторний параліч (частіше розвивається при субарахноїдальній анестезії), оніміння язика (при використанні в стоматології); серцево-судинна система - зниження АТ, тахікардія – при введенні з вазоконстриктором, периферична вазодилатація, колапс, біль у грудній клітці, аритмії, блокада серця, зупинка дихання і серцевої діяльності; АР - шкірний висип, кропивниця (на шкірі й слизових оболонках), свербіж шкіри, ангіоневротичний набряк, генералізований екзофіліативний дерматит, анафілактичний шок; сечовидільна система - мимовільне сечовипускання; система травлення - нудота, блювання, мимовільна дефекація; місцеві реакції при спінальній анестезії – біль у спині, при епідуральній анестезії – випадкове влучення в субарахноїдальний простір; інші - стійка анестезія, зниження лібїдо і/чи потенції, пригнічення дихання аж до зупинки, гіпотермія, відчуття жару, холоду або оніміння кінцівок, злаякісна гіпертермія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, а також до інших амідних місцевоанестезуючих ЛЗ; тяжкі кровотечі, інфікування місця передбачуваної ін'єкції; захворювання серцево-судинної системи: WPW-синдром; АВ-блокада II і III ступеня і порушення внутрішньошлуночкової провідності; синдром Морганьї-Адамса-Стокса; виражена брадикардія; СССВ; кардіогенний шок; значне зниження функції лівого шлуночка; наявність в анамнезі епілептиформних судом на лідокаїн, міастенія; функціональна недостатність печінки, що супроводжується зниженням печінкового кровотоку (хр. серцевій недостатності, цирозі); прогресування серцево-судинної недостатності (звичайно внаслідок розвитку блокад серця і шоку); коагулопатії різного генезу, артеріальна гіпотензія, психоз, істерія.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 2%, 10%.

Торгова назва:

I. Лідокаїн-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

Лідокаїн- Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

Лідокаїну гідрохлорид, ВАТ "Фармак" **н/д**

Лідокаїну гідрохлорид, АТ "Галичфарм"

II. Екокаїн, "L.Molteni & C.dei Fratelli Alitti Societa di Esercizio" S.p.A. для "Molteni Dental" s.r.l., Італія **н/д**

Лідокаїн, EGIS Pharmaceuticals PLC, Угорщина

∴ Ф0В7 **Мексилетин (Mexiletine) ***

Фармакотерапевтична група: C01BB02 - антиаритмічні препарати ІВ класу.

Основна фармакотерапевтична дія: антиаритмічна дія; пригнічує швидкий трансмембранний потік іонів натрію, має мембраностабілізуючу та місцевоанестезуючу дії; препарат зменшує швидкість деполяризації та автоматизм водіїв ритму, швидкість проведення збудження у волокнах Гіса-Пуркін'є, незначно знижує ефективний рефрактерний період та більшою мірою тривалість потенціалу дії (ПД), підвищує співвідношення ефективного рефрактерного періоду до тривалості ПД; мало впливає на гемодинамічні показники.

Показання для застосування ЛЗ: профілактика та лікування шлуночкових екстрасистолій, шлуночкових тахіаритмій.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають спочатку по 400 мг, потім по 200 мг кожні 6–8 год; можливо призначення препарату по 200–300 мг 3 р/добу, за необхідності дозу підвищують на 50–150 мг кожні 3 доби; МДД – 800 мг, при нирковій недостатності – не більше 600 мг; у деяких випадках разову дозу доводиться збільшувати до 600 мг; у подальшому, залежно від терапевтичного ефекту, дозу можна поступово зменшити; термін лікування залежить від тяжкості та перебігу захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: зміни смакових відчуттів, нудота, блювання, діарея, запори, ністагм, порушення акомодативної функції, атаксія, дизартрія, тремор, парестезія, сонливість, сплутаність свідомості, запаморочення; брадикардія, гіпотензія; не виключена аритмогенна дія (розвиток шлуночкових екстрасистолій, мерехтіння передсердь), дерматит, порушення сечовиділення, психози, судоми.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, СССВ, брадикардія, гіпотензія, кардіогенний шок, г. ниркова та печінкова недостатність, вагітність, дитячий вік; у період лактації препарат призначають лише за життєво-необхідних обставин; при цьому необхідно вирішити питання про припинення годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 0,2 г.

Торгова назва:

I. Мексаритм, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

.: Ф0В7 **Фенітоїн (Phenytoin) *** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, неврологія. Лікарські засоби»)

2.13.1.3. Клас І С

.: Ф0В7 **Пропафенон (Propafenone) ***

Фармакотерапевтична група: С01ВС03 – антиаритмічні засоби І класу.

Основна фармакотерапевтична дія: антиаритмічна дія; має помірний блокуючий вплив на β -адренорецептори; зменшує максимальну швидкість деполяризації та амплітуду потенціалу дії у волокнах Пуркін'є, не впливає на потенціал спокою; найбільш виражений ефект реєструється в системі Гісса–Пуркін'є; доведена ефективність при органічних ураженнях серця, в тому числі, у пацієнтів, які перенесли ІМ.

Показання для застосування ЛЗ: лікування суправентрикулярних тахіаритмій, таких як АВ-вузлова тахікардія, суправентрикулярна тахікардія у пацієнтів з WPW с-мом і пароксизмальна форма миготливої аритмії; шлуночкові тахіаритмії тяжкого ступеня.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рекомендовані дози для дорослих - терапевтична доза для пацієнтів з масою тіла 70 кг, як правило, становить 450–600 мг/день (по 150 мг 3 р/добу або по 300 мг, 2 р/добу); у деяких випадках може знадобитися підвищення добової дози до 900 мг (300 мг 3 р/добу) – МДД; пацієнтам з меншою масою тіла необхідно відповідно зменшити дозу; збільшувати дозу рекомендується поступово, з інтервалом 3–4 дні; тривалість лікування визначається клінічним станом хворого.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: брадикардія, шлуночкова тахікардія, порушення провідності синусового або АВ-вузла, брадиаритмія, застійна серцева недостатність; у пацієнтів похилого віку з порушеннями функції міокарда - циркуляторні порушення з постуральною гіпотензією; при прийомі високих доз - скарги з боку ШКТ (втрата апетиту, нудота, блювання, метеоризм і запори, сухість у роті, гіркий присмак, втрата чутливості у ротовій порожнині та парестезія, порушення зору, запаморочення і пропасниця); стомлюваність, головний біль, психічні розлади, такі як тривога та сплутаність свідомості, неспокій та порушення сну; при передозуванні – судоми; екстрапірамідні симптоми та АР (почервоніння, свербіж, екзантема, висип); у пацієнтів, схильних до бронхоспазму, - порушення дихання; підвищення рівнів атинуклеарних а/т, лейкопенія та/або гранулоцитопенія, або тромбоцитопенія, агранулоцитоз; холестаза як реакція надчутливості та/або порушення функції печінки; зниження потенції.

Протипоказання до застосування ЛЗ: АВ-блокада II та III ст. за відсутності кардіостимулятора; блокада правої ножки пучка Гісса одночасно з блокадою однієї з гілок лівої ножки пучка Гісса (біфасцикулярна блокада) за відсутності кардіостимулятора; застійна серцева недостатність; кардіогенний шок (крім аритмогенного); тяжка симптоматична брадикардія (ЧСС < 50 уд/хв); СССВ; артеріальна гіпотензія (при показниках артеріального систолічного АТ < 90 мм рт.ст.); гіпокаліємія, гіперкаліємія (не обхідна корекція порушень калієвого обміну до початку лікування); тяжкі хр. обструктивні захворювання легенів; міастенія; гіперчутливість до препарату; тяжка печінкова недостатність.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 150 мг, по 300 мг,

Торгова назва:

II. Пропанорм®, "Pro.Med.CS. Praha" a.s., Чеська Республіка

Ритмокард, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія

Ритмонорм, "Abbott GmbH & Co. KG", Німеччина

2.13.2. Антиаритмічні препарати II класу

2.13.2.1. β -адреноблокатори

.: Ф0В7 **Бісопролол (Bisoprolol) *** (див. п.2.1.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Есмолол (Esmolol)**

Фармакотерапевтична група: С07АВ09 - селективні блокатори β -адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антиангінальна, антигіпертензивна, антиаритмічна дія; кардіоселективний блокатор β_1 -адренорецепторів зі швидким початком і дуже малою тривалістю дії; у терапевтичних дозах не має власної симпатоміметичної і мембранстабілізуючої активності; зменшує стимульоване катехоламінами утворення цАМФ з АТФ, знижує внутрішньоклітинний потік Ca^{2+} , зменшує ЧСС, сповільнює провідність, знижує скоротність міокарда; дія препарату починається з моменту введення, максимальний терапевтичний ефект розвивається через 2 хв після введення і закінчується через 10-20 хв після припинення інфузії; має ензиматично лабільну ефірну ланку.

Показання до застосування ЛЗ: суправентрикулярні тахіаритмії, включаючи мерехтіння передсердь, тріпотіння передсердь; синусова тахікардія; тахікардія, АГ, в тому числі під час і після операцій; для швидкої регуляції частоти шлуночкового ритму в пацієнтів з фібриляцією передсердь або тріпотінням передсердь у періоди перед операцією, після операції та в інших випадках, коли потрібно проведення швидкої регуляції частоти шлуночкового ритму з використанням препарату короткої дії; при некомпенсованій синусовій тахікардії, при якій необхідно специфічне втручання для швидкої регуляції ЧСС; не призначений для застосування при хр. станах.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: суправентрикулярна тахіаритмія - дозування слід добирати індивідуально, шляхом титрування, при якому кожний крок містить навантажувальну дозу і наступну підтримуючу дозу; навантажувальна доза завжди становить 500 мкг/кг маси тіла (0,05 мл/кг при концентрації препарату 10 мг/мл), яка вводиться протягом 1 хв; ефективною підтримуючою дозою препарату для лікування суправентрикулярної тахіаритмії є 50-200 мкг/кг/хв, хоча використовувалися і такі високі дози, як 300 мкг/кг/хв.; для невеликої кількості пацієнтів достатньою є доза 25 мкг/кг/хв; схема початку лікування і підтримуючої терапії - навантажувальна доза 500 мкг/кг/хв протягом 1 хв, потім підтримуюча доза 50 мкг/кг/хв протягом 4 хв; при позитивному результаті - підтримуюча доза 50 мкг/кг/хв.; при негативному результаті протягом 5 хв - повторити введення з дозуванням 500 мкг/кг/хв протягом 1 хв; підвищити підтримуючу дозу до 100 мкг/кг/хв протягом 4 хв; при позитивному результаті - підтримуюча доза 100 мкг/кг/хв.; при негативному результаті протягом 5 хв - повторити введення з дозуванням 500 мкг/кг/хв протягом 1 хв; підвищити підтримуючу дозу до 150 мкг/кг/хв протягом 4 хв; при позитивному результаті: введення підтримуючої дози 150 мкг/кг/хв.; при негативному результаті - повторити введення з дозуванням 500 мкг/кг/хв протягом 1 хв; підвищити підтримуючу дозу до 200 мкг/кг/хв і залишити на цьому рівні; при досягненні бажаного ступеня зниження ЧСС або граничного рівня безпеки, необхідно припинити введення навантажувальної дози і знизити базовий інтервал дозування при підтримуючому введенні з 50 мкг/кг/хв до 25 мкг/кг/хв або ще нижче; за необхідності інтервал між кроками титрування можна збільшити з 5 до 10 хв; з появою побічних реакцій можна знизити дозування препарату або припинити введення; фармакологічні побічні реакції повинні припинитися протягом 30 хв.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна системи - безсимптомна гіпотензія, симптоматична гіпотензія (потовиділення, запаморочення), порушення периферичного кровообігу, блідість, приплив крові до обличчя, брадикардія (ЧСС менше 50 уд/хв), біль у грудях, непритомність, набряк легенів і AV-блокада, брадикардія/синусова пауза/асистолія; ЦНС - запаморочення, сонливість, сплутаність свідомості, головний біль, психомоторне збудження, відчуття втоми, парестезії, астенія, депресія, порушення мислення, занепокоєння, анорексія, судоми; органи дихання - бронхоспазм, утруднення дихання, задишка, назальна гіперемія, хрипи; ШКТ – нудота, блювання, диспепсія, закреп, сухість у роті і відчуття дискомфорту в ділянці живота, порушення смакових відчуттів; шкіра (у місці введення) - побічні реакції в місці ін'єкції, включаючи запалення і ущільнення, набряки, почервоніння або зміна забарвлення шкіри, печіння в місці ін'єкції, тромбофлебіт і місцевий некроз шкіри при екстравазації; інше - затримка сечі, порушення мовлення, зору, біль у міжлопатковий ділянці, озноб і пропасниця; у періопераційному періоді - брадикардія і бронхоспазм.

Противопоказання до застосування ЛЗ: виражена брадикардія (ЧСС менше 50); CCCB; AV- і SA-блокада II - III ступеня; кардіогенний шок; г. серцева недостатність; гіперчутливість до препарату; вік до 18 років (безпека і ефективність застосування препарату не встановлені).

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 10 мг/мл по 10 мл у фл.; конц. для приготування р-ну для інфузій, 250 мг/мл по 10 мл в амп.

Торгова назва:

II. Бревіблок 10 мг/мл®, Бревіблок 250 мг/мл, Baxter Healthcare Limited, Індія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Метопрололу тартрам (Metoprolol tartrate) *** (див. п.2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метопрололу сукцинат (Metoprolol succinati) *** (див. п.2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пропранолол (Propranolol) *** (див. п.2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

2.13.3. Антиаритмічні препарати III класу

∴ Ф0В7 **Аміодарон (Amiodarone) ***

Фармакотерапевтична група: C01BD01 - антиаритмічні препарати III класу.

Основна фармакотерапевтична дія: антиаритмічна дія; подовжує III фазу потенціалу дії серцевих клітин в основному за рахунок уповільнення току в калієвих каналах; спричиняє брадикардичний ефект в результаті зниження автоматизму синусового вузла; така дія не є антагоністичною щодо до атропіну; має неконкурентну α - та β -антиадренергічну дію; уповільнює провідність у SA-вузлі, передсердях та AV-вузлі, що більш виражено при прискоренні ритму; не змінює внутрішньошлуночкову провідність; збільшує рефрактерний період та зменшує збудливість міокарда на передсердному, AV-вузловому та шлуночковому

рівнях; уповільнює провідність та подовжує рефрактерний період у додаткових AV-шляхах; зменшує споживання кисню міокардом за рахунок помірного зниження периферичного опору та зменшення ЧСС; збільшує коронарний кровотік завдяки безпосередньому впливу на гладку мускулатуру артерій міокарда та підтримує серцевий викид шляхом зниження АТ та периферичного опору, не виявляючи будь-яких негативних інотропних ефектів; у пацієнтів, які нещодавно перенесли ІМ або страждають на хр. серцеву недостатність, що приймали середню щоденну підтримуючу дозу від 200 до 400 мг значно знижується загальний показник смертності та смертність від порушень серцевого ритму; повільно виводиться; біодоступність після перорального застосування у різних пацієнтів коливається від 30% до 80%.

Показання для застосування ЛЗ: профілактика рецидивів шлуночкової тахікардії, яка становить загрозу для життя хворого; симптоматичної шлуночкової тахікардії, яка призводить до непрацездатності; суправентрикулярної тахікардії, що потребує лікування, та у тих випадках, коли інші препарати не мають терапевтичного ефекту або протипоказані; фібриляції шлуночків; ІХС та/або порушення функції лівого шлуночка.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: звичайна рекомендована доза для дорослих становить по 200 мг 3 р/добу впродовж 8–10 днів; у деяких випадках на початку лікування можуть застосовуватися вищі дози (4–5 табл./добу), які приймають впродовж нетривалого періоду часу та під електрокардіографічним контролем; підтримуюче лікування (слід застосовувати мінімально ефективну дозу) - залежно від реакції хворого на застосування препарату підтримуюча доза для дорослих може становити від ½ табл./добу (1 табл. кожні 2 дні) до 2 табл./добу; в/в введення призначається, коли потрібно швидке отримання ефекту препарату або якщо неможливо його пероральне застосування; препарат можна вводити тільки на ізотонічному (5%) р-ні глюкози; навантажувальна доза звичайно становить 5 мг/кг маси тіла хворого і вводиться тільки в р-ні глюкози від 20 хв до 2 год; введення можна повторювати 2-3 рази протягом 24 год; швидкість інфузії потрібно коригувати відповідно до результатів; терапевтичний ефект препарату виявляється протягом перших хв введення та потім поступово знижується після його завершення, тому необхідна підтримуюча інфузія; підтримуюча доза - 10-20 мг/кг/добу (в середньому від 600 до 800 мг на добу) в 250 мл р-ні глюкози протягом декількох днів; МДД – 1 200 мг/добу; з першого дня інфузії необхідно почати перехід на пероральний прийом препарату (по 3 табл./добу); за необхідності цю дозу можна збільшити до 4-5 табл./добу; для дітей старше 3 років рекомендовано - 5 мг/кг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ушкодження зору - мікрівідкладення в ділянці рогівки, які у дорослих виникають майже постійно, і найчастіше локалізуються в зоні під зіницею, однак їх поява не є протипоказанням для продовження лікування, порушення зору у вигляді виникнення забарвленого ореола при яскравому світлі або затуманювання зору, нейропатія зорового нерва (неврит зорового нерва), що супроводжується нечіткістю зору, зниженням гостроти зору та папілярним набряком на очному дні; ушкодження шкіри – фото сенсibiliзація (поява пігментації шкіри бузкового чи синювато-сірого кольору, що повільно зникає (протягом від 10 до 24 місяців) при тривалому застосуванні високих щоденних доз), еритема висипання на шкірі, ексфолювативний дерматит, випадання волосся; щитовидна залоза - збільшення рівня Т4 при нормальному або дещо зниженому рівні Т3 за відсутності клінічних ознак дистиреозу, класична форма гіпотиреозу (збільшення маси тіла, чутливість до холоду, апатія, сонливість, підвищення рівня тиреотропного гормону); гіпертиреоз (незначна втрата маси тіла нез'ясованої етіології, зменшення антиангінальної та/або антиаритмічної ефективності препарату); в осіб літнього віку можуть спостерігатися психічні розлади чи навіть тиреотоксикоз; легеневі симптоми - дифузна інтерстиціальна або альвеолярна пневматія та облітеруючий бронхіоліт з пневмонією, задишка при навантаженнях, сухий кашель; втома, втрата маси тіла, незначне підвищення т^о тіла; плеврит на фоні інтерстиціальної пневмонії; бронхоспазм, зокрема у пацієнтів, хворих на БА, г. респіраторний дистрес-с-м, крововиливи в легені; ЦНС і периферична нервова система -- тремор або інші екстрапірамідні симптоми; порушення сну, включаючи кошмарні сновидіння; сенсорні, моторні чи змішані периферичні нейропатії, міопатія, сенсорні, моторні чи змішані периферичні нейропатії та міопатії, мозочкова атаксія; доброякісна внутрішньочерепна гіпертензія; головний біль; помірне та ізольоване підвищення рівня трансаміназ (у 1,5–3 рази), г. ушкодження печінки, хр. ушкодження печінки під час тривалого лікування; кардіологічні симптоми - помірна, дозозалежна брадикардія, СА- та AV-блокада різного ступеня, зупинка синусового вузла (при дисфункції синусового вузла, у пацієнтів літнього віку); ШКТ - нудота, блювання, порушення смаку; вплив на репродуктивну систему – епідидиміт; судинні симптоми – васкуліт; вплив на кровеносну та лімфатичну систему – тромбоцитопенія; імунна система - ангіоневротичний набряк (набряк Квінке); ниркова недостатність, що супроводжується помірним підвищенням рівня креатиніну.

Протипоказання до застосування ЛЗ: синусова брадикардія та СА-блокада серця за відсутності корекції штучним водієм ритму серця (кардіостимулятором). СССВ за відсутності корекції штучним водієм ритму серця (ризик зупинки синусового вузла); порушення провідності високого ступеня за відсутності корекції штучним водієм ритму; гіпертиреоз; гіперчутливість до йоду, аміодарону або до будь-якого компонента препарату; I і II триместри вагітності; період годування груддю; комбінація з препаратами, здатними викликати пароксизмальну шлуночкову тахікардію типу «torsade de pointes» антиаритмічними препаратами класу Ia (хінідин, гідрохінідин, дизопірамід); антиаритмічними препаратами класу III (соталол, дофетилід, ібутилід); іншими ЛЗ, такими як бепридил, цизаприд, дифеманіл, еритроміцин (в/в), мізоластин, моксифлоксацин, спіраміцин (в/в), вінкамін (в/в); сультопридом.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,2 г, р-н для ін'єкцій 5% по 3 мл (150 мг) в амп.

Торгова назва:

I. Амідарон, ЗАТ "Київський вітамінний завод"

Аміодарон, ВАТ "Вітаміни" н/д

Аміодарон-ЛХ, ЗАТ "Лекхім-Харків" н/д

Аритміл, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

Кардіодарон- Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

Міоритміл-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

II. Амідарон, "Balkanpharma-Dupnitsa AD", Болгарія

Аміодарону гідрохлорид, TEVA Pharmaceutical Industries Ltd, Ізраїль н/д

Аміокордин, Аміокордин®, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія
 Кордарон®, "Sanofi Winthrop Industrie", Франція **Н/Д**
 Кордарон®, "Sanofi-Winthrop Industrie" для "SANOFI-AVENTIS", Франція/Франція
 Кордарон®, "Sanofi Winthrop Industrie"; "CHINOIN Pharmaceutical and Chemical Works Private Co. Ltd. ("CHINOIN Private Co. Ltd.") для "SANOFI -AVENTIS", Франція/Угорщина/Франція

∴ Ф0В7 **Соталол (Sotalol) ***

Фармакотерапевтична група: C07AA07 – неселективні блокатори β-адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія: анти аритмічна дія; діє на β₁ і β₂ – адренорецептори; має виражену антиаритмічну дію, механізм якої полягає у збільшенні тривалості потенціалу дії та рефрактерного періоду на всіх ділянках провідникової системи серця (III клас антиаритмічних препаратів); зменшує ЧСС та скоротливість міокарда, зменшує автоматизм синусного вузла, уповільнює AV-провідність; блокуючи β₂ – адренорецептори, підвищує тонус гладенької мускулатури бронхів, судин.

Показання для застосування ЛЗ: суправентрикулярні тахіаритмії, які супроводжуються клінічною симптоматикою (у тому числі AV-вузлові/пароксизмальні тахікардії при с-мі WPW або пароксизми миготливої аритмії); профілактика пароксизмів мерехтіння і тріпотіння передсердь після відновлення синусового ритму; шлуночкові порушення серцевого ритму, які супроводжуються клінічною симптоматикою (тахіаритмії) та їх профілактика при доведеній ефективності; аритмії, спричинені надмірною циркуляцією катехоламінів або підвищеною чутливістю до катехоламінів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: в процесі лікування рекомендований регулярний контроль ЕКГ - за умови збільшення тривалості QRS; подовження інтервалу QT більше як на 25% та/або більше як на 500 мсек; подовження інтервалу PQ, більше як на 50%; появи/збільшення кількості нападів аритмії, необхідна корекція дозування або відміна препарату; лікування тахіаритмії - рекомендована початкова доза становить 40 мг 2 р/добу, в подальшому, препарат призначають у добовій дозі 160 - 320 мг, розділеній на 2 - 3 прийоми, за необхідності, дозу препарату можна підвищити до максимальної – 160 мг 3 р/добу; шлуночкові порушення серцевого ритму - початкова доза дорівнює 80 мг х 2 р/добу, добову дозу можна збільшити до 80 мг 3 р/добу або до 160 мг 2 р/добу, у випадку недостатньої ефективності, при лікуванні аритмії, які загрожують життю пацієнта, добова доза може бути збільшена до 480 мг і розподілена на 2 прийоми (призначення такої дози потребує оцінки співвідношення потенційних користі і ризику щодо можливості тяжких побічних реакцій); фібриляція передсердь - початкова доза становить 80 мг 2 р/добу, добову дозу можна збільшити до 80 мг 3 р/добу; якщо у пацієнтів з постійною фібриляцією передсердь ефективність лікування недостатня, дозу можна збільшити до максимальної – 160 мг 2 р/добу (рекомендовано збільшувати з 2 - 3-денними інтервалами); при тяжкій нирковій недостатності рекомендується застосування препарату тільки за умов регулярного контролю ЕКГ і концентрації препарату в сироватці - якщо кліренс креатиніну знижується до значень 10 - 30 мл/хв (сироватковий креатинін 2 - 5 мг/дл), рекомендується зниження дози на 50% і подовження інтервалу між прийомами препарату до 36 - 48 год; раптова відміна препарату може спричинити різке загострення захворювання, с-м "відміни" (особливо у пацієнтів з ІХС та/або аритмією), тому за необхідності лікування слід припиняти поступово; тривалість курсу лікування визначається залежно від клінічного перебігу захворювання та стану пацієнта; внаслідок відсутності достатнього терапевтичного досвіду застосовувати препарат для лікування дітей не рекомендується.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна системи - біль за грудниною, надмірне зниження АТ, ортостатичні реакції, посилення серцевої недостатності, набряки, брадикардія, аритмії, порушення AV-провідності, аномалії ЕКГ, синкопальний або пресинкопальний стани, збільшення кількості нападів стенокардії і порушення периферичної перфузії; можливі проаритмогенні ефекти (посилення існуючих/поява нових порушень серцевого ритму); шлуночкова тахіаритмія; ШКТ - порушення смаку, біль у животі, нудота, блювання, діарея, диспепсія, ксеростомія; порушення метаболізму - гіпоглікемія; збільшення загального холестерину і тригліцеридів; ЦНС - вертиго, головний біль, відчуття втоми, слабкість, порушення сну, різка зміна настрою, парестезії та відчуття холоду в кінцівках, тривожність, сплутаність свідомості, галюцинації, депресивний стан; реакції підвищеної чутливості - еритема, свербіж, екзантема, алопеція, анафілактичні реакції, пропасниця, псоріазоподібна екзантема, поява/ прогресування симптомів псоріазу; респіраторна система – диспное, задишка, бронхоспазм, алергічний бронхіт з фіброзом; органи зору – дизопія, кон'юнктивіт, кератокон'юнктивіт, зменшення сльозовиділення; органи слуху - тимчасове порушення слуху; опорно-руховий апарат - біль у м'язах і суглобах, м'язовий спазм або міастенія.

Противопоказання до застосування ЛЗ: хр. серцева недостатність; г. ІМ; шок; артеріальна гіпотензія; AV-блокада II і III ступеня; СА-блокада; СССВ; брадикардія (при ЧСС менше 50 уд/хв); подовження інтервалу QT; облітеруючі захворювання судин; обструктивні захворювання дихальних шляхів; метаболічний ацидоз; набряк гортані; тяжкий алергічний риніт; нелікована феохромоцитома; гіпокаліємія та гіпомagneмія; гіперчутливість до препарату та сульфоніламідів; рідкісна спадкова форма непереносимості галактози, дефіцит лактази або глюкозо-галактозна мальабсорбція; для пацієнтів, які лікуються соталолом (за винятком інтенсивного медикаментозного лікування), протипоказано в/в введення антагоністів кальцію типу верапамілу і дилтіазему або інших антиаритмічних препаратів.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,04 г, по 0, 08 г, по 0,16 г.

Торгова назва:

I. Соритмік, ЗАТ "Київський вітамінний завод"

Соталол-Апо, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

II. Апо-соталол, Apotex Inc., Канада

Сотатексал®, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина

2.13.4. Антиаритмічні препарати IV класу

2.13.4.1. Антагоністи кальцієвих каналів

∴ Ф0В7 **Верапаміл (Verapamil) *** (див. п.2.3.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дилтіазем (Diltiazem)** * (див. п.2.3.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

Інші засоби

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Магнію аспарагінат + калію аспарагінат (Potassium and magnesium aspartate)** **

I. Аспаркам, р-н для ін'єкцій, 1 мл р-ну містить магнію аспарагінату безводного - 40.0 мг (еквівалентно 3.37 мг магнію), калію аспарагінату безводного - 45.2 мг (еквівалентно 10.33 мг калію), табл., 1 табл. містить магнію аспарагінату - 0.175 г (11.8 мг іона магнію), калію аспарагінату - 0.175 г (36.2 мг іона калію), виробництва АТ "Галичфарм"	□
Аспаркам, табл., 1 табл. містить магнію аспарагінату - 0.175 г (відповідає 11.8 мг іона магнію), калію аспарагінату - 0.175 г (відповідає 36.2 мг іона калію), виробництва ВАТ "Луганський ХФЗ"	□
Аспаркам, табл., 1 табл. містить магнію аспарагінату - 0.175 г (відповідає 11.8 мг іона магнію), калію аспарагінату - 0.175 г (відповідає 36.2 мг іона калію), виробництва ВАТ "ХФЗ "Червона зірка"	□
Аспаркам, табл., 1 табл. містить магнію аспарагінату - 0.175 г (відповідає 11.8 мг іона магнію), калію аспарагінату - 0.175 г (відповідає 36.2 мг іона калію), виробництва ТОВ "Стиролбіофарм"	н/д
Аспаркам-Здоров'я, табл., 1 табл. містить магнію аспарагінату - 0.175 г (відповідає 11.8 мг іона магнію), калію аспарагінату - 0.175 г (відповідає 36.2 мг іона калію), виробництва ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	□
Аспаркам-Фармак, р-н для ін'єкцій, 1 мл р-ну містить магнію аспарагінату безводного - 40.0 мг (еквівалентно 3.37 мг магнію), калію аспарагінату безводного - 45.2 мг (еквівалентно 10.33 мг калію), табл., 1 табл. містить магнію аспарагінату - 0.175 г (відповідає 11.8 мг іона магнію), калію аспарагінату - 0.175 г (відповідає 36.2 мг іона калію), виробництва ВАТ "Фармак"	□
Калію і магнію аспарагінат, р-н для інфузій, 1 мл р-ну містить кислоти D,L-аспарагінової - 15.16 мг, калію гідроокису - 3.283 мг, магнію окису - 1.116 мг, виробництва Дочірнє підприємство "ЧПК-Фарма" ТОВ "Черкаська продовольча компанія"	□
Калію і магнію аспарагінат, р-н для інфузій, 1 мл розчину містить: кислоти D,L-аспарагінової - 15.16 мг, калію гідроокису - 3.283 мг, магнію окису - 1.116 мг, виробництва Дочірнє підприємство "Львівдіалік" ДАК "Укрмедпром"	□
II. Панангін, табл., вкриті оболонкою, 1 табл. містить магнію аспарагінату безводного 140 мг (еквівалентно 11,8 мг іона магнію); калію аспарагінату безводного 158 мг (еквівалентно 36, 2 мг іона калію), р-н для ін'єкцій, 1 мл р-ну містить магнію аспарагінату безводного - 40.0 мг (еквівалентно 3.37 мг магнію), калію аспарагінату безводного - 45.2 мг (еквівалентно 10.33 мг калію), виробництва "Gedeon Richter Plc.", Угорщина	□
Панангін, табл., вкриті оболонкою, 1 табл. містить магнію аспарагінату безводного 140 мг (еквівалентно 11,8 мг іона магнію); калію аспарагінату безводного 158 мг (еквівалентно 36, 2 мг іона калію), р-н для ін'єкцій, 1 мл р-ну містить магнію аспарагінату безводного - 40.0 мг (еквівалентно 3.37 мг магнію), калію аспарагінату безводного - 45.2 мг (еквівалентно 10.33 мг калію), виробництва Richter Gedeon Ltd Угорщина	□

2.14. Лікарські засоби, які впливають на згортання крові та функцію тромбоцитів

2.14.1. Антикоагулянти прямої дії

2.14.1.1. Нефракціонований стандартний гепарин

∴ Ф0В7 **Гепарин натрію (Heparin sodium)** * (див. п.13.8.1.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

2.14.1.2. Низькомолекулярні фракціоновані гепарини

∴ Ф0В7 **Далтепарин натрію (Dalteparine sodium)** * (див. п.13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Еноксапарин натрію (Enoxaparin sodium)** * (див. п.13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Надропарин кальцію (Nadroparin calcium)** * (див. п.13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

2.14.1.3. Похідні синтетичних пентасахаридів

∴ Ф0В7 **Фондапаринукс (Fondaparinux)** * (див. п.13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

2.14.1.4. Інгібітори тромбіну прямої дії

∴ Ф0В7 **Бівалірудин (Bivalirudin)** * (див. п.13.2.4. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

2.14.2. Антикоагулянти непрямой дії

2.14.2.1. Похідні кумаринів

2.14.2.1.1. Похідні монокумаринів

∴ Ф0В7 **Варфарин (Warfarin)*** (див. п.13.8.1.1. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

2.14.2.1.2. Похідні індантіону

∴ Ф0В7 **Феніндіон (Phenindione)*** (див. п.13.8.1.1. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

2.14.3. Антиагреганти

2.14.3.1. Препарати ацетилсаліцилової кислоти

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)*, ****

Фармакотерапевтична група: N02BA01- антитромботичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: дезагрегантна, аналгетична, жарознижувальна, протизапальна дія; пригнічує агрегацію тромбоцитів шляхом блокування синтезу тромбоксану А2; механізм її дії полягає у незворотній інактивації ферменту циклооксигенази (ЦОГ-1); зазначений інгібуючий ефект особливо виражений для тромбоцитів, оскільки вони не здатні до ресинтезу вказаного ферменту; визнають також, що ацетилсаліцилова кислота виявляє й інші інгібуючі ефекти на тромбоцити; завдяки зазначеним ефектам, її застосовують при багатьох судинно-васкулярних захворюваннях.

Показання для застосування ЛЗ: для зниження ризику смерті у пацієнтів з підозрою на гострий інфаркт міокарда; смерті у пацієнтів, які перенесли інфаркт міокарда; транзиторних ішемічних атак (ТІА) та інсульту у пацієнтів з ТІА; захворюваності і смерті при стабільній і нестабільній стенокардії; для профілактики тромбозів і емболій після операцій на судинах (черезшкірна транслюмінарна катетерна ангиопластика (РТСА), ендартеректомія сонної артерії, аортокоронарне шунтування (СABG), артеріовенозне шунтування); тромбозів глибоких вен і емболій легень після довготривалої іммобілізації (після хірургічних операцій); ІМ у пацієнтів з високим ризиком розвитку серцево-судинних ускладнень (ЦД, контрольована АГ) та особам із багатofакторним ризиком серцево-судинних захворювань (гіперліпідемія, ожиріння, тютюнопаління, літній вік та ін.); для вторинної профілактики інсульту.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають дорослим та дітям старше 16 років внутрішньо до їди; для зниження ризику смерті в пацієнтів із підозрою на г. ІМ застосовують препарат у дозі 100 мг/добу; для зниження ризику смерті в пацієнтів, які перенесли ІМ застосовують 100 мг/добу; для вторинної профілактики інсульту застосовують препарат у дозі 100 мг/добу; для зниження ризику ТІА та інсульту в пацієнтів з ТІА застосовують 100 - 200 мг/добу; для зниження ризику розвитку захворювання і смерті у пацієнтів зі стабільною і нестабільною стенокардією: від 100 мг/добу; для профілактики тромбозів і емболій після операцій на судинах (черезшкірна транслюмінарна катетерна ангиопластика, ендартеректомія сонної артерії, аортокоронарне шунтування, артеріовенозне шунтування) застосовують від 100 мг до 300 мг на добу; для профілактики тромбозів глибоких вен і емболій легень після довготривалого стану іммобілізації (після хірургічних операцій) - 100 – 200 мг/добу або 300 мг/добу через день; для профілактики інфаркту міокарда в пацієнтів із високим ризиком розвитку серцево-судинних ускладнень (ЦД, контрольована АГ) та особам з багатofакторним ризиком серцево-судинних захворювань (гіперліпідемія, ожиріння, тютюнопаління, літній вік) застосовують 100 мг/добу; дозування 300 мг на добу може короткочасно застосовуватися за терапевтичними показаннями.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - диспепсія, біль в епігастральній ділянці та абдомінальний біль, запалення ШКТ, ерозивно-виразкові ураження ШКТ, які можуть в поодиноких випадках, спричинити шлунково-кишкові геморагії і перфорації з відповідними лабораторними показниками та клінічними проявами; підвищення ризику розвитку кровотеч (інтраопераційні геморагії, гематоми, кровотечі з органів сечостатевої системи, носові кровотечі, кровотечі з ясен, геморагії ШКТ, мозкові геморагії); геморагії можуть призвести до г. і хр. постгеморагічної анемії/залізодофіцитної анемії з відповідними лабораторними проявами і клінічними симптомами (астенія, блідість шкірного покриву, гіперперфузія); гіперчутливість до саліцилатів – АР (висип, кропив'янка, набряк, свербіж); у хворих на БА - збільшення частоти виникнення бронхоспазму; АР, які потенційно вражають шкіру, респіраторний тракт, ШКТ і кардіоваскулярну систему; дуже рідко - тяжкі реакції, включаючи анафілактичний шок; транзиторна печінкова недостатність із підвищенням рівня трансаміназ печінки; запаморочення і дзвін у вухах.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до саліцилатів; хр. астма, спричинена застосуванням саліцилатів або НПЗЗ в анамнезі; г. пептичні виразки; геморагічний діатез; виражена ниркова недостатність; виражена печінкова недостатність; виражена серцева недостатність; комбінація з метотрексатом у дозуванні 15 мг/тиждень або більше; ІІІ триместр вагітності.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 30 мг, по 80 мг, по 100 мг, по 325 мг; табл., вкриті кишковорозчинної оболонкою, по 75 мг, по 100 мг, по 150 мг, по 300 мг; табл. по 0,05%; табл. шипучі по 500 мг.

Торгова назва:

І. Асацил-А, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

н/д

Аспекард, ВАТ "Концерн "Стирол"

н/д

Аспекард, ТОВ "Стиролбіофарм"

Аспетер, ТОВ "Стиролбіофарм"

Ацекардін, ВАТ "Фітофарм"

Ацетилсаліцилова кислота, ТОВ "Агрофарм"

Ацетилсаліцилова кислота, АТ "Стома"

н/д

Ацетилсаліцилова кислота, ВАТ "Монфарм"

Ацетилсаліцилова кислота, ВАТ "Лубнифарм"

Ацетилсаліцилова кислота, ВАТ "Луганський ХФЗ"	☐
Ацетилсаліцилова кислота, АТ "Галичфарм"	☐
Ацетилсаліцилова кислота-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
ІІ. Анопірин, "Slovakofarma" j.s.c., Словацька республіка	н/д
Асафен, "Pharmascience Inc.", Канада	☐
Аспірин кардіо, "Bayer AG"; "Bayer Bitterfeld GmbH"; "Chimica Pharmaceutica Bayer S.A." для "Bayer Consumer Care AG", Німеччина/Іспанія/Швейцарія	☐
Аспірин®, "Bayer AG" для "Bayer Consumer Care AG", Німеччина/Швейцарія	☐
Аспірин® 1000, "Bayer Bitterfeld GmbH"; "Bayer HealthCare AG" для "Bayer Consumer Care AG", Німеччина/Німеччина/Швейцарія	☐
Аспровіт, ТОВ "Вітал-ХД", Естонія	☐
Ацетилсаліцилова кислота, "Pharmascience Inc.", Канада	☐
Ацетилсаліцилова кислота, РУП "Борисовський завод медичних препаратів" м.Борисов Мінська обл., Республіка Білорусь	н/д
Годасал®, "Dr. R. Pflieger Chemische Fabrik GmbH", Німеччина	н/д
Екорин, USV LIMITED, Індія	☐
Лоспирин™, KUSUM HEALTHCARE PVT. LTD., Індія	н/д
Полокард, "Polpharma" Pharmaceutical Works S.A., Польща	☐
Екорин, "USV LIMITED", Індія	☐
Терапін, "Sagmel Inc.", США	☐
Тромбо АСС 100, "Lannacher Heilmittel GmbH", Австрія	☐
Тромбо АСС 50, "Lannacher Heilmittel GmbH", Австрія	☐
Тромбо АСС 75, "Lannacher Heilmittel GmbH", Австрія	☐
Тромбогард, Adipharm EAD, Болгарія	н/д
Упсарин Упса 500 мг, "Bristol-Myers Squibb", Франція	☐

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 Кислота ацетилсаліцилова + кислота аскорбінова (Acetylsalicylic acid + ascorbic acid) **	
ІІ. Аспірин® С, табл., 1 табл. містить кислоти ацетилсаліцилової - 400.0 мг, кислоти аскорбінової - 240.0 мг, виробництва "Bayer AG"; "Bayer Bitterfeld GmbH" для "Bayer Consumer Care AG", Німеччина/Німеччина/Швейцарія	☐
Аспровіт С, табл. шипучі, кислоти ацетилсаліцилової 0,4 г, кислоти аскорбінової 0,3 г, ТОВ "Вітал-ХД", Естонія	☐

2.14.3.2. Похідні тієнопіридину

∴ Ф0В7 Клопідогрель (Clopidogrel)* (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)	
∴ Ф0В7 Тиклопідин (Ticlopidine)* (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)	

2.14.3.3. Блокатори глікопропінових ІІв/ІІІа рецепторів тромбоцитів

∴ Ф0В7 Ептіфібамід (Eptifibatide)* (див.п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)	
---	--

2.14.4. Фібролітики

∴ Ф0В7 Альтеплаза (Alteplase)* (див. п.13.8.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)	
∴ Ф0В7 Стрептокіназа (Streptokinase)* (див. п.13.8.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)	
∴ Ф0В7 Тенектеплаза (Tenecteplase)* (див. п.13.8.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)	

2.15. Гіполіпідемічні лікарські засоби

2.15.1. Інгібітори редуктази 3-гідрокси-3-метилглутарил-коензим А (ГМГ-КоА) або статини

∴ Ф0В7 Аторвастатин (Atorvastatin)*	
--	--

Фармакотерапевтична група: С10АА05 - препарати, що знижують рівень холестерину і тригліцеридів у сироватці крові. Інгібітори ГМГ–КоА-редуктази.

Основна фармакотерапевтична дія: антихолестеринамічна дія; селективний конкурентний інгібітор редуктази 3-гідрокси-3-метилглутарил-коензиму А (ГМГ-КоА) – ензиму, який регулює швидкість перетворення ГМГ-КоА в мевалонат - прекурсор стеролів (в т.ч. – холестерину); у пацієнтів з гомозиготною і гетерозиготною родинною гіперхолестеринемією (РГ), неспадковою формою гіперхолестеринемії та змішаними дисліпідеміями аторвастатин зменшує концентрацію загального холестерину, холестерин-ліпопротеїнів низької щільності (Х-ЛНЩ) та аполіпопротеїну Б (апо Б); зменшує концентрацію холестерин-ліпопротеїнів дуже низької щільності (Х-ЛДНЩ) і тригліцеридів (ТГ) і дещо збільшує кількість холестерин-ліпопротеїну

високої щільності (Х-ЛВЩ), знижує рівні холестерину і ліпопротеїнів у плазмі за рахунок пригнічення ГМГ-КоА редуктази та синтезу холестерину в печінці і збільшення кількості печінкових рецепторів ЛНЩ на поверхні клітин, що призводить до посилення захоплення і катаболізму ЛНЩ, зменшує синтез ЛНЩ і кількість часток ЛНЩ; препарат викликає виражене і стійке підвищення активності ЛНЩ-рецепторів у поєднанні зі сприятливими змінами якості ЛНЩ-часток, що циркулюють; знижує рівень ЛНЩ у хворих із гомозиготною сімейною гіперхолестеринемією, в яких терапія звичайними гіполіпідемічними засобами часто є малоефективною; фармакологічну активність виявляє як аторвастатин, так і деякі його метаболіти; первинним місцем дії аторвастатину є печінка, яка відіграє головну роль у синтезі холестерину та кліренсі ЛНЩ; зменшення рівня Х-ЛНЩ добре корелює з дозою препарату та концентрацією його в організмі; індивідуальне дозування препарату ґрунтується на терапевтичній відповіді; під час вивчення дозового ефекту аторвастатин (10 – 80 мг) зменшував рівень загального холестерину (30 – 46%), Х-ЛНЩ (41 – 61%), апо В (34 – 50%) і ТГ (14 – 33%); це характерно для пацієнтів з гетерозиготною родинною гіперхолестеринемією, неспадковою формою гіперхолестеринемії і змішаною формою гіперліпідемії, включаючи хворих на інсуліннезалежний ЦД; у пацієнтів з ізольованою гіпертригліцеридемією аторвастатин зменшує рівень загального холестерину (3Х), Х-ЛНЩ, Х-ЛДНЩ, апо В, ТГ, холестерин-ліпопротеїн невисокої щільності та підвищує Х-ЛВЩ; у пацієнтів із дисбеталіпопротеїнемією аторвастатин зменшує рівень холестерин-ліпопротеїну середньої щільності (Х-ЛСЦ); у пацієнтів із гіперліпопротеїнемією Фредриксонівського типу ІІа та ІІб середній відсоток підвищення Х-ЛВЩ при застосуванні 10 – 80 мг аторвастатину становив 5,1 – 8,7% незалежно від дози; крім того відмічалось значуще дозозалежне зменшення співвідношень 3Х/Х-ЛВЩ і Х-ЛНЩ/Х-ЛВЩ; вплив аторвастатину у дозі 80 мг/добу протягом 16 тижнів на виникнення ішемії та загальну смертність у хворих на нестабільну стенокардію чи ІМ без зубця Q виявився значущим зниженням ризику ішемії міокарда та летальності, зменшенням ризику випадків регоспіталізації з приводу стенокардії та підтверженої ішемії міокарда; препарат зменшував ризик розвитку ішемії та смерті обернено пропорційно концентрації Х-ЛНЩ, зменшував ризик ішемії та смерті у хворих на ІМ без зубця Q та нестабільну стенокардію однаково у чоловіків і жінок і у пацієнтів як до 65, так і старше 65 років; профілактика кардіоваскулярних ускладнень - аторвастатин значно зменшував частоту фатальних серцево-судинних захворювань і не фатального ІМ, загальну частоту кардіоваскулярних захворювань, частоту фатального і нефатального інсульту, зменшував необхідність виконання реваскуляризації міокарда; при застосуванні аторвастатину загальна смертність і летальність від серцево-судинних захворювань зменшувались незначно, але відмічалися сприятливі тенденції; лікувальний ефект не залежав від статі, віку або початкового рівня Х-ЛНЩ; у хлопчиків і дівчаток у постменархіальний період (10 – 17 років) з гетерозиготною сімейною гіперхолестеринемією чи тяжкою гіперхолестеринемією аторвастатин у дозі 10 – 20 мг/добу суттєво знижує рівень загального холестерину, Х-ЛНЩ, тригліцеридів та апо В в плазмі; при цьому не було виявлено суттєвого впливу на зріст та статеве дозрівання у хлопчиків або на тривалість менструального циклу у дівчаток; вплив довготривалої ефективності терапії аторвастатином у дитинстві на зменшення захворюваності та смертності у дорослому віці не встановлений.

Показання для застосування ЛЗ: як доповнення до дієти для лікування пацієнтів з підвищеним рівнем загального холестерину, холестерин-ліпопротеїнів низької щільності, аполіпопротеїну В, тригліцеридів, з метою збільшення холестерин-ліпопротеїнів високої щільності у хворих з первинною гіперхолестеринемією (гетерозиготна родинна та неспадкова гіперхолестеринемія), комбінованою (змішаною) гіперліпідемією (Фредриксонівський тип ІІа та ІІб), підвищеним рівнем тригліцеридів в сироватці крові (Фредриксонівський тип ІV) та хворих із дисбеталіпопротеїнемією (Фредриксонівський тип ІІІ) у випадках, коли дієта не забезпечує належного ефекту; для зниження рівня загального холестерину та Х-ЛНЩ у хворих з гомозиготною родинною гіперхолестеринемією; пацієнти без клінічних проявів серцево-судинних захворювань, з наявністю або відсутністю дисліпідемії, але які мають кілька факторів ризику серцево-судинних захворювань, таких як тютюнопаління, АГ, ЦД, низький рівень Х-ЛВЩ або наявність в родинному анамнезі інформації про захворювання на серцево-судинні хвороби в молодому віці з метою зменшення ризику фатальних проявів ІХС і нефатального ІМ; зменшення ризику виникнення інсульту; зменшення ризику виникнення стенокардії і необхідності виконання процедур реваскуляризації міокарда; діти (10-17 років) аторвастатин - як допоміжний засіб до дієти для зниження рівня загального холестерину, холестерин-ліпопротеїнів низької щільності та аполіпопротеїну В у хлопчиків і дівчаток у постменархіальний період, віком від 10 до 17 років із гетерозиготною родинною гіперхолестеринемією, якщо навіть за умов дотримання адекватної дієти а) рівень Х-ЛНЩ залишається ≥ 190 мг/дл (1,90 г/л) або б) рівень Х-ЛНЩ залишається ≥ 160 мг/дл (1,6 г/л) та у сімейному анамнезі має місце виникнення серцево-судинних захворювань у молодому віці; у хворих дітей має місце два чи більше інших факторів ризику виникнення серцево-судинних захворювань (тютюнопаління, АГ, ЦД, низький рівень Х-ЛВЩ або наявність в сімейному анамнезі інформації про захворювання на серцево-судинні хвороби в молодому віці).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перед початком терапії слід визначити рівень гіперхолестеринемії на фоні відповідної дієти, призначити фізичні вправи та заходи, спрямовані на зменшення ваги у пацієнтів з ожирінням, і провести лікування інших захворювань; препарат призначають у дозі 10 – 80 мг 1 р/добу щоденно, в будь-який період дня, незалежно від приймання їжі; стартова і підтримуюча доза може бути індивідуалізована відповідно до вихідного рівня Х-ЛНЩ, завдань терапії і її ефективності; через 2 – 4 тижні від початку лікування та/або корекції дози препарату слід визначити ліпідограму і відповідно до неї скоректувати дозу; первинна гіперхолестеринемія та комбінована (змішана) гіперліпідемія – в більшості випадків достатньо призначити 10 мг 1 р/добу, результат лікування стає помітним через 2 тижні, максимальний ефект спостерігається через 4 тижні, позитивні зміни підтримуються шляхом тривалого застосування; гомозиготна родинна гіперхолестеринемія - в більшості випадків у пацієнтів з гомозиготною родинною гіперхолестеринемією результат досягається застосуванням 80 мг 1 р/добу, що забезпечує зниження рівня Х-ЛНЩ понад 15% (18 – 45%); гетерозиготна родинна гіперхолестеринемія в педіатричній практиці (10 – 17-річні пацієнти) - рекомендовано призначати у стартовій дозі по 10 мг 1 р/добу щоденно; МПД - 20 мг 1 р/добу щоденно; захворювання нирок не впливають на концентрацію препарату чи зменшення рівня Х-ЛНЩ у плазмі, тому немає потреби в корекції дози.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: психічні розлади - інсомнія; ЦНС - головний біль, периферична нейропатія, парестезія; ШКТ - нудота, діарея, біль у животі, диспепсія, запор, метеоризм, панкреатит, блювання; опорно-рухова система та сполучна тканина – міальгія, міопатія, міозит, судоми м'язів; загальні прояви – астенія; обмін речовин і травлення - гіпоглікемія, гіперглікемія, анорексія; гепатобілярна система - гепатит, холестатична жовтуха; шкіра та п/ш клітковина - алопеція, свербіж, висипання; репродуктивна система – імпотенція; інфекції; кров і лімфатична система - тромбоцитопенія; імунна система - алергічні реакції (включаючи анафілаксію); метаболізм - збільшення ваги; органи слуху - дзвін у вухах; шкіра і п/ш клітковина – с-м Стівенса–Джонсона, токсичний епідермальний некроліз, мультиформна еритема, бульозні висипання, кропив'янка; загальні прояви - біль у грудній клітці, периферичні набряки, нездужання, втомлюваність.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; активні захворювання печінки чи невиясненого персистуючого підвищення активності трансаміназ, що втричі перевищує норму; вагітні, жінки, які годують груддю, або випадки ймовірного зачаття дитини внаслідок недостатніх заходів запобігання вагітності; діти віком до 10 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою по 10 мг, по 20 мг, по 40 мг, по 80 мг.

Торгова назва:

I. Аторвакор®, ВАТ "Фармак"	☐	☐
Аторвастатин, ТОВ "Львівтехнофарм"	☐	н/д
Лівостор, ЗАТ "Київський вітамінний завод"	☐	☐
Ліпікард, ВАТ "ХФЗ "Червона зірка"	☐	☐
II. Азтор, "Sun Pharmaceutical Industries Ltd", Індія	☐	☐
Актастатин, "Actavis HF" для "Actavis group HF", Ісландія	☐	н/д
Астин, "Micro Labs Limited", Індія	☐	☐
Аторкор, "Dr.Reddy's Laboratories Limited", Індія	☐	☐
Аторвастатин, Stallion Laboratories Pvt. Ltd., Індія	☐	н/д
Аторек, "EMCURE PHARMACEUTICALS LTD", Індія	☐	н/д
Аторис, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐	☐
Атормак, Macleods Pharmaceuticals Limited, Індія	☐	н/д
Атрокс, "Biofarm Ltd", Польща	☐	н/д
Емстат 10, Емстат 20, "Medopharm", Індія	☐	н/д
Ліпідекс, "Pharmacare Int. Co./BPC" для "Pharmacare Int.Co./Німецько-Палестинське СП", Палестина	☐	☐
Ліпітин А-10, "Flamingo Pharmaceuticals Ltd", Індія	☐	☐
Ліпітин А-20, "Flamingo Pharmaceuticals Ltd", Індія	☐	☐
Ліпероз, "Bilim Pharmaceuticals A.S.", Туреччина	☐	н/д
Ліпикор-5, "Intas Pharmaceuticals Ltd" для "Accord Healthcare Ltd", Індія/Великобританія	☐	н/д
Ліпикор-10, "Intas Pharmaceuticals Ltd" для "Accord Healthcare Ltd", Індія/Великобританія	☐	☐
Ліпикор-20, "Intas Pharmaceuticals Ltd" для "Accord Healthcare Ltd", Індія/Великобританія	☐	☐
Ліпикор-40, "Intas Pharmaceuticals Ltd" для "Accord Healthcare Ltd", Індія/Великобританія	☐	н/д
Ліпрістат, "Cipla Ltd", Індія	☐	н/д
Ліпримар®, "Goedecke GmbH"; "Pfizer Irland Pharmaceuticals"; "Pfizer Pharmaceuticals LLS" для "Pfizer Inc.", Німеччина/Ірландія/США	☐	☐
Сторвас, Сторвас-Н, "Ranbaxy Laboratories Limited", Індія	☐	☐
Торвадак, "Cadila Healthcare Limited", Індія	☐	☐
Торвакард 10, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка	☐	☐
Торвакард 20, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка	☐	☐
Торвакард 40, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка	☐	☐
Туліп, Туліп®, "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія	☐	☐

∴ Ф0В7 **Ловастатин (Lovastatin) ***

Фармакотерапевтична група: С10АА02 - гіполіпідемічний засіб.

Основна фармакотерапевтична дія: гіполіпідемічна, гіпохолестеринемічна дія; інгібітор переваг початкової і проміжної стадій ендогенного синтезу холестерину за рахунок специфічного пригнічення 3-гідрокси-3-метилглутарил-коензиму А (ГМГ-КоА)-редуктази, в організмі гідролізується до активного продукту вільної гідроксикислоти; вільна гідроксикислота, що є конкурентним інгібітором 3-гідрокси-3 метилглутарилкоензиму А (НМГ-СоА) редуктази – ферменту, який каталізує перетворення НМГ-СоА в мевалонат, тобто початковий етап біосинтезу холестерину, і тому запобігає накопиченню потенційно токсичних стеролів, що призводить до обмеження синтезу холестерину, посиленню катаболізму, падінню переважно рівня ліпопротеїдів низької щільності (ЛНЩ), ліпопротеїдів дуже низької щільності (ЛДНЩ), а також апопротеїну В, що входить до складу ЛПНШ та інших компонентів ЛПНЩ, які циркулюють в крові, підвищує регуляцію рецепторів ЛПНЩ; препарат викликає помірне збільшення вмісту ліпопротеїдів високої щільності (ЛВЩ) і знижує рівень тригліцеридів у плазмі; крім того, НМГ-СоА швидко метаболізується зворотньо до ацетил СоА, який бере участь в багатьох процесах біосинтезу в організмі.

Показання для застосування ЛЗ: зниження підвищених рівнів загального холестерину і холестерину ЛПНЩ у пацієнтів з первинною гіперхолестеринемією при відсутності ефекту немедикаментозних заходів, в тому числі дієтотерапії; комбінована гіперхолестеринемія з гіпертригліцеридемією, коли гіперхолестеринемія є основним захворюванням; лікування коронарного атеросклерозу у хворих з ІХС, спрямоване на уповільнення розвитку захворювання.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: потрібно призначити стандартну холестеринзнижуючу дієту до початку та під час прийому лов астатину; гіперхолестеринемія - звичайна початкова доза становить 20 мг/добу одноразово під час вечері; корекція дози, якщо вона необхідна, може здійснюватися з інтервалами не менше 4 тижнів, до максимальної дози 80 мг/добу, яку призначають в один прийом або розподіляють для прийому під час сніданку і вечері; дозування потрібно зменшити, якщо рівні холестерину ЛПНЩ зменшуються нижче

75 мг/дл (1.94 ммоль/л) або рівні загального холестерину в плазмі зменшуються нижче 140 мг/дл (3.6 ммоль/л); коронарний атеросклероз - застосовують дози від 20 до 80 мг на день в один або декілька прийомів; супутня терапія – препарат ефективний при окремому застосуванні або в поєднанні з секвестрантами жирних кислот; у пацієнтів, які приймають циклоспорин, фібрати або ніацин у поєднанні з ловастатином, максимальна рекомендована доза становить 20 мг/добу; оскільки ловастатин не підлягає істотній екскреції з нирками, модифікація доз не потрібна пацієнтам з помірно нирковою недостатністю; у пацієнтів з тяжкою нирковою недостатністю (кліренс креатиніну <30 мл/хв) слід ретельно підходити до призначення дози понад 20 мг/добу і, якщо вона розцінюється як необхідна, слід обережно призначати препарат.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: метеоризм, здуття живота, пронос, запор, нудота, диспепсія, запаморочення, нечіткість зору, головний біль, м'язові судоми, міалгія, висипи і біль у животі; втомлюваність, свербіж, сухість у роті, безсоння, порушення сну і розлади смаку, міопатії і рабдоміоліз; гепатит, холестатична жовтяниця, блювання, анорексія, парестезії, периферичні невропатії, психічні порушення, алопеція, токсичний епідермальний некроліз, мультиформна еритема (включаючи с-м Стівенса-Джонсона); с-м гіперчутливості: анафілаксія, ангіоневротичний набряк, вовчакоподібний с-м, ревматична поліміалгія, васкуліт, тромбоцитопенія, лейкопенія, гемолітична анемія, позитивний тест на антинуклеарні а/т, збільшенням ШОЕ, артрит, артралгія, кропив'янка, астения, фотосенсибілізація, жар, приплив, озноб, задишка, нездужання; підвищення рівнів трансаміназ сироватки, відхилення від норми показників функції печінки, в тому числі підвищення рівня лужної фосфатази та білірубіну, підвищення рівня КК сироватки (яке можна віднести до несерцевої фракції КК).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; виражене порушення функції печінки, підвищення рівнів сироваткових трансаміназ; вагітність і годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 10 мг, 20 мг, по 40 мг

Торгова назва:

I. Ловакор, ВАТ "Київмедпрепарат"

н/д

Ловастатин, ВАТ "Київмедпрепарат"

□ □

II. Ліпрокс, "Biofarm Ltd", Польща

н/д

Ловагексал®, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина/Німеччина

□ □

Ловастатин, "Biofarm Ltd", Польща

н/д

Мевакор, "Merck Sharp & Dohme B.V." корпорації "Merck Sharp & Dohme", Нідерланди/США

н/д

.: Ф0В7 **Правастатин (Pravastatin)**

Фармакотерапевтична група: С10АА03 - гіполіпідемічні засоби. Інгібітори ГМГ-КоА редуктази.

Основна фармакотерапевтична дія: гіполіпідемічна дія; конкурентний інгібітор 3-гідрокси-3-метилглутарилкоензиму А (ГМГ-КоА) редуктази - ферменту, що каталізує початковий етап біосинтезу холестерину; правастатин забезпечує гіполіпідемічну дію завдяки двом механізмам - завдяки оборотному пригніченню активності ГМГ-КоА редуктази викликає помірне зниження внутрішньоклітинних запасів холестерину, що приводить до збільшення кількості рецепторів для ліпопротеїди низької щільності (ЛПНЩ) на поверхні клітини і підвищення рівня катаболізму, здійснюваного через рецептори, та виведення з організму ЛПНЩ, що знаходяться в кровообігу та препарат дещо пригнічує утворення ЛПНЩ внаслідок зменшення синтезу в печінці ліпопротеїдів дуже низької щільності (ЛПДНЩ), попередників ЛПНЩ; у хворих на первинну гіперхолестеринемію правастатин помітно знижує вміст загального холестерину і холестерину ЛПНЩ, співвідношення загальний-Х/Х-ЛПВЩ і Х-ЛПНЩ/Х-ЛПВЩ, знижує холестерин у ЛПДНЩ і концентрацію тригліцеридів у плазмі, а також дещо підвищує вміст Х-ЛПВЩ; терапевтичний ефект відмічається в межах одного тижня, а максимальний ефект досягається в межах чотирьох тижнів; такий ефект зберігається протягом тривалих періодів лікування; одноразова добова доза, прийнята ввечері, є токою ж ефективною, як і аналогічна загальна добова доза, прийнята два рази на день.

Показання для застосування ЛЗ: з метою зменшення ризику виникнення епізодів г. коронарної недостатності, обумовлених підвищеним рівнем холестерину у пацієнтів при наявності або відсутності ІХС та інших факторів ризику; первинна профілактика коронарної недостатності; при гіперхолестеринемії без клінічних проявів ІХС препарат призначають з метою зменшення ризику розвитку ІМ, зменшення ризику виникнення необхідності у проведенні заходів щодо реваскуляризації міокарда, зменшення ризику серцево-судинної смертності; вторинна профілактика загострень серцево-судинних захворювань; уповільнення прогресування коронарного атеросклерозу; гіперліпідемія; показаний як доповнення до дієти для зниження підвищеної концентрації загального холестерину, холестерину в складі ліпопротеїдів низької щільності (ЛПНЩ) і тригліцеридів у хворих на первинну гіперхолестеринемію і змішану дизліпідемію.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перед початком лікування препаратом хворому треба призначити стандартну дієту для зниження рівня холестерину; під час лікування препаратом хворий повинен дотримуватися цієї дієти; рекомендована доза препарату становить від 10 до 40 мг 1 р/добу перед сном (МДД - 40 мг); звичайна початкова доза - 10-20 мг; якщо концентрація холестерину в сироватці значно підвищена (наприклад, загальний холестерин більше 300 мг/дл), початкову дозу можна підвищити до 40 мг/добу; препарат можна приймати незалежно від прийому їжі, а добову дозу можна розділити на 2 - 3 прийоми; оскільки максимальний ефект призначеної дози виявляється в межах чотирьох тижнів, у цей період слід регулярно визначати вміст ліпідів і, відповідно, проводити коригування дози з урахуванням відповіді хворого на препарат і встановлені правила лікування.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота, блювання, діарея, запор, біль у животі, метеоризм; кістково-м'язова система: біль у кістках і м'язах; ЦНС - головний біль, запаморочення; шкіра: шкірні висипання; сечово-статева система: дизуричні явища; загальні прояви: втома, біль у грудях (не серцевий).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, захворювання печінки в активній стадії, незрозуміле персистуюче підвищення показників функціональних тестів печінки; вагітність, лактація; вік до 18 років

Форми випуску ЛЗ: табл. по 10 мг, по 20 мг.

Торгова назва:

ІІ. Ліпостат, "Bristol-Myers Squibb", Франція
 Правастатин Сандоз, Sandoz Pharmaceuticals d.d, Словенія

н/д
 н/д

∴ Ф0В7 **Розувастатин (Rosuvastatin)***

Фармакотерапевтична група: С10АА07 - гіполіпідемічні засоби. Інгібітори ГМГ-КоА редуктази.

Основна фармакотерапевтична дія: гіполіпідемічна дія; селективний конкурентний інгібітор ГМГ-КоА редуктази, ферменту, що перетворює 3-гідрокси-3-метилглутарилкоензим А у мевалонат, попередник холестерину; головною мішенню дії розувастатину є печінка, де відбувається синтез холестерину (ХС) та катаболізм ліпопротеїдів низької щільності (ЛПНЩ); препарат збільшує число печінкових рецепторів ЛПНЩ на поверхні клітин, збільшуючи захоплення та катаболізм ЛПНЩ, що, у свою чергу, призводить до пригнічення синтезу ліпопротеїдів дуже низької щільності (ЛПДНЩ), зменшуючи тим самим загальну кількість ЛПНЩ та ЛПДНЩ, зменшує підвищену кількість холестерину-ЛПНЩ (ХС-ЛПНЩ), загального холестерину та тригліцеридів (ТГ), дещо збільшує кількість холестерину-ліпопротеїдів високої щільності (ХС-ЛПВЩ), зменшує кількість аполіпопротеїну В (АпоВ), ХС-нелПВЩ, ХС-ЛПДНЩ, ТГ-ЛПДНЩ та дещо підвищує рівень аполіпопротеїну А-І (АпоА-І), зменшує співвідношення АпоВ/АпоА-І; терапевтичний ефект проявляється протягом 1 тижня після початку терапії, через 2 тижні лікування ефект досягає 90% від максимального можливого; максимальний ефект досягається через 4 тижні і після цього постійно зберігається; препарат ефективний у дорослих пацієнтів з гіперхолістеринемією з або без гіпертригліцеридемії, незалежно від раси, статі або віку, у тому числі у пацієнтів з ЦД та з сімейною гіперхолістеринемією; у 80% пацієнтів з гіперхолістеринемією Іа та Ів типу (середній базовий рівень ХС-ЛПНЩ становить приблизно 4,8 ммоль/л) на фоні прийому препарату у дозі 10 мг рівень ХС-ЛПНЩ досягає значень <3 ммоль/л; у пацієнтів з гетерозиготною сімейною гіперхолістеринемією, які отримують 20-80 мг, спостерігається позитивна динаміка ліпідного профілю (дослідження за участі 435 пацієнтів); після титрування до добової дози 40 мг (12 тижнів терапії) спостерігається зниження рівня ХС-ЛПНЩ на 53%.

Показання для застосування ЛЗ: первинна гіперхолістеринемія (тип Іа, включаючи сімейну гетерозиготну гіперхолістеринемію) або змішана гіперхолістеринемія (тип Ів) як доповнення до дієти, коли дієта та інші немедикаментозні методи лікування (наприклад, фізичні вправи, зменшення ваги) є недостатніми; сімейна гомозиготна гіперхолістеринемія як доповнення до дієти та іншої холестеринзнижувальної терапії (наприклад, ЛПНЩ-аферез) або у випадках, коли така терапія не підходить пацієнту.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перед початком лікування пацієнту слід призначити стандартну гіполіпідемічну дієту, якої він повинен дотримуватися і під час лікування; дозу слід підбирати індивідуально залежно від мети терапії та відповіді на лікування, керуючись рекомендаціями про цільові рівні ліпідів; рекомендована початкова доза для пацієнтів, які починають лікування препаратом або яких переводять з прийому інших ГМГ-КоА редуктази, повинна становити 5 або 10 мг/добу; для вибору початкової дози слід керуватися індивідуальним рівнем холестерину та враховувати ризик серцево-судинних ускладнень у майбутньому, а також ризик розвитку небажаних явищ; за необхідності, дозу можна збільшувати до наступної не раніше, ніж через 4 тижні; у зв'язку з підвищеним ризиком розвитку небажаних явищ при прийомі 40 мг порівняно з меншими дозами, збільшення дози до 40 мг можливе через 4 тижні лікування лише у пацієнтів з важкою гіперхолістеринемією та високим ризиком розвитку серцево-судинних ускладнень (особливо у пацієнтів з сімейною гіперхолістеринемією), у яких не було досягнуто бажаного результату при застосуванні 20 мг та які знаходяться під ретельним наглядом спеціалістів; особливий нагляд рекомендований на початку прийому 40 мг препарату; початкова доза для пацієнтів, що мають схильність до розвитку міопатії, становить 5 мг, доза 40 мг протипоказана, МДД - 20 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: імунна система - реакції гіперчутливості, включаючи ангіоневротичний набряк; ЦНС - головний біль, запаморочення; ШКТ - запор, нудота, біль у животі; шкіра та придатки - свербіж, висип та кропив'янка; скелетно-м'язова система - міальгія, міопатія та рабдоміоліз; загальні розлади - астенія; сечовивідна система - протеїнурія, в основному канальцева; печінка - дозозалежне підвищення рівнів трансаміназ у невеликої кількості пацієнтів, підвищення рівнів трансаміназ, жовтяниця, гепатит.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; захворювання печінки в активній фазі, включаючи стійке підвищення рівнів трансаміназ, яке неможливо пояснити, та будь-яке підвищення рівнів трансаміназ у 3 та більше разів, порівнюючи з верхньою межею норми; виражене порушення функції нирок (кліренс креатиніну <30 мл/хв.); міопатія; одночасне застосування циклоспорину; вагітність та лактація; препарат не призначають жінкам, які не застосовують адекватні засоби контрацепції; вік до 18 років. Доза 40 мг протипоказана пацієнтам, які мають підвищений ризик розвитку міопатії/рабдоміолізу (ниркова недостатність середнього ступеня важкості (кліренс креатиніну <60 мл/хв), гіпотиреоїдизм); наявність спадкових захворювань м'язів в індивідуальному або сімейному анамнезі; міотоксичність, викликана іншими інгібіторами ГМГ-КоА редуктази або фібратами в анамнезі; зловживання алкоголем; стани, які можуть призвести до підвищення концентрації розувастатину у плазмі; належність до азійської раси; одночасне застосування фібратів.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою по 10 мг, по 20 мг, по 40 мг.

Торгова назва:

ІІ. Крестор, "IPR Pharmaceuticals Inc." для "AstraZeneca UK Limited", Пуерто-Ріко/США/Великобританія □ □ □

∴ Ф0В7 **Симвастатин (Simvastatin)***

Фармакотерапевтична група: С10АА01 – гіполіпідемічний засіб.

Основна фармакотерапевтична дія: гіполіпідемічна дія; неактивний лактон, який після прийому внутрішньо підлягає гідролізу з утворенням відповідної -гідроксикислої похідної; остання являє собою основний метаболіт та інгібітор 3-гідрокси-3-метилглутарил-коензим А (HMG-CoA)-редуктази, ферменту, який каталізує початкову та лімітуючу стадії біосинтезу холестерину; знижує загальний холестерин в плазмі крові (Х),

ліпопротеїни низької щільності (ЛПНЩ), тригліцериди (ТГ) і ліпопротеїни дуже низької щільності (ЛПДНЩ), а також підвищує вміст холестерину ліпопротеїнів високої щільності (ЛПВЩ) у пацієнтів з гетерозиготною сімейною і несімейною формами гіперхолестеринемії, а також змішаною гіперліпідемією у тих випадках, коли підвищений рівень холестерину є фактором ризику і одна лише дієтерапія недостатня; помітний ефект досягався через 2 тижні лікування, а максимальний терапевтичний ефект спостерігався на 4-6-й тиждень і утримувався впродовж усього часу прийому препарату; з припиненням прийому симвастатину рівень загального холестерину повертається, як було показано, до початкового рівня; активна форма симвастатину є специфічним інгібітором HMG-CoA-редуктази – ферменту, який каталізує реакцію утворення мевалонічної кислоти препаратом, як очікується, не призводитиме до накопичення потенційно отруйних стеролів; крім того, HMG-CoA також швидко метаболізується у зворотному напрямку до ацетил-CoA, який бере участь у багатьох процесах біосинтезу в організмі людини; симвастатин після перорального введення з високою селективністю накопичується в печінці, де його концентрація суттєво вища, ніж у нецільових тканинах; препарат значною мірою вилучається з кровообігу при першому ж проходженні через печінку, де в основному і відбувається його дія, і в подальшому виділяється з жовчю; системного поширення в організмі людини зазнають менш, ніж 5% активної форми симвастатину; 95% від цієї кількості зв'язується з білками плазми; ризик розвитку міопатії зростає під дією високих концентрацій у плазмі крові інгібіторів HMG-CoA-редуктази; активні інгібітори 3A4 ізоформи цитохрому р450 (СYP3A4) можуть викликати підвищення концентрації інгібіторів HMG-CoA-редуктази у плазмі крові, що підвищує ризик розвитку міопатії; симвастатин добре всмоктується і підлягає обширній екстракції при першому проходженні через печінку, основному місці дії, з подальшим виведенням еквівалентів препарату з жовчю; поступлення активного препарату в загальний кровообіг є низьким; порівняно із станом натще, профіль інгібіторів у плазмі не змінювався при застосуванні симвастатину негайно перед тестовим прийомом їжі.

Показання для застосування ЛЗ: застосовується у пацієнтів з високим ризиком розвитку ІХС (за наявності гіперліпідемії або без неї), наприклад хворих на ЦД, пацієнтів з інсультом чи іншими цереброваскулярними захворюваннями в анамнезі, пацієнтів із захворюваннями периферичних судин, або пацієнтів з ІХС; як доповнення до дієти для зниження підвищеного рівня загального холестерину, холестерину ЛПНЩ, тригліцеридів, аполіпопротеїну В (апо В), а також для підвищення холестерину ЛПВЩ у пацієнтів з первинною гіперхолестеринемією, включаючи гетерозиготну сімейну гіперхолестеринемію (гіперліпідемія типу Іа за класифікацією Фредріксона), або змішаної гіперхолестеринемією (гіперліпідемія типу ІІb за класифікацією Фредріксона), коли застосування однієї тільки дієти та інших немедикаментозних методів лікування недостатньо; для лікування хворих на гіпертригліцеридемію (гіперліпідемія ІV типу за класифікацією Фредріксона); первинна дисбеталіпопротеїнемія (гіперліпідемія ІІІ типу за класифікацією Фредріксона); як доповнення до дієти та інших способів лікування хворих на гомозиготну сімейну гіперхолестеринемію для зниження підвищеного загального холестерину, холестерину ЛПНЩ і аполіпопротеїну В.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: добові дози – від 5 до 80 мг, слід застосовувати 1 р/добу ввечері; під час добору дози її зміни слід здійснювати з інтервалами не менше, ніж 4 тижні, до досягнення МДД 80 мг, що приймається 1 р/добу у вечірні години; стандартна початкова доза у для пацієнтів з високим ризиком розвитку ІХС (у поєднанні з гіперліпідемією або без неї), хворих на ЦД, пацієнтів з інсультом або іншими цереброваскулярними захворюваннями в анамнезі, пацієнтів з захворюваннями периферичних судин, а також для пацієнтів з ІХС – становить 40 мг/добу одноразово, ввечері; медикаментозну терапію можна почати одночасно із застосуванням дієти та лікувальної фізкультури; пацієнтам з гіперхолестеринемією (які не входять у перелічені вище категорії ризику) - до початку лікування препаратом пацієнту слід призначити стандартну гіпохолестеринову дієту, яка повинна продовжуватися протягом усього курсу лікування, звичайно початкова доза становить 20 мг/добу, яка призначається одноразово ввечері; для пацієнтів, яким необхідне значне (більше, ніж на 45%) зниження рівня ЛПНЩ, початкова доза може становити 40 мг 1 р/добу, ввечері; пацієнтам з легкою або помірною гіперхолестеринемією - початкова доза 10 мг; хворим на гомозиготну сімейну гіперхолестеринемію, рекомендовано 40 мг/добу, що використовується одноразово, ввечері, або 80 мг/добу в 3 прийоми (20 мг вранці, 20 мг вдень і 40 мг ввечері), як доповнення до іншого лікування, що знижує рівень холестерину або без іншого лікування, якщо воно недоступне; препарат ефективний у вигляді монотерапії, а також у поєднанні із секвестрантами жовчних кислот; для пацієнтів, що застосовують циклоспорин, гемфіброзил або інші фібрати, або ліпідознижуючі дози (≥ 1 г/добу) ніацину сумісно з симвастатином, максимальна рекомендована доза препарату становить 10 мг/добу; для пацієнтів, які одночасно з препаратом приймають аміодарон чи верапаміл, добова доза не повинна перевищувати 20 мг; немає необхідності зміни дозування для хворих з помірно вираженою нирковою недостатністю; при тяжкій нирковій недостатності (кліренс креатиніну менше 30 мл/хв.), слід ретельно зважити доцільність призначення препарату у дозах, що перевищують 10 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: біль у животі, запор, здуття живота, астения, головний біль, міопатія; нудота, пронос, шкірні висипання, диспепсія, свербіж, алопеція, запаморочення, судоми, міалгія, панкреатит, парестезії, периферичні нейропатії, блювання та анемія; рабдоміоліз і гепатит/жовтяниця; виражений с-м гіперчутливості, який проявлявся ангіоневротичним набряком, вовчакоподібним с-мом, ревматичною поліміалгією, васкулітом, тромбоцитопенією, еозинофілією, зростанням ШОЕ, артритом, артралгіями, кропив'янкою, світлочутливістю, жаром, припливами крові до обличчя, задишкою та нездуванням; зміни лабораторних показників – інколи значне і стійке підвищення рівнів сироваткових трансаміназ, лужної фосфатази і гамма-глутаміл-транспептидази, підвищення рівнів сироваткової креатинінази скелетно-м'язового походження.

Противоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до цього препарат; захворювання печінки в г. стадії або незрозуміле і стійке підвищення рівнів трансаміназ сироватки; вагітність і годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою по 10 мг, по 20 мг, по 40 мг.

Торгова назва:

І. Вазостат-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

Симвакор®-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

Симвастатин, ВАТ "Вітаміни"

II. Вабадин® 10, виробники повного циклу виробництва, виробництво in bulk, контроль та випуск серії: "Naba Farmaceutica S.A."; "Laboratories Belmas S.A." виробники, що здійснюють кінцеве пакування, контроль та випуск	н/д
Вазиліп®, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	□ □
Вастатин, Pharmaceutical company "GENEPHARM S.A." для Pharmaceutical company "VOCATE S.A.", Греція	н/д
Зокор®, "Merck Sharp & Dohme B.V." корпорації "Merck Sharp & Dohme Idea Inc.", Нідерланди/Швейцарія	□ □ □
Зокор® форте, "Merck Sharp & Dohme B.V." корпорації "Merck Sharp & Dohme Idea Inc.", Нідерланди/Швейцарія	□ □ □
Зоста, "USV Limited", Індія	□ □
Симвакард 10, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка	□ □
Симвакард 20, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка	н/д
Симвакард 40, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка	н/д
Симвакол, "Biogal" Pharmaceutical Works Ltd. (TEVA Group)", Угорщина	н/д
Симва Тад 5, "TAD Pharma GmbH", Німеччина	н/д
Симва Тад 10, "TAD Pharma GmbH", Німеччина	н/д
Симва Тад 20, "TAD Pharma GmbH", Німеччина	н/д
Симва Тад 40, "TAD Pharma GmbH", Німеччина	н/д
Симвагексал, "Hexal AG", Німеччина	□ □
Симваліміт, JS Company "Grindeks", Латвія	□ □ □
Симвасандоз, Salutas Pharma GmbH підприємство компанії "Sandoz" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d", Німеччина/Словенія	□ □ □
Симвастатин, "Replekfarm A.D.", Республіка Македонія	н/д
Симвастатин, "Laboratorios Belmac S.A." для "Ozone Laboratories Ltd.", Іспанія/Великобританія	н/д
Симвастатин Алкалоїд®, "Alkaloid AD - Skopje", Республіка Македонія	н/д
Симвастатин Ліконса 10, Симвастатин Ліконса 20, Симвастатин Ліконса 40, "Alter.S.A." для "Licons S.A.", Іспанія	н/д
Симвастатин-Апо, Apotex Inc., Канада	н/д
Симватин, "Pharma Internacional", Йорданія	□ □
Симвахол, "Pofla" Grodzisk Pharmaceutical Works Sp.z.o.o., Польща	н/д
Симгал, "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка	□ □ □

∴ Ф0В7 **Флувастатин (Fluvastatin)**

Фармакотерапевтична група: C10AA04 - гіполіпідемічні засоби. Інгібітори ГМГ-КоА-редуктази.

Основна фармакотерапевтична дія: гіполіпідемічна дія; синтетичний холестеринзнижувачий агент, є конкурентним інгібітором ГМГ КоА-редуктази; чинить основну дію в печінці і є, головним чином, рацематом двох еритроенантімерів, один з яких має фармакологічну активність; інгібування біосинтезу холестерину знижує його вміст у клітинах печінки, що стимулює синтез рецепторів ЛПНЩ і тим самим підвищує захоплення часток ЛПНЩ; кінцевим результатом цих механізмів є зниження концентрації холестерину в плазмі; знижує рівень загального холестерину (загальний ХЛ), холестерину ліпопротеїнів низької щільності (ЛПНЩ), аполіпропротеїну В (апо В) і тригліцеридів (ТГ) і дещо підвищує рівень холестерину ліпопротеїнів високої щільності (ЛПВЩ) у пацієнтів з гіперхолестеринемією і змішаною дисліпідемією; протягом 2 тижнів встановлюється терапевтична реакція, а максимальна відповідь досягається протягом 4 тижнів після початку лікування і стабілізується в ході тривалої терапії; швидко і повністю (98%) всмоктується після перорального введення натще; після перорального прийому табл., і у порівнянні з прийомом капсул, швидкість всмоктування флувастатину майже на 60% повільніша, тоді як середній час знаходження флувастатину в плазмі збільшується приблизно на 4 год; після приймання їжі препарат всмоктується повільніше; флувастатин чинить основний ефект у печінці, яка є також основним місцем його метаболізму; абсолютна біодоступність, оцінена на підставі системної концентрації в крові, становить 24%; уявний об'єм розподілу для препарату становить 330 ; більше 98% циркулюючого препарату зв'язується з білками плазми, і на це зв'язування не впливає концентрація ні флувастатину чи варфарину, ні саліцилової кислоти і глібуриду; метаболізується головним чином у печінці; основними компонентами, які циркулюють у крові, є флувастатин і фармакологічно неактивний метаболіт N-дезіпропілпропіонова кислота; гідроксильовані метаболіти мають фармакологічну активність, але не переходять у системний кровообіг.

Показання для застосування ЛЗ: дисліпідемія призначений як додаток до дієти для зниження підвищеного рівня загального холестерину (загальний ХЛ), ліпопротеїнів низької щільності (ЛПНЩ), аполіпропротеїну В (апо В) і тригліцеридів (ТГ), а також для підвищення рівня ліпопротеїнів високої щільності (ЛПВЩ) у дорослих з первинною гіперхолестеринемією і змішаною дисліпідемією (Фредриксона типу ІІа і ІІb); як додаток до дієти для зниження підвищеного рівня загального холестерину (загальний ХЛ), ліпопротеїнів низької щільності (ЛПНЩ), аполіпропротеїну В (апо В) і тригліцеридів (ТГ) і для підвищення холестерину ліпопротеїнів високої щільності (ЛПВЩ) у дітей і підлітків старше 9 років із гетерозиготною сімейною гіперхолестеринемією; уповільнення прогресування коронарного атеросклерозу у пацієнтів з первинною гіперхолестеринемією; вторинна профілактика основних ускладнень серцевих реакцій (серцева смерть, нефатальний ІМ і коронарна ревааскуляризація) у дорослих з ІХС після транскатетеральної терапії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: препарат можна приймати одноразово в будь-який час дня, незалежно від приймання їжі; максимальний ліпідознижувачий ефект для зазначеної дози препарату досягається протягом 4 тижнів; дозу необхідно коригувати залежно від реакції пацієнта і корекція дози проводиться з інтервалами 4 тижні або більше; терапевтичний ефект зберігається при тривалому застосуванні; дозування для дорослих - перед початком, а також під час лікування пацієнт повинен дотримуватися стандартної дієти з низьким вмістом холестерину; рекомендована початкова доза - 80 мг 1 р/добу; початкову дозу необхідно добирати індивідуально, відповідно до початкових рівнів ЛПНЩ і цілей лікування; для пацієнтів з ІХС після транскатетеральної терапії рекомендована доза становить 80 мг/добу; дієту необхідно продовжувати увесь

період лікування; рекомендована початкова доза для дітей із гетерозиготною сімейною гіперхолестеринемією - 80 мг 1 р/добу; початкову дозу необхідно добирати індивідуально, відповідно до початкових рівнів ЛПНЩ; тривалість лікування визначається індивідуально; фармакокінетика флувастатину не змінюється в пацієнтів з легкою і тяжкою нирковою недостатністю; у старшій групі пацієнтів (> 65 років) реакція на лікування була більш вираженою, і не було проявів зниження толерантності; тому немає необхідності коригувати дозу відповідно до віку.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: система крові і лімфатична система – тромбоцитопенія; психічні порушення – безсоння; ЦНС - головний біль, парестезії, дисестезії, гіпоестезії, стосовно яких також відомий зв'язок з гіперліпідемічними порушеннями; судинні порушення – васкуліт; ШКТ - диспепсія, абдомінальний біль, нудота, панкреатити; гепатобіліарні порушення – гепатит; порушення з боку шкіри і п/ш тканини - реакції гіперчутливості - висип, кропив'янка, інші шкірні реакції (екзема, дерматит, бульозна екзантема), набряк обличчя, ангіоневротичний набряк; скелетно-м'язова система - міалгія, м'язова слабкість, міопатія, рабдоміоліз, міозит, реакції типу люпус-еритематоза (вовчакоподібні); лабораторні показники - підвищення активності трансаміназ, яка більше, ніж у 3 рази, перевищувала верхню межу норми.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; активні захворювання печінки або персистуюче підвищення активності сироваткових трансаміназ; період вагітності та лактації; дітям до 9 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою по 80 мг.

Торгова назва:

ІІ. Лескол® XL, "NOVARTIS FARMACEUTICA S.A." для "Novartis Pharma AG", Іспанія/Швейцарія

□ □ □

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Комбінації аторвастатину (Atorvastatin, combinations) *** (див. п.2.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

2.15.2. Похідні фіброєвої кислоти (фібрати)

∴ Ф0В7 **Гемфіброзил (Gemfibrozil)**

Фармакотерапевтична група: С10АВ04 - гіполіпідемічний засіб. Фібрати.

Основна фармакотерапевтична дія: гіполіпідемічна дія; знижує концентрацію в крові тригліцеридів, холестерину, ліпопротеїдів дуже низької щільності; основним механізмом дії препарату є активізація ліпопротеїнази; знижує також синтез ліпопротеїдів низької щільності у печінці; на цьому фоні виникає підвищена концентрація в плазмі ліпопротеїдів високої щільності, що мають антиатерогенну дію.

Показання для застосування ЛЗ: первинна гіперліпідемія ІІб, ІV та V типів, що не піддаються корекції спеціальною дієтою, фізичним навантаженням; вторинна гіперліпідемія, що не піддається корекції лікуванням основного захворювання (ЦД, подагра).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: звичайною дозою для дорослих є 1200 мг/добу (4 капс.), у два прийоми – уранці та ввечері (2 рази по 2 капс.), за 30 хв до їди.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота, відсутність апетиту, блювання, діарея, біль у шлунку, запор, метеоризм, сухість у роті; головний біль, запаморочення, порушення зору, шкірний висип алергічної етіології, біль у м'язах, міалгія, анемія, лейкопенія; піднімається рівень сироваткової аланіламінотрансферази, сироваткової аспарат-амінотрансферази, сироваткової жовчної фосфатази, дегідрогенази молочної кислоти та білірубину; парестезія, гіпокаліємія, зміна картини крові, алопеція.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, захворювань печінки, первинного біліарного цирозу печінки, гіпропротенемії, каменів у жовчних шляхах та інших захворювань жовчного міхура, порушення функції нирок, вагітності та годування груддю; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 300 мг.

Торгова назва:

ІІ. Інногем, "Egis" Pharmaceutical Ltd, Угорщина

н/д

∴ Ф0В7 **Фенофібрат (Fenofibrate)**

Фармакотерапевтична група: С10АВ05 - гіполіпідемічні засоби. Препарати, що знижують рівень холестерину і тригліцеридів у сироватці крові.

Основна фармакотерапевтична дія: вплив на ліпідний профіль опосередкований активацією рецептора, який активується проліферуючим фактором пероксисом типу α (PPARα); через активацію PPARα препарат збільшує інтенсивність ліполізу і виведення із плазми часток, багатих на тригліцериди, шляхом активації ліпопротеїнової ліпази і зменшення утворення апопротеїну СIII; активація PPARα також зумовлює збільшення синтезу апопротеїнів AI і AII; вищезазначені ефекти фенофібрату на ліпопротеїни призводять до зниження фракцій ліпопротеїнов дуже низької і низької щільності (ЛПДНЩ і ЛПНЩ), які містять апопротеїн В, і збільшенню фракції ліпопротеїнів високої щільності (ЛПВЩ), які містять апопротеїни AI і AII; крім того, шляхом модифікації синтезу і катаболізму фракції ЛПДНЩ фенофібрат збільшує кліренс ЛПНЩ і зменшує кількість ЛПНЩ низької щільності, рівень яких підвищений у пацієнтів з ризиком коронарної хвороби серця (атерогенний профіль ліпідів); знижує рівень загального холестерину на 20-25%, тригліцеридів - на 40-55%, а рівень ЛПВЩ-холестерину збільшує на 10-30%; у пацієнтів з гіперхолестеринемією, в яких рівень ЛПВЩ-холестерину був знижений на 20-35%, сумарний ефект відносно холестерину стосується зменшення співвідношень загального холестерину до ЛПВЩ-холестерину, ЛПНЩ-холестерину до ЛПВЩ-холестерину або апопротеїну В до апопротеїну AI, усі з яких є маркерами атерогенного ризику; завдяки значному ефекту на ЛПНЩ-холестерин і тригліцериди лікування фенофібратом має позитивний ефект як у пацієнтів з гіперхолестеринемією в комбінації з гіпертригліцеридемією, так і без неї, включаючи вторинну гіперліпопротеїнемію, таку як, наприклад, спостерігається при ЦД II типу; на сьогоднішній день відсутні результати тривалих контрольованих випробувань для демонстрації ефективності фенофібрату відносно первинної і вторинної профілактики ускладнень атеросклерозу; екстравааскулярні відкладення холестерину (xanthoma tendinosum et tuberosum) можуть істотно зменшуватися або навіть

повністю зникати під час терапії фенофібратом; у пацієнтів зі збільшеним рівнем фібриногену, які лікувалися фенофібратом, спостерігалось значне зменшення цього параметра; інші маркери запалення, такі як С-реактивний протеїн, також знижуються при лікуванні фенофібратом; урикозуричну дію фенофібрату, що призводить до зниження рівня сечової кислоти на приблизно 25%, можна розглядати як додатковий позитивний ефект у пацієнтів з дисліпідемією в комбінації з гіперурикемією; фенофібрат може зменшувати агрегацію тромбоцитів, індуковану аденозиндифосфатом, арахідоновою кислотою і епінефріном.

Показання для застосування ЛЗ: гіперхолестеринемія і гіпертригліцеридемія окремо і в комбінації (дисліпідемія типу IIa, IIb, III, IV) у пацієнтів, які не реагують на дієтичні та інші немедикаментозні заходи лікування (наприклад, зниження маси тіла або збільшення фізичної активності), особливо за наявності очевидних супутніх факторів ризику.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: в комбінації з дієтотерапією препарат призначений для тривалого симптоматичного лікування; призначають по 1 капсулу/добу під час одного з основних прийомів їжі; дієтотерапію, розпочату до призначення препарату, необхідно продовжити; якщо після застосування препарату протягом декількох місяців (наприклад, 3-х місяців) рівень ліпідів у сироватці крові недостатньо знизився, необхідно розглянути питання про призначення додаткового лікування або інших видів терапії.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - біль у животі, нудота, блювання, пронос і здуття живота, панкреатит; печінка і жовчовивідні шляхи - помірне збільшення рівня трансаміназ в сироватці крові, утворення каменів у жовчному міхурі, епізоди гепатиту; шкіра і п/ш тканини - висипи, свербіж, кропив'янка або реакції фото чутливості, алопеція, фоточутливість шкіри з еритемою, появою пухирців або вузликів на ділянках шкіри, які піддалися впливу сонячного світла або штучного ультрафіолетового опромінення в окремих випадках (навіть після багатьох місяців застосування без ускладнень); скелетно-м'язова система, сполучна тканина - міалгія, міозит, судомні м'язів і м'язова слабкість, рабдоміоліз; серцево-судинна система - венозна тромбоемболія (емболія легеневої артерії, тромбоз глибоких вен); кров і лімфатична система - зниження рівня Hb, лейкоцитів; ЦНС - сексуальна слабкість, головний біль; органи дихання, грудної клітки і середостіння - інтерстиціальна пневмонія; лабораторні показники - збільшення рівня креатиніну і сечовини в сироватці крові.

Противопоказання до застосування ЛЗ: печінкова недостатність; тяжка ниркова недостатність (кліренс креатиніну < 20 мл/хв); дитячий вік; гіперчутливість до препарату; фоточутливість або фототоксичні реакції під час лікування фібратами або кетопрофеном у минулому; захворювання жовчного міхура.

Форми випуску ЛЗ: капсули по 200 мг, по 250 мг

Торгова назва:

II. Ліпікард, "USV Limited", Індія

Ліпантил 200 М, "Laboratoires Fournier" група "Solvay Pharmaceuticals", Франція

Ліпифен СР, "NOBEL ILAC SANAYII VE TICARET A.S.", Туреччина

Трайкор 145 мг, "Laboratoires Fournier", France, Solvay Pharmaceuticals Group, Франція

□ □
□ □ □
□ □
н/д

2.15.3. Нікотинова кислота та її похідні

∴ Ф0В7 **Кислота нікотинова (Nicotinic acid) ***, **

Фармакотерапевтична група: C04AC01 - периферичні вазодилататори. Нікотинова кислота та її похідні.

Основна фармакотерапевтична дія: вазодилатуюча, слабка антикоагулянтна, антипелагрічна; нікотинова кислота (вітамін РР) самостійно або у вигляді аміду є простетичною групою ферментів – кодегідрози I (дифосфопіридиннуклеотиду – НАД) і кодегідрози II (трифосфопіридиннуклеотиду – НАДФ), які здійснюють перенесення водню в окисно-відновних реакціях, а також перенесення фосфату; нікотинова кислота нормалізує вміст ліпопротеїдів і тригліцеридів у крові; діє вазодилатуюче на рівні преартеріол і артеріол (у т. ч. головного мозку), чим поліпшує мікроциркуляцію; викликає слабку антикоагулянтну дію (підвищує фібринолітичну активність крові), має дезінтоксикаційні властивості; ліквідує дефіцит вітаміну РР, є специфічним протипелагрічним засобом.

Показання для застосування ЛЗ: пелагра (авітаміноз вітаміну РР); ішемічні порушення мозкового кровообігу; спазм судин кінцівок (облітеруючий ендартеріт, хвороба Рейно); спазм судин нирок; ускладнення ЦД (діабетична полінейропатія, мікроангіопатія); захворювання печінки (г. та хр. гепатити); неврит лицьового нерва; інтоксикації різного генезу (у т. ч. професійні, медикаментозні, алкогольні); гіпоацидний гастрит, ентероколіт, коліт; рани, виразки, що тривалий час не загоюються.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим призначають п/ш, в/м та в/в повільні введення 1% р-ну по 1 мл 1-2 р/добу протягом 10-15 днів; як вазодилататор в/в повільно вводять 1-2 мл 1% р-ну на добу; дітям препарат призначають залежно від віку: до 2 років – 6-8 мг/добу; від 2 до 7 років – 9-11 мг/добу; від 8 до 10 років – 12-16 мг/добу; від 11 до 14 років – 17-18 мг/добу; внутрішньо після їжі при пелагрії дорослим призначають по 100 мг 2 – 4 р/добу протягом 15 – 20 днів; дітям з 12 років - по 50 мг 2 -3 р/добу; при інших захворюваннях дорослим призначають по 25 мг – 50 мг (до 100 мг), дітям з 12 років – по 25 мг 2 – 3 р/добу; для дорослих: МПД – 100 мг, МДД – 500 мг; при атеросклерозі та інших порушеннях обміну ліпідів разову дозу можна поступово збільшити до 500 мг – 1 г, а добову – до 2 - 3 г; вищі дози для дітей: МПД – 50 мг, МДД – 200 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР; гіперемія шкіри обличчя та верхньої половини тулуба з відчуттям поколювання та печії, парестезії, запаморочення, "припливи" крові до шкіри обличчя; у осіб з вираженим коронарним атеросклерозом при в/в введенні - розвиток "с-му обкрадання"; при швидкому введенні – зниження АТ, ортостатична гіпотензія, колапс; при тривалому застосуванні – жирова дистрофія печінки, гіперурикемія, зниження толерантності до глюкози, підвищення вмісту в крові аспартат амінотрансферази, лактат дегідрогенази, лужної фосфатази; болючість у місці введення при п/ш та в/м введенні.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до нікотинової кислоти; АГ (тяжкі форми), атеросклероз (для в/в введення); виразкова хвороба шлунка та дванадцятипалої кишки (у стадії загострення); подагра, гіперурикемія, цироз печінки, декомпенсований ЦД, вагітність, період лактації.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,05 г, р-н для ін'єкцій 1% по 1 мл в амп.

Торгова назва:

I. Кислота нікотинаова, ЗАТ "Технолог"

Нікотинаова кислота, ВАТ "Вітаміни"

Нікотинаова кислота, Одеське ВХФП "Біостимулятор" у формі ТОВ, м.Одеса

Нікотинаова кислота-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

Нікотинаова кислота-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

2.15.4. Інші засоби

З гіполіпідемічною метою можливе застосування комбінованих ЛЗ, до складу яких входять ненасичені жирні кислоти (наприклад, ефіри омега-3 поліненасичених жирних кислот).

2.16. Засоби, що підвищують стійкість міокарда до гіпоксії

2.16.1. Енергозабезпечувальні засоби

∴ Ф0В7 **Кислота аденозинтрифосфорна (Adenosin triphosphoric acid) *** (див. п. 2.12.3.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кверцетин (Quercetin) *, **** (див. п. 2.12.3.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Триметазидин (Trimetazidine) *** (див. п. 2.12.3.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Мілдронат (Mildronate) *** (див. п. 2.12.3.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

2.16.2. Анаболічні засоби

2.16.2.1. Стероїдні анаболічні засоби

∴ Ф0В7 **Нандролон (Nandrolone) ***

Фармакотерапевтична група: А14АВ01 - анаболічні засоби для системного застосування. Похідні естрену.

Основна фармакотерапевтична дія: тривала анаболічна дія; анаболічний стероїд, що має андрогенний ефект; діюча речовина блокує гонадотропний ефект гіпофіза та має прямий вплив на яєчки; дія розвивається поступово (через 3 дні після в/м введення), досягає максимуму на 7 день і триває не менше 3 тижнів.

Показання для застосування ЛЗ: всі випадки, коли потрібен інтенсивний та тривалий анаболічний ефект або коли раніше застосований препарат не мав потрібної дії, наприклад при прогресуючій м'язовій дистрофії або раку молочної залози; хр. гемодіаліз, анорексія нервова, втрата маси тіла від хр. недостатності підшлункової залози; діабетична ретинопатія та остеопороз.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: загальноприйнята доза для дорослих 25 мг в/м кожні 3-4 тижні; при міопатіях можуть бути визначені індивідуальні вищі дози; при захворюваннях нирок з уремією загальноприйнята доза для дорослих становить 50 мг в/м щотижня; дітям - 0,4 мг/кг маси тіла в/м 1 раз у 3-4 тижні.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, втрата апетиту, блювання, почуття печії язика, посилення або зниження лібідо, вугри (особливо в жінок та хлопчиків пубертатного віку); пригнічення секреції гонадотропіну, холестаза, жовтяниця; затримка азоту, натрію і води, набряки, посилення васкуляризації шкірних покривів, гіперкальціємія (особливо у нерухомих пацієнтів та жінок з метастатичним раком молочної залози); у жінок - симптоми вірилізації (вугри, ріст волосся по чоловічому типу, облісіння по чоловічому типу, необоротне зниження тону голосу, порушення менструального циклу, збільшення клітора); у чоловіків: гальмування функції яєчок, олігоспермія, гінекомастія, збільшення статевого чоловічого органа, часті ерекції в пубертатному віці.

Протипоказання до застосування ЛЗ: вагітність, годування груддю, захворювання печінки, нефроз, рак передміхурової залози або молочної залози у чоловіків, печінкова недостатність в онкологічних хворих або метастази в печінці.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 50 мг/мл по 1 мл в амп., р-н олійний для ін'єкцій по 1 мл (50 мг) в амп.

Торгова назва:

II. Ретаболіл, "Gedeon Richter Plc.", Угорщина

Ретаболіл, "Richter Gedeon Ltd", Угорщина

н/д

2.16.2.2. Нестероїдні анаболічні засоби

∴ Ф0В7 **Калію оротат (Potassium orotate) *, ****

Фармакотерапевтична група: А12ВА - анаболічні засоби для системного застосування. Нестероїдні анаболічні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: загально стимулюючий вплив; приймає участь у білковому та вуглеводному обміні; основним структурним елементом калію оротату є оротова кислота; оротова кислота забезпечує синтез піримідинових основ (урацилу, тіміну, цитозину) у процесі синтезу нуклеїнових кислот, які беруть участь в синтезі білкових молекул; участь оротової кислоти у вуглеводному обміні полягає в її нормалізуючому впливі на обмін галактози; калію оротат як анаболічний засіб застосовують для відновлення порушень білкового обміну та стимуляції процесів метаболізму.

Показання для застосування ЛЗ: захворювань печінки та жовчних шляхів, спричинених г. та хр. інтоксикаціями (окрім цирозів печінки з асцитом); дистрофія міокарда; ІМ; хр. серцева недостатність II-III стадії; аритмія (екстрасистолія); аліментарна та аліментарно-інфекційна гіпотрофія у дітей; прогресуюча м'язова дистрофія; анемія; галактоземія; дерматоз; підвищені фізичні навантаження та період відновлення після важких захворювань.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовують внутрішньо за 1 год до їжі або через 4 год після їжі; дорослим - по 250 – 500 мг 2 – 3 р/добу; добова доза - 500 – 1500 мг; в окремих випадках, при необхідності підвищення терапевтичного ефекту, добову дозу для дорослих збільшують до 3000 мг; курс лікування – 3 – 5 тижнів, при необхідності курс лікування повторюють через місяць; у дітей старше 5 років добова доза - 10 – 20 мг/кг маси тіла; зазначену добу дозу розділяють на 2 – 3 прийоми.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: шкірні алергічні реакції, диспепсія, гіперкаліємія, що супроводжується парестезією, зміною показників ЕКГ.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; цироз печінки з асцитом; г. та виражена хр. ниркова недостатність; лімфогрануломатоз; злоякісні захворювання органів кровотворення; гіперкаліємія; не можна застосовувати для калійзамісної терапії, під час їжі у зв'язку з можливістю його взаємодії з компонентами їжі; застосування препарату в період вагітності виправдане лише в тому випадку, коли передбачувана користь для матері перевищує потенційний ризик для плода; період лактації; діти до 5 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,5 г.

Торгова назва:

I. Калію оротат, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ" □

∴ Ф0В7

Інозин (Inosine) * (див. п. 2.12.3.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

2.17. Засоби, що регулюють кровообіг головного мозку

2.17.1. Антитромботичні засоби

2.17.1.1. Антиагреганти

∴ Ф0В7 **Дипіридамо́л (Dipyridamole) *** (див. п. 13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid) *, **** (див. п. 2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Клопідогрель (Clopidogrel) *** (див. п. 13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тиклодипін (Ticlopidine) *** (див. п. 13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Комбінації кислоти ацетилсаліцилової (Acetylsalicylic acid, combinations) *, **** (див. п. 2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

2.17.1.2. Антикоагулянти (прямої дії) нефракціоновані, стандартні та низькомолекулярні фракціоновані гепарини

∴ Ф0В7 **Гепарин натрію (Heparin sodium) *** (див. п. 13.8.1.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Еноксапарин натрію (Enoxaparin sodium) *** (див. п. 13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Далтепарин натрію (Dalteparine sodium) *** (див. п. 13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

2.17.1.3. Фібринолітичні засоби

∴ Ф0В7 **Стрептокіназа (Streptokinase) *** (див. п. 13.8.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Альтеплаза (Alteplase) *** (див. п. 13.8.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тенектеплаза (Tenecteplase) *** (див. п. 13.8.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

2.17.1.4. Інгібітори фібринолізу

∴ Ф0В7 **Кислота амінокапронова (Aminocaproic acid) *** (див. п. 13.7.5.1. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

2.17.2. Блокатори кальцієвих каналів

∴ Ф0В7

Похідні дигідропіридинів (див.п.2.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7

Німодипін (Nimodipine)*

Фармакотерапевтична група: С08СА06 - селективні антагоністи кальцію з переважним впливом на судини.
Основна фармакотерапевтична дія: гіпотензивна, судиннорозширююча, проти ішемічна дія; блокатор кальцієвих каналів, похідне дигідропіридину; вибірково діє на кальцієві канали типу L, блокуючи трансмембранне надходження іонів кальцію; особливістю препарату є його переважний вплив на кровопостачання головного мозку; виявляє дилатаційну дію на судини мозку і має протиішемічні властивості, запобігає або усуває спазми судин, спричинені різноманітними біологічно активними речовинами (серотонін, простагландини, гістамін), виявляє нейро- та психотропну активність; під впливом німодипіну відбувається більш виражене збільшення перфузії в уражених відділах головного мозку з недостатнім кровопостачанням, ніж у здорових ділянках; особливо чітко цей ефект виявляється при спазмах кровоносних судин після субарахноїдальної кровотечі; своєчасне призначення препарату сприяє зменшенню тяжкості симптомів, обумовлених ішемією мозку, а в ряді випадків – зменшенню летальності; при тривалій інфузії зі швидкістю 0,03 мг/кг/год середні сталі концентрації німодипіну в плазмі крові досягають значень 17,6-26,6 нг/мл.

Показання для застосування ЛЗ: профілактика і лікування ішемічних неврологічних розладів, обумовлених спазмом судин головного мозку після субарахноїдального крововиливу внаслідок розриву аневризми.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: курс інфузійної терапії починають з в/в краплинного введення дорослим в дозі 2 мг (10 мл р-ну) протягом 2 год – з урахуванням маси тіла хворого за 1 год вводять 0,015 мг/кг, потім за умови доброї переносимості препарату дозу збільшують до 2 мг/год, що відповідає 0,030 мг/кг за 1 год; пацієнтам з масою тіла менше 70 кг і особам з лабільним АТ введення препарату варто починати з дози 0,5 мг/год (2,5 мл р-ну за 1 год); з метою профілактики в/в терапію слід починати не пізніше, ніж через 4 дні після крововиливу, і продовжувати протягом всього періоду максимального ризику розвитку вазоспазму, тобто до 10-14 днів після субарахноїдального крововиливу; після закінчення інфузійної терапії протягом наступних 7 днів рекомендується пероральний прийом таблетованої форми німодипіну дорослим в дозі 60 мг x 6 р/добу (кожні 4 год); якщо в процесі терапевтичного або профілактичного застосування р-ну проводиться хірургічне лікування крововиливу, в/в терапію німодипіном необхідно продовжувати як мінімум протягом 5 днів після оперативного втручання; якщо вже мають місце ішемічні неврологічні порушення, спричинені вазоспазмом внаслідок субарахноїдального крововиливу, інфузійну терапію потрібно розпочинати якомога раніше і проводити протягом щонайменше 5 днів, але не більше 14; після закінчення інфузійної терапії протягом наступних 7 днів рекомендується пероральний прийом таблетованої форми німодипіну дорослим в дозі 60 мг x 6 р/добу (кожні 4 год); якщо в процесі терапевтичного або профілактичного застосування р-ну проводиться хірургічне лікування крововиливу, в/в терапію німодипіном необхідно продовжувати як мінімум протягом 5 днів після оперативного втручання; введення в цистерни головного мозку - в ході хірургічного втручання свіжоприготований р-н німодипіну (1 мл інфузійного р-ну німодипіну і 19 мл р-ну Рінгера), підігрійтий до середньої t° тіла, можна вводити інтрацистернально; якщо у пацієнта виникають несприятливі реакції на застосування препарату, необхідно або зменшити дозу, або припинити терапію німодипіном; при тяжких порушеннях функції печінки, особливо при цирозі печінки, біодоступність німодипіну може бути підвищена внаслідок зменшення повноти первинного метаболізму і уповільнення метаболічної інактивації, дозу необхідно зменшити, орієнтуючись на рівень АТ, а при необхідності відмінити лікування; німодипін чутливий до дії світла, тому необхідно запобігати прямому попаданню на нього сонячного світла; при розсіяному денному світлі або штучному освітленні німодипін можна використовувати протягом 10 год без проведення спеціальних запобіжних заходів; при аневризматичному субарахноїдальному крововиливі рекомендується застосування препарату протягом 7 днів після закінчення 5-14-денної інфузійної терапії р-ном німодипіну; при лікуванні функціональних порушень мозку у пацієнтів похилого віку рекомендована доза, якщо не буде призначена інша, - по 30 мг німодипіну 3 р/добу; тривалість лікування встановлюється індивідуально і за необхідності може досягати декількох місяців (отже, слід визначити необхідність подальшого застосування препарату).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - диспептичні явища, нудота, діарея, сухість у роті, зміна апетиту, непрохідність кишечника внаслідок його паралічу; ЦНС - запаморочення, головний біль; серцево-судинна система - виражене зниження АТ, гіперемія обличчя, припливи, відчуття жару в голові, підвищене потовиділення, брадикардія, тахікардія; система крові – тромбоцитопенія; лабораторні показники - підвищення активності трансаміназ, лужної фосфатази і гамаглутамілтрансферази, порушення функції нирок з підвищенням концентрації сечовини і/або креатиніну в плазмі крові; місцеві реакції – флебіт.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н для інфузій, 1 мл/0,2 мг, табл. по 0,03 г

Торгова назва:

I. Німодипін, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

н/д

II. Вазокор, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія

Німодигексал®, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина

Німотоп®, "Bayer HealthCare AG"; "Bayer AG", Німеччина

Немотан, "Medochemie Ltd", Кіпр

∴ Ф0В7

Цинаризин (Cinnarizine) *, ** (див.п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

2.17.3. Міотропні вазодилататори

2.17.3.1. Метилксантини, блокатори фосфодіестерази

∴ Ф0В7 **Теофілін (Theophylline)*** (див.п.4.1.3.1. розділу «Пульмонологія. Лікарські засоби, що застосовуються при обструктивних захворюваннях легень»)

∴ Ф0В7 **Пентоксифілін (Pentoxifylline)*** (див.п.2.18.1.4. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

2.17.3.2. Міотропні вазодилататори прямої дії

∴ Ф0В7 **Папаверин (Papaverine)*, **** (див.п.2.7.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Бендазол (Bendazol)*** (див.п.2.7.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Комбінації папаверину (Papaverine, combinations)* **** (див.п.2.7.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Комбінації бендазолу (Bendazol, combinations)*** (див.п.2.7.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

2.17.4. Препарати рослинного походження

2.17.4.1. Препарати барвінолу малого

∴ Ф0В7 **Вінпроцетин (Vinprocetin)*, **** (див. п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

2.17.4.2. Похідні алкалоїдів маткових ріжків. α-адреноблокатори

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Дигідроерготоксин + красавка + пропранолол + гідроксизин (Dihydroergotoxinum + belladonna + propranolol + Hydroxyzinum)**

II. Дистонін, капс., 1 капс. містить сухого екстракту беладонни 0,2 мг (кількість еквівалентна 0,2 мг загальної кількості алкалоїдів, виражена як основний гіосціамін), дигідроерготоксину метансульфонату 0,3 мг, пропранололу гідрохлориду 10 мг, гідроксизину гідрохлорид 10,94 ярд, S.C. Europharm S.A. для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Румунія/Великобританія

2.17.4.3. Похідні нікотинової кислоти

∴ Ф0В7 **Ніцерголін (Nicergoline)***

Фармакотерапевтична група: C04AE02 - периферичні вазодилататори.

Основна фармакотерапевтична дія: антиагрегантна, покращує реологічні властивості крові; покращує стан метаболізму і гемодинаміки мозку; має антиагрегантний вплив на тромбоцити і сприяє покращанню реологічних властивостей крові; є похідним ерголіну з α-1 адренолітичною дією при застосуванні парентерально; викликає численні нейрофармакологічні ефекти: фактично не лише збільшується споживання глюкози тканинами мозку та посилюється біосинтез протеїнів і нуклеїнових кислот, але препарат впливає на різні нейротрансмітерні системи; має нормалізуючий вплив на ЕЕГ у літніх пацієнтів і дорослих людей після гіпоксії, що виявлялось у збільшенні α- та β-активності і в зменшенні δ- та θ-активності; тривале застосування (2 – 6 місяців) мало достовірні позитивні наслідки у пацієнтів із легкими та помірними проявами деменції різного походження; широко зв'язується з білками крові (>90%) із більшою спорідненістю до α-кислого глік опротейну, ніж до альбуміну сироватки; ніцерголін та його метаболіти здатні проникати в клітини крові у людей.

Показання для застосування ЛЗ: для лікування церебральних метаболічно-васкулярних порушень, г. або хр., що спричинені атеросклерозом, церебральним тромбозом та емболією, транзиторною церебральною ішемією; периферичних метаболічно-васкулярних порушень, г. і хр. (органічна і функціональна артеріопатія лімбічної зони, хвороба Рейно, інші с-ми, що пов'язані з порушенням периферичного кровообігу); головного болю; як компонент комбінованої терапії в лікуванні АГ, гіпертонічних кризів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рекомендована доза становить 2 – 4 мг (2 – 4 мл) 2 р/добу, в/м; 4 – 8 мг в/в в 100 мл фізіологічного р-ну хлориду натрію або 5% р-ну глюкози 1 р/добу, в деяких випадках введення такої ж дози можна повторити протягом доби; за необхідності можна ввести внутрішньоартеріально в дозі 4 мг в 10 мл фізіологічного р-ну хлориду натрію, повільно, протягом 2 і більше хв; доза, тривалість лікування та шлях введення залежить від вираженості клінічних проявів захворювання; в деяких випадках доцільно починати лікування з введення препарату парентерально і потім перейти на пероральний прийом; рекомендована доза препарату - 5 - 10 мг 3 р/добу з однаковим інтервалом між прийомами протягом тривалого часу; для поліпшення всмоктування препарат слід приймати у проміжках між прийомами їжі.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпотензія та запаморочення, припливи, напади стенокардії, похолодання кінцівок, пітливість, збільшення кислотності шлункового соку, нудота, блювання, діарея, біль в животі, біль в кінцівках, порушення еякуляції, шкірні висипання, сонливість, безсоння; збільшення рівня сечової кислоти в крові, однак такий ефект не потребував зміни дози препарату чи тривалості лікування.

Протипоказання до застосування ЛЗ: нещодавно перенесений ІМ, прояви г. кровотечі, тяжка брадикардія, порушення ортостатичної регуляції, гіпотензії, стенокардії навантаження, вираженному атеросклерозі судин, вагітність, годування груддю, гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 30 мг; табл. по 0,005 г, табл., вкриті цукровою оболонкою, по 10 мг, по 30 мг, порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 4 мг.

Торгова назва:

I. Ніцерголін, АТ "Галичфарм"

II. Ніцеріум 30 Уно, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина

Ніцеріум®, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG"; "Rotterdam Pharma GmbH"

для "Hexal AG", Німеччина

Ніцерголін-Ферейн, ЗАТ "Бринцалов-А" для ТОВ "Укрсервіс-92", Російська Федерація/Україна

Серголін, IVAX Pharmaceuticals s.r.o., Чеська Республіка

Серміон, "Pfizer Italia S.r.l." для "Pfizer Inc.", Італія/США

Серміон, "Pharmacia Italy S.p.A." компанія групи "Pfizer" для "Pfizer Inc.", Італія/США

2.17.5. Ноотропні лікарські засоби, похідні ГАМК

∴ Ф0В7 **Кислота гамма-аміномасляна (Aminobutyric acid) ***, ** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пірацетам (Piracetam) ***, ** (див.п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

2.17.6. Білкові гідролізати

∴ Ф0В7 **Церебролізін (Cerebrolysin) *** (п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цереброкурин (Cerebrocurin)**

Фармакотерапевтична група: N06BX22 - психостимулюючі та ноотропні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: ноотропна, гепатопротекторна дія; виявляє позитивний вплив на вищу нервову діяльність, в основі якого лежить активація енергопродукуючої та білоксинтезуючої функції нервових клітин, підвищення активності синаптичного апарату нейронів, сприяє збільшенню діаметра мітохондрій, збільшенню їх площі в одиниці об'єму та відновленню мієлінових оболонок у нейронах мозку, мозаїчне руйнування яких відбувається при гіпоксичному ураженні нейронів, чинить виражену ноотропну та вазоактивну дію, виявляє регулюючий вплив на біоелектричну активність мозку, покращує артеріальний та венозний церебральний кровообіг; ноотропна, гепатопротекторна, анаболічна дія сприяє реституції порушених функцій ЦНС, обумовлених як функціональним, так і органічним ураженням головного мозку, нормалізації емоційно-мнестичних функцій, розширяє діапазон адаптаційних реакцій, що сприяє успішній фізичній, психічній та соціальній реабілітації хворих із нервовими та психічними захворюваннями; при спадководетермінованих і генетично обумовлених захворюваннях препарат чинить стабілізуючий ноотропний ефект; вивчення фармакокінетики неможливе, тому що активні нейропептиди, які входять до складу препарату, присутні в організмі у вигляді високомолекулярних білків-попередників, біосинтез яких відбувається в постнатальний період.

Показання для застосування ЛЗ: захворювання, які характеризуються порушеннями функції ЦНС - різні форми нейроциркуляторної дистонії, хр. ішемічні дисциркуляторні та післятравматичні енцефалопатії, залишкові явища г. порушення мозкового кровообігу; після перенесених нейрохірургічних реконструктивних операцій на магістральних судинах голови, при хворобі Альцгеймера, с-мі Бінсвангера (ішемічний перивентрикулярний аріолізм), при с-мі хр. стомленості та віковому слабоумстві судинного генезу; деменції змішаних форм, інтелектуальних динамічних порушеннях, психоорганічному с-мі з інтелектуальною недостатністю; наслідках енцефаліту; хворобі Дауна, с-мах Ретта та Мартина-Белла; в офтальмологічній практиці - синільна макулодистрофія (суха та волога форми), висока ускладнена короткозорість, стани після відшарування сітківки, часткова атрофія зорового нерва, посттравматична макулодистрофія, центральна серозна хоріоретинопатія, непроліферативна діабетична ретинопатія без вираженого набряку макулярної ділянки, глаукома з компенсованим внутрішньоочним тиском; у педіатричній практиці - при затримці психічного розвитку та мовлення, вродженій алалії та дислексії, наслідках інсульту з афазією, церебральному паралізі з психомовною затримкою (нетяжкого ступеня), апалічному (декортикаційному) с-мі - у підгострому періоді та при його наслідках без частих епілептичних нападів, наслідках енцефаліту або ЧМТ з розладами інтелектуальних функцій та стійких цефалгіях, м'явих паралічах; у неонатальному періоді - при помірній та тяжкій асфіксії, наслідках тяжкої хр. гіпоксії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: в/м дорослим застосовують по 2 мл щоденно; мінімальний курс лікування – 10 ін'єкцій (20 мл); хворі з тяжкими органічними ураженнями головного мозку, хворобою Альцгеймера потребують більш тривалого лікування; курс може бути збільшений до 40 ін'єкцій, повторні курси рекомендують проводити 2-3 рази на рік; в педіатричній практиці застосовують з перших днів життя і до 6-місячного віку - по 0,5 мл через день, на курс лікування 3 - 5 ін'єкцій; віком від 6 місяців до 1 року - по 0,5 мл через день, на курс лікування 10 ін'єкцій; дітям віком 1 - 3 роки - по 1 – 2 мл через день, курс - 10 ін'єкцій (в умовах стаціонару); 3 роки і старше – 2 мл через день, 10 - 20 ін'єкцій; доцільні повторні курси (2 - 4) через 1 - 3 місяці; в офтальмологічній практиці в/м: по 2 мл щоденно або перші 5 ін'єкцій в/м, потім 1 мл перибільбарно, 1 мл в/м. Ін'єкції проводять щоденно, без перерви, мінімальний курс лікування – 10 ін'єкцій (20 мл).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, вагітність, період годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій по 0,5 мл, по 2 мл в ампулах.

Торгова назва:I. Цереброкурин®, ТОВ "НІР" □ □ □.: Ф0В7 **Актовегін (Actovegin)**** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»).: Ф0В7 **Солкосерил (Solcoseryl)**** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)**2.18. Лікарські засоби, які нормалізують процеси у стінці судин****2.18.1. Антиоксидантні засоби****2.18.1.1. Препарати вітамінів та їх похідних**.: Ф0В7 **Кислота нікотинова (Nicotinic acid)*, **** (див. п.2.15.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»).: Ф0В7 **Токоферола ацетат (Tocopheroli acetate)*** (див. розділ «Неврологія. Лікарські засоби»)**Комбіновані препарати**.: Ф0В7 **Кислота аскорбінова + рутин (Ascorbic acid + Rutin)***I. Аскорутин, табл., 1 табл. містить кислоти аскорбінової 0,05 г, рутину 0,05 г, виробництва ВАТ "Монфарм" □Аскорутин®, табл., 1 табл. містить кислоти аскорбінової 0,05 г, рутину 0,05 г, виробництва ЗАТ "Київський вітамінний завод" □Аскорутин, табл., 1 табл. містить аскорбінової кислоти - 0.05 г, рутину - 0.05 г, виробництва ЗАТ Науково-виробничий центр "Борщагівський хіміко-фармацевтичний завод"; ТОВ "Агрофарм" для ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ" □Аскорутин, табл., 1 табл. містить аскорбінової кислоти - 0.05 г, рутину - 0.05 г, виробництва ЗАТ "Технолог" □II. Аскорутин-Н.С., табл., 1 таблетка містить: кислоти аскорбінової 0,05 г, рутину 0,05 г, виробництва ВАТ "Цолківський вітамінний завод", Російська Федерація н/дІмуновіт С, табл., вкриті оболонкою; 1 табл. містить рутину - 25.0 мг, кислоти L-аскорбінової - 100.0 мг виробництва GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A. для "GlaxoSmithKline Export Limited", Польща/Великобританія □.: Ф0В7 **Вісмуту нітрат + магнію карбонат + натрію гідрокарбонат + кора крушини + кореневища айру + келін + рутин (Bismuth nitrate + Magnesium carbonate + Sodium hydrocarbonate + Frangulaecortex + Rhizomata Calami + kelin + rutin)**I. Вікалін, табл., 1 табл. містить вісмуту нітрату основного - 282 мг, магнію карбонату - 169 мг, натрію гідрокарбонату - 200 мг, кори крушини в порошку - 25 мг, кореневищ айру в порошку - 25 мг, келіну - 5 мг, рутину - 5 мг, виробництва ТОВ "Агрофарм" □Вікалін, табл., 1 табл. містить вісмуту нітрату основного - 282 мг, магнію карбонату - 169 мг, натрію гідрокарбонату - 200 мг, кори крушини в порошку - 25 мг, кореневищ айру в порошку - 25 мг, келіну - 5 мг, рутину - 5 мг, виробництва ВАТ "Монфарм" □Вікалін®, табл., 1 табл. містить вісмуту нітрату основного - 282 мг, магнію карбонату - 169 мг, натрію гідрокарбонату - 200 мг, кори крушини в порошку - 25 мг, кореневищ айру в порошку - 25 мг, келіну - 5 мг, рутину - 5 мг, виробництва АТ "Галичфарм" □.: Ф0В7 **Лютеїн + зеаксантин + чорниці екстракт + аскорбінова кислота + вітамін Е + β-каротин + цинк + вітамін В2 + селен + рутин (Lutein + zeaxanthin + vaccinium myrtillus + ascorbic acid + tocopherol + β-carotin + zinci + seleni + riboflavin + rutin)**

II. Вітрум Форайз форте, табл., 1 табл. містить лютеїну 6 мг; зеаксантину 0,5 мг; чорниці екстракту 60 мг; вітаміну С 60 мг; вітаміну Е 10 мг; бета-каротину 1,5 мг; цинку 5 мг; вітаміну В2 1,2 мг; селену 25 мкг; рутину 25 мг, виробництва Unipharm Inc., США

.: Ф0В7 **Гінкго білоба + квітковий пилок + рутин + аскорбінова кислота + нікотинова кислота + тіамін + рибофлавін + піридоксин (Ginkgo biloba + rutin + ascorbic acid + nicotinic acid + Thiamine + riboflavin + Pyridoxine)**II. Вазавітал®, капс., 1 капс. містить екстракту гінкго білоба 40 мг, квіткового пилку 60 мг, рутину (вітамін Р) 20 мг, кислоти аскорбінової (вітаміну С) 30 мг, нікотинової кислоти (вітамін РР) 17 мг, тіаміну (вітаміну В1) 1 мг, рибофлавіну (вітаміну В2) 1 мг, піридоксину, виробництва ТОВ "АСТРАФАРМ" для ТОВ "Українська фармацевтична компанія" □ □**2.18.1.2. α-адреноблокатори, похідні нікотинової кислоти**.: Ф0В7 **Ніцерголін (Nicergholine)*** (див. п.2.17.4.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)**2.18.1.3. Похідні біфлаваноїдів**.: Ф0В7 **Кверцетин (Quercetin)*, **** (див. п.2.12.3.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

2.18.1.4. Препарати метилксантинів

∴ Ф0В7 **Пентоксифілін (Pentoxifylline) ***

Фармакотерапевтична група: C04AD03 - засоби які впливають на серцеву-судинну систему. Периферичні вазодилататори.

Основна фармакотерапевтична дія: периферичний вазодилататор з ангіопротекторною, судинорозширювальною дією; механізм дії пов'язаний з блокадою аденозинових рецепторів, інгібіцією фосфодієстерази, накопиченням цАМФ, зниженням концентрації внутріклітинного кальцію; препарат покращує властивості крові і мікроциркуляцію, підвищує постачання міокарда і інших тканин киснем завдяки судинорозширювальній дії, дещо зменшує загальний периферичний судинний опір.

Показання для застосування ЛЗ: атеросклеротична і дисциркуляторна енцефалопатія, порушення мозкового кровообігу ішемічного типу (ішемічний церебральний інсульт), порушення периферичного кровообігу (облітеруючий ендертерит, діабетична ангіопатія, хвороба Рейно); трофічні зміни тканин внаслідок порушення артеріальної або венозної мікроциркуляції (післятромбофлебітичний с-м, варикозне розширення вен, трофічні виразки, гангрена, відмороження); порушення кровообігу ока (г., підгостра та хр. недостатність кровообігу в сітківці або в судинній оболонці ока); порушення слуху судинного генезу, що супроводжується туговухістю.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: режим дозування визначається лікарем і залежить від ступеня тяжкості циркуляторних порушень, маси тіла і переносимості лікування; рекомендовано дорослим такі схеми лікування - в/в інфузія 100мг - 600мг пентоксифіліну в 100мл – 500мл р-ну Рінгера лактату, фізіологічного р-ну або 5% р-ну глюкози 1 або 2 р/добу; тривалість в/в крапельної інфузії становить від 60 хв до 360 хв, тобто введення 100 мг пентоксифіліну повинно тривати щонайменше 60 хв; інфузія може бути доповнена пероральним прийомом 400 мг з розрахунку, що МДД (інфузійна і пероральна) становить 1200 мг; при тяжкому стані пацієнта (особливо при постійному болю, при гангрені або трофічних виразках) можливе проведення інфузії протягом 24 год, дозу визначають з розрахунку 0,6 мг/кг/год; розрахована таким чином добова доза для пацієнта масою 70 кг становить 1000 мг, для пацієнта масою 80 кг – 1150 мг; незалежно від маси тіла пацієнта МДД - 1200 мг; об'єм інфузійного р-ну розраховується індивідуально з врахуванням супутніх захворювань, стану пацієнта та становить в середньому 1,0 – 1,5 л/добу; в окремих випадках препарат застосовують шляхом в/в ін'єкції по 5 мл (100мг); після поліпшення стану пацієнта рекомендовано продовжити лікування, використовуючи таблетовану форму препарату; дорослим призначають всередину після їди на початку лікування в дозі 200 мг 3 р/добу; після досягання терапевтичного ефекту (зазвичай через 1 – 2 тижня лікування) дозу знижують до 100 мг 3 р/добу; тривалість лікування визначає лікар; залежно від важкості захворювання можна призначати до 400 мг на добу в 3 прийоми; МДД - 1200 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, блювання, біль та відчуття важкості в епігастральній області, діарея, головний біль, запаморочення, тахікардія, гіперемія шкіри обличчя, стенокардія, артеріальна гіпотензія, шкірні висипи, свербіж, кропив'янка, ангіоневротичний набряк, крововиливи на шкірі та слизових оболонках, тромбоцитопенія, неспокій, порушення сну.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до пентоксифіліну та інших похідних метилксантину; г.ІМ, масивні кровотечі, геморагічний інсульт, крововиливи у сітківку ока, вагітність, період лактації, діти до 15 років.

Форми випуску ЛЗ: р-н для інфузій 0,05 % по 100 мл, або по 200 мл, або по 400 мл; р-н для ін'єкцій 2% по 5 мл в амп.; драже по 100 мг; табл. по 100 мг, по 200 мг; табл., вкриті оболонкою, по 100 мг; табл., вкриті оболонкою, пролонгованої дії по 400 мг, по 600 мг.

Торгова назва:

I. Латрен, ТОВ "Юрія-Фарм"	☐
Пентоксифілін, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Пентоксифілін-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Пентоксифілін, ЗАТ "Технолог"	☐
Пентоксифілін SR-Апо, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"	☐
Пентоксифілін-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Пентоксифілін-Фармак, ВАТ "Фармак"	н/д
II. Агапурин®, "Zentiva" a.s., Словацька республіка	☐
Агапурин® 600 ретард, "Zentiva" a.s., Словацька республіка	☐
Агапурин® CP 400, "Zentiva" a.s., Словацька республіка	☐
Агапурин® CP 600, "Zentiva" a.s., Словацька республіка	☐
Апо-пентоксифілін SR, Apotex Inc., Канада	н/д
Вазоніт, G.L. Pharma GmbH для "Lannacher Heilmittel Ges.m.b.H", Австрія	☐
Пентилін, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Пентоксифілін софарма®, "Unipharm JSC", Болгарія	н/д
Трентал™, "Aventis Pharma Limited", Індія	☐

2.18.1.5. Препарати барвінку малого

∴ Ф0В7 **Вінпоцетин (Vinpocetin) *, **** (див.п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

2.18.1.6. Похідні індолу

∴ Ф0В7 **Ксантинолу нікотинам (Xantiniol nicotinate) ***

Фармакотерапевтична група: C04AD02 - периферичні вазодилататори.

Основна фармакотерапевтична дія: антигіпоксича, судинорозширююча дія; має властивості теофіліну і кислоти ніотинової; механізм дії реалізується завдяки блокаді активності фосфодієстерази, конкуренції з

аденозином за рецептори, накопичення циклічного аденозинмонофосфату, стимуляції синтезу нікотинамідних коферментів і протицикліну в стінках судин; препарат розширює периферичні кровоносні судини, покращує колатеральний та мозковий кровообіг, зменшує явища церебральної гіпоксії, знижує агрегацію тромбоцитів, покращує мікроциркуляцію в сітківці ока, посилює скорочення серця, покращує метаболічні процеси в мозковій тканині в післяопераційний період, знижує рівень холестерину, атерогенних ліпопротеїдів, сечової кислоти, фібриногену, посилює активність ліпопротеїналіази, посилює фібриноліз; в організмі препарат швидко перетворюється - спочатку на теофілін і ніотинову кислоту, потім на продукти їхнього метаболізму.

Показання для застосування ЛЗ: облітеруючий атеросклероз судин нижніх кінцівок (переміжна кульгавість), хвороба Рейно, діабетична ангіопатія, ретинопатія, ангіоневропатія, тромбофлебіт, тромбоз і емболії кровоносних судин, мігрень, атеросклеротичні порушення мозкового кровообігу, післяопераційний період після видалення пухлин головного мозку, хвороба Мен'єра, трофічні виразки нижніх кінцівок, які погано загоюються, захворювання судин сітківки, дегенерація, відшарування сітківки.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають в/в та в/м при г. порушеннях мозкового та периферичного кровообігу в/в (дуже повільно!) вводять при г. порушеннях периферичного та мозкового кровообігу; дорослим призначають в/в по 2 мл 15% р-ну 1-2 р/добу, потім переходять на в/м ін'єкції - по 2 мл 1-3 р/добу; одночасно призначають внутрішньо по 2 табл. ксантинолу нікотинату 3 р/добу; у тяжких випадках вводять в/в крапельно 10 мл 15% р-ну препарату (1,5 г) розводять у 200 мл або 500 мл 5 % р-ну глюкози або ізотонічного р-ну натрію хлориду; введення здійснюють протягом 1-4 год до 4 р/добу; курс лікування визначається індивідуально, орієнтовно до 21 дня, але можливе і триваліше лікування; при порушеннях кровопостачання тканин в/м вводять по 2 мл 15% р-ну (0,3 г) 1 - 3 р/добу поступово збільшуючи дозу до 4 - 6 мл 15% р-ну 2 - 3 р/добу; тривалість лікування залежить від перебігу захворювання (до 2 - 3 тижнів); в офтальмологічній практиці дорослим застосовують шляхом іонофорезу на очне яблуко - до 300 мг 1 р/добу; тривалість першої процедури 15 хв, наступні можна поступово збільшувати до 20 - 30 хв; курс лікування - 15 - 20 днів; дітям віком до 2 років препарат не призначають, оскільки до його складу входить компонент теофіліну; дітям, старше 2 років, можна призначати препарат в/в крапельно або в/м з розрахунку 10 мг/кг маси тіла кожні 12 год; табл. ксантинолу нікотинату призначають внутрішньо після їжі, починаючи з 1 табл. (0,15 г) 3 р/добу; в разі необхідності дозу збільшують до 2 - 3 табл. 3 р/добу; при поліпшенні стану прийом зменшують до 1 табл. 2 - 3 р/добу; курс лікування, як правило, становить 2 місяці; при г. порушеннях мозкового та периферичного кровообігу віддають перевагу ін'єкційній формі препарату.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: кропивниця, запаморочення, нудота, відчуття жару, поколювання та гіперемія шкіри у верхній частині тіла, особливо шиї та голови, відчуття тиску в останній.

Протипоказання до застосування ЛЗ: серцева недостатність ІІБ - ІІІ ступеню, ІМ, стеноз лівого передсердно-шлуночкового клапана, г. геморагії; перші 3 місяці вагітності; пептична виразка шлунка і дванадцятипалої кишки, глаукома.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 150 мг/мл по 2 мл в амп., табл. по 0,15 г

Торгова назва:

І. Ксантинолу нікотинат, АТ "Галичфарм"

Ксантинолу нікотинат, ВАТ "Луганський ХФЗ"

Ксантинолу нікотинат, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

Ксантинолу нікотинат, ВАТ "Монфарм"

2.18.2. Ангіопротектори

.: Ф0В7 **Кальцію добезилат (Calcium dobesilate)** (див. п.12.3.11.3. розділ «Урологія, андрологія, сексопатологія, нефрологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Етамзилат (Etamsylate)*** (див. п.13.7.4. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

2.18.3. Антигіпоксантні засоби

2.18.3.1. Ноотропні засоби, похідні ГАМК

.: Ф0В7 **Кислота гамма-аміномасляна (Aminobutyric acid) *, **** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Пірацетам (Piracetam) *, **** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Натрію оксибутират (Natrii oxybutyras) *** (див. п.10.1.2.2. розділу «Анастезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

2.18.4. Білкові гідролізати

.: Ф0В7 **Актовегін (Actovegin)**** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Солкосеріл (Solcoseryl)**** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Церебролізін (Cerebrolysin)*** (п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Цереброкурин (Cerebrocurin)** (див. п.2.17.6. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

2.19. Антиадренергічні лікарські засоби

2.19.1. Гангліоблокуючі засоби

∴ Ф0В7 **Гексаметоній (Hexamethonium)*** (див. п.2.6.4. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

2.19.2. Симпатолітичні засоби

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Комбінації резерпіну (Reserpine, combinations)** (див.п.6.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

2.20. Анальгетики

2.20.1. Опіоїди

2.20.1.1. Природні алкалоїди опію

∴ Ф0В7 **Морфін (Morphine)***

Фармакотерапевтична група: N02AA01 – анальгетики. Опіоїди. Природні алкалоїди опію.

Основна фармакотерапевтична дія: анальгетична, седативна, протишокова; механізм дії зумовлений стимуляцією різних підвидів опіоїдних рецепторів ЦНС; збудження дельта-рецепторів зумовлює анальгезію; міо-рецепторів - супраспінальну анальгезію, ейфорію, фізичну залежність, пригнічення дихання, збудження центрів блукаючого нерва; капа-рецепторів - спінальну анальгезію, седативний ефект, міоз; пригнічує міжнейронну передачу больових імпульсів у центральній частині аферентного шляху, знижує емоційну оцінку болю, викликає ейфорію, яка сприяє формуванню залежності (фізичної і психічної); знижуючи збудливість больових центрів, чинить протишокову дію; у високих дозах має седативну активність, викликає снодійний ефект; гальмує умовні рефлекси, знижує сумарну здатність ЦНС, потенціює дію депримируючих засобів; зменшує збудливість центру терморегуляції, стимулює виділення вазопресину; на судинний тонус практично не впливає; пригнічує дихальний центр, знижує збудливість кашльового центру, збуджує центри блукаючого нерва, викликаючи появу брадикардії, стимулює нейрони окоорухових нервів, звужує зіницю (міоз); може стимулювати хеморецептори тригерних зон довгастого мозку і індукувати нудоту та блювання; пригнічує блювальний центр, тому застосування морфіну у повторних дозах і блювальних засобів, що вводять після морфіну, не викликають блювання; підвищує тонус гладенької мускулатури внутрішніх органів: сфінктерів Одді, сечового міхура, антральної частини шлунка, кишечника, жовчовиводних шляхів, бронхів; послаблює перистальтику, уповільнює рух харчових мас, сприяє розвитку запору; анальгетичний ефект розвивається через 5-15 хв, після п/ш і в/м введення, триває 4-5 год.

Показання для застосування ЛЗ: больовий с-м сильної інтенсивності, у т.ч. при злоякісних новоутвореннях, ІМ, тяжких травмах, підготовці до операції та у післяопераційному періоді.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: режим дозування індивідуальний; як правило, дорослим вводять п/ш і в/м по 1 мл (10 мг), в/в повільно – по 0,5-1 мл (5-10 мг); максимальні дози для дорослих при п/ш введенні: МПД – 2 мл (20 мг), МДД – 5 мл (50 мг); дітям старше 2 років п/ш залежно від віку; у дітей віком 2 роки МПД становить 0,1 мл (1 мг), МДД – 0,2 мл (2 мг); 3-4 років - МПД - 0,15 мл (1,5 мг), МДД - 0,3 мл (3 мг); 5-6 років - МПД – 0,25 мл (2,5 мг), МДД – 0,75 мл (7,5 мг); 7-9 років - МПД – 0,3 мл (3 мг), МДД - 1 мл (10 мг); 10-14 років - МПД - 0,3-0,5 мл (3-5 мг), МДД – 1-1,5 мл (10-15 мг).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система – брадикардія; дихальна система - пригнічення дихання; ЦНС - седативна або збуджувальна дія (особливо у пацієнтів літнього віку), делірій, галюцинації, підвищення внутрішньочерепного тиску з імовірністю подальшого порушення мозкового кровообігу; ШКТ - нудота, блювання, запори, холестази в головній жовчній протоці; сечовидільна система - порушення відтоку сечі, погіршення цього стану при аденомі передміхурової залози і стенозі уретри; інші – АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: порушення дихання внаслідок пригнічення дихального центру, схильність до бронхоспазму, тяжка печінкова недостатність, ЧМТ, внутрішньочерепна гіпертензія, інсульт, кахексія, епілептичний статус, загальне сильне виснаження, біль в животі неясної етіології, г. алкогольна інтоксикація, делірій, дитячий вік до 2 років, одночасне лікування інгібіторами моноаміноксидази, гарячка, гіперчутливість до морфіну, вагітність, період годування груддю у жінок.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 1 % по 1 мл в амп.

Торгова назва:

І. Морфіну гідрохлорид, Харківське державне фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"

н/д

2.20.1.2. Похідні фенілпіперидину

∴ Ф0В7 **Фентаніл (Fentanyl)*** (див. п.10.3.2. розділу «Анестезіологія та реаніматологія. Лікарські засоби»)

2.21. Психолептичні засоби

2.21.1. Фенотіазини з аліфатичним боковим ланцюжком

∴ Ф0В7 **Хлорпромазин (Chlorpromazine)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

2.21.2. Піперидинові похідні

∴Ф0В7 **Галоперидол (Haloperidol)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

3. ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ

3.1. Препарати для лікування кислотозалежних захворювань

3.1.1. Антациди

3.1.1.1. Сполуки алюмінію

3.1.1.2. Комбіновані препарати та комплексні сполуки алюмінію, кальцію і магнію

3.1.2. Засоби для лікування пептичної виразки та гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби (ГЕРХ)

3.1.2.1. Антагоністи H₂-рецепторів

3.1.2.2. Синтетичні аналоги простагландинів

3.1.2.3. Інгібітори „протонного насоса”

3.1.2.4. Комбінації для ерадикації *Helicobacter pylori*

3.1.2.5. Антибактеріальні засоби, що застосовуються для ерадикації *Helicobacter pylori*

3.1.2.6. Інші препарати для лікування пептичної виразки та ГЕРХ

3.1.2.7. Інші засоби для лікування кислотозалежних захворювань

3.2. Засоби, що застосовуються при функціональних шлунково-кишкових розладах

3.2.1. Засоби, що застосовуються при функціональних розладах зі сторони травного тракту

3.2.1.1. Синтетичні антихолінергічні засоби, естерифіковані третинні аміни

3.2.1.2. Синтетичні антихолінергічні засоби, четвертинні амонійні сполуки

3.2.1.3. Папаверин та його похідні

3.2.1.4. Засоби, що діють на серотонінові рецептори

3.2.1.5. Інші препарати, що застосовуються при функціональних кишкових розладах

3.2.2. Прості препарати красавки (белладонни) та її похідних

3.2.2.1. Алкалоїди красавки (белладонни) та її похідних

3.2.2.2. Напівсинтетичні алкалоїди красавки (белладонни), четвертинні амонійні сполуки

3.2.3. Спазмолітичні засоби в комбінації з анальгетиками

3.2.3.1. Синтетичні антихолінергічні засоби в комбінації з анальгетиками

3.2.3.2. Белладонна та її похідні в комбінації з анальгетиками

3.2.3.3. Інші спазмолітики в комбінації з анальгетиками

3.2.4. Спазмолітичні і антихолінергічні засоби в комбінації з іншими препаратами

3.2.5. Стимулятори перистальтики (пропульсанти)

3.3. Протиблювотні засоби та препарати, що усувають нудоту. Антагоністи серотонінових рецепторів

3.4. Засоби, що застосовуються при захворюваннях печінки та жовчовивідних шляхів

3.4.1. Засоби, що застосовуються при біліарній патології. Препарати жовчних кислот

3.4.2. Гепатотропні препарати

3.4.3. Препарати, що застосовуються для лікування хронічних вірусних гепатитів

3.4.4. Препарати, що застосовуються для лікування хвороби Коновалова-Вільсона

3.5. Проносні засоби

3.5.1. Контактні проносні засоби

3.5.2. Засоби, що збільшують об'єм кишкового вмісту

3.5.3. Осмотичні проносні засоби

3.5.4. Проносні засоби в клізмах

3.6. Антидіарейні препарати

3.6.1. Протимікробні засоби, що застосовуються при кишкових інфекціях

- 3.6.1.1. Антифунгіозні
- 3.6.1.2. Сульфаніламід
- 3.6.1.3. Інші протимікробні засоби, що застосовуються для лікування кишкових інфекцій
- 3.6.2. Ентеросорбенти
 - 3.6.2.1. Препарати активованого вугілля
 - 3.6.2.2. Інші ентеросорбенти
- 3.6.3. Препарати електролітів з вуглеводами. Сольові сполуки для пероральної регідратації
- 3.6.4. Засоби, що пригнічують перистальтику (антиперистальтичні)
- 3.6.5. Протизапальні засоби, що застосовуються при захворюваннях кишечника
 - 3.6.5.1. Кортикостероїди локальної дії
 - 3.6.5.2. Кислота аміносаліцилова та подібні засоби
- 3.6.6. Антидіарейні мікробні препарати
- 3.7. Засоби, що застосовуються при ожирінні (виключаючи дієтичні продукти)**
 - 3.7.1. Анорексигенні препарати центральної дії
 - 3.7.2. Препарати з периферичним механізмом дії, що застосовуються при ожирінні
- 3.8. Засоби замісної терапії, що застосовуються при розладах травлення, включаючи ферменти**
 - 3.8.1. Препарати ферментів
 - 3.8.2. Комплексні препарати, що містять кислоти та травні ферменти
- 3.9. Засоби, що підвищують апетит**
- 3.10. Інші засоби, що впливають на систему травлення і метаболічні процеси**
 - 3.10.1. Амінокислоти та їх похідні
 - 3.10.2. Різні речовини, що впливають на систему травлення та метаболізм

3.1. Препарати для лікування кислотозалежних захворювань

3.1.1. Антациди

3.1.1.1. Сполуки алюмінію

.: Ф0В7 **Алюмінію фосфат (Aluminium phosphate) ***, **

Фармакотерапевтична група: A02AB03 - препарати для лікування кислотозалежних захворювань. Антациди.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: кислотонейтралізуюча, обволікаюча, адсорбуюча дії; знижує протеолітичну активність пепсину, зв'язує жовчні кислоти та лізолецитин; завдяки буферним властивостям нейтралізує тільки надлишок соляної кислоти, зберігає фізіологічні умови травлення та не призводить до вторинної гіперсекреції шлункового соку; антацидна дія препарату проявляється швидко і зберігається протягом тривалого часу; міцели алюмінію фосфату мають більшу контактну поверхню, обволікають слизову оболонку однорідним шаром, захищають її від дії агресивних факторів та сприяють регенерації; цитопротекторна дія препарату обумовлена також здатністю активувати синтез простагландинів, які стимулюють секрецію слизу та бікарбонатів у слизовій оболонці шлунка; під впливом лужного середовища кишкового останній перетворюється в лужні солі алюмінію, які погано всмоктуються та виводяться з калом.

Показання до застосування ЛЗ: лікування захворювань з підвищеною та нормальною кислотністю; г. та хр. гастрит з нормальною або підвищеною секреторною функцією; діафрагмальна грижа, шлунково-езофагеальний рефлюкс та його ускладнення (езофагіт), функціональна диспепсія; прийом ЛЗ, подразнюючих речовин (кислоти, луги); дискомфорт та болі в епігастрії, печія, метеоризм, які виникають після погрешностей в дієті, надмірному вживанні кави, нікотину, алкоголю.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослі приймають всередину 1 або 2 пакетики 2-3 р/добу в чистому вигляді або попередн розвівши у половині склянки води; схема прийому залежить від характеру захворювання: діафрагмальна грижа, ГЕРХ - після прийняття їжі та на ніч; виразкові захворювання - через 1-2 год після прийняття їжі та при виникненні болю; гастрит, диспепсія - до прийняття їжі; функціональні розлади товстого кишківника - вранці, до прийняття їжі та на ніч.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: закрепи.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, хр. ниркова недостатність важкого ступеня.

Форми випуску ЛЗ: гель для перорального застосування по 16г, по 20 г у пакетах.

Торгова назва:

II. Фосфалюгель, "Pharmatis" для "Yamanouchi Europe B. V.", Франція/Нідерланди

.: Ф0В7 **Гідротальцит (Hydrotalcite) ****

Фармакотерапевтична група: A02AD01 - антацидні та противиразкові засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: зменшує кислотність шлункового соку, зменшує або полегшує симптоми, пов'язані з підвищеною кислотністю шлункового соку; ефект настає швидко і продовжується протягом тривалого часу, тому що внаслідок специфічної сітчастої структури активного компонента вивільнення іонів магнію та алюмінію залежить від кількості кислоти в шлунку; також інактивує пепсин і зв'язує жовчні кислоти і лізолецитин, який при рефлюксі потрапляє в шлунок з ДПК та пошкоджує слизову оболонку шлунка.

Показання до застосування ЛЗ: г. та хр. запальні процеси слизової оболонки шлунка та ДПК (гастрит, дуоденіт); порушення функцій ШКТ, спричинені нераціональним харчуванням або застосуванням ЛЗ, що мають подразнювальний вплив на слизову оболонку шлунка; рефлюкс-езофагіт; печія, відрижка, відчуття надмірного наповнення шлунка.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим рекомендується застосовувати 1 - 2 табл. через 1-2 год після їжі та перед сном; при виразковій хворобі шлунка та ДПК рекомендується застосовувати по 2 табл. 3 - 4 р/добу після їжі та перед сном; добова доза гідротальциту складає 12 табл.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: діарея.

Протипоказання до застосування ЛЗ: не встановлені.

Форми випуску ЛЗ: табл. для жування по 0,5 г.

Торгова назва:

II. Рутацид, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія **н/д**

Тальцид®, "Bayer AG"; "Bayer Bitterfeld GmbH" для "Bayer Consumer Care AG",

Німеччина/Німеччина/Швейцарія

3.1.1.2. Комбіновані препарати та комплексні сполуки алюмінію, кальцію і магнію

.: Ф0В7 **Кальцію карбонат + магнію карбонат * (Calcii carbonat + Magnesii carbonat)**

**

I. Анре, табл., 1 табл. містить кальцію карбонату - 0.68 г, магнію карбонату - 0.08 г, виробництва АТ "Стома" **н/д**

II. Ренні без цукру м'ятні, табл. жувальні; 1 табл. містить 680 мг кальцію карбонату та 80 мг магнію карбонату, виробництва "Bayer Sante Familiale" для "Bayer Consumer Care AG", Франція/Швейцарія

Ренні®, табл. жувальні; 1 табл. містить кальцію карбонату - 680.0 мг, магнію карбонату - 80.0 мг, виробництва "Laboratoires Roche Nicholas" дочірня компанія коцерну "F.Hoffmann-La Roche Ltd"; "Bayer Sante Familiale" для "Bayer Consumer Care AG", Франція/Швейцарія/Франція/Швейцарія

Ренні®, табл. жувальні; 1 табл. містить кальцію карбонату - 680.0 мг, магнію карбонату - 80.0 мг, виробництва "Bayer Sante Familiale"; "Laboratoires Roche Nicholas" дочірня компанія "F.Hoffmann-La"

Roche Ltd" для "Bayer Consumer Care AG", Франція/Швейцарія

∴ Ф0В7 **Алюмінію гідроксид + магнію гідроксид (Aluminii Hydroxid + Magnesii Hydroxid) *, ****

I. Стомалокс, табл., 1 табл. містить алюмінію гідроксиду 400.0 мг, магнію гідроксиду 400.0 мг, виробництва СП АТЗТ "Арпimed" для "ABA Group Inc.", Республіка Вірменія/США н/д
 II. Алмагель®, суспензія для перорального застосування по 170 мл; 5 мл суспензії містять алюмінію гідроксиду 190.0 мг, магнію гідроксиду 100.0 мг, виробництва "Balkanpharma Troyan AD", Болгарія □
 Алюмаг, табл.; 1 табл. містить алюмінію гідроксиду 200.0 мг, магнію гідроксиду 200.0 мг, виробництва "Polfa" Grodzisk Pharmaceutical Works Sp.z.o.o., Польща □
 Маалокс®, Маалокс® Міні, табл. або суспензія для перорального застосування; суспензія для перорального застосування, 25 мЕкв/4,3 мл; 1 табл. містить гідроксиду магнію 400.0 мг, гідроксиду алюмінію 400.0 мг або 100 мл суспензії містять: алюмінію гідроксиду 3.5 г, магнію гідроксиду 4.0 г, виробництва "Thegarlix" компанії "Aventis Pharma" на заводах: "Aventis Pharma Specialites" або "Aventis Pharma S.p.A", Франція/Італія □ □

∴ Ф0В7 **Алюмінію гідроксид + магнію оксид * (Aluminii Hydroxid + Magnesii oxydum) ****

II. Алтацид, табл. або суспензія 1 табл. містить алюмінію гідроксиду гелю сухий 333,3 мг (відповідає 167,5 мг алюмінію оксиду), магнію оксиду 158,4 мг або 5 мл суспензії містять: алюмінію гідроксиду гелю (10%) 2249,5 мг, що відповідає 225 мг алюмінію оксиду та магнію гідроксиду пасти (30%) 425 мг, що відповідає 127,5 мг магнію гідроксиду, виробництва "Bosnalijek d.d.", Боснія і Герцеговина □

∴ Ф0В7 **Алюмінію гідроксиду + магнію карбонат + магнію гідроксид * (Aluminii Hydroxid + Magnesii carbonat + Magnesii Hydroxid) ****

II. Гастал, табл.; 1 табл. містить алюмінію гідроксиду-магнію карбонату гелю - 450.0 мг, магнію гідроксиду - 300.0 мг, виробництва "Pliva S.A.", Хорватія □ □
 Гастал, табл.; 1 табл. містить алюмінію гідроксиду-магнію карбонату гелю - 450.0 мг, магнію гідроксиду - 300.0 мг, виробництва "Pliva Krakow" Pharmaceutical Works SA, Польща □ □
 Гастал, табл.; 1 табл. містить алюмінію гідроксиду - магнію карбонату гелю 450 мг; магнію гідроксиду 300 мг, виробництва LTD "PLIVA Croatia", Хорватія □ □

3.1.2. Засоби для лікування пептичної виразки та гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби (ГЕРХ)

3.1.2.1. Антагоністи H2-рецепторів

∴ Ф0В7 **Ранітидин (Ranitidine) ***

Фармакотерапевтична група: A02BA02 - засоби для лікування пептичної виразки та ГЕРХ.

Основна фармакологічна дія та ефекти ЛЗ: блокатор H₂ гістамінових рецепторів парієтальних клітин слизової оболонки шлунка; антагоніст дії; дозозалежно пригнічує базальну та стимульовану секрецію соляної кислоти у шлунку, зменшує об'єм шлункового соку та концентрацію протонів водню; знижує продукцію та активність пепсину; гальмує дегрануляцію тучних клітин, зменшує вміст гістаміну в періульцерозній зоні, стимулює заживлення виразки при збільшенні кількості ДНК- синтезуючих клітин епітелію.

Показання до застосування ЛЗ: лікування будь-яких захворювань, при яких необхідно зменшити секрецію кислоти шлункового соку: пептична виразка шлунка і ДПК (лікування і профілактика рецидивів); гастроєзофагеальний рефлюкс; профілактика стресових виразок і кровотечі, пов'язаної зі стресовою виразкою; с-м Золлінгера-Еллісона та інші стани з підвищеною секрецією кислоти шлункового соку; інші порушення, пов'язані з кислотою шлункового соку (функціональна диспепсія); ерадикації *H. pylori* у комбінації з іншими АБЗ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: виразка ДПК у разі відсутності *H. pylori* - добова доза становить 2 табл. (300 мг) 1 раз увечері або 2 р/добу, вранці та увечері, протягом 4 тижнів; рефлюкс-езофагіт - 2 табл. щодня, 1 раз увечері або розділити на 2 дози, вранці та увечері, протягом 4 – 8 тижнів, залежно від результатів ендоскопічного обстеження; с-м Золлінгера–Еллісона – рекомендовано 4 табл. (600 мг) щодня, розділена на 4 прийоми, у важких випадках доза може бути збільшена до 8 табл. (1 200 мг) щодня; профілактика виразкової хвороби - 1 табл. (150 мг) щодня увечері протягом тривалого періоду часу; для дітей 8-16 років - по 150 мг 1-2 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота/блювання, діарея, запор, зворотні порушення функції печінки, г. панкреатит, гепатит (гепатоцелюлярний, холестатичний або змішаний), зазвичай оборотний, що супроводжується або не супроводжується жовтухою; система кровотворення - лейкопенія, тромбоцитопенія, у виняткових випадках агранулоцитоз або панцитопенія з гіпоплазією або аплазією кісткового мозку, збільшення вмісту креатиніну в сироватці крові на початку лікування; ЦНС - головний біль, іноді сильний, запаморочення (вертиго), розлади настрою (астенія), сплутаність свідомості, нечіткість зору, стомлюваність; статеві розлади - гінекомастія у чоловіків, імпотенція; АР - аменорея, бронхоспазм, артеріальна гіпотензія; ендокринна система - зниження лібідо, гінекомастія; серцево-судинна система - брадикардія, АВ-блокада, аритмія та асистолія; інші - артралгія, міальгія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вагітність та годування груддю; діти до 8 років; цироз печінки з портосистемною енцефалопатією в анамнезі; порушення функції печінки і нирок.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 150 мг; табл. 300 мг; р-н для ін'єкцій по 2 мл (25 мг/мл) в амп.

Торгова назва:

I. Ранітидин, ЗАТ "Технолог" □

Ранітидин, ТОВ "Львівтехнофарм"	☐
Ранітидин, ЗАТ "Лекхім-Харків"	н/д
Ранітидин, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Ранітидин-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
II. Гістак, "Ranbaxy Laboratories Limited", Індія	☐
Ранісан, "Pro.Med.CS. Praha" a.s., Чеська Республіка	☐
Ранісан®, "Pro.Med. CS Praha" a.s., Чеська Республіка	☐
Ранітидин, "Allied Chemicals & Pharmaceuticals Pvt. Ltd.", Індія	н/д
Ранітидин, "Umedica Laboratories Pvt. Ltd", Індія	☐
Ранітидин, АТ "Олайнський ХФЗ "Олайнфарм", Латвія	☐
Ранітидин, "S.C. Fabiol S.A." для "Ozone Laboratories Ltd.", Румунія/Великобританія	☐
Ранітидин, БАТ "Щолківський вітамінний завод", м.Щолково-1, Московська обл., Російська Федерація	н/д
Ранітидин, "Replekfarm A.D.", Республіка Македонія	н/д
Ранітидин, ТОВ "Озон", Російська Федерація	☐
Ранітидин, "Nemofarm", Сербія і Чорногорія	н/д
Ранітидин, "Elegant India", Індія	☐
Рантак®, "Unique Pharmaceutical Laboratories" (відділення фірми "J.V.Chemicals & Pharmaceuticals Ltd"), Індія	☐
Ринит®, "Kusum Healthcare", Індія	☐
Ульран, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	н/д
Уметак, "Umedica Laboratories Pvt. Ltd", Індія	☐

∴ Ф0В7 **Фамотидин (Famotidine) ***

Фармакотерапевтична група: А02ВА03 - засоби для лікування пептичної виразки та гастроезофагеальної рефлюксної хвороби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: III покоління блокаторів гістамінових H₂-рецепторів; антацидна дія; пригнічує базальну та стимульовану секрецію соляної кислоти; заглушує активність пепсину, підвищуючи тим самим рН шлункового соку; збільшує кровотік у слизовій оболонці, збільшує продукцію гідрокарбонату, активує синтез простагландинів, сприяє прискоренню репаративних процесів у ділянці ерозивно-деструктивних осередків.

Показання до застосування ЛЗ: лікування виразки шлунка і ДПК, ГЕРХ та інших захворювань, що супроводжуються гіперсекрецією шлункового соку (наприклад, функціональна диспепсія, гіперацидний гастрит) попередження аспірації шлункового соку при загальній анестезії (с-м Мендельсона).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: лікування пептичної виразки ДПК та шлунка, в разі відсутності Н.pylori: 1 табл. 40 мг на ніч або 1 табл. 20 мг вранці та ввечері протягом 4 – 8 тижнів (при виразці шлунка), протягом 4-6 тижнів (при виразці ДПК); профілактика рецидивів виразки (при неможливості ерадикації Н.pylori) - 1 табл. 20 мг на ніч протягом кількох місяців; ГЕРХ - 1 табл. 20 мг 4 р/добу або 40 мг 2 р/добу протягом 4 - 8 тижнів; підтримуюча терапія при ГЕРХ – по 20 мг 1 р/добу, до 12 місяців; с-м Золлінгера-Еллісона - початкова доза становить 1 табл. 20 мг кожні 6 год; при необхідності добову дозу збільшують; невиразкова диспепсія - 1 табл. по 20 мг 2 р/добу або 1 табл. по 40 мг 1 р/добу; хр. гастрит з підвищеною кислототворючою функцією шлунка в стадії загострення - по 20 мг 2 р/добу (по 40 мг 1 р/добу), протягом 2-4 тижнів; дітям можна призначати від 1 мг до 2 мг на 1 кг маси тіла, але не більше 40 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, запаморочення, діарея або запори; загальні - пропасниця, втрата апетиту (анорексія), стомлюваність; серцево-судинна система - аритмії, АВ-блокада; ШКТ - холестатична жовтяниця, підвищення активності печінкових ферментів у сироватці крові, нудота, блювання, неприємні відчуття в животі, сухість у роті; кровотворна система - агранулоцитоз, панцитопенія, лейкопенія, тромбоцитопенія; АР - кропивниця, ангіоневротичний набряк, анафілаксія; опорно-рухова система - болі у м'язах, болі в суглобах; ЦНС - мінущі психічні порушення (наприклад галюцинації, затьмарення свідомості, занепокоєння, депресії, відчуття страху); дихальна система – бронхоспазм; шкіра - токсичний епідермальний некроліз, алопеція, вугри, свербіж шкіри, сухість шкіри; інші - гінекомастія, що після припинення курсу терапії спонтанно проходила.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вагітність, годування груддю; діти (через відсутність необхідного клінічного досвіду).

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 10 мг, по 20 мг, по 40 мг; порошок ліофілізований для ін'єкцій по 20 мг.

Торгова назва:

I. Фамотидин, БАТ "Київмедпрепарат"	☐
Фамотидин-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Фамотидин-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
II. Квамател, "Richter Gedeon Ltd", Угорщина	☐
Квамател міні, "Gedeon Richter Ltd", Угорщина	☐
Ульфамід, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	☐
Фамодингексал®, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина/Німеччина	☐
Фамосан®, "Pro.Med.CS. Praha" a.s., Чеська Республіка	☐
Фамотидин, "Medica" AD, Болгарія	н/д
Фамотидин 10 Медика, "Medica" AD, Болгарія	н/д
Фамотидин 20-СЛ, Фамотидин 40-СЛ, "Slovakofarma" j.s.c., Словацька республіка	н/д

3.1.2.2. Синтетичні аналоги простагландинів

∴ Ф0В7 **Мізопростол (Misoprostol) *** (також див. п.11.2.2. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

Фармакотерапевтична група: A02BB01- засоби для лікування пептичної виразки шлунка та ДПК.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: синтетичне похідне простагландину E₁; пригнічує шлункову секрецію, діючи направлено проти гістаміну, пентагастрину та секреції кислоти, стимульованої їжею; запобігає руйнуванню слизової оболонки, має антисекреторну активність; позитивно діє на загоювання виразки ДПК.

Показання до застосування ЛЗ: пептична виразка шлунка, пептична виразка ДПК; лікування та профілактика виразок, викликаних застосуванням НПЗЗ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: пептична виразка шлунка або ДПК та при виразках, спровокованих застосуванням НПЗЗ призначають по 800 мкг/добу, розділених на 2-4 прийоми (під час їжі та перед сном); курс лікування - 4 тижні, при необхідності - до 8 тижнів; при рецидиві може бути призначений повторний курс; для профілактики ульцерогенної дії НПЗЗ призначають в дозі 200 мкг 2-4 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, біль в ділянці живота, диспепсія, метеоризм, нудота, блювота, діарея.

Протипоказання до застосування ЛЗ: вагітність, період годування груддю; гіперчутливість до простагландинів; тяжкі порушення функції печінки та нирок.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,2 мг.

Торгова назва:

II. Мізоньювел, "Shanghai HuaLian Pharmaceutical Co.Ltd", Китай
Міролют, ЗАТ "Мир-Фарм", Російська Федерація

н/д

3.1.2.3. Інгібітори „протонного насоса”

∴ Ф0В7 **Омепразол (Omeprazole)***

Фармакотерапевтична група: A02BC01 - засоби для лікування пептичної виразки та гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби. Інгібітори "протонного насосу".

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: належить до противиразкових антисекреторних препаратів, які зменшують спонтанну та активовану шлункову секрецію внаслідок інгібування ферменту H⁺/K⁺ - АТФази (протонного насосу), необхідного для транспорту H⁺-іонів із парієтальних клітин слизової оболонки шлунка в його просвіт; пригнічує кінцеву фазу базального та стимульованого виділення соляної кислоти незалежно від природи подразника.

Показання до застосування ЛЗ: пептична виразка шлунка, пептична виразка ДПК, ГЕРХ, хр. гастрит з підвищеною кислотоутворюючою функцією шлунка у стадії загострення, функціональна диспепсія, для ерадикації H. pylori (у комбінації з АБЗ), с-м Золлінгера-Еллісона.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: пептична виразка шлунка - рекомендована доза становить 20 мг 2 р/добу протягом 2–6 тижнів; пептична виразка ДПК - препарат призначають по 20 мг 2 р/добу протягом 2–4 тижнів; при ГЕРХ - рекомендована доза по 20 мг 2 р/добу; зменшення вираження симптомів захворювання настає швидко і у більшості пацієнтів повне одужання настає протягом перших 4 тижнів терапії, а у меншій кількості пацієнтів – через 8 тижнів; підтримуюча терапія при ГЕРХ – 1 капс. 1 р/добу протягом до 12 місяців; хр. гастрит з підвищеною кислотоутворюючою функцією шлунка у стадії загострення - 20-40 мг на добу протягом 2–3 тижнів; невиразкова диспепсія - 20-40 мг на добу протягом 2–3 тижнів; при виразковій хворобі ДПК, асоційованої з H. Pylori - для ерадикації H. pylori препарат призначають у дозі 20 мг 2 р/добу (вранці та ввечері) протягом 7 днів у поєднанні з АБЗ; с-м Золлінгера-Еллісона - доза препарату підбирається індивідуально, залежно від вихідного рівня шлункової секреції, звичайно починаючи з 60-80 мг на добу, доза 80 мг і більше розділяється на 2 прийоми.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - діарея або закреп, біль у животі, сухість у роті, порушення смакових відчуттів, стоматит, транзиторне підвищення активності печінкових ферментів у плазмі; ЦНС - головний біль, запаморочення, сонливість, безсоння, парестезії, у схильних хворих - депресія і галюцинації; опорно-руховий апарат - м'язова слабкість, міалгія, артралгія; шкірні реакції - шкірна висипка, кропив'янка, мультиформна еритема; інші - порушення зору, периферичні набряки, посилення потовиділення.

Протипоказання до застосування ЛЗ: дитячий вік; вагітність, період годування груддю; гіперчутливість до препарату; тяжкі порушення функції печінки.

Форми випуску ЛЗ: гастрокапс. по 20 мг, по 40 мг; капс. тверді, кишковорозчинні, по 20 мг; капс. по 10 мг, по 20 мг; порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 40 мг у фл.

Торгова назва:

I. Омепразол, ВАТ "Концерн "Стирол".

н/д

Омепразол, ТОВ "Львівтехнофарм"

Омепразол, ТОВ "Стиролбіофарм"

Омепразол, ВАТ "Фармак"

Омепразол, ВАТ "Київмедпрепарат"

Омепразол-Астрафарм, ТОВ "АСТРАФАРМ"

Омепразол-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

Омепразол-Лугал, ВАТ "Луганський ХФЗ"

II. Гасек™-20, Гасек™-40, "Mepha Lda." під наглядом "Mepha Ltd."; "SOFARIMEX Lda." для "Mepha

Ltd. Aesch-Basel", Португалія/Швейцарія/Португалія/ Швейцарія

Елкотеран, Pharmaceutical laboratories "Bros Ltd", Греція

н/д

Лорсек, "Exir Pharmaceutical Co.", Іран

Лосід 20, "Flamingo Pharmaceuticals Ltd", Індія

Лосек, "AstraZeneca AV", Швеція

Лосепразол®, "Pro.Med. CS Praha" a.s., Чеська Республіка

н/д

Омез, "Dr.Reddy's Laboratories Limited", Індія

Омезин, "Elegant India", Індія

Омел, "Hexal AG", Німеччина	н/д
Омепразид, "NOBEL ILAC SANAYII VE TICARET A.S.", Туреччина	н/д
Омепразол, "Matrix Pharmaceuticals Pvt Ltd" для "Neon Laboratories Limited", Індія	н/д
Омепразол, "Replekfarm A.D.", Республіка Македонія	н/д
Омепразол, ТОВ "Озон", Російська Федерація	□
Омепразол, РУП "Борисовський завод медичних препаратів", м. Борисов, Мінська обл., Республіка Білорусь	н/д
Омепразол-Вокате, Pharmaceutical Laboratories "Sterilyo" та "Jenapharm S.A." для "VOCATE S.A.", Франція/Греція	□ □
Омепразол-Н.С., ВАР "Щолківський вітамінний завод", м.Щолково-1, Московська обл., Російська Федерація	□
Омепразол-ФПО, ЗАТ "Фармацевтичне підприємство "Оболенське", Російська Федерація	н/д
Омзол, "Synmedic Laboratories", Індія	□
Опразол, "Al-Hikma Pharmaceuticals", Йорданія	□ □
Ортанол, Lek Pharmaceutical Company d.d., Словенія	н/д
Осид, "Cadila Healthcare Ltd", Індія	□
Ультоп®, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	□ □
Хеліцид 10, Хеліцид 20, Хеліцид 40 ІНФ., "Zentiva" a.s., Чеська Республіка	н/д
Церол, "NEON Antibiotics Private Limited", Індія	н/д

∴ Ф0В7 **Пантопразол (Pantoprazole) ***

Фармакотерапевтична група: А02ВС02 - засоби, що впливають на травну систему і метаболізм. Засоби для лікування пептичної виразки і гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби. Інгібітори "протонного насосу".

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антисекреторний, противиразковий засіб; блокує кінцеву стадію утворення соляної кислоти шляхом необоротного інгібування H^+K^+ -АТФази ("протонного насосу") у парієтальних клітинах шлунка; відновлення активності H^+K^+ -АТФази відбувається за рахунок синтезу ферменту de novo; зменшує базальну та стимульовану шлункову секрецію; пригнічує ріст *H. pylori*, сприяє утворенню у слизовій оболонці специфічних IgA до цих бактерій, підвищує антихелікобактерну активність антимікробних засобів; терапевтичний ефект після одноразового прийому розвивається швидко і зберігається протягом 24 год.

Показання до застосування ЛЗ: виразкова хвороба шлунка і ДПК у стадії загострення, ГЕРХ, с-м Золлінгера-Еллісона, а також у складі комбінованої терапії з метою ерадикації *H. pylori*.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим і дітям старше 14 років призначають по 40 мг на добу до або під час їжі, не розжовуючи і запиваючи рідиною; при ерозивних і виразкових формах ГЕРХ можливо збільшення дози до 80 мг – МДД; тривалість терапії встановлюється індивідуально залежно від показань: при виразці ДПК – 2 - 4 тижні, при виразці шлунка, ГЕРХ – 4 - 8 тижнів; у складі комбінованої ерадикаційної антихелікобактерної терапії – по 40 мг 2 р/добу; тривалість курсу ерадикаційної терапії – 7 - 14 днів; у пацієнтів похилого віку і у хворих з порушеною функцією нирок добова доза не повинна перевищувати 40 мг

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ – діарея, нудота, відрижка, блювання, біль у животі, метеоризм, сухість у роті, підвищений апетит; ЦНС - головний біль, запаморочення, слабкість, сонливість, безсоння, початкові прояви депресивних станів, нервозність, тремор, парестезії, фотофобія, порушення зору, шум у вухах; шкірні покриви - алопеція, акне, ексфолювативний дерматит; АР - висипання, свербіж, ангіоневротичний набряк; інші - гіперглікемія, міальгія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: злоякісні утворення ШКТ; тяжка печінкова недостатність; гіперчутливість до препарату; вагітність, період лактації; діти віком до 14 років.

Форми випуску ЛЗ: порошок для приготування р-ну для ін'єкцій по 40 мг; табл. резистентні до шлункового соку по 20 мг, по 40 мг; табл., вкриті оболонкою, кишковорозчинні по 40 мг; порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 40 мг.

Торгова назва:

I. Пантопразол, АТ "Стома" для "ТОВ "Вера"	н/д
II. Контролок, "Altana Pharma AG", Німеччина	□ □ □
Контролок, "Altana Pharma AG", Німеччина	□ □ □
Паноцид 40, "Flamingo Pharmaceuticals Ltd", Індія	□ □
Пантаз, "Medley Pharmaceuticals Ltd", Індія	□ □ □
Пантасан, "Sun Pharmaceutical Industries Ltd", Індія	□ □
Пантоз, "Lyka Labs Limited", Індія	н/д
Пантокар, "Micro Labs Limited", Індія	□ □
Пантопразол (Протон-П), "Aristopharma Ltd", Бангладеш	н/д
Пантосандоз, "Sandoz Ilac Sanayi ve Ticaret AS" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d", Туреччина/Словенія	н/д
Пента, "Tulip Lab. Privat Limited", Індія	□ □ □
Помпазол, "Unimax Laboratories" для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада	н/д
Пульцет, "NOBEL ILAC SANAYII VE TICARET A.S.", Туреччина	□ □ □
Ультера, "EMCURE PHARMACEUTICALS LTD" для "Actavis group HF", Індія/Ісландія	н/д

∴ Ф0В7 **Лансопразол (Lansoprazole) ***

Фармакотерапевтична група: А02ВС02 - засоби, що впливають на травну систему і метаболізм. Засоби для лікування пептичної виразки і гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби. Інгібітори "протонного насосу".

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: противиразкова, антисекреторна, гастропротекторна дії; блокує кінцеву стадію утворення соляної кислоти, пригнічує базальну та стимульовану секрецію та об'єм секрету, незалежно від природи стимулятора секреції.

Показання до застосування ЛЗ: пептична виразка шлунка та ДПК; ГЕРХ; с-м Золлінгера-Еллісона; ерадикація *H. pylori* (у складі комбінованої терапії); хр. гастрит з підвищеною кислотоутворюючою функцією шлунка в стадії загострення; функціональна диспепсія.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: препарат бажано приймати зранку, перед їжею; при пептичній виразці ДПК дорослим призначають по 30 мг 2 р/добу протягом 2 – 4 тижнів; при пептичній виразці шлунка дорослим призначають по 30 мг 2 р/добу протягом 2 – 6 тижнів; при ГЕРХ дорослим призначають по 30 мг 2 р/добу протягом 4–8 тижнів; для підтримуючої терапії при ГЕРХ призначають по 30 мг 1 р/добу протягом тривалого часу (до 12 місяців); для ерадикації *H. pylori* – дорослим по 30 мг 2 р/добу (в комбінації з АБЗ); при с-мі Золлінгера-Еллісона доза визначається індивідуальн, початкова доза препарату для дорослих становить по 90 мг/добу, при необхідності дозу підвищують; при хр. гастриті з підвищеною кислотоутворюючою функцією шлунка в стадії загострення дорослим призначають по 30–60 мг/добу протягом 2–3 тижнів; при невиразковій диспепсії дорослим призначають по 30–60 мг/добу протягом 2–3 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - діарея, зниження або підвищення апетиту, нудота або блювання, біль у животі, сухість у роті, запор; лабораторно – підвищення рівня білірубину, активності печінкових трансаміназ; ЦНС - головний біль, запаморочення, сонливість, депресія, відчуття тривоги; дихальна система - кашель, фарингіт, риніт; система кровотворення - тромбоцитопенія, анемія; АР - шкірні висипання, кропив'янка, поліморфна еритема, набряк Квінке; інші - грипоподібний с-м, міалгія, артралгія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; злаякісні новоутворення ШКТ; I триместр вагітності; період лактації.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 15 мг, по 30 мг.

Торгова назва:

I. Ланзол, ТОВ "Авант"

Лансопразол, ТОВ "ТРИ"

Ланцерол®, ВАР "Київмедпрепарат"

II. Ланза, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія

Ланзап, "Dr.Reddy's Laboratories Limited", Індія

Ланзолтол, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія

Ланпро™, "Unichem Laboratories Ltd.", Індія

Лансогексал®, "Ilsan Ilac Sanayi ve Ticaret AS" підприємство компанії "Hexal AG", Туреччина/Німеччина

Лансопразол Пелети, "Farmachem SA M&M", Швейцарія

Лансопрол, "NOBEL ILAC SANAYII VE TICARET A.S.", Туреччина

∴ Ф0В7 **Рабепразол (Rabeprazole) ***

Фармакотерапевтична група: А02ВС02 - засоби, що впливають на травну систему і метаболізм. Засоби для лікування пептичної виразки і гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби. Інгібітори "протонного насосу".

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: противиразкова, антисекреторна, гастропротекторна дія; пригнічує секрецію шлункової кислоти шляхом специфічного пригнічення ферменту H^+/K^+ -АТФази на секреторній поверхні парієтальних клітин шлунка.

Показання до застосування ЛЗ: пептична виразка ДПК; пептична виразка шлунка; ГЕРХ; функціональна диспепсія; для ерадикації *H. pylori* (у комбінації з відповідними АБЗ); с-м Золлінгера-Еллісона; хр. гастрит з підвищеною кислотоутворюючою функцією шлунка в стадії загострення.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при пептичній виразці шлунка та ГЕРХ призначають приймати по 20 мг 2 р/добу; тривалість курсу лікування при пептичній виразці ДПК становить 2 - 4 тижні, при виразці шлунка – 2 - 8 тижнів, а при ГЕРХ – 4 - 8 тижнів; підтримуюча терапія при ГЕРХ становить 10 або 20 мг 1 р/добу до 12 місяців; при невиразковій диспепсії призначають по 40 мг 1 р/добу або по 20 мг 2 р/добу протягом 2 - 3 тижнів; для ерадикації *H. pylori* препарат застосовують у складі комплексної терапії з відповідними а/б; при с-мі Золлінгера-Еллісона початкова доза становить 60 мг на добу, за необхідності дозу підвищують до 120 мг на добу (добову дозу 80 мг і більше слід розділяти на два прийоми), курс лікування та добір дози визначають індивідуально; при хр. гастриті з підвищеною кислотністю шлунка у стадії загострення призначають приймати по 40 мг на добу протягом 2 - 3 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ, печінка - діарея або закреп, біль у животі, нудота, блювання, метеоризм, відрижка, підвищення активності печінкових ферментів, порушення смакових відчуттів, сухість у роті; система кровотворення – лейкопенія, тромбоцитопенія; ЦНС - запаморочення, головний біль, збудження, сонливість, депресія; АР - шкірний висип, свербіж, ангіоневротичний набряк, бронхоспазм; інше - фарингіт, біль у спині, грипоподібний с-м, міалгія, біль у грудях, синусит, судоми литкових м'язів, інфекція сечовивідних шляхів, збільшення маси тіла, порушення зору, підвищена пітливість.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, заміщених бензimidазолів; вагітність і лактація; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: капс. кишковорозчинні по 10 мг, по 20 мг; табл., вкриті оболонкою, кишковорозчинні по 10 мг, по 20 мг.

Торгова назва:

I. Рабепразол-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

II. Барол 10, Барол 20, "THEMIS LABORATORIES Pvt Ltd." для "Mega Lifesciences (Australia) Pty Ltd", Індія/Австралія

Велоз, "Torrent Pharmaceuticals Ltd", Індія

Геердін, "Mepro Pharmaceuticals Pvt. Ltd." для "Mili Healthcare Limited", Індія/Великобританія

Геердін, "Neon Laboratories PVT Limited" для "Mili Healthcare Limited", Індія/Великобританія

Парієт®, "Janssen Pharmaceutica N.V." на заводі "Eisai Co. Ltd", Бельгія/Японія

Рабізол, "Mepro Pharmaceuticals Pvt. Ltd." для "Meditech (India)", Індія

Рабімак, "Macleods Pharmaceuticals Limited", Індія

Рабіфін, "Ind-Swift Limited" для "Abyrl Formulations Pvt. Ltd.", Індія

н/д

н/д

Рабелок, "Cadila Pharmaceuticals Ltd", Індія
 Разо, "Dr.Reddy's Laboratories Ltd", Індія

□ □ □
 □ □ □

∴ Ф0В7 **Езомепразол (Esomeprazole) ***

Фармакотерапевтична група: А02ВС05 – засоби для лікування пептичної виразки та гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби. Інгібітори "протонного насосу".

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: противиразкова, анти секреторна; S-ізомер омепразолу, який знижує секрецію шлункового соку завдяки тому, що він є специфічним інгібітором протонного насосу в паріетальній клітині.

Показання до застосування ЛЗ: пептична виразка шлунка та ДПК, рефлюкс-езофагіт; тривала профілактика рецидивів у пацієнтів із вилікуваним езофагітом; разом з АБЗ для ерадикації *H. Pylori*; лікування виразок, спричинених терапією НПЗЗ; профілактика виразок шлунка та ДПК у пацієнтів групи ризику у зв'язку з прийомом НПЗЗ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: лікування ерозивного рефлюкс-езофагіту - 40 мг 1 р/добу протягом 4 тижнів; тривала профілактика рецидивів у пацієнтів із вилікуваним езофагітом - 20 мг 1 р/добу; симптоматичне лікування рефлюкс-езофагіту - 20 мг 1 р/добу пацієнтам без езофагіту; ерадикація *H. pylori*, пов'язаної з виразкою ДПК - 20 мг езомепразолу з 1 г амоксициліну та 500 мг кларитроміцину 2 р/добу протягом 7 днів; лікування виразок шлунка, асоційованих із лікуванням НПЗЗ - рекомендована доза становить 20 мг 1 р/добу, тривалість лікування - 4 – 8 тижнів; профілактика виразок шлунка та ДПК, асоційованих з лікуванням НПЗЗ у пацієнтів групи ризику - рекомендована доза становить 20 мг 1 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, біль у черевній порожнині, діарея, здуття, нудота, блювота, закріп; дерматит, кропив'янка, сухість у роті, запаморочення; реакції гіперчутливості: ангіоневротичний набряк, анафілактичні реакції, підвищення рівнів печінкових ферментів, порушення зору, с-м Стівенса - Джонсона, мультиформна еритема та міальгія; парестезія, сонливість, безсоння, збудження, агресія, депресія, галюцинації; гінекомастія; стоматит і шлунково-кишковий кандидоз; лейкопенія, тромбоцитопенія, агранулоцитоз і пантоцитопенія; енцефалопатія у пацієнтів, які мають в анамнезі тяжкі захворювання печінки, печінкова недостатність; артралгія та м'язова слабкість; фоточутливість, токсичний епідермальний некроліз, алопеція; неспокій; реакції підвищеної чутливості, такі як пропасниця, бронхоспазм, інтерстиціальний нефрит; підвищене потовиділення, периферичний набряк, порушення смакових відчуттів та гіпонатріємія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до езомепразолу, до заміщених бензиметазолам; дитячий вік до 14 років.

Форми випуску ЛЗ: порошок для приготування р-ну для ін'єкцій та інфузій по 40 мг у фл., табл., вкриті оболонкою, по 20 мг, по 40 мг.

Торгова назва:

ІІ. Нексім, "AstraZeneca AB", Швеція

□ □ □

3.1.2.4. Комбінації для ерадикації *Helicobacter pylori*

∴ Ф0В7 **Пантопрозол + амоксицилін + кларитроміцин (Pantoprazole + amoxicillin + clarithromycin)**

ІІ. b-Клатінол, комбінований набір для перорального застосування № 42; 1 табл. світло-жовтого кольору містить пантопрозолу натрію 1,5 гідрату у перерахуванні на пантопрозол 40 мг; 1 табл. жовтого кольору містить кларитроміцину 500 мг; 1 табл. білого кольору містить амоксициліну тригідрату у перерахуванні на амоксицилін 1 г, виробництва Synmedic Laboratories, Індія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Омепразол + амоксицилін + кларитроміцин (Omeprazole + amoxicillin + clarithromycin)**

ІІ. Пілобакт нео, комбі-упаковка: № 42; 1 табл. оранжевого кольору містить амоксициліну - 1.0 г; 1 таблетка світло-жовтого кольору містить кларитроміцину - 500.0 мг; 1 капсула містить омепразолу - 20.0 мг, виробництва Ranbaxy Laboratories Limited, Індія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Рабепразол + орнідазол + кларитроміцин (Rabeprazole + ornidasole + clarithromycin)**

ІІ. Орністат, комбі-упаковка; 1 табл. жовтого кольору містить рабепразолу - 20.0 мг; 1 табл. білого кольору містить орнідазолу - 500.0 мг; 1 табл. рожевого кольору містить кларитроміцину - 500.0 мг, виробництва "XL Laboratories Private Limited" для "Mili Healthcare Limited", Індія/Великобританія

□ □ □

3.1.2.5. Антибактеріальні засоби, що застосовуються для ерадикації *Helicobacter pylori*

З метою ерадикації *H. Pylori* рекомендовано застосовувати препарати антибактеріальної дії. Інформацію стосовно препаратів, що містять метронідазол, тетрациклін, левофлоксацин *див. п.2.9. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»*.

3.1.2.6. Інші препарати для лікування пептичної виразки та ГЕРХ

∴ Ф0В7 **Сукральфат (Sucralfate) ****

Фармакотерапевтична група: А02ВХ02 – засоби для лікування пептичної виразки та гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антацидна, адсорбуюча, обволікаюча, гастропротективна, противиразкова дія; у кислому середовищі шлунка (при рН нижче 4) розпадається на алюміній і сульфат сахарози; перший денатурує білки слизу, а останній з'єднується з ними, фіксується на

некротичних масах виразкового ураження, утворює захисну плівку, що є бар'єром для дії пепсину, соляної кислоти та жовчі; приблизно на 30% знижує активність пепсину; адсорбує жовчні кислоти, продукти життєдіяльності мікрофлори ШКТ, зменшує місцевий запальний процес; активує ендogenous фізіологічні фактори захисту, сприяючи секреції простагландинів, слизу і бікарбонатів у слизовій оболонці шлунка і ДПК; не взаємодіє з здоровою слизовою оболонкою; прискорює лікування виразки ДПК і виразки шлунка, лікує невеликі і помірні запалення стравоходу; запобігає рецидивам виразки ДПК і утворенню стресових виразок, а також поглинанню фосфатів з ШКТ.

Показання до застосування ЛЗ: лікування хр. гастриту, функціональної диспепсії, як допоміжний засіб для лікування виразки шлунка і ДПК, ГЕРХ, ушкодження слизової оболонки ШКТ, обумовленого стресом або застосуванням НПЗЗ, пептичної виразки анастомозу; для зниження гіперфосфатемії у пацієнтів з уремією, які перебувають на діалізі.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: внутрішньо за 30 – 40 хв до їжі і на ніч; дорослим – 0,5 – 1,0 г 4 р/добу або по 1,0 г вранці і ввечері; дітям з 4 років – 0,04 – 0,08 г/кг/добу, поділивши дозу на 4 рази; МДД – 8,0 г; курс лікування – 4 – 6 тижнів, за необхідності – до 12 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: закреп; діарея, нудота, блювання, метеоризм, сухість у роті, свербіж, висипання, кропив'янка, головний біль, біль у спині, безсоння, сонливість, вертиго і запаморочення.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, дисфагія або непрохідність ШКТ, ниркова недостатність; вагітність, дитячий вік до 4 років.

Форми випуску ЛЗ: гранули по 2 г (1 г) у пакетиках; табл. по 0,5 г, по 1 г.

Торгова назва:

I. Сукралфат-Дарниця, ЗАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця»

н/д

II. Вентер, «KRKA d.d., Novo mesto», Словенія

□ □

∴ Ф0В7 **Пирензепін (Pirenzepine)**

Фармакотерапевтична група: А02ВХ03 – засоби для лікування пептичної виразки та гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: селективно блокує m_1 -холінорецептори обкладових і головних клітин слизової оболонки шлунка та гальмує стимулювальний вплив блукаючого нерва на шлункову секрецію, вибірково пригнічує базальну та стимулювальну секрецію хлористоводневої кислоти та пепсиногену, суттєво не впливає на m -холінорецептори слинних залоз, гладких м'язів, серця, ока та інших органів; підвищує стійкість клітин слизової оболонки шлунка до подразнення.

Показання до застосування ЛЗ: функціональна диспепсія; хр. гіперацидний гастрит; профілактика побічних ефектів при лікуванні НПЗЗ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перорально – від 50 до 150 мг на добу окремими дозами; рекомендується по 50 мг 2 р/добу; за необхідності протягом перших 2 або 3 днів лікування допускається застосування додаткової дози; табл. необхідно застосовувати приблизно за ½ год до їжі з невеликою кількістю води; тривалість перорального застосування має становити від 4 до 6 тижнів; дітям від 3 до 7 років призначають по 12,5 мг 2 р/добу; дітям від 7 до 14 років призначають у дозі 50 мг/добу, поділивши дозу на 2 приймання; парентерально – кожні 12 год необхідно вводити в/м або в/в по 2 мл 0,5 % р-ну; для профілактики і лікування стресових виразок – по 2 мл 0,5 % р-ну 3 р/добу (кожні 8 год); для пацієнтів із с-мом Золлінгера-Еллісона і в особливо важких випадках рекомендується введення 4 мл 0,5 % р-ну 3 р/добу; при с-мі Золлінгера-Еллісона парентеральне введення передусь хірургічному втручання; парентеральна терапія пирензепіном повинна продовжуватися до зникнення симптомів, звичайно протягом 2-3 днів, після цього пирензепін слід приймати перорально.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сухість у роті, порушення акомодатії, тахікардія, підвищення апетиту, діарея, закреп, затримка сечі, головний біль; окремі реакції гіперчутливості та випадки анафілаксії.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до пирензепіну; вагітність (1 триместр), період лактації; дитячий вік, оскільки не встановлена безпека застосування пирензепіну для лікування дітей.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 0,5%, табл. по 25 мг.

Торгова назва:

I. Гастротипін-Дарниця, ЗАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця»

н/д

II. Гастроцепін®, «Boehringer Ingelheim Espana S.A.» підрозділ «Boehringer Ingelheim International

□ □ □

GmbH», Іспанія/Німеччина

∴ Ф0В7 **Вісмуту субцитрат (Bismuth subcitrate)***

Фармакотерапевтична група: А02ВХ05 – засоби для лікування пептичної виразки та гастроєзофагеальної рефлюксної хвороби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: у кислому середовищі шлунка препарат утворює на поверхні виразок і ерозій захисну плівку, що сприяє їх рубцюванню і захищає від впливу шлункового соку; збільшує синтез простагландину Е2, стимулює утворення слизу і бікарбонатів, приводить до накопичення епідермального фактора росту в зоні дефекту, знижує активність пепсину і пепсиногену; має бактерицидну активність відносно *H. Pylori*.

Показання до застосування ЛЗ: функціональна диспепсія, пептична виразка шлунка та ДПК в стадії загострення, хр. гастрит, дуоденіт в стадії загострення, в схемах ерадикації *H. Pylori*.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим призначають внутрішньо по 1 капс. або 1 табл. 3 р/добу за 30 хв до сніданку, обіду та вечері та 4-й раз – перед сном; курс лікування 4 – 6 тижнів, при необхідності можна продовжити до 8 тижнів; після цього необхідно зробити перерву на 8 тижнів, під час якої не застосовувати препарати, що містять вісмут; якщо у хворого (дорослого) виявляють бактерії *H. Pylori*, поєднують застосування капс. з одночасним прийомом інгібіторів "протонової помпи" в стандартній дозі 2 р/добу в комбінації з метронідазолом 0,5 г 3 р/добу та тетрацикліном 0,5 г 4 р/добу протягом 7 днів; дітям віком від 5

до 15 років призначають по 1 капс. (0,12 г) 2 р/добу у складі комбінованої терапії; дітям застосовують від 3 до 12 років – по 1 табл. (120 мг) 2 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, головний біль, діарея, погіршення самопочуття, висипання на шкірі, свербіж шкіри; у великих дозах – оборотна енцефалопатія внаслідок накопичення вісмуту в ЦНС.

Протипоказання до застосування ЛЗ: важка ниркова недостатність, вагітність, період годування груддю, діти до 3 років.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 120; табл. по 120 мг.

Торгова назва:

I. Віс Нол®, ВАТ «Фармак»

Гастро Норм®, АТ «Галичфарм»

II. Де Нол®, «Astellas Pharma Europe B.V.», Нідерланди

□
□ □
□ □ □

3.1.2.7. Інші засоби для лікування кислотозалежних захворювань

∴ Ф0В7 **Даларгін (Dalargin)**

Фармакотерапевтична група: CA02X – різні препарати, що стимулюють метаболічні процеси

Основна фармакотерапевтична дія: відноситься до засобів, які регулюють метаболічні процеси; пептидна сполука, до структури якої входять залишки 6 амінокислот; прискорює загоювання виразок шлунка та ДПК, знижує кислотність шлункового соку; має також гіпотензивний вплив.

Показання для застосування ЛЗ: пептична виразка шлунка та ДПК в разі довготривалого рубцювання, панкреатит, панкреанекроз.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять в/м та в/в; разова доза дорівнює 1 мг; в/м вводять 1 мл р-ну, в/в – 5 – 10 мл; в/м роблять 2 р/добу, в/в – 1 р/добу; за необхідності разову дозу збільшують до 2 мг, добову (при в/м введенні) – до 5 мг; курс лікування триває 3-4 тижні; загальна доза на курс лікування становить 30 – 50 мг; при г. панкреатиті препарат вводять в/в в перший день – 2 мл, потім по – 5 мл 1-2 р/добу; курс лікування – від 4 до 6 днів; при панкреанекрозі вводять в/в по 5 мл 3-4 р/добу; курс лікування – від 2 до 6 днів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: зниження АТ.

Протипоказання до застосування ЛЗ: виражена гіпотензія (при схильності до гіпотонії), вагітність.

Форми випуску ЛЗ: порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 1 мг.

Торгова назва:

I. Даларгін®, Харківське підприємство по виробництву імунобіологічних та лікарських препаратів ЗАТ «Біолік»

н/д

∴ Ф0В7 **Ребаміпід (Rebamipide)**

Фармакотерапевтична група: A02X - засоби для лікування кислотозалежних захворювань.

Основна фармакотерапевтична дія: цитопротекторна дія; підвищує ендогенний вміст простагландинів E2 та I2, які містяться в шлунковому соку, а також підвищує рівень простагландину E2 в слизовій оболонці шлунка, що сприяє її захисту від ушкоджуючих факторів; має цитопротекторний ефект, покращує кровообіг у слизовій оболонці шлунка і стимулює проліферацію клітин; завдяки прискоренню активності ферментів, що стимулюють біосинтез високомолекулярних глікопротеїнів, збільшує кількість поверхневого шлункового слизу; не вплаває на базальну і стимульовану шлункову секрецію.

Показання для застосування ЛЗ: хр. гастрит з підвищеною кислотоутворюючою функцією шлунка у стадії загострення, ерозивний гастрит, функціональна диспепсія; запобігання виникненню ушкоджень слизової оболонки на фоні прийому нестероїдних протизапальних засобів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: по 100 мг 3 р/добу; курс лікування становить 2 - 4 тижні, у разі необхідності може бути продовжений до 8 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - запори, здуття живота, пронос, нудота, блювання, печія, біль у животі, порушення смакових відчуттів; печінка - підвищення рівня печінкових ферментів; кровотворна система - лейкопенія, гранулоцитопенія; AP - екземоподібні висипання на шкірі, свербіж, набряки; інші - порушення менструального циклу у жінок.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; злоякісні захворювання шлунка; періоди вагітності і лактації.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 100 мг.

Торгова назва:

II. Мукоген, "Macleods Pharmaceuticals Ltd", Індія

□ □ □

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Перстач гусячий + квітки ромашки лікарської + корінь солодки + корінь**

дягелю + трава кардобенедикта + трава полину гіркого + трава звіробою звичайного (Melampyrum nemorosum + flos Chamomillae + radix Glycyrrhizae + radix Angelicae + Cnicus benedictus + Herba Absinthii + Herba Hyperici)

II. Гастритол «Др. Кляйн», крап. для перорального застосування по 20 мл, 50 мл у фл.; 100 мл крап.

□ □ □

містять рідких екстрактів із трави перстачу гусячого (4-6:1) - 35.0 мл, квіток ромашки лікарської (5-

7:1) - 20.0 мл, коренів солодки (4-6:1) - 15.0 мл, коренів дягелю (3-5:1) - 5.0 мл, трави

кардобенедикта (5-8:1) - 5.0 мл, трави полину гіркого (7-10:1) - 5.0 мл, трави звіробою звичайного (5-

7:1) - 15.0 мл; виробництва "Dr.Gustav Klein Arzneipflanzenforschung", Німеччина

3.2. Засоби, що застосовуються при функціональних

шлунково-кишкових розладах

3.2.1. Засоби, що застосовуються при функціональних розладах зі сторони травного тракту

3.2.1.1. Синтетичні антихолінергічні засоби, естерифіковані третинні аміни

∴ Ф0В7 **Мебеверин (Mebeverine) ***

Фармакотерапевтична група: А03АА04 – синтетичні антихолінергічні засоби, естерифіковані третинні аміни.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: міотропний спазмолітик з вибірковою дією на гладку мускулатуру ШКТ; знімає спазми без пригнічення нормальної моторики кишечника; оскільки ця дія не опосередкована через автономну нервову систему, звичайні антихолінергічні побічні ефекти відсутні.

Показання до застосування ЛЗ: симптоматичне лікування болю, спазмів у ділянці живота, кишкових розладів і відчуття дискомфорту в ділянці кишечника при с-мі подразненої кишки; лікування шлунково-кишкових спазмів вторинного ролу, спричинених органічними захворюваннями.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим – по 1 табл. 3 р/добу приблизно за 20 хв до їди або по 1 капс. 2 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР у вигляді кропив'янки, ангіоневротичного набряку, набряку обличчя і шкірних висипань.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 135 мг; капс. тверді, пролонгованої дії по 200 мг.

Торгова назва:

I. Мебеверин, ВАТ «Київмедпрепарат»

н/д

II. Дуспаталін, «Solvay Pharmaceuticals B.V.», Нідерланди

□ □ □

3.2.1.2. Синтетичні антихолінергічні засоби, четвертинні амонійні сполуки

∴ Ф0В7 **Отолонію бромід (Otilonium bromide)**

Фармакотерапевтична група: А03АВ06 – синтетичні антихолінергічні засоби, група четвертинних амонійних сполук.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: виражена спазмолітична дія; дія зумовлена здатністю впливати на транспорт іонів кальцію через мембрани клітин гладких м'язів ШКТ, а також блокувати кальцієві канали, мускаринові і тахікінінові рецептори.

Показання до застосування ЛЗ: спастичні стани та дискінезії ЖКТ, с-м подразненої кишки, гастрит, гастродуоденіт, ентерит, підготовка до проведення ендоскопічних досліджень.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: всередину по 1 табл. 2–3 р/добу; тривалість лікування індивідуальна.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: в дозах, що рекомендуються, не викликає побічних ефектів, у тому числі атропіноподібних реакцій.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 40 мг.

Торгова назва:

II. Спазмомен®, «BERLIN CHEMIE AG (MENARINI GROUP)» для «A. MENARINI Industrie

н/д

Farmaceutiche Riunite S.r.L.», Німеччина/Італія.

∴ Ф0В7 **Прифінія бромід (Prifinium bromide)****

Фармакотерапевтична група: А03АВ18 – синтетичні антихолінергічні засоби, група четвертинних амонійних сполук.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: вибірково блокує периферичні м-холінорецептори слизової оболонки ШКТ, жовчовивідних і сечовивідних шляхів та матки; вибірково блокуючи м-холінорецептори, робить їх нечутливими до ацетилхоліну, який утворюється на закінченнях постгангліонарних парасимпатичних нервів; наслідком цього є зниження тону мускулатури стравоходу, кишечника, жовчного міхура, жовчних протоків, сечовивідних шляхів та матки, а також зниження секреції соляної кислоти, пепсину, зменшення зовнішньосекреторної активності підшлункової залози.

Показання до застосування ЛЗ: біль, пов'язаний зі спазмами та гіперперистальтикою ШКТ – гастрит, ентерит, коліт, постгастроентеричний с-м, функціональна диспепсія; біль, пов'язаний зі спазмами та дискінезією жовчовивідних протоків, панкреатиті, при спазмах сечового тракту (камені сечового тракту, тенезми сечового міхура, цистит, пієліт).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перорально дітям віком 6-12 років – по 30 мг 2-3 р/добу; дітям від 12 років та дорослим – по 30-60 мг 3 р/добу; при г. різкому болю дорослим можна призначати 90 мг за один прийом; дітям віком до 6 років слід приймати у формі сиропу: віком до 3 місяців – по 1 мл кожні 6-8 год; 3 місяці – 6 місяців – по 1-2 мл кожні 6-8 год; 6 місяців – 12 місяців – по 2 мл кожні 6-8 год; 1 рік – 2 роки – по 5 мл кожні 6-8 год; 2-6 років – по 5-10 мл кожні 6-8 год; 6-12 років – по 10-20 мл кожні 6-8 год; дорослим та дітям після 12 років – по 20-40 мл сиропу 3 р/добу внутрішньо; парентерально призначають дорослим по 1 – 2 мл п/ш, в/м, в/в; дітям можна призначати з моменту народження по 1 мг/кг/добу п/ш, в/м, в/в; тривалість лікування становить 7 – 15 діб.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сухість у роті, порушення акомодатції, закрепи.

Протипоказання до застосування ЛЗ: глаукома та гіпертрофія простати III-го ступеня, холе- і уролітіаз із діаметром каменів більше 10 мм (за даними УЗД).

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 30 мг; р-н для ін'єкцій, 7,5 мг/мл; сироп, 7,5 мг/5 мл по 60 мл у фл.

Торгова назва:

3.2.1.3. Папаверин та його похідні

∴ Ф0В7 **Папаверин (Papaverine) *** (див.п.2.7.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дротаверин (Drotaverine) *, ****

Фармакотерапевтична група: А03АD02 – синтетичні спазмолітики та антихолінергічні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: спазмолітик міотропної дії; зменшує надходження іонізованого активного кальцію в клітини гладеньких м'язів за рахунок інгібування фосфодіестерази та внутрішньоклітинного накопичення цАМФ; розслаблення гладеньких м'язів відбувається завдяки інактивації легкого ланцюга кінази міозину; дротаверин знижує тонус та рухову активність гладеньких м'язів внутрішніх органів, розширює кровоносні судини.

Показання до застосування ЛЗ: біль при спазмах гладенької мускулатури внутрішніх органів, ЖКХ (печінкова колика), гіпермоторна дискінезія жовчних шляхів, с-м подразненого кишечника, коліт, проктит, тенезми, метеоризм, сечокам'яна хвороба (ниркова колика), спазм судин головного мозку, коронарних та периферичних артерій, гіперактивність міометрія, спазм шийки матки при пологах.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перорально дорослим і дітям від 12 років призначають внутрішньо по 0,04 – 0,08 г (1 – 2 табл.) 1 – 3 р/добу; дітям від 6 до 12 років – по 0,02 г (½ табл.) 1 – 2 р/добу; тривалість лікування визначається індивідуально з урахуванням перебігу захворювання та стану здоров'я; супозиторії вводять глибоко в задній прохід після очищувальної клізми або довільного випорожнення кишечника; дози для дорослих і дітей старше 12 років – по 1 супозиторію 2 р/добу; парентерально дозу встановлюють індивідуально – у дорослих застосовують в/м, в/в та п/ш по 40-80 мг 1-3 р/добу; при печінковій та нирковій коліках рекомендується застосовувати в/в повільно по 40-80 мг; при спазмах периферичних артерій дротаверин можна застосовувати внутрішньоартеріально; у дітей віком від 6 до 12 років разова доза – 20 мг, МДД – 200 мг, застосовують 1-2 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: запаморочення, відчуття серцебиття, почуття жару, підсилення потовиділення, нудота, пониження АТ, безсоння, запор, АР.

Противпоказання до застосування ЛЗ: індивідуальна непереносимість, виражена печінкова, ниркова, серцева недостатність, АВ-блокада II-III ступеня; глаукома; діти до 6 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, по 40 мг, 80 мг; табл. по 0,04 г, по 0,08 г; р-н для ін'єкцій, 20 мг/мл по 2 мл в амп.; супозиторії ректальні по 0,04 г.

Торгова назва:

I. Дротаверин, ЗАТ НВЦ «Борщагівський ХФЗ» □

Дротаверин, ВАТ «ХФЗ «Червона Зірка» □

Дротаверин, ТОВ «Стиролбіофарм» □

Дротаверин, ВАТ «Київмедпрепарат» □

Дротаверин-Дарниця, ЗАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця» □

Дротаверину гідрохлорид, ВАТ «Лубнифарм» □

Но-Х-Ша, ЗАТ «Лекхім-Харків» □

Нохшаверин «ОЗ», Філія ТОВ «Дослідний завод «ГНЦЛС» для ТОВ «Дослідний завод «ГНЦЛС» □

II. Долче, Долче-40, «Plethico Pharmaceuticals Ltd» для «Neuron Innoceuticals Pte Ltd», Індія/Сінгапур □ □

Дротаверин, «Ipca Laboratories Limited», Індія **н/д**

Дротаверин форте, Дротаверин-Н.С., ВАТ «Щолківський вітамінний завод», Російська Федерація **н/д**

Дротаверин-ФПО, ЗАТ «Фармацевтичне підприємство «Оболеське», Російська Федерація **н/д**

Дротаверину гідрохлорид, РУП «Борисовський завод медичних препаратів» Республіка Білорусь **н/д**

Но-Шпа®, «CHINOIN» Pharmaceutical and Chemical Works Co.Ltd., Угорщина □ □

Но-Шпа®, «CHINOIN Pharmaceutical and Chemical Works Private Co. Ltd. (CHINOIN Private Co. Ltd.)» □ □

для «SANOFI-AVENTIS Private Co. Ltd.», Угорщина

Но-Шпа® форте, «CHINOIN» Pharmaceutical and Chemical Works Co.Ltd., Угорщина □ □

Пле-Спа, «Plethico Pharmaceuticals Limited», Індія □

Спазоверин, «Shreya Life Sciences Pvt. Ltd.», Індія **н/д**

3.2.1.4. Засоби, що діють на серотонінові рецептори

∴ Ф0В7 **Тегасерод (Tegaserod)**

Фармакотерапевтична група: А03АЕ02 - засоби, що застосовуються при функціональних розладах ШКТ.

Препарати, що діють на серотонінові рецептори.

Основна фармакотерапевтична дія: за рахунок агонізму щодо 5-НТ4-рецепторів нейронів ініціює вивільнення з нервових закінчень аферентних нейронів пептиду, зв'язаного з геном кальцитоніну, що є нейротрансмітером; активація 5-НТ4-рецепторів ШКТ стимулює перистальтичний рефлекс і кишкову секрецію, одночасно пригнічуючи вісцеральну чутливість.

Показання для застосування ЛЗ: с-м подразненого кишечника, основним проявом якого є запори; хр. запори.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослі приймають по 1 табл. (6 мг) внутрішньо, безпосередньо перед прийомом їди, 2 р/добу протягом 4 - 6 тижнів; пацієнтам, у яких лікування було ефективним протягом 4 - 6 тижнів, можна рекомендувати додатковий 4 - 6-тижневий курс.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - діарея, біль у черевній порожнині, нудота, метеоризм, с-м подразненого кишечника з проносами, тенезми, підвищення апетиту, відрижка, підвищення АСАТ та АЛАТ, КФК, білірубінемія, загострення холециститу, апендицит, часткова кишкова непрохідність; ЦНС - головний біль, запаморочення, мігрень, порушення сну, депресія; серцево-судинна система - артеріальна гіпотензія, стенокардія, аритмія, блокада ніжок пучка Гіса, суправентрикулярна тахікардія;

дихальна система - астматичні напади; сечостатева система - альбумінурія, прискорене сечовивипускання, поліурія, біль у ділянці нирок, кіста яєчника, загроза переривання вагітності, менорагія; шкірні покриви - свербіж, підвищене потовиділення, гіперемія шкіри, набряки обличчя; інші - біль у ногах, спині, судоми в м'язах ніг, артропатія, підвищення ризику розвитку неопластичних процесів молочної залози.

Протипоказання до застосування ЛЗ: дитячий вік до 18 років; тяжка ниркова недостатність, помірна або тяжка печінковою недостатністю, кишкова непрохідність в анамнезі, з клінічно вираженими захворюваннями жовчного міхура, підозра на порушення функції сфінктера Одді, спайкова хвороба, встановлена або ймовірна гіперчутливість до діючої речовини або допоміжних речовин препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 6 мг.

Торгова назва:

II. Фрактал, Unimax Laboratories для "Mili Healthcare Limited", Індія/Великобританія

н/д

3.2.1.5. Інші препарати, що застосовуються при функціональних кишкових розладах

∴ Ф0В7 **Пінаверіум бромід (Pinaverium bromide)**

Фармакотерапевтична група: А03АХ04 – синтетичні спазмолітики та антихолінергічні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: міотропний спазмолітичний засіб.

Показання до застосування ЛЗ: симптоматичне лікування болю, кишкових розладів і кишкового дискомфорту, пов'язаних з порушенням функції кишечника, дисфункції жовчовидільних шляхів; підготовка до рентгенологічного дослідження кишечника з барієм.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перорально дорослі 150-200 мг/добу у 2-4 прийоми; за разі необхідності доза може бути збільшена до 300 мг/добу; для підготовки до рентгенологічного дослідження кишечника з барієм приймати по 100 мг 2 р/добу протягом 3 днів перед дослідженням.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: легкі шлунково-кишкові розлади або шкірні реакції, інколи алергійного типу (препарат містить барвник жовтий "сонячний захід", який може спричинити АР, включаючи астму); алергія найчастіше виявляється у хворих, які мають в анамнезі алергію на аспірин.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, по 50; 100 мг.

Торгова назва:

II. Дицетел®, «Solvay Pharmaceuticals» для «Solvay Pharma», Франція

□ □

∴ Ф0В7 **Симетикон (Simeticon) *, ****

Фармакотерапевтична група: А03АХ13 – засоби, що застосовують при функціональних кишкових розладах. Силікони.

Основна фармакотерапевтична дія: стабільний полідиметил-силоксан, що має поверхнево активні властивості; змінює поверхневий натяг пухирців газу, які знаходяться в харчовій кашиці та в слизу ШКТ, внаслідок чого вони розпадаються; гази, що при цьому вивільнюються, можуть потім всмоктуватися стінкою кишечника, а також виводитися назовні; дія симетикону має чисто фізичний характер; він не вступає в хімічні реакції, у фармакологічному і фізіологічному відношеннях інертний.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування порушень ШКТ, що супроводжуються метеоризмом – здуття кишечника, аерофагія; диспепсія; а також в післяопераційному періоді; як допоміжний засіб при рентгенологічних та/або ультразвукових дослідженнях органів черевної порожнини; у лікарській формі емульсії – також як піногасник при інтоксикаціях поверхнево-активними речовинами.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: діти старше 6 років, підлітки та дорослі приймають по 2 м'які капс. (80 мг) 3 – 4 р/добу, під час або після їди, а за необхідності – перед сном; тривалість лікування залежить від перебігу симптоматики; за необхідності, можна приймати протягом тривалого часу; для підготовки до рентгенологічних та/або ультразвукових досліджень рекомендується приймати по 2 м'які капс. 3 р/добу (240 мг) за добу до дослідження та 2 м'які капс. (80 мг); для лікування дітей молодше 6 років застосовують препарат у вигляді емульсії; немовлята. 1 мл (25 крап.) додають у пляшечку із дитячим харчуванням при кожному годуванні або за допомогою маленької ложки дають до або після годування груддю; діти віком від 1 до 6 років – 1 мл препарату (25 крап. 3 – 5 р/добу; діти віком від 6 до 14 років – 1-2 мл (25-50 крап.) 3 – 5 р/добу; підлітки та дорослі – по 2 мл (50 крап.) 3 – 5 р/добу; для підготовки до рентгенологічного дослідження дорослим – 3 р/добу, по 2 мл емульсії (50 крап.) за добу до дослідження та 2 мл емульсії (50 крап.) вранці перед проведенням дослідження; як додаток до суспензії контрастних речовин додають дорослим – від 4 до 8 мл емульсії (100-200 крап.) на 1 літр контрастної суміші для отримання подвійного контрастного рентгенологічного зображення; як антидот при отруєннях миючими речовинами залежно від тяжкості отруєння діти приймають від 2,5 мл до 10 мл (75 крап. або 1/3 вмісту фл.), а дорослі від 10 до 20 мл препарату (1/3 – 2/3 вмісту фл.).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: не спостерігалась.

Протипоказання до застосування ЛЗ: алергія до препарату.

Форми випуску ЛЗ: суспензія для перорального застосування, 40 мг/мл по 50 мл, або по 75 мл, або по 100 мл, та 66,6 мг/мл по 30 мл; крап. для перорального застосування по 30 мл (40 мг/мл); капс. м'які по 40 мг; емульсія по 30 мл (40 мг/мл); табл. жувальні по 80 мг

Торгова назва:

II. Інфакол, «Forest Laboratories UK Limited», Великобританія

□ □

Дисфлатил, «ICN Switzerland AG», Швейцарія

□ □

Еспумізан®, «R.P. Sherer GmbH & Co.KG» для «BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)», Німеччина

□

Еспумізан® L, «BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)», Німеччина

□ □

Куплатон, «Orion Corporation», Фінляндія

□ □

Метсил краплі, «Bilim Pharmaceuticals A.S.», Туреччина

□ □

Метсил форте, «Bilim Pharmaceuticals A.S.», Туреччина
 Сімот, XL LABORATORIES PVT. LTD» для «Norton International Pharmaceutical Inc.», Індія/Канада **н/д**
 Саб® симплекс, «Pfizer PGM» для «Pfizer Inc.», Франція/США

∴ Ф0В7 **Платифілін (Platyphylline)***

Фармакотерапевтична група: А03АХ14 – синтетичні спазмолітики та антихолінергічні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: природний алкалоїд, що має М-холіноблокуючу, гангліоблокуючу й пряму міотропну спазмолітичну дію.

Показання до застосування ЛЗ: гастродуоденіт, функціональна диспепсія, пілороспазм, холецистит, холелітіаз, с-м подразненого кишечника, ниркова колика, дискінезія жовчного міхура, сфінктера Одді.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: препарат призначають п/ш для купірування кишкової, печінкової коліки і г. виразкового болю дорослим вводять по 1-2 мл р-ну; при курсовому лікуванні вводять 1-2 мл р-ну протягом 10-15-20 днів; вищі дози для дорослих разова – 0,01 г, МДД – 0,03 г; дітям препарат дозується з розрахунку: новонародженим та немовлятам – 0,035 мг/кг (0,0175 мл/кг); дітям віком від 1 до 5 років – 0,03 мг/кг (0,015 мл/кг); дітям віком від 6 до 10 років – 0,025 мг/кг (0,0125 мл/кг); дітям віком від 11 до 14 років – 0,02 мг/кг (0,01 мл/кг).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сухість у роті, спрага, зниження АТ, мідріаз, параліч акомодатції, тахікардія, атонія кишечника, запаморочення, головний біль, фотофобія, судоми; затримка сечі; гострий психоз (при застосуванні препарату у високих дозах); ателектаз легені.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату; захворювання серцево-судинної системи, при яких збільшення ЧСС може бути небажане; гіпертиреоз внаслідок можливого посилення тахікардії; підвищена t° тіла; рефлюкс-езофагіт, грижа стравохідного отвору діафрагми у сукупності з рефлюкс-езофагітом; захворювання ШКТ, що супроводжуються непрохідністю; закритокутова й відкритокутова глаукома, неспецифічний виразковий коліт; ксеростомія; печінкова недостатність; ниркова недостатність; хр. захворювання легенів, що перебігають із низькою продукцією густого мокротиння, особливо у дітей молодшого віку й ослаблених хворих; міастенія; вегетативна (автономна) невродпатія; гіпертрофія передміхурової залози без обструкції сечовивідних шляхів, затримка сечі або схильність до неї, або захворювання, що супроводжуються обструкцією сечовивідних шляхів; токсикоз вагітних внаслідок можливого посилення АГ; ушкодження мозку в дітей; хвороба Дауна; центральний параліч у дітей.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 0,2 % по 1 мл в амп. Та шприц-тюбиках.

Торгова назва:

I. Платифілін-Дарниця, ЗАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця»
 Платифіліну гідротартрат, ТОВ «Стиролбіофарм», Донецька обл. **н/д**

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Альверин + симетикон (Alverine + simethicone)***

II. Метеоспазміл, капс. капс. містить альверину цитрату – 60,0 мг, симетикону – 300,0 мг,
 виробництва «Laboratoires Mayoly Spindler», Франція

∴ Ф0В7 **Гвайазулен + диметикон (Guaisulene + dimeticone)*, ****

II. Пепсан, гель для перорального застосування, 10 г гелю містять гвайазулену - 4,0 мг, диметикону -
 3,0 г, виробництва "Laboratoires Rosa-Phytopharma", Франція

3.2.2. Прості препарати красавки (белладонни) та її похідних

3.2.2.1. Алкалоїди красавки (белладонни) та її похідних

∴ Ф0В7 **Атропін (Atropine)***

Фармакотерапевтична група: А03ВА01 – спазмолітичні та антихолінергічні засоби. Алкалоїди красавки (белладони), третинні аміни.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: алкалоїд, що міститься в рослинах родини пасльонових, блокатор М-холінорецепторів, однаковою мірою зв'язується з М₁-, М₂-, і М₃-підтипами мускаринових рецепторів; впливає як на центральні, так і на периферичні М-холінорецептори; діє також (хоча значно слабше) на Н-холінорецептори; перешкоджає стимулюючій дії ацетилхоліну; зменшує секрецію слинних, шлункових, бронхіальних, слізних і потових залоз; знижує тонус м'язів внутрішніх органів (бронхів, ШКТ, підшлункової залози, жовчних проток і жовчного міхура, сечівника, сечового міхура); спричиняє тахікардію, поліпшує АВ-провідність; знижує моторику ШКТ, практично не впливає на секрецію жовчі й підшлункової залози; розширює зіниці, утрудняє відтік внутрішньоочної рідини, підвищує внутрішньо очний тиск, спричиняє параліч акомодатції; у середніх терапевтичних дозах впливає на ЦНС й спричиняє відстрочений, але тривалий седативний ефект, збуджує дихання, у більших дозах – параліч дихання; збуджує кору головного мозку (у високих дозах), у токсичних дозах спричиняє збудження, агітацію, галюцинації, коматозний стан; зменшує тонус блукаючого нерва, що призводить до збільшення ЧСС (при незначній зміні АТ) і деякого підвищення провідності в пучку Гіса; дія виражена сильніше при початково підвищеному тонусі блукаючого нерва.

Показання до застосування ЛЗ: печінкова й ниркова колики; як спазмолітичний засіб при проведенні радіологічних досліджень кишечника.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять п/ш, в/м, в/в по 0,25-0,5-1 мг (0,25-0,5-1 мл) 1-2 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сухість у роті, сухість шкіри, скарлатиноподібні висипання, дисфагія, спрага, тахікардія, порушення зору, параліч акомодатції, психомоторне збудження, судоми, затримка сечі, підвищення t°.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату; миготлива аритмія, тахікардія, хр. недостатність кровообігу, ІХС, мітральний стеноз, АГ, г. кровотеча, гіпертиреоз; підвищена t°;

рефлюкс-езофагіт, грижа стравохідного отвору діафрагми; захворювання ШКТ, що супроводжуються непрохідністю (ахалазія й стеноз ворота); атонія кишечника у хворих літнього віку або ослаблених хворих; паралітична непрохідність кишечника; захворювання з підвищеним внутрішньоочним тиском; печінкова і ниркова недостатність; хр. захворювання легенів, особливо в дітей молодшого віку й ослаблених хворих; міастенія; вегетативна (автономна) невротія; гіпертрофія передміхурової залози без обструкції сечовивідних шляхів, затримка сечі або схильність до неї або захворювання, що супроводжуються обструкцією сечовивідних шляхів; ушкодження мозку в дітей; хвороба Дауна; центральний параліч у дітей; тахікардія.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 0,1% по 1 мл в амп.

Торгова назва:

I. Атропін®-Дарниця, ЗАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця»

Атропіну сульфат, Філія ТОВ «Дослідний завод «ГНЦЛС» для ТОВ «Дослідний завод «ГНЦЛС»

3.2.2.2. Напівсинтетичні алкалоїди красавки (белладонни), четвертинні амонійні сполуки

∴ Ф0В7 **Гіосцин бутилбромід (Butylscopolamine) ***

Фармакотерапевтична група: А03ВВ01 – засоби для лікування функціональних розладів травного тракту. Напівсинтетичні алкалоїди красавки (беладони), четвертинні амонійні сполуки.

Основна фармакотерапевтична дія: чинить спазмолітичну дію на гладкі м'язи ШКТ, жовчних шляхів і сечостатевого тракту; як похідна речовина четвертинної амонієвої сполуки, не потрапляє у ЦНС, тому антихолінергічні побічні ефекти з боку ЦНС не виникають; периферичні антихолінергічні ефекти обумовлюються гангліоблокуючою дією у судинній стінці, а також антимукардиною активністю.

Показання для застосування ЛЗ: спазми ШКТ, дискінезія жовчних шляхів, спазми сечостатевого тракту; для лікарської форми р-н для ін'єкцій - купірування нудоти та блювання (у тому числі в післяопераційному періоді); премедикація перед хірургічними втручаннями; при рентгенологічних, радіологічних та ендоскопічних методах дослідження; отруєння фосфорорганічними сполуками (як антидотна терапія).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослі та діти від 6 років: по 1-2 табл., вкритих цукровою оболонкою, 3-5 р/добу; тривалість курсу лікування залежить від характеру захворювання та ефективності терапії, що проводиться. р-н для ін'єкцій – застосовують п/ш, в/м, в/в струминно (повільно) або в/в краплинно; дозу визначають індивідуально; дорослим вводять по 2 – 4 мл (20 – 40 мг) 2–3 р/добу; МДД для дорослих не повинна перевищувати 100 мг; дітям віком від 6 років призначають із розрахунку 0,3 – 0,6 мг/кг/добу; МДД для дітей – 1,5 мг/кг маси тіла, але не більше 100 мг; тривалість застосування визначається клінічною ситуацією; в/в струминно вводять у вигляді повільної ін'єкції протягом 1 – 3 хв, попередньо розчинивши разову дозу в 10 – 20 мл 0,9 % р-ні натрію хлориду або 5 % р-ні глюкози; в/в краплинно вводять зі швидкістю 60 – 80 крапл/хв., застосовуючи 100 – 400 мл зазначених інфузійних р-нів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: антихолінергічні побічні ефекти (сухість у роті, дисгідроз, тахікардія, затримка сечі); реакції гіперчутливості, особливо шкірні реакції, в окремих випадках – анафілаксія, що супроводжується задишкою і шоком; р-н для ін'єкцій – парез акомодатії, порушення зору, підвищена чутливість очей до світла, загострення глаукоми, сухість слизової оболонки носа, сухість шкірних покривів, зменшення потовиділення, тахіаритмія, утруднене сечовипускання, АР.

Противпоказання до застосування ЛЗ: міастенія гравіс, мегаколон; гіперчутливість до препарату; р-н для ін'єкцій – гіперчутливість до препарату, паралітичний ілеус, глаукома, гіпертрофія передміхурової залози із затримкою сечі, механічна кишкова непрохідність, тахіаритмія.

Форми випуску ЛЗ: таб., вкриті цукровою оболонкою, по 10 мг; табл. по 10 мг; р-н для ін'єкцій, 20 мг/2 мл по 2 мл в амп.

Торгова назва:

II. Бускопан®, «Boehringer Ingelheim» для «Boehringer Ingelheim International GmbH»,

Франція/Німеччина

Спазмобрю, «Bupharmexport» s.p.a., Бельгія

3.2.3. Спазмолітичні засоби в комбінації з анальгетиками

3.2.3.1. Синтетичні антихолінергічні засоби

в комбінації з анальгетиками

∴ Ф0В7 **Метамізол натрію + пітофенон + фенпіверин (Metamizole sodium + pitofenone + fempiverne) *, ****

Реалгін, табл. або р-н для ін'єкцій 1 табл. містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду – 5.0 мг, фенпіверину броміду – 0.1 мг або 1 мл розчину містить: метамізолу натрію (анальгін) 500 мг, пітофенону гідрохлориду 2 мг, фенпіверинію броміду 0,02 мг, виробництва ВАТ «Лубнифарм»

Реналган, табл. 1 табл. містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду – 5.0 мг, фенпіверину броміду – 0.1 мг, виробництва ЗАТ «Лекхім-Харків»

Ренальган, р-н для ін'єкцій 1 мл р-ну містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду – 2.0 мг, фенпіверинію броміду – 0.02 мг, виробництва Харківське підприємство по виробництву імунобіологічних і лікарських препаратів ЗАТ «Біолік»

Спазмадол, табл. 1 табл. містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду сек – 5.0 мг, фенпіверину броміду – 0.1 мг, виробництва ТОВ «Стиролбіофарм»

II. Баралгінус, табл. 1 табл. містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду сек – 5.0

мг, фенпіверину броміду – 0.1 мг, виробництва «Unimax Laboratories» для «Norton International Pharmaceutical Inc.», Індія/Канада	
Баралгетас, р-н для ін'єкцій або табл. 1 мл р-ну містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду сек – 2.0 мг, фенпіверинію броміду – 0.02 мг або 1 табл. містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду сек – 5.0 мг, фенпіверину броміду – 0.1 мг, виробництва «Jugoremedija», Сербія і Чорногорія	☐
Брал, табл. 1 табл. містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду – 5.0 мг, фенпіверину броміду – 0.1 мг, виробництва «Micro Labs Limited», Індія	н/д
Максиган®, табл. або р-н для ін'єкцій 1 табл. містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду – 5.0 мг, фенпіверину броміду – 0.1 мг або 1 мл розчину містить метамізолу натрію (анальгін) 500 мг, пітофенону гідрохлориду 2 мг, фенпіверинію броміду 0,02 мг, виробництва «Unichem Laboratories Ltd.», Індія	☐
Спазган, табл. або р-н для ін'єкцій 1 табл. містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду – 5.0 мг, фенпіверину броміду – 0.1 мг або 1 мл р-ну містить метамізолу натрію (анальгін) 500 мг, пітофенону гідрохлориду 2 мг, фенпіверинію броміду 0,02 мг, виробництва «Wockhardt Limited», Індія	☐
Спазмалгон®, табл. 1 табл. містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду сек – 5.0 мг, фенпіверину броміду – 0.1 мг, виробництва «Balkanpharma-Dupnitsa AD», Болгарія	☐
Спазмалгон®, р-н для ін'єкцій 1 мл р-ну містить метамізолу натрію 500 мг, пітофенону гідрохлориду 2 мг, фенпіверинію броміду 0,02 мг, виробництва «Sophrarma» JSC, Болгарія	☐
Спазмолгард, табл. або р-н для ін'єкцій 1 табл. містить метамізолу натрію – 500.0 мг, пітофенону гідрохлориду – 5.0 мг, фенпіверину броміду – 0.1 мг або 1 мл р-ну містить метамізолу натрію 500 мг, пітофенону гідрохлориду - 2 мг, фенпіверинію броміду 0,02 мг, виробництва «Rusan Pharma Ltd», Індія	☐
Триналгін, р-н для ін'єкцій 1 мл р-ну містить метамізолу натрію 500 мг, пітофенону гідрохлориду 2 мг, фенпіверинію броміду 0,02 мг, виробництва «Genom Biotech Pvt.Ltd.», Індія	☐

3.2.3.2. Белладонна та її похідні в комбінації з анальгетиками

∴ Ф0В7 **Метамізол натрію + бензокаїн + екстракт красавки + натрію гідрокарбонат (Metamizole sodium + benzocaine + belladonnae extractum + sodium hydrocarbonate) * ****

I. Белалгін, табл.; 1 табл. містить метамізолу натрієвої солі 250 мг; бензокаїну 250 мг; екстракту беладонни густого 15 мг; натрію гідрокарбонату 100 мг, виробництва ЗАТ НВЦ «Борщагівський ХФЗ»

3.2.3.3. Інші спазмолітики в комбінації з анальгетиками

∴ Ф0В7 **Дицикломін + парацетамол + кислота мефенамінова (Dicyclomine + paracetamol + mefenamic acid)**

II. Но спама, табл.; 1 табл. містить дицикломіну гідрохлорид 10 мг, парацетамолу 350 мг, кислоти мефенамінової 250 мг, виробництва «Nabros Pharma Pvt. Ltd.», Індія **н/д**

3.2.4. Спазмолітичні і антихолінергічні засоби в комбінації з іншими препаратами

∴ Ф0В7 **Екстракт красавки + натрію гідрокарбонат (Belladonnae extractum + sodium hydrocarbonate) ****

I. Бекарбон, табл.; 1 табл. містить екстракту беладонни густого 10 мг, натрію гідрокарбонату 300 мг, виробництва ЗАТ НВЦ «Борщагівський ХФЗ»

Беластезин, 1 табл. містить екстракту беладонни густого 10 мг, натрію гідрокарбонату 300 мг, виробництва ЗАТ НВЦ «Борщагівський ХФЗ»

∴ Ф0В7 **Екстракт красавки + фенілсаліцилат (Belladonnae extractum + phenyl salicylate) ****

I. Бесалол, табл. 1 табл. містить екстракту красавки густого – 0.01 г, фенілсаліцилату – 0.3 г, виробництва ТОВ «Фармацевтична компанія «Здоров'я»

∴ Ф0В7 **Настойка валеріани + настойка полину + настойка красавки (Tinctura valerianae + tinctura Artemisis + tinctura Belladonnae) ****

I. Гастропін, крап. 100 мл крап. містять настойки валеріани – 50.0 мл, настойки полину – 40.0 мл, настойки красавки (беладони) – 10.0 мл, виробництва ВАТ «Фітофарм»

∴ Ф0В7 **Настойка валеріани + настойка полину + настойка м'яти перцевої + настойка красавки (Tinctura valerianae + tinctura Artemisis + tinctura menthae piperitae + tinctura Belladonnae) ****

I. Гастромед, крап., 100 мл р-ну містять настойки валеріани – 40.0 мл, настойки полину – 30.0 мл, настойки м'яти перцевої – 20.0 мл, настойки беладони – 10.0 мл, виробництва Київське ОДКП «Фармацевтична фабрика»

Шлункові краплі, крап.; 100 мл р-ну містять валеріани настойки – 40.0 мл, полину настойки – 30.0 мл, м'яти перцевої настойки – 20.0 мл, беладони настойки – 10.0 мл, виробництва ВАТ «Тернопільська фармацевтична фабрика»

∴ Ф0В7 **Ібупрофен + бензофенону гідрохлорид + дифенілацетамід (Ibuprofen + benzofenoni hydrochloride + Difenilacetamid)**

II. Новіган, табл.; 1 табл. містить ібупрофену 400 мг, п-піперидиноетокси-о-карбометокси бензофенону 5 мг, альфа-піперидиноетилдифенілацетаміду метоброміду 0,1 мг, виробництва «Dr. Reddy's Laboratories Ltd», Індія

н/д

3.2.5. Стимулятори перистальтики (пропульсанти)

∴ Ф0В7 **Метоклопрамід (Metoclopramide)***

Фармакотерапевтична група: А03FA01 – стимулятори перистальтики. Пропульсанти.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: має протиблювотну дію при блюванні різного генезу (крім блювання психогенного і вестибулярного характеру); блокатор допамінових і серотонінових рецепторів, пригнічує хеморецептори мозку, послаблює чутливість вісцеральних нервів, які передають імпульси від пілоруса і ДПК до блювотного центру; через гіпоталамус і парасимпатичну нервову систему регулює і координує рухову активність верхнього відділу ШКТ; підвищує тонус шлунка і кишечника, прискорює випорожнення шлунка, зменшує гастростаз, перешкоджає пілоричному та езофагеальному рефлюксу, стимулює перистальтику кишечника; нормалізує виділення жовчі, зменшує спазм сфінктера Одді, не змінює його тонус, усуває дискінезію жовчного міхура; не має м-холіноблокуючої, ангігістаміної, антисеротонінової і гангліоблокуючої дії; не впливає на тонус кровоносних судин мозку, АТ, функцію дихання, а також нирок і печінки, на кровотворення, секрецію шлунка і підшлункової залози; стимулює секрецію пролактину.

Показання до застосування ЛЗ: блювання та нудота різного генезу (зумовлені наркозом, променевою та хіміотерапією, токсемією, мігренню, ЧМТ, порушенням дієти), порушення моторики ШКТ при функціональній диспепсії, рефлюкс-езофагіті, гастродуоденіті, пептичній виразці, діабетичному гастропарезі, післяопераційній атонії шлунка; застосовують для полегшення зондування або проведення рентгеноконтрастних досліджень ШКТ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: в/в, в/м разова доза становить 10 мг, 2 – 3 р/добу; максимальна разова доза – 20 мг; МДД – 60 мг; новонародженим та дітям до 6 років разову дозу встановлюють із розрахунку 0,5 мг/кг/добу, кратність 1 – 3 р/добу; дітям старше 6 років призначають по 5 мг 1 – 3 р/добу; перед рентгенологічним дослідженням дорослим вводять в/в по 10 – 20 мг за 5 – 15 хв до дослідження; хворим із клінічно вираженою печінково-нирковою недостатністю спочатку призначають дозу в два рази меншу за звичайну, наступна доза залежить від індивідуальної реакції хворого на метоклопрамід; перорально дорослим призначають по 10 мг 3 р/добу, при необхідності дозу можна збільшити; тривалість лікування залежить від тяжкості та перебігу захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, підвищена втомлюваність, головний біль, шум у вухах, сухість у роті, неспокій, боязнь, запаморочення, АР (кропивниця), запор або діарея, гінекомастія і галакторея; метоклопрамід підсилює затримку натрію і викликає гіпокаліємію у хворих з набряками; при тривалому застосуванні у хворих похилого віку може розвиватися паркінсонізм (тремор, посмикування м'язів, обмежена рухомість) та пізні дискінезії.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, шлунково-кишкові кровотечі, кишкова непрохідність, перфорація ШКТ, пігментні та пролактонозалежні пухлини, епілепсія, глаукома, екстрапірамідні розлади, хвороба Паркінсона, блювання на фоні лікування або передозування нейролептиками, блювання у хворих на рак молочної залози, I триместр вагітності, період годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 10 мг; р-н для ін'єкцій 0,5% по 2 мл в амп.

Торгова назва:

I. Метоклопрамід-Дарниця, ЗАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця»

Метоклопрамід-Здоров'я, ТОВ «Фармацевтична компанія «Здоров'я»

Метоклопрамід гідрохлорид, ЗАТ НВЦ «Борщагівський ХФЗ»

Метукал-Здоров'я, ТОВ «Фармацевтична компанія «Здоров'я»

н/д

II. Церукал®, «AWD.pharma GmbH & Co.KG»; LTD «PLIVA Croatia», Німеччина/Хорватія

∴ Ф0В7 **Домперидон (Domperidone)*, ****

Фармакотерапевтична група: А03FA03 – стимулятори перистальтики. Пропульсанти.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антагоніст рецепторів дофаміну, прокінетик, що має протиблювотні властивості подібні до метоклопрамідів та деяких нейролептиків; однак, на відміну від цих ЛЗ, практично не проникає через гематоенцефалічний бар'єр, тому екстрапірамідні побічні явища спостерігалися лише в поодиноких випадках, особливо у дорослих; протиблювотна дія, зумовлена поєднанням периферичної (гастрокінетичної) дії та антагонізму до рецепторів дофаміну у тригерній зоні хеморецепторів, яка знаходиться поза гематоенцефалічним бар'єром; підвищує тонус в нижньому відділі стравоходу, покращує антродуоденальну рухливість і прискорює випорожнення шлунка; практично не впливає на шлункову секрецію.

Показання до застосування ЛЗ: нудота, блювання, комплекс диспептичних симптомів, що обумовлені уповільненням випорожнення шлунка, GERX, езофагітом (відчуття переповнення шлунка, здуття і біль в епігастральній ділянці, відрижка, метеоризм, печія); нудота і блювання функціонального або органічного генезу (у тому числі при інфекціях, порушеннях дієти, лікувальній або променевої терапії); нудота і блювання, що викликані антагоністами дофаміну (леводопа і бромокриптин).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рекомендується приймати перорально до їди; хр. Диспепсія – дорослі 10 мг 3 р/добу за 15 – 30 хв до їди і, у разі необхідності, перед сном; при необхідності зазначену дозу можна подвоїти; МДД – 2,4 мг/кг маси тіла, але не більше 80 мг; г. та підгострий стани (нудота та блювання) – дорослі 20 мг 3 – 4 р/добу до їди та перед сном; діти старше 12 років – по 1 або 2 табл. по 10 мг 3 – 4 р/добу за 15 – 30 хв до їди, у разі необхідності, перед сном але не більше 80 мг/добу; діти з 5 до 12 років – по 0,25-0,5 мг/кг 3 – 4 р/добу за 15 – 30 хв до їди.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: екстрапірамідні розлади, прохідні спазми гладкої мускулатури ШКТ, АР (шкірний свербіж, висип, кропив'янка), підвищення рівня пролактину в плазмі крові, дуже рідко – галакторея, гінекомастія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, шлунково-кишкова кровотеча, непрохідність шлунка або кишечника, перфорація виразки, пролактинсекреторна пухлина гіпофіза (пролактинома); порушення функції печінки; вагітним жінкам препарат призначають тільки у випадку, коли передбачувана користь для матері перевищує потенційний ризик для плоду; жінкам у період годування груддю необхідно вирішити питання про припинення годування груддю; дитячий вік до 5 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, по 10 мг; табл. по 0,01 г; табл. швидкорозчинні по 10 мг.

Торгова назва:

I. Гастропом-АПО, ЗАТ НВЦ «Борщагівський ХФЗ»

Домідон, ВАТ «Фармак»

Домперидон-Стома, АТ «Стома»

Моторикс, ЗАТ «Київський вітамінний завод»

Перидон, ЗАТ «Лекхім-Харків» **н/д**

II. Гастропом-АПО, «Apotex Inc.», Канада

Домперидон Гексал®, «Salutas Pharma GmbH» для «Hexal AG», Німеччина

Мотиліум лінгвальний, «Janssen Pharmaceutica N.V.» на заводі «Scheer», Бельгія/Великобританія **н/д**

Мотиліум®, «Janssen-Cilag S.A.» для «Janssen Pharmaceutica N.V.», Франція/Бельгія

Мотинол, «Pharmascience Inc.», Канада

Мотинорм, «Medley Pharmaceuticals Ltd», Індія

Моторікум, «Medochemie Ltd», Кіпр

Наусіліум, «Flamingo Pharmaceuticals Ltd», Індія

Перідоніум, «Unimax Laboratories» для «Norton International Pharmaceutical Inc.», Індія/Канада

Перідоніум, «Unimax Laboratories» для «American Norton Corporation», Індія/США **н/д**

Периліум®, «Genom Biotech Pvt.Ltd.», Індія

∴ Ф0В7 **Ітоприду гідрохлорид (Itopride hydrochloride)**

Фармакотерапевтична група: А03FA - засоби, що застосовуються при функціональних розладах ШКТ. Стимулятори перистальтики.

Основна фармакотерапевтична дія: антагоніст рецепторів допаміну типу D2, має антихолінестеразну дію; зв'язуючись з рецептором D2, допамін пригнічує активність аденілатциклази в гладком'язових клітинах ШКТ; гальмує перистальтику шлунка і кишечника, чинить розслаблення нижнього стравохідного сфінктера, підсилює шлунково-стравохідний і дуодено-шлунковий рефлюкс, підвищує внутрішньошлунковий тиск, знижує рівень пролактину крові; блокуючи рецептори D2 допаміну, ітоприду гідрохлорид збільшує активність аденілатциклази в гладком'язових клітинах ШКТ, внаслідок цього зростає кількість цАМФ та енергетичне забезпечення клітини гладкого м'яза, що створює підстави для активації рухової активності та тону м'язів ШКТ; за рахунок антагонізму до рецептора D2 допаміну антидопамінова дія може проявлятися в минулому підвищенні пролактину сироватки крові; ацетилхолін взаємодіє з рецепторним білком (M3-рецептор) у мембрані гладком'язової клітини; рецепторний білок аденілатциклаза активує внутрішній рецептор - протеїнкіназу, що приводить до фосфорилування білків, що зумовлює збільшення проникності мембрани до кальцію, що стимулює скорочення гладких м'язів ШКТ.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування захворювань спричинених зниженням гастроінтестинальної моторики - функціональна диспепсія; хр. гастрит; нудота і блювання функціонального, органічного, інфекційного походження; езофагіт різноманітного походження; нудота і блювання; запор; анорексія.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим та дітям віком від 12 років призначають по 1 табл. 3 рдобу; середня добова доза становить 150 мг, може бути зменшена з урахуванням клінічної симптоматики, віку пацієнта та згідно з призначенням лікаря; МДД - 800 мг; рекомендований курс лікування – 2 - 3 тижні.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР - шкірні висипання, свербіж, гіперемія шкірних покривів; ЩКТ - сухість в порожнині рота, діарея, запор, біль в черевній порожнині, підвищення активності печінкових ферментів (АЛТ, АСТ, ГГТП та ЛФ); ЦНС - головний біль, вразливість, безсоння, запаморочення; ендокринна система - підвищення рівня пролактину крові, гінекомастія, галакторея; кровотворна система – нейтропенія; видільна система - підвищення рівня креатиніну крові, затримка сечовипускання у пацієнтів з гіпертрофією передміхурової залози; інші - біль у спині та підвищена втомлюваність.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; кровотечі із ШКТ, непрохідність або перфорація ШКТ, підвищений рівень пролактину сироватки крові; дитячий вік до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою по 50 мг

Торгова назва:

II. Праймер, "Mepro Pharmaceuticals Pvt. Ltd." для "Mili Healthcare Limited", Індія/Великобританія

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Іберійка гірка + корінь дягелю + квіти ромашки + плоди кмину + плоди розторопші + листя меліси + листя м'яту перцевої + трава чистотілу + корінь солодки (Iberis amara + radix Angelicae + flos Chamomillae + fructus Carvi + fructus Silybi marianae + folium Melissa + folium Menthae piperitae + herba Chelidonii + radix Glycyrrhizae)**

II. Іберогаст, краплі для перорального застосування по 20 мл, або по 50 мл, або по 100 мл у фл.; 100

мл крапель містять спиртовий екстракт зі свіжої рослини іберійки гіркої, виготовленого на 50 % спирті етиловому (1:1,5-2,5) 15 мл; з висушених рослин: коренів дягелю (1:2,5-3,5) 10 мл, квітів ромашки (1:2-4) 20 мл, плодів кмину (1:2,5-3,5) 10 мл, плодів розторопші (1:2,5-3,5) 10 мл, листя

меліси (1:2,5-3,5) 10 мл, листя м'яти перцевої (1:2,5-3,5) 5 мл, трави чистотілу (1:2,5-3,5) 10 мл, коренів солодки, виготовлених на 30 % спирті етиловому (1:2,5-3,5) 10 мл; виробництва "Steigerwald Arzneimittelwerk GmbH", Німеччина

3.3. Протиблювотні засоби та препарати, що усувають нудоту. Антагоністи серотонінових рецепторів

∴ Ф0В7 **Ондансетрон (Ondansetron)*** (також див. п. 5.2.3.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби», п.19.6. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)

Фармакотерапевтична група: A04AA01 – протиблювотні засоби та препарати, що усувають нудоту. Антагоністи 5HT₃-рецепторів серотоніну.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: протиблювотний засіб із групи антагоністів серотоніну; селективно блокує 5HT₃-рецептори ЦНС і периферичної нервової системи, у т. ч. в нейронних центрах, що регулюють блювотні рефлексі; препарат має анксиолітичну активність, не викликає змін концентрації пролактину в плазмі крові, порушення координації руху або зниження активності і працездатності.

Показання до застосування ЛЗ: профілактика і лікування нудоти і блювання.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для попередження та лікування післяопераційної нудоти і блювання разову пероральну дозу 16 мг (2 табл.) призначають за 1 год до початку анестезії; парентерально дорослим слід ввести ондансетрон у разовій дозі 4 мг в/м або в/в струминно, повільно на початку анестезії; в/м в одну й ту саму ділянку тіла ондансетрон може бути введений одномоментно в дозі, яка не перевищує 2 мл.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - головний біль, запаморочення, спонтанні рухові розлади, напади судом, пригнічення ЦНС, парестезії, слабкість, екстрапірамідна симптоматика, непритомність; серцево-судинна система - відчуття жару і припливу крові до обличчя, аритмія, тахікардія або брадикардія, гіпотензія або АГ; ШКТ - запор, діарея, гикавка, сухість у роті, транзиторне підвищення активності амінотрансфераз, недостатність функції печінки; АР - кропив'янка, бронхоспазм, у поодиноких випадках – анафілактичні реакції; інші - кашель, болі у грудній клітці (ангінозного типу).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вагітність (особливо I триместр); період лактації; дитячий вік до 12 років; недостатність функції печінки, хірургічні операції на черевній порожнині.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 4 мг, по 8 мг; р-н для ін'єкцій 0,2% по 2 мл або по 4 мл в амп..

Торгова назва:

I. Емесетрон-Здоров'я, ТОВ «Фармацевтична компанія «Здоров'я»	☐	☐	☐
Ондансетрон, ЗАТ НВЦ «Борщагівський ХФЗ»	☐	☐	Н/Д
II. Домеган, «Omega Laboratories Ltd.» Для «Genfa Medica S.A», Канада/Швейцарія	☐	☐	Н/Д
Емесет, «Cipla Ltd», Індія	☐	☐	☐
Еметрон, «Richter Gedeon Ltd», Угорщина	☐	☐	☐
Зофетрон, «Pharmascience Inc.», Канада	☐	☐	☐
Зофран, «GlaxoSmithKline Manufacturing S.p.A» для «GlaxoSmithKline Export Ltd», Італія/Великобританія	☐	☐	☐
Ондансетрон Сандоз, «Solupharm GmbH»; «Lek Pharmaceuticals d.d.» підприємство компанії «Sandoz»; «Lek S.A.» підприємство компанії «Sandoz»; «Salutas Pharma GmbH» підприємство компанії «Sandoz» для «Sandoz Pharmaceuticals	☐	☐	Н/Д
Ондансетрон Сандоз, «Novartis Ltd.» Для «Sandoz Pharmaceuticals d.d.», Бангладеш/Словенія	☐	☐	Н/Д
Осетрон®, «Dr. Reddy's Laboratories Ltd», Індія	☐	☐	☐
Сетронон, LTD «PLIVA Croatia», Хорватія	☐	☐	☐
Сетронон, «PLIVA Krakow» Pharmaceutical Company S.A. для LTD «PLIVA Croatia», Польща/Хорватія	☐	☐	☐

∴ Ф0В7 **Тропісетрон (Tropisetron)*** (також див. п.19.6. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)

Фармакотерапевтична група: A04AA03 – протиблювотні засоби та препарати, що усувають нудоту. Антагоністи 5HT₃-рецепторів серотоніну.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: високоактивний селективний конкурентний антагоніст серотонінових рецепторів; блокує блювотний рефлекс і супроводжує його відчуття нудоти, що спричиняються протипухлинними цитотоксичними препаратами, променевою терапією та деякими наркотичними препаратами, які стимулюють вихід серотоніну з enteroхромафіноподібних клітин у слизовій оболонці ШКТ; дія не зменшується протягом 24 год, що дозволяє застосовувати його 1 р/добу; на відміну від інших протиблювотних засобів тропісетрон не чинить екстрапірамідальних побічних явищ.

Показання до застосування ЛЗ: лікування та запобігання післяопераційній нудоті та блюванню.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають курсами по 5 днів; дітям старше 2 років рекомендована доза становить 0,2 мг/кг маси тіла, МДД – до 5 мг; схема лікування така: після попереднього в/в краплинного або струминного введення ін'єкційного р-ну препарату, який вводять у перший день лікування (використовується р-н для ін'єкцій, 1 мг/мл, амп. по 5 мл), у наступні дні (2 – 6-й) препарат приймається внутрішньо в капс.; МДД дорослих - 5 мг; капс. призначають з 2-го по 6-й день після попереднього в/в краплинного або струминного введення ін'єкційного р-ну препарату, який вводять у перший день лікування (використовується р-н для ін'єкцій, 1 мг/мл); капс. треба приймати вранці, безпосередньо після пробудження або за 1 год до сніданку, запиваючи водою; у осіб зі зниженою здатністю до метаболізму зменшення стандартної добової дози не вимагається; тривалість дії становить 24 год, що дозволяє застосовувати його 1 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - головний біль, запаморочення, почуття втоми; ШКТ - біль у животі, запори, діарея; реакції гіперчутливості негайного типу (почервоніння обличчя, поширена кропив'янка, відчуття нестачі повітря, задишка, г. бронхоспазм); колапс, зупинка серцевої діяльності (точного взаємозв'язку з тропісетроном не встановлено).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вагітність, лактація; дитячий вік до 2 років.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 5 мг; р-н для ін'єкцій 2 мг ампл. 2 мл, 5 мг ампл. 5 мл.

Торгова назва:

I. Тропісетрон, ВАТ «Київмедпрепарат»

Тропісетрон, Харківське підприємство по виробництву імунобіологічних та лікарських препаратів ЗАТ «Біолік»

II. Навобан®, «Novartis Pharmaceutica S.A.» для «Novartis Pharma AG», Іспанія/Швейцарія

Навобан®, «Novartis Pharma AG», Швейцарія

3.4. Засоби, що застосовуються при захворюваннях печінки та жовчовивідних шляхів

3.4.1. Засоби, що застосовуються при біліарній патології.

Препарати жовчних кислот

∴ Ф0В7 **Кислота урсодеоксихолієва (Ursodeoxycholic acid) ***

Фармакотерапевтична група: A05AA02 – засоби, які застосовуються при захворюваннях печінки та жовчовивідних шляхів. Препарати жовчних кислот.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: мембраностабілізуюча, гепатопротекторна, жовчогінна, холелітична, імуномодельюча дія; вбудовується в мембрану гепатоцита, стабілізує її структуру і захищає печінкову клітину від ушкоджуючих факторів; конкурентно інгібує всмоктування ліпофільних жовчних кислот у кишечнику, підвищує їх «фракційний» оборот при ентерогепатичній циркуляції; індукує утворення жовчі, багатой бікарбонатами, що приводить до збільшення її пасажу і стимулює виведення токсичних жовчних кислот через кишечник; заміщаючи неполярні жовчні кислоти, формує нетоксичні змішані міцели; гальмує синтез холестерину в печінці; утворює з молекулами холестерину рідкі кристали і перешкоджає його всмоктуванню в кишечнику, зменшує літогенність жовчі, знижує холато-холестериновий індекс, сприяє розчиненню холестеринових каменів і попереджує їх утворення; при холестази активує Ca^{2+} -залежну α -протеїназу і стимулює екзоцитоз, зменшує концентрацію жовчних кислот (холової, литохолової, дезохохолової та ін.); імунологічна активність обумовлена зменшенням експресії а/г гістосумісності HLA-1 на гепатоцитах і HLA-2 на холангіоцитах, знижує «атаку» імунокомпетентних Ig (у першу чергу Ig M), зменшує утворення цитотоксичних Т-лімфоцитів.

Показання до застосування ЛЗ: хр. гепатит з холестатичним с-мом, г. гепатит; токсичні (у т.ч. алкогольні, медикаментозні) ураження печінки; первинний біліарний цироз печінки, первинний склерозуючий холангіт, атрезія внутрішньопечінкових жовчних шляхів, холестази при парентеральному харчуванні; кистозний фіброз печінки (муковісцидоз); дискінезія жовчовивідних шляхів; біліарний рефлюкс-гастрит і рефлюкс-езофагіт; холестеринові камені в жовчному міхурі (при відсутності можливості їх видалення хірургічним або ендоскопічним методами).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для лікування хр. захворювань печінки і нормалізації біохімічних показників жовчі призначають у дозі 10-12 мг/кг/добу, протягом 1-3 міс.; для профілактики повторного холелітазу рекомендовано приймати препарат протягом декількох місяців у разі розчинення каменів; при біліарному рефлюкс-гастриті і рефлюкс-езофагіті призначають по 250 мг 1 р/добу перед сном; курс – 10 - 14 діб; при первинному біліарному цирозі – 10-15 мг/кг протягом тривалого часу; призначати дітям, враховуючи вагу дитини: дітям з вагою 25 - 50 кг призначають 1 капс./добу, дітям з вагою 50 - 75 кг – 2 капс./добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: діарея, підвищення рівня трансаміназ у крові, АР, шкірний свербіж, нудота, біль в епігастральній ділянці живота.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, г. запальні захворювання кишечнику, жовчного міхура і жовчовивідних шляхів; цироз печінки у стадії декомпенсації; неспецифічний виразковий коліт; хвороба Крона; виражені порушення функції нирок, підшлункової залози; вагітність; при необхідності призначення препарату в період лактації варто вирішити питання про припинення грудного вигодовування; кальциновані жовчні конкременти, повна обструкція жовчовивідних шляхів, порушення скоротливої функції жовчного міхура, печінкова коліка.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 250 мг; суспензія для перорального застосування, 250 мг/5 мл по 250 мл.

Торгова назва:

I. Урсохол, ЗАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця»

II. Урсолізін 150 мг, «Mitim S.r.l.» для «Magis Farmaceutici S.p.A.», Італія

Урсолізін 300 мг, «Mitim S.r.l.» для «Magis Farmaceutici S.p.A.», Італія

Урсосан, «Pro.Med. CS Praha» a.s., Чеська Республіка

Урсосан®, «Pro.Med. CS Praha» a.s., Чеська Республіка

Урсофальк, «Dr.Falk Pharma GmbH», Німеччина

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Жовч + екстракт часнику + екстракт кропиви + вугілля активоване (Chole + *Allii sativi bulbi extractum* + *Urtici dioici extractum* + *Carbo activatus*) ****

I. Алохол, табл., вкриті оболонкою; 1 табл. містить жовчі згущеної - 0.08 г, екстракту часнику густого - 0.04 г, екстракту кропиви густого - 0.005 г, вугілля активованого - 0.025 г, виробництва ЗАТ НВЦ

"Борщагівський ХФЗ"

∴ Ф0В7 **М'ята перцева + артишок + парил + ромашка лікарська + кмин звичайний**

(Mentha piperita + synara + chamomilla recutita + carum carvi) **

II. Гербіон®, краплі для перорального застосування; 100 мл крап. містять екстракту водно-спиртового (27:100) лікарських рослин (листя м'яти перцевої, артишоку, трави парилу, квіток ромашки лікарської, насіння кмину звичайного), виробництва "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія □ □

∴ Ф0В7 **Розторопша плямиста + лимонник китайський + артишок посівний + інозит + холін + метіонін + таурин (Silybum marianum + schizandra chinensis + synara**

scolymus + methionone + taurine) **

II. ПМ Сірін, табл.; 1 табл. містить сухих екстрактів плодів розторопші плямистої - 3.5 г (що еквівалентно 42.0 мг флаванолігнанів у перерахуванні на силібін), плодів лимонника китайського - 200.0 мг, листя артишоку посівного - 69.0 мг, інозиту - 40.0 мг, холіну бітартрату - 30.0 мг, DL-метіоніну - 20.0 мг, таурину - 20.0 мг, виробництва "Tabco Pty Ltd" та "PharmaMetrics Products" для "N'Kapharma Pharmaceuticals Export Pty Ltd", Австралія □ □ □

∴ Ф0В7 **М'ята перцева + цмин піщаний + звіробій продірявлений + полин гіркий + кора дуба + лапчатка прямостояча + айр + кульбаби корені + кукурудзяні приймочки**

(Mentha piperita + helichrysum arenarium + hypericum perforatum + artemisia absinthium + cortex quercus + potentilla erecta + acorus + radices taraxaci + zea mays)

I. Поліфітол-1, настойка, 100 мл настойки містять м'яти перцевої листя - 3.0 г, цмину піщаного (безсмертника) квітів - 1.0 г, звіробою продірявленого - 1.0 г, полину гіркої трави - 0.01 г, дуба кори - 2.0 г, лапчатки прямостоячої коренів - 2.0 г, айру кореневищ - 1.0 г, кульбаби коренів - 1.0 г, кукурудзяних приймочок - 1.0 г, виробництва ТОВ "ДКП "Фармацевтична фабрика", м.Житомир □

∴ Ф0В7 **Екстракт чорної редьки + вугілля активоване + екстракт трави артишоку**

густого + кислота дегідрохолева + олія м'яти перцевої (Raphanus sativus + carbo activatus + synara + mentha piperita + acidi dehydrocholic) **

II. Рафахолін Ц, драже; 1 драже містить екстракту чорної редьки з вугіллям активованим сухого 150 мг, екстракту трави артишоку густого 47 мг, кислоти дегідрохолевої 40 мг, олії м'яти перцевої 15 мг, виробництва "Herbapol" Wroclaw Herb Factory S.A., Польща □ □

∴ Ф0В7 **Жовч + артишок посівний + куркума висока (Chole + Synara scolymus +**

Curcuma longa) **

II. Холівер, табл.; 1 табл. містить екстракту жовчі 25 мг, екстракту артишоку посівного 25 мг, порошку куркуми високої 50 мг, виробництва "HAU GIANG PHARMACEUTICAL JOINT-STOCK COMPANY-HG PHARM, В'єтнам □ □

∴ Ф0В7 **Куркума + франгулаемодин + магнію саліцилати + олія м'яти перцевої + олія евкалиптова (Curcuma + frangulaemodin + magnesium salicylic + mentha piperita + oleum**

eucalypti) **

II. Холагол, краплі для перорального застосування, 10 мл препарату містять пігментів кореня куркуми - 22.5 мг, франгулаемодину - 9.0 мг, магнію саліцилату - 0.18 г, олії ефірної м'яти перцевої - 3.6 г, олії ефірної евкалиптової - 1.922 г, виробництва "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка □

∴ Ф0В7 **Хелідоніум + лікоподіум + берберис + кардус маріанус + тараксакум**

(Helidonium + licopodium + berberis + cardus marianus + taraxacum) **

I. Холе-гран, гранули гомеопатичні, 10 г гранул містять хелідоніум 200CH - 20.0 мг, лікоподіум 200CH - 20.0 мг, берберис 200CH - 20.0 мг, кардус маріанус 50CH - 20.0 мг, тараксакум 50CH - 20.0 мг, виробництва ЗАТ "Національна гомеопатична спілка" □

∴ Ф0В7 **Чистотіл великий + розторопша плямиста + барбарис звичайний + подофіл щитоподібний (Chelidonium majus + Silybum marianum + Berberis vulgaris +**

Podophyllum peltatum) **

II. Холедіус, крап. гомеопатичні; 100 мл препарату містять чистотілу великого D3 - 300.0 мг, розторопши плямистої D3 - 300.0 мг, барбарису звичайного D3 - 1.0 г, подофілу щитоподібного D6 - 0.3 мг, виробництва ТОВ "Таліон-А", м.Москва, Російська Федерація □ □

∴ Ф0В7 **Жовч + порошок підшлункової залози забійної худоби + порошок тонких**

кишок забійної худоби **

II. Холензим, табл., вкриті оболонкою; 1 табл. містить жовчі сухої - 0.1 г, порошку підшлункової залози забійної худоби висушеної - 0.1 г, порошку тонких кишок забійної худоби висушених - 0.1 г, виробництва ВАТ "Біосинтез", м.Пенза, Російська Федерація □

3.4.2. Гепатотропні препарати

∴ Ф0В7 **Аргінін глутамат (Arginine glutamate)*, ****

Фармакотерапевтична група: А05ВА01 – препарати, що застосовують при захворюваннях печінки. Гепатотропні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: гепатопротекторна, антиоксидантна, антигіпоксична, мембрано стабілізуюча дія, позитивно впливає на процеси енергозабезпечення в гепатоцитах.

Показання до застосування ЛЗ: г. та хр. гепатити різної етіології, отруєння гепатотропними отрутами (блідою поганкою, хімічними та лікарськими речовинами), цироз печінки, лептоспіроз; печінкова енцефалопатія, прекома та кома, що супроводжуються гіперамоніємією.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: внутрішньо дорослим по 3 табл. (0,75 г) 3 р/добу протягом 15 днів, незалежно від прийому їжі; за необхідності доза препарату та курс лікування можуть бути збільшені до 20 днів; вища разова доза становить 2 г, МДД – 8 г; парентерально препарат дорослим вводять краплинно 2 р/добу по 50 мл (2 г) на 150–250 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду зі швидкістю 60–70 крап./хв.; у тяжких випадках добова доза препарату підвищується до 150–200 мл (6–8 г); курс лікування – 5–10 діб; МДД - 200 мл (8 г).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: відчуття легкого дискомфорту у ділянці ШКТ, нудота.

Протипоказання до застосування ЛЗ: відносне протипоказання - пропасниця, підвищена збудливість, психотичні реакції з бурхливим перебігом, тяжке порушення фільтраційної (азотовидільної) функції нирок.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,25 г; р-н для ін'єкцій 4 % по 5 мл в амп.; концентрат для приготування р-ну для інфузій 40 % амп. 5 мл.

Торгова назва:

I. Глутаргін, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

∴ Ф0В7 **Силімарін (Silymarin) ***, **

Фармакотерапевтична група: А05ВА03 - Препарати, що застосовують при захворюваннях печінки, ліпотропні речовини. Гепатропні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: гепатопротекторна, антиоксидантна, регенеруюча, дезінтоксикаційна

Показання для застосування ЛЗ: хр. гепатити різної етіології, стеатогепатит, у складі комплексного лікування цирозу печінки; токсичні та хімічні ураження печінки (алкогольне, медикаментозне, інтоксикація галогеновмісними вуглеводами, сполуками таких важких металів, як мідь, ртуть, свинець, вісмут, цинк, хром) та їх профілактика.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: одноразова доза для дорослих становить 1–2 капс. (0,07–0,14 г силімарину); призначають 3 р/добу або в меншій добовій дозі (залежно від тяжкості захворювання); курс лікування становить не менше трьох місяців. Як профілактичний засіб дорослі приймають по 1–2 капсули (0,07–0,14 г) на добу не менше 3 місяців; добова доза для дітей до 14 років становить 5 мг/кг, яку слід розділити на 2–3 прийоми; одноразова доза дорівнює 1-2 табл. (0,035-0,07 г силімарину) 3 р/добу або в меншій добовій дозі (залежно від тяжкості захворювання); курс лікування становить не менше 3 місяців; як профілактичний засіб приймають по 2-3 табл. (0,07-0,105 г силімарину) на день; добова доза для дітей становить 5 мг/кг, розділена на 2-3 прийоми; при вазі дитини 14 кг і більше вже можна призначати 2 табл..

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: реакції гіперчутливості (екзантема, підсилення діурезу, діарея).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до силімарину та/або до будь-якого з інших інгредієнтів, що входять до складу препарату; діти до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: капс. тверді по 172 мг; табл., вкриті оболонкою, по 0.035 г; драже по 35 мг, по 70 мг; капсули по 70 мг, по 140 мг.

Торгова назва:

I. Гепарсил ТОВ "Стиролбіофарм"

Дарсіл ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

Силібор, Силібор 35, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

II. Карсіл® "Sopharma" JSC, Болгарія

Легалон 70 "MADAUS GmbH", Німеччина

Легалон 140 "MADAUS GmbH", Німеччина

Силімарин Гексал® "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина

Силімарол "Herbapol" Poznan Herbal Company S.A., Польща

∴ Ф0В7 **Орнімін (Ornithine)**

Фармакотерапевтична група: А05ВА06 - гепатотропні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: гепатопротекторна.

Показання для застосування ЛЗ: г. та хр. захворювання печінки, що супроводжуються гіперамоніємією (гепатит, цироз); печінкова енцефалопатія (латентна та виражена).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вміст 1 – 2 пакетиків розчинити у достатній кількості рідини (склянки води, чаю або соку); р-н приймати всередину 2 – 3 р/добу; тривалість курсу визначається динамікою концентрації аміаку у крові та станом хворого; курс лікування можна повторювати кожні 2 – 3 місяці; немає клінічних даних щодо застосування орнітину гранулят у дітей; концентрат для інфузійного р-ну застосовують в/в; якщо не призначено інакше, можливе введення до 4-х амп./добу; для хворих на порушення свідомості (кома або прекома) до 8 амп. протягом 24 год, залежно від тяжкості стану (не розчиняйте більше 6 амп. у 500 мл інфузійного р-ну) орнітин змішують зі звичайними інфузійними р-нами (глюкоза 5 %, глюкоза 10 %, ізотонічний р-н натрію хлориду, р-н Рінгера); препарат необхідно вводити крапельно, максимальна швидкість введення 5 г/год; якщо функції печінки істотно ослаблені, введення необхідно відкорегувати відповідно до стану хворого, з метою попередження блювання та нудоти; немає клінічних даних щодо застосування концентрату для інфузійного р-ну для лікування у дітей.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР до компонентів препарату, нудота, блювання.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до L-орнітину-L-аспартату чи будь-якого компонента препарату; ниркова недостатність тяжкого ступеня (рівень креатинину в сироватці вище 3 мг/100 мл).

Форми випуску ЛЗ: гранулят по 3 г у пакетах; концентрат для інфузійного р-ну по 10 мл (5 г) в амп..

Торгова назва:

II. Гепамерц "Merz Pharma GmbH & Co.KGaA" для "Merz Pharmaceuticals GmbH", Німеччина

∴ Ф0В7 **Антраль (Antral)*, **** (див. п.5.2.12. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Лецитин (Lecithin)****

Фармакотерапевтична група: А05ВА50 - засоби, що застосовуються при захворюваннях печінки, ліпотропні речовини.

Основна фармакотерапевтична дія: гепатопротекторна, мембраностабілізуюча, кардіопротекторна.

Показання для застосування ЛЗ: жирова дистрофія печінки різного походження; г. гепатит у стадії реабілітації, хр. гепатит; токсикоз вагітних, токсичні ураження печінки, зумовлені ЦД чи алкоголізмом; ішемічний інсульт, постінсультний стан з метою підвищення рухових та психічних функцій; атеросклероз, гіперхолестеринемія (дисліпідемія); хр. дихальна недостатність, хр. пневмонія, г. обструктивний бронхіт у стадії реабілітації, хр. бронхіт, БА, туберкульоз; профілактика і лікування с-му г. та хр. дихальної недостатності за допомогою корекції порушень фосфоліпідного складу легеневого сурфактанту.

Спосіб застосування та дози цЛЗ: дітям старше 7 років призначають по 1 капс./добу до їди; рекомендована доза для дорослих - 1 капс. 2 р/добу до їди, тривалість лікування визначає лікар, залежно від захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: не виявлена.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 1200 мг.

Торгова назва:

II. Лецитин, "Pharmetics Inc.", Канада

□ □

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Фосфоліпіді (Phospholipide)****

II. Енерлів®, капсули м'які; 1 м'яка капсула містить знежирених, збагачених соєвих фосфоліпідів 300 мг; виробництво м'яких капсул "in bulk": "R.P.Sherer GmbH & Co.KG"пакувальники-відповідальні за випуск серії контроль серії місце випробувань: "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP);"Cardinal Health Germany 4

□ □

Ессенціале®Н, р-н для в/в ін'єкцій по 5 мл в амп.; 5 мл р-ну містять "есенціальних" фосфоліпідів (EPL) (дигліцеринові ефіри холінфосфорної кислоти та ненасичені жирні кислоти) - 250.0 мг;

н/д

виробництва "A.Nattermann & CiE GmbH" для "Aventis Pharma Deutschland GmbH", Німеччина
Ессенціале® форте Н, капс.; 1 капсула містить "есенціальних" фосфоліпідів (EPL) (дигліцеринові ефіри холінфосфорної кислоти та ненасичені жирні кислоти) - 300.0 мг, виробництва "A.Nattermann & CiE GmbH" для "Aventis Pharma Deutschland GmbH", Німеччина

н/д

Лівенціале®, р-н для ін'єкцій, 50 мг/1 мл по 5 мл (250 мг) в амп.; 1 мл р-ну містить натуральних фосфоліпідів (3-фосфатидилхоліну) із соєвих бобів - 50.0 мг; виробництва "Belco Pharma" для "Scan Biotec Ltd", Індія

□ □

Лівенціале® форте, капс.; 1 капсула містить натуральних фосфоліпідів (3-фосфатидилхоліну) із соєвих бобів - 300.0 мг; виробництва "Belco Pharma" для "Scan Biotec Ltd", Індія

□ □

∴ Ф0В7 **Фосфоліпіді + тіамін + рибофлавін + піридоксин + ціанокобаламін + нікотинамід + токоферол (Phospholipide + thiamine + riboflavin + pyridoxine + cyanocobalamin + nicotinamid + tocopherol)**

II. Ессел® форте, капс. 1 капсула містить: есенціальних фосфоліпідів (субстанція EPL) 300 мг, тіаміну мононітрату 6 мг, рибофлавіну 6 мг, піридоксину гідрохлориду 6 мг, ціанокобаламіну 6 мкг, нікотинаміду 30 мг, токоферолу ацетату 6 мг, виробництва "Nabros Pharma Pvt. Ltd.", Індія

□ □

Есслівер форте, капс. 1 капсула містить: есенціальних фосфоліпідів (субстанція EPL) 300 мг, тіаміну мононітрату 6 мг, рибофлавіну 6 мг, піридоксину гідрохлориду 6 мг, ціанокобаламіну 6 мкг, нікотинаміду 30 мг, токоферолу ацетату 6 мг виробництва "Nabros Pharma Pvt. Ltd.", Індія

□ □

Ліволін форте, капс. 1 капсула містить есенціальних фосфоліпідів - 300.0 мг, вітаміну В1 - 10.0 мг, вітаміну В2 - 6.0 мг, вітаміну В6 - 10.0 мг, вітаміну В12 - 10.0 мкг, нікотинаміду - 30.0 мг, вітаміну Е - 10.0 мг виробництва "Mega Lifesciences Limited", Таїланд

□ □

∴ Ф0В7 **Екстракт рутки лікарської + екстракт плодів розторопші плямистої (Fumaria officinalis + Silybum marianum)****

II. Гепабене, капс.; 1 капс. містить екстракту рутки лікарської - 275.0 мг, екстракту плодів розторопші плямистої - від 70.0 мг до 100.0 мг, виробництва "Merckle GmbH"/"ratiopharm International GmbH", Німеччина

□ □

∴ Ф0В7 **Силімарин + тіаміну мононітрат + рибофлавін + піридоксину гідро хлорид + ніацинамід + кальцію пантотенат + ціанокобаламін (Silimarini + thiamin + riboflavin + pyridoxin + niacinamid + calcii pantothenas + cyanocobalamin)****

II. Левасил, капс. по 70 мг, по 140 мг; 1 капс містить силімарину - 70 або - 140 мг, тіаміну мононітрату (вітамін В1) - 5 мг, рибофлавіну (вітамін В2) - 5 мг, піридоксину гідрохлориду (вітамін В6) - 1,5 мг, ніацинамід - 45 мг, кальцію пантотенату - 25 мг, ціанокобаламіну (вітамін В12) - 7,5 мкг, виробництва "Micro Labs Limited", Індія

□ □

Симепар, капс.; 1 капс. містить екстракту розторопші плямистої еквівалентно силімарину 70 мг, тіаміну гідрохлориду (вітамін В1) 4 мг, рибофлавіну (вітамін В2) 4 мг, нікотинаміду 12 мг, піридоксину гідрохлориду (вітамін В6) 4 мг, кальцію пантотенату 8 мг, ціанокобаламіну (вітамін В12) 1,2 мкг виробництва "Merpha Ltd", Швейцарія

□ □

∴ Ф0В7 **Аргінін + бетайн****

II. Цитраргінин®, р-н для перорального застосування; 10 мл р-ну містять нейтрального цитрату

□ □ □

аргініну - 1.0 г, бетаїну гідрохлориду - 0.5 г, бетаїну основного - 0.5 г; виробництва "Laphal Industria" для "Zambon France", Франція

∴ Ф0В7 **Цуанобаламінум + Hepar suis + Duodenum suis + Thymus suis + Colon suis + Vesica fellea suis + Pankreas suis + China + Lycopodium clavatum + Chelidonium majus + Carduus marianus + Histaminum + Sulfur + Avena sativa + Fel tauri + Cholesterinum + Natrium diethyloxalaceticum + Acidum alpha-ketoglutaricum + Acidum DL-malicum + Acidum fumaricum + Calcium carbonicum Hahnemanni + Taraxacum officinale + Cynara scolymus + Veratrum album + Acidum alpha-liponicum + Acidum oroticum**

II. Гепар Композитум, р-н для ін'єкцій по 2,2 мл в ампулах; 2,2 мл розчину містять: Цуанобаламінум □ □ □ D4, Hepar suis D8, Duodenum suis D10, Thymus suis D10, Colon suis D10, Vesica fellea suis D10, Pankreas suis D10, China D4, Lycopodium clavatum D4, Chelidonium majus D4, Carduus marianus D3, Histaminum D10, Sulfur D13, Avena sativa D6, Fel tauri D8, Cholesterinum D10, Natrium diethyloxalaceticum D10, Acidum alpha-ketoglutaricum D10, Acidum DL-malicum D10, Acidum fumaricum D10, Calcium carbonicum Hahnemanni D28, Taraxacum officinale D4, Cynara scolymus D6, Veratrum album D4, Acidum alpha-liponicum D8, Acidum oroticum D6 по 22 мкл кожного; виробництва "Biologische Heilmittel Heel GmbH", Німеччина

∴ Ф0В7 **Лецитин + диметилфенілантранілану алюміній**
I. Ліолів; порошок ліофілізований для приготування р-ну для в/в ін'єкцій по 0,6442 г; 1 пляшка містить □ □ □ лецитину - 320.0 мг, N-2,3-диметилфенілантранілану алюмінію - 4.5 мг; Харківське підприємство по виробництву імунобіологічних і лікарських препаратів ЗАТ "Біолік"

3.4.3. Препарати, що застосовуються для лікування хронічних вірусних гепатитів

∴ Ф0В7 **Інтерферон альфа-2b (Interferon alfa-2b)*** (див. п.18.1.2.1.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби», п.19.4.1. розділу «Лікарські засоби для лікування злякисних новоутворень»)

∴ Ф0В7 **Пегінтерферон альфа-2b (Peginterferon alfa-2b)*** (див. п.18.1.2.1.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Рибавірин (Ribavirin)*** (також див. п.17.5.4. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

Показання для застосування ЛЗ: лікування ХГС в складі комбінованої терапії з пегінтерфероном альфа-2 (дорослі від 18 років) або інтерфероном альфа-2 (дорослі, діти від 3 років, підлітки) за наявності компенсованого захворювання печінки; лікування пацієнтів, які раніше не отримували лікування альфа-інтерферонами (дорослі - в комбінації з пегінтерфероном альфа-2 або з інтерфероном альфа-2 за наявності HCV-РНК в сироватці крові, діти від 3 років - у комбінації з інтерфероном альфа-2 за наявності HCV-РНК в сироватці крові); лікування пацієнтів з рецидивом після лікування альфа-інтерферонами (дорослі - в комбінації з пегінтерфероном альфа-2 або інтерфероном альфа-2, які отримували монотерапію альфа-інтерфероном з позитивним біохімічним ефектом (з нормалізацією АЛТ в кінці лікування), але з подальшим рецидивом); лікарська форма концентрат для приготування р-ну для ін'єкцій показаний для лікування геморагічна пропасниці з нирковим с-мом.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рибавірин не повинен застосовуватися як єдиний терапевтичний засіб лікування, тому що неефективний в якості монотерапії гепатиту С; препарат приймають внутрішньо, з їжею, щоденно, в два прийоми (вранці та ввечері); може бути застосований в комбінації як з пегінтерфероном альфа-2, так і з інтерфероном альфа-2; вибір режиму комбінованої терапії проводиться індивідуально, з урахуванням очікуваної ефективності та безпеки обраної комбінації; доза залежить від маси тіла пацієнта; добові дози дози рибавірину в комбінації з пегінтерфероном альфа-2: при масі тіла пацієнта до 65 кг – 800 мг по 400 мг 2 р/добу), при масі тіла 65 – 85 кг - 1 000 мг (400 мг + 600 мг), при масі тіла 86 – 105 кг - 1 200 мг (600 мг + 600 мг), при масі тіла > 105 кг - 1 400 мг (600 мг + 800 мг). Тривалість лікування (прогнозування розвитку стійкої вірусологічної відповіді): у пацієнтів, інфікованих ВГС генотипу 1, які не досягли вірусологічної відповіді на 12-му тижні лікування, ймовірність розвитку стійкої вірусологічної відповіді дуже низька, генотип 1: пацієнтам, які продемонстрували вірусологічну відповідь на 12-му тижні лікування, терапію слід продовжувати наступні 9 місяців (у цілому 1 рік), генотип 2 чи 3: рекомендована тривалість лікування всіх пацієнтів становить 24 тижні, генотип 4: вважається, що пацієнти, інфіковані вірусом генотипу 4, важче піддаються лікуванню; проте обмежені клінічні дані (n=66) виявили схожість в лікуванні цих пацієнтів і пацієнтів з генотипом 1; добові дози дози рибавірину в комбінації з інтерфероном альфа-2 – при масі тіла менше 75 кг - 1 000 мг (400 мг + 600 мг), при масі тіла більше 75 кг - 1 200 мг (600 мг + 600 мг); тривалість лікування: на основі досвіду клінічних досліджень рекомендована тривалість лікування становить щонайменше 6 місяців; під час цих клінічних досліджень пацієнти лікувалися протягом року і у пацієнтів, які не досягли вірусологічної відповіді після 6 місяців терапії (HCV-РНК нижче рівня визначення), ймовірність розвитку стійкої вірусологічної відповіді (HCV-РНК нижче рівня визначення через 6 місяців після закінчення курсу терапії) була дуже низькою, генотип 1: лікування продовжують протягом наступних 6 місяців (у цілому 1 рік) у тих хворих, в яких в кінці перших 6 місяців лікування відбулася елімінація РНК ВГС із сироватки крові; генотипи не-1: рішення про продовження терапії до 1 року у пацієнтів з негативним HCV-РНК після 6 місяців лікування повинно засновуватися на інших прогностичних факторах (наприклад, вік пацієнта > 40 років, чоловіча стать, наявність фіброзу); діти від 3 років і підлітки (пацієнтам, маса тіла яких менше 25 кг або тим, які не можуть ковтати капсули), препарат призначають у вигляді сиропу); в цій віковій групі препарат застосовується в дозі 15 мг/кг/день у комбінації з інтерфероном альфа-2 (в дозі 3 млн МО/м² тричі на

тиждень); добові дози дози рибавіріну для дітей – при масі тіла 25 – 36 кг – 400 мг (200 мг + 200 мг), при масі тіла 37-49 кг – 600 мг (200 мг + 400 мг), при масі тіла 50-65 кг – 800 мг (400 мг + 400 мг), при масі тіла більше 65 кг - відповідає дозуванню для дорослих; тривалість лікування дітей та підлітків; генотип 1: рекомендована тривалість лікування становить 1 рік; пацієнти, які не досягли вірусологічної відповіді* на 12-му тижні лікування, навряд чи будуть мати стійку вірусологічну відповідь (негативний прогностичний рівень 96 %); хворим, які не досягли вірусологічної відповіді на 12-му тижні, лікування слід відмінити; генотип 2 чи 3 - рекомендована тривалість лікування всіх пацієнтів становить 24 тижні; при виникненні серйозних небажаних явищ або відхилень у лабораторних показниках під час терапії рибавірином і пегінтерфероном альфа-2 чи інтерфероном альфа-2, слід скоригувати дозу кожного препарату до зникнення небажаних явищ; якщо переносимість препаратів не поліпшиться після корекції дози, застосування даних лікарських засобів може бути припинено; доза рибавіріну у лікарській формі концентрат для приготування р-ну для ін'єкцій для кожного пацієнта розраховується індивідуально, залежно від маси тіла; перед введенням концентрованої р-н необхідно розвести 5% р-ном декстрази для ін'єкцій або 0,9% р-ном натрію хлориду і довести загальний об'єм р-ну для введення до 100 мл; одержаний р-н вводять шляхом інфузії через перфузор протягом 30 хв; початкова доза навантаження: 33 мг/кг маси тіла; через 6 год після цієї дози починають вводити по 16 мг/кг маси тіла через кожні 6 год протягом 4 діб (усього 16 доз); через 8 год після введення останньої з цих доз починають застосовувати препарат по 8 мг/кг кожні 8 год протягом 3 діб (9 доз); лікування у такому дозуванні триває залежно від стану хворого та погляду лікаря на доцільність застосування, але не повинно перевищувати 14 діб.

∴ Ф0В7 **Ламівудин (Lamivudine)*** (також див. п.17.5.3.1. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

Показання для застосування ЛЗ: ХГВ на фоні реплікації ВГВ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослі та діти старше 12 років рекомендованою дозою є 100 мг 1 р/добу; діти від 2 до 11 років – 3 мг/кг 1 р/добу; МДД – до 100 мг/добу (рекомендовано призначати у вигляді р-ну для перорального застосування); дітям, а також пацієнтам, які не можуть вживати табл., препарат рекомендується застосовувати у формі р-ну для перорального застосування - дорослі та діти старше 12 років - 20 мл 1 р/добу, діти віком від 2 до 11 років – 3 мг/кг 1 р/добу; максимально – до 100 мг (20 мл) на добу; припинення лікування можливо для пацієнтів з нормальними показниками імунітету після досягнення сероконверсії HbeAg та HbsAg; питання про відміну лікування слід розглянути також у випадку неефективності лікування, яке виявляється рецидивом гепатиту; після припинення терапії препаратом рекомендується динамічне спостереження за пацієнтами з метою своєчасного стадію захворювання печінки не рекомендується; на сьогодні існують обмежені дані про підтримання сероконверсії протягом тривалого часу після припинення терапії ламівудином.

3.4.4. Препарати, що застосовуються для лікування хвороби Коновалова-Вільсона

∴ Ф0В7 **Пеніцилламін (Penicillamine)*** (див. також п.8.7.1.7. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

Показання для застосування ЛЗ: хвороба Вільсона (гепатолентикулярна дегенерація).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймається не менше ніж за 30 хв до їди; при хворобі Вільсона дорослим 1,5-2 г/добу в дрібних дозах; після досягнення ремісії хвороби дозу можна знизити до 0,75 г або 1,0 г на добу; у пацієнтів з негативним балансом міді слід застосовувати мінімальну ефективну дозу препарату; дозу 2 г/добу застосовувати протягом не більше 1 року; хворим похилого віку - 20 мг/кг/добу в дрібних дозах; дозу слід підібрати так, щоб досягти ремісії хвороби і утримати негативний баланс міді; дітям - 20 мг/кг/добу в дрібних дозах; мінімальна доза – 500 мг/добу.

3.5. Проносні засоби

3.5.1. Контактні проносні засоби

∴ Ф0В7 **Бісакодил (Bisacodyl)*, ****

Фармакотерапевтична група: А06АВ02 - контактні проносні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: проносна; стимулює перистальтику товстої кишки шляхом подразнюючої дії на слизову оболонку або прямої стимуляції нервових закінчень у підслизовому та слизовому нервових сплетеннях; погано абсорбується з ШКТ і сам впливає на абсорбцію електrolітів, в результаті чого підвищений осмотичний тиск у просвіті кишечника утримує більшу кількість води, що є наслідком пом'якшення випорожнень і полегшення їх пасажу в товстій кишці; крім того, збільшується об'єм випорожнень, що стимулює перистальтику та полегшує дефекацію; бактеріальні ферменти товстої кишки метаболізують препарат до активної сполуки – дифенолу, який підлягає кон'югації під час першого проходження через печінку з глюкуроною або сірчаною кислотою та повертається до кишечника через ентерогепатичну циркуляцію, що пролонгує дію препарату.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичного лікування запорів, у тому числі звичних запорів і хр. запорів у лежачих і літніх пацієнтів, а також перед діагностичними процедурами, хірургічними та акушерськими втручаннями, а також у перед- та післяопераційний період.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: внутрішньо препарат приймають перед сном, незалежно від часу вживання їжі; разова доза для дорослих – 1 або 3 табл. (5 мг - 15 мг); при недостатньому проносному ефекті препарат приймають додатково наступного ранку по 1 - 2 табл. (5 мг - 10 мг); доза для дітей - 5 мг (не слід призначати дітям віком до 6 років); у лікарській формі драже дорослим і дітям віком від 6 років рекомендовано - по 1-2 драже 1 р/добу; курс застосування – не більше 10 днів; у лікарській формі

супозиторій дорослим рекомендовано 1 супозиторій (10 мг) 1 р/добу; дітям від 2 до 5 років - 5 мг (1/2 супозиторію); дітям від 6 до 14 років - 5-10 мг (1/2 – 1 супозиторій).

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ. можливі болі в животі та АР; у пацієнтів похилого віку, які часто використовують цей ЛЗ, може виникати слабкість, порушення координації, гіпотензія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: порушення евакуації вмісту кишечника при його непрохідності (ілеус), с-м "г. живота", апендицит, аноректоральні кровотечі; гіперчутливість до проносних засобів, дитячий вік до 6 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 5 мг; табл., вкриті оболонкою, кишковорозчинні по 5 мг; табл., вкриті оболонкою, кишковорозчинні по 5 мг; драже по 5 мг; супозиторій ректальні по 10 мг.

Торгова назва.

I. Бісакодил ВАТ "Монфарм"

Бісакодил ЗАТ "Лекхім-Харків"

Бісакодил-Дарниця ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

II. Бісакодил ПАТ "Гріндекс", Латвія

Бісакодил "Balkanpharma-Dupnitsa AD", Болгарія

Бісакодил "GlaxoWellcome Poznan S.A." та "GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A." для

"GlaxoSmithKline Export Ltd", Польща/Великобританія

Бісакодил "ICN Polfa Rzeszow" S.A., Польща

Бісакодил-Нижфарм, ВАТ "Нижфарм", м.Нижній Новгород, Російська Федерація

Стадалакс®, "Stada Arzneimittel AG", Німеччина

н/д

∴ Ф0В7 **Рицинова олія (Castor oil) *, ****

Фармакотерапевтична група: А06АВ05 - проносний засіб.

Основна фармакотерапевтична дія: проносна дія; при застосуванні внутрішньо в тонкому кишечнику розщеплюється ліпазою з утворенням рицинолевої кислоти, яка спричиняє подразнення рецепторів кишечника, порушує транспорт електролітів та затримує воду, що посилює його перистальтику; олія, яка залишилася, полегшує пересування калових мас уздовж товстої кишки.

Показання для застосування ЛЗ: г. запори різного походження, при отруєннях (за винятком інтоксикацій жиророзчинними речовинами), для очищення кишечника перед діагностичними процедурами.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рекомендована доза для дорослих – 15 - 30 г, дітям віком від 1 до 5 років - 5 г (1 ч. л.), від 5 до 10 років - 10 г (1 д.л.), старше 10 років – 15 г (1 ст.л.) на прийом; якщо препарат застосовується для очищення кишечника перед діагностичними процедурами, то доцільно вжити його за 2-6 год до проведення процедури.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, блювання, пронос, біль у животі; після спорожнення кишечника можливий запор.

Протипоказання до застосування ЛЗ: хр. запори, кишкова непрохідність, запальні захворювання черевної порожнини, порушення водно-електролітного балансу, кишкові та маткові кровотечі, г. і хр. гломерулонефрит, нефрозононефрит, отруєння жиророзчинними хімічними сполуками (бензол, фенол, чотирихлористий вуглець та ін.), екстрактом папороті чоловічої; період вагітності; дитячий вік до 1 року.

Форми випуску ЛЗ: олія для перорального застосування по 25 -100 г у фл.

Торгова назва:

I. Рицинова олія АТ "Галичфарм"

Рицинова олія ВАТ "Лубнифарм"

Рицинова олія ВАТ "Фармак"

Рицинова олія ВАТ "Фітофарм"

Рицинова олія ЗАТ "Фармацевтична фабрика "Біола"

Рицинова олія Київське ОДКП "Фармацевтична фабрика"

н/д

∴ Ф0В7 **Напрію пікосульфат (Sodium picosulfate) *, ****

Фармакотерапевтична група: А06АВ08 - Контактні проносні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: відноситься до контактних проносних засобів, які подразнюють рецептори слизової оболонки кишечника; активується у товстому кишечнику під впливом бактеріальних сульфатаз; речовина, яка при цьому вивільнюється, стимулює чутливі нервові закінчення слизової оболонки кишечника, посилюючи його моторику; проносна дія не супроводжується тенезмами і спазмами кишечника; у дітей грудного віку ефективність може бути недостатньою із-за незначної кількості бактеріальної флори, яка продукує сульфатази; всмоктується у тонкій кишці лише в обмеженій кількості і практично не має системної дії.

Показання для застосування ЛЗ: атонія кишечника, запор (за винятком спастичного), зумовлений зміною характеру і режиму харчування, тривалою іммобілізацією, пропасницею, застосовують в до- і післяопераційний періоди, в акушерській і гінекологічній практиці, для полегшення дефекації при геморої, тріщинах заднього проходу, неоперабельних грижах, інфаркті міокарда, АГ, для очищення кишечника перед інструментальним дослідженням.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: крап. приймають внутрішньо одноразово, бажано ввечері; ефект настає через 10-12 год; дорослим і дітям старше 12 років призначають по 13 – 26 крап. (5-10 мг), дітям 4-12 років - по 6-12 крап. (2,5-5 мг); у лікарській формі пастилки дорослі приймають по 1 - 2 пастилки, діти з 4 років по ½ пастилки; табл. дорослі і діти старше 10 років приймають по 1 табл. (7,5 мг) ввечері перед сном або вранці; при тяжких і стійких запорах дорослим рекомендується по 2 табл. (15 мг); тривалість лікування не повинна перевищувати 10 днів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: біль у животі, діарея, нудота; тривале застосування крап. може призвести до втрати води, калію та інших солей, атонії кишечника, порушенню серцевої діяльності, м'язової слабкості.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; кишкова непрохідність, запор разом з симптомами кишкової непрохідності (біль у животі, нудота, блювання, підвищення t° тіла), перитоніт, г. запальні захворювання органів черевної порожнини, діти до 4 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,0075 г; пастилки по 5 мг; крап. для перорального застосування, 7,5 мг/1 мл.

Торгова назва:

I. Ентеролакс АТ "Стома"

Піколакс ВАТ "Фармак"

II. Агіолакс® Піко, "MADAUS GmbH", Німеччина

Гутталакс®, "Istituto de Angeli S.r.l." для "Boehringer Ingelheim International GmbH", Італія/Німеччина

Лаксигал "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка

Регулакс® пікосульфат краплі "Krewel Meuselbach GmbH", Німеччина

3.5.2. Засоби, що збільшують об'єм кишкового вмісту

∴ Ф0В7 **Подорожник яйцевидний (блосиний) (Plantago ovata (psyllium)) ****

II. Мукофальк апельсин, гранули по 5 г ; 5 г (еквівалентні вмісту 1 пакетика) гранул містять лузги насіння Ispaghula husk (лузга насіння подорожника Plantago ovata Forssk.) - 3, 25 г, виробництва "Dr.Falk Pharma GmbH", Німеччина

3.5.3. Осмотичні проносні засоби

∴ Ф0В7 **Магнію сульфат (Magnesium sulfate) *, ****

Фармакотерапевтична група: А06АD04 – осмотичні проносні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: при прийомі всередину проявляється послаблююча дія у зв'язку зі зміною осмотичного тиску; всмоктування води із кишечника затримується, відбувається розрідження та збільшення об'єму кишкового вмісту та подразнення інтерорецепторів, що призводить до полегшення акту дефекації; жовчогінна дія препарату пов'язана з рефлексамі, що виникають при подразненні нервових закінчень слизової оболонки ДПК.

Показання для застосування ЛЗ: запори, холангіти, холециститу, гіпотонічні дискінезії жовчного міхура (для проведення тюбажів), отруєння розчинними солями барію, дуоденальне зондування (для отримання міхурової порції жовчі), очищення кишечника перед діагностичними маніпуляціями.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: як проносний засіб препарат призначають внутрішньо (на ніч або натщесерце за 30 хв до їди) дорослим – по 10-30 г в ½ склянки води; при хр. запорі застосовують у клізмах 100 мл 20-30 % р-ну; дітям – із розрахунку 1 г на 1 рік життя (із розрахунку 1 г на ст.л. води); дітям до 3-х років препарат застосовувати тільки для отримання одноразового послаблюючого ефекту; як жовчогінний засіб призначають дорослим внутрішньо по 1 ст.л. у вигляді 20-25 % р-ну 3 р/добу; для дуоденального зондування вводять через зонд 50 мл 25 % або 100 мл 10 % теплового р-ну; при отруєнні розчинними солями барію шлунок промивають 1% р-ном препарату або призначають внутрішньо 20-25 г порошку у 200 мл води.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, блювання, г. запалення ШКТ; у разі тривалого застосування як проносного засобу - порушення водно-сольового обміну, порушення живлення організму, атонія товстого кишечника.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість, кишкова непрохідність, г. запальні захворювання ШКТ, ЖКХ, обструкції жовчовивідних шляхів, г. пропасні стани, артеріальна гіпотензія, стани, пов'язані з дефіцитом кальцію та пригніченням дихального центру, тяжка форма ниркової недостатності, вагітність.

Форми випуску ЛЗ: порошок для приготування р-ну для внутрішнього застосування по 25 г; р-н для ін'єкцій, 200 мг/мл по 5 мл, по 10 мл в амп.; р-н для ін'єкцій 25% по 5 мл, 10 мл в амп..

Торгова назва:

I. Магнію сульфат АТ "Галичфарм"

Магнію сульфат ТОВ "Исток Плюс"

Магнію сульфат ЗАТ "Фармацевтична фабрика "Віола"

Магнію сульфат-Дарниця ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

∴ Ф0В7 **Лактулоза (Lactulose) *, ****

Фармакотерапевтична група: А06АD11 - осмотичні послаблюючі засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: у товстому кишечнику під впливом кишкової мікрофлори лактулоза трансформується в низькомолекулярні (молочна, оцтова) органічні кислоти, вивільнює іони водню, внаслідок чого знижується рН і відбуваються осмотичні зміни, які стимулюють перистальтику товстого кишечника; разом із цим збільшується об'єм калових мас та нормалізація їх консистенції, що сприяє покращанню фізіологічної дефекації; при печінковій недостатності лактулоза зв'язує продукти розпаду білка (вільний аміак та інші токсини), зменшує їх утворення за рахунок зниження рН і пригнічення росту протеолітичних бактерій; завдяки стимуляції бурхливого росту біфідобактерій відбувається пригнічення росту патогенної флори кишечника і, як наслідок, зменшення інтоксикації продуктами їх метаболізму; при зниженні рН вільний аміак трансформується в іонізовану форму, яка погано всмоктується і виводиться з калом; крім того, відбувається дифузія аміаку з крові в товстий кишечник із подальшим його виведенням.

Показання для застосування ЛЗ: запори, печінкова енцефалопатія, цироз печінки з тенденцією до гіперамонемії, сальмонельоз, дисбактеріоз кишечника, гіперхолестеринемія, інтоксикації різного ґенезу; у випадках необхідності розм'якшити випорожнення в медичних цілях (при геморої, за необхідності хірургічного оперативного втручання на товстому кишечнику або анальному отворі), с-мі гнильної диспепсії у дітей раннього віку.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу підбирають індивідуально; як проносне, при лікуванні запору, залежно від віку застосовують дорослим у початковій дозі - 15 - 45 мл, підтримуючій дозі - 10 - 25 мл; діти 7 - 14 років - у початковій дозі - 15 мл, підтримуючій дозі - 10 мл; діти 3 - 7 років - у початковій дозі - 5 - 15 мл,

підтримуючій дозі – 5 - 10 мл; діти до 3 років – у початковій дозі - 5 мл, підтримуючій дозі - 5 мл; доза може бути знижена вже після 2 - 3 днів прийому, залежно від потреб хворого; клінічний ефект спостерігається через декілька днів; дозу можна збільшити, якщо протягом двох днів прийому препарату не настало покращання стану хворого; при лікуванні печінкової енцефалопатії, печінкової коми і прекоми препарат призначають у початковій дозі по 30 - 50 мл 3 р/добу (до 190 мл на добу), потім переходять на індивідуальну підтримуючу дозу, щоб м'яке випорожнення відбувалося максимально 2 - 3 р/добу, а рН випорожнення перебувало в межах 5,0 - 5,5; для пом'якшення випорожнення з лікувальною метою дозування таке ж, як і при запорах.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: у перші дні прийому - метеоризм, який минає через два дні; при тривалому прийомі підвищених доз - електролітний дисбаланс.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; галактоземія, кишкова непрохідність.

Форми випуску ЛЗ: сироп, 3,335 г/5 мл, 667 г/1000 мл по 200 мл, або по 300 мл, або по 500 мл, або по 1000 мл у фл.; порошок по 10 г у пакетиках; р-н для перорального застосування (667 мг/мл) по 100 мл, 250 мл, 2500 мл, 5000 мл.

Торгова назва:

I. Біофлоракс Харківське державне фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"

Лактувіт ТОВ "Юрія-Фарм"

Нормолакт ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

II. Дуфалак® "Solvay Pharmaceuticals B.V.", Нідерланди

Лактулак "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія

Лактулоза "Inalco S.p.A.", Італія

Нормазе "L.Molteni & Co dei Fratelli Alitti Societa di Ezerchicio S.p.A.", Італія

∴ Ф0В7 **Макрогол (Macrogol)*, ****

Фармакотерапевтична група: А06А15 - роносні засоби. Осмотичні проносні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: за рахунок утворення водневих зв'язків з молекулами води макрогол утримує її в кишечнику, що збільшує вміст рідини у порожнині кишечника, що поліпшує процес випорожнення.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування запорів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: лікування має на меті відновлення моторики товстого кишечника за умови дотримання відповідної культури харчування; дорослим і дітям віком від 8 років - по 1 - 2 пакетики на добу, попередньо розчинивши у склянці води; при виражених запорах - по 2 пакетики 2 р/добу протягом 3 днів, потім по 2 пакетики на добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - здуття живота та/або біль в животі, нудота; при дуже високих дозах – діарея; АР - шкірний свербіж, кропив'янка, висип, набряк обличчя, набряк Квінке, анафілактичний шок.

Протипоказання до застосування ЛЗ: запальні захворювання товстої кишки (неспецифічний виразковий ректоколіт, хвороба Крона); часткова або повна кишкова непрохідність; перфорація кишечника або її загрози; біль у животі невизначеного походження; гіперчутливість до препарату; дитячий вік до 8 років.

Форми випуску ЛЗ: порошок для приготування р-ну для перорального застосування по 2,95 г, по 5,9 г у саше, по 10 г у пакетиках.

Торгова назва:

II. Транзипег "Laboratories M. Richard" для "Bayer Consumer Care AG", Франція/Швейцарія

Форлак "Beaufour Ipsen Industrie" для "Beaufour Ipsen International", Франція

Фортранс "BEAUFOUR IPSEN Industrie" для "Beaufour Ipsen International", Франція

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Калію хлорид + натрію хлорид + натрію бікарбонат + макрогол (Kalii chloridum + natrii chloridum + natrii bicarbonam + macrogol) ****

II. Ендофальк, порошок для приготування р-ну для перорального застосування по 55,318 г, 1 пакетик містить калію хлориду 0,185 г, натрію хлориду 1,400 г, натрію бікарбонату 0,715 г, макроголю 3350 52,500 г, виробництва "Dr.Falk Pharma GmbH", Німеччина

3.5.4. Проносні засоби в клізмах

∴ Ф0В7 **Докузат натрію (Docusate sodium)*, ****

Фармакотерапевтична група: А06А - проносні засоби

Основна фармакотерапевтична дія: аніонна поверхнево-активна речовина, що зменшує поверхневий натяг рідини у товстому кишечнику; дія проявляється на рівні фекальних речовин; препарат сприяє затримці води у фекальних масах, що в свою чергу збільшує їх об'єм.

Показання для застосування ЛЗ: запори; підготовка до ендоскопічного або рентгенологічного дослідження ШКТ, урографії, рентгенографії попереково-крижового відділу хребта.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: гель вводиться у пряму кишку за допомогою туби-канюлі (мікроклізма); звичайне дозування: 1 туба-канюля за 5-20 хв до очищення; повторне призначення - у разі недостатнього ефекту.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: при тривалому застосуванні - відчуття печіння у ділянці ануса, запалення прямої кишки.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість, АР, геморої (у стадії загострення), тріщини ануса, геморагічний проктит, геморагічний коліт; вагітність; діти до 15 років.

Форми випуску ЛЗ: гель для ректального застосування, 0,12 г/10 г по 10 г у тубах-канюлях.

Торгова назва:

II. Норгалакс, "Norgine Pharma", Франція

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Натрію дигідрофосфату дигідрат + натрію гідрофосфату додекагідрат (Sodium dihydrophosphati dihydrati + Sodium dihydrophosphati dodecahydrati) ****

II. Нормакол клізма, р-н для ректального застосування по 60 мл або по 130 мл у фл.; 100 мл р-ну містять натрію дигідрофосфату дигідрату - 18.2 г, натрію гідрофосфату додекагідрату - 8.0 г; виробництва "Norgine Pharma", Франція.

3.6. Антидіарейні препарати.

3.6.1. Протимікробні засоби, що застосовуються при кишкових інфекціях

3.6.1.1. Антифунгіозні засоби

∴ Ф0В7 **Ністатин (Nystatin)* (також див. п.17.4.1. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)**

Спосіб застосування та дози ЛЗ: ректально дорослим призначають по 1–2 супозиторія, 3–4 р/добу; добова доза становить 3–6 супозиторіїв; дітям віком від 1 до 3 років – по 1 супозиторію 2 р/добу, старше 13 років – по 1–2 супозиторія 3–4 р/добу; середня тривалість курсу лікування - 10–14 днів; за необхідності курс повторюють через 2–3 тижні.

Форми випуску ЛЗ: супозиторії ректальні по 250 000 ОД, 500 000 ОД.

Торгова назва:

I. Ністатин ВАТ "Монфарм"

II. Ністатин ВАТ "Нижфарм", Російська Федерація

3.6.1.2. Сульфаніламідні

∴ Ф0В7 **Фталілсульфатіазол (Phthalylsulfathiazole) *, ****

Фармакотерапевтична група: А07АВ02 - протимікробні засоби, що застосовуються при кишкових інфекціях.

Основна фармакотерапевтична дія: сульфаніламідний препарат широкого спектра дії, активний відносно Гр(+) і Гр(-) м/о – збудників кишкових інфекцій; чинить бактериостатичний ефект, механізм якого зумовлений порушенням синтезу в м/о їх ростових факторів фолієвої та дегідрофолієвої кислот, необхідних для синтезу пуринів і піримідинів; повільно всмоктується зі ШКТ: основна кількість його затримується у кишечнику, де поступово відщеплюється активна сульфаніламідна частина молекули; висока концентрація препарату в кишечнику, з урахуванням специфічної бактериостатичної активності відносно кишкової флори, зумовлює ефективність фталілсульфатіазолу при кишкових інфекціях.

Показання для застосування ЛЗ: г. дизентерія, хр. дизентерія в стадії загострення, коліти (у тому числі виразкові), ентероколіти, гастроентерити інфекційної природи, операції на кишечнику (для профілактики гнійних ускладнень).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при г. формі дизентерії дорослим призначають у 1-2-ий день лікування – по 6 г на добу (кожні 4 год по 1 г), на 3-4-ий день – по 4 г на добу (кожні 6 год по 1 г), на 5-6-ий день – по 3 г на добу (кожні 8 год по 1 г); курсова доза становить 25-30 г; через 5-6 днів після першого курсу лікування проводять другий курс: 1-2-ий день дорослим – по 1 г через 4 год (вночі через 8 год), всього 5 г на добу; 3-4-ий день – по 1 г через 4 год (вночі не призначають), всього 3 г на добу; на цей курс загальна доза становить 21 г (при захворюванні у легкій формі доза може бути зменшена до 18 г); вищі дози для дорослих внутрішньо: разова – 2 г, МДД – 7 г; дітям до 3 років призначають до 0,2 г/кг/добу; добову дозу протягом дня розподіляють на три рівні частини протягом 7 днів; дітям від 3 до 8 років призначають у разовій дозі 0,4-0,5 г на прийом 4 р/добу, у віці 8-14 років – у разовій дозі 0,5-0,75 г; при лікуванні інших захворювань препарат призначають дорослим у перші 2-3 дні по 1-2 г кожні 4-6 год, у наступні 2-3 дні – по 0,5-1 г кожні 4-6 год; дітям призначають у 1-ий день по 0,1 г/кг/добу; препарат приймають рівними дозами кожні 4 год з перервою на ніч, у наступні дні - по 0,2-0,5 г кожні 6-8 год.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, базедова хвороба, захворювання крові, г. гепатит.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0.5 г.

Торгова назва:

I. Фталазол ВАТ "ХФЗ "Червона зірка"

Фталазол ВАТ "Лубнифарм"

Фталазол-Дарниця ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

Фталазол-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

Фталазол-КМП, ВАТ "Київмедпрепарат"

3.6.1.3. Інші протимікробні засоби, що застосовуються для лікування кишкових інфекцій

.:Ф0В7 **Ніфуроксазид (Nifuroxazide)*** (див. п.17.2.12. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

Комбіновані препарати

.:Ф0В7 **Тиліхінол + тиліхінолу лаурилсульфату + тилброхінол (Thylichinol + thylichinoli laurilsulfatici + thylbrochinol)**

II. Інтетрикс, капс.; 1 капс. містить тиліхінолу 50 мг, тиліхінолу лаурилсульфату 50 мг, тилброхінолу 200 мг, виробництва "Beaufour Ipsen Industriel" для "Beaufour Ipsen International", Франція

.:Ф0В7 **Холархена пухнаста + мирт звичайний + барбарис остистий + айва бенгальська + дуб красильний + бутея прегарна (Holarrhena antidysenterica + Myrtus communis + Berberis aristata + Aegle marmelos + Quercus Infectoria + Butea frondosa)****

II. Ентобан, капс.; 1 капс. містить екстракту холархени пухнастої - 400 мг; мирту звичайного - 400 мг; барбарису остистого - 100 мг; айви бенгальської - 100 мг; дубу красильного - 100 мг; бутеї прегарної - 100 мг, виробництва "Herbion Pakistan Pvt. Ltd.", Пакистан

3.6.2. Ентеросорбенти

3.6.2.1. Препарати активованого вугілля

.:Ф0В7 **Вугілля медичне активоване (Carbo activatus)*, **** (див. п.10.8.1. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

3.6.2.2. Інші ентеросорбенти

.:Ф0В7 **Діосмектум (Diosmectite)*, ****

Фармакотерапевтична група: A07BC05 - протидіарейні препарати, що застосовуються при інфекційно-запальних захворюваннях кишечника. Ентеросорбенти.

Основна фармакотерапевтична дія: ЛЗ природного походження; ефективно сорбує і виводить із організму віруси, патогенні бактерії, токсини, шлункові гази та солі жовчних кислот; враховуючи свою стереометричну структуру і підвищену пластичність в'язкості препарат має високу обволікаючу здатність щодо слизової оболонки ШКТ, попереджає водно-електролітні втрати; взаємодіючи з глікопротеїнами слизу, посилює бар'єрну функцію слизової оболонки ШКТ, захищаючи її від негативного впливу соляної кислоти, жовчних кислот, кишечних м/о, їхніх токсинів та інших подразників.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування г. та хр. діареї у дітей і дорослих; як допоміжний засіб для лікування запальних захворювань шлунка і кишечника.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для дітей: до 1 року – 1 пакетик на добу; від 1 до 2 років – 1 - 2 пакетики на добу; старше 2 років – 2 - 3 пакетики на добу; для дорослих: по 3 г (1 пакетик) 3 р/добу, розведених у ½ склянки води; при г. діареї добова доза препарату на початку лікування може бути збільшена вдвічі; рекомендований курс лікування – 3 - 7 днів.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: запори.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; кишкова непрохідність.

Форми випуску ЛЗ: порошок для приготування суспензії для перорального застосування по 3 г у пакетиках.

Торгова назва:

II. Смекта®, "Beaufour Ipsen Industrie" для "Beaufour Ipsen International", Франція

.:Ф0В7 **Гідрогель метилкремнієвої кислоти (Methylsiliconic acid hydrogel)****

Фармакотерапевтична група: A07BC10 - ентеросорбенти.

Основна фармакотерапевтична дія: детоксикаційна, адсорбуюча.

Показання для застосування ЛЗ: дезінтоксикація організму при хр. нирковій недостатності, спричиненій пієлонефритом, полікістозом нирок, нефролітазом; при токсичному гепатиті, гепатохолециститі, цирозі печінки та холестази різної етіології, ентероколітах, колітах, діареї; при отруєнні алкоголем і наркотичними засобами; АР, шкірних захворюваннях (діатези, нейродерміти); при опіковій інтоксикації; гнійно-септичних процесах, що супроводжуються інтоксикацією; токсикозах вагітних першої половини вагітності; в комплексній терапії дисбактеріозу кишечника.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: внутрішньо 3 р/добу за 1,5 – 2 год до або через 2 год після їди або прийому медикаментів, запиваючи достатньою кількістю води; для дорослих та дітей старше 14 років разова доза препарату становить 15 г, МДД – 45 г; для дітей віком до 5 років разова доза препарату становить 5 г, МДД – 15 г; від 5 до 14 років разова доза – 10 г, МДД – 30 г; курс лікування – від 7 до 14 діб; при тяжких формах захворювань протягом перших трьох діб застосовують подвійну разову дозу, а при хр. перебігу хвороби (хр. ниркова недостатність, цироз печінки) можливе більш тривале застосування препарату.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: при перших прийомах - короткочасний запор (для його запобігання людям, схильним до запору, в перші два дні застосування препарату рекомендується очищувальна клізма на ніч).

Противпоказання до застосування ЛЗ: г. кишкова непрохідність.

Форми випуску ЛЗ: паста для перорального застосування, 70 г/100 г по 135 г, 270 г, 405 г; гель для перорального застосування по 45 г, 135 г, 225 г, 450 г.

Торгова назва:

I. Ентеросгель, Ентеросгель з солодким смаком, ЗАТ "Екологоохоронна фірма "КРЕОМА-ФАРМ"

3.6.3. Препарати електролітів з вуглеводами. Сольові сполуки для пероральної регідратації

∴ Ф0В7 **Натрію хлорид + натрію цитрат + калію хлорид + глюкоза (Sodium chloride**

+ sodium citrate + kalium chloride + glucosae) **

I. Нормогідрон, порошок для приготування р-ну для перорального застосування по 3.96 г, 9.9 г, 19.8 г в однодозових пакетах; 100 г порошку містять: натрію хлориду - 17.7 г, натрію цитрату - 14.7 г, калію хлориду - 12.6 г, глюкози - 55.0 г; АТ "Галичфарм" **н/д**

II. Регідрон, порошок дозований по 18,9 г у пакетах; 1 пакет містить натрію хлориду - 3.5 г, калію хлориду - 2.5 г, натрію цитрату - 2.9 г, декстрози - 10.0 г; виробництва "Orion Corporation", Фінляндія

∴ Ф0В7 **Натрію хлорид + калію хлорид + натрію бікарбонат + глюкоза + екстракт**

ромашки (Sodium chloride + kalium chloride + sodium bicarbonate + glucosae + matricaria recutita) **

II. Гастроліт®, порошок по 4,15 г у пакетиках; 1 пакетик містить натрію хлориду - 0.35 г, калію хлориду - 0.3 г, натрію бікарбонату - 0.5 г, глюкози - 2.9 г, екстракту ромашки сухого - 0.1 г; виробництва "Polfa" Kutno Pharmaceutical Company, Польща

3.6.4. Засоби, що пригнічують перистальтику

∴ Ф0В7 **Лоперамід (Loperamide) *, ****

Фармакотерапевтична група: А07ДА03 - препарати, що пригнічують перистальтику.

Основна фармакотерапевтична дія: анти перистальтична дія; зв'язується з опіатними рецепторами кишкової стінки; внаслідок цього пригнічується вивільнення ацетилхоліну та простагландинів, знижуючи, у такий спосіб, пропульсивну перистальтику та збільшуючи час проходження вмісту по кишках; збільшує тонус анального сфінктера, знижуючи тим самим, нетримання калових мас та позиви до дефекації; завдяки його значній спорідненості зі стінкою кишечника та високому ступеню метаболізму при першому проходженні препарат практично не потрапляє до системного кровотоку.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування г. та хр. Діареї; у хворих з ілеостомією - для зменшення частоти та об'єму випорожнень, а також для надання калу більш твердої консистенції.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим та дітям старше 5 років – г. діарея початкова доза – 2 капс. (4 мг) для дорослих та 1 капс. (2 мг) для дітей; у подальшому 1 капс. (2 мг) після кожного наступного рідкого випорожнення; хр. діарея - початкова доза для дорослих – 2 капс. (4 мг) щоденно, для дітей – 1 капс. (2 мг) щоденно; ця доза коректується далі так, щоб частота твердих випорожнень становила 1-2 р/добу, що зазвичай досягається при підтримуючій дозі 1-6 капс. (2 мг – 12 мг) щодня; МДД при хр. та г. діареї для дорослих – 8 капс. (16 мг); у дітей вона повинна бути розрахована, виходячи з маси тіла дитини (3 капс. на 20 кг маси тіла дитини); при г. діареї, якщо протягом 48 год не спостерігається клінічного поліпшення, прийом препарату слід припинити.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: реакції гіперчутливості (шкірні висипання, кропив'янка та у край поодиноких випадках пурпуриформний висип, що включає с-м Стівенса-Джонсона, мультиформну еритему та токсичний епідермальний некроліз), анафілактичний шок та анафілактоїдні реакції, втомлюваність, головний біль, сонливість або безсоння, запаморочення, ксеростомія, відчуття дискомфорту та біль у нижній ділянці живота, диспепсія, нудота та блювання, ілеус, метеоризм, запор, порушення дефекації, мегаколон та токсичний мегаколон, вкрай рідко – кишкова непрохідність, затримка сечі.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; первинна терапія пацієнтів з г. дизентерією, що характеризується наявністю крові у випорожненнях та гарячкою, г. виразковим колітом, бактеріальним ентероколітом, спричиненим м/о родин Salmonella, Shigella, Campylobacter та ін., псевдомембранозним колітом, пов'язаним із застосуванням а/б широкого спектра дії, запором, захворюванням з порушеннями перистальтики (паралітичний ілеус); запор, здуття живота, часткова кишкова непрохідність.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 2 мг; табл. по 2 мг

Торгова назва:

I. Лоперамід, ВАТ "Концерн "Стирол",	н/д
Лоперамід, ТОВ "Стиролбіофарм"	☐
Лоперамід, ВАТ "Київмедпрепарат"	☐
Лоперамід- Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Лоперамід-ЛХ, ЗАТ "Лекхім-Харків"	☐
Лоперамід у гідрохлорид «ОЗ», Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" м.Харків для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	☐
Лоперамід у гідро хлорид, Харківське державне фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"	☐
II. Імодіум®, "Janssen-Cilag S.A." для "Janssen Pharmaceutica N.V.", Франція/Бельгія	☐ ☐
Лопедіум®, "Salutas Pharma GmbH"; "HEXAL POLSKA Sp. z o.o." підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина/Польща/Німеччина	☐
Лоперамід, JS Company "Grindeks", Латвія	н/д
Лоперамід, "Polfa" Warsaw Pharmaceutical Works, Польща	н/д
Лоперамід, "Elegant India", Індія	☐
Стоперан, "US Pharmacia Sp. z o.o.", Польща	☐

3.6.5. Протизапальні засоби, що застосовуються при захворюваннях кишечника

3.6.5.1. Кортикостероїди локальної дії

.: Ф0В7 **Будесонід (Budesonide) ***

Фармакотерапевтична група: А07ЕА06 - протизапальні засоби, що застосовуються при захворюваннях кишечника. Кортикостероїди місцевої дії.

Основна фармакотерапевтична дія: протизапальна.

Показання для застосування ЛЗ: хвороба Крона від незначної до помірної вираженості, з локалізацією у клубовій та/або висхідній кишці, неспецифічний виразковий коліт, мікроколіти.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим рекомендовано по 1 капс. 3 р/добу за півгодини до їжі, запиваючи достатньою кількістю рідини; препарат не можна приймати дітям у зв'язку з відсутністю достатнього досвіду застосування препарату у цій віковій групі; тривалість лікування звичайно становить 8 тижнів; повний ефект досягається через 2 – 4 тижні; лікування треба припиняти не одразу, а поступово знижуючи дози; у перший тиждень дозування слід знизити до 2 капс./добу; на другий тиждень слід приймати лише 1 капс. Вранці; після цього лікування може бути припинене.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: метаболічні порушення: набряк ніг, с-м Кушінга; ЦНС - псевдопухлина мозку, можливо також в поєднанні з набряком зорового диску у підлітків; скелетно-м'язові порушення - дифузний м'язовий біль та слабкість, остеопороз; частота асоційованих з ГК побічних явищ при прийомі будесоніду приблизно на половину менша, ніж при прийомі рівноцінних доз преднізолону.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; локальні інфекції кишечника (бактеріальні, грибові, амебні, вірусні); цироз печінки та ознаки портальної гіпертензії.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 3 мг.

Торгова назва:

II. Буденофальк, "Dr.Falk Pharma GmbH", Німеччина

□ □ □

3.6.5.2. Кислота аміносаліцилова та подібні засоби

.: Ф0В7 **Сульфасалазин (Sulfasalazine) *** (також див. п.8.1. розділу «Ревматологія.

Лікарські засоби»)

Фармакотерапевтична група: А07ЕС01 - протизапальний засіб для лікування кишкових захворювань.

Основна фармакотерапевтична дія: протизапальний препарат, що має імуносупресивну дію; завдяки кишковій флорі розпадається до сульфапіридину і 5-аміносаліцилової кислоти; пригнічує проліферацію клітин-кілерів та трансформацію лімфоцитів, зменшує системне запалення і має антибактеріальну дію; протизапальна дія більш важлива для лікування запальних хвороб товстого кишечника; діючи місцево, 5-аміносаліцилова кислота інгібує циклооксигеназу і ліпооксигеназу у слизовій оболонці кишечника, що запобігає синтезу простагландинів, лейкотрієнів та інших медіаторів запалення; приблизно 30% абсорбується у тонкому кишечнику; інші 70% метаболізуються завдяки кишковій флорі у товстому кишечнику до сульфапіридину і 5-аміносаліцилової кислоти.

Показання для застосування ЛЗ: хвороба Крона, виразковий коліт та проктит; профілактика загострення виразкового коліту; ревматоїдний артрит.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: загострення або погіршення стану при хр. запаленні кишечника дорослим і дітям старше 16 років - по 2-4 табл. 4 р/добу; при поліпшенні стану дозу слід поступово зменшити до 1 табл. (500 мг) 4 р/добу; дітям старше 2 років - з розрахунку 40-60 мг/кг/добу; профілактика загострення виразкового коліту та проктиту (стадія ремісії) дорослим і дітям старше 16 років - по 1 табл. 4 р/добу; діти старше 2 років можуть приймати від 20 до 30 мг/кг/добу; тривалість визначається індивідуально.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, гарячка, анорексія, біль у животі, нудота, лейкопенія, гемолітична анемія, макроцитоз, підвищення трансаміназ печінки, кропив'янка, еритема, свербіж, реверсивна олігоспермія; реакція гіперчутливості (гарячка, висип на шкірі, гепатит, нефрит, лімфаденопатія), набряк вік, обличчя; агранулоцитоз (при тривалому застосуванні), тромбоцитопенія, мегалобластна анемія, апластична анемія; панкреатит; утруднене дихання або ковтання, кашель, фіброзний альвеоліт; гепатит, жовтяниця; ексfolіативний дерматит, фоточутливість, с-м Стівенса-Джонсона, токсичний пустульозний дерматит, алопеція; нефротичний с-м, протеїнурія, гематурія, кристалурія; запаморочення, дзвін у вухах, порушення координації рухів, судоми, безсоння і галюцинації, переферична нейропатія, асептичний менінгіт, енцефалопатія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, до сульфонамідів або саліцилатів, г. порфірія, гранулоцитопенія; дітям до 2 років із хр. запальними кишковими захворюваннями і дітям до 6 років, які хворіють на РА, оскільки безпека і ефективність лікування дітей препаратом не встановлені.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, кишковорозчинні по 500 мг; табл., з кишковорозчинним покриттям по 500 мг; табл., вкриті плівковою оболонкою, по 500 мг.

Торгова назва:

II. Салазопірин EN-ТАБС, "Pfizer Health AB" для "Pfizer Inc.", Швеція/США

н/д

Салазопірин © EN-ТАБС, "Pharmacia A.B." для "Pfizer Inc.", Швеція/США

н/д

Сульфасалазин, Сульфасалазин-ЕН, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія

□ □ □

.: Ф0В7 **Месалазин (Mesalazine) ***

Фармакотерапевтична група: А07ЕС02 - протизапальний засіб для лікування кишкових захворювань.

Основна фармакотерапевтична дія: протизапальний ЛЗ, який діє на медіатори запалення, інгібує циклооксигеназу і ліпооксигеназу в слизовій оболонці кишечника, що запобігає синтезу простагландинів, лейкотрієнів та інших медіаторів запалення, цитокінів, зв'язує вільні радикали, які утворюються при неспецифічному запаленні і ураженні тканини; завдяки кишковорозчинній оболонці вивільнюється у терапевтично ефективній концентрації в місці запалення у термінальному відділі тонкої кишки та висхідному відділі ободової кишки.

Показання для застосування ЛЗ: хвороба Крона, виразковий коліт в стадії загострення; профілактика рецидивів виразкового коліту, хвороби Крона, хр. коліт в стадії загострення.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим і дітям вагою більше 40 кг при г. виразковому коліті - по 800 мг 3 р/добу, для профілактики рецидиву виразкового коліту - по 400 мг 4 р/добу або по 800 мг 2 р/добу; при загостренні хвороби Крона - по 800 мг 3 р/добу або по 400 мг 3 р/добу; МДД при загостренні хвороби Крона - 4,5 г, а при виразковому коліті – 3,0 г; тривалість лікування у г. періоді - 8 - 12 тижнів; при поліпшенні стану дозу поступово зменшують; для дітей старше 2 років при г. виразковому коліті або хворобі Крона – 30-50 мг/кг/добу (в три прийоми), для попередження рецидиву виразкового коліту - 15-30 мг/кг/добу (у 2-3 прийоми); ректально препарат дорослим і дітям вагою більше 40 кг при г. виразковому коліті - 1-2 супозиторія по 500 мг 3 р/добу, для профілактики рецидиву виразкового коліту - 1 супозиторій 1-2 р/добу; тривалість лікування у г. періоді - 6 - 8 тижнів; при поліпшенні стану дозу поступово зменшують; дітям з масою тіла менше 40 кг (можна застосовувати для лікування дітей від 2 років) доза підбирається залежно від активності та локалізації запального процесу і маси тіла дитини - при г. виразковому коліті або хворобі Крона по 30-50 мг/кг/добу (в три прийоми); для попередження рецидиву виразкового коліту - 15-30 мг/кг/добу (в 2-3 прийоми).

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: загальні - підвищення t°, набряки, втомлюваність; реакції підвищеної чутливості: легеневі АР, реакція, подібна до системного червоного вовчака, висип (також кропив'янка), свербіж; шкіра - випадіння волосся, сухість шкіри, вузлувата еритема, псоріаз, гангренозна піодермія; система дихання - t° біль у глотці, синусит, еозинофільна пневмонія, інтерстиціальна пневмонія, погіршення астми; серцево-судинна система - мігрень і вазодилатація, серцебиття, перикардит і міокардит; ШКТ - біль у животі, метеоризм, нудота, діарея і блювання, біль у прямій кишці, втрата апетиту, підвищення апетиту, сухість у роті, виразки у роті, тенезм, кривава діарея, гастрит, гастроентерит, холецистит, панкреатит, гепатит, виразкова хвороба; сечовидільна система - дизурія, захворювання нирок з мінімальними гломерулярними ураженнями, гематурія, протеїнурія, епідидиміт, менорагія, нетримання сечі, інтерстиціальний нефрит і нефротичний с-м (здебільшого транзиторні), ниркова недостатність; нервова система - депресія, сонливість, безсоння, тривожність, емоційна лабільність, нервозність, сплутаність свідомості, гіперестезія, парестезія, тремор; у дуже поодиноких випадках: периферична нейропатія; скелетно-м'язова система - міалгія і артралгія, подагра; система крові - лімфоаденопатія, лейкопенія, анемія, тромбоцитопенія, еозинофілія і нейтропенія, агранулоцитоз, апластична анемія; органи чуття - біль у вухах або очах, зміна смакових відчуттів, нечіткість зору, дзвін у вухах; порушення лабораторних показників - збільшення активності АСТ, АЛТ, ЛФ, збільшення концентрації креатиніну і сечовини у сироватці крові.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до саліцилової кислоти, її похідних; значне порушення функції нирок або печінки; виразка шлунка або ДПК; геморагічний діатез, захворювання крові; діти віком до 2 років

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті кишковорозчинною оболонкою, по 250 мг, по 400 мг, по 500 мг, по 800 мг; табл. пролонгованої дії по 500 мг; гранули пролонгованої дії, вкриті гастрорезистентною оболонкою, по 1000 мг; супозиторії ректальні по 250 мг, по 500 мг, по 1000 мг; суспензія по 60 г (4 г/60 мл) у клізмах; суспензія ректальна, 1 г/25 мл по 50 мл (2 г) або по 100 мл (4 г).

Торгова назва.

Il. Асакол "Lek" Pharmaceutical Company d.d. у співпраці з "Tillots Pharma AG", Словенія/Швецарія/Словенія	☐ ☐ ☐
Пентаса "Ferring A/S", Данія	☐ ☐ ☐
Салофальк "Dr.Falk Pharma GmbH", Німеччина	☐ ☐ ☐
Самезіл "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	н/д

3.6.6. Антидіарейні мікробні препарати

(також див. п.18.1.6. розділу «Імуномодуючі та протиалергічні засоби»)

.: Ф0В7 **Лактобактерії (*Lactobacillus helveticus*) *, ****

Фармакотерапевтична група: А07FA05 - антидіарейні мікробні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: завдяки тому, що препарату містить біосинтетичну молочну кислоту та її буферні солі, нормалізується кислотність у ШКТ, яка лишається постійною, незалежно від того, підвищену або знижену кислотність має пацієнт; введенням до складу препарату численних продуктів обміну фізіологічних кишкових мікробів (виробників молочної кислоти, а також Gr(+) і Gr(-) симбіонтів тонкого та товстого кишечника) можна зберегти фізіологічні функції слизової оболонки кишечника та сприяти відновленню його нормальної флори; летючі кислоти жирного ряду роблять можливими не тільки профілактику, але і відновлення ушкодженого кишкового середовища при інфекційних шлунково-кишкових захворюваннях, вони також сприяють всмоктуванню води та важливих електролітів (натрій, хлор); препарат скорочує час виведення сальмонел у немовлят після сальмонельозного ентериту; дія базується на тому, що краплі сприяють росту ацидофільної анаеробної кишкової флори, яка є антагоністом сальмонел; краплі потрапляють до ШКТ, нормалізуючи мікрофлору, рН та водно-електролітний баланс у просвіту кишечника.

Показання для застосування ЛЗ: відновлення нормальної флори кишечника при дисбіозах; с-м старечого кишечника (хр., атрофічні ентероколіти, коліти); розлади з боку ШКТ, викликані зміною клімату ("діарея мандрівника"); як супутня терапія при алергічних захворюваннях шкіри (кропив'янка, ендегенно обумовлена хронічна екзема); у комплексному лікуванні г. кишкових інфекцій.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: препарат рекомендовано приймати до або під час прийому їди з достатньою кількістю рідини (за винятком молока) 3 р/добу дорослим і дітям старше 12 років - по 40 60 крап. на прийом; дітям від 2 років - по 20 - 40 крап. на прийом; дітям до 2 років - по 15 - 30 крап. на прийом; після покращання стану добова доза може бути зменшена вдвічі; особам, які мають підвищену кислотність шлунка, і як наслідок пов'язану з цим печію, рекомендується обов'язково розподіляти добову дозу на 3 прийоми; тривалість лікування залежить від тяжкості перебігу хвороби.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: реакція гіперчутливості у вигляді шкірних реакцій.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: крап. перорального застосування.

Торгова назва:

II. Хілак, "Merckle GmbH"/"ratiopharm International GmbH", Німеччина □ □

∴ Ф0В7 **Сахароміцети буларді (*Saccharomyces boulardii*) * ****

Фармакотерапевтична група: А07FA02 - антидіарейні мікробні препарати. Сахароміцети буларді.

Основна фармакотерапевтична дія: відновлює мікрофлору кишечника; під час проходження через ШКТ *Saccharomyces boulardii* чинять біологічну захисну дію відносно нормальної кишкової мікрофлори; головні механізми дії *Saccharomyces boulardii*: прямий антагонізм (антимікробна дія), що зумовлена здатністю *Saccharomyces boulardii* пригнічувати ріст патогенних та умовно-патогенних м/о та грибів, що порушують біоценоз кишечника, таких як: *Clostridium difficile*, *Clostridium pneumoniae*, *Staphylococcus aureus*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Candida krusei*, *Candida pseudotropicalis*, *Candida albicans*, *Salmonella typhi*, *Salmonella enteritidis*, *Escherichia coli*, *Shigella dysenteriae*, *Shigella flexneri*, *Klebsiella*, *Proteus*, *Vibrio cholerae*, а також, *Entamoeba histolytica*, *Lamblia*; *Enterovirus*, *Rotavirus*; антитоксична дія зумовлена виробленням протеаз, що розщиплюють токсин та рецептор ентероцита, з яким зв'язується токсин (особливо відносно цитотоксину А, *Clostridium difficile*); антисекреторна дія зумовлена зниженням цАМФ в ентероцитах, що призводить до зменшення секреції води та натрію у просвіт кишечника; підвищення неспецифічного імунного захисту за рахунок підвищення продукції IgA та секреторних компонентів інших Ig; ферментативна дія обумовлена підвищенням активності дисахаридаз тонкого кишечника (лактази, сахарази, мальтази); трофічний ефект відносно слизової оболонки тонкої кишки за рахунок визволення сперміну та спермідину; генетично обумовлена стійкість *Saccharomyces boulardii* до а/б обгрунтовує можливість їх одночасного застосування з а/б для захисту нормального біоценозу ШКТ.

Показання для застосування ЛЗ: г. та хр. бактеріальна діарея у дітей та дорослих; г. вірусна діарея; профілактика та лікування колітів та діареї, пов'язаних із прийомом а/б; дисбіоз кишечника; с-м подразненого товстого кишечника; псевдомембранозний коліт та захворювання, зумовлені *Clostridium difficile*; діарея, пов'язана з довгостроковим ентеральним харчуванням.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим та дітям старшим 6 років - по 1 - 2 капс. 1 - 2 р/добу; для дітей до 6 років рекомендований прийом препарату у вигляді порошку ліофілізованого для перорального застосування; тривалість лікування при г. діареї - 3 - 5 дб; лікування дисбіозу, хр. діарейного с-му, с-му подразненого товстого кишечника - 10 - 14 дб; профілактика та лікування антибіотик-асоційованої діареї та псевдомембранозного коліту - призначається разом з а/б в дозі 2 капс. 2 р/добу з першого дня застосування а/б.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ризик фунгемії у госпіталізованих пацієнтів з центральним венозним катетером.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; пацієнти з встановленим центральним венозним катетером.

Форми випуску ЛЗ: порошок ліофілізований для перорального застосування по 250 мг.

Торгова назва:

II. Ентерол 250, "Biocodex", Франція □ □

∴ Ф0В7 ***Bacillus clausii* ****

Фармакотерапевтична група: А07FA49 - антидіарейні мікробні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: антидіарейна дія; неспецифічний антигенний та антитоксичний ефект; суспензія спор *Bacillus clausii*, які звичайно присутні в кишечнику та не виявляють патогенної активності; препарат відновлює кишкову мікрофлору, змінює в результаті лікування ЛЗ, які призводять до дисбактеріозу; завдяки здатності *Bacillus clausii* синтезувати різні вітаміни, особливо групи В, препарат сприяє корекції дисвітамінозу, спричиненого застосуванням а/б або хіміотерапевтичних препаратів; завдяки високій резистентності до хімічних і фізичних агентів спори *Bacillus clausii* проходять нешкоджені крізь бар'єр шлункового соку в ШКТ, де вони перетворюються в метаболічно активні вегетативні клітини.

Показання для застосування ЛЗ: лікування та профілактика кишкового дисбактеріозу.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослі – по 1 фл. 2–3 р/добу, діти – по 1 фл. 1–2 р/добу; можлива зміна дозування залежно від стану пацієнта; термін лікування встановлюється залежно від стану пацієнта та перебігу захворювання; суспензію необхідно приймати через однакові проміжки часу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: повідомлень не надходило.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: суспензія для перорального застосування по 5 мл у фл..

Торгова назва:

II. Ентерожерміна, "Sanofi-Synthelabo S.p.A.", Італія □ □

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 ***Escherichia coli* + *Streptococcus faecalis* + *Lactobacillus acidophilus* +**

Lactobacillus helveticus* *

II. Хілак форте, краплі по 30 або 100 мл у фл.; 100 мл розчину містять: продуктів життєдіяльності *Escherichia coli* DSM 4087 - 24.9481 г, продуктів життєдіяльності *Streptococcus faecalis* DSM 4086 - 12.4741 г, продуктів життєдіяльності *Lactobacillus acidophilus* DSM 4149 - 12.4741 г, продуктів життєдіяльності *Lactobacillus helveticus* DSM 4183 - 49.896 г, виробництва "Merckle GmbH"/"ratiopharm International GmbH", Німеччина □ □

∴ Ф0В7 **Фолієва кислота + ціанокобаламін + бактерії молочної кислоти ****

II. Лактовіт форте, капс.; 1 капс. містить фолієвої кислоти - 1.5 мг, вітаміну В12 - 15.0 мкг, бактерій молочної кислоти - 120000000 спор, "XL Laboratories Pvt Limited"; "Unimax Laboratories" для "Milli Healthcare Limited", Індія/Великобританія □ □

- ∴ Ф0В7 **Bifidobacterium longum+Enterococcus faecium****
 II. Біфі-форм®, капс. тверд. кишко-раств.; 1 капс. містить Bifidobacterium longum – 10 000 000 мікроорганізмів, Enterococcus faecium – 10 000 000 мікроорганізмів, виробництва Ferrosan, Данія
- ∴ Ф0В7 **Lactobacillus acidophilus + Bifidobacterium infantis + Enterococcus faecium**
 II. Лінекс®, капс.; 1 капс. містить не менше, ніж 1,2x10⁷ живих ліофілізованих бактерій Lactobacillus acidophilus (sp. L. Gasserii), Bifidobacterium infantis, Enterococcus faecium, виробництва «Лек фармацевтична компанія д.д.», Словенія
- ∴ Ф0В7 **Lactobacillus acidophilus + Lactobacillus rhamnosus + Streptococcus thermophilus + Lactobacillus delbrueckii subsp. bulgaricus****
 I. Йогурт, капс.; 1 капс. містить Lactobacillus acidophilus – 9,0 мг, Lactobacillus rhamnosus – 5,0 мг; культура Йогурту (Streptococcus thermophilus, Lactobacillus delbrueckii subsp.bulgaricus) – 20,0 мг; виробництва ТОВ «ТРИ» (з продукції in bulk «Фармасайнс Інк.», Канада)
- ∴ Ф0В7 **Lactobacillus acidophilus + Lactobacillus rhamnosus****
 I. Лацидофіл, капс.; 1 капс. містить 2.0x10⁹ Lactobacillus acidophilus та Lactobacillus rhamnosus; виробництва Інститут Розель Інк., Канада **н/д**
- ∴ Ф0В7 **Lactobacillus rhamnosus + Streptococcus thermophilus + Lactobacillus delbrueckii subsp. bulgaricus****
 I. Йогурт Розель, капс.; 1 капс. містить 2.0x10⁹ Lactobacillus rhamnosus, Streptococcus thermophilus, Lactobacillus delbrueckii subsp.bulgaricus; виробництва Інститут Розель Інк., Канада **н/д**

3.7. Засоби, що застосовуються при ожирінні (виключаючи дієтичні продукти)

3.7.1. Анорексигенні препарати центральної дії

∴ Ф0В7 **Сибутрамін (Sibutramine)***

Фармакотерапевтична група: A08AA10 - засоби, що застосовуються при ожирінні. Анорексигенні препарати центральної дії.

Основна фармакотерапевтична дія: анорексигенна.

Показання для застосування ЛЗ: додаткова терапія у рамках комплексної програми із зменшення ваги тіла у: пацієнтів з аліментарним ожирінням з індексом маси тіла (ІМТ) від 30 кг/м² та більше; пацієнтів з аліментарним ожирінням з ІМТ від 27 кг/м² та більше, якщо є інші фактори ризику, обумовлені надмірною вагою тіла, такі як ЦД II типу або дисліпопротеїнемія.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: початкова доза для дорослих становить 10 мг 1 р/добу; у пацієнтів, які слабо реагували на прийом 10 мг сибутраміну (критерій: зниження ваги тіла менше, ніж на 2 кг за 4 тижні), за умови доброї переносимості препарату, добова доза може бути збільшена до 15 мг, тобто 1 капс. препарату 15 мг сибутраміну; у пацієнтів, які слабо реагували на прийом 15 мг препарату сибутраміну (критерій: зниження маси тіла менше ніж 2 кг за 4 тижні), подальше лікування цим препаратом слід припинити; лікування не повинно тривати понад 3 місяці у хворих, які недостатньо добре реагують на терапію, тобто у тих, яким протягом трьох тижнів лікування не вдається досягнути 5% рівня зниження маси тіла порівняно з вихідним рівнем; лікування не слід продовжувати, якщо при подальшій терапії, після досягнутого зменшення маси тіла, пацієнт знову набирає вагу 3 кг і більше; тривалість лікування сибутраміном не повинна перевищувати 2 роки, оскільки щодо тривалішого періоду прийому препарату дані про ефективність та безпеку відсутні.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: найчастіше небажані ефекти виникають на початку лікування (у перші 4 тижні); серцево-судинна система – тахікардія, підвищення АТ, вазодилатація; ШКТ – втрата апетиту, запор, нудота, загострення геморою; ЦНС – сухість у роті, безсоння, головний біль, запаморочення, неспокій, парестезії; шкіра – пітливість; органи відчуття – зміна смакових відчуттів; г. інтерстиціальний нефрит, мезангіокапілярний гломерулонефрит; пурпура Геноха-Шенлейна; епілептичні напади; тромбоцитопенія; транзиторне підвищення рівня печінкових ферментів; г. психоз; реакції на відміну препарату (головний біль, підвищення апетиту).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; органічні причини ожиріння; відомі або встановлені серйозні порушення харчування – виснаження, надмірна пристрасть до їжі; психічні захворювання; с-м Gilles-de-la-Tourette; одночасні1 прийом або період, коротший за 2 тижні, після відміни прийому інгібіторів MAO; застосування препаратів центральної дії для лікування психічних розладів (наприклад, антидепресанти, антипсихотики), порушень сну (триптофан) або для зменшення маси тіла; ІХС, некомпенсована серцева недостатність, вроджені вади серця, оклюзивні захворювання периферійних артерій, тахікардія, аритмія, цереброваскулярні захворювання (інсульт, транзиторні порушення мозкового кровообігу); АГ (АТ >145/90 мм рт.ст.); гіпертиреоз; тяжкі порушення функції печінки; тяжкі порушення функції нирок; доброякісна гіперплазія простати; феохромоцитома; закритокутова глаукома; встановлена фармакологічна, наркотична та алкогольна залежність; вагітність та період лактації; діти та підлітки до 18 років, а також особи старше 65 років.

Форми випуску ЛЗ: капс. тверді по 10 мг, по 15 мг.

Торгова назва.

II. Линдакса® 10, Линдакса® 15, "Zentiva" a.s., Чеська Республіка
 Меридіа, Меридіа®, "Abbott GmbH & Co. KG", Німеччина

3.7.2. Препарати з периферичним механізмом дії, що застосовуються при ожирінні

∴ Ф0В7 **Орлістат (Orlistat) ****

Фармакотерапевтична група: А08АВ01 - засоби, що застосовуються при ожирінні.

Основна фармакотерапевтична дія: інгібування шлунково-кишкових ліпаз; механізм дії препарату пов'язаний з утворенням ковалентного зв'язку із сериновим залишком шлункової і панкреатичної ліпаз у порожнині шлунку і тонкої кишки; фермент при цьому втрачає здатність розщеплювати жири, що надходять з їжею у формі тригліцеридів, на вільні жирні кислоти, що всмоктуються, і моно гліцериди, що зменшує кількість калорій, які надходять в організм, і знижує масу тіла пацієнта; після 24-40 год відзначається збільшення концентрації жиру в калових масах.

Показання для застосування ЛЗ: ожиріння або надлишкова маса тіла в сполученні з низькокалорійною дієтою.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають по 120 мг 3 р/добу разом з основними прийомами їжі; препарат приймають під час їжі або не пізніше, ніж через 1 год після їжі; у випадку якщо прийом їжі пропускають, або якщо їжа не містить жиру, то прийом орлістату можна пропустити; збільшення дози вище за рекомендовану посилює терапевтичний ефект.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - маслянисті виділення з прямої кишки, виділення газів, імперативні позиви на дефекацію, стеаторея, частішання дефекації і нетримання калу (явища виникають тимчасово у перші 3 місяці лікування), болі або дискомфорт у животі, метеоризм, рідкий стул, болі і дискомфорт у прямій кишці; АР - шкірні висипання, свербіж, ангіоневротичний набряк, анафілактичні реакції.

Протипоказання до застосування ЛЗ: с-м хр. мальабсорбції, холестаза.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 120 мг.

Торгова назва.

II. Ксенікал "F. Hoffmann-La Roche Ltd" та "Roche S.p.A." (за ліцензії "F. Hoffmann-La Roche Ltd"),

Швейцарія/Італія

Орлістат "Ibn Nauyan Pharmaceuticals", Сирійська Арабська Республіка

3.8. Засоби замісної терапії, що застосовуються при розладах травлення, включаючи ферменти

3.8.1. Препарати ферментів

∴ Ф0В7 **Солізім (Solizym) *, ****

Фармакотерапевтична група: А09АА10 - засоби замісної терапії, що застосовуються при розладах травлення.

Основна фармакотерапевтична дія: лі політична; сприяє перетравленню жирів, ліквідує стеаторею, нормалізує вміст загальних ліпідів у сироватці крові.

Показання для застосування ЛЗ: хр. панкреатит з екзокринною недостатністю, ахілічний гастрит, ентерит, ентероколіт, холецистит, період після хірургічних втручань на підшлунковій залозі, жовчному міхурі, кишечнику.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим по 1 табл. 3 р/добу; курс лікування - 2 - 4 тижні.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, кишковорозчинні по 20000 ЛО, по 3000 F.I.P. ОД

Торгова назва:

I. Солізім, ВАТ "Вітаміни"

Солізім форте, ЗАТ "Технолог"

∴ Ф0В7 **Панкреатин (Pancreatin) ****

Фармакотерапевтична група: А09АА02 - засоби замісної терапії, що застосовуються при порушеннях травлення. Поліферментні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: забезпечує перетравлювання жирів, вуглеводів і протеїнів; в основі лікувальної дії препарату – активність ферментів підшлункової залози ліпази, амілази і протеази, що входять до складу панкреатину; після швидкого розчинення желатинової капсули у шлунку стійкі до дії шлункового соку мінімікросферичні гранули панкреатину із захисним покриттям рівномірно перемішуються з хімузом і потрапляють до дванадцятипалої кишки, де при рН 5,5 захисна оболонка швидко розчиняється і вивільняються ферменти з ліполітичною, амілолітичною і протеолітичною активністю; це забезпечує фізіологічний процес травлення і дозволяє уникнути втрати ферментативної активності; препарат діє локально в ШКТ; після виявлення своїх ефектів ферменти перетравлюються в просвіті кишки; табл., вкриті кишковорозчинною оболонкою, - оболонка, яка покриває табл., не розчиняється під дією шлункового соку та захищає ферменти від їх інактивації шлунковим соком; тільки під дією нейтрального або злегка лужного середовища тонкого кишечника відбувається розчинення оболонки і вивільнення ферментів; у зв'язку з тим, що панкреатин не всмоктується організмом.

Показання для застосування ЛЗ: недостатність екзокринної функції підшлункової залози у дорослих і дітей, яку спричиняють муковісцидоз, хр. панкреатит, панкреатектомія, тотальна гастректомія, рак підшлункової залози, операції з накладенням шлунково-кишкового анастомозу (наприклад резекція шлунка за Більротом II), обструкція панкреатичної чи загальної жовчної протоки (наприклад пухлиною), с-м Швахмана-Даймонда та інші захворювання, що супроводжуються екзокринною недостатністю підшлункової залози.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: Дозування при муковісцидозі - початкова доза для дітей грудного віку та до чотирьох років становить 1000 ОД ліпази на кілограм маси тіла на кожний прийом їжі і для дітей віком від чотирьох років – 500 ОД ліпази на кілограм маси тіла на кожний прийом їжі; Дозу слід підбирати індивідуально, залежно від тяжкості захворювання, контролю стеатореї і підтримки належного нутритивного статусу; Підтримуюча доза для більшості пацієнтів не повинна перевищувати 10000 ОД ліпази на кілограм маси тіла на добу; Дозування при інших видах екзокринної недостатності підшлункової залози - Дозу слід підбирати індивідуально, залежно від ступеня порушення травлення і жирового складу їжі. Звичайна початкова доза становить від 10000 до 25000 ОД ліпази під час кожного основного прийому їжі. Однак не виключено, що деяким хворим необхідні більш високі дози для усунення стеатореї і підтримки належного нутритивного статусу. Тому доза для прийому під час сніданку, обіду чи вечері може становити від 20000 до 75000 ОД ліпази, а при додатковому легкому харчуванні між основними прийомами їжі – від 5000 до 25000 ОД ліпази.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - біль у животі, запор, зміни характеру випорожнень, пронос, блювання і нудота; шкіра і підшкірні тканини - шкірні АР або реакції гіперчутливості; у хворих на муковісцидоз, які приймали високі дози інших препаратів панкреатину, - звуження ілеоцекального відділу кишечника і товстої кишки (фіброзуюча колонопатія), а також коліт, але не вдалося отримати доказів зв'язку між прийомом панкреатину і виникненням фіброзуючої колонопатії.

Протипоказання до застосування ЛЗ: Г. запалення підшлункової залози на ранніх етапах і гіперчутливість до панкреатину свинячого походження або до будь-якого іншого компонента препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, кишковорозчинні по 140 мг; капс. по 150 мг, по 300 мг.

Торгова назва:

I. Креазим 10 000, Креазим 20 000, Панкреазим, Панкреатин 8 000, ЗАТ "Технолог"	☐
Панензим 10 000, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"	☐
Панкреатин, ВАТ "Тернопільська фармацевтична фабрика"	н/д
Панкреатин, Панкреатин для дітей, Панкреатин форте, ВАТ "Вітаміни"	☐
Панкреатин-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
II. Ензибене, Ензибене 10 000, "Rusan Pharma Ltd" для "ratiopham India Pvt.", Індія	н/д
Ерміталь 10 000, Ерміталь 25 000, Ерміталь 36 000, "Nordmark Arzneimittel GmbH & Co.KG", Німеччина	н/д
Інносим таблетки, "Neuron Innoceticals Pte Ltd", Сінгапур	☐
Креон® 10 000, Креон® 25 000, "Solvay Pharmaceuticals GmbH", Німеччина	☐
	☐
	☐
Мезим® форте, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина	☐
Пангрол® 10 000, Пангрол® 20 000, Пангрол® 25 000, виробництво твердих капсул in bulk: "Eurand International S.p.A." пакувальники та виробники, відповід, Німеччина	☐
Панзинорм® форте-Н, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія	н/д
Пензитал, "Shreya Life Sciences Pvt Ltd", Індія	☐

Комбіновані (поліферментні) препарати

∴ Ф0В7 **Панкреатин + геміцелюлаза + жовч бичача (Pancreatinum + hemicelulasa + chole bovinum) ****

II. Іпентал, табл., вкриті оболонкою, кишковорозчинні; 1 табл. містить панкреатину - 192.0 мг, геміцелюлази - 50.0 мг, жовчі бичачої очищеної висушеної - 25.0 мг; "Ipca Laboratories Limited", Індія	☐
Дигестал, драже; 1 драже містить панкреатину (з ензимною активністю: протеази 300 FIP одиниць, амілази 5000 FIP одиниць, ліпази 6000 FIP одиниць) - 200.0 мг, екстракту жовчі - 25.0 мг, геміцелюлози - 50.0 мг; "Galenika a.d.", Сербія і Чорногорія	н/д
Ензистал®, табл., вкриті цукровою оболонкою, кишковорозчинні; 1 табл. містить панкреатину - 192.0 мг, геміцелюлози - 50.0 мг, екстракту жовчі - 25.0 мг "Torrent Pharmaceutical Ltd.", Індія	☐
Фестал®, драже, 1 драже містить панкреатину (з мінімальною активністю амілази - 4500 МО, ліпази - 6000 МО, протеази - 300 МО) - 192.0 мг, жовчі бичачої екстракту - 25.0 мг, геміцелюлози - 50.0 мг, виробництва "Aventis Pharma Limited", Індія	☐
Форте ензим, табл., вкриті оболонкою, кишковорозчинні; 1 табл. містить панкреатину - 192.0 мг, компонентів жовчі - 25.0 мг, геміцелюлози - 50.0 мг "Rusan Pharma Ltd", Індія	☐

∴ Ф0В7 **Папайотин + пепсин + санзим (Papayotin + pepsinum + sansim) ****

II. Дигестин, сироп по 120 мл у фл.; 100 мл сиропу містять папайотину - 1,6 г; пепсину - 0,8 г; санзиму-2000 - 0,2 г; "PHARCO", Єгипет	☐
--	--------------------------

∴ Ф0В7 **Діастаза + папаїн + ефірна олія кориці + ефірна олія кардамону + ефірна олія кмину ****

II. Пелзим®, сироп по 100 мл або 200 мл, 5 мл сиропу містять фунгальної діастази (1:800) 50 мг; папаїну 50 мг; ефірної олії кориці 0,2 мг; ефірної олії кардамону 0,4 мг; ефірної олії кмину 0,4 мг, виробництва "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія	н/д
--	------------

∴ Ф0В7 **Ліпаза + амілаза ****

I. Сомілаза®, табл., вкриті оболонкою, кишковорозчинні; 1 табл. містить ферменти мікробного походження ліпазу з мінімальною активністю 60000 ЛО, амілазу з мінімальною активністю 1500 ЛО, виробництва ВАТ "Вітаміни"	☐
---	--------------------------

3.8.2. Комплексні препарати, що містять кислоти та травні ферменти

∴ Ф0В7 **Шлунковий сік (Succus gastricus naturalis) ****

Фармакотерапевтична група: A09AC01 - засоби, що використовуються при порушеннях травлення.

Основна фармакотерапевтична дія: нормалізує кислотність шлункового соку.

Фармакодинаміка, фармакокінетика, біоеквівалентність для аналогів: сприяє відновленню апетиту, нормалізації кислотності шлункового соку, усуває диспептичні та больові симптоми.

Показання для застосування ЛЗ: хр. гастрити з секреторною недостатністю шлункових залоз, ахілія та диспепсія різної етіології

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймають перорально; призначають дорослим по 1-2 ст. л., дітям віком до 3 років - по 1/2 - 1 ч.л., від 3 до 6 років - по 1 д.л., від 7 до 14 років - по 1 д.л. - 1 ст. л. 2-3 р/добу; вказану кількість шлункового соку необхідно розвести в 1/4 склянки кип'яченої води, охолодженої до кімнатної t°, та приймати 2-3 р/добу під час або після їди.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: не виявлена.

Протипоказання до застосування ЛЗ: підвищена кислотність шлункового соку.

Форми випуску ЛЗ: сік у фл.

Торгова назва:

I. Шлунковий сік натуральний, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"

∴ Ф0В7 **Ацидин + пепсин (Acedin + pepsinum) ****

II. Ацидин-пепсин, табл.; 1 табл. містить ацидину (бетаїну гідрохлориду) - 0.2 г, пепсину - 0.05 г; виробництва РУП "Белмедпрепарати", Республіка Білорусь

∴ Ф0В7 **Ліпаза + трипсин + хімотрипсин + амілаза + холієва кислота + пепсина + гідрохлориди амінокислот (Lipase + trypsin + chymotrypsin + amylase + acidi cholici + pepsinum) ****

II. Панзинорм форте, табл., вкриті оболонкою, 1 табл. містить ліпази - 6000 ОД, трипсину - 450 ОД, хімотрипсину - 1500 ОД, амілази - 7500 ОД, холієвої кислоти - 13.5 мг, пепсину - 50 ОД, гідрохлоридів амінокислот - 100.0 мг, виробництва "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія **н/д**

3.9. Засоби, що підвищують апетит

∴ Ф0В7 **Полину настойка (Artemisia absinthium) ****

Фармакотерапевтична група: A15 - засоби, що підвищують апетит.

Основна фармакотерапевтична дія: містить гіркоти; механізм дії препарату обумовлений подразненням чутливих нервових закінчень – смакових рецепторів слизових оболонок порожнини рота, язика, що рефлекторним шляхом спричиняє посилення секреції шлункового соку, підвищення апетиту, покращання процесу травлення.

Показання для застосування ЛЗ: гіпоацидні та анацидні гастрити, анорексія

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослі приймають по 15-20 крап. 3 р/добу за 15-30 хв до їди; тривалість прийому залежить від тяжкості захворювання, характеру супутньої терапії, досягнутого ефекту.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: полинна епілепсія; нудота, блювання.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; підвищена шлункова секреція, виразкова хвороба шлунка і ДПК, рефлюкс-езофагіт, епілепсії; вагітність, період годування груддю; дитячий вік до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: настойка по 25 мл.

Торгова назва:

I. Полину настойка, ЗАТ "Фармацевтична фабрика "Віола"

Полину настойка, ВАТ "Тернопільська фармацевтична фабрика"

∴ Ф0В7 **Подорожник великий (Plantago major) ****

Фармакотерапевтична група: A02X - засоби, що впливають на систему травлення та метаболізм. Засоби для лікування кислотно-залежних захворювань.

Основна фармакотерапевтична дія: засіб рослинного походження, являє собою сумарний препарат з листя подорожника великого (Plantago major L.), містить суміш полісахаридів, глікозид ринантин, каротин, вітамін С, дубильні речовини, слизи, ензими, лимонну кислоту, танін, гіркоту, флавоноїди та інші сполуки; знижує тонус гладких м'язів шлунка і кишечника, зменшує набряклість складок слизової оболонки шлунка.

Показання для застосування ЛЗ: анорексія, гіпоацидний гастрит (лікування і профілактика рецидивів), розлади травлення, пов'язані зі зниженою кислотністю шлункового соку

Спосіб застосування та дози ЛЗ: внутрішньо за 20–30 хв до їди, розводячи перед прийомом в ¼ склянки теплої води; дорослим і дітям старше 12 років призначають по 1 пакету 2–3 р/добу; дітям віком від 6 до 12 років призначають по ½ пакету 2–3 р/добу, дітям молодше 6 років – ¼ пакету 2–3 р/добу; тривалість лікування в період загострення гастриту – 3–4 тижні; для профілактики рецидивів препарат застосовують у тих самих дозах 1–2 р/добу протягом 1–2 міс; у формі рідини для перорального застосування внутрішньо за 15-30 хв до їди по 1 ст.л. 3 р/добу; дітям, віком старше 12 років призначають із розрахунку 1 крап./рік життя дитини, приймати 2 р/добу, курс лікування – 30 днів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР, печія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, гіперацидний гастрит, виразкова хвороба шлунка та ДПК з підвищеною кислотністю; рідина для перорального застосування протипоказана дітям віком до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: гранули по 2 г; рідина для перорального застосування по 100 мл у фл..

Торгова назва:

I. Плантаглюцид- Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

Подорожника сік, ВАТ "Лубнифарм"

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Пікрориза куроа + фенхель звичайний + кмін кмінний + айовану духмяного + перцю довгого (Picrorhiza kurroa + Foeniculum vulgare + Cuminum cyminum + Trachyspermum ammi + Piper longum)**

II. Апітол, сироп по 200 мл, 5 мл сиропу містять сухих екстрактів пікроризи куроа (Picrorhiza kurroa) н/д 8 мг; фенхелю звичайного (Foeniculum vulgare) 12,5 мг; кмину кмінного (Cuminum cyminum) 10 мг; айовану духмяного (Trachyspermum ammi) 5 мг; перцю довгого (Piper longum) 15 мг; імбиру, Lupin Limited, Індія

∴ Ф0В7 **Виноград + столітник + егле мармеладний + арніка крупноцвітна + ороксиліум індійський + гмелина + стереоспермум + десмодіум + пришнапарна + пасльон індійський + пасльон + якірці сланкі + вітанія снодійна + спаржа гронаподібна + терміналія хебула + терміналія белерика + амла + тиноспора серцелиста + солодка гола + перець довгий + імбир лікарський + перець чорний + терміналія арджуна + симплокос кистьовий + марена серцелиста + кмін + коріандр посівний + куркума довга + гедихіум колосистий + кмін кмінний + гвоздик (Vitis vinifera + Aloe vera + Aegle marmelos + Premna mucronata + Oroxyllum indicum + Gymlina arborea + Stereospermum suaveolens + Desmodium gargeticum + Uraria picta + Solanum indicum + Solanum surattense + Tribulus terrestris + Withania somnifera + Asparagus racemosus + Terminalia chebula + Terminalia belerica + Emblica officinalis + Tinospora cordifolia + Glycyrrhiza glabra + Piper longum + Zingiber officinale + Piper nigrum + Terminalia arjuna + Symplocos racemosa + Rubia cordifolia + Carum roxburghianum + Coriandrum sativum + Curcuma longa + Hedy chium spicatum + Cuminum cyminum + Syzygium aromaticum) ****

II. Бон-апетит, сироп; 5 мл сиропу містять: екстракт (1 : 8) із суміші лікарських рослин: екстракти і витяжки з лікарських рослин: плодів винограду - 2,6 г, листя столітника - 2,6 г, кори егле мармеладного - 0,2 г, коріння арніки крупноцвітної - 0,2 г, кори ороксиліума індійського - 0,2 г, кори гмелини - 0,2 г, кори стереоспермуму - 0,2 г, всієї рослини десмодіума - 0,2 г, всієї рослини пришнапарні - 0,2 г, всієї рослини пасльону індійського - 0,2 г, всієї рослини пасльону - 0,2 г, плодів якірців сланких - 0,2 г, пагонів вітанії снодійної - 1,0 г, всієї рослини спаржі гронаподібної - 0,5 г, плодів терміналії хебули - 0,25 г, плодів терміналії белерики - 0,25 г, плодів амли - 0,25 г, пагонів тиноспори серцелистої - 0,5 г, коріння солодки голої - 0,5 г, плодів перцю довгого - 0,083 г, кореневища імбиру лікарського - 0,083 г, плодів перцю чорного - 0,083 г, кори терміналії арджуни - 0,10 г, всієї рослини симплокоса кистьового - 0,10 г, насіння марени серцелистої - 0,2 г, насіння кмину - 0,1 г, плодів коріандру посівного - 0,1 г, коріння куркуми довгої - 0,2 г, коріння гедихіуму колосистого - 0,1 г, плодів кмину кмінного - 0,15 г, бруньок гвоздики - 0,19 г, виробництва Surya Herbal Limited для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада н/д

∴ Ф0В7 **Тирлич жовтий + золототисячник + ромашка лікарська + кмін звичайний (Gentiana lutea + Centaurium erythraea + Chamomilla recutita + Carum carvi) ****

II. Гербіон® шлункові краплі, краплі для перорального застосування, 100 мл крапель містять екстракту водно-спиртового (2:10) коріння тирличу жовтого - 5.0 г, трави золототисячника - 5.0 г, квіток ромашки лікарської - 5.0 г, насіння кмину звичайного - 5.0 г, виробництва KRKA d.d., Novo mesto, Словенія □ □

∴ Ф0В7 **Лізін + карнітин + ципрогептадин + тіамін + піридоксин + ціанокобаламін (Lysine + carnitin + ciproheptadin + tiamin + piridoxin) ****

II. Триметабол, р-н для перорального застосування (комбі-упаковка: розчин по 150 мл у флаконах № 1 у комплекті з порошком по 3 г у пакетах № 1), 150 мл розчину містять L-лізину гідрохлориду - 7.5 г, DL-карнітину гідрохлориду - 11.25 г; 1 пакет містить: ципрогептадину ацефілінату - 52.5 мг, вітаміну B1 - 900.0 мг, вітаміну B6 - 900.0 мг, вітаміну B12 - 30.0 мг, виробництва J.Uriach & Cia S.A., Іспанія □ □ □

3.10. Інші засоби, що впливають на систему травлення і метаболічні процеси

3.10.1. Амінокислоти та їх похідні

∴ Ф0В7 **Адеметіонін (Ademetionine)***

Фармакотерапевтична група. A16AA02 - засоби, що впливають на систему травлення і процеси метаболізму.

Основна фармакотерапевтична дія: гепатопротекторна, антидепресивна, антиоксидантна, детоксикаційна, регенеруюча, антифіброзуюча

Показання для застосування ЛЗ: хр. гепатит; внутрішньопечінковий холестаза; цироз печінки; печінкова енцефалопатія; депресивні с-ми; абстинентний с-м.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для перорального застосування застосовують по 2 - 3 табл./добу; тривалість терапії в середньому становить 2 - 4 тижні; рекомендується приймати між прийомами їжі; ліофілізовану суху речовину розчиняють у спеціальному розчиннику, що додається безпосередньо перед застосуванням; в/в введення необхідно проводити дуже повільно; інтенсивна терапія - 5 - 10 мл р-ну (0, 4 -

0,8 г) на добу в/м чи в/в, тривалість лікування 2-3 тижні; для підтримки терапевтичного ефекту лікування можна продовжити застосуванням табл.; підтримуюча терапія 0, 8 - 1, 6 г/добу (2 - 4 табл.), тривалість лікування становить 1-2 місяці.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: безсоння, нудота, потіння, поверхневий флебіт, анафілактичні реакції, запаморочення, утруднене дихання, неприємні відчуття в епігастральній ділянці.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого компонента препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, кишковорозчинні по 400 мг; порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 400 мг у фл.

Торгова назва.

II. Гептрал® "Abbott SpA" для "ABBOTT LABORATORIES S.A.", Італія/Швейцарія

Гептрал® "HOSPIRA S.P.A." для "Abbot Laboratories S.A.", Італія/Швейцарія

3.10.2. Різні речовини, що впливають на систему травлення та метаболізм

∴ Ф0В7 **Кислота тіоктова (Tioctic acid) ***, **

Фармакотерапевтична група: А16АХ01 - засоби, що впливають на травну систему та метаболізм.

Основна фармакотерапевтична дія: регулює ліпідний, вуглеводний, холестеринний обмін, має гепатопротекторну, дезінтоксикуючу дію, подібну до вітамінів речовина, яка утворюється ендogenousним шляхом; виконує коферментну функцію в окислювальному декарбоксілюванні кетокислот; покращує функцію печінки; суть дії альфа-ліпоєвої кислоти при ЦД полягає у зменшенні перекисного окислення ліпідів у периферійних нервах, покращанні ендоневрального кровотоку, що приводить до збільшення швидкості нервового проведення; альфа-ліпоєва кислота сприяє утилізації глюкози у м'язах незалежно від дії інсуліну, збільшенню вмісту макроергічних сполук у скелетних м'язах хворих на моторну нейропатію.

Показання для застосування ЛЗ: полінейропатії різного ґенезу (діабетична полінейропатія, алкогольна полінейропатія та ін.), лікування та профілактика атеросклерозу, при хр. гепатитах та цирозі печінки, при г. і хр. інтоксикаціях (отруєннях солями важких металів, грибами).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при діабетичній полінейропатії дорослим рекомендується приймати внутрішньо по 600 мг альфа-ліпоєвої кислоти 1 р/добу або по 200 мг 2-3 р/добу (400-600 мг), не розжовуючи та запиваючи достатньою кількістю води; в тяжких випадках або замість в/в ін'єкцій табл. можна застосовувати в МДД 1 800 мг, розділених на 3 прийоми; при тяжкій діабетичній полінейропатії необхідна початкова терапія - інфузії 24 мл ін'єкційного р-ну препарату (600 мг) 1 р/добу; початкову терапію проводять протягом 10-20 днів; якщо проведення початкової інфузійної терапії є тимчасово неможливим, на цей період препарат можна призначати внутрішньо в дозі 600 мг 1-3 р/добу; підтримуюча терапія лікарськими формами препарату для перорального прийому в дозі 600 мг/добу і вище протягом 1-3 місяців; оскільки пошкодження нервів при ЦД пов'язано з хр. перебігом хвороби, препарат, можливо, доведеться застосовувати протягом тривалого часу; для профілактики діабетичної полінейропатії, а також при інших, перелічених вище порушеннях обміну речовин, захворюваннях печінки, хр. інтоксикаціях дозу препарату необхідно добирати індивідуально, залежно від ступеня тяжкості захворювання, віку та маси тіла хворого; рекомендується призначати внутрішньо по 200 мг 1-3 р/добу або по 600 мг 1 р/добу протягом 10-20 днів; підтримуюча доза становить 400-600 мг/добу протягом 1-2 місяців.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, утруднене дихання і АР на шкірі (кропив'янка, екзема); лише при парентеральному введенні - судоми, двоїння в очах, спонтанні невеликі крововиливи у шкіру (пурпура) і порушення функції тромбоцитів (тромбоцитії); в результаті покращання засвоєння глюкози в окремих випадках може знизитись рівень цукру в крові.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 0,3 г, по 0,6 г; капс. м'які по 300 мг, по 600 мг; р-н для ін'єкцій по 12 мл (300 мг), по 24 мл (600 мг) р-н для ін'єкцій, 300 ОД/12 мл, р-н для інфузій 3% по 20 мл в амп., р-н для інфузій 1,2% по 50 мл у фл.

Торгова назва:

I. Альфа-Ліпон, ЗАТ "Київський вітамінний завод"

Діаліпон, ВАТ "Фармак"

Ліпоєва кислота, Одеське ВХФП "Біостимулятор" у формі ТОВ

Тіоктодар, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"

II. Берлітіон® 300 ОД, Берлітіон® 600 ОД, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина

н/д

Берлітіон® 300 ораль, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)" та "Haupt Pharma Berlin GmbH", Німеччина

Еспа-Ліпон 200, Еспа-Ліпон 600, Еспа-Ліпон-Ін'єкц. 300, Еспа-Ліпон-Ін'єкц. 600, "Esparma GmbH", Німеччина

н/д

Еспа-Ліпон® 200, Еспа-Ліпон® 600, Еспа-Ліпон® ін'єкц. 300, Еспа-Ліпон® ін'єкц. 600, "Esparma GmbH", Німеччина

Тіогама®, Тіогама® турбо, "Woerwag Pharma GmbH & Co. KG", Німеччина

Тіоктацид® 600 HR, "MEDA Manufacturing GmbH" для "MEDA Pharma GmbH & Co.KG", Німеччина

н/д

Тіоктацид® 600Т, "Baxter Oncology GmbH" для "MEDA Pharma GmbH & Co.KG",

Німеччина/Німеччина

4. ПУЛЬМОНОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ПРИ ОБСТРУКТИВНИХ ЗАХВОРЮВАННЯХ ДИХАЛЬНИХ ШЛЯХІВ

4.1. Бронходилататори

4.1.1. Адреностимулятори

4.1.1.1. Селективні β_2 -агоністи (короткої та пролонгованої дії)

4.1.1.1.1. β_2 -агоністи короткої дії

4.1.1.1.2. β_2 -агоністи пролонгованої дії

4.1.1.2. Неселективні β -агоністи

4.1.2. М-холінолітики (короткої та пролонгованої дії)

4.1.2.1. М-холіноблокатори пролонгованої дії

4.1.2.2. М-холіноблокатори короткої дії

4.1.2.3. Комбіновані препарати

4.1.3. Ксантини

4.1.3.1. Теофілін

4.1.3.2. Комбіновані препарати

4.1.3.3. Доксофілін

4.2. Глюкокортикостероїди

4.2.1. Інгаляційні глюкокортикостероїди

4.2.2. Системні глюкокортикостероїди

4.2.3. Комбіновані препарати (ІКС+пролонговані β_2 -агоністи)

4.3. Інші засоби для системного застосування при обструктивних захворюваннях дихальних шляхів

4.4. Стабілізатори мембран гладких клітин та блокатори лейкотриєнових рецепторів

4.4.1. Стабілізатори мембран гладких клітин

4.4.1.1. Кромони

4.4.1.2. Кетотифен

4.4.2. Антагоністи лейкотриєнових рецепторів

4.5. Стимулятори дихання

4.5.1. Дихальні аналептики

4.6. Муколітичні засоби

4.6.1. Муколітики прямої дії

4.6.1.1. Неферментні

4.6.1.2. Ферментні муколітики

4.6.2. Муколітики непрямої дії

4.6.2.1. Секретолітики

4.6.2.2. Мукорегулятори

4.6.2.3. Стимулятори сурфактанту

4.6.3. Легеневі сурфактанти

4.6.4. Експекторанти

4.6.4.1. Експекторанти рефлексорної дії

4.6.4.2. Мукокінетики

4.6.4.3. Мукогідратанти

4.6.4.4. Стимулятори бронхіальних залоз

4.6.5. Комбіновані препарати та інші

4.7. Протикашльові препарати

4.7.1. Наркотичні протикашльові засоби

4.7.2. Ненаркотичні протикашльові засоби

4.7.3. Комбіновані протикашльові засоби

В даному розділі розміщено ЛЗ для етіотропного, патогенетичного та симптоматичного лікування хворих із бронхообструктивними захворюваннями дихальних шляхів (БА, ХОЗЛ). БА та ХОЗЛ розвиваються внаслідок персистуючого запалення бронхів, супроводжуються зворотною або фіксованою бронхообструкцією. Лікування необхідно включати патогенетичну базисну (протизапальну та бронхолітичну терапію - за допомогою, головним чином, ГКС, антиІgE, антагоністів лейкотриєнів, інших засобів для системного застосування при обструктивних захворюваннях дихальних шляхів, бронхолітиків пролонгованої дії) та симптоматичну (контроль симптомів за допомогою бронхолітиків короткої дії) терапію. При інфекційних загостреннях додаються а/б, за умови надлишкового продукування мокроти – відхаркуючі засоби (муколітики, мукокінетики). Шляхи введення ЛЗ, що застосовуються для лікування хворих із бронхообструктивними захворюваннями дихальних шляхів – інгаляційний, per os, парентеральний. Якщо існує інгаляційна форма ЛЗ, перевага віддається інгаляційному шляху введення (через дозовані аерозольні інгалятори, інгалятори сухого порошку, при загостреннях БА та ХОЗЛ – застосування через небулайзери. Інгаляційний шлях – найбільш фізіологічний шлях при захворюваннях дихальних шляхів, який дозволяє створити місцево високу концентрацію ЛЗ в бронхіальному дереві, підвищує ефективність, зменшує кількість і тяжкість системних ефектів, зменшує вірогідність взаємодій ЛЗ, тощо)

Бронходилататори

Бронходилататори застосовуються в лікуванні бронхообструктивних захворювань як для симптоматичного лікування (зняття або зменшення г. симптомів) так і з метою досягнення та підтримки тривалої бронходилатації в базисній терапії в якості контролюючих медикаментів. До бронходилататорів відносяться:

- ..Ф0В7 адреностимулятори (селективні β_2 -агоністи короткої та пролонгованої дії та неселективні β -агоністи),
- ..Ф0В7 м-холінолітики (короткої та пролонгованої дії),
- ..Ф0В7 ксантини (теофілін, доксофілін, амінофілін),
- ..Ф0В7 комбіновані препарати (селективні β_2 -агоністи короткої дії + М-холінолітик короткої дії).

Вибір між інгаляційними бронхолітиками залежить від клінічної форми бронхообструктивного захворювання, ступеня тяжкості перебігу захворювання, індивідуальної відповіді на них щодо зменшення симптомів, супутньої патології, виникнення побічних ефектів.

Якщо немає протипоказань в якості симптоматичної терапії перевагу мають селективні β_2 -агоністи короткої дії (сальбутамол, фенотерол): вони мають швидкий початок бронхолітичного ефекту (через 5 – 7 хв), який є дозозалежним і триває на протязі 4-6 год. Застосування неселективного β -адреностимулятора, орципреналіну, по можливості, краще уникати, зважаючи на наявність виражених побічних проявів. Адреналін, стимулятор α - і β -адренорецепторів, використовують для невідкладної терапії АР негайного типу.

Інший бронхолітик короткої дії - інгаляційний м-холінолітик іпратропію бромід - викликає дещо меншу бронходилатацію, характеризується дозозалежним ефектом з більш повільним початком і дещо більшою тривалістю дії, ніж β_2 -агоністи короткої дії.

Комбінація бронхолітичних засобів короткої дії з різними механізмами дії (β_2 -агоністів і холінолітиків) дає можливість збільшити ступінь бронходилатації, отримати більш виражене і більш тривале покращення ОФВ1 та зменшення гіперінфляції легень, ніж при застосуванні кожного з бронхолітиків окремо. При цьому зменшується вірогідність розвитку побічних ефектів, тахіфілаксії при довготривалому лікуванні β_2 -агоністами.

Бронхолітики пролонгованої дії застосовуються в базисній терапії БА та ХОЗЛ, при БА – лише в комплексі із ІКС, при ХОЗЛ – можливо в монотерапії. Пролонгованої дії інгаляційні β_2 -агоністи (сальметерол, формотерол) спричиняють більш сильний і стійкий бронхолітичний ефект, мають деяку протизапальну дію; тривалість їх дії – 12 год і більше (початок дії формотеролу такий же швидкий, як у бронхолітиків короткої дії).

Пролонгованої дії холінолітик (тіотропіум) діє протягом 24 год і більше, спричиняє стабільний, значно сильніший ефект ніж іпратропіум, має протизапальну дію, характеризується високою безпечністю та хорошою переносимістю хворими.

Теофіліни є бронхолітиками другого вибору. Вони мають менше виражену бронхолітичну дію, потенційно токсичні, характеризуються варіабельним метаболізмом при певних станах, супутніх захворюваннях і одночасному призначенні разом з іншими медикаментами. З метою підвищення ефективності лікування ці ЛЗ можуть додаватись до попередньо призначених бронхолітиків першого вибору (β_2 -агоністів і/або холінолітиків) при тяжкому перебігу БА та ХОЗЛ, або призначатись у якості альтернативи при неможливості проведення інгаляційної бронхолітичної терапії.

Пролонговані теофіліни в низьких дозах, що додаються до низьких доз ІКС (при середній тяжкості персистуючої БА), або до високих доз ІКС (при тяжкій персистуючій БА) можуть покращувати контроль над захворюванням.

Крім можливої додаткової бронходилатації, теофіліни мають деяку протизапальну дію при довготривалій терапії БА та ХОЗЛ низькими дозами, підвищують силу дихальних м'язів, відновлюють знижену чутливість хворих ХОЗЛ в умовах оксидантного стресу до ГКС.

4.1.1. Адреностимулятори

4.1.1.1. Селективні β_2 -агоністи

Селективні β_2 -агоністи (селективні агоністи β_2 -адренорецепторів, селективні β_2 -стимулятори) поділяються на β_2 -агоністи короткої та пролонгованої дії.

При БА β_2 -агоністи короткої дії застосовуються при потребі, у разі необхідності (за наявності симптомів). При контрольованому перебігу БА не рекомендується їх застосування більше 8 вдохів на добу.

При легкій інтермітуючій БА рекомендується також профілактичний прийом інгаляційних β_2 -агоністів короткої дії перед фізичним навантаженням або перед ймовірним впливом алергену (ступінь доказовості А). При загостреннях БА – легкому та середньої тяжкості на амбулаторному етапі β_2 -агоністи короткої дії призначаються 2 – 4 інгаляції кожні 20 хв протягом першої години. Потім їх доза змінюється в залежності від тяжкості загострення. При легких загостреннях та добрій відповіді на початкову терапію - продовжити інгаляції 2 – 4 вдихи кожні 3 – 4 год протягом 24–48 год, при помірному загостренні, при неповній відповіді на початкову терапію - продовжити прийом – 6 – 10 вдихів кожні 1 – 2 год, додати препарати інших груп. При поганій відповіді - продовжити прийом - до 10 вдихів (краще через спейсер) або повну дозу через небулайзер з інтервалами менше 1 год.

Якщо у пацієнта ПОШвид збільшується до ≥ 80 % від належних або індивідуально кращих, і утримується на такому рівні протягом 3 – 4 год, додаткове лікування не потрібне.

На госпітальному етапі - інгаляційні β_2 -агоністи короткої дії застосовують постійно протягом 1 год (рекомендовано через небулайзер).

При ХОЗЛ β_2 -агоністи короткої дії застосовуються як в якості симптоматичної терапії (ступінь доказовості А), так і призначаються регулярно у якості базисної терапії для попередження або зменшення персистуючих симптомів.

При загостренні в амбулаторних умовах – рекомендується збільшення дози β_2 -агоністів короткої дії (ступінь доказовості А). При лікуванні загострення в умовах стаціонару β_2 -агоністи короткої дії мають перевагу перед іншими бронхолітиками (ступінь доказовості А). Рекомендується збільшити дозу та/або частоту застосування, комбінувати β_2 -агоністи короткої дії з холінолітиками, використовувати спейсери або небулайзери.

Інгаляційні β_2 -агоністи пролонгованої дії застосовуються в базисній бронхолітичній та протизапальній терапії БА в комплексі з ІКС (але не замість них і не в монотерапії), починаючи із III ступеня (ступінь доказовості А), як в окремих пристроях доставки, так і в комбінаціях із ІКС в одному пристрої доставки.

При використанні β_2 -агоністів пролонгованої дії необхідно притримувались наступних рекомендацій:

- ∴ Ф0В7 β_2 -агоністи пролонгованої дії призначаються у тих випадках, коли регулярне застосування ІКС в добових дозах, рекомендованих відповідно тяжкості перебігу БА (дивись п.2), недостатне для адекватного контролю БА; перш ніж вирішувати питання щодо збільшення дози ІКС, рекомендовано до низьких доз ІКС додавати β_2 -агоністи пролонгованої дії з подальшим моніторингом стану хворого;
- ∴ Ф0В7 не розпочинати лікування β_2 -агоністами пролонгованої дії при загостренні БА;
- ∴ Ф0В7 припинити прийом β_2 -агоністів пролонгованої дії, якщо немає покращення стану хворого;
- ∴ Ф0В7 переглянути прийом β_2 -агоністів пролонгованої дії при досягненні адекватного контролю БА.

Якщо контроль БА підтримується протягом ≥ 3 місяців при застосуванні комбінації низьких доз ІКС + β_2 -агоніст пролонгованої дії, прийом β_2 -агоністу пролонгованої дії можна відмінити (ступінь доказовості Д).

При ХОЗЛ β_2 -агоністи пролонгованої дії застосовуються регулярно у якості базисної терапії (мають перевагу перед базисним застосуванням β_2 -агоністів короткої дії) починаючи з II стадії.

β_2 -агоністи з обережністю застосовують при гіпертіреозидизмі, подовженні QT-інтервалу на ЕКГ, АТГ. При вагітності, якщо є потреба в призначенні високих доз, застосовується лише інгаляційний шлях введення. Парентеральні β_2 -агоністи можуть впливати на міометрій та можуть викликати кардіальні проблеми. При діабеті виникає ризик розвитку кетоацидозу (особливо при в/в введенні). Побічні дії β_2 -агоністів – тремор, знервованість, головний біль, судоми, серцебиття. Інші побічні явища - тахікардія, аритмії, периферична вазодилатація, ішемія міокарду, порушення сну. Є дані щодо виникнення парадоксального бронхоспазму, ангіоедеми, кропив'янки, гіпотензії, колапсу. Застосування високих доз може призвести до гіпокаліємії.

4.1.1.1.1. β_2 -агоністи короткої дії

.:Ф0В7 **Сальбутамол (Salbutamol)***

Фармакотерапевтична група: R03AC02 - протиастматичні препарати. Селективні агоністи β_2 -адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія: бронхолітична дія; у терапевтичних дозах діє на бета-2-адренорецептори мускулатури бронхів з мінімальною або повною відсутністю дії на бета-1-адренорецептори серця; викликає бронходилатацію у хворих з оборотною обструкцією дихальних шляхів, що виникає внаслідок БА, хр. бронхіту та емфіземи легенів; застосовують як для купірування г. нападу бронхоспазму, так і для тривалого лікування з метою профілактики астматичних нападів; після інгаляційного застосування від 10% до 20% введеної дози досягає НДШ, решта - залишається у системі доставки або у носоглотці, звідки всмоктується; частина дози, що досягла дихальних шляхів, абсорбується у тканини легенів та потрапляє в кровообіг, але не метаболізується в легенях; початок дії припадає на 4-5 хв після інгаляції, тривалість дії становить 4 - 6 год.

Показання для застосування: лікування та профілактика нападу ядухи при БА; ХОЗЛ та емфіземи легень; профілактика нападу астми, пов'язаного з фізичним навантаженням або можливим контактом з алергенами; обструктивний с-м у дітей; бронхоспазм різного походження.

Спосіб застосування та дози: інгаляційний шлях - дозований аерозоль, 100 мкг/доза; дорослі і діти старше 4 років: при г. бронхоспазмі - 1 – 2 інгаляційні дози (наступний прийом – не раніше ніж через 4 год); профілактика нападів ядухи, зумовлених навантаженням, - 2 дози перед фізичним навантаженням; профілактика перед можливим контактом з передбачуваним алергеном - за 10-15 хв інгаляційно 1 доза; при тривалому застосуванні – 1-2 інгаляції 3-4 р/добу з інтервалом не менше 3 год (не рекомендується застосування більше 10 доз на добу); дітям старше 2 років - для лікування нападів ядухи – 1 інгаляція одноразово, для системної терапії - по 1 інгаляції 3-4 р/добу; парентерально - при г. станах, які супроводжуються бронхоспазмом (в т.ч. БА) в/м вводять по 500 мкг (0,5 мг) (8 мкг на 1 кг маси тіла) кожної четвертої години, в/в введення у вену протягом 2-5 хв – 250 мкг (0,25мг) (4 мкг на 1 кг маси тіла), якщо необхідно, то повторюють через 15 хв; при в/в введенні починають з дози 5 мкг/хв, підвищуючи дозу до 10 мкг/хв, потім - до 20 мкг/хв з інтервалами 15-35 хв, за необхідності; добова доза при в/м введенні може становити до 2 мг/добу; при в/в введенні – до 1 мг/добу; перорально застосовують капсули з модифікованим вивільненням - дорослим і підліткам старше 12 років призначають по 1 капс. 2 р/добу (8 мг 2 р/добу); загальна добова доза не повинна перевищувати 16 мг, застосування вищих доз зазвичай не дає додаткової терапевтичної користі, але може підвищувати ймовірність виникнення побічних ефектів; капс. з модифікованим вивільненням необхідно приймати до їди вранці і ввечері, не розжовуючи, з достатньою кількістю рідини; тривалість лікування залежить від особливостей і тяжкості захворювання.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: імунна система - реакції гіперчутливості (ангіоневротичний набряк, кропив'янку, бронхоспазм, гіпотензію та колапс); метаболічні розлади – гіпокаліємія; нервова система - тремор, головний біль, гіперактивність; серцево-судинна система – тахікардія, порушення серцевого ритму, включаючи фібриляцію, суправентрикулярну тахікардію та екстрасистолію, периферична вазодилатація; дихальна система та органи грудної клітки - парадоксальний бронхоспазм; ШКТ - подразнення слизових оболонок рота та глотки; скелетно-м'язова система - м'язові судороги.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: аерозоль для інгаляції, дозований, 100 мкг/дозу по 200 доз у балонах, р-н для інгаляції по 2.5 мг/2.5 мл у небулах, р-н для ін'єкцій, 0,5 мг/мл по 1 мл в амп., капс. з модифікованим вивільненням по 8 мг.

Торгова назва:

I. Сальбутамол-МФ, ТОВ "Мікрофарм"

II. Асталін, "Cipla", Індія

Вентилор, "Exir Pharmaceutical Co.", Іран

Вентолін™ Евохалер™™, GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A." для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Польща/Великобританія

Вентолін™ небули, "GlaxoWellcome GmbH & Co" для "GlaxoSmithKline Export Limited", Німеччина/Великобританія

Саламол-Еко, "Norton Waterford T/A IVAX Pharmaceuticals"; "IVAX Pharmaceuticals s.r.o." для "Norton Healthcare Ltd", Ірландія/Чеська Республіка/Великобританія

Саламол-Еко Легке Дихання, "Norton Waterford T/A IVAX Pharmaceuticals"; "IVAX Pharmaceuticals s.r.o." для "Norton Healthcare Ltd", Ірландія/Чеська Республіка/Великобританія

Сальбугексал, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG"; "HEXAL POLSKA Sp. z.o.o." підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина/Польща/Німеччина,

Сальбутамол, "GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A." для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Польща/Великобританія

Сальбутамол, Laboratorio Aldo-Union, S.A. для UAB "INTELI GENERICS NORD", Іспанія/Литва **н/д**

.:Ф0В7 **Фенотерол (Fenoterol)***

Фармакотерапевтична група: R03AC04 - засоби, що застосовуються при обструктивних захворюваннях дихальних шляхів. Селективні агоністи β_2 -адренорецепторів..

Основна фармакотерапевтична дія: бронхолітична дія; симпатоміметичний засіб, який у терапевтичній дозі вибірково стимулює β_2 -адренорецептори, при використанні більш високих доз стимулює β_1 -адренорецептори; розслабляє гладку мускулатуру бронхів і судин та запобігає розвитку бронхоспастичних реакцій, зумовлених впливом гістаміну, метахоліну, холодного повітря та алергенів (реакції гіперчутливості негайного типу); зразу після застосування блокує вивільнення медіаторів запалення і бронхообструкції з опасистих клітин; після застосування у більш високих дозах відмічалось посилення мукоциліарного кліренсу; при високій концентрації у плазмі, яка частіше досягається при пероральному або в/в способі введення,

відмічається зниження скоротливої активності матки; β-адренергічний вплив на серцеву діяльність, такий як збільшення частоти і сили серцевих скорочень, зумовлений судинною дією, стимуляцією β2-адренорецепторів, а при застосуванні доз, що перевищують терапевтичні, – стимуляцією серцевих β1-адренорецепторів; на відміну від впливу на гладку мускулатуру бронхів, системна дія β-агоністів є приводом для розвитку толерантності; терапевтичний ефект чиниться шляхом місцевого впливу на дихальні шляхи.

Спосіб застосування та дози: дозований аерозоль для інгаляцій, 100 мкг, 200 мкг/доза, призначається, 1 – 2 інгаляційних дози по потребі; у більшості випадків для швидкого полегшення симптомів нападу БА достатньо 1 дози, якщо через 5 хв дихання полегшується незначно, можна повторити інгаляцію; якщо напад не знімається 2 дозами та виникає потреба у подальшій інгаляції, хворий повинен негайно звернутися за невідкладною допомогою; профілактика астми, індукованої фізичним навантаженням - 1 – 2 інгаляції на один прийом, максимум до 8 доз на день; БА та інші стани із зворотним звуженням дихальних шляхів - 1 – 2 інгаляції на один прийом, якщо необхідні повторні інгаляції, то не більше 8 інгаляцій на день.

Показання для застосування: симптоматичне лікування г. астматичних нападів; профілактика проявів, що індукують астму; симптоматичне лікування БА та інших станів з оборотним звуженням дихальних шляхів, наприклад ХОЗЛ.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: тремор скелетних м'язів, знервованість, головний біль, запаморочення, тахікардія та серцебиття; гіпокаліємія; кашель, місцеве подразнення, зрідка – про парадоксальну бронхоконстрикцію; нудота, блювання, підвищена пітливість, слабкість, міальгія, м'язові судоми; після застосування високих доз - зниження діастолічного АТ, підвищення систолічного АТ, аритмія; шкірні АР; в окремих випадках - психічне збудження.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіпертрофічна обструктивна кардіоміопатія, тахіаритмія; вагітність (I триместр), годування груддю; гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: аерозоль для інгаляцій, дозований, 100 мкг/дозу по 10 мл, по 15 мл (300 доз [0,03 г]) у балонах, 200 мкг/дозу по 15 мл.

Торгова назва:

I. Беровент-МФ, ТОВ "Мікрофарм"

II. Беротек Н, "Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co KG" підрозділ "Boehringer Ingelheim International GmbH", Німеччина.

4.1.1.1.2. β2-агоністи пролонгованої дії

∴ Ф0В7 **Сальметерол (Salmeterol)***

Фармакотерапевтична група: R03AC12 - протиазматичні засоби. Адренергічні препарати для інгаляційного застосування. Селективні агоністи β2-адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія: частковий агоніст β2-адренорецепторів пролонгованої дії; призначають для підтримуючої терапії й з метою профілактики бронхоспазма; ефективний для попередження нічних нападів ядухи, а також попереджує бронхоспазм, викликаний фізичним навантаженням; селективний агоніст β2-адренорецепторів пролонгованої дії (12 год); є більш ефективним засобом для попередження гістамініндукованого бронхоспазму та викликає більш тривалу (не менше 12 год) бронходилатацію, ніж агоністи β2-адренорецепторів короткої дії; сильний і довготривалий інгібітор звільнення з опасистих клітин гістаміну, лейкотрієнів та простагландину D2; пригнічує ранню та пізню стадію АР; після введення однієї дози пригнічення пізньої стадії триває до 30 год, коли бронходилатаційний ефект вже відсутній; одноразове застосування зменшує гіперреактивність бронхів; має додаткову, не бронходилатаційну активність, однак повне клінічне значення цього не до кінця вивчене; механізм цієї активності відмінний від протизапального ефекту ГК, застосування яких не слід припиняти або зменшувати дозу при застосуванні сальметеролу.

Показання для застосування: профілактика нападів усіх видів БА (у тому числі нічної та астми фізичного навантаження), лікування хр. обструктивного бронхіту та інших захворювань, які супроводжуються оборотною обструкцією бронхів; не відноситься до засобів невідкладної допомоги і не повинен використовуватися для лікування нападів БА.

Спосіб застосування та дози: для досягнення повного терапевтичного ефекту при лікуванні оборотної обструкції дихальних шляхів необхідно регулярне застосування препарату; початок бронходилатації після інгаляції настає через 10 - 20 хв і триває 12 год, що особливо важливо для хворих з нічними нападами БА, ХОЗЛ і хр. бронхіту та для хворих з нападами, що провокуються фізичним навантаженням; у зв'язку з можливістю розвитку побічної дії, пов'язаної з передозуванням цієї групи ліків, збільшення дози та частоти застосування повинно проводитися лише лікарем; пацієнтам, яким тяжко застосовувати інгалятор, рекомендується використовувати спеціальну насадку-спейсер; рекомендовано дорослим 2 інгаляції (2 x 25 мкг) 2 р/добу, при тяжкій обструкції дихальних шляхів дозу можна збільшити до 4 інгаляцій (4 x 25 мкг) 2 р/добу; дітям старше 4 років - 2 інгаляції (2 x 25 мкг) 2 р/добу; недостатність клінічних даних застосування для лікування дітей до 4 років не дозволяє призначати препарат хворим цієї вікової групи.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: імунна система - висип, анафілактична реакція, включаючи набряк та ангіоневротичний набряк, бронхоспазм та анафілактичний шок; метаболічні розлади – гіперглікемія; нервова система – тремор, головний біль; серцево-судинна система – тахікардія (виникає частіше при застосуванні доз вище за 50 мкг 2 р/добу), порушення серцевого ритму, включаючи передсердну фібриляцію, суправентрикулярну тахікардію та екстрасистолію; дихальна система та органи грудної порожнини - подразнення ротоглотки та парадоксальний бронхоспазм; скелетно-м'язова система та опорно-руховий апарат - судоми м'язів, артралгія.

Протиопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ: аерозоль для інгаляцій, дозований, 25 мкг/дозу по 120 доз (3 мг).

Торгова назва:

II. Сальметер, "Dr.Reddy's Laboratories Limited", Індія

Серевент™ Евохалер™, "GlaxoWellcome Operations"; "GlaxoWellcome Productions"; "GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A.", Великобританія/Франція/Польща

н/д

Серобід, "Cipla Ltd", Індія.

□ □ □

∴ Ф0В7 **Формотерол (Formoterol)***

Фармакотерапевтична група: R03AC13 - адренергічні препарати для місцевого застосування. Селективні агоністи β2-адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія: агоніст β2-адренорецепторів пролонгованої дії; призначають для підтримуючої терапії БА в поєднанні з протизапальними засобами (ІКС), а не в монотерапії з метою профілактики бронхоспазма; ефективний для попередження нічних нападів ядухи, а також попереджує бронхоспазм, викликаний фізичним навантаженням; не застосовують для клікування загострень БА; при його призначенні дозу ГК не знижують; селективний агоніст β2-адренорецепторів; справляє бронхорозширюючу дію у пацієнтів з оборотною обструкцією дихальних шляхів; діє швидко (початок дії в межах 1-3 хв), і його ефект зберігається протягом 12 год після інгаляції; при застосуванні в терапевтичних дозах вплив на серцево-судинну систему є мінімальним і спостерігається лише в окремих випадках; гальмує вивільнення гістаміну і лейкотрієнів з пасивно сенсibilізованих легенів людини; ефективно попереджує бронхоспазм, спричинений алергенами, фізичним навантаженням, холодним повітрям, гістаміном чи метахоліном, оскільки бронхорозширюючий ефект препарату є вираженим протягом 12 год після інгаляції, підтримуюча терапія дозволяє у більшості випадків забезпечити необхідний контроль бронхоспазму при хр. захворюваннях легенів як протягом дня, так і вночі.

Спосіб застосування та дози: при БА для регулярної підтримуючої терапії (в комбінації із ІКС) доза становить 12-24 мкг 2 р/добу; за необхідності додатково можна застосувати 12-24 мкг/добу; з метою профілактики бронхоспазму, що спричинений фізичним навантаженням або невідворотною дією відомого алергену, за 15 хв до передбачуваного контакту з алергеном або до навантаження слід інгалювати вміст 1 капс. (12 мкг); хворим на БА тяжкого перебігу може знадобитися разова доза 24 мкг; для дітей 5 років і старше при БА або іншому захворюванні з оборотною обструкцією дихальних шляхів доза для регулярної підтримуючої терапії становить 12 мкг 2 р/добу.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: кістково-м'язова система – тремор, судоми, міалгії; серцево-судинна система - відчуття серцебиття, тахікардія; ЦНС - головний біль, збудження, запаморочення, відчуття тривоги, нервозність, безсоння; дихальна система - посилення бронхоспазму, місцеві реакції, подразнення глотки; інші - реакції гіперчутливості (тяжка артеріальна гіпотензія, кропив'янка, ангіоневротичний набряк, свербіж, екзантема); периферичні набряки, зміна смакових відчуттів, нудота.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату; вагітність, період годування груддю; вік до 5 років.

Форми випуску ЛЗ: капс., що містять порошок для інгаляцій, по 12 мкг.

Торгова назва:

II. Зафірон, "Adamed" Sp. z.o.o, Польща.

□ □ □

4.1.1.2. Неселективні β2-агоністи

∴ Ф0В7 **Орципреналін (Orciprenaline)**

Фармакотерапевтична група: R03AB03 - протиастматичний засіб для інгаляційного застосування. Неселективний агоніст β2-адренорецепторів.

Основна фармакотерапевтична дія: адреностимулятор в основному непрямі дії, що володіє деякою вибірковістю у відношенні β2-адренорецепторів, як бронходилататор менш безпечний в порівнянні із селективними β2-агоністами короткої і пролонгованої дії, тому що частіше викликає аритмії й інші побічні ефекти; справляє значний бронхолітичний ефект, лікує та запобігає розвитку бронхоспазму, стимулюючи β2-адренорецептори; після інгаляції ефект розвивається через 10–15 хв, досягаючи максимуму через 1–1,5 год, і продовжується 3–6 год.

Показання для застосування: лікування нападів задишки, спричиненої скороченням гладкої мускулатури бронхів при БА та ХОЗЛ.

Спосіб застосування та дози: дорослі та діти старше 12 років - 1–2 дози при потребі; за необхідності повторні дози застосовуються не раніше, ніж через 20–30 хв після першої; застосовувати препарат у наступний раз можна через 4 год; не слід застосовувати більше 12 доз/добу; препарат у разовій дозі можна застосовувати також дітям старше 3 років.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: відчуття тривоги та втоми; ШКТ - нудота, блювання, відчуття неприємного смаку; головний біль та запаморочення, підвищення АТ, гіпергідроз, тремтіння та скорочення м'язів, тахікардія та інші види порушень серцевого ритму, періодичне посилене серцебиття, гіпокаліємія; місцеве подразнення, АР; кашель, парадоксальний бронхоспазм і посилення задишки.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату, тахікардія та інші види аритмій, період лактації.

Форми випуску ЛЗ: аерозоль дозований для інгаляцій 750 мкг/доза

Торгова назва:

I. Астмовент-МФ, ТОВ "Мікрофарм"

□

II. Астмопент, "GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A." для "GlaxoSmithKline Export Ltd",

н/д

Польща/Великобританія

4.1.2. М-холіноблокатори

Бронхолітичний ефект іпратропію броміду менш виражений, ніж у β2-агоністів, початок дії більш повільний, дія більш тривала (бронхолітичний ефект триває до 8 год) (ступінь доказовості А). Тривалість дії пролонгованого М-холінолітика тіотропіуму броміду – більше 24 год (ступінь доказовості А).

Чутливість М-холінорецепторів бронхів не зменшується з віком, що дозволяє застосовувати М-холіноблокатори у хворих ХОЗЛ літнього й старечого віку. У М-холіноблокаторів відсутня кардіотоксична дія, що уможливує їхнє застосування в пацієнтів з порушеннями діяльності серцево-судинної системи. На

відміну від β_2 -агоністів, холіноблокатори не викликають вазодилатації й зниження pO_2 . М-холіноблокатори зменшують секрецію залоз слизової оболонки носа й бронхіальних залоз, однак мукоциліарий кліренс не пригнічується інгаляційними м-холіноблокаторами. До М-холіноблокаторів не виникає тахіфілаксії при повторному застосуванні, їх можна застосовувати тривалий термін без зменшення ефективності. Холінолітики короткої дії при БА на всіх ступенях застосовується в якості симптоматичної терапії при потребі при неможливості або неефективності застосування β_2 -агоністів. При середньої тяжкості і тяжких загостреннях БА додаються до β_2 -агоністів і спричиняють додатковий бронхолітичний ефект, призначати краще через спейсер великого об'єму або небулайзер.

М-холінолітики – основні ліки в лікуванні ХОЗЛ. Інгаляційне призначення М-холіноблокаторів рекомендується при всіх ступенях тяжкості ХОЗЛ. При легкому ХОЗЛ застосовуються М-холіноблокатори короткої дії при потребі, при ХОЗЛ середньої тяжкості та тяжкому М-холіноблокатори застосовують постійно; при цьому можливо збільшення дози препаратів короткої дії, застосування їх при потребі та планово в базисній терапії, починаючи із II стадії.

Застосування М-холіноблокаторів тривалої дії (тіотропію бромід) показане починаючи із II стадії захворювання. Постійний прийом М-холіноблокаторів тривалої дії поліпшує функцію легенів, зменшує задишку, поліпшує якість життя, знижує частоту й тривалість загострень ХОЗЛ.

Тривале застосування М-холіноблокаторів поліпшує якість сну у хворих ХОЗЛ і зменшує кількість загострень захворювання.

4.1.2.1. М-холіноблокатори короткої дії

∴ Ф0В7 **Іпратропію бромід (Ipratropium bromide)***

Фармакотерапевтична група: R03BB01 - протиастматичні препарати для інгаляційного застосування.

Основна фармакотерапевтична дія: неселективний М-холіноблокатор; блокує різні підтипи (M_1 , M_3) М-холінорецепторів у дихальних шляхах; активною речовиною є іпратропію бромід — конкурентний антагоніст нейромедіатору ацетилхоліну; блокує мускаринові рецептори гладкої мускулатури трахеобронхіального дерева і пригнічує рефлекторну бронхоконстрикцію; запобігає опосередкованій ацетилхоліном стимуляції чуттєвих волокон блукаючого нерва при впливі різних факторів; чинить як виражений бронхолітичний, так і профілактичний ефект; викликає зменшення секреції залоз слизової носа і бронхіальних залоз; бронхолітичний ефект настає через 5–10 хв після інгаляції, досягає максимуму до кінця першої години і зберігається в середньому протягом 5–6 год після інгаляції.

Показання для застосування: для базисної терапії хворих ХОЗЛ; для профілактики бронхоспазмів при БА в комбінації з β -адреноміметиками або як монотерапію за наявності протипоказань або чутливості до останніх.

Спосіб застосування та дози: для лікування дорослих і дітей старше 12 років - 40 мкг 3–4 р/добу; в особливих випадках для досягнення максимального ефекту на ранніх стадіях лікування для дорослих початкова доза може бути збільшена до 80 мкг 3–4 р/добу; для дітей віком від 6 до 12 років терапевтична доза становить 40 мкг 2–3 р/добу; термін лікування залежить від тяжкості та перебігу захворювання і визначається індивідуально.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сухість у роті, біль у горлі; при потрапленні препарату до очей зрідка можуть спостерігатися легкі оборотні порушення акомодатії; дихальна система - кашель, парадоксальний бронхоспазм; АР - кропив'янка, ангіоневротичний набряк.

Протипоказання до застосування ЛЗ: І триместр вагітності; гіперчутливість до атропіноподібних речовин і до неактивних компонентів препарату, закрито кутова глаукома; дозування препарату 40 мкг/дозу не рекомендується застосовувати у дітей молодше 6 років.

Форми випуску ЛЗ: аерозоль дозований для інгаляцій, 40 мкг/доза, капсули з порошком для інгаляцій.

Торгова назва:

ІІ: Іправент, "Cipla Ltd", Індія.

□ □ □

4.1.2.2. М-холіноблокатори пролонгованої дії

∴ Ф0В7 **Тіотропію бромід (Tiotropium bromide)***

Фармакотерапевтична група: R03BB04 - протиастматичний засіб, що застосовується інгаляційно.

Основна фармакотерапевтична дія: переважний блокатор M_3 -холінорецепторів у дихальних шляхах (блокує також M_1 -холінорецептори); у порівнянні з іпратропію бромідом більш активний і діє триваліше, але дія розвивається повільніше; є специфічним антихолінергічним агентом тривалої дії; має подібну спорідненість з підтипами мускаринових рецепторів M_1 до M_5 ; у дихальних шляхах інгібіція M_3 -рецепторів приводить до розслаблення гладкої мускулатури; конкурентний та зворотний антагонізм був продемонстрований на рецепторах людського та тваринного походження; у доклінічних дослідженнях *in vitro* та *in vivo* бронхопротективний ефект був дозозалежний та тривав більше 24 год; тривалість ефекту, певно, зумовлена дуже повільним вивільненням із M_3 -рецепторів, що проявляє $T_{1/2}$, і є значно довшим, ніж спостерігався з іпратропіумом; як N-четвертинний антихолінергік, є місцево (бронхо-) селективним при інгаляційному застосуванні, він демонструє прийнятний терапевтичний діапазон до виявлення системних антихолінергічних ефектів; дисоціація із M_2 -рецепторів є швидшою, ніж M_3 в функціональному дослідженні *in vitro*; M_3 – більше прийнятний (кінетично контрольований) рецептор підтипу селективності, ніж M_2 ; висока ефективність та повільна дисоціація з рецепторами клінічно корелює зі значною та тривалою бронходилатацією в пацієнтів з ХОЗЛ; бронходилатація після інгаляції є в першу чергу місцевим ефектом на дихальні шляхи, що не є системним.

Показання для застосування: підтримуюча терапія при ХОЗЛ; профілактика загострень захворювання.

Спосіб застосування та дози: рекомендована доза 1 інгаляція вмісту 1 капс. на день за допомогою інгаляційного пристрою; інгаляцію слід робити в один і той же час доби.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - сухість у роті, запор; дихальна система – кашель, місцеве подразнення гортані; хрипота, носова кровотеча; серцево-судинна система - тахікардія; суправентрикулярна тахікардія, фібриляція передсердя, відчуття серцебиття; сечостатева система -

утруднене сечовипускання і затримка сечі (у схильних до цього чоловіків); нервова система – запаморочення; АР - висипання, кропив'янка, свербіж, ангіоневротичний набряк, інші реакції гіперчутливості; нечіткість зору, г. глаукома; бронхоспазм, викликаний інгаляцією.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: **капс. з порошком для інгаляцій, 18 мкг/доза.**

Торгова назва:

II. Спірива, "Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG" підрозділ "Boehringer Ingelheim International GmbH", Німеччина

□ □ □

4.1.2.3. Комбіновані препарати

Використання β-адреностимуляторів (сальбутамолу та фенотеролу) у комбінації з М-холіноблокаторами короткої дії (іпратропію броміду) дозволяє підсилити бронхорозширюючу дію й істотно зменшити сумарну дозу β-адреностимуляторів і тим самим знизити ризик побічної дії останніх. Переваги цієї комбінації: вплив на дві патогенетичні ланки бронхообструкції й швидка бронхолитична дія. Для цієї мети існують зручні комбінації препаратів в одному інгаляторі.

При БА застосовується при неможливості застосування або неефективності β2-агоністів.

При с-мі стомлення дихальної мускулатури найкращий ефект досягається при використанні небулайзерів.

При стабільному ХОЗЛ приводить до більш вираженого й тривалого збільшення ОФВ₁, ніж при використанні кожного препарату окремо, і не викликає ознак тахіфілаксії протягом лікування 90 днів і більше.

∴ Ф0В7 **Іпратропія бромід + фенотерол (Ipratropii bromidi + fenoterol)***

II. Беродуал® Н, аерозоль дозований по 10 мл (200 доз) у металевих балончиках з дозованим клапаном, 1 доза містить іпратропію броміду 21 мкг; фенотеролу гідроброміду 50 мкг, "Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG" підрозділ "Boehringer Ingelheim International GmbH"

□ □ □

∴ Ф0В7 **Іпратропія бромід + сальбутамол (Ipratropii bromidi + salbutamol)***

II. Дуолін, аерозоль дозований для інгаляцій, 1 доза аерозолу містить сальбутамолу - 100.0 мкг, іпратропію броміду - 20.0 мкг, "Cipla Ltd", Індія.

□ □ □

4.1.3. Ксантини

4.1.3.1 Теофілін

Препарати теофіліну застосовуються при БА як бронхолітики другого вибору в якості симптоматичної терапії (короткої дії), пролонгованої дії теофіліни в комбінації із ІКС – в якості базисної терапії на III – IV ступенях БА (при неможливості або неефективності пролонгованої дії β2-агоністів), при тяжких загостреннях БА в умовах стаціонару показано парентеральне введення.

При ХОЗЛ теофіліни призначаються при недостатній ефективності холінолітиків і β-адреностимуляторів. Хоча вони виявляють менш виражену бронходилатуючу дію, але їх прийом може призводити до зменшення легеневої гіпертензії, підвищення діурезу, стимуляція ЦНС, посилення роботи дихальних м'язів, що може бути корисними у деяких хворих. Можуть спричиняти додатковий ефект при призначенні з малими дозами β2-агоністів, але при такій комбінації зростає ризик побічних ефектів, зокрема гіпокаліємії.

При використанні препаратів теофіліну (короткої й пролонгованої дії) рекомендоване визначення концентрації теофіліну в крові на початку лікування, кожні 6—12 міс, а також після зміни доз і препаратів.

Метаболізм у пацієнтів, які палять, більш інтенсивний, ніж у пацієнтів, які не палять, що проявляється у зменшенні T_{1/2} до 4 – 5 год і потребує призначення препарату в більш високих дозах.

∴ Ф0В7 **Теофілін (Theophylline)***

Фармакотерапевтична група: R03DA04 - протиастматичні засоби для системного застосування. Теофілін.

Основна фармакотерапевтична дія: бронхорозширювальна дія; алкалоїд; механізм дії зумовлений переважно блокуванням аденозинових рецепторів, пригніченням фосфодієстераз, підвищенням вмісту внутрішньоклітинного цАМФ, зниженням внутрішньоклітинної концентрації іонів кальцію; внаслідок чого розслаблюється гладенька мускулатура бронхів, ШКТ, жовчовивідних шляхів, матки, коронарних, церебральних і легневих судин, зменшується периферичний судинний опір; підвищує тонус дихальної мускулатури (міжреберних м'язів та діафрагми), знижує опір легневих судин і поліпшує оксигенацію крові, активує дихальний центр довгастого мозку, підвищує його чутливість до вуглекислого газу, поліпшує альвеолярну вентиляцію, що призводить до зниження тяжкості та частоти епізодів апное; усуває ангіоспазм, підвищує колатеральний кровотік та насичення крові киснем, зменшує перифокальний і загальний набряк мозку, знижує лікворний і, відповідно, внутрішньочерепний тиск; поліпшує реологічні властивості крові, зменшує тромбоутворення, гальмує агрегацію тромбоцитів (пригнічуючи фактор активації тромбоцитів і простагландин F₂альфа), нормалізує мікроциркуляцію; виявляє протиалергічний ефект, пригнічуючи дегрануляцію опасистих клітин і знижуючи рівень медіаторів алергії (серотоніну, гістаміну, лейкотрієнів); підсилює нирковий кровотік, виявляє діуретичну дію, зумовлену зниженням канальцевої реабсорбції, збільшує виведення води, іонів хлору, натрію.

Показання для застосування: різні форми бронхоспазму, зокрема при БА, хр. обструктивному бронхіті, емфіземі легенів.

Спосіб застосування та дози: дозу препарату підбирають індивідуально залежно від тяжкості захворювання, маси тіла пацієнта, віку, особливостей метаболізму у осіб, що палять; при пероральному застосуванні у дорослих початкова доза звичайно становить 0,3 г 1 р/добу, через 3 доби за відсутності серйозних побічних ефектів дозу можна підвищити до підтримуючої – 0,6 г (по 0,3 г 2 р/добу), у випадку переважно нічних та ранкових нападів – 0,6 г одноразово ввечері; підвищення доз можливе тільки за умови доброї переносимості; у пацієнтів, що палять, початкова доза становить 0,3 г 1 р/добу, яку при добрій переносимості поступово збільшують кожні 2 дні на 0,3 г до підтримуючої – 0,9-1,2 г (0,6 г ввечері, 0,3-0,6 г вранці); у осіб з масою тіла менше 60 кг добова доза становить 0,3 г (1 р/добу або розподіляючи дозу: 0,2 г

вечері, 0,1 г вранці); при масі тіла менше 40 кг початкова доза становить 0,2 г 1 р/добу, підтримуюча – 0,4 г (по 0,2 г 2 р/добу); у дітей 12-16 років (при масі тіла 40-60 кг) початкова доза становить 0,3 г 1 р/добу, через 3 доби при добрій переносимості дозу можна збільшити до підтримуючої – 0,6 г (по 0,3 г 2 р/добу); у дітей 6-12 років (при масі тіла 20-40 кг) початкова доза становить 0,2 г 1 р/добу, через 3 доби при добрій переносимості дозу можна збільшити до підтримуючої – 0,4 г (по 0,2 г 2 р/добу); у дітей 3-6 років (при масі тіла до 20 кг) початкова доза становить 0,1 г 1 р/добу, через 3 доби при добрій переносимості дозу можна збільшити до підтримуючої – 0,2 г (по 0,1 г 2 р/добу); при парентеральному застосуванні препарат вводять в/в повільно, попередньо розводять у 10 - 20 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду; при появі прискорення серцебиття, запаморочення, нудоти швидкість введення знижують або переходять на крапельне введення (вводять зі швидкістю 30 - 50 крапл./хв.); дорослим препарат призначають по 10 мг/кг маси тіла, у середньому, від 600-800 мг/добу, розподілених на 1-3 введення; пацієнтам з низькою масою тіла дозу препарату зменшують до 400-500 мг/добу, при цьому в перше введення – не більше 200-250 мг; дітям 6-17 років препарат призначають у дозі 13 мг/кг маси тіла, дітям молодше 6 років – 16 мг/кг/добу в 1-3 введення; тривалість лікування залежить від тяжкості та перебігу захворювання, чутливості до препарату та може становити від декількох днів до двох тижнів.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: запаморочення, головний біль, тахікардія, занепокоєння, порушення сну, анорексія, нудота, блювання, біль в ділянці шлунка.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, гіперфункція щитовидної залози, г. інфаркт міокарда, субаортальний стеноз, екстрасистолія, епілепсія та інші судомні стани, вагітність та період лактації; з обережністю слід призначати при виразковій хворобі шлунка і дванадцятипалої кишки; протипоказаний дітям до 14 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,3 г, табл. пролонгованої дії по 100 мг, капс. пролонгованої дії по 200 мг, 350 мг, р-н для ін'єкцій 2 % по 5 мл або по 10 мл в амп.

Торгова назва:

I. Еуфілін-Дарниця, Неофілін, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця",

Еуфілін-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я",

Еуфілін-Н 200, БАТ "Фармак"

Теопек, ЗАТ «НВЦ «Борщагівський ХФЗ»

Теофедрин, Державне хіміко-фармацевтичне підприємство "ІнтерХім-1" НАН України **н/д**

Трифедрин, Державне хіміко-фармацевтичне підприємство "ІнтерХім-1" НАН України **н/д**

II. Теотард, "KRKA", Unifarm, Словенія,

Теофілін-200, -300, "Advance Remedies Pvt Ltd" для "ТОВ АРВІН ГРУП", Індія/Латвія **н/д**

4.1.3.2 Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Теофілін + ефедрин (Theophylline + Ephedrine)**

I. Трифедрин ІС, табл., 1 табл. теофіліну безводного 100 мг, ефедрину гідрохлориду 12 мг, бафеталу (фенобарбіталу) 10 мг, БАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім"

∴ Ф0В7 **Теофілін + кофеїн + фенобарбітал + парацетамол + ефедрин + беладонна + цитизин (Theophylline + Kofeine + Phenobarbital + Paracetamole + Ephedrine + Belladone + Cytisine)**

I. Теофедрин® ІС, табл.; 1 табл. містить теофіліну безводного 0,1 г, кофеїну безводного (у перерахунку на моногідрат) 50 мг, бафеталу (фенобарбіталу) 20 мг, парацетамолу 0,2 г, ефедрину гідрохлориду 20 мг, беладони екстракту сухого 3 мг, цитизину 0,1 мг, виробництва БАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім"

4.1.3.3 Доксофілін

∴ Ф0В7 **Доксофілін (Doxofylline)***

Фармакотерапевтична група: R03DA11 - похідне ксантину, протиастматичний засіб. Спазмолітичні засоби, які розслаблюють гладкі м'язи кровоносних судин, а також бронхів та інших внутрішніх органів.

Основна фармакотерапевтична дія: бронхолітична дія; діє виключно на гладенькі м'язи бронхів та легеневих судин, що призводить до бронходилатації; не має стимулюючої дії на ЦНС та не впливає на роботу серця, судин та нирок; біологічний T_{1/2} становить понад 6 год, тому дозволяється триразове застосування препарату на добу, що забезпечує постійний та ефективний рівень в плазмі.

Показання для застосування ЛЗ: лікування та профілактика бронхообструктивного с-му при БА, ХОЗЛ, емфіземі легень.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дози встановлюються індивідуально залежно від віку, ваги та особливостей метаболізму хворого; середня добова доза для дорослих становить 800 – 1200 мг (1 табл. 2 – 3 р/добу); дітям шкільного віку (6-12 років) по ½ табл. 2 – 3 р/добу (12 – 18 мг/кг на добу).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, блювання, біль в епігастральній ділянці, дратівливість, головний біль, безсоння, екстрасистолія, тахипное; у поодиноких випадках – гіперглікемія, альбумінурія; в разі передозування існує ймовірність виникнення тяжкої серцевої аритмії і судомних нападів (тонічних, клонічних).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату або до інших похідних ксантину; г. інфаркт міокарду; знижений АТ; дитячий вік до 6 років; період годування грудьми.

Форми випуску ЛЗ: табл. 400 мг

Торгова назва:

II. Аерофілін, "Ей.Би.Си. Фармасьютіци АТ" Турин-Італія, ексклюзивний дистриб'ютор в Україні:

Тов. МЕГАКОМ

4.2. Глюкокортикостероїди

ГКС застосовуються як в якості базисної протизапальної терапії бронхообструктивних захворювань, так і в якості симптоматичного лікування при загостреннях (парентеральні ГКС). В лікуванні бронхообструктивних захворювань застосовуються місцево (ІКС) і системно (див. розділ «Ендокринологія. Лікарські засоби»). Перевагу мають інгаляційні форми завдяки високому терапевтичному індексу - ефективність/безпечність, показані як протизапальні контролюючі засоби у хворих персистоючою БА всіх ступенів тяжкості.

Інгаляційні глюкокортикостероїди

ІКС пригнічують запалення дихальних шляхів, знижують підвищену бронхіальну гіперреактивність, покращують легеневу функцію, упереджують, контролюють симптоми, зменшують частоту і тяжкість загострень, покращують якість життя хворих БА, знижують смертність при БА. ІКС показані для базисного лікування БА, якщо: потреба в β -адреностимуляторах короткої дії виникає частіше 2-х разів на тиждень; є нічні пробудження із-за БА частіше 1 разу на тиждень; за останні 2 роки було ≥ 2 загострень БА, що потребували введення системних ГКС або бронхолітиків через небулайзер. Регулярне застосування ІКС зменшує ризик виникнення загострень.

При регулярному для досягнення найкращого ефекту, симптоми БА звичайно стають менш вираженими до 3—7 дня лікування. Планове застосування ІКС на протязі місяця або дещо довше значно зменшує запалення дихальних шляхів (бронхіальна гіперреактивність знижується значно повільніше). При палінні (в даний час або в анамнезі) ефективність ІКС знижується (необхідно призначати більш високі дози).

Встановлені приблизно рівні по силі дії дози різних ІКС, що застосовуються за допомогою різних інгаляційних систем доставки. Легенева депозиція (ефективність, безпечність) ІКС залежать не тільки від хімічної речовини (спорідненості з ГК рецепторами, ліпофільності, кон'югації з протеїнами, тощо), але і від інгаляційної системи доставки. ІКС у безфреонових аерозольних інгаляторах (HFA), в яких діюча речовина знаходиться в формі р-ну (беклазон еко), майже вдвічі більш потужні, ніж ті, що містять суспензію. ІКС у вигляді сухого порошку також мають більш високу легеневу депозицію, ніж звичайні фреонмістні дозовані інгалятори, а застосування препаратів у формі порошку із засобами доставки, що активуються вдихом, особливо зручно, якщо пацієнт не може використовувати аерозольні інгалятори (якщо є проблеми з координацією рухів, патологія суглобів, тощо).

ІКС призначають при персистоючій БА усіх ступенів тяжкості. При легкій БА призначають низькі добові дози ІКС (200-500 мкг беклометазону, 200-400 мкг будесоніду, 100-250 мкг флютиказону, 200-400 мкг мометазону фуurato), при середньої тяжкості БА - низькі дози ІКС в комбінації з інгаляційними β 2-агоністами пролонгованої дії, як в окремих доставкових пристроях, так і в фіксованій комбінації, або середні (> 500 -1000 мкг беклометазону, > 400 -800 мкг будесоніду, > 250 -500 мкг флютиказону, > 400 -800 мкг мометазону фуurato) - високі (>1000 -2000 мкг беклометазону, >800 -1600 мкг будесоніду, >500 -1000 мкг флютиказону, >800 -1200 мкг мометазону фуurato) добові дози ІКС, при тяжкому перебігу - ІКС у середніх - високих добових дозах в комбінації з інгаляційними β 2-агоністами пролонгованої дії, можливо в одній лікарській формі (дивись табл.1).

Високі дози ІКС призначають при недостатній ефективності стандартної інгаляційної терапії та тривале їх застосування рекомендується, якщо є достовірна перевага над більш низькими дозами. Не рекомендується перебільшувати рекомендовані високі дози. Якщо є потреба в призначенні ще більших доз, це треба робити під пильним наглядом спеціаліста. Застосування високих доз може мінімізувати потребу в оральних ГКС. Однак слід пам'ятати, що в цьому випадку можливе пригнічення функцій кори надниркової залоз, збільшується ризик розвитку побічних проявів.

При тривалому застосуванні ІКС у високих дозах можливий розвиток глаукоми й катаракти. Враховуючи можливість побічних ефектів, ІКС потрібно застосовувати в мінімальних ефективних дозах.

Якщо симптоми БА контрольовані протягом 3 місяців, дозу ІКС поступово знижують: якщо БА контролюється середніми-високими дозами ІКС – 50 % зниження дози з 3-х місячним інтервалом (ступінь доказовості В), при контролі БА на низьких дозах – перейти на однократне добове дозування (ступінь доказовості А), попередивши пацієнта, що при загостренні або зниженні ПОШвид потрібно повернутися до колишньої дози.

Інгаляцію ІКС, особливо великих доз, краще проводити з аерозольних інгаляторів з використанням спейсерів великого об'єму, що значно збільшує легеневу депозицію, зменшує орофарингеальну, чим зменшується кількість і вираженість побічних проявів (орофарингеального кандидозу, тощо).

Побічні прояви терапії ІКС: високі дози, при довготривалому застосуванні можуть викликати адренальну супресію, такі пацієнти потребують "прикриття стероїдами" в стресових ситуаціях (напр., оперативне втручання). У дітей високі дози можуть викликати адреналові кризи. Застосування надмірних доз треба уникати.

Застосування високих доз ІКС асоціюється із інфекціями НДШ, в тому числі і пневмонією, у хворих ХОЗЛ похилого віку.

При тривалому застосуванні високих доз ризик розвитку глаукоми, катаракти; осиплість голосу, орофарингеальний кандидоз. Вкрай рідко – висипання, ангіоедема, парадоксальний бронхоспазм, депресія, порушення сну, зміни поведінки (гіперактивність, роздратованість).

Ризик розвитку орофарингеального кандидозу можна зменшити застосовуючи спейсер, після кожної інгаляції рекомендовано полоскати ротову порожнину, при розвитку кандидозу – антифунгіальні засоби (див. розділ «Антимікробні та антигельмінтні засоби») на тлі продовження терапії ІКС.

ГК системної дії (орально) можуть призначатися при загостреннях БА коротким курсом, починаючи з високих доз (40 – 50 мг/добу) декілька днів. Пацієнти, в кого погіршення наступило швидко, зазвичай швидко відповідають на таку терапію. При легких загостреннях прийом СКС може бути різко припинений, але в кого контроль БА поза загостреннями був частковий, неповний, зменшення дози має бути поступовим.

ГК можуть застосовуватися в якості базисної контролюючої терапії у деяких хворих тяжкою БА, яка не контролюється іншими терапевтичними опціями, однак їх використання має бути обмеженим вважаючи на ризик розвитку значних побічних ефектів такої терапії.

З метою досягнення астма-контролю бажане використання мінімальних ефективних доз системних глюкокортикостероїдів, а при можливості рекомендується зменшити їх дозу чи цілком припинити їх прийом, перейшовши на високі дози інгаляційних глюкокортикостероїдів (2000 мкг/добу), комбінацію останніх і пролонгованої дії бронхолітиків.

Переключення пацієнта після тривалого лікування системними ГК на ІКС необхідно робити в період ремісії, поступово знижуючи дозу.

При ХОЗЛ при проведенні базисної терапії перевага віддається ІКС, а не ОКС. У пацієнтів III, IV стадій захворювання (тяжкий, дуже тяжкий перебіг) з постбронходилататорним ОФВ1 < 50 % належних та анамнезом частих загострень додатково до бронхолітиків призначається регулярне базисне лікування інгаляційними ГК (беклометазон, будесонід, флутиказон, мометазон) в помірних та високих дозах.

Довготривале призначення ОКС в базисній терапії ХОЗЛ не рекомендується, зважаючи на відсутність наявної вигоди, небажані системні наслідки і побічну дію такої терапії (стероїдна міопатія, м'язева слабкість, зниження функціональних можливостей, легенева недостатність).

Однак, інгаляційні ГК призначаються в довготривалій базисній терапії ХОЗЛ (у хворих III, IV стадій захворювання, при ОФВ1 < 50 % належних, частих (3 та більше за останні три роки) загостреннях). При цьому зменшується частота тяжких загострень, кількість госпіталізацій, покращується загальний стан здоров'я та якість життя хворих, знижується смертність обумовлена всіма причинами при ХОЗЛ.

4.2.1. Інгаляційні глюкокортикостероїди

∴ Ф0В7 **Беклометазон (Beclometasone)*** (також див. п.16.2.1.1.5. розділу «Оториноларингологія. Лікарські засоби», п.18.2.4.2.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

Фармакотерапевтична група: R03BA01 - протиастматичні засоби. Глюкокортикоїди.

Основна фармакотерапевтична дія: місцева протизапальна та антипроліферативна дія; ІКС зі значною місцевою протизапальною та антипроліферативною дією; звужує судини та пригнічує пізню стадію АР; у рекомендованих дозах не призводить до серйозних негативних ускладнень терапії, які можуть з'явитися після застосування системних ГК; механізм дії ще достатньо не вивчений; ефект розвивається поступово протягом одного тижня, тому не застосовується для лікування г. астматичного нападу; при застосуванні у вигляді аерозольної суспензії відкладається у роті і носових ходах, трахеї, бронхах і легенях.

Показання для застосування: БА, головним чином у випадках, коли неефективні звичайні бронходилататори і кромолін-натрій; є одним з основних компонентів базисного профілактичного лікування БА.

Спосіб застосування та дози: початкова доза повинна відповідати тяжкості захворювання; якщо застосовується фреонвміщуючий інгалятор, для пацієнтів, які потребують високої дози ІКС, початкова доза повинна становити 1000 мкг/добу; дозу препарату потім можна скоригувати до досягнення контролю над симптомами астми або зменшити до мінімально ефективної залежно від індивідуальної реакції хворого; дорослим рекомендовано (в тому числі похилого віку) 1000 мкг/добу; доза може бути збільшена до 2000 мкг/добу; після стабілізації стану пацієнта дозу можна зменшити; загальна добова доза може призначатися за два, три або чотири прийоми; для отримання оптимального результату беклометазон повинен застосовуватися регулярно, навіть у період відсутності симптомів; дітям застосовувати не рекомендується.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: кандидоз (кандидозний стоматит) порожнини рота та горла (частота цього ускладнення підвищується при дозах беклометазону дипропіонату, що перевищують 400 мкг/добу); подразнення горла - охриплість або відчуття, що у горлі дере; головний біль, нудота, неприємні смакові відчуття, жовтяниця; парадоксальний бронхоспазм.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; туберкульоз легень; вагітність, період лактації (рекомендується лише в обґрунтованих випадках).

Форми випуску ЛЗ: аерозоль дозований для інгаляцій, 1 доза містить 50 мкг, 100 мкг, 250 мкг.

Торгова назва:

II: Альдецин, "Schering-Plough Labo N.V." власна філія "Schering-Plough Corporation" для "Schering-Plough Central East AG", Бельгія/США/Швейцарія	☐ ☐
Беклазон-Еко, "Norton Waterford T/A IVAX Pharmaceuticals"; "IVAX Pharmaceuticals s.r.o." для "Norton Healthcare Ltd", Ірландія/Чеська Республіка/Великобританія	☐ ☐ ☐
Беклат, "Cipla Ltd", Індія	☐ ☐ ☐
Беклофорт™ Евохалер™, "Chiesi Farmaceutici S.p.A." та "GlaxoWellcome Productoin" для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Італія/Франція/Великобританія	☐ ☐ ☐
Бекотид Евохалер, "Chiesi Farmaceutici S.p.A." та "GlaxoWellcome Productoin" для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Італія/Франція/Великобританія	☐ ☐
Кленіл®, "Chiesi Farmaceutici S.p.A." та "GlaxoWellcome Productoin" для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Італія/Франція/Великобританія	н/д
Кленіл® Джет, "Chiesi Farmaceutici S.p.A." та "GlaxoWellcome Productoin" для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Італія/Франція/Великобританія	н/д

∴ Ф0В7 **Будесонід (Budesonide)*** (також див. п.3.6.5.1. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби», п.18.2.4.2.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

Фармакотерапевтична група: R03BA02 - препарати для лікування обструктивних захворювань дихальних шляхів. Глюкокортикоїди.

Основна фармакотерапевтична дія: місцева протизапальна та антипроліферативна дія; ГКС з сильною місцевою протизапальною дією; спорідненість з ГКС рецепторами є приблизно в 15 разів більша ніж у преднізолону; протизапальна дія зумовлює зменшення бронхіальної обструкції як на ранньому, так і на пізньому етапі АР; знижує активність гістаміну та метахоліну; після інгаляційного застосування швидко абсорбується; пікова концентрація у плазмі досягається в межах 60 хв після початку розпилення та становить приблизно 4 нмоль/л після застосування дози 2 мг; у дорослих легенево розподілення будесоніду, що застосовується через небулайзер, становить приблизно 15% від номінальної дози.

Показання для застосування: базисна протизапальна терапія і лікування загострень БА, ХОЗЛ, для лікування саркоїдозу, поліпозу носа (перед і після оперативного лікування), у випадках підвищеної резистентності до β-агоністів і у випадках загрози набряку легенів, спричиненого токсичною дією хлору, фосгену та інших отруйних речовин.

Спосіб застосування та дози: дозування є індивідуальним; якщо добова доза не перевищує 1 мг, всю дозу можна застосовувати одноразово; якщо потребуються вищі добові дози, дозу слід розділити на 2 застосування на добу; початкова доза має становити - діти старше 6 місяців 0,25 – 0,5 мг/добу (дозу можна підвищити до 1 мг/добу); дорослі 1-2 мг/добу; для підтримуючого лікування - діти старше 6 місяців 0,25 – 2 мг/добу; дорослі 0,5 – 4 мг/добу (у дуже тяжких випадках дозу можна підвищити ще більше); після застосування одноразової дози ефекту слід очікувати через кілька год - повний терапевтичний ефект досягається лише через декілька тижнів лікування; підтримуюча доза має бути якомога нижчою; для пацієнтів, які застосовують пероральні стероїди, на початку переходу з пероральних стероїдів пацієнт має бути у відносно стабільному стані, протягом 10 днів застосовують високу дозу у комбінації з дозою перорального ГК, яку застосовували раніше; після цього пероральну дозу слід поступово зменшувати до найменшого можливого рівня, наприклад, на 2,5 мг преднізолону або еквівалента на місяць; у дітей, які не можуть вдихати через насадку, можна застосовувати дихальну маску.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: захриплість голосу, відчуття сухості в горлі; при довготривалому застосуванні у високих дозах можливий розвиток мікозу глотки і гортані.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; I триместр вагітності.

Форми випуску ЛЗ: суспензія для інгаляцій, 0,25 мг/мл, 0,5 мг/мл по 2,0 мл, порошок для інгаляцій, 100, 200, 400 мкг/дозу, аерозоль дозований для інгаляцій 1 вдих - 200 мкг.

Торгова назва:

II. Будекорт®, "Cipla Ltd", Індія,	☐ ☐ ☐
Пульмікорт, "AstraZeneca AB", Швеція,	☐ ☐ ☐
Пульмакс, "Norton Waterford T/A IVAX Pharmaceuticals"; "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Ірландія/Чеська Республіка	н/д
Тафен®Новолайзер, Lek Pharmaceuticals d.d. підприємство компанії "Sandoz" у співробітництві з "MEDA Pharma GmbH & Co. KG" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d.", Словенія/Німеччина	☐ ☐ ☐

∴ Ф0В7 **Флутиказон (Fluticasone)*** (також див. п.16.2.1.1.5. розділу «Оториноларингологія. Лікарські засоби», п.9.1.1. розділу «Дерматовенерологія. Лікарські засоби», пп.18.2.4.2.1.-18.2.4.2.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

Фармакотерапевтична група: R03BA05 - протиастматичні засоби для інгаляційного застосування. Глюкокортикостероїди.

Основна фармакотерапевтична дія: місцева протизапальна та антипроліферативна дія; при інгаляційному введенні має виражену глюкокортикоїдну протизапальну дію на легені, що виявляється у зменшенні симптоматики та частоти нападів астми, зменшенні симптоматики ХОЗЛ і покращанні функції легенів незалежно від віку, статі, функції легенів, наявності в анамнезі паління та алергологічного статусу; абсолютна біодоступність знаходиться в межах 10-30% номінальної дози залежно від інгаляційного пристрою, що застосовується.

Показання для застосування: БА - профілактичне лікування, легкий перебіг астми (пацієнти, що потребують періодичного симптоматичного лікування бронходилататорами на регулярній основі); помірний перебіг астми (пацієнти, що потребують регулярного протиастматичного лікування, та пацієнти з нестабільною астмою або з погіршенням стану на фоні існуючої профілактичної терапії або терапії одними бронходилататорами); тяжкий перебіг астми (пацієнти з тяжкою хр. астмою); хр. обструктивні захворювання легенів (ХОЗЛ).

Спосіб застосування та дози: застосовується тільки інгаляційно; дозу слід підбирати індивідуально, залежно від клінічного ефекту; початкова доза залежить від тяжкості захворювання; БА - застосовується для

профілактики захворювання і тому повинен застосовуватися регулярно, навіть у період відсутності нападів астми; початок терапевтичної дії спостерігається через 4–7 днів, хоча деяке покращання настає вже через 24 год, особливо у пацієнтів, які раніше не отримували інгаляційні стероїди; дорослі та діти віком від 16 років: 100–1 000 мкг 2 р/добу; легка астма – по 100–250 мкг 2 р/добу; помірна астма – по 250–500 мкг 2 р/добу; тяжка астма – по 500–1000 мкг 2 р/добу; ; дозу препарату потім можна відкоригувати для досягнення контролю за симптомами астми або зменшити до мінімально ефективної залежно від індивідуальної реакції хворого; початкову дозу можна розрахувати як половину добової дози беклометазону дипропіонату або його еквівалента, які пацієнт застосовував у вигляді дозованого інгалятора; діти віком від 4 до 16 років: 50–200 мкг 2 р/добу (застосовувати аерозоль, що містить 50 мкг препарату на дозу; у багатьох дітей астма добре контролюється при застосуванні доз по 50–100 мкг 2 р/добу; у тих пацієнтів, для яких ця доза є недостатньою, покращання може бути досягнуто шляхом збільшення дози до 200 мкг 2 р/добу; діти від 1 до 4 років: оптимальною дозою для досягнення контролю над симптомами астми є 100 мкг 2 р/добу; ХОЗЛ: доза для дорослих: по 500 мкг 2 р/добу; покращання звичайно спостерігається через 3-6 місяців (якщо через 3-6 місяців покращання не настає, необхідно переглянути режим лікування пацієнта).

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: кандидоз порожнини рота та глотки; шкірні реакції гіперчутливості; ангіоневротичний набряк (головним чином обличчя та ротоглотки), респіраторні симптоми (задишка та/або бронхоспазм), анафілактична реакція; с-м Кушинга, кушингоїдні ознаки, пригнічення надниркових залоз, затримка осту у дітей та підлітків, зменшення мінералізації кісток, катаракта, глаукома; відчуття неспокою, розлади сну, зміни поведінки, включаючи гіперактивність та збудженість, охриплість голосу; парадоксальний бронхоспазм; з особливою обережністю слід призначати хворим на активний туберкульоз легенів.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого з компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ: аерозоль для інгаляцій, дозований, 50 мкг/дозу по 120 доз, 250 мкг/дозу по 120 доз, 125 мкг/дозу по 60 доз або по 120 доз, по 250 мкг/дозу по 60 доз; суспензія для інгаляцій, 2 мг/2 мл по 2 мл, 0,5 мг/2 мл по 2 мл у небулах

Торгова назва:

II. Фліксотид, "GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A."; "GlaxoWellcome Production" для	□ □ □
"GlaxoSmithKline Export Limited", Польща/Франція/Великобританія	
Фліксотид Дискус, "GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A."; "GlaxoWellcome Production" для	н/д
"GlaxoSmithKline Export Limited", Польща/Франція/Великобританія	
Фліксотид™ Евохалер™, "GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A."; "GlaxoWellcome Production" для	□ □ □
"GlaxoSmithKline Export Limited", Польща/Франція/Великобританія	
Фліксотид™ Небули™, "GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A."; "GlaxoWellcome Production" для	□ □ □
"GlaxoSmithKline Export Limited", Польща/Франція/Великобританія	
Флохал, "Cipla Ltd", Індія	□ □ □

.: Ф0В7 **Мометазон (Mometasone)*** (також див. п.16.2.1.1.5. розділу «Оториноларингологія. Лікарські засоби», п.9.1.1. розділу «Дерматовенерологія. Лікарські засоби», пп.18.2.4.2.1.-18.2.4.2.2. розділу «Імуномодуючі та протиалергічні засоби»)

Фармакотерапевтична група: R03BA07 - протиастматичні засоби для інгаляційного застосування. Глюкокортикостероїди.

Основна фармакотерапевтична дія: протизапальна терапія БА; має місцеву протизапальну дію; механізм протиалергічних та протизапальних ефектів значною мірою полягає в його здатності знижувати вивільнення медіаторів запалення; суттєво інгібує вивільнення лейкотрієнів з лейкоцитів у пацієнтів, що страждають на алергію, інгібує синтез та вивільнення інтерлейкінів 1, 5, 6, а також фактора некрозу пухлини альфа (IL-1, IL-5, IL-6 та TNFα); він є також сильним інгібітором продукування LT (лейкотрієнів), а крім того – дуже сильним інгібітором продукування Th2-цитокінів, інтерлейкінів 4, 5 (IL-4, IL-5) CD4+ Т-клітинами людини; в дослідженні in vitro продемонстрував спорідненість та здатність до зв'язування з рецепторами ГК людини в 12 разів більшу за дексаметазон, в 7 разів більшу за триамцинолон у ацетонід, в 5 разів більшу за будесонід та в 1,5 рази більшу за флутиказон; в дозах від 200 до 800 мкг/добу покращує функції зовнішнього дихання за показниками пікової швидкості видиху та ОФВ1, знижує потребу в застосуванні інгаляційних β2-агоністів; покращання функції дихання спостерігається вже через 24 год після початку терапії, однак максимальний ефект досягається через 1-2 тижні; при багаторазовому введенні - протягом 4 тижнів у дозах від 200 мкг 2 р/добу до 1200 мкг щодня не було виявлено ознак клінічно значущого пригнічення гіпоталамо-гіпофізарно-надниркової системи (НРА) при будь-якому рівні доз, а помітний рівень системної активності спостерігався лише при дозі 1600 мкг/добу; при використанні доз до 800 мкг/добу ознак пригнічення гіпоталамо-гіпофізарно-надниркової системи не виявлено.

Показання для застосування: БА будь-якого ступеня тяжкості, у тому числі гормонозалежна (пацієнти, що використовують системні чи інгаляційні кортикостероїди) та гормонезалежна (пацієнти, які не досягли достатнього контролю над хворобою, використовуючи інші схеми лікування без використання глюкокортикостероїдів); хр. обструктивні захворювання легенів середнього та тяжкого ступеня тяжкості.

Спосіб застосування та дози: призначається інгаляційно для систематичного лікування дорослих та дітей з 12 років; рекомендовані дози залежать від тяжкості захворювання; БА легкого та середнього ступеня тяжкості - рекомендована початкова доза становить 400 мкг 1 р/добу (інгаляцію рекомендовано проводити ввечері); у деяких пацієнтів, що раніше отримували високі інгаляційні дози ГК, більш ефективний контроль захворювання досягається, коли добова доза 400 мкг поділена на 2 інгаляції (по 200 мкг 2 р/добу); ефективна підтримуюча доза може бути знижена до 200 мкг 1 р/добу з прийомом увечері; доза має визначитися індивідуально і поступово знижуватися до найменшої дози, що забезпечує адекватний контроль перебігу астми; тяжка форма БА - початкова рекомендована доза становить 400 мкг 2 р/добу, що є максимальною рекомендованою дозою, після досягнення ефективного контролю симптомів астми слід поступово знижувати дозу до мінімально ефективної; препарат продемонстрував поліпшення легеневої функції протягом 24 год після першої дози, однак у деяких пацієнтів максимальний позитивний ефект може бути досягнутий не

раніше, як за 1 – 2 тижні чи пізніше; ХОЗЛ - рекомендована доза становить 800 мкг/добу (як правило, 1 р/добу ввечері); у деяких пацієнтів більш ефективний контроль захворювання досягається, коли добова доза 800 мкг поділена на два прийоми.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: кандидоз порожнини рота, фарингіт, дисфонія та головний біль; поодинокі випадки глаукоми, підвищення внутрішньоочного тиску, розвиток катаракти; зберігається потенційна можливість АР (висипи, кропив'янка, свербіж та еритема, а також набряк повік, обличчя, губ та горла).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ: порошок для інгаляцій, дозований 200 мкг/дозу, 400 мкг/дозу по 30 або 60 доз в інгаляторі.

Торгова назва:

II. Асманекс®, "Schering-Plough Ltd" та "Schering-Plough Labo N.V." для "Schering-Plough Central East AG", які є власними філіями "Schering-Plough Corporation", Сінгапур/Бельгія/Швейцарія/США

4.2.2. Системні глюкокортикостероїди

Глюкокортикостероїди оральних та парентеральних лікарських форм – див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»

4.2.3. Комбіновані препарати

Комбіновані препарати (ІКС+продлонгованої дії β₂-агоністи) застосовуються при БА починаючи з III ступеня. Переваги таких комбінацій – компліментарна дія на молекулярному рівні, більш легке та глибоке проникнення в дихальні шляхи, контроль БА досягається на більш низьких дозах ІКС, впевненість в тому, що продлонгованої дії β₂-агоністи не застосовуються в монотерапії, більш зручні в користуванні (один інгалятор, а не два, що значно підвищує комплаєнс).

∴ Ф0В7 **Сальметерол + флутиказон (Salmeterol + Fluticasone) ***

II. Серетид™ Евохалер™, аерозоль для інгаляцій, дозований, 25 мкг/50 мкг/доза, 25/125 мкг/доза, 25 мкг/250 мкг/доза по 120 доз у балонах, 1 доза містить 25 мкг сальметеролу та 50 мкг флутиказону, або 25 мкг сальметеролу та 125 мкг флутиказону, або 25 мкг сальметеролу та 250 мкг флутиказону, "GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A."; "GlaxoWellcome Production" для "GlaxoSmithKline Export Limited", Польща/Франція /Великобританія
Серетид™ Дискус™, "Glaxo Operations UK Limited" для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Великобританія

Серофло®, аерозоль для інгаляцій, дозований, 1 доза містить 25 мкг сальметеролу та 50, 125 або 250 мкг флутиказону, "Cipla Ltd", Індія

Флутисал™, аерозоль для інгаляцій, дозований, 25 мкг/50 мкг по 120 доз; 1 доза аерозолу містить: сальметеролу - 25.0 мкг, флутиказону пропіонату (мікронізованого) - 50.0 мкг; виробництва Midas Care Pharmaceuticals Pvt.Ltd. для "Kusum Healthcare" **н/д**

∴ Ф0В7 **Будесонід + формотерол (Budesonid + Formoterol) ***

II: Симбікорт Турбухалер, порошок для інгаляцій, дозований, 160 мкг/4,5 мкг/доза, 80 мкг/4,5 мкг/доза по 60 доз або 120 доз у турбухалерах, 320 мкг/9,0 мкг/доза по 60 доз у турбухалерах, аерозоль для інгаляцій, дозований по 120 доз (6 мкг/200 мкг/дозу), "AstraZeneca AB", Швеція
Форакорт, 1 доза містить 6 мкг формотеролу та 200 мкг будесоніду, "Cipla Ltd", Індія

4.3. Інші засоби для системного застосування при обструктивних захворюваннях дихальних шляхів

Фенспірид – препарат з протизапальною дією, ефективний при ХОЗЛ у випадках, коли є стероїдорезистентність. При його застосуванні відсутні побічні явища, ефективний при сполученні ХОЗЛ з вісцеральним кандидозом, туберкульозом, опортуністичними інфекціями. Застосовується при легких загостреннях та в курсах базисної терапії при ХОЗЛ I – II стадії. Зменшує продукцію слизу бронхіальними залозами, набряк слизової бронхів, покращує мукоциліарний кліренс, сприяє збільшенню ОФВ₁, РаО₂, зменшенню кашелю, об'єму та пірулентності мокроти. •

∴ Ф0В7 **Фенспірид (Fenspiride) ***

Фармакотерапевтична група: R03DX03 – блокатори Н1-рецепторів; засоби, що діють на респіраторну систему. Інші засоби для системного застосування при обструктивних захворюваннях респіраторної системи.

Основна фармакотерапевтична дія: протизапальна та бронхоконстрикторна дія; властивості зумовлені складним механізмом дії препарату: блокуюча Н1-рецептори гістамінну дія, що обумовлює антигістамінну, спазмолітичну дію на гладку мускулатуру бронхів та запобігає розвитку набряку, зменшує виділення слизу з носа та кількість бронхіального секрету; протизапальна дія, яка є результатом гальмування утворення та секреції факторів запалення (цитокінів, TNFα, похідних арахідонової кислоти, простагландинів, лейкотрієнів, тромбоксану, вільних радикалів); інгібіція α₁-адренорецепторів, які стимулюють секрецію в'язкого слизу.

Показання для застосування: лікування г. та хр. запальних процесів ЛОР-органів та дихальних шляхів (отит, синусит, риніт, ринофарингіт, трахеїт, ринотрахеобронхіт, бронхіт), ХОЗЛ з або без хр. дихальної недостатності, у складі комплексної терапії БА, сезонний та цілорічний алергічний риніт та інші прояви алергії з боку респіраторної системи та ЛОР-органів; респіраторні прояви кору, грипу; симптоматичне лікування коклюшу.

Спосіб застосування та дози: табл., вкриті оболонкою рекомендовано до перорального застосування дорослим та дітям з 14 років; звичайна рекомендована добова терапевтична доза для лікування хр. запальних процесів становить - 2 табл./на добу (вранці та ввечері); для посилення ефекту і/або у разі г. захворювань - 3 табл./добу (вранці, вдень і ввечері); у формі сиропу дітям до 14 років рекомендовано приймати в добовій дозі 4 мг/кг, розділену на 2-3 прийоми: дітям з масою до 10 кг - 10-20 мл/добу, з масою 10-45 кг – 30 -90 мл/добу; тривалість лікування залежить від показання до застосування та перебігу захворювання; мінімальний курс лікування г. станів 7-10 днів, хр. станів - від 2 до 6 місяців.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: розлади травлення, нудота, біль у шлунку, сонливість; у поодиноких випадках - помірна синусова тахікардія, яка зменшується у разі зниження дози; еритема, фіксована пігментна еритема, висип, кропив'янка, набряк Квінке.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 80 мг, сироп по 150 мл (200 мг/100 мл) у фл.

Торгова назва:

II: Ереспал®, "Laboratoires Servier Industrie" для "Laboratoires Servier" □ □ □

4.4. Стабілізатори мембран гладких клітин та блокатори лейкотрієнових рецепторів

4.4.1. Стабілізатори мембран гладких клітин

Основним показанням до призначення стабілізаторів мембран гладких клітин (кромогліцєва кислота та її аналоги, кетотіфен) є попередження бронхообструкції, яка розвивається при БА, при цьому неефективні для зняття загострення БА. Стабілізатори мембран гладких клітин застосовують для попередження симптомів БА, викликаних фізичним навантаженням; інгаляцію проводять за 30 хв до передбачуваного навантаження. Стабілізатори мембран гладких клітин добре поєднуються з іншими препаратами, при регулярних інгаляціях знижують частоту загострень БА, а також дозволяють зменшити дози бронходилататорів і системних ГК. Стабілізатори мембран гладких клітин більш ефективні у дітей старше 4 років, ніж у дорослих. На початку лікування препарати звичайно застосовують 3–4 р/добу, при досягненні оптимального терапевтичного ефекту можливий перехід на підтримуючу дозу, що підбирається індивідуально. Якщо інгаляція порошку препарату викликає бронхоспазм, рекомендується профілактично (за кілька хв) зробити інгаляцію β_2 -агоніста. Профілактичний ефект розвивається поступово, напротязі 2–12 тижнів. Стабілізатори мембран гладких клітин перешкоджають відкриттю кальцієвих каналів та входу кальцію в гладких клітини. Вони пригнічують кальційзалежну дегрануляцію клітин і вихід із них гістаміна, фактора, активуючого тромбоцити, лейкотрієни, в т.ч. повільно реагуючу субстанцію анафілаксії, лімфокіни та інші біологічно активні речовини, які індукують запальні та АР. Стабілізація мембран гладких клітин обумовлена блокадою фосфодієстерази і накопиченням в них цАМФ. Важливим аспектом протиалергічного впливу стабілізаторів мембран гладких клітин являється підвищення чутливості адренорецепторів до катехоламінів. Окрім того, препарати блокують хлорні канали і попереджують, таким чином, деполаризацію парасимпатичних закінчень в бронхах. Вони перешкоджають клітинній інфільтрації слизової оболонки бронхів і гальмують розвиток реакції гіперчутливості уповільненої дії. Деякі з препаратів цієї групи (кетотіфен та ін.) володіють здатністю блокувати H_1 -рецептори (антигістамінна дія). Стабілізатори мембран гладких клітин усувають набряк слизової оболонки бронхів і попереджують (але не знімають) підвищення тонуусу гладких м'язів.

.:Ф0В7 **Кислота кромогліцєва (Cromoglicic acid)*,**** (також див. п.15.5.2. розділу «Офтальмологія. Лікарські засоби»)

Фармакотерапевтична група: R01AC01 – засоби, що застосовуються при бронхообструктивних захворюваннях дихальних шляхів. Препарати, які гальмують вивільнення та активність гістаміну та інших "медіаторів" алергії та запалення.

Основна фармакотерапевтична дія: мембраностабілізуюча, протиалергічна дія; стабілізує мембрани сенсibilізованих гладких клітин; гальмує вхід іонів кальцію; дегрануляцію і вивільнення із них гістаміна, брадикініна, лейкотрієнів, простагландинів та ін. біологічно активних речовин; попереджує розвиток алергічних і запальних реакцій; бронхоспазм та інгібує хемотаксис еозинофілів; має властивість блокувати рецептори, специфічні для медіаторів запалення; тривале використання зменшує частоту приступів БА та полегшує її перебіг; знижує потребу в бронхолітичних препаратах і глюкокортикоїдах.

Спосіб застосування та дози: всередину по 2 капс. (200 мг) 4 /добу за 30 хв перед вживанням їжі і перед сном дорослим і дітям (старшим 12 років); дітям від 2 до 12 років - по 1 капс. (100 мг) 4 р/добу (до 40 мг/кг/добу); дорослим і дітям; інтраназально - по 1 аерозольній дозі в кожен носовий хід 3-4 р/добу; дозований аерозоль для інгаляцій по 1-2 дози 4-6 (до 8) р/добу дорослим і дітям понад 5 років на початку лікування бронхіальної астми; в тяжких випадках БА по 2 дози 6-8 р/добу, при клінічному поліпшенні - по 1 дозі 4 р/добу; для профілактики астми фізичного зусилля безпосередньо перед фізичною роботою можна провести додаткове використання лікувального засобу.

Показання для застосування ЛЗ: БА (включаючи БА, що провокується алергенами, іритантами, холодом, фізичним навантаженням) у дітей і дорослих (профілактика й лікування).

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: подразнення слизової оболонки порожнини носа, глотки, дихальних шляхів, дистонія, рефлексорний кашель, сухість у роті, запаморочення, головний біль, нудота, шкірний висип, шкірний зуд, кропив'янка, артралгія, затримка сечі.

Протипоказання для застосування ЛЗ: гіперчутливість, вагітність (I триместр), вік до 5 років (інгаляції аероз.), до 2 років — інгаляції пор. д/інг.

Форми випуску ЛЗ: аерозоль для інгаляцій, дозований, 1 мг/дозу по 112 або 200 доз у балонах, 5 мг/дозу по 112 доз у балонах.

Торгова назва:

II. Кромітал™, "Midas Care Pharmaceuticals Pvt.Ltd.", Індія

н/д

∴ Ф0В7 **Кетотифен (Ketotifen)***

Фармакотерапевтична група: R06AX17 – засоби, що застосовуються при бронхообструктивних захворюваннях дихальних шляхів. Препарати, які гальмують вивільнення та активність гістаміну та інших "медіаторів" алергії та запалення.

Основна фармакотерапевтична дія: мембраностабілізуюча, антигістамінна дія; гальмує вивільнення гістаміну та ін. медіаторів із гладких клітин і базофілів; неконкурентно блокує H₁-гістамінові рецептори; інгібує фосфодіестеразу; підвищує рівень цАМФ в клітинах; пригнічує сенсibiliзацію еозинофілів рекомбінантними цитокинами людини і їх накопичення в дихальних шляхах; попереджує розвиток симптомів гіперреактивності дихальних шляхів, яка обумовлена фактором активації тромбоцитів або дією алергенів; попереджує розвиток бронхоспазму (не має бронхорозширюючу дію); клінічний ефект розвивається через 6-8 тиж.

Спосіб застосування ЛЗ та дози: всередину, під час їжі, дорослим і дітям понад 3 роки по 1 мг перші 3-4 дні у вечері (можливий седативний ефект), далі 2 мг/доб (по 1 мг вранці і ввечері); при необхідності у дорослих і дітей старших 10 років дозову підвищують до 4 мг (по 2 мг 2 р/добу); сироп: дітям у віці від 6 міс до 3 років - в разовій дозі 2,5 мл - (0,05 мг/кг) 2 р/добу; дітям старшим 3 років - по 5 мл (1 ч.л.) в перші 3-4 дні 1 раз ввечері, потім 2 р/добу (вранці і ввечері).

Показання для застосування ЛЗ: профілактика приступів БА (всі форми); алергічний бронхіт; кропив'янки (г., хр.); atopічний дерматит.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нервова система і органи чуття - седативний ефект, зниження реакційної спроможності, заторможеність, відчуття втоми, легке головокружіння, головний біль, сонливість, рідко – порушення сну, нервозність (особливо у дітей); ЖКТ - сухість в роті, підвищення апетиту, тошнота, рвота, гастралгія, запор; інші - тромбоцитопенія, цистит, збільшення маси тіла, шкірні AP.

Протипоказання для застосування ЛЗ: гіперчутливість, вагітність, годування груддю, дитячий вік до 3 років (табл.) або 6 міс (сироп).

Форми випуску ЛЗ: табл. по 1 мг; сироп, 1мг/5мл по 50 та 100 мл у фл., капс. по 1,375 мг.

Торгова назва:

I. Кетотифен, ЗАТ НВЦ "Борщівський ХФЗ"

Кетотифен, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"

Кетотифен-В, ВАТ "Монформ"

Кетотифен-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

Кетотифен-ЛХ, ЗАТ "Лекхім-Харків"

II Кетотифен ВФЗ, "Polfa" Warsaw Pharmaceutical Works S.A., Польща

Кетотифен Софарма, "Sofarma" JSC, Болгарія

Задітен, "Famar France" для "Novartis Pharma AG", Франція/Швейцарія

Задітен®, "Sandoz Privat Limited" компанія групи "Novartis", Індія

н/д

4.4.2. Антагоністи лейкотрієнових рецепторів

Антагоністи лейкотрієнових рецепторів (монтелукаст, зафірлукаст) — новий клас протиастматичних препаратів, місце й роль яких остаточно не визначені. У дихальних шляхах вони блокують дію лейкотрієнів, зокрема попереджаючи надлишкове утворення секрету в бронхах, набряк слизової оболонки, послабляючи гіперреактивність бронхів і бронхоспазм. Монтелукаст приєднується до терапії хворих на БА легкого та середнього ступенів тяжкості при неадекватному їх лікуванні інгаляційними кортикостероїдами та β₂-адренорецепторами короткої дії. Також, для попередження алерген-індукованого бронхоспазму. Зафірлукаст використовується також з профілактичною метою, може попереджувати розвиток БА.

При цьому антагоністи лейкотрієнових рецепторів неефективні для зняття приступів БА, не застосовуються при загостренні БА. Немає необхідності у зменшенні дози або у відміні кортикостероїдної терапії.

∴ Ф0В7 **Монтелукаст (Montelukast)**

Фармакотерапевтична група: R03DC03 – засоби, що застосовуються при бронхообструктивних захворюваннях дихальних шляхів. Протиастматичний препарат. Блокатор лейкотрієнових рецепторів. Простогландини та їх синтетичні похідні.

Основна фармакотерапевтична дія: протизапальна дія; засіб є антагоністом лейкотрієнів ЛТС₄, ЛТД₄, ЛТЕ₄; має високу спорідненість та селективність до CysLT₁ рецепторів; блокує CysLT₁ рецепторів та попереджує стимуляцію лейкотрієнами клітин мішеней, таких як гладких м'язів бронхів та секреторних залоз; інгібує як ранню, так і пізню фази бронхоконстрикції, причиною якої є антигени.

Спосіб застосування та дози: по 10 мг, 1 р/добу (перед сном) дорослим; 5 мг перед сном – дітям 6–14 років; 4 мг перед сном – дітям 2–5 років.

Показання для застосування ЛЗ: БА легкого й середнього ступеню тяжкості, яка погано контролюється ІГК і β₂-адренорецепторами короткої дії; профілактика нападів ядухи при БА фізичного зусилля; немає бронходилататорного ефекту, тому для зняття нападів БА не використовується.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, безсоння, стомлюваність, млявість, апатія, гриппоподібні симптоми, ларингіт, синусит, отит, часті простудні захворювання у літніх хворих,

артралгія, міалгія, біль у животі, диспепсичні явища, сухість у роті, сверблячка, жовтяниця, лікарський гепатит, алергічні реакції.

Протипоказання для застосування ЛЗ: гіперчутливість, виражена печінкова й/або ниркова недостатність, вік до 6 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, по 10 мг; таблетки жувальні, по 4 мг.

Торгова назва:

II. Зеспіра, "Bilim Pharmaceuticals A.S.", Туреччина

н/д

Вансейр, ABDI IBRAHİM İlaç Sanayi ve Ticaret A.S. для "Tripharma İlaç Sanayi ve Ticaret A.S., Туреччина

н/д

4.5. Стимулятори дихання

Мають обмежене застосування при дихальній недостатності у хворих ХОЗЛ. Вони ефективні тільки при в/в введенні і мають короточасну дію. Стимулятори дихання застосовують обмежено, при наявності протипоказань до ШВЛ або неможливості її проведення. При важкій дихальній недостатності препарати можуть і погіршити стан хворого. Вони мають вузький спектр терапевтичного застосування, їх слід застосовувати тільки під спостереженням лікаря в стаціонарі.

4.5.1. Дихальні аналептики

Аналептики – речовини, які стимулюють активність дихального і судинорухового центрів, відновлюють функцію ЦНС.

Аналептики діють майже на всіх рівнях ЦНС. Але кожний окремий препарат характеризується більш вираженою тропністю відносно окремих відділів ЦНС. Так, наприклад, одні препарати впливають переважно на центри довгастого мозку (бемеGRID, кордіамін, коразол), інші – на спинний мозок (стрихнін).

Збільшення дози аналептиків приводить до генералізації процесів збудження, які супроводжуються підсиленням рефлекторної збудливості. У великих дозах аналептики викликають судоми. Судоми, які пов'язані із збудженням переважно стовбурової частини головного мозку, носять клонічний характер (бемеGRID, коразол, кордіамін), а при дії на спинний мозок розвиваються судоми тетанічного характеру (стрихнін).

Класифікація аналептиків :

1. Аналептики, які діють переважно на центри довгастого мозку - камфора, кордіамін, сульфокамфокаїн, бемеGRID – аналептики прямої дії.
2. Аналептики, які діють через синокаротидні зони, збуджуючи їх – дихальні аналептики - цитітон, лобеліну гідрохлорид – аналептики рефлекторної дії.
3. Аналептики, які діють переважно на спинний мозок - стрихнін.
4. Аналептики, які діють на стовбурову частину і кору головного мозку - етимізол.

На даний час в Україні зареєстрований і використовується тільки Кордіамін – аналептик прямої дії.

..:Ф0В7 **Нікетамід (Nikethamide) ***

Фармакотерапевтична група: R07AB02, дихальні аналептики.

Основна фармакотерапевтична група: аналептик; аналептик змішаного типу дії, механізм дії якого складається з двох компонентів: центрального і периферичного: центральний пов'язаний з безпосереднім впливом на судиноруховий центр довгастого мозку, що приводить до його збудження та опосередкованого підвищення системного АТ (особливо при первісному пригніченні рухового центру); периферичний компонент пов'язаний із збудженням хеморецепторів каротидного синусу, що приводить до збільшення частоти та глибини дихальних рухів; при в/в введенні препарату частішає ритм, зростає частота і глибина дихання, незначно та короткочасно підвищується АТ; препарат не чинить прямого стимулюючого впливу на серце і не виявляє прямого стимулюючого судиннозвужуючого ефекту.

Показання для застосування: колапс, асфіксія, шоківі стани, які виникають під час хірургічних втручань і в післяопераційному періоді, г. і хр. розлади кровообігу, пригнічення дихання у хворих на інфекційні захворювання, отруєння наркотичними, снодійними і анальгетичними засобами.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають п/ш, в/м, в/в повільно; для в/в введення разову дозу препарату розводять у 10 мл 0,9 % р-ну натрію хлориду; вводять за 1 – 3 хв; дорослим призначають по 1 – 2 мл 1 – 3 р/добу; дітям призначають п/ш, залежно від віку, вводять - до 1 року – 0,1 мл; від 1 року до 4 років – 0,15 – 0,25 мл; 5 – 6 років – 0,3 мл; 7 – 9 років – 0,5 мл; 10 – 14 років – 0,8 мл; вищі дози для дорослих п/ш: разова – 2 мл, добова – 6 мл.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: неспокій, м'язові сипання, які починаються з кругових м'язів рота, почервоніння обличчя, свербіж шкірних покривів, блювання, порушення серцевого ритму; АР є поодинокі.

Протипоказання до застосування ЛЗ: схильність до судомних реакцій; вагітність, період лактації; діти віком до 16 років (шприц-тюбик).

Форма випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 25% по 2 мл в амп., шприци-тюбики

Торгова назва:

I. Кордіамін- Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

□

Кордіамін, ТОВ "Стиролбіофарм"

н/д

Кордіамін-Здоров'я, "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

□

4.6. Муколітичні засоби

Мукоактивні засоби впливають на бронхіальну секрецію і широко використовуються для покращання відходження мокроти шляхом зменшення її в'язкості. Для захворювань органів дихання з порушенням секреції притаманне зниження вмісту кислих гідрофільних сіаломуцинів - зменшення водного компонента, і підвищення вмісту нейтральних гідрофобних факомуцинів, що відштовхують воду. Секрет стає в'язким та густим. В інших випадках, бактеріальні ферменти і лізосомальні протеази вторинно змінюють склад сіаломуцинів, внаслідок чого вони втрачають здатність формувати волокнисті структури. Секрет стає рідким і може стікати по бронхіальній стінці внаслідок втрати еластичності. Тому вибір мукоактивної терапії залежить від клінічної ситуації. При сухому кашлі показані препарати, що стимулюють секрецію, при непродуктивному вологому кашлі – препарати, що розріджують мокротиння, при продуктивному вологому кашлі – мукорегулятори.

Муколітичні засоби розділяються:

- ∴ Ф0В7 Муколітичні засоби прямої дії, або власне муколітики
 - Неферментні муколітики
 - Ферментні муколітики
- ∴ Ф0В7 Муколітики непрямої дії
 - Секретолітики
 - Мукорегулятори
 - Стимулятори сурфактанту
- ∴ Ф0В7 Легеневі сурфактанти
- ∴ Ф0В7 Експекторанти
 - Рефлекторної дії
 - Мукокінетики
 - Мукогідратанти
 - Стимулятори бронхіальних залоз
- ∴ Ф0В7 Комбіновані препарати та інші

4.6.1. Муколітичні засоби прямої дії, або власне муколітики

4.6.1.1. Неферментні муколітики

Похідні цистеїну з вільною тіоловою групою (ацетилцистеїн). Механізм дії – розрив дисульфідних зв'язків мукополісахаридів мокротиння, стимуляція функції слизосекретуючих клітин, збільшення синтезу глутатіону, що обумовлює детоксикаційні та антиоксидантні властивості. Препарати мають відхаркуючу, секретомоторну, муколітичну, протикашльову дію, стимулюють синтез сурфактанту. Дія тіолітиків не залежить від вихідного стану секрету, тому вони можуть зробити секрет надмірно рідким. Протипоказані при рідкому мокротинні, “вологих легенях”. Треба обережно використовувати ці засоби у пацієнтів з тяжкою бронхіальною обструкцією та нейро-м'язевою патологією.

∴ Ф0В7 **Ацетилцистеїн (Acetylcysteine)*, ****

Фармакотерапевтична група: R05CB01 - муколітичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: муколітик; розриває дисульфідні зв'язки у молекулах кислих мукополісахаридів мокротиння; зменшує в'язкість бронхіального слизу; зберігає активність і за наявності гнійного секрету (слизу).

Показання для застосування: наявність густого в'язкого слизового або гнійно-слизового мокротиння при таких захворюваннях: хр. бронхолегеневі захворювання: ХОЗЛ, емфізема з бронхітом, хр. бронхіт, бронхоектази; г. бронхолегеневі захворювання: астма із закупоркою бронхів слизом, бронхіт, бронхопневмонія, трахеобронхіт, бронхіоліт, муковісцидоз.

Спосіб застосування та дози: дорослим: - при г. захворюваннях: по 200 мг 3 р/добу; при хр. захворюваннях: по 400 мг/добу протягом 4 - 6 місяців; дітям - при г. захворюваннях: - до 2 років по 50 мг 3 р/добу; від 2 до 12 років - по 100 мг 3 р/добу; у віці 12 років і старше – доза дорослого; при муковісцидозі - по 200 мг 3 р/добу; порентерально дорослим по 3 мл 10% р-ну (300 мг) застосовують глибоко в/м або в/в 1 - 2 р/добу; дітям віком 6 - 14 років - по 1,5 - 2 мл 10% р-ну (150 - 200 мг) застосовують глибоко в/м; молодшим 6-ти років препарат застосовують глибоко в/м з розрахунку 10 мг/кг маси тіла; новонародженим та дітям до 1 року призначають тільки за життєвими показаннями в умовах стаціонару.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: шлунково-кишкові розлади (нудота, блювання, діарея, печіння); АР (шкірні висипання, кропив'янка, свербіж); кровотеча з носа, шум у вухах.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до ацетилцистеїну, тяжкі ураження печінки, нирок, надниркових залоз.

Форми випуску ЛЗ. порошок для приготування р-ну для перорального застосування по 3 г (100, 200, 600 мг) у однодозових пакетах або однодозових спарених пакетах, для 75 мл або 150 мл (20 мг/мл) орального р-ну по 30 г або по 60 г у фл., гранули по 100, 200, 600 мг, гранули для приготування 150 мл (200 мг/5 мл) сиропу для перорального застосування по 60 г у фл., гранули по 40 г або по 60 г для приготування 4 % сиропу у фл., табл. шипучі по 100, 200, 600 мг, табл. по 100, 200 та 600 мг, р-н для ін'єкцій 10 % по 3 мл (300 мг) в амп.

Торгова назва:

I. Ацетал С, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Ацетилцистеїн-ФС, ТОВ "Фарма Старт"	☐
Кофацин, ВАТ "Луганський ХФЗ"	☐
II. Ацестада 100, "Stada Arzneimittel AG", Німеччина	☐
Ацестада 200, "Stada Arzneimittel AG", Німеччина	☐
Ацестада 600, "Stada Arzneimittel AG", Німеччина	☐
Ацетин, "Synmedic Laboratories", Індія	☐
Ацецекс, ТОВ "Фармтехнологія", Республіка Білорусь;	н/д
Ацистеїн, "Bilim Pharmaceuticals A.S" для "Delta Medical Promotions AG", Туреччина/Швейцарія	☐
Ацистеїн для дітей, "Bilim Pharmaceuticals A.S" для "Delta Medical Promotions AG", Туреччина/Швейцарія	☐
Ацистеїн плюс, "Bilim Pharmaceuticals A.S" для "Delta Medical Promotions AG", Туреччина/Швейцарія	☐
АЦЦ® 100, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина,	☐
АЦЦ® 200, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина,	☐
АЦЦ® лонг, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина,	☐
Муконекс; "ABDI IBRAHIM Ilac Sanayi ve Ticaret A.S." для "Tripharma Ilac Senayi ve Ticaret A.S., Туреччина/Туреччина	☐
Флуїмуцил, "Zambon Group S.p.A." та "Zambon Group Switzerland Ltd", Італія/Швейцарія.	☐

4.6.1.2. Ферментні муколітики

Протеолітичні ферменти наразі рідко використовуються внаслідок ризику розвитку кровотеч, деструкції міжальвеолярних перетинок. Трипсин зараз не застосовується. Хімотрипсин використовується переважно при гнійно-некротичних процесах.

∴ Ф0В7 **Хімотрипсин (Chymotrypsin)**

Фармакотерапевтична група: В06АА04 - гематологічні засоби. Ферменти.

Основна фармакотерапевтична дія: протеолітична дія; протеолітичний фермент, який отримують із підшлункових залоз великої рогатої худоби, гідролізує переважно зв'язки, утворені залишками тирозину, фенілаланіну та іншими ароматичними амінокислотами; розщеплює пептидні зв'язки в молекулах білка та продуктів його розпаду; виявляє протизапальну дію, оскільки фактори запалення являють собою білки або високомолекулярні пептиди (брадикінін, серотонін, некротичні продукти та ін.); лізує некротизовані тканини, не впливаючи на життєздатні клітини, внаслідок наявності в них специфічних антиферментів.

Показання для застосування ЛЗ: захворювання органів дихання – трахеїти, бронхіти, бронхоектатична хвороба, пневмонія, абсцеси легенів, ателектаз, БА з підвищеною секрецією.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при захворюваннях органів дихання застосовують в/м дорослим по 5 –10 мг, дітям по 2,5 мг на добу протягом 10 – 12 днів; в подальшому, через 7–10 днів, курс лікування можна повторити; при хр., тривалих процесах лікування можна повторити 3 – 4 рази; при ексудативних плевритах, емпіємах препарат можна застосовувати внутрішньоплеврально – з метою профілактики післяопераційних ускладнень (операція на легенях) вводять в/м дорослим по 5–10 мг, дітям по 2,5 мг щоденно, починаючи за 5–10 днів перед операцією і продовжуючи протягом 3 – 4 днів після неї, у післяопераційному періоді (при ателектазі, який виник, або на початковій стадії пневмонії) призначають в/м дорослим по 5–10 мг, дітям по 2,5 мг/добу (в 1 – 3 мл 0,25% р-ну новокаїну); при цьому рекомендується комбінувати введення хімотрипсину в/м з застосуванням хімотрипсину аерозольно у 5% водному р-ні в кількості 3 – 4 мл; при гемотораксах, емпіємах вводять щоденно внутрішньоплеврально по 20 –30 мг (розводять у 5 – 10 мл фізіологічного р-ну або 0,25% новокаїну); у фтизіохірургії препарат призначають з тією ж метою і в таких самих дозах на фоні специфічної антибактеріальної терапії; при хр. фіброзно-кавернозному туберкульозі легенів, ускладненому бронхітом, курс передопераційної підготовки триваліший (по 10 – 12 днів), іноді повторюється до максимальної санації бронхіального дерева.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: після інгаляції зрідка охриплість, що зникає без будь-яких лікувальних заходів, субфебрильна t° , яка швидко проходить.

Противпоказання до застосування ЛЗ: декомпенсація серцевої діяльності, емфізема легенів з недостатністю дихання, декомпенсовані форми туберкульозу легенів, г. дистрофія і цироз печінки, інфекційний гепатит, панкреатити, нефрити, геморагічний діатез; не вводити у центри запалення і рани, що кровоточать, та порожнини, на виявлені поверхні злоякісних новоутворень; АР, що пов'язані зі всмоктуванням продуктів протеолізу некротичних тканин.

Форми випуску ЛЗ: порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 10 мг в ампл.

Торгова назва:

I. Хімотрипсин, Харківське підприємство по виробництву імунобіологічних та лікарських препаратів ЗАТ "Біолік"; **н/д**

Хімотрипсин кристалічний, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма".

4.6.2. Муколітики непрямої дії

4.6.2.1. Секретолітики

Бромгексин – алкалоїд вазіцину. Муколітичний ефект пов'язаний з деполімеризацією мукопротеїнових і мукополісахаридних волокон. Препарат має секретолітичний, секретомоторний і протикашльовий ефекти. Бромгексин має самостійну протикашльову дію. При печенковій недостатності необхідно корегувати дози бромгексину.

∴ Ф0В7 **Бромгексин (Bromhexine) ***, **

Фармакотерапевтична група: R05CB02 - муколітичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: муколітична дія; справляє муколітичну (секретолітичну) та відхаркувальну дію; викликає деполімеризацію мукопротеїнових і мукополісахаридних полімерних молекул; стимулює вироблення ендogenous сурфактанта; покращує реологічні властивості бронхолегеневого секрету; сприяє його плинності по епітелію та виведенню мокротиння з дихальних шляхів.

Показання для застосування: г. та хр. захворювання бронхів і легенів з порушенням відходження мокротиння: трахеїт, г. та хр. бронхіт різного походження, включаючи ускладнений бронхоектазами, БА, пневмонія, пневмоконіоз, туберкульоз легенів; з метою прискорення виділення рентгеноконтрастної речовини після бронхографії та в передопераційний період.

Спосіб застосування та дози: приймають внутрішньо, незалежно від прийому їжі; дорослим – 16 мг (2 табл.) 3–4 р/добу; дітям від 3 до 4 років – по 2 мг (¼ табл.) 3 р/добу; від 5 до 14 років – по 4 мг (½ табл.) 3 р/добу; курс лікування – від 4 днів до 4 тижнів; сироп призначають дорослим і дітям старше 10 років по 10 мл 3 р/добу, дітям віком від 5 до 10 років по 5 мл (1 ч.л.) 3 р/добу; від 3 до 5 років – по 5 мл (1 ч.л.) 2 р/добу; до 2-х років – по 2,5 мл 2 - 3 р/добу; не рекомендується застосовувати препарат більше 5 днів без повторного огляду лікаря; при використанні крапель дорослим і підліткам старше 14 років призначають по 2 - 4 мірні ложки (8-16 мг) 3 р/добу; р-н приймають після їди і запивають великою кількістю рідини; тривалість лікування залежить від показань і перебігу захворювання.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР (шкірні висипи, риніт), шлунково-кишкові розлади (нудота, блювання, диспепсії, загострення виразкової хвороби), підвищення активності амінотрансфераз, ангіоневротичний набряк.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вагітність (особливо в I триместрі), годування груддю; дитячий вік до 3 років; відносні протипоказання - пептична виразка шлунка та 12-палої кишки, захворювання бронхів, що супроводжується дуже великим накопиченням мокротиння, порушення функцій нирок і печінки.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 4, 8 мг, еліксир, 4 мг/5 мл по 60 мл або 120 мл у фл., сироп, 4 мг/5 мл по 100 мл у фл. скляних або полімерних.

Торгова назва:

I. Бромгексин, Харківське державне фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"	☐
Бромгексин, ВАТ "Монфарм"	☐
Бромгексин, ТОВ "Юрія-Фарм"	☐
Бромгексин-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Бромгексин-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
БРОНХОГЕКС, ВАТ "Вітаміни"	☐
II. Бромгексин, АТ "Гріндекс", Латвія	☐
Бромгексин 4 Берлін-Хемі, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина	☐
Бромгексин 8 Берлін-Хемі, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина	☐
Бромгексин-8 краплі, "Krewel Meuselbach GmbH", Німеччина	☐
Бромгексин Гріндекс, JS Company "Grindeks", Латвія	☐
Бромгексин-Н.С., ВАТ "Щолківський вітамінний завод", Російська Федерація	н/д
Солвін™, "Ipca Laboratories Limited", Індія	☐

4.6.2.2. Мукорегулятори

Мукорегулятори – препарати на основі карбоцистеїну. Карбоцистеїн активує сіалову трансферазу – фермент келихоподібних клітин, нормалізує баланс кислоти та нейтральних глікопротеїнів мокротиння, збільшує частоту рухів війок епітелію, регулює утворення секрету залозистими клітинами. Мукорегуляторний ефект – покращує регенерацію, відновлення структури слизової оболонки, зменшує кількість гіперплазованих келихоподібних клітин. Активує секрецію IgA, збільшує кількість сульфгідрильних груп, має протизапальну дію. Не провокує бронхоспазм. Препарат володіє післядією – нормалізація в'язкості та еластичності секрету зберігається протягом 8-13 днів після завершення 4-денного курсу лікування.

∴ Ф0В7 **Карбоцистеїн (Carbocisteine)*, ****

Фармакотерапевтична група: R05CB03 - муколітичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: муколітична дія; впливає на гелеву фазу слизу дихальних шляхів: шляхом розриву дисульфідних містків глікопротеїнів спричиняє розрідження надмірно в'язкого секрету бронхів, що сприяє виведенню мокротиння.

Показання для застосування ЛЗ: Рекомендується для застосування при захворюваннях верхніх відділів дихальних шляхів, що супроводжуються порушенням виведення мокротиння з дихальних шляхів (гострий та хронічний бронхіт, трахеобронхіт, фарингіт, риніт, синусит, середній отит, коклюш), а також для підготовки пацієнта до бронхоскопії та бронхографії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим призначають сироп 5 % по 750 мг (15 мл), 3 р/добу або по 2 капс. 3 р/добу, а після досягнення клінічного ефекту - по 1 капс. 4 р/добу; тривалість лікування дорослих також не повинна перевищувати 8 - 10 днів; сироп приймають в інтервалах між прийомами їжі; дозування сиропу 2 % дітям віком від 1 місяця до 2 років - 1 дозувальний стаканчик, наповнений до відмітки 5 мл, 1 р/добу; дітям віком від 2 до 5 років - 1 дозувальний стаканчик, наповнений до відмітки 5 мл, 2 р/добу; дітям віком від 5 до 12 років - 1 дозувальний стаканчик, наповнений до відмітки 5 мл, 3 р/добу; максимальна разова доза для дітей становить 100 мг.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: розлади травлення, нудота, блювання.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату, пептична виразка шлунка та дванадцятипалої кишки у період загострення, I триместр вагітності.

Форми випуску ЛЗ: апс. по 375 мг, сироп 2 та 5 % по 125 мл у фл..

Торгова назва:I. Мукосол, ЗАТ "Технолог" II. Мукосол, "CTS Chemical Industries Ltd.", Ізраїль Флюдітек, "Laboratoire Innotech International" на заводі "Innotera Shuzy", Франція **4.6.2.3. Стимулятори сурфактанту**.: Ф0В7 **Амброксол (Ambroxol)*, ******Фармакотерапевтична група:** R05CB06 - муколітичні засоби.**Основна фармакотерапевтична дія:** алкалоїд вазі цину; муколітичний ефект пов'язаний з деполімеризацією мукопротеїнових і мукополісахаридних волокон; має секретолітичний, секретомоторний і протикашльовий ефекти; у порівнянні з бромгексином має більш потужний ефект при менших диспептичних явищах; збільшує синтез сурфактанту; змінює хімізм мукополісахаридів мокротиння, зменшує адгезію секрету до стінок, підсилює ефект а/б, при цьому розрідження мокротиння практично не супроводжується збільшенням його об'єму; стимулює циліарну активність; полегшує виведення слизу; зменшує кашель; сприяє полегшенню болю та пов'язаного з болем дискомфорту в носовій порожнині, в ділянці вуха і трахеї.**Показання для застосування:** секретолітична терапія при г. і хр. бронхопальмональних захворюваннях, що пов'язані з порушенням бронхіальної секреції та ослабленням просування слизу.**Спосіб застосування та дози:** табл. приймаються внутрішньо після їди з достатньою кількістю теплої рідини; дорослі та діти старші 12 років - у перші три дні по 1 табл. 3 р/добу, далі - по 1 табл. 2 р/добу або по 1/2 табл. 3 р/добу; діти 6-12 років - по 1/2 табл. 2-3 р/добу; сироп призначають дорослим у перші 2-3 доби по 10 мл 3 р/добу, далі - по 10 мл 2 р/добу або по 5 мл 3 р/добу; дітям до 2 років (крім новонароджених і недоношених) - по 2,5 мл 2 р/добу; від 2 до 5 років - по 2,5 мл 3 р/добу; від 5 до 12 років - по 5 мл 2-3 р/добу; тривалість лікування залежить від особливостей перебігу захворювання (не рекомендується прийом без призначення лікаря понад 4-5 днів); р-н для інфузій добова доза - 30 мг/кг маси тіла, розподілена на 4 введення на добу; р-н слід вводити в/в, повільно, протягом не менше 5 хв, за допомогою інфузомату.**Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ:** ШКТ - легкі прояви печії, диспепсії, нудоти, блювання, проносу; імунна система, шкіра та підшкірні тканини - висип, кропив'янка, ангіоневротичний набряк, анафілактичні реакції (включаючи анафілактичний шок) та АР, с-м Стивенса-Джонсона, с-м Лайелла.**Протипоказання до застосування ЛЗ:** гіперчутливість до препарату.**Форми випуску ЛЗ:** табл. по 30 мг, табл. пролонгованої дії по 0,075 г, табл. для смоктання по 15 мг, по 20 мг, капс. тверді по 30 мг, капс. пролонгованої дії по 75 мг, сироп, 15 та 30 мг/5 мл по 100 мл у фл., краплі для перорального застосування, 7,5 мг/мл по 50 мл (0,375 г) у фл., р-н для перорального застосування та інгаляцій, 7,5 мг/мл по 40 мл або 100 мл у фл., р-н для інфузій по 2 мл (15 мг) в амп., р-н для ін'єкцій 0,75% по 2 мл в амп.**Торгова назва:**I. Амброксол, ВАТ "Тернопільська фармацевтична фабрика" Амброксол, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ" Амброксол 15, 30, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ" Амброксолу гідрохлорид, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ" Амбротард 75, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ" Амброксол, Дочірнє підприємство "Агрофірма "Ян" приватного підприємства "Ян" Амброксол, ВАТ "Київмедпрепарат" Амброксол, Муколван, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" Амброксол-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця" Амброксол Екстра, ТОВ "АСТРАФАРМ" Амброксол-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я" Амброксол-ЛХ, ЗАТ "Лекхім-Харків" Амброксол-Ретард, ВАТ "Концерн "Стирол" Амброксол-Ретард, ТОВ "Стиролбіофарм" Амброксолу гідрохлорид, ВАТ "ХФЗ "Червона зірка" II. Амбробене, "Ratiopharm International GmbH", Німеччина Амбробене, "Merckle GmbH"/"ratiopharm International GmbH", Німеччина Амбробене, "Merckle AG" для "Merckle GmbH"/"ratiopharm International GmbH",

Швейцарія/Німеччина

Амброгексал®, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина Амброксол, "Polfa" Grodzisk Pharmaceutical Works Sp.z.o.o., Польща Амброксол, "Matrix Pharmaceuticals Pvt. Ltd.", Індія Амброксол, "MEDANA PHARMA TERPOL GROUP Joint Stock Company" для "Polfa" Grodzisk

Pharmaceutical Works Sp.z.o.o., Польща

Амброксол, "KUSUM HEALTHCARE PVT. LTD.", Індія Амброксол, "Liva Healthcare Ltd.", Індія Амброксол ПЛЮС, "Wens Formulation", Індія Амбросан®, "Pro. Med. CS. Praha A.S.", Чеська Республіка Лазолван®, "Boehringer Ingelheim Ellas A.E. (S.A.)" підрозділ компанії "Boehringer Ingelheim

International GmbH", Греція/Німеччина

Лазолван® Ретард, "Boehringer Ingelheim Ellas A.E. (S.A.)" підрозділ компанії "Boehringer Ingelheim

International GmbH", Греція/Німеччина

Мукоангін, "Boehringer Ingelheim Ellas A.E. (S.A.)" підрозділ компанії "Boehringer Ingelheim

International GmbH", Греція/Німеччина

Медокс, Zentiva a.s., Чеська Республіка Мукоангін, "Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co.KG;"Boehringer Ingelheim"для "Boehringer

Ingelheim International GmbH", Німеччина/Франція/Німеччина
 Нео-Бронхол, "BolderArzneimittelwerk GmbH & Co. Kg" для "Divapharma-Knufinke Arzneimittelwerk GmbH", Німеччина н/д
 Флавамед® розчин від кашлю, Флавамед® таблетки від кашлю, "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина □

4.6.3. Легеневі сурфактанти

Легеневі сурфактанти застосовуються для ведення пацієнтів з респіраторним дистрес-с-мом у незрілих новонароджених, а також у дорослих з респіраторним дистрес-с-мом.

∴ Ф0В7 **Природні фосфоліпіди (Natural phospholipids)***

Фармакотерапевтична група: R07AA02 - легеневі сурфактанти. Природні фосфоліпіди.

Основна фармакотерапевтична дія: сурфактант; поповнює недостатність ендогенного легеневого сурфактанта екзогенним; вкриває внутрішню поверхню альвеол; знижує поверхневий натяг у легенях, стабілізує альвеоли, попереджуючи їх злипання наприкінці експіраторної фази, сприяє адекватному газообміну, що підтримується протягом усього дихального циклу; рівномірно розподіляється у легенях і розповсюджується на поверхні альвеол; у недоношених немовлят відновлюється рівень оксигенації, що потребує зниження концентрації вдихуваного кисню у газовій суміші; при інтратрахеальному введенні основна кількість виявляється у легенях.

Показання для застосування ЛЗ: профілактика респіраторного дистрес-с-му (РДС) у новонароджених з терміном гестації менше 34 тижнів та вираженим дефіцитом легеневого сурфактанту; лікування РДС, який розвинувся та прогресує у новонароджених; у складі комплексного лікування с-му г. легеневого ушкодження у хворих з політравмою, ЧМТ тяжкого перебігу, панкреонекрозом, г. кишковою непрохідністю, сепсисом, г. порушенням мозкового кровообігу за геморагічним та ішемічним типами; при г. та хр. бронхіті.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перед застосуванням підігріти емульсію до 37°C; шляхи введення препарату - інтратрахеальний, інгаляційний; інтратрахеальний шлях введення застосовують при інтубації хворого під час ШВЛ або під час наркозу; після інтубації пацієнта емульсія препарату вводиться через катетер за допомогою шприца; можливе введення препарату шляхом проколівання ін'єкційною голкою інтубаційної трубки; швидкість введення „повільнокрапельно” для найрівномірнішого розподілу препарату в легенях; одночасно необхідно здійснювати контроль за газовим складом крові пацієнта, регулюючи при цьому подачу газової суміші; протягом перших 10 хв після введення може спостерігатися підвищення SAO₂; на перших хв після введення у такий спосіб, над грудною кліткою можуть прослуховуватися великопихирцеві хрипи на вдиху; протягом перших 2 год слід утримуватись від відсмоктування вмісту дихальних шляхів через дихальну трубку; інстиляції виконують 1 р/добу; введення проводять у кількості 3 процедур з інтервалом не менше 6 год; інгаляційний шлях введення препарату здійснюють за допомогою ультразвукового інгалятора згідно з його інструкцією; інгаляції виконують 1 р/добу; максимальна кількість інгаляцій на курс лікування – 3; спосіб застосування, кількість та періодичність введення препарату призначається індивідуально для кожного пацієнта (для розрахунку дози необхідно застосовувати формулу $M=0,37 \cdot X \cdot R$, де: M - кількість препарату у мг; X - маса пацієнта в кг; R - статевий масовий коефіцієнт, за допомогою якого здійснюється переведення маси тіла пацієнта в кілограмах в масу легенів в грамах: для чоловіків він дорівнює 27, для жінок 23; 0,37 - коефіцієнт, який визначає необхідну кількість препарату на один грам маси легенів).

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпероксигенація, легеневі кровотечі.

Противпоказання до застосування ЛЗ: вагітність, лактація, гіперчутливість до складових препарату, постгеморагічна анемія.

Форми випуску ЛЗ: порошок ліофілізований для приготування емульсії, емульсія для інгаляційного та інтратрахеального введення, 50 мг/мл по 7,5 мл (375 мг) у фл.

Торгова назва:

I. Сузакрин, ТОВ "Докфарм"

Сукрим, ТОВ "Докфарм"

II. Куросурф, "Chiesi Farmaceutici S.p.A." для "Nycomed Austria GmbH" для "Nycomed", Італія/Австрія

н/д

□ □ □

□ □ □

4.6.4. Експекторанти

4.6.4.1. Експекторанти рефлекторної дії

Препарати рефлекторної дії збільшують гідратацію слизу, подразнюють рецептори шлунку, збуджують блювотний центр, підсилюють секрецію слинних та бронхіальних залоз, підсилюють моторику бронхіальної мускулатури, підвищують активність миготливого епітелію. Необхідність частого (кожні 2-4 год) прийому малих доз цих препаратів обумовлена нетривалою дією, появою нудоти та блювання при збільшенні дози.

Застосовують при г. процесах, при яких немає виражених структурних змін в келихоподібних клітинах і війчастому епітелії.

Ця група препаратів представлена гвайфенезином, ердостеїном, а також алтеєм, термопсисом, тим'яном (чабрець), солодкою, натрію бензоатом, терпінгідратом, корінням іпекакуани, синюхи, дев'ясила, травою м'яти, листям подорожника, евкаліпта, мати-й-мачухи, фіалки, багульника, душиці, анісу, бруньками сосни та ефірними оліями.

∴ Ф0В7 **Гвайфенезин (Guaifenesin)****

Фармакотерапевтична група: R05CA03 - відхаркувальний засіб.

Основна фармакотерапевтична дія: відхаркувальна дія; знижує в'язкість мокротиння і полегшує його відходження шляхом стимуляції секреції компонентів бронхіального слизу з низькою щільністю,

деполімеризації кислих мукополісахаридів і підвищення функціональної активності в'язкого епітелію дихальних шляхів.

Показання для застосування ЛЗ: використовують при інфекційно-запальних захворюваннях органів дихання для полегшення відходження густого, в'язкого мокротиння і зменшення подразнення слизової оболонки глотки.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовують внутрішньо після їжі; разова доза залежно від віку складає від 2-х до 6 років – 50-100 мг, від 6 до 12 років – 100-200 мг, віком старше 12 років і дорослим – 200-400 мг; прийом через кожні 4 год; тривалість прийому при лікуванні г. інфекційно-запальних захворювань органів дихання становить звичайно 3 - 5 днів; при лікуванні хр. станів тривалість лікувального курсу може бути збільшена до кількох тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: виявляється нудотою, блюванням, болем в епігастральній ділянці, сонливістю.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: сироп для перорального застосування, 100 мг/5 мл по 118 мл у фл.

Торгова назва:

II. Колдрекс® БРОНХО, "GlaxoSmithKline Consumer Healthcare" на заводі "Wrafton Laboratories Limited", Великобританія

Туссин, "Sagmel Inc.", США, "Famar S.A.", США/Греція

∴ Ф0В7 **Ердостеїн (Erdosteine)**

Фармакотерапевтична група: R05CB15 - муколітичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: відхаркувальний, муколітичний засіб; підвищує продукцію слизу, знижує його в'язкість, сприяє відхаркуванню, місцево, за допомогою амінових груп, антагоністично діє на вільні радикали кисню і перешкоджає пригніченню α1-антитрипсину у курців, тим самим знижуючи шкідливий вплив тютюнового диму у хронічних курців; ефект від терапії розвивається на 3 – 4-ту добу лікування; немає шкідливої дії на ШКТ.

Показання для застосування ЛЗ: захворювання органів дихання, які супроводжуються утворенням в'язкого мокротиння, г. або хр. бронхіт, пневмонія, бронхоектатична хвороба, муковісцидоз, інфекційно-алергічна БА.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають внутрішньо незалежно від часу прийому їжі; для дітей від 8 до 12 років рекомендована доза 150 мг 2 р/добу; для дорослих і дітей старше 12 років – по 300 мг 2 р/добу; курс лікування визначається індивідуально і становить від 5 - 10 днів до 1 - 3 місяців при лікуванні хр. захворювань.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: можливі печія, біль в епігастральній ділянці, нудота, блювання, втрата апетиту, діарея, шкірні висипання, кропив'янка, носові кровотечі, зниження агрегації тромбоцитів; у поодиноких випадках - бронхоспазм, колапс.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; виразкова хвороба шлунка і дванадцятипалої кишки у стадії загострення, наявність кровохаркання, схильність до кровотеч; дитячий вік до 8 років.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 150 та 300 мг.

Торгова назва:

II. Муцитус, "Macleods Pharmaceuticals Limited", Індія.

Інші експекторанти рефлекторної дії

∴ Ф0В7 **Алтея лікарська (Althaea officinalis)****

Фармакотерапевтична група: R05CA05 - відхаркувальні засоби. Корінь алтеї.

Основна фармакотерапевтична дія: відхаркувальний засіб прямої дії; рослинний препарат; виявляє обволікаючу, пом'якшувальну та протизапальну дію; корінь алтеї містить рослинний полісахаридний слиз (до 35%), а також аспарагін, бетаїн, пектинові речовини, крохмаль та ін.; механізм дії обумовлений подразненням рецепторів шлунку і рефлекторною стимуляцією нейронів блювотного, дихального і кашльового центрів, що приводить до посилення перистальтики бронхіол і підвищення активності миготливого епітелію бронхів (власне відхаркувальна дія); крім того, препарат підсилює функцію бронхіальних залоз, викликаючи розрідження мокротиння, зменшення її в'язкості і збільшення об'єму (резорбтивна секретолітична дія); рослинні слизи покривають слизисті оболонки тонким шаром, який тривало зберігається на їх поверхні і запобігає подразненню, в результаті чого зменшується запальний процес і полегшується регенерація тканин; при дії на слизисту оболонку шлунку захисна дія плівки з рослинного слизу тим триваліша, чим вище кислотність шлункового соку (в'язкість рослинного слизу підвищується при взаємодії із соляною кислотою шлункового соку).

Показання для застосування ЛЗ: г. і хр. захворювання органів дихання, що супроводжуються кашлем з утрудненим відділенням мокротиння: ларингіт, трахеїт, трахеобронхіт, бронхіт, БА, коклюш.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають внутрішньо після їди дорослим і дітям старше 12 років призначають 15 мл (1½ мірної л.) сиропу 4 дітям віком 6 – 12 років призначають по 10 мл сиропу (1 мірну ложку), віком 2 – 5 років – по 5 мл сиропу (½ мірної ложки), молодше 2 років – по 2,5 мл сиропу (¼ мірної л.); кратність прийому для дорослих та дітей старше 6 років – 4 – 5 р/добу, для дітей віком 2 – 5 років – 3 – 4 р/добу, для дітей молодше 2 років – 1 – 3 р/добу; тривалість курсу терапії визначається індивідуально в залежності від ефективності лікування і складає, як правило, 10 – 15 днів; за показаннями можливо призначення повторних і більш тривалих курсів лікування.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР.

Противопоказання до застосування ЛЗ: індивідуальна гіперчутливість до компонентів препарату

Форми випуску ЛЗ: сироп, по 100 мл, по 200 мл у пляшках, банках, фл., табл. по 0,05 г, по 0,1 г.

Торгова назва:

I. Алтейка, АТ "Галичфарм"

Алтейка, ВАТ "Тернопільська фармацевтична фабрика"

Алтемікс, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Мукалтин, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	☐
Мукалтин®, АТ "Галичфарм"	☐
Мукалтин® Форте АТ "Галичфарм"	☐
Муколітин-Плюс, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Алте алтейний сироп 5%, Pharmaceutical Production Enterprise "GEMI", Польща	☐
Рубітал форте алтейний сироп 6% з малиною, Pharmaceutical Production Enterprise "GEMI", Польща	☐

.: Ф0В7 **Листя евкаліпту (*Eucalyptus viminalis*)**** (див. п.3. 2. розділу «Оториноларингологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Подорожник великий (*Plantago major L.*)****

Фармакотерапевтична група: R05CA17 – препарати, що застосовуються при кашлі та застудних захворюваннях. Відхаркувальні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: відхаркувальна дія; у листі подорожника великого (*Plantago major L.*) містяться флавоноїди, глікозиди, вітамін К, аскорбінова кислота, пектини, дубильні та гіркі речовини, алкалоїди, полісахариди, слизи, каротини; препарати подорожника підвищують секреторну функцію залоз ШКТ, мають відхаркувальну, ранозагоювальну, кровоспинну, бактеріостатичну та протизапальну дію.

Показання для застосування ЛЗ: настойку подорожника застосовують внутрішньо при захворюваннях дихальних шляхів (г. та хр. бронхіти, трахеобронхіти, бронхопневмонії, бронхоектатична хвороба).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для внутрішнього застосування настойку подорожника призначають 3 р/добу за 15-20 хв до їжі; дорослим рекомендують вживати по 30 – 50 крап. (1/2 – 1 ч. л.), дітям віком понад 12 років і підліткам – з розрахунку 2 крап. настойки на 1 рік життя; тривалість курсу лікування визначають індивідуально для кожного пацієнта з урахуванням характеру, ступеня тяжкості та особливостей перебігу захворювання, досягнутого терапевтичного ефекту і переносимості препарату.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР (висипи, свербіж, гіперемія та набрякання шкіри).

Протипоказання до застосування ЛЗ: підвищена шлункової секреція (гіперацидні стани різного походження, пептична виразка дванадцятипалої кишки), рефлюкс-езофагіт та індивідуальна непереносимість біологічно активних речовин, що містяться в лікарській рослинній сировині; оскільки до складу препарату входить етиловий спирт, настойку не рекомендують вживати дітям до 12 років і жінкам у період вагітності та годування груддю

Форми випуску ЛЗ: настойка по 25 мл у фл.

Торгова назва:

I. Подорожника настойка, ЗАТ "Ліки Кіровоградщини";

II. Сироп подорожника від кашлю Др.ТАЙСС, "Dr.Theiss Naturwaren GmbH", Німеччина;

.: Ф0В7 **Корінь солодки (*Radix Glycyrrhizae*)****

Фармакотерапевтична група: R05CA23 - препарати, що застосовуються при кашлі та застудних захворюваннях. Відхаркувальні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: відхаркувальна, спазмолітична дія; корені солодки голої містять гліциризин, калієву та кальцієву солі гліциризинової кислоти, флавононі глікозиди (ліквіритин, ліквіритигенін, ліквіритозид); відхаркувальна дія препаратів солодки пов'язана з вмістом гліциризину, який стимулює активність війчастого епітелію трахеї та бронхів, посилює секреторну функцію слизових оболонок верхніх дихальних шляхів; спазмолітична дія препарату на гладенькі м'язи дихальних шляхів обумовлена наявністю флавонових сполук, серед яких найактивнішим є ліквіритозид, протизапальний (кортикостероїдоподібний) ефект – наявністю гліциризинової кислоти, яка звільняється при гідролізі гліциризину.

Показання для застосування ЛЗ: комплексна терапія при захворюваннях дихальних шляхів (г. та хр. бронхіти, трахеобронхіти, пневмонії, бронхоектатична хвороба)

Спосіб застосування та дози ЛЗ: сироп призначають внутрішньо після їди 3 – 4 р/добу; перед застосуванням препарат не розводять, проте після прийому запивають великою кількістю рідини (чаю або теплої води); дорослим і підліткам рекомендують вживати по 1 ст. л. сиропу, дітям віком 1 – 12 років від 1/2 ч.л. до 1 дес.л.; тривалість курсу лікування визначають індивідуально для кожного пацієнта з урахуванням характеру, ступеня тяжкості та особливостей перебігу захворювання, стабільності досягнутого терапевтичного ефекту і переносимості препарату

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР - висипи, свербіж, гіперемія та набрякання шкіри; при тривалому застосуванні - порушення водно-електролітного балансу, утворення набряків

Протипоказання до застосування ЛЗ: ЦД, гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: сироп по 50 г або по 100 г у скляних або полімерних фл.

Торгова назва:

I. Солодки кореня сироп, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

Солодки корінь, Комунальне підприємство "Луганська обласна "Фармація", Фармацевтична фабрика

.: Ф0В7 **Листя плюща (*Hederae helic*)****

Фармакотерапевтична група: R05CA - протикашльовий відхаркувальний засіб рослинного походження.

Основна фармакотерапевтична дія: відхаркувальна дія; природний лікарський засіб рослинного походження, що містить активну речовину – екстракт листя плюща, терапевтична дія якого на запальні захворювання дихальних шляхів ґрунтується на секретолітичній та спазмолітичній дії глікозидних сапонінів, що містяться в листі плюща; найбільш цінним компонентом препарату є бисдесмоздичні сапоніни з групи тритерпенолікозидів, за кількістю домінує Hederasaponin C (Hederacosid C) нарівні з дещо меншою кількістю Hederacosid C; при застосуванні препарату слиз робиться рідким, полегшується відхаркування, покращується дихання, зменшується подразнювальний кашель.

Показання для застосування ЛЗ: лікування г. та хр. запальних захворювань органів дихання, які супроводжуються утворенням густого і в'язкого бронхіального секрету і/або порушенням його відхаркування – г. та хр. (у тому числі обструктивний) бронхіт, трахеобронхіт, бронхоектатична хвороба.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: краплі без спирту слід застосовувати нерозведеним, незалежно від прийому їжі; немовлятам і дітям рекомендується давати препарат розведеним у фруктовому соці або чаї; тривалість застосування залежить від виду та тяжкості захворювання, але навіть при легкому перебігу захворювань дихальних шляхів лікування препаратом необхідно проводити не менше одного тижня; після зникнення симптомів хвороби лікування ще слід продовжити 2-3 дні; якщо лікар не призначив іншого дозування, крап. приймають 3 р/добу – дорослі та діти старше 10 років 30-40 крап. (максимальна добова доза - 90-120 крап.), діти віком 5-10 років - 20 крап. (максимальна добова доза - 60 крап.), діти віком 1-4 роки - 15 крап. (максимальна добова доза - 45 крап.), діти віком до 1 року - 10 крап. (максимальна добова доза - 30 крап.); сироп слід застосовувати нерозведеним, незалежно від прийому їжі: дорослі і діти, старше 10 років - 5 мл 3 р/добу (300 мг), діти віком від 4 до 10 років - 2,5 мл 4 р/добу (200 мг), діти віком від 1 до 4 років – 2,5 мл 3 р/добу (150 мг); табл. шипучі: дорослим і дітям старше 12 років приймати по 1 табл. шипучій 2 р/добу (130 мг сухого екстракту листя плюща), дітям від 4 до 12 років – по 1/2 табл. шипучої 3 р/добу (97,5 мг сухого екстракту листя плюща); табл. шипучі приймають вранці, (вдень) і ввечері, попередньо розчинивши їх у склянці води (приблизно 200 мл); для розчинення можна застосовувати як холодну, так і гарячу воду; тривалість лікування визначається у кожному конкретному випадку характером і тяжкістю картини захворювання; однак навіть при легких запальних захворюваннях дихальних шляхів вона повинна становити не менш 1 тижня; з метою досягнення стійкого терапевтичного ефекту лікування за допомогою препарату рекомендується продовжувати ще 2–3 дні після зникнення симптомів захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: невідомі.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату; спадкова непереносимість фруктози та дитячий вік до 1 року (для сиропу).

Форми випуску ЛЗ: сироп, 0,8 г/100 мл по 100 мл у фл., крап. для перорального застосування по 50 мл у фл., табл. шипучі по 65 мг.

Торгова назва:

I. Гедерин, ТОВ "ДКП "Фармацевтична фабрика"

II. Геделикс® сироп від кашлю, "Krewel Meuselbach GmbH", Німеччина

Геделикс® краплі без спирту, "Krewel Meuselbach GmbH", Німеччина

Проспан сироп від кашлю, "Engelhard Arzneimittel GmbH & Co. KG", Німеччина

Проспан форте таблетки шипучі від кашлю, "Engelhard Arzneimittel GmbH & Co. KG", Німеччина

4.6.4.2. Мукокінетики

Мукокінетики представлені леткими бальзамами, що містять природні пінеми, терпени, фенольні похідні і входять до складу комбінованих засобів. Дія обумовлена неспецифічним подразненням слизової оболонки, гіперосмолярністю, збільшенням трансепітеліальної секреції води. Мукокінетики призначають при продуктивному кашлі з метою покращання відходження та полегшення відкашлювання мокротиння. Призначення мукокінетиків при сухому кашлі може призвести до його посилення.

4.6.4.3. Мукогідратанти

Мукогідратанти сприяють гідратації секрету. Це такі засоби як зволожувальні інгаляції, лужне пиття, гіпертонічний р-н натрію хлориду.

4.6.4.4. Стимулятори бронхіальних залоз

Стимулятори бронхіальних залоз представлені препаратами резорбтивної дії. Це натрію та калію йодид, хлорид амонію, сода. Названі речовини виділяються бронхами, збільшують бронхіальну секрецію, розріджують мокротиння, покращують функцію миготливого епітелію. Застосовуються обмежено через побічну дію – блювоту, за цінністю незначно перевищують плацебо.

4.6.5. Комбіновані засоби та інші

Комбіновані муколітичні засоби представлені широким різномаяттям препаратів. Крім поєднань декількох мукоактивних компонентів вони можуть містити бронхолітики, деконгестанти, антигістамінні, протикашльові, жарознижуючі, антисептичні компоненти рослинного, мінерального або хімічного походження. Інші засоби, що регулюють бронхіальну секрецію, представлені різноманітними гомеопатичними, антигомотоксичними препаратами та фітотерапевтичними зборами. Перелік таких комбінованих ЛЗ подається за торговою назвою:

∴ Ф0В7 **Адджиколд рослинний сироп (Agicold herbal syrup)****

II. Адджиколд рослинний сироп, 5 мл сиропу містять екстрактів лікарських рослин: Adhatoda vasika (адатода васика) - 30.0 мг, Glycyrrhiza glabra (солодка гола) - 20.0 мг, Curcuma longa (куркума довга) - 10.0 мг, Ocimum sanctum (васильок священний) - 10.0 мг, Zingiber officinale (імбир справжній) - 10.0 мг, Solanum xanthocarpum (пасльон) - 5.0 мг, Piper longum (перець довгий) - 5.0 мг, Elettaria Cardamomum (кардамон справжній) - 5.0 мг, "Agio Pharmaceuticals Ltd", Індія

∴ Ф0В7 **Актифед™ експекторант (Actifed™ expectorant)****

II. Актифед™ Експекторант, 5 мл розчину містять: трипролідину - 1.25 мг, псевдоефедрину - 30.0 мг, гуайфенезину - 100.0 мг, "GlaxoWellcome Operations"; "GlaxoWellcome GmbH & Co.", Великобританія/Німеччина;

Алекс плюс, 1 пастилка містить: терпінгідрату - 2.0 мг, декстрометорфану гідроброміду - 2.0 мг, левоментолу - 0.75 мг, "Glenmark Pharmaceuticals Ltd", Індія

- .: Ф0В7 **Антитусин (Antitussinum)****
 I. Антитусин, 1 табл. містить: трави термопсису у дрібному порошку або екстракту термопсису сухого - 0.01 г, натрію гідрокарбонату - 0.25 г, ВАТ "Тернопільська фармацевтична фабрика"
- .: Ф0В7 **АТМА® (АТМА)****
 II. АТМА®, 100 мл розчину містять: Sambucus nigra D1 - 10.0 мл, Natrium sulfuricum D6 - 10.0 мл, Dulcamara D6 - 10.0 мл, Arsenicum album D12 - 10.0 мл, Tartarus emeticus D12 - 10.0 мл, "Richard Bittner AG", Австрія
- .: Ф0В7 **Бро-зедекс® (Bro-zedex®)****
 II. Бро-зедекс, 10 мл сиропу містять: тербуталіну сульфату - 2.5 мг, бромгексину гідрохлориду - 8.0 мг, гвайфенезину - 100.0 мг, ментолу - 5.0 мг, "Wockhardt Ltd", Індія
- .: Ф0В7 **Бронхіал з ісландським мохом і вітаміном С (Bronchial with iceland moss and vitamin C)****
 II. Бронхіал з ісландським мохом і вітаміном С, 5 мл (6.5 г) сиропу містять: рідкого екстракту ісландського моху (1:10) - 0.65 г, аскорбінової кислоти - 0.019 г, олії евкаліптової - 0.0065 г, олії м'яти перцевої - 0.0065 г, "Dr.Muller Pharma", Чеська Республіка
- .: Ф0В7 **Бронхіал з мати-й-мачухою, подорожником і вітаміном С (Bronchial with coltsfoot, plantain and vitamin C)****
 II. Бронхіал з мати-й-мачухою, подорожником і вітаміном С, 5 мл (6.5 г) сиропу містять: рідкого екстракту мати-й-мачухи (1:10) - 0.325 г, рідкого екстракту подорожника ланцетного (1:10) - 0.325 г, аскорбінової кислоти - 0.0019 г, евкаліптової олії - 0.0065 г, м'ятної олії - 0.0065 г, "Dr.Muller Pharma", Чеська Республіка
- .: Ф0В7 **Бронхіал з подорожником, чебрецем і вітаміном С (Bronchial with plantain, thyme and vitamin C)****
 II. Бронхіал з подорожником, чебрецем і вітаміном С, 5 мл (6,5 г) сиропу містять: рідкого екстракту листків подорожника (1:10) 0,325 г; рідкого екстракту чабрецю (1:10) 0,325 г; аскорбінової кислоти 0,019 г; евкаліптової олії 0,0065 г; м'ятної олії 0,0065 г, "Dr.Muller Pharma", Чеська Республіка
- .: Ф0В7 **Бронхіал плюс з алтеєм, тим'яном і вітаміном С (Bronhial plus with marsh mallow, thyme and vitamin C)****
 II. Бронхіал плюс з алтеєм, тим'яном і вітаміном С, 5 мл (6,5 г) сиропу містять: рідкого екстракту листя і коріння алтея лікарського (1:10) 325 мг; рідкого екстракту листя тим'яну (1:10) 325мг; вітаміну С 19,5 мг, "Dr.Muller Pharma", Чеська Республіка
- .: Ф0В7 **Бронхіал плюс з плющем, мальвою і вітаміном С (Bronhial plus with ivy, mallow and vitamin C)****
 II. Бронхіал плюс з плющем, мальвою і вітаміном С, 5 мл (6,500 г) сиропу містять: рідкого екстракту листя плюща звичайного (1:10) 0,455 г; рідкого екстракту листя мальви лісової (1:10) 0,195 г; вітаміну С 0,0195 г, "Dr.Muller Pharma", Чеська Республіка
- .: Ф0В7 **Бронхипрет® (Bronchipret®)****
 II. Бронхипрет®, 100 мл крапель містять: екстракту рідкого трави чебрецю (Herba Thymi) - 50.0 г, настойки з листків плюща (Hederae helicis) - 15.0 г, 100 мл сиропу містять: екстракту рідкого трави чебрецю (Herba Thymi vulgaris) - 15.0 г, екстракту рідкого з листків плюща (Hederae helicis) - 1.5 г, 1 таблетка містить: екстракту сухого трави чебрецю (Herba Thymi vulgaris) - 160.0 мг, екстракту сухого коренів первоцвіту (Radix Primulae) - 60.0 мг, "Bionorica AG", Німеччина
- .: Ф0В7 **Бронхомед (Bronchomed)****
 II. Бронхомед, 5 мл сиропу містять екстракти рослин: адхатоди васики 375 мг; базилику священного 75 мг; міробалану 50 мг; кориці 25 мг; саркостеми 25 мг; мускатного горіху 25 мг; калотропосу гігантського 25 мг; імбиру лікарського 25 мг; перцю чорного 12,5 мг; коричника китайського 2,5 мг; мирту гвоздичного 2,5 мг; мускатнику духмяного 2,5 мг; сумаху 15 мг; перцю довгого 15 мг, "Erica Pharma PVT Ltd", Індія
- .: Ф0В7 **Бронхоکلор-М (Bronchoclorum-M)**
 I. Бронхоکلор-М, 1 капсула містить: цефаклору - 0.25 г, бромгексину гідрохлориду - 8.0 мг, ВАТ "Монфарм"
- .: Ф0В7 **Бронхорил® (Bronchoryl®)**
 II. Бронхорил, 10 мл сиропу містять: сальбутамолу - 4.0 мг, бромгексину гідрохлориду - 8.0 мг, фенілефрину гідрохлориду - 5.0 мг, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія
- .: Ф0В7 **Бронхосан (Bronchosan)****
 II. Бронхосан®, 1 г розчину містить: бромгексину хлориду 8,0 мг, ментолу 1,5 мг, олії фенхелю 0,75 мг, олії анісової 0,25 мг, олії материнки 0,25 мг, олії м'яти перцевої 0,25 мг, олії евкаліптової 0,25 мг, "Zentiva" a.s., Словацька Республіка
- .: Ф0В7 **Бронхофіт (Bronchophytum)****
 I. Бронхофіт, 1 мл настойки містить: біологічно активні речовини з кореневищ аїру 0,009 г; коренів алтею 0,009 г; квіток липи 0,009 г; квіток бузини чорної 0,008 г; кореневищ і коренів оману 0,007 г; квіток нагідок 0,009 г; листя кропиви 0,008 г; листя м'яти перцевої 0,008 г; квіток ромашки 0,007 г; коренів солодки 0,009 г; трави чебрецю плазкого 0,008 г; листя шавлії 0,009 г, Збір по 100 г у пакетах поліетиленових (у пачках), або у пачках, або у пакетах "Дой-пак", ТОВ "Науково-виробнича

фармацевтична компанія "Ейм"

- ∴ Ф0В7 **Бросал (Brosal)**
- II. Бросал, 1 таблетка містить: бромгексину - 8.0 мг, сальбутамолу - 2.0 мг, "Elegant India", Індія
- ∴ Ф0В7 **Геломиртол (Gelomyrtol®)**
- II. Геломиртол, 1 капсула містить 120 мг миртолу стандартизованого на мінімальний вміст 30 мг лимонену, 30 мг цинеолу, 8 мг альфа-пініну, "G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG", Німеччина
- ∴ Ф0В7 **Геломиртол форте (Gelomyrtol® forte)****
- II. Геломиртол форте, 1 капсула містить: 300 мг миртолу стандартизованого на мінімальний вміст 75 мг лимонену, 75 мг цинеолу, 20 мг альфа-пініну, "G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG", Німеччина
- ∴ Ф0В7 **Гербіон® сироп первоцвіту (Herbion® cowslip syrup)****
- II. Гербіон® сироп первоцвіту, 150 мл сиропу містять: екстракту водного кореня первоцвіту (1:3.3) - 20.6 г; екстракту водного трави чебрецю (1:3.3) - 41.3 г, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія
- ∴ Ф0В7 **Гербіон® сироп подорожника (Herbion® plantain syrup)****
- II. Гербіон® сироп подорожника, 150 мл екстракту містять: екстракту водного листя подорожника ланцетелистого (1:5) - 25.0 г; екстракту водного квіток мальви (1:5) - 25.0 г, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія
- ∴ Ф0В7 **Гриппал з квітками липи в вітамінім С (Grippal with lime flowers and vitamin C)****
- II. Гриппал з квітками липи і вітаміном С, 5 мл (6,5 г) сиропу містять: рідкого екстракту квітів липи серцевидної (1:10) 0,13 г; рідкого екстракту плодів троянди собачої 0,13 г; рідкого екстракту квітів коров'яка мохнатого (1:10) 0,13 г; рідкого екстракту ехінацеї вузьколистої (1:10) 0,13 г; рідкого екстракту чабрецю (1:10) 0,13 г; аскорбінової кислоти 0,019 г; евкаліптової олії 0,0065 г; м'ятної олії 0,0065 г, "Dr.Muller Pharma", Чеська Республіка
- ∴ Ф0В7 **Грудний еліксир (Elixir Pectoralis)****
- I. Грудний еліксир, 100 мл рідини містять: екстракту солодкового кореня густого - 20.7 г, олії ефірно-анісової ректифікованої - 0.34 г, аміаку водного концентрованого - 1.38 г, БАТ "Тернопільська фармацевтична фабрика"
- ∴ Ф0В7 **Доктор Кашель (Dr. Kasha)**
- II. Доктор кашель, 5 мл сиропу містить: мулетхи (*Glycyrrhiza glabra* - Солодка гола) водний екстракт (5:1) - 48 мг, васака (*Adhatoda vasica* - Адхатода судинна) водний екстракт(8:1) - 26 мг, туласи (*Ocimum sanctum* - Базилік священний) водний екстракт(10:1) - 15 мг, сунтхи (*Zingiber officinale* - Імбир справжній) водний екстракт (17:1) - 4,8 мг, піпалі (*Piper longum* - Перець довгий) водний екстракт(4:1) - 9,8 мг, пудина (*Mentha piperita* - М'ята перцева) водний екстракт (10:1) - 5,0 мг, шириш (*Albizia lebbek* - Альбізія лебек) водний екстракт (18:1) - 15,0 мг, пушкармул (*Inula racemosa* - Корінь оману) водний екстракт (5:1) - 15,0 мг, харидра (*Curcuma longa* - Куркума довга) водний екстракт (12:1) - 10,0 м, "Lupin Ltd", Індія
- ∴ Ф0В7 **Доктор Мом® (Doktor Mom®)****
- II. Доктор Мом®, 1 г мазі містить: ментолу 30,5 мг, камфори 52,5 мг, тимолу 1 мг, олії скипидарної 0,056 мл, олії евкаліптової 0,015 мл, олії мускатної 0,005 мл), "Unique Pharmaceutical Laboratories" (відділення фірми "J.V.Chemicals & Pharmaceuticals Ltd", Індія
- Доктор Мом®, 10 мл сиропу містять: екстракту *ocimum sanctum* - 100.0 мг, екстракту *glycyrrhiza glabra* - 60.0 мг, екстракту *curcuma longa* - 50.0 мг, екстракту *zingiber officinale* - 10.0 мг, екстракту *adhatoda vasika* - 60.0 мг, екстракту *solanum indicum* - 20.0 мг, екстракту *inula racemosa* - 20.0 мг, екстракту *piper cubeba* - 10.0 мг, екстракту *terminalia bellerica* - 20.0 мг, екстракту *aloe barbadensis* - 50.0 мг, ментолу - 6.0 мг), "Unique Pharmaceutical Laboratories" (відділення фірми "J.V.Chemicals & Pharmaceuticals Ltd", Індія
- Доктор Мом® Рослинні пастилки від кашлю, 1 пастилка містить: солодки голої сухого екстракту - 15.0 мг, імбиру лікарського сухого екстракту - 10.0 мг, ембліки лікарської сухого екстракту - 10.0 мг, ментолу - 7.0 мг, "Unique Pharmaceutical Laboratories" (відділення фірми "J.V.Chemicals & Pharmaceuticals Ltd"), Індія
- ∴ Ф0В7 **Евкабал® сироп (Eucabal® syrup)****
- II. Евкабал сироп, 100 г сиропу містять: рідкого екстракту подорожника гостролистого - 3.0 г, рідкого екстракту чебрецю - 15.0 г, "Esparma GmbH", Німеччина
- ∴ Ф0В7 **Екстракт шавлії з вітаміном С Др. Тайсс (Sage extract with vitamin C Dr. Theiss)****
- II. Екстракт шавлії з вітаміном С Др ТАЙСС, 1 таблетка містить: шавлії екстракту сухого - 50.0 мг, олії шавлії - 6.0 мг, аскорбінової кислоти - 20.0 мг, "Dr.Theiss Naturwaren GmbH", Німеччина
- ∴ Ф0В7 **Екстратерм (Extratherm)****
- I. Екстратерм, 1 таблетка містить: екстракту термопсису сухого - 0.043 г, натрію гідрокарбонату - 0.2 г, натрію бензоату - 0.2 г, амонію хлориду - 0.015 г, БАТ "Фітофарм"
- ∴ Ф0В7 **Зедекс (Zedex)**
- II. Зедекс, 10 мл сиропу містять: бромгексину - 8.0 мг, декстрометорфану - 10.0 мг, амонію хлориду - 100.0 мг, ментолу - 5.0 мг, "Wockhardt Ltd", Індія
- ∴ Ф0В7 **Інгалін (Inhalin)****
- I. Інгалін, 100 мл рідини містять: ментолу - 0.71 г, настойки евкаліпту - 35.7 мл, БАТ "Тернопільська

фармацевтична фабрика"

∴ Ф0В7 **Інстаріл експекторант (Instaril expectorant)**

II. Інстаріл експекторант, 10 мл сиропу містять: сальбутамолу - 4.0 мг, бромгексину - 8.0 мг, фенілефрину - 5.0 мг, "Aglowmed Limited", Індія

∴ Ф0В7 **Колдакт бронхо (Coldact broncho)****

II. Колдакт Бронхо, 10 мл сиропу містять: амброксолу гідрохлориду - 15.0 мг, хлорфеніраміну малеату - 2.0 мг, гуайфенезину - 100.0 мг, фенілефрину гідрохлориду - 5.0 мг, "Ranbaxy Laboratories Limited", Індія

∴ Ф0В7 **Кука (Кука)****

II. Кука, 10 мл сиропу містять: Ocimum sanctum - 50.0 мг, Adhatoda Vasika - 400.0 мг, Alpinia Galanga - 400.0 мг; glycyrrhiza Glabra - 400.0 мг, Piper Longum - 200.0 мг, Mentha Arvensis - 2.0 мг, "Multani Pharmaceuticals Ltd", Індія

∴ Ф0В7 **Лінкас (Linkus)****

II. Лінкас, 10 мл сиропу містять: 400 мг екстракту густого (1:3) із: адхатоди судинної, солодки голої, перцю червоного стручкового, фіалки запашної, іссопу лікарського, калгану великого, кордії широколистої, алтеї лікарської, зизифусу звичайного (грудної трави унабі), оносми приквіткової, 1 пастилка містить екстракти із: Adhatoda vasica Ness. (адхатода судинна) 30 мг, Glycyrrhiza glabra L. (солодка гола) 7 мг, Piper Longum L. (перець червоний довгий) 6 мг, Viola odorata L. (фіалка запашна) 2 мг, Hyssopus officinalis L. (іссоп лікарський) 3 мг, Alpinia galanga (L.) Willd. (калган великий) 3 мг, "Herbion Pakistan Private Limited" для "Kehkashan Private Limited", Пакистан

∴ Ф0В7 **Лоркоф (Lorkof)****

II. Лоркоф, 10 мл сиропу містять: сальбутамолу - 2.0 мг, бромгексину гідрохлориду - 4.0 мг, гвайфенезину - 100.0 мг, ментолу - 1.0 мг, "BioMedicare (India) Pvt. Ltd.", Індія **н/д**

∴ Ф0В7 **Макротусин (Macrotussin)****

I. Макротусин, 100 мл суспензії містять: еритроміцину стеарату - 2.5 г, гуайфенезину - 1.5 г, СР "Сперко Україна"

∴ Ф0В7 **Мукалітан (Mucalitanum)****

I. Мукалітан, ВАТ, 1 таблетка містить: суміш полісахаридів з алтею лікарського (мукалтину) - 0.05 г, натрію гідрокарбонату - 0.087 г, "Тернопільська фармацевтична фабрика"

∴ Ф0В7 **Мілістан від кашлю (Milistan expectorant)****

II. Мілістан від кашлю, 1 таблетка містить: амброксолу гідрохлориду - 30.0 мг, карбоцистеїну - 200.0 мг, 5 мл сиропу містять: амброксолу гідрохлориду - 15.0 мг, карбоцистеїну - 100.0 мг, "XL Laboratories Pvt. Limited;" "Themis Medicare Limited"; "Unimax Laboratories" для "Mili Healthcare Limited", Індія/Індія/Індія/Великобританія

∴ Ф0В7 **Пекторал (Pectoral)**

II. Пекторал, 5 мл сиропу містять: екстракту подорожника спиртового 12,5 мг, екстракту примули спиртового 25 мг, екстракту сенегі спиртового 18,5 мг, екстракт чебрецю спиртового 337,5 мг, "Merpha Ltd"; "Merckle GmbH", Швейцарія/Німеччина

∴ Ф0В7 **Пектусин (Pectusinum)****

I. Пектусин, 1 таблетка містить: ментолу - 0.004 г, олії евкаліпта - 0.0005 г, Одеське ВХФП "Біостимулятор" у формі ТОВ

∴ Ф0В7 **Пертусин (Pertussinum)****

I. Пертусин, 100 мл сиропу містять: екстракту чебрецю рідкого - 12.0 мл, калію броміду - 1.0 г, ВАТ "Тернопільська фармацевтична фабрика"

Пертусин, 100 мл сиропу містять: екстракту чебрецю рідкого - 12.0 мл, калію броміду - 1.0 г, Комунальне підприємство "Луганська обласна "Фармація"

Пертусин, 100 мл сиропу містять: екстракту чебрецю рідкого - 12.0 мл, калію броміду - 1.0 г, ЗАТ "Фармацевтична фабрика "Віола"

Пертусин, 100 мл сиропу містять: екстракту чебрецю рідкого - 12.0 мл, калію броміду - 1.0 г, Державне підприємство "Експериментальний завод медичних препаратів Інституту біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України"

Пертусин, 100 мл сиропу містять: екстракту чебрецю рідкого - 12.0 мл, калію броміду - 1.0 г, ВАТ "Фітофарм"

Пертусин, 100 мл сиропу містять: екстракту чебрецю рідкого - 12.0 мл, калію броміду - 1.0 г, ЗАТ "Ліки Кіровоградщини" **н/д**

Пертусин, 100 мл сиропу містять: екстракту чебрецю рідкого - 12.0 мл, калію броміду - 1.0 г, Київське ОДКП "Фармацевтична фабрика"

Пертусин, 100 мл сиропу містять: екстракту чебрецю рідкого - 12.0 мл, калію броміду - 1.0 г, АТ "Галичфарм"

∴ Ф0В7 **Плантіс імуну+плюс (Plantis Imuno + Plus)****

II. Плантіс імуну+плюс, 1 пастилка містить: сухого екстракту полину гіркою - 1.5 мг, сухого екстракту м'яти перцевої - 1.5 мг, сухого екстракту шавлії лікарської - 1.0 мг, сухого екстракту чебрецю звичайного - 1.0 мг, сухого екстракту анісу звичайного - 0.5 мг, сухого екстракту розмарину - 0.5 мг, "Krauh Pharm d.o.o.", Словенія

∴ Ф0В7 **Ренсрил експекторант (Rensryl Expectorant)**

II. Ренсрил експекторант, 5 мл сиропу містять: амброксолу гідрохлориду - 15.0 мг, тербуталіну **н/д**

сульфату - 1.5 мг, гвайфенезину - 50.0 мг, хлорфеніраміну малеату - 2.0 мг, ментолу - 1.0 мг, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія

.: Ф0В7 **Седорил АСГ (Sedoril ASG)****

II. Седорил АСГ, 5 мл сиропу містять: сальбутамолу - 1.0 мг, амброксолу - 15.0 мг, гвайфенезину - 50.0 мг, "Pharma Synth Formulations Ltd.", Індія

.: Ф0В7 **Стоптусин (Stoptussin®)****

II. Стоптусин, 10 мл розчину містять: дигідрогенцитрату бутамірату - 0.04 г, гвайфенезину - 1.0 г, 1 таблетка містить: бутамірату дигідрогенцитрату - 4.0 мг, гвайфенезину - 100.0 мг, "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка

.: Ф0В7 **Стоптусин фіто (Stoptussin® Fito)****

II. Стоптусин фіто, 100 мл сиропу містять: екстракту рідкого чебрецю повзучого - 4.1666 г, екстракту рідкого чебрецю звичайного - 4.1666 г, екстракту рідкого подорожника - 4.1666 г, "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка

.: Ф0В7 **Суприма-Бронхо (Suprima-Broncho)**

II. Суприма-Бронхо, 5 мл сиропу містять екстракти: адатода васіка - 30.0 мг, солодки голої - 20.0 мг, куркуми довгої - 10.0 мг, базилику священного - 10.0 мг, імбіру справжнього - 10.0 мг, пасліну жовтоплідного - 5.0 мг, перцю довгого - 5.0 мг, кардамону справжнього - 5.0 мг, "Shreya Life Sciences Pvt. Ltd.", Індія

.: Ф0В7 **Таблетки від кашлю (Tabletiae contra tussim)****

II. Таблетки від кашлю, 1 таблетка містить: трави термопсису ланцетного в порошок - 0.1 г, натрію гідрокарбонату - 0.25 г, ВАТ "Татхімфармпрепарати", м.Казань, Російська Федерація

.: Ф0В7 **Травісил™ (Travisil™)****

II. Травісил™ льодяники, 1 льодяник містить 5% чистого екстракту з: адатода васіка - 5.0 мг, піпер лонгум - 25.0 мг, піпер нігрум - 20.0 мг, зингіберу лікарського - 12.0 мг, гліцириза глабра - 10.0 мг, ембліки лікарської - 16.0 мг, куркуми довгої - 15.0 мг, акації хатечу - 17.0 мг, фонікулуму звичайного - 18.0 мг, осіум санктум - 5.0 мг, терміналію чебула - 5.0 мг, терміналію белерика - 5.0 мг, алпінію галанга - 20.0 мг, абрус прекаторіус - 20.0 мг, м'яти перцевої - 2.0 мг, "Plethico Pharmaceuticals Limited", Індія

Травісил™ трав'яний сироп від кашлю, 5 мл сиропу містять 5% чистого екстракту з: адатода васіка - 5.0 мг, піпер лонгум - 25.0 мг, піпер нігрум - 20.0 мг, зингіберу лікарського - 12.0 мг, гліцириза глабра - 10.0 мг, ембліки лікарської - 16.0 мг, куркуми довгої - 15.0 мг, акації хатечу - 17.0 мг, фонікулуму звичайного - 18.0 мг, осіум санктум - 5.0 мг, терміналію чебула - 5.0 мг, терміналію белерика - 5.0 мг, алпінію галанга - 20.0 мг, абрус прекаторіус - 20.0 мг, м'яти перцевої - 2.0 мг, "Plethico Pharmaceuticals Limited", Індія

.: Ф0В7 **Трайфед®-експекторант (Trifed® Expectorant)****

II. Трайфед®-експекторант, 5 мл сиропу містять: трипролідину гідрохлориду 1.25 мг; псевдоефедрину гідрохлориду 30 мг; гвайфенезину 100 мг, "Al-Nikma Pharmaceuticals", Йорданія

.: Ф0В7 **Філокоф (Filocof)****

II. Філокоф, 100 мл сиропу містять: Блатта орієнталіс (Blatta orient) Q - 0.01 мл, Бріонія (Bryonia) Q - 0.1 мл, Іпекакуана (Ipecac) Q - 0.1 мл, Імбір лікарський (Zingiber) Q - 2.0 мл, "Fourrts (India) Laboratories Pvt. Ltd.", Індія

.: Ф0В7 **Цетрасепт з ісландським мохом (Cetrasept with iceland moss)****

II. Цетрасепт з ісландським мохом, 1 таблетка містить: сухого екстракту ісландського моху 30 мг, аскорбінової кислоти 30 мг, цетилпіридинію хлориду 1,5 мг, олії м'яти перцевої 5 мг, евкалиптової олії 0,5 мг, "Dr.Muller Pharma", Чеська Республіка

4.7. Протикашльові препарати

Кашель – частий симптом у клінічній практиці, він турбує пацієнтів не тільки з пульмонологічною патологією, але і при гастроєзофагеальних розладах, синдромі постназального стікання тощо. В зв'язку з тим, що кашель є важливим захисним актом, який необхідний для евакуації мокротиння з трахеобронхіального дерева, застосування протикашльових засобів повинно бути виваженим. Не слід пригнічувати кашель у пацієнтів з бронхіальною гіперсекрецією, ретенція слизу може бути загрозливою у пацієнтів з хронічним бронхітом та бронхоектазами. Як правило, протикашльові засоби показані у випадках, коли нічний кашель порушує сон та відпочинок хворого, або якщо денні напади сухого кашлю виснажують пацієнта, а також як симптоматична терапія у пацієнтів з онкопатологією.

Протикашльові препарати розділяються:

.: Ф0В7 Наркотичні протикашльові засоби

.: Ф0В7 Ненаркотичні протикашльові засоби

.: Ф0В7 Комбіновані протикашльові засоби

4.7.1. Наркотичні протикашльові засоби

Наркотичні засоби пригнічують кашльовий центр, вони досить ефективні, але мають обмежене застосування через здатність пригнічувати дихальний центр, ризик розвитку медикаментозної залежності, порушення функції тазових органів та інших небажаних ефектів. Агоністи опіоїдних рецепторів, виявляють центральну протикашльову дію (за рахунок пригнічення збудливості кашльового центру). Найвідоміший представник

групи – кодеїн - в Україні станом на 14.04.08 р. зареєстрований тільки у складі комбінованих препаратів.

∴ Ф0В7 **Кодеїн + терпінгідрат + натрію гідрокарбонат (Codeine + Terpinum hydratum + Sodium Hydrocarbonate) ****

I. Кодетерп, табл.; 1 табл. містить: кодеїну - 8.0 мг, терпінгідрату - 250.0 мг, натрію гідрокарбонату - 250.0 мг, виробництва Харківське державне фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"

Кодтерпін, 1 табл. містить кодеїну фосфату (у перерахуванні на кодеїн основу) 0,0080 г; терпінгідрату 0,25 г, натрію гідрокарбонату 0,25 г; виробництва ВАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім" **н/д**

Кодтерпін@ IC, табл.; 1 табл. містить кодеїну - 0.008г, терпінгідрату - 0.25 г, натрію гідрокарбонату - 0.25г, виробництва ВАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім"

∴ Ф0В7 **Кодеїн + екстракт термопсису сухого + корінь солодки + натрію гідрокарбонат (Codeine + Extractum Ipecacuanhae siccum + Licorice Root + Sodium Hydrocarbonate) ****

I. Кодесан@ IC, табл.; 1 табл. містить кодеїну - 0.0095 г, екстракту термопсису сухого - 0.02 г, кореню солодки - 0.2г, натрію гідрокарбонату - 0.2г, виробництва ВАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім"

I. Кодесан, 1 табл. містить кодеїну фосфату (у перерахуванні на кодеїн основу) 0,00950г; термопсису екстракту сухого 0,02г, солодки кореню подрібненого 0,02г, натрію гідрокарбонату 0,2г; виробництва ВАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім" **н/д**

4.7.2. Ненаркотичні протикашльові засоби

Ненаркотичні протикашльові засоби здійснюють протикашльову дію через вибірковий вплив на рівні кашльових нервових центрів, не пригнічують дихального центру, не чинять снодійного впливу. Також ці препарати виявляють місцеву анестезуючу дію: знижують збудливість периферичних сенсорних рецепторів.

∴ Ф0В7 **Бутамірам (Butamirate)**

Фармакотерапевтична група: R05DB13 - протикашльові засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: ненаркотичний протикашльовий засіб; протикашльовий засіб з центральною дією; спричиняє неспецифічний антихолінергічний та бронхоспазмолітичний ефекти, що полегшує дихальну функцію, не спричиняє ефекту звикання або залежності; швидко абсорбується і надалі повністю гідролізується до 2-фенілмасляної кислоти та диетиламіноетоксіетанолу; вплив їжі на біодоступність не підтверджений; лінійна залежність між біодоступністю і дозою невідома; 2-фенілмасляна кислота та диетиламіноетоксіетанол мають протикашльову активність.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування кашлю різного походження.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослі по 1 табл. 2-3 р/добу; діти старше 12 років - по 1 табл. 1-2 р/добу; табл. слід приймати перед або одразу після їди; крап. - разова доза залежить від віку дитини і становить: дітям від 2 місяців до 1 року – по 10 крап. 4 р/добу; від 1 до 3 років – по 15 крап. 4 р/добу; від 3 років і старше – по 25 крап. 4 р/добу; сироп - дітям від 3 до 6 років – по 5 мл 3 р/добу; від 6 до 12 років – по 10 мл 3 р/добу; від 12 років і старше – по 15 мл 3 р/добу, дорослим – по 15 мл 4 р/добу; максимальний курс лікування не повинен перевищувати 1 тиждень.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: рідко можливі сонливість, нудота, діарея, висипання на шкірі.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до активної або допоміжних речовин препарату.

Форми випуску ЛЗ: сироп, 5 мг/5 мл по 200 мл у фл., та по 1.5 мг/мл по 200 мл у фл., табл., вкриті плівковою оболонкою, по 50 мг, краплі для перорального застосування для дітей, 5 мг/мл по 20 мл у фл.

Торгова назва:

II. Панатус Форте, "KRKA d.d., Novo mesto", Словенія **н/д**
Синекод, "Novartis Consumer Health S.A.", Швейцарія

∴ Ф0В7 **Глауцин (Glaucine)**

Фармакотерапевтична група: R05DB28 - протикашльові засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: протикашльовий засіб; алкалоїд з рослини *Glaucium flavum* (Мачок жовтий), який пригнічує центр кашлю; на відміну від кодеїну не впливає на центр дихання і не спричиняє медикаментозну залежність; не впливає на моторику кишечника, виявляє незначну спазмолітичну дію, може спричинити зниження АТ; має деяку протизапальну дію.

Показання для застосування ЛЗ: застосовується при сухому кашлі різної етіології: інфекційно-запальних захворюваннях ВДШ, деяких захворюваннях легенів (г. і хр. бронхіт, пневмонія, силікоз, туберкульоз), інфекційних захворюваннях (коклюш, грип).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймають внутрішньо після їди; разова доза для дорослих становить 40 мг, добова – 80-120 мг; у більш тяжких випадках разову дозу можна збільшити до 80 мг; максимальна добова доза не повинна перевищувати 200 мг; разова доза для дітей старше 4 років становить 10 мг, добова – 20-30 мг; для пацієнтів з нирковою недостатністю необхідно зменшити дозу препарату або збільшити інтервал між прийомами; тривалість курсу лікування визначається тяжкістю та перебігом захворювання.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: зрідка при застосуванні високих разових доз (приблизно 80 мг) може виникнути запаморочення, нудота, слабкість, зниження АТ; АР у вигляді свербіжів або висипань.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; артеріальна гіпотензія і ІМ; діти до 4-річного віку.

Форми випуску ЛЗ: драже по 0,01 г, по 0,04 г.

Торгова назва:

II. Глаувент, "Sopharma" JSC, Болгарія

□

∴ Ф0В7 **Декстрометорфан (Dextromethorphan)***

Фармакотерапевтична група: R05DB09 - протикашльові засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: ненаркотичний депресант кашлю; діє на кашльовий центр, розташований в довгастому мозку, й підвищує поріг чутливості до кашлю; протикашльова дія еквівалентна дії кодеїну; немає анагетичної або наркотичної дії; у терапевтичних дозах не пригнічує циліарну активність.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування сухого виснажливого кашлю.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: препарат призначають дорослим та дітям старше 14 років по 1 табл. 4 - 6 р/добу; максимальна добова доза - 120 мг/добу (8 табл.); курс лікування становить 1 тиждень, максимальний курс лікування становить 2 тижня; при хр. захворюваннях курс лікування може бути подовжений до 4 - 5 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: в'ялість, сонливість, нудота, запаморочення, кропив'янка, м'язовий тремор, тахікардія, дуже рідко – АР (набряк Квінке), задишка, пітливість, зниження АТ).

Протипоказання до застосування ЛЗ: БА, хр. обструктивний бронхіт, пневмонія, емфізема легень, дихальна недостатність або пригнічення дихання, підвищена індивідуальна чутливість до компонентів препарату, вагітність та годування груддю, епілепсія, вік молодше 14 років.

Форми випуску ЛЗ: табл.

Торгова назва:

II. Стопекс, "Walmark a.s.", Чеська Республіка.

н/д

∴ Ф0В7 **Леводропрозипин (Levodropropizine)**

Фармакотерапевтична група: R05DB27 - протикашльові засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: має переважно периферичну дію на трахеобронхіальне дерево.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування сухого кашлю при таких захворюваннях і станах, як фарингіт, ларингіт і трахеїт, грип, бронхопневмонія, хр. обструктивний бронхіт, БА, емфізема легень.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим і дітям старше 12 років призначають 20 крап. (еквівалентно 1 мл або 60 мг) до 3 р/добу з проміжками не менше 6 год; дітям старше 2 років дозування становить 1 мг/кг маси тіла до 3 р/добу, загальна добова доза 3 мг/кг; кожна крапля містить 3 мг леводропрозипіну; крап. бажано розвести у ½ склянки води; лікарську форму сироп дорослим і дітям старше 12 років призначають одну мірну склянку, яка містить 10 мл (еквівалент 60 мг), до 3 р/добу з проміжками не менше 6 год; дітям старше 2 років - 1 мг/кг маси тіла 3 р/добу, загальна добова доза - 3 мг/кг; для зручності можна використовувати такі дози - дітям з масою тіла 10 - 20 кг призначають по 3 мл до 3 р/добу; дітям з масою тіла 20 - 30 кг призначають по 5 мл до 3 р/добу; препарат слід приймати у перервах між їжею; тривалість лікування не повинна перевищувати 7 днів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота, блювання, печія, відчуття дискомфорту у шлунку, діарея; ЦНС - втомлюваність, сонливість, запаморочення, головний біль; серцево-судинна система - прискорене серцебиття; АР - висипання на шкірі спостерігались у поодиноких випадках.

Протипоказання до застосування ЛЗ: відома або можлива наявність у пацієнта підвищеної чутливості до даного препарату; надмірне виділення мокротиння; зниження мукоциліарної функції (с-м Картагенера, циліарна дискінезія); виражені порушення функції печінки; періоди вагітності та лактації; діти до 2 років.

Форми випуску ЛЗ: сироп, 60 мг/10 мл по 60 мл, 120 мл у фл., краплі, 60 мг/1 мл по 15 мл у фл.

Торгова назва:

II. Левопронт, "Dompe Pharmaceutici S.p.A." для "Heinrich Mack Nachf. GmbH & Co.KG", Італія/Німеччина;

н/д

Рапітус, "Macleods Pharmaceuticals Limited", Індія.

□ □

∴ Ф0В7 **Окселадин (Oxeladin)**

Фармакотерапевтична група: R05DB09 - протикашльові засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: має протикашльову дію, здійснює свій вибірково вплив на рівні кашльових нервових центрів; у дозі, необхідній для здійснення протикашльової дії, він не пригнічує дихального центру, а має слабовиражений ефект нормалізації дихання, не чинить снодійного впливу.

Показання для застосування ЛЗ: кашель під час грипу, ринофарингітів, трахеїтів, бронхопневмоній, коклюшу та кору; спазматичний та рефлекторний кашель; кашель при подразненні слизової оболонки.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для дорослих - по 1 капс. 2 - 3 р/добу; сироп призначають дорослим по 2 - 5 мірні л. на добу у 2 - 3 прийоми; дітям від 2,5 років до 4 років – по 1 - 2 мірні л. на добу, або по 1 мірній л. сиропу із розрахунку на 10 кг маси тіла у 2 прийоми; від 4 до 15 років – по 2 - 3 мірні л. на добу у 2 - 3 прийоми; лікування повинно бути короточасним (2 - 3 дні).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: не виявлена.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: капсули пролонгованої дії по 0,04 г, сироп, 10 мг/5 мл по 125 мл у фл.

Торгова назва:

II. Пакселадин, "Beaufour-Ipsen International" на заводі "Beaufour-Ipsen Industrie", Франція.

□

∴ Ф0В7 **Преноксдіазин (Prenoxdiazine)*, ****

Фармакотерапевтична група: R05DB18 - протикашльові засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: синтетичний протикашльовий засіб периферичної дії; виявляє місцевонаестезуючу дію; знижує збудливість периферичних сенсорних рецепторів; виявляє пряму спазмолітичну дію, попереджує розвиток бронхоспазму; центральна дія виражена слабо: пригнічує кашльовий центр, не пригнічуючи дихання.

Показання для застосування ЛЗ: г. або хр. кашель, головним чином непродуктивний, будь-якого походження; г. та хр. бронхіт, грип, пневмонія, емфізема, нічний кашель у пацієнтів з серцевою недостатністю, підготовка пацієнтів до бронхоскопічних або бронхографічних досліджень.

Спосіб застосування та дози: табл. треба приймати цілими, не розжовуючи, інакше препарат може викликати тимчасове оніміння, нечутливість слизової оболонки рота; середня доза для дорослих - 1 табл. (100 мг) 3 - 4 р/добу, у більш складних випадках доза може бути збільшена до 2 табл. (200 мг) 3 - 4 р/добу або до 3 табл. (300 мг) 3 р/добу; максимальна одноразова доза для дорослих становить 3 табл., максимальна добова доза - 9 табл.; середня доза для дітей старше 6 років у залежності від віку та маси тіла, відповідно нижча: по 25 - 50 мг 3 або 4 р/добу (по 1/4 - 1/2 табл. 3 - 4 р/добу); максимальна одноразова доза для дітей становить 1 табл., максимальна добова доза - 2 табл.; при підготовці до бронхоскопії: препарат у дозі в 0,9 - 3,8 мг/кг маси тіла призначають у комбінації з 0,5 - 1 мг атропіну за год до початку проведення процедури.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сухість у роті та горлі, АР (шкірний висип і ангіоневротичний набряк); ШКТ - біль у шлунку, схильність до запорів; при застосуванні доз, вище максимальних рекомендованих, можуть спостерігатися легкий седативний ефект і стомлюваність.

Протипоказання до застосування ЛЗ: захворювання, що супроводжуються підвищеною бронхіальною секрецією, післяопераційні стани (після інгаляційного наркозу); діти молодші 6 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,1 г.

Торгова назва:

II. Лібексин, "CHINOIN" Pharmaceutical and Chemical Works Co.Ltd., Угорщина.

4.7.3. Комбіновані протикашльові засоби

Комбіновані засоби представлені широким різномаяттям препаратів. Крім протикашльового компоненту вони можуть містити бронхолітики, деконгестанти, антигістамінні, протикашльові, жарознижуючі, антисептичні компоненти рослинного, мінерального або хімічного походження. Перелік таких комбінованих ЛЗ подається за торговою назвою:

∴ Ф0В7 **АТУСИН (Atussinum)**

II. Атусин, 1 табл. містить: декстрометорфану гідроброміду - 0.015 г, аскорбінової кислоти - 0.1 г, ВАР "Концерн "Стирол" **н/д**
Атусин, ТОВ "Стиролбіофарм"

∴ Ф0В7 **Тос-Май (Tos-Mai)****

II. Тос-Май, 1 табл. містить: декстрометорфану гідроброміду - 2.0 мг, бензокаїну - 0.2 мг, гуайяколсульфонату калію - 35.0 мг, бензоату натрію - 15.0 мг, "Laboratorios Alcala Farma S.L." для СП "Сперко Україна"

∴ Ф0В7 **Алекс плюс (Alex plus)**

II. Алекс плюс, 1 пастилка містить: терпінгідрату - 2.0 мг, декстрометорфану гідроброміду - 2.0 мг, левоментолу - 0.75 мг, "Glenmark Pharmaceuticals Ltd", Індія

∴ Ф0В7 **БРОНХОБРЮ (Bronchobru®)****

II. Бронхобрю, 1 мл сиропу містить: натрію дитербутилнафталіндисульфону - 1.0 мг, ефедрину гідрохлориду - 1.0 мг, натрію камфосульфону - 1.0 мг, "Vrupharmexport" s.p.r.l., Бельгія

∴ Ф0В7 **Бронхолітин (Bronholytin)****

II. Бронхолітин, 5 мл сиропу містять: глауцину гідроброміду - 5.75 мг, ефедрину гідрохлориду - 4.6 мг, "Sopharma" JSC, Болгарія

Бронхолітин® НЕО, 5 мл сиропу містять: глауцину гідроброміду 5,75 мг, псевдоефедрину гідрохлориду 5 мг, "Sopharma" JSC, Болгарія

∴ Ф0В7 **Бронхоцин (Bronchocin)****

II. Бронхоцин, 125 мл сиропу містять: глауцину гідроброміду - 0.125 г, ефедрину гідрохлориду - 0.100 г, олії базиліку - 0.125 г, "Balkanpharma-Troyan AD", Болгарія **н/д**

∴ Ф0В7 **Вокасепт (Vocasept)****

II. Вокасепт, 5 мл сиропу містять: декстрометорфану - 10.0 мг, хлорфеніраміну малеату - 2.0 мг, фенілефрину гідрохлориду - 5.0 мг, "Mackar International", Індія

∴ Ф0В7 **Глікодин (Glycodin)****

II. Глікодин, 5 мл сиропу містять: декстрометорфану - 10.0 мг, терпінгідрату - 10.0 мг, левоментолу - 3.75 мг, "Alembic Limited", Індія

∴ Ф0В7 **Комбігріп (Combigrip)****

II. Комбігріп, 5 мл сиропу містять: фенілефрину гідрохлориду - 6.25 мг, хлорфеніраміну малеату - 2.0 мг, декстрометорфану гідроброміду - 10.0 мг, ментолу - 1.14 мг, бромгексину гідрохлориду - 4.0 мг, "Synmedic Laboratories", Індія

∴ Ф0В7 **Кофекс (Cofex)**

II. Кофекс, 5 мл сиропу містять: хлорфеніраміну малеату - 4.0 мг, кодеїну фосфату - 10.0 мг, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія

∴ Ф0В7 **Стодаль (Stodal)****

II. Стодаль, 100 мл сиропу містять: пульсатили (Pulsatilla) 6СН - 0.95 г, румексу криспус (Rumex crispus) 6СН - 0.95 г, бріонії діюїка (Bryonia dioica) 3СН - 0.091 мг, іпекакуани (Ipecacuanha) 3СН - 0.091 мг, спонгія тоста (Spongia tosta) 3СН - 0.95 г, стикта пульмонарія (Sticta pulmonaria) 3СН - 0.95 г, антимоіуму тартарікум (Antimonium tartaricum) 6СН - 0.95 г, міокардіуму (Myocardium) 6СН - 0.95 г, коккусу какті (Coccus cacti) 3СН - 0.95 г, дрозера МТ (Drosera MT) - 0.95 г, "Laboratoires Boiron", Франція

∴ Ф0В7 **Стоптусин (Stoptussin®)****

- II. Стоптусин, 10 мл р-ну містять: дигідрогенцитрату бутамірату - 0.04 г, гвайфенезину - 1.0 г, 1 табл. містить: бутамірату дигідрогенцитрату - 4.0 мг, гвайфенезину - 100.0 мг, "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка □
 ∴ Ф0В7 **Тофф – МД (Toff – MD)**
- II. Тофф-МД, 1 табл. містить: декстрометорфану гідроброміду 10 мг, фенілефрину гідробро-миду 5 мг, хлорфеніраміну малеату 2, "Panacea Biotec Ltd", Індія □
 ∴ Ф0В7 **Туссин плюс (Tussin Plus)****
- II. Туссин Плюс, 5 мл сиропу містять: гуайфенезину - 100.0 мг, декстрометорфану - 10.0 м, "Sagmel Inc.", США □

4.8. Антибіотики

(див. також розділ «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

При інфекційних загостреннях бронхообструктивних захворювань при призначенні антибактеріальної терапії перевагу надавати а/б, що мають високу активність in vitro проти основних ймовірних збудників загострення та низький рівень (до 10%) набутої резистентності цих збудників в популяції, утворюють високу концентрацію в слизовій оболонці бронхів і бронхіальному секреті, а також у яких доведена висока клінічна ефективність та безпечність за результатами контрольованих досліджень.

При виборі антибактеріальної терапії необхідно орієнтуватися на такі критерії як вік пацієнта, частота загострень впродовж останнього року, наявність супутньої патології та рівень показника ОФВ1.

У хворих молодше 65 років, з частотою загострення ХОЗЛ менше 4 разів на рік, за відсутності супутніх захворювань і ОФВ1 більше 50 % від належного значення основними збудниками є *H. influenzae*, *S. pneumoniae*, *M. catarrhalis* і атипіві мікроорганізми. У якості антибіотика вибору рекомендують амінопеніцилін або макролід, або респіраторний фторхінолон для перорального прийому, який призначається при нефективності бета-лактамів і макролідів, або алергії до них.

У пацієнтів старше 65 років, з частотою загострення ХОЗЛ 4 і більше протягом року, з наявністю супутніх захворювань і ОФВ1 в межах 30–50 % від належних значень основними збудниками є *H. influenzae*, представники сімейства *Enterobacteriaceae*, а також *S. pneumoniae*. Тому у якості препаратів вибору повинні застосовуватися захищений амінопеніцилін, або цефалоспорин II покоління, або респіраторний фторхінолон для перорального прийому.

При ОФВ1 менше 30 % від належного значення, частих курсах антибактеріальної терапії (більше 4 разів у рік) і необхідності в постійному прийомі кортикостероїдів причиною загострення ХОЗЛ може бути *P. aeruginosae*. У зв'язку з цим рекомендується парентеральне застосування фторхінолону II покоління (ципрофлоксацин) або респіраторного фторхінолону левофлоксацину у високій дозі, або β-лактаму з антисиньогнійною активністю в комбінації з аміноглікозидом.

5. ПСИХІАТРІЯ, НАРКОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ

5.1. Засоби, що застосовуються в психіатрії

- 5.1.1. Анксиолітики
- 5.1.2. Антипсихотики
- 5.1.3. Антидепресанти
- 5.1.4. Препарати для лікування деменції
- 5.1.5. Протипаркінсонічні засоби
- 5.1.6. Протиепілептичні засоби
- 5.1.7. Інші засоби
- 5.1.8. Препарати для лікування гіперкінетичного розладу у дітей

5.2. Засоби, що застосовуються в наркології

- 5.2.1. Психолептичні засоби
 - 5.2.1.1. Антипсихотичні засоби
 - 5.2.1.2. Анксиолітики
 - 5.2.1.3. Снодійні та седативні засоби
- 5.2.2. Засоби для загальної анестезії
- 5.2.3. Засоби, що застосовуються при аддиктивних розладах
 - 5.2.3.1. При відмові від паління
 - 5.2.3.2. При алкогольній залежності
 - 5.2.3.3. При опіоїдній залежності
 - 5.2.3.3.1. Препарати для замісної підтримувальної терапії
- 5.2.4. Психоаналептики**
 - 5.2.4.1. Антидепресанти
 - 5.2.4.2. Психостимулятори та ноотропні засоби
- 5.2.5. Протиепілептичні засоби
- 5.2.6. Антипаркінсонічні засоби
- 5.2.7. Антидоти
- 5.2.8. Ентеросорбенти
- 5.2.9. Нестероїдні протизапальні засоби
- 5.2.10. Анальгетики
 - 5.2.10.1. Опіоїдні анальгетики
 - 5.2.10.2. Неопіоїдні анальгетики
- 5.2.11. Вітаміни
- 5.2.12. Інші засоби, що застосовуються в наркології

5. ПСИХІАТРІЯ, НАРКОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ

5.1. Засоби, що застосовуються в психіатрії

5.1.1. Анксиолітики

.:Ф0В7 **Діазепам (Diazepam)***

Фармакотерапевтична група: N05BA01-транквілізатори

Основна фармакотерапевтична дія: анксиолітична, протисудомна, седативна, снотворна і міорелаксуюча дії; дія діазепаму проявляється в посиленні ГАМКергічного (ГАМК - гамма-аміномасляна кислота) блоку на синаптичному рівні, у першу чергу у лімбічній системі, субкортикальних структурах, таламусі і гіпоталамусі; ГАМК є головним нейротрансмітером центральної нервової системи; алостерична частина ГАМК_A – рецептора є місцем зв'язку депресантів центральної нервової системи, таких як бензодіазепіни, у тому числі і діазепам; загальну нейрональну блокаду не викликають; внаслідок приєднання бензодіазепінів до ГАМК_A – рецептора зростає чутливість останнього до гамма-аміномасляної кислоти. У результаті канали іона хлору рецепторного комплексу довше перебувають в стані активації, завдяки чому більша кількість іонів хлору здатна проникнути в нейрон, підсилюючи ступінь гіперполяризації клітинної мембрани і блокуючи проведення сигналу.

Показання для застосування ЛЗ: для одноразового або курсового застосування при лікуванні симптомів підвищеної психічної напруги, занепокоєння, страху і вираженої тривоги при невротичних станах і г. невротичних реакціях; у складі комплексної терапії для лікування захворювань і станів різного походження, що супроводжуються симптомами тривоги і рухового занепокоєння; як додатковий засіб для лікування г. абстинентного с-му та алкогольного делірію; для усунення спазмів поперечносмугастої мускулатури при різних спастичних станах (ригідність, контрактура, міжнейрональні ушкодження на рівні спинного і супраспинального відділів мозку, спазм церебральної етіології, поліомієліт, параплегія, атетоз, гіперкінез, синдром stiffman); у випадку локальних травм і запалень як додатковий засіб для рефлекторного зняття спастичного м'язового компонента; як додатковий засіб для лікування захворювань, що супроводжуються конвульсіями, і спастичних станів при епілепсії, еклампсії, правці.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: кожному хворому препарат призначають індивідуально, тому пропонуються лише загальні принципи призначення; у зв'язку з наявністю істотних індивідуальних відмінностей у реакції хворих на препарат, лікування варто починати з найменшої ефективної дози, поступово збільшуючи її, доки не буде досягнута ефективна і разом з тим переносима доза; добову дозу в індивідуальному порядку розподіляють на 2 - 4 прийоми; звичайно рекомендують дві третини добової дози прийняти у вечірні години; для дорослих середня добова доза становить 5 - 15 мг, разова доза не перевищує 10 мг; при станах тривоги, психомоторного занепокоєння і підвищеного збудження одноразова доза для дорослих 2,5 - 5 мг, добова доза 5 - 20 мг; як додатковий засіб для лікування захворювань, що супроводжуються конвульсіями - одноразова доза для дорослих 2,5 - 10 мг 2 - 4 р/добу; при г. абстинентному с-мі та алкогольному делірії звичайна початкова добова доза для дорослих становить 20 - 40 мг, підтримуюча добова доза 15 - 20 мг; при м'язовій контрактурі, ригідності, спазмі: добова доза для дорослих 5 - 20 мг; виведення діазепаму з організму літніх і ослаблених хворих, а також у хворих при порушенні функції печінки може бути в істотній мірі уповільнено, тому рекомендується проводити лікування невеликими дозами; лікування слід починати, призначаючи половину дози, яку потім необхідно поступово збільшувати, враховуючи індивідуальну переносимість; дітям при будь-якому показанні для застосування дозу слід визначати для кожного хворого індивідуально, з урахуванням віку, ступеня фізичного розвитку, загального стану й індивідуальної реакції на компоненти препарату; звичайна початкова одноразова доза для дітей 1,25 - 2,5 мг, застосовується 2 - 4 р/добу; залежно від клінічної реакції вона може бути збільшена або зменшена; в/в препарат вводиться без розведення зі швидкістю 0,5-1 мл (2,5-5 мг)/хв; дуже швидке в/в введення загрожує пригніченням дихання та зниженням АТ; у формі крапельної інфузії препарат вводиться у р-ні 2 мл (10 мг) діазепаму в, як мінімум, 50 мл 0,9% р-ну натрію хлориду або 5% р-ні глюкози; розчиняється 100 мг діазепаму у 500 мл 0,9% натрію хлориду або 5% р-ні глюкози; вводити зі швидкістю 40 мг/год; в/м вводиться глибоко у групу великих м'язів; дорослим при г. нападах страху або збудження в/в або в/м 10 мг, дозу можна повторити через 4 год; при епілептичному статусі, судомному стані, що викликані отруєнням в/в або в/м 10-20 мг, дозу можна повторити через 30-60 хв; при необхідності дозу можливо ввести в/в крапельно при максимальній дозі 3 мг/кг маси тіла; при г. судомному стані початкова доза 5-10 мг в/в, яку можна повторити через 10-15 хв до сумарної дози 30 мг; при станах, пов'язаних з підвищеним тонусом м'язів в/в або в/м 10 мг з можливим повтором дози через 4 год; при правці в/в вводити 0,1-0,3 мг/кг; повторне введення дози можливе через 1-4 год; в окремих випадках препарат можна вводити в/в крапельно у максимальній дозі до 10 мг/кг; при премедикації перед різними діагностичними і хірургічними маніпуляціями - 0,2 мг/кг в/в безпосередньо перед маніпуляцією, або в/м – за 30 хв до маніпуляції; звичайно застосовують 10-20 мг; при г. алкогольному делірії (delirium tremens) в/в або в/м 10-20 мг; не можна вводити діазепам пацієнтам, які вжили навіть невелику кількість алкоголю за останні 36 год; пацієнти похилого віку, виснажені та ослаблені хворі - рекомендується застосовувати половину дози від призначеної для дорослого пацієнта; дітям з судомами при пропасниці, судомні стани, що викликані отруєнням, епілептичний статус – в/в або в/м 0,2 -0,3 мг/кг; при правці –в/в 0,1-0,3 мг/кг, дозу можна повторити через 1-4 год; в окремих випадках препарат можна вводити в/в крапельно у максимальній дозі до 10 мг/кг; при премедикації перед різними діагностичними і хірургічними маніпуляціями - 0,2 мг/кг в/в безпосередньо перед маніпуляцією, або в/м – за 30 хв до маніпуляції.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: підвищена стомлюваність, сонливість, м'язова слабкість, які є дозо залежними; атаксія, сплутаність свідомості, запаморочення, головний біль, погіршення настрою, порушення зору й акомодатії, висипка, вегетативні симптоми, запор, біль в суглобах, гіпотонія, нетримання або затримка сечовипускання, нудота, сухість у роті або гіперсалівація, екзантема, тремор, зміна лібідо, брадикардія; підвищення рівня трансаміназ і лужної фосфатази, жовтяниця, нейтропенія; парадоксальна реакція (посилення почуття тривоги і психічного збудження, ворожість, агресивні дії, галюцинації, безсоння, підвищення м'язового тону, у першу чергу, у дітей та осіб літнього віку); лікарська залежність, головним

чином при наявності схильності, при застосуванні великих доз і при тривалому лікуванні - симптоми відміни проявляються у формі тремору, психомоторного занепокоєння, безсоння, підвищеного почуття тривоги, головного болю, порушення уваги, може виникнути дратівливість, порушення сприймання, запаморочення, прискорене серцебиття, втрата апетиту, нудота, блювання, підвищене потовиділення, м'язові спазми, кольки, іноді - делірій і напади судом; при в/в введенні препарату - місцеве запалення або тромбоз; при швидкому в/в введенні можливі апное і падіння АТ, однак проведення ін'єкцій з відповідною швидкістю та у положенні пацієнта лежачі дозволяють уникнути цих побічних явищ; при в/м введенні препарату можливі місцеві біль та почервоніння.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого з компонентів препарату (наприклад, до лактози) або до інших бензодіазепінів в анамнезі; тяжка легенева недостатність; тяжка печінкова недостатність; с-м нічних апное; тяжка міастенія; закритокутова форма глаукоми, г. приступ глаукоми (при відкритокутовій формі глаукоми препарат може застосовуватися при одночасному проведенні відповідного лікування); перший триместр вагітності; період годування груддю; алкогольна і наркотична залежність (за винятком г. абстинентного с-му); інтоксикація алкоголем та іншими психотропними засобами.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,005 г; р-н для ін'єкцій 0,5% (10 мг/2 мл) по 2 мл в амп..

Торгова назва ЛЗ:

I. Діазепам-М, Сибазон, Харківське державне фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу" н/д

Седуксен, ВАТ "Гедеон Ріхтер УА" н/д

Сибазон, Одеське ВХФП "Біостимулятор" у формі ТОВ н/д

Сибазон ІС, ВАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім" н/д

II. Реліум, Реладорм, Polfa Tarchomin Pharmaceutical Works S.A., Польща н/д

Реланіум, Polfa Warsaw Pharmaceutical Works S.A., Польща н/д

∴ Ф0В7 **Хлордіазепоксид (Chlordiazepoxide) ***

Фармакотерапевтична група: N05BA02 - транквілізатори

Основна фармакотерапевтична дія: діє на багато структур ЦНС, насамперед – на лімбічну систему і гіпоталамус, тобто структури, пов'язані з регуляцією емоційної діяльності; має ансіолітичну, седативну та помірно виражену снотворну дію, також зменшує напруження скелетних м'язів і чинить протисудомний ефект; похідне бензодіазепіну; як і всі бензодіазепіни, підсилює гальмівну дію ГАМК-ергічних нейронів у ділянці кори головного мозку, таламуса і гіпоталамуса; знайдені специфічні для бензодіазепінів ділянки зв'язування, що являють собою балкові структури клітинної мембрани, які мають зв'язок з комплексом, що складається з рецептора ГАМК-А і хлорного каналу; механізм дії хлордіазепоксиду пов'язаний з модуляцією чутливості ГАМК-ергічного рецептора, що викликає збільшення спорідненості цього рецептора з гамма-аміномасляною кислотою (ГАМК) і є ендogenousним гальмівним нейромедіатором; наслідком активації бензодіазепінового рецептора або ГАМК-А є збільшення транспорту іонів хлора всередину нейрона через хлорний канал; це призводить до гіперполяризації клітинної мембрани, в результаті чого відбувається пригнічення активності нейрона.

Показання для застосування ЛЗ: короточасне симптоматичне лікування тривожних с-мів - тривожні с-ми, що супроводжують психоемоційні розлади; тривожні с-ми, що супроводжують психотичні симптоми; тривожні с-ми з порушенням сну; тривожні с-ми іншої етіології; підвищений м'язовий тонус різного ґенезу; симптоматичне лікування г. с-му алкогольної абстиненції.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозування і тривалість лікування індивідуальні для кожного пацієнта і визначаються виключно лікарем; дорослим звичайно при тривожних станах застосовують до 30 мг/добу в розподілених дозах кожні 6 – 8 год; у виключних випадках можливе застосування вищих доз залежно від індивідуальної потреби; МДД – 100 мг; при тривожних станах із супутнім безсонням – 10 мг – 30 мг одноразово перед сном; стан збудження при г. с-мі алкогольної абстиненції – 20 мг – 100 мг; при необхідності дозу повторюють через 2 – 4 год не перевищуючи 200 мг/добу; потім дозу зменшують до мінімальної підтримуючої, що достатня для усунення симптомів збудження; при стані підвищеного м'язового тону – 10 мг – 30 мг/добу в розділених дозах; хворим літнього віку (старше 65 років) хлордіазепоксид слід призначати у якомога менших ефективних дозах, що не перевищують половинні дози для дорослих; препарат рекомендують застосовувати короточасно (не більше 4 тижнів) у зв'язку з небезпекою виникнення симптомів лікарської залежності.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, седатація, запаморочення, порушення рівноваги, сплутаність свідомості, дезорієнтація, атаксія; загальна слабкість, непритомність, відчуття сухості у роті, розлад зору (нечіткий зір, диплопія), дизартрія з невиразною мовою та неправильною вимовою, амнезія, м'язовий тремор, шлунково-кишкові розлади, зниження лібідо, розлади менструального циклу, порушення функції печінки (включаючи жовтуху), зміни морфологічної картини крові (лейкопенія, агранулоцитоз), нетримання сечі, деяке зниження артеріального тиску, шкірні алергічні реакції (еритема), парадоксальні реакції – психомоторний неспокій, безсоння, підвищена збудливість і агресивність, м'язовий тремор, судоми.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до хлордіазепоксидів або будь-якого компонента препарату; г. дихальна недостатність або пригнічення дихального центру; нав'язливі стани або фобії; хр. психози; дитячий вік; вагітність; лактація.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 10 мг.

Торгова назва ЛЗ:

II. Еленіум, Polfa Tarchomin Pharmaceutical Works S.A., Польща н/д

∴ Ф0В7 **Нітразепам (Nitrazepam) ***

Фармакотерапевтична група: N05CD02 - снодійні засоби

Основна фармакотерапевтична дія: центральна міорелаксуюча, ансіолітична і протисудомна дія; снодійний засіб групи бензодіазепінів; взаємодіє зі специфічними бензодіазепіновими рецепторами ГАМК-бензодіазепінін-хлоріонофорного комплексу, активує його, підвищує чутливість до медіатора, сприяє відкриттю іонного каналу і посилює гальмуючий вплив ГАМК на центральну нервову систему; знижує збудливість клітин у підкоркових ділянках головного мозку (лімбічна система, таламус, гіпоталамус), мозочку, корі головного

мозку та інших відділах ЦНС; основний механізм снодійної дії – пригнічення клітин ретикулярної формації стовбура головного мозку; зменшує вплив емоційних, вегетативних і моторних подразників, що порушують механізм засинання; під впливом препарату збільшується глибина і тривалість сну; сон і пробудження відбуваються фізіологічно.

Показання для застосування ЛЗ: розлади сну у дорослих.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дози підбирають індивідуально, при цьому дотримуються основного правила – призначати якнайменші ефективні дози препарату протягом найкоротшого періоду; розлади сну у дорослих -увечері приблизно за півгодини перед сном дорослі приймають разову дозу, яка становить 2,5 - 5 мг, МДД – 10 мг; пацієнтам літнього віку та ослабленим хворим, а також людям з органічними ураженнями головного мозку, порушеннями дихальної, серцево-судинної, печінкової або ниркової функцій - низькі дози, тобто по 2,5 мг на ніч, МДД – 5 мг; лікування рекомендується закінчувати поступовим зменшенням дози препарату; тривалість курсу лікування не повинна перевищувати 4 тижнів з урахуванням періоду поступової відміни препарату; продовження лікування понад цей термін можливе лише після повторної ретельної оцінки клінічної картини.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: денна втомлюваність, сонливість, знесилення, запаморочення, порушення ходи і рухів (атаксія), уповільнення психомоторних реакцій, порушення концентраційної здатності та погіршення пам'яті (антероградна амнезія); вранці, після прийому засобу, напередодні ввечері, - виражена залишкова втомлюваність і порушення концентрації та уваги; м'язова слабкість, головний біль, сплутаність свідомості, сухість у роті, нудота, блювання, запор і незначне зниження АТ; свербіж і висипи на шкірі; підвищення апетиту; ослаблення статевого потягу, у жінок порушення менструального циклу; послаблене дихання (пригнічення дихання) може виникати у хворих на стеноз (обструкцію) дихальних шляхів і uszkodження головного мозку; галюцинації і "парадоксальні" реакції (підвищена агресивність, г. стани збудження, відчуття страху, думки про самогубство, спазми різних груп м'язів, тяжке засинання, недостатня тривалість нічного сну); при раптовому припиненні тривалого щоденного лікування препаратом, через приблизно 2 - 5 днів після останнього прийому, - порушення сну і кошмарні сновидіння, загострення відчуття страху (іноді аж до панічного), емоційної напруженості, збудження і внутрішнього дискомфорту.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до нітразепаму, інших бензодіазепінів або до будь-яких інгредієнтів препарату; медикаментозна, наркотична та алкогольна залежність наявна або в анамнезі; тяжка хр. дихальна недостатність; с-м зупинки дихання уві сні; тяжка печінкова недостатність; спінальна і мозочкова атаксія; г. отруєння алкоголем, снодійними, знеболювальними або психотропними засобами (антидепресанти, нейролептики, літій); тяжка форма міастенії; г. напади глаукоми (вузькокутова глаукома); період вагітності і годування груддю; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 5 мг.

Торгова назва ЛЗ:

II. Радедорм® 5, Menarini-Von Heyden GmbH; "Nycomed Oranienburg GmbH"; "AWD.pharma GmbH & n/d Co.KG", Німеччина

.: Ф0В7 **Оксазепам (Oxazepam)***

Фармакотерапевтична група: N05BA04 - транквілізатори

Основна фармакотерапевтична дія: анксиолітична, седативна дія; міорелаксанти і протисудомні властивості виражені слабкіше; усуває напруження, зменшує або пригнічує тривогу і страх, емоційне напруження; механізм дії пов'язаний з підсиленням ГАМК-ергічних процесів у головному мозку; анксиолітична дія препарату пов'язана головним чином з гальмуючим впливом на лімбічну систему.

Показання для застосування ЛЗ: неврози, неврозоподібні і психозоподібні розлади, при наявності тривоги, страху, підвищеної дратівливості, порушення сну, сенесто-іпохондричні розлади і нав'язливі стани, особливо якщо хворі застосовують інші транквілізатори.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при невротичних станах, які супроводжуються тривогою, страхом, збудженням, підвищеною дратівливістю для дорослих разова доза становить 10 - 30 мг; при амбулаторному лікуванні звичайно добова доза становить 20 - 30 мг (у два прийоми – уранці і ввечері), у більш тяжких випадках дозу збільшують до 15 мг вранці і в обід і 15 -30 мг ввечері; МДД – 120 мг, дози понад 60 мг призначають тільки при стаціонарному лікуванні; у г. випадках необхідно визначити, чи обмежитись прийомом однієї разової дози або лікуванням протягом декількох днів; при безсонні викликаному станом тривоги, призначають 10 - 25 мг за півгодини – годину до сну, максимальна разова доза – 50 мг; ввечері таблетку не слід приймати відразу після їжі, оскільки дія препарату уповільнюється і залежно від тривалості сну можливі залишкові явища (втома, порушення здатності зосередитись наступного ранку); для лікування алкогольного абстинентного с-му - 15 - 30 мг 3 - 4 р/добу; для осіб похилого віку, ослаблених хворих, при порушенні функції печінки і нирок, серцевій і легеневій недостатності, а також при органічних змінах мозку добова доза становить 10 мг (по 5 мг вранці і ввечері), при необхідності дозу збільшують до 15 мг/добу; приблизно через 2 тижні від початку лікування слід впевнитись, чи є показання для продовження прийому оксазепаму, оскільки небажано перевищувати тривалість безперервного лікування протягом 4 тижнів; застосування препарату протягом декількох тижнів може викликати фізичну і психічну залежність; при необхідності тривалого лікування (декілька місяців) застосовують метод перервної терапії – припиняють прийом на декілька днів і знову повертаються до його застосування в індивідуально підібраній терапевтичній дозі; застосування препарату припиняють, поступово знижуючи дозу; раптове припинення прийому препарату може викликати с-м абстиненції: збудження, тривогу, порушення сну.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: незначна, мінуща сонливість, яка звичайно виникає в перші дні лікування (у випадку вираженої сонливості потрібно зменшити дозу препарату), запаморочення, головний біль, непритомні стани, що супроводжуються сонливістю; нудота, тремтіння, нечітка мова, сонна хвороба, набряки, шкірний висип (подібний до кору, у вигляді опіків від кропиви, папульозно-пустульозний); лейкопенія, жовтуха, збільшення активності амінотрансфераз, атаксія, яка виникає незалежно від дози препарату і віку пацієнта; парадоксальні реакції (психомоторне збудження, безсоння, виражена агітація та

агресивність, м'язове тремтіння, судоми) частіше за все виникають після вживання алкоголю, у пацієнтів літнього віку, хворих з психічними зладами; ейфорія, галюцинації, нечіткий зір, подвійний зір, порушення орієнтації, ступор, порушення менструального циклу, зміни електроенцефалограми (ЕЕГ), агранулоцитоз, нетримання сечі, розлад пам'яті; систематичне застосування препарату протягом тривалого часу може призвести до розвитку лікарської залежності, а також абстинентного синдрому – у випадку раптової відміни оксазепаму.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до оксазепаму або будь-якого компонента препарату; психопатичні стани; тяжка дихальна недостатність незалежно від причини, с-м нічного апное; тяжка печінкова та ниркова недостатність; закритокутова глаукома; міастенія; застосування інших ЛЗ, які пригнічують ЦНС, або вживання алкоголю; дитячий вік до 12 років; вагітність (абсолютно – I триместр); лактація.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 10 мг.

Торгова назва ЛЗ:

II. Нозепам, АТ "Олайнфарм", Латвія

н/д

Тазепам, Polfa Tarchomin Pharmaceutical Works S.A., Польща

н/д

.: Ф0В7 **Медазепам (Medazepam) ***

Фармакотерапевтична група: N05BA03 -транквілізатори

Основна фармакотерапевтична дія: сильна анксиолітична активність, менш виражена седативна і міорелаксуюча дія; психотропна речовина, що належить до класу 1,4 – бензодіазепінів; послаблює стани емоційної напруги, психомоторного збудження і страху, а також зумовлює седативний і гіпнотичний ефекти; для медазепаму характерна знижувальна тонус м'язів і протисудомна дії; у зв'язку із сильною анксиолітичною активністю при менш вираженому седативному і міорелаксуючому ефекті медазепам особливо доцільно застосовувати як денний транквілізатор; має низьку спорідненість з бензодіазепіновими рецепторами (гальмування специфічного зв'язування ³H-діазепаму, константа гальмування [IC50 нмоль/л] 850); ефективність медазепаму значною мірою визначається його активними метаболітами: десметилмедазепамом, діазепамом, десметилдіазепамом і оксазепамом; сама речовина медазепам характеризується як проліки.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування станів страху, емоційного напруження, психомоторного збудження, неврозів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дози препарату і тривалість лікування залежать у кожному окремому випадку від індивідуальної реакції хворого на ліки, а також від характеру і тяжкості захворювання; при цьому дотримуються основного правила - призначати якомога менші дози препарату; добова доза становить 10 - 30 мг, яку розподіляють на 2 - 3 прийоми на день, або усю добову дозу приймають одноразово ввечері; при дотриманні усіх вказівок і запобіжних заходів у разі необхідності добову дозу медазепаму можна збільшити до МДД - 60 мг; при г. станах захворювання застосування препарату обмежують декількома разовими дозами або декількома днями; при хр. захворюваннях тривалість застосування препарату визначається перебігом хвороби.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: почуття втоми, сонливість, спад сил, запаморочення, сплутаність свідомості; уповільнення реактивної спроможності, антероградна амнезія, головний біль, невелике зниження АТ; нудота, блювання, симптоми з боку епігастральної ділянки, пронос, тимчасове підвищення активності ферментів печінки в сироватці крові й алергія; послаблення лібідо або розлади менструацій; пригнічення дихання може розвиватися у хворих з вираженою обструкцією дихальних шляхів або у пацієнтів з ушкодженнями головного мозку; розлади артикуляції, невпевненість ходи і рухів, а також розлади зору (двоїння в очах, ністагм); некоординовані рухи, затримка сечі, депресії, біль у грудях, сплутаність свідомості і сухість у роті; "парадоксальні" реакції (підвищена агресивність, г. стани збудження, почуття страху, думки про самогубство, судомні скорочення різних груп м'язів, важке засинання і недостатня тривалість нічного сну); після раптового припинення тривалого щоденного застосування медазепаму - порушення сну і страхітливий сновидіння, загострення і посилення почуття страху, стан емоційної напруги, психомоторного збудження і почуття внутрішнього занепокоєння; тремтіння, пітливість; підвищення судомного порога з розвитком судом або симптоматичні психози (наприклад, делірій абстиненції); має первинний потенціал, що викликає лікарську залежність - вже при щоденному застосуванні його протягом декількох тижнів виникає небезпека розвитку залежності; це почуття розвивається не тільки при зловживанні медазепамом, особливо при прийомі великих доз, а й при застосуванні його в звичайних терапевтичних дозах.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до діючої речовини або інших бензодіазепінів, а також при відомій з анамнезу або наявній лікарській, наркотичній або алкогольній залежності; діти і підлітки (відносно клінічного застосування препарату у цієї групи хворих ще не накопичено достатнього досвіду).

Форми випуску ЛЗ: табл. по 10 мг.

Торгова назва ЛЗ:

II. Рудотель®, AWD.pharma GmbH & Co.KG; "Menarini-Von Heyden GmbH"; "Nycomed Oranienburg GmbH", Німеччина

н/д

.: Ф0В7 **Клоназепам (Clonazepam) ***

Фармакотерапевтична група: N03AE01 - протиепілептичні засоби. Похідні бензодіазепіну.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: належить до групи похідних бензодіазепіну, діє на багато структур ЦНС, насамперед – на лімбічну систему та гіпоталамус, тобто структури, пов'язані з регуляцією емоційних функцій; як і всі бензодіазепіни, клоназепам підсилює гальмівну дію ГАМК-ергічних нейронів у ділянці кори головного мозку, мозочка, мозкової речовини та інших структур центральної нервової системи; результатом цього є зменшення активності різних груп нейронів: норадренергічних, холінергічних, допамінергічних і серотонінергічних; виявлено існування специфічних для бензодіазепінів місць з'єднання, що виявляють собою білкові слизуваті структури, які мають зв'язок з комплексом, що складається з рецептора ГАМК-А і каналу для вхідних токів іонів хлору; дія клоназепаму може полягати в зміні "чутливості" ГАМК-

ергічного рецептора, що збільшує спорідненість цього рецептора з гама-аміномасляною кислотою (ГАМК) і являє собою ендогенний уповільнювальний нейропередавач; наслідком активації бензодіазепінового рецептора або ГАМК-А є збільшення напливу іонів хлору всередину нейрона через канал для вхідних токів іонів хлору, що призводить до гіперполяризації клітинної оболонки, в результаті чого відбувається уповільнення функцій нейрона (так зване звільнення нейропередавача); діє протисудомно, заспокійливо, усуває тривожні с-ми, зменшує напруженість кістякових м'язів, меншою мірою справляє снотворну дію, збільшує рівень судомного порогу та запобігає виникненню загальних судомних нападів, полегшує перебіг як загальних, так і вогнищевих епілептичних нападів.

Показання до застосування ЛЗ: усі форми епілепсії у дорослих і дітей (переважно акінетична, міоклонічна, генералізовані субмаксимальні напади скроневі та фокальні); вогнищеві епілептичні напади прості та складні; вторинно зумовлені прості напади; малі напади (*petit mal*), у тому числі нетипові; первинні та вторинні тоніко-клонічні напади (*grand mal*); напади міоклонічних і клонічних судом та інші стани моторного збудження; с-м Ленокса-Гасто (*Lenox-Gastaut*); с-м пароксизмального страху, стани страху, фобії (агорафобія) – крім пацієнтів до 18 років.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозування є індивідуальним і залежить від реакції пацієнта на прийом препарату; лікування слід починати з малих доз (0,5 мг), поступово збільшуючи їх (від 0,5 до 1 мг кожні 3 дні) до отримання відповідного терапевтичного ефекту або досягнення максимальної добової дози; не можна різко переривати лікування препаратом; рекомендується поступове зменшення дози, навіть після короткочасного застосування; різке припинення прийому клоназепаму провокує епілептичні напади.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - відчуття втоми, м'язова слабкість, порушення координації рухів, запаморочення, атаксія, гіперчутливість до світла, зниження концентрації уваги, порушення сну, сплутаність свідомості, порушення орієнтації, ретроградна амнезія, порушення поведінки, депресія можуть підсилюватися при збільшенні дози препарату; при тривалій терапії або лікуванні високими дозами - оборотна нечітка і уповільнена мова, ослаблення моторної координації, розлад зору у вигляді подвійного зору та ністагму; ШКТ - диспептичні симптоми, патологічні показники функції печінки (у виняткових випадках); шкіра - кропив'янка, екзема, випадання волосся, порушення пігментації; сечостатева система - зниження лібідо, імпотенція, передчасне виникнення вторинних статевих ознак (у виняткових випадках), нетримання сечі; дихальна система - рідко – пригнічення дихального центру (при одночасному застосуванні інших препаратів, що діють пригнічувально на дихальний центр); АР - симптоми підвищеної чутливості – ангіоневротичний набряк, анафілактичні симптоми (у виняткових випадках); застосування бензодіазепінів може стати причиною виникнення як психічної, так і фізичної лікарської залежності; виникнення залежності пов'язано з дозою та тривалістю лікування; особливо схильні до цього стану хворі, що мають в анамнезі алкогольну хворобу або інші залежності; різке припинення лікування клоназепамом після тривалого його застосування може спричинити абстинентний с-м – відчуття страху, підвищену пітливість, моторне збудження, занепокоєння, порушення сну, головний та м'язовий біль, збільшення напруження, відчуттям втоми, порушення орієнтації, дратівливість; існує небезпека виникнення нападу судом або епілептичних нападів; у надзвичайних випадках виникають порушення відчуття дійсності, сприйняття власної особистості, підвищена чутливість до світла, звуку і дотику, парестезія кінцівок, галюцинації; симптоми абстинентного с-му звичайно виникають у випадках різкого припинення лікування, тому для відміни препарату слід поступово зменшувати дозу; можуть спостерігатися парадоксальні реакції – психомоторне збудження, безсоння.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до бензодіазепіну або до будь-якого компонента препарату, порушення дихання центрального походження та дихальна недостатність різного генезу, с-м нічного апное; розлади свідомості; закритокутова глаукома; міастенія; тяжка печінкова і ниркова недостатність; лактація.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,0005 г, по 0,001 г.

Торгова назва:

I. Клоназепам ІС - ВАР "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім" н/д

II. Клоназепам, Polfa Tarchomin Pharmaceutical Works S.A., Польща н/д

∴ Ф0В7 **Альпразолам (Alprazolam) ***

Фармакотерапевтична група: N05BA12 - транквілізатори

Основна фармакотерапевтична дія: має виражений ансіолітичний ефект, виявляє седативну, снотворну, протисудомну, міорелаксантну дію; похідне бензодіазепіну, для якого характерна наявність вираженого ансіолітичного ефекту, виявляє седативну, снотворну, протисудомну, міорелаксантну дію; однакового транквілізуючого ефекту можна досягти при використанні у 10 разів менших доз алпразоламу, у порівнянні з діазепамом; має антидепресивну дію, що аналогічна дії трициклічних антидепресантів. У ЦНС взаємодіє із специфічними бензодіазепіновими рецепторами, що функціонально тісно зв'язані з рецепторами основного гальмового медіатора ЦНС – γ-аміномасляної кислоти (ГАМК), тому в результаті дії препарату відбувається посилення гальмуючого впливу ГАМК у ЦНС за рахунок підвищення чутливості ГАМК-рецепторів до медіатора в результаті стимуляції бензодіазепінових рецепторів.

Показання для застосування ЛЗ: тривожні стани; невроз, який супроводжується відчуттям тривоги, небезпеки, занепокоєння, напруження, погіршення сну, дратівливістю, а також соматичними порушеннями; змішані тривожно-депресивні стани, невротичні реактивно-депресивні стани, які супроводжуються погіршенням настрою, втратою зацікавленості оточуючим середовищем, занепокоєнням, порушеннями сну, зниженням апетиту, соматичними порушеннями; невротичні депресії, які розвинулись на фоні соматичних захворювань; панічні розлади в поєднанні з фобічною симптоматикою або без неї.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дози препарату підбирають індивідуально та коригують під час лікування залежно від ефекту та індивідуальної переносимості; рекомендується використання мінімально ефективних доз; при тривожних станах, неврозах рекомендована початкова добова доза для дорослих становить 0,25 – 0,5 мг 3 р/добу; за необхідності дозу збільшують на 0,25 мг кожні 3-4 дні залежно від тяжкості симптомів захворювання та реакції пацієнта на лікування; збільшування дози рекомендується починати з вечірньої дози; при виражених симптомах неспокою лікування можна починати з більш високих доз, МДД – 4 мг; пацієнтам

літнього віку та послабленим пацієнтам на початку лікування призначають по 0,125 – 0,25 мг препарату 2-3 р/добу; курс лікування, включаючи час необхідний для поступової відміни препарату, звичайно не повинний перевищувати 8 – 12 тижнів; доцільність більш тривалого курсу лікування варто серйозно зважити; при панічних розладах рекомендована початкова добова доза для дорослих становить 0,5 мг 3 р/добу; у разі потреби дозу збільшують, але не більше ніж на 1 мг кожні 3-4 дні; чим вище дози, тим поступовіше слід їх збільшувати для того, щоб досягти повного терапевтичного ефекту ЛЗ; звичайно терапевтичний ефект досягається при застосуванні 5-6 мг/добу, а у тяжких випадках до 10 мг/добу; тривалість лікування кожного хворого визначають індивідуально; коли терапевтичного ефекту досягнуто і симптоми захворювання усунуто, дозу алпразоламу можна знижувати, але не швидше ніж по 0,5 мг кожні 3 дні; якщо розвивається с-м «відміни», дозу препарату можна знову збільшити, а пізніше відміну препарату здійснювати більш поступов; при депресіях рекомендована початкова добова доза для дорослих становить 0,5 мг 3 р/добу; у разі потреби дозу збільшують до 4,5 мг/добу; початкову дозу рекомендується призначати перед сном, щоб мінімізувати денну сонливість; курс лікування, включаючи час необхідний для поступової відміни препарату, звичайно складає 8 – 12 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, запаморочення, порушення координації рухів; головний біль, підвищення внутрішньочного тиску, тремтіння, порушення мови, розгубленість, ейфорія або депресія; антероградна амнезія; у пацієнтів, що страждають на депресію, - розвинення гіпоманії або манії; нудота та блювання, сухість у роті, пронос або запор, пальпітація, гіпотензія, АР (свербіж шкіри, висипання), спазми або слабкість скелетних м'язів, зміна апетиту та маси тіла, нетримання сечі, зниження статевого потягу, порушення менструального циклу, пригнічення дихання; лейкопенія, зниження гематокриту та вмісту гемоглобіну, підвищення рівня печінкових ферментів (лужна фосфатаза, АЛТ, АСТ) та білірубину в плазмі, підвищення або зниження вмісту цукру в крові; у літніх пацієнтів - розвиток парадоксальних реакцій (занепокоєння, збудження, ворожість, галюцинації, марення, порушення поведінки).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до алпразоламу або інших похідних бензодіазепіну, а також до будь-якого компоненту препарату; г. глаукома; тяжка міастенія; тяжка дихальна недостатність; с-м апное під час сну; хр. психоз; тяжкі порушення функції печінки; вік до 18 років; вагітність (особливо I триместр); період лактації.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,25 мг, 0,5 мг, 1 мг, 2 мг.

Торгова назва ЛЗ:

II. Золомакс®, JS Company "Grindeks", Латвія

н/д

Золомакс®, JS Company "Grindeks", Латвія

н/д

Ксанакс, Pharmacia N.V./S.A.; "Pfizer Manufacturing Belgium N.V."; "Laboratorios Pharmacia S.A.S." для

н/д

"Pfizer Inc.", Бельгія/Франція/США

Неурол 1,0, Zentiva a.s., Чеська Республіка

н/д

Хелекс, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія

н/д

.: Ф0В7 **Зопіклон (Zopiklon) ***

Фармакотерапевтична група: N05CF01- снодійні засоби

Основна фармакотерапевтична дія: седативна, транквілізуюча, протисудомна, міорелаксуюча та снодійна дії; перший представник нового класу психотропних засобів, циклопіролонів, структурно відмінних від бензодіазепінів і барбітуратів; седативно-снодійний ефект зопіклону обумовлений високим ступенем спорідненості із місцями зв'язування на рецепторному комплексі ГАМК у ЦНС; швидко чинить снодійний ефект, не зменшуючи частки швидкого сну в його структурі, і потім підтримує сон зі збереженням нормального фазового складу; відсутність в'ялості чи сонливості ранком вигідно відрізняють зопіклон від препаратів бензодіазепінового і барбітурового ряду.

Показання для застосування ЛЗ: лікування первинних порушень сну: утрудненого засинання, нічних і ранніх пробуджень, минушого ситуаційного і хр. безсоння; а також вторинних порушень сну при психічних розладах у ситуаціях, які істотно погіршують стан хворих.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для дорослих рекомендована доза - 7,5 мг незадовго перед сном; доза може бути збільшена до 15 мг у хворих, які страждають на тяжке або стійке безсоння; лікування осіб літнього віку слід починати з нижчої дози - 3,75 мг; залежно від ефективності і переносимості доза надалі може бути збільшена; порушення функції нирок не вимагають зниження дози; у хворих з вираженою печінковою недостатністю рекомендована доза - 3,75 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: помірний гіркий або металевий присмак в роті, зрідка зустрічаються шлунково-кишкові (нудота, блювання) і психічні порушення (дратівливість, сплутаність свідомості, пригнічений настрій); алергічні прояви (кропив'янка, висипання); при пробудженні може відзначатися сонливість, зрідка - запаморочення і порушення координації руху.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до зопіклону, декомпенсована дихальна недостатність, дитячий вік до 15 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 5 мг, по 7,5 мг; табл., вкриті оболонкою, ділімі по 10 мг

Торгова назва ЛЗ:

I. Апо-Зопіклон, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

Зопіклон, ВАТ "Лубнифарм"

Нормасон, ТОВ "АСТРАФАРМ"

Піклон, ВАТ "Київський вітамінний завод"

Соннат®, ВАТ "Київмедпрепарат"

II. Імован®, Aventis Intercontinental для "Sanofi-Aventis", Франція

Імован®, Laboratoire Aventis на заводі "Usiphar", Франція

Добросон, Stada Arzneimittel AG, Німеччина

н/д

Зопікон, Intas Pharmaceuticals Ltd, Індія

Сомнол®, JS Company "Grindeks", Латвія

Сонован, Pharmascience Inc., Канада

∴ Ф0В7 **Золпідем (Zolpidem) ***

Фармакотерапевтична група: N05CF02 - снодійні засоби

Основна фармакотерапевтична дія: м'язоворелаксаційна, анксиолітична, седативна, снодійна, антиконвульсивна, амнестична дія; препарат імідазопіридинової структури, який належить до бензодіазепінів, фармакодинамічна активність його близька до фармакодинамічної активності інших сполук цього класу; чинить такі ефекти - м'язоворелаксаційний, анксиолітичний, седативний, снодійний, антиконвульсивний, амнестичний; для виявлення седативного ефекту препарату необхідні більш низькі дози, ніж для виявлення його антиконвульсивного, м'язоворелаксаційного та анксиолітичного ефекту; ці ефекти пов'язані із специфічною агоністичною дією золпідему на центральний рецептор, який належить до ГАМК-омега (BZ1 і BZ2) макромолекулярного рецепторного комплексу, котрий регулює відкриття каналів хлориду-іону; вибірково зв'язується із рецепторами омега-1 (або бензодіазепін-1), скорочує період засинання, зменшує частоту пробуджень, збільшує загальну тривалість і поліпшує якість сну - ці ефекти пов'язані із характерним ЕЕГ-профілем препарату, який відрізняється від такого у бензодіазепінів; подовжує фазу I і II глибокого сну (III і IV); в рекомендованих дозах золпідем не впливає на загальну тривалість парадоксального (швидкого) сну.

Показання для застосування ЛЗ: періодичне та транзиторне безсоння.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: лікування слід завжди проводити мінімально ефективною дозою, ніколи не перевищувати максимальну дозу препарату; звичайна доза для дорослих становить 10 мг/добу; хворим похилого віку або з печінковою недостатністю доза повинна бути зменшена вдвічі, тобто до 5 мг; МДД - 10 мг; препарат може застосовуватись як у вигляді безперервного курсу, так і, за необхідності, залежно від симптомів; тривалість лікування повинна бути якнайкоротшою – від декількох днів до чотирьох тижнів, включаючи період зниження дози; рекомендується така схема прийому препарату - протягом 2-5 діб при нерегулярному безсонні (наприклад протягом мандрування); протягом 2-3 тижнів при транзиторному безсонні (у період занепокоєння); дуже короткий період застосування препарату (протягом 2-5 діб) не потребує його поступової відміни; за необхідності продовження курсу лікування понад 4 тижні повинна бути проведена повторна оцінка статусу хворого.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нейропсихіатричні побічні явища - антероградна амнезія, порушення поведінки, порушення свідомості, дратівливість, агресивність, ажитація; фізична та психічна залежність, яка супроводжується симптомом відміни або безсонням "рикошету" після відміни препарату; відчуття сп'яніння, головний біль, атаксія, сплутаність свідомості, зниження уваги, аж до сонливості (особливо у пацієнтів похилого віку), безсоння, кошмари, напруження; зміна лібідо; шкірні реакції - висип на шкірі (пруригінозний або ні); загальні реакції - м'язова гіпотонія, астенія; органи зору - диплопія; ШКТ - розлади травлення

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до діючої речовини або інших компонентів препарату; тяжка дихальна недостатність; с-м апное під час сну; тяжка, г. або хр. печінкова недостатність; міастенія; вагітність (особливо перший та третій триместр); лактація; діти до 18 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, ділімі, по 5 мг, по 10 мг.

Торгова назва ЛЗ:

Il. Івадал, Sanofi Winthrop Industria, Франція	н/д
Івадал, Sanofi-Synthelabo на заводі "Sanofi Winthrop Industria", Франція	н/д
Гіпноген, Zentiva a.s., Чеська Республіка	н/д
Здоровий Сон, Mili Healthcare Private Limited для "Mili Healthcare Limited", Індія/Великобританія	н/д
Золсана, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія	н/д
Санвал, Lek Pharmaceutical Company d.d., Словенія	н/д

∴ Ф0В7 **Залеплон (Zaleplon) ***

Фармакотерапевтична група: N05CF03 - снодійні засоби

Основна фармакотерапевтична дія: снодійна, седативна, анксиолітична, протисудомна і амнезуюча дії; має високу селективність і малу спорідненість з бензодіазепіновими рецепторами першого типу; у хворих з первинним та психопатологічним безсонням, залежно від віку, при прийомі залеплону в дозі 5 мг та 10 мг скорочується латентний час сну, що проходить до моменту засипання; подовжує тривалість сну в першій половині ночі, при цьому препарат не впливає на процентне співвідношення між різними фазами сну; при 2- і 4-тижневому прийомі ні при жодному з дозувань не формувалася фармакологічна толерантність.

Показання для застосування ЛЗ: порушення сну, що виявляється в утрудненому засинанні; застосування препарату показано тільки при тяжкій формі порушення сну.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: курс лікування має бути по можливості максимально коротким, не більше 2 тижнів; прийом препарату безпосередньо після прийому їжі може на 2 год затримати момент настання S_{\max} , однак, при цьому не впливає на всмоктуваність препарату; доза, що рекомендується для дорослих, - 10 мг; МДД - 10 мг; літнім хворим призначають 5 мг препарату через більш виражену чутливість до снодійного; при печінковій недостатності легкого і середнього ступенів тяжкості добова доза становить 5 мг препарату через уповільнене виведення з організму; при нирковій недостатності легкого і середнього ступенів тяжкості корекція дози не потрібна, оскільки фармакокінетика залеплону в таких хворих не відрізняється від кінетики здорових; дані про безпеку препарату у випадку тяжкої ниркової недостатності відсутні.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, відчуття слабкості, сонливість і запаморочення; амнезія (антероградная амнезія, особливо при прийомі більш високих доз, що супроводжується порушенням поведінки); депресія (поява клінічних ознак прихованої депресії); психічні і парадоксальні реакції (занепокоєння, стан збудження, дратівливість, агресивність, галюцинації, порушення сприйняття, напади гніву, кошмарні сновидіння, порушення поведінки); прийом препарату, у т.ч. у терапевтичних дозах, може призвести до розвитку фізичної залежності із симптомами відміни, можливий розвиток і психічної залежності при зловживанні препаратом.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; тяжка печінкова недостатність; с-м нічних апное; тяжка дихальна недостатність; тяжка міастенія; період лактації; дитячий вік (до 18 років).

Форми випуску ЛЗ: капс. по 5 мг, по 10 мг.

Торгова назва ЛЗ:

II. Анданте, Richter Gedeon Ltd, Угорщина
Селофен, Adamed Sp. z.o.o, Польща

∴ Ф0В7 **Буспірон (Buspirone)***

Фармакотерапевтична група: N05BE01 - транквілізатори

Основна фармакотерапевтична дія: анксиолітична, седативна дія, усуває психічні та вегетативні симптоми страху; анксиолітичний ЛЗ, усуває психічні та вегетативні симптоми страху; механізм дії до кінця не встановлений, однак відомо, що буспірон має інший механізм дії, ніж бензодіазепіни та інші анксиолітичні засоби; виявляє спорідненість до серотонінових рецепторів 5HT_{1A} і помірно до D₂ в головному мозку; у серії доклінічних досліджень на експериментальних моделях була встановлена наявність у буспірону властивостей, типових для анксиолітиків та антидепресантів; не виявляє протисудомної та міорелаксуючої дії, не спричиняє звикання; після припинення застосування буспірон не спричиняє симптомів відміни або швидкого рецидиву симптомів тривоги.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування тривожних станів різного походження, особливо неврози, що супроводжуються відчуттям тривоги, небезпеки, неспокою, напруженням, погіршенням сну, роздратованістю, а також соматичними порушеннями.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: режим дозування залежить від індивідуального стану здоров'я пацієнта на початковому рівні; пацієнтам від 18 років рекомендується на початку терапії призначають по 5 мг буспірону гідрохлориду або по 10 г 3 р/добу; для досягнення максимального терапевтичного ефекту добову дозу підвищують на 5 мг з інтервалом у 2 - 3 дні; оптимальна добова доза зазвичай становить 20 – 30 мг буспірону гідрохлориду, розподілених на декілька однократних денних доз; максимальна одноразова доза не повинна перевищувати 30 мг, МДД – 60 мг буспірону гідро хлориду; тривалість лікування – не більше 4 місяців.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, нудота, головний біль, нервозність, запаморочення і збудження (роздратування); дихальна система - надмірне тахіпное (прискорене дихання без його поглиблення); органи зору - помутніння зору, свербіж очей, кон'юнктивіт, відчуття тиску на очі; кров - еозинofilія, лейкопенія, тромбоцитопенія; сечостатева система - дисменорея, порушення сечовипускання, зниження або збільшення лібідю, аменорея, енурез, порушення еяколяції; органи чуття - шум у вухах, фарингіт, закладеність носа, носова кровотеча; шкіра - екзема, набряк, кропив'янка, гіперемія, діатез з гематомою, aloпeчiя, алергічні реакції, акне; серцево-судинна система - неспецифічна пекторальгія, несприятливий ефект, гіпотензія або гіпертензія, порушення мозкового кровообігу, серцева недостатність, кардіоміопатія, брадикардія; ендокринна система - гінекомастія, порушення функції щитовидної залози; печінка - збільшені значення печінкових тестів; м'язова система - міалгія, міоспазм, артралгія, міастенія; нервова система - парестезія, порушення координації, тремор, тривожні сновидіння, ворожість, сплутаність свідомості, довільні рухи, зниження часу реакції, психоз, патологічно підвищене сприйняття звичайних звуків, гіперкінезія, втрата інтересу, втома, порушення асоціації, суїцидальні думки, різка зміна настрою, клаустрофобія, ступор, нечленороздільна мова, психоз; ШКТ - метеоризм, відсутність апетиту, подразнення товстої кишки.

Противоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до буспірону або до одного з інгредієнтів; г. застійна глаукома; злаякісна міастенія; тяжка дисфункція печінки; тяжка ниркова недостатність; епілепсія; лактація; діти і підлітки до 18 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 5 мг, по 10 мг, по 20 мг.

Торгова назва ЛЗ:

II. Буспірон Гексал®, Salutas Pharma GmbH підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина/Німеччина
Спітомін®, EGIS Pharmaceuticals PLC, Угорщина

н/д

5.1.2. Антипсихотики

∴ Ф0В7 **Хлорпромазин (Chlorpromazine)***

Фармакотерапевтична група: N05AA01 - нейролептики.

Основна фармакотерапевтична дія: антипсихотичний, нейролептичний, седативний, міорелаксуючий, протиблювотний засіб, виявляє блокуючу дію на дофамінергічні та адренергічні рецептори; основною особливістю препарату є сполучення антипсихотичної дії зі здатністю впливати на емоційну сферу; механізм антипсихотичної дії зумовлений блокуванням постсинаптичних дофамінергічних рецепторів у мезолімбічних структурах головного мозку; в результаті послаблюються або цілком усуваються марення і галюцинації, купірується психомоторне збудження, зменшуються афективні реакції, тривога, занепокоєння, знижується рухова активність; внаслідок блокади дофамінергічних рецепторів збільшується секреція гіпофізом пролактину; блокуючи α-адренорецептори, виявляє виражений седативний ефект; наявність сильної седативної дії є однією з головних особливостей хлорпромазину у порівнянні з іншими нейролептиками; загальний заспокійливий ефект поєднується з пригніченням умовнорефлекторної діяльності і насамперед рухово-захисних рефлексів, зменшенням спонтанної рухової активності, розслабленням кістякової мускулатури, зниженням реактивності до ендогенних і екзогенних стимулів при збереженні свідомості; виявляє виражений центральний та периферичний протиблювотний ефект; центральний ефект обумовлений пригніченням або блокадою дофамінових D₂-рецепторів у хеморецепторній тригерній зоні мозочка, периферичний – блокадою блукаючого нерва в ШКТ; протиблювотний ефект підсилюється завдяки антихолінергічним, седативним та антигістамінним властивостям хлорпромазину; антихолінергічний ефект обумовлений конкурентною блокадою М-холінорецепторів; анксиолітичний, седативний та анагезуючий – ослабленням збудження в ретикулярній формації стовбура мозку; помірно знижує вираженість запальної реакції, зменшує проникність судин, знижує активність кінінів і гіалуронідази, виявляє слабку антигістамінну дію; зменшує систолічний та діастолічний артеріальний тиск, викликає тахікардію; має виражені каталептогенні властивості, пригнічує вивільнення гормонів гіпоталамуса і гіпофіза (однак підсилює секрецію

пролактину) ,виявляє слабку або помірну екстрапірамідну дію, проявляє гіпотермічну дію; потенціює дію анальгетиків, місцевознебезпечуючих, снодійних та протисудомних засобів.

Показання для застосування ЛЗ: хр. параноїдні і галюцинаторно-параноїдні стани, стани психомоторного збудження при шизофренії (галюцинаторно-маревний, гебефреничний, кататонічний с-ми), алкогольний психоз, маніакальне збудження при маніакально-депресивному психозі, психічні розлади при епілепсії, ажитована депресія у пацієнтів із пресенільним психозом, маніакально-депресивним психозом, а також інші захворювання, що супроводжуються збудженням, напруженням; неврологічні захворювання, що супроводжуються підвищенням м'язового тону; хвороба Мен'єра, блювання, лікування і профілактика блювання при лікуванні протипухлинними засобами і при променевої терапії; сверблячі дерматози; тривалі болі, в т. ч. каузальні (у сполученні з анальгетиками), порушення сну стійкого характеру (у сполученні зі снодійними і транквілізаторами).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дози, частота прийому і схеми лікування встановлюються індивідуально в залежності від показань і стану пацієнта, дози слід підбирати шляхом збільшення, починаючи з мінімальної, тривалість лікування – від 3 тижнів до 2–4 місяців і більше; шизофренія, інші психози і психомоторне збудження - для дорослих початкова доза складає 25–75 мг/добу, розділена на 2 – 3 прийоми, далі дозу можна поступово підвищувати до 300–600 мг/добу, розподіляючи її на 3 – 4 прийоми; вища разова доза – 300 мг, МДД – 1 г; у літніх хворих, при захворюваннях печінки і серцево-судинної системи дозу зменшують у 2 – 3 рази; дітям (шизофренія та аутизм), віком від 5 до 12 років, призначають $\frac{1}{3}$ – $\frac{1}{2}$ дози дорослого; МДД – 75 мг; дітям, віком від 1 до 5 років, призначають по 0,5 мг/кг кожні 4–6 год; МДД – 40 мг; при затяжній гикавці дорослим призначають по 25–50 мг 3 – 4 р/добу; при в/м та в/в введенні дози та схеми встановлюють індивідуально залежно від показань і стану пацієнта; при в/м введенні вища разова доза – 150 мг, МДД – 600 мг; звичайно в/м вводять 1–5 мл 2,5% р-ну не більше 3 р/добу, курс лікування - декілька місяців, у високих дозах – до 1,5 міс, потім переходять на лікування підтримуючими дозами, поступово знижуючи дозу на 25–75 мг/добу; при г. психічному збудженні вводять в/м 100–150 мг (4–6 мл 2,5 % р-ну) або в/в 25–50 мг (1–2 мл 2,5% р-ну хлорпромазину розводять у 20 мл 5% або 40% р-ну глюкози), за необхідності 100 мг (4 мл 2,5% р-ну – у 40 мл р-ну глюкози); при в/в введенні вища разова доза – 100 мг, МДД – 250 мг; при в/м або в/в введенні для дітей старше 1 року разова доза становить 250–500 мкг/кг; для дітей від 5 років (маса тіла до 23 кг) – 40 мг/добу, 5 – 12 років (маса тіла - 23–46 кг) – 75 мг/добу, ослабленим пацієнтам і хворим похилого віку призначають до 300 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - акатизія, нечіткість зору, дистонічні екстрапірамідні реакції, паркінсонічний с-м, пізня дискінезія, порушення терморегуляції, злоякісний нейролептичний с-м, судоми; серцево-судинна система - артеріальна гіпотензія, тахікардія; ШКТ - диспепсичні явища, холестатична жовтяниця; система кровотворення - лейкопенія, агранулоцитоз; сечовидільна система утруднення сечовипускання; ендокринна система - порушення менструального циклу, імпотенція, гінекомастія, збільшення маси тіла; АР - шкірний висип, свербіж; рідко – ексфоліативний дерматит, мультиформна еритема; дерматологічні реакції – пігментація шкіри, фотосенсибілізація; органи зору - відкладення хлорпромазину в передніх структурах ока (роговиці і кришталику), що може прискорити процеси нормального старіння кришталика.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до хлорпромазину та інших компонентів препарату; тяжкі порушення функції печінки і/або нирок, кровотворних органів, прогресуючі системні захворювання головного і спинного мозку, мікседема, тяжкі серцево-судинні захворювання (декомпенсована серцева недостатність, тяжка артеріальна гіпотензія), тромбоемболія; пізня стадія бронхоектатичної хвороби; закритокутова глаукома; затримка сечі, обумовлена гіперплазією передміхурової залози; виражене пригнічення центральної нервової системи, інсульт, гострий період ЧМТ, жовчокам'яна і сечокам'яна хвороби, г. інфекційні захворювання, вагітність, годування груддю, дитячий вік до 1 року.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 0,25 г, по 0,1 г; р-н для ін'єкцій 2,5% по 2 мл в амп..

Торгова назва ЛЗ:

І. Аміназин, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

Аміназин, ТОВ "Харківське фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"

Аміназин, АТ "Галичфарм"

..:Ф0В7 **Трифлуоперазин (Trifluoperazine) ***

Фармакотерапевтична група: N05AB06 – антипсихотичні засоби. Піперазинові похідні фенотіазину.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антипсихотичний засіб (нейролептик), піперазинове похідне фенотіазину, що має антипсихотичну, седативну, протиблювотну, каталептичну, гіпотензивну, гіпотермічну та слабку холіноблокуючу дію, також спрямовану проти гикавки; антипсихотична дія пов'язана із блокадою D₂-дофамінових рецепторів мезолімбічної та мезокортикальної систем, блокадою α-адренорецепторів у ЦНС, підвищенням вивільнення гормонів гіпоталамусу та гіпофізу; седативна дія розвивається внаслідок блокади адренорецепторів ретикулярної формації стовбура головного мозку; протиблювотна дія пов'язана із блокадою периферичних і центральних D₂-дофамінових рецепторів, блокадою закінчень блукаючого нерва в ШКТ; гіпотермічна дія розвивається за рахунок блокади дофамінових рецепторів гіпоталамусу; седативна дія та вплив на вегетативну нервову систему виражене слабше ніж в інших похідних фенотіазину, екстрапірамідна та протиблювотна дія – сильніше.

Показання до застосування ЛЗ: шизофренія, особливо параноїдна, проста з апато-абулічним с-мом, з в'ялим перебігом її форм, ядерна шизофренія з вираженими галюцинаторно-параноїдними явищами та з психопатоподібною, неврозоподібною, іпохондричною, сенестопатичною, симптоматикою, періодична шизофренія; психічні захворювання, що перебігають із маревною симптоматикою та галюцинаціями - алкогольні галюцинації і параноїди, інволюційні психози, неврози та інших захворюваннях ЦНС; блювання центрального походження.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: початкова доза для парентерального введення - 1-2 мг; в/м повторне введення проводять через 4-6 год; при більш частих ін'єкціях можливі явища кумуляції; добова доза як правило дорівнює 6 мг, у виняткових випадках – 10 мг; при депресивно-галюцинаторних і депресивно-

маревних станах трифлуоперазин застосовують разом з антидепресантами; як протиблювотний засіб призначається в дозах 1-4 мг/добу; лікування повинно бути суворо індивідуалізоване залежно від перебігу захворювання; терміни лікування можуть становити 3-9 місяців, а в окремих випадках і більше; перорально разова доза для дорослих на початку лікування становить 5 мг, потім її поступово збільшують на 5 мг на прийом, до добової дози 30–80 мг (в окремих випадках – до 100–120 мг); добову дозу ділять на 2–4 прийоми; після досягнення ефекту оптимальні дози призначають протягом 1–3 місяців, а потім повільно зменшують до 5–20 мг/добу; останні дози застосовують надалі як підтримуючі; для осіб літнього віку лікування починають з половинної (або меншої) дози; підвищення дози проводять більш повільно; для дітей віком 6–12 років МДД – 15 мг (лікування починають з дози 1 мг 1–2 р/добу); лікування препаратом повинно бути суворо індивідуалізоване залежно від перебігу захворювання; терміни лікування можуть становити 3–9 місяців і більше, залежно від ефективності терапії.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: психічні порушення: ЦНС - сонливість, запаморочення, сухість у роті, безсоння, акатизія, дистонічні екстрапірамідні реакції, паркінсонізм, пізня дисамнезія, нейролептичний злоякісний с-м, явища психічної індиферентності, запізнена реакція на зовнішні подразники; сечостатева система - затримка сечі, зниження потенції, порушення еякуляції, пріапізм, олігурія; ендокринна система - гіпо- або гіперглікемія, глюкозурія, дисменорея, гінекомастія, збільшення маси тіла; ШКТ - анорексія, булімія, нудота, блювання, діарея, запори, гастралгія, холестатична жовтяниця; органи чуття - поріз акомодації, ретинопатія, помутніння кришталика та роговиці; кров - тромбоцитопенія, агранулоцитоз, анемія, панцитопенія; серцево-судинна система - тахікардія, зниження АТ (ортостатична гіпотензія); АР - шкірні висипи, кропивниця, ангіоневротичний набряк, анафілактичний шок; інші - фотодермія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату, декомпенсована серцева недостатність, виражена артеріальна гіпотензія; кома будь-якої етіології; прогресуючі системні захворювання головного та спинного мозку; вагітність та період лактації; стенокардія; рак молочної залози; закритокутова глаукома; функціональна ниркова та печінкова недостатність; виразкова хвороба шлунка та ДПК в період загострення; епілепсія, хвороба Паркінсона; порушення механізму центральної регуляції дихання (особливо в дітей), с-м Рейно; кахексія; мікседем; гіперплазія передміхурової залози; патологічні зміни крові, пов'язані з порушенням кровотворення.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 0,2% по 1 мл в амп.; табл., вкриті оболонкою, по 5 мг.

Торгова назва:

I. Трифтазин-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

Трифтазин-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

.: Ф0В7 **Флуфеназин (Fluphenazine)***

Фармакотерапевтична група: N05AB02 – нейролептики.

Основна фармакотерапевтична дія: виражена антипсихотична дія, активуючий і слабкоседативний вплив; нейролептик тривалої дії; виявляє виражену антипсихотичну дію, має активуючий і слабкоседативний вплив; повільно всмоктується після в/м ін'єкції і потім гідролізується в плазмі крові з вивільненням фармакологічно активного флуфеназину.

Показання для застосування ЛЗ: тривала підтримуюча терапія хр. форм шизофренії; профілактика загострень шизофренії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: хворим, які раніше не застосовували пролонгованих препаратів флуфеназину. спочатку вводять 0,5 мл р-ну шляхом глибокої в/м ін'єкції (для хворих старше 60 років - 0,25 мл); дія препарату звичайно проявляється через 24-72 год. після ін'єкції, антипсихотичний ефект найбільш виражений протягом 48-96 год; необхідність наступної ін'єкції визначається реакцією хворого на лікування в період між ін'єкціями; при підтримуючій терапії для усунення симптомів шизофренії на термін до 4 тижнів і більше достатньо одноразової ін'єкції препарату; для досягнення найкращого терапевтичного ефекту при мінімальних побічних ефектах рекомендується максимальна гнучкість при доборі дози препарату; для більшості хворих необхідна підтримуюча доза становить 0,5 - 4 мл з інтервалом між ін'єкціями 2 - 6 тижнів; доза препарату не повинна перевищувати 100 мг; хворим, які раніше застосовували пероральні препарати флуфеназину визначення еквівалентної дози пролонгованого флуфеназину неможливе через значні відмінності індивідуальної реакції на лікування; хворі, які раніше застосовували пролонговані препарати флуфеназину, і перенесли рецидив захворювання після припинення лікування пролонгованим препаратом флуфеназину, можуть починати лікування із застосування тієї ж дози, яку вони одержували раніше, хоча частоту ін'єкцій у перші тижні лікування варто збільшити до одержання задовільного терапевтичного ефекту; хворі літнього віку особливо схильні до екстрапірамідних розладів, у зв'язку з чим може знадобитися застосування більш низької підтримуючої дози і меншої вихідної дози препарату (див. вище); дітям від 12 років і старше початкова доза від 6,25 до 18,75 мг на тиждень, при необхідності доза може бути збільшена до 12,5 мг – 25 мг кожні 1 – 3 тижні.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: г. дистонічні реакції; окулогірни кризи та опістотонус (швидко зникають після в/в введення антипаркінсонічного препарату); стани, що нагадують паркінсонізм; при тривалому лікуванні або після припинення лікування препаратом - пізні дискінезії, яка проявляється мимовільними хореоатетодними рухами язика, м'язів обличчя, рота або щелепи (наприклад, висовування язика, надування щік, скривлення рота, жувальні рухи) м'язами тіла або кінцівок; сонливість, летаргія, порушення гостроти зору, сухість у роті, запори, утруднення сечовипускання або нетримання сечі, легка артеріальна гіпотензія, порушення інтелектуальних функцій, а також епілептоїдні напади; порушення розумових і фізичних здатностей, що необхідні для керування автомобілем або при роботі з використанням складних механізмів; випадки дискразії крові при використанні похідних фенотіазіну; транзиторна лейкопенія і тромбоцитопенія; випадки появи антиядерних а/т і розвитку системного червоного вовчачка; поява жовтухи, транзиторні відхилення від норми показників функції печінки за відсутності жовтухи; транзиторне збільшення концентрації холестерину в сироватці; аномальна пігментація шкіри і поява зон помутніння в кришталику ока; шкірні висипи; порушення терморегуляції - тяжка гіпотермія і гіперпірексія при використанні помірних і високих доз фенотіазіну; розвиток нейролептичного злоякісного с-му (НЗС) у хворих, які застосовували нейролептики

(гіпертермія у поєднанні з одним із таких симптомів або їх комбінацією: м'язова ригідність, нестабільність вегетативних функцій, акінезія і порушення інтелектуальних функцій; іноді цей стан прогресує в ступор або кому); с-м може супроводжуватися розвитком лейкоцитозу, підвищенням КФК (креатинфосфокиназа), порушенням функції печінки та г. ниркової недостатності; гормональні ефекти - гіперпролактинемію, що може спричиняти галакторею, гінекомастію і/або оліго- або аменорею; порушення статевої функції; набряк м'яких тканин.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до флуфеназину або будь-якого компоненту препарату; тяжкі серцево-судинні захворювання (декомпенсована хр. недостатність кровообігу, артеріальна гіпотензія); виражене пригнічення функції ЦНС та коматозні стани будь-якої етіології; прогресуючі системні захворювання головного та спинного мозку; порушення функції печінки та системи крові; вагітність та період годування груддю; дитячий вік (до 12 років).

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, по 1 мл (25 мг) в амп..

Торгова назва ЛЗ:

II. Модитен Депо, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія

Модитен Депо, Bristol-Myers Squibb S.r.L. для "Bristol-Myers Squibb Products S.A.", Італія/Швейцарія

∴.Ф0В7 **Тіоридазин (Thioridazine)***

Фармакотерапевтична група: N05AC02 - нейролептики

Основна фармакотерапевтична дія: пригнічуюча дія в основному на стовбур мозку, меншою мірою – на кору мозку; слабка антипсихотична, антиаутична та слабка антидепресивна дія; не чинить активізуючу дію; належить до групи нейролептиків; є піперидиновим похідним фенотіазину, який істотно впливає на нервову систему, як на центральну, так і на периферичну; центрально чинить пригнічуючу дію в основному на стовбур мозку, меншою мірою – на кору мозку; периферично чинить α-адренолітичну, протигістамінну та холінолітичну дію, що найбільш виражена серед усіх нейролептиків; не спричиняє протиблювотну дію, викликає менше екстрапірамідних порушень, ніж інші нейролептики; не пригнічує внутрішню моторну активність; має усі характерні нейролептичні властивості: чинить слабку антипсихотичну, антиаутичну та слабку антидепресивну дію.

Показання для застосування ЛЗ: шизофренія, маніакально-депресивний с-м, психоз; неврози, що супроводжуються страхом, тривогою, збудженням, напруженням, пригніченим настроєм, порушенням сну, нав'язливими станами; психотичні розлади, що супроводжуються гіперреактивністю і збудженням; тяжкі порушення поведінки, пов'язані з психотичними розладами або неврологічними захворюваннями, що супроводжуються агресивністю, нездатністю до тривалої концентрації уваги; абстинентний с-м (токсикоманія, алкоголізм); психомоторне збудження різного генезу; помірна і тяжка депресія у дорослих; хвороба Гентингтона, тик, шкірні захворювання, що супроводжуються сильним свербжем; у дитячій психіатрії – при порушеннях поведінки з підвищеною психомоторною активністю.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дози слід встановлювати в індивідуальному порядку, відповідно до ступеня розладу; для купірування емоційних розладів граничного кола у дорослих - 30 – 75 мг/добу тривалістю до 2 місяців (основний курс лікування) та в дозах 10 – 30 мг/добу курсом до 6 місяців (підтримуюче лікування); для блокування алкогольної залежності – 25 – 100 мг/добу курсом до 10 днів (основний курс лікування) та в дозах 10 – 25 мг/добу курсом до 2 місяців (підтримуюче лікування); добову дозу слід приймати в 2 – 4 прийоми незалежно від прийому їжі; дітям віком від 2 до 12 років - 0,25 – 2 мг/кг/добу, розподілені на 2 – 4 прийоми; МДД - 100 мг.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до похідних фенотіазину або до будь-якого компонента препарату, г. депресивні стани, коматозні стани будь-якої етіології, ЧМТ, прогресуючі системні захворювання головного і спинного мозку, тяжка серцево-судинна недостатність, с-м подовженого інтервалу QTc, шлуночкове порушення серцевого ритму, виражена брадикардія, СА або АВ блокада провідності III ступеня; незкоригована гіпокаліємія або гіпомagneмія, тяжка артеріальна гіпотензія, феохромоцитома, порфірія, захворювання крові (гіпо- та апластичні процеси); вагітність, період лактації, дитячий вік (до 4 років).

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 10 мг, по 25 мг, по 50мг, драже по 10 мг, по 25 мг, по 100 мг.

Торгова назва ЛЗ:

II. Ридазин® 10, Ридазин® 25, Al-Nikma Pharmaceuticals, Йорданія

Сонапакс 10 мг, Jelfa Pharmaceutical Works S.A., Польща

Сонапакс 25 мг, Jelfa Pharmaceutical Works S.A., Польща

Сонапакс 100 мг, Jelfa Pharmaceutical Works S.A., Польща

Тіорил, Torrent Pharmaceuticals Ltd., Індія

∴.Ф0В7 **Хлорпротиксен (Chlorprothixene)***

Фармакотерапевтична група: N05AF03 - нейролептики

Основна фармакотерапевтична дія: виражена антипсихотична та специфічна гальмуюча дія; седативний нейролептик з широким спектром дії; антипсихотичний ефект нейролептика пов'язаний з блокуючою дією на дофамінові рецептори, але також імовірно є певний внесок у цей процес блокади 5-HT₂ (5-гідрокситриптамін)-рецепторів; має більш високу афінність до 5-HT₂-рецепторів і α₁-адреноцеторів, ніж циз(Z)-флюпентиксол і зуклопентиксол, і у цьому відношенні він подібний до високодозових фенотіазинів, левомепразину, хлорпромазину, тіоридазину та атипічного нейролептика клозапіну; має високу гістамінну (H₁) афінність, що дорівнює афінності дифенгідраміну на противагу фенотіазинам хлорпротиксен демонструє високу афінність до холінергічних мускаринових рецепторів; рецепторозв'язуючий профіль хлорпротиксену досить подібний до профіля клозапіну, хоча має майже в 10 раз більшу афінність до рецепторів дофаміну; інгібування локомоторної активності та пролонгування часу сну, викликаного дією алкоголю та барбітуратів, вказують на виражену седативну дію хлорпротиксену; послаблює і знімає неспокій, тривогу, нав'язливі стани, психомоторне збудження, нетерплячість, безсоння, а також галюцинації, манії та інші психотичні симптоми; у низьких дозах має антидепресивну дію, що робить його корисним для лікування психічних розладів, що супроводжуються с-мом неспокою-тривоги-депресії; добре підходить для лікування психотичних станів, а

також широкого спектра інших психічних порушень; крім того, посилює дію аналгетиків, має аналгезуючий ефект, протисудомні та протиблювотні властивості.

Показання для застосування ЛЗ: шизофренія та інші психози, що супроводжуються психомоторним неспокоєм, тривожний стан, тривожне збудження; лікування абстиненції у алкоголіків і наркоманів; депресивні с-ми, неврози, психосоматичні порушення, пов'язані з тривожним станом, збудженням, безсонням, порушеннями сну; епілепсія та олігофренія, пов'язані з психічними розладами, такими як еретизм, збудження, лабільність настрою та порушення поведінки; хр. болі (доповнення до аналгетиків); геріатрія - гіперактивність, збудження, сплутаність свідомості, дратівливість, тривога, порушення поведінки та сну.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим, загалом, спочатку призначаються невеликі дози, які слід збільшувати до оптимального ефективного рівня так швидко, як це можливо, ґрунтуючись на досягнутому терапевтичному ефекті; шизофренія та інші психотичні стани, манія - початкова доза - 50 - 100 мг/добу з поступовим збільшенням до досягнення оптимального ефекту, звичайна оптимальна доза 300 мг/добу в окремих випадках може досягати 1 200 мг/добу за потребою; підтримуюча доза звичайно становить 100 - 200 мг/добу; через седативну дію доза повинна бути розділена з меншими дозами вдень і більшою – ввечері; лікування стану абстиненції у алкоголіків та наркоманів. 500 мг/добу у поділених дозах протягом 7 діб; після подання періоду абстиненції дозу слід повільно зменшувати; підтримуюча доза 100 мг може стабілізувати стан і зменшувати ризик рецидиву, з часом можливо подальше зменшення дози; порушення сну - 25 мг за 1 год до сну; епілепсія та олігофренія з психічними порушеннями - 25 - 50 мг/добу, збільшуючи до 75 - 125 мг/добу, в епілептиків повинна підтримуватися адекватна доза протисудомних препаратів; хр. болі - можливо застосування у комбінації з анальгетиками 100 мг/добу, збільшуючи до 200 - 300 мг/добу; геріатрія - індивідуальний підбір у діапазоні 25 - 100 мг/добу; педіатрія. 0,5 - 2 мг/кг маси тіла.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС та периферична нервова система – запаморочення, екстрапірамідні симптоми; вегетативна нервова система - сухість у роті; психіка – сонливість; серцево-судинна система - постуральна гіпотензія, розлади ЧСС та ритму, тахікардія; інші - збільшення маси тіла, порушення акомодатії, затримка сечі, судоми, реакції шкіри (висип, свербіж, еритема), збільшення світлочутливості, перехідна галакторея, менструальні розлади, зниження лібідо спостерігались у кількох пацієнтів, що отримували високі дози; незначні зміни у тесті на функціональну активність печінки, окремі випадки жовтухи.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого його компонента; циркуляторний колапс, депресія ЦНС будь-якого походження (наприклад алкогольна, барбітуратна чи опіїдна інтоксикація), коматозний стан, дискразія (патологічні зміни) крові, феохромоцитома, закритокутова глаукома, міастенія gravis.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 15мг, по 25 мг, по 50 мг.

Торгова назва ЛЗ:

I. Труксал, Н.Lundbeck A/S для "Lundbeck Export A/S", Данія
Хлорпротиксен 15, Хлорпротиксен 50, Лечива, Lechiva a.s., Чеська Республіка

□ □ □
н/д

.: Ф0В7 **Зуклопентиксол (Zuclopendithiol) ***

Фармакотерапевтична група: N05AF05 - нейролептики

Основна фармакотерапевтична дія: виражена антипсихотична, специфічну гальмуючу дію, седативний дія; похідне тіоксантену, що має залежний від дози седативний ефект; швидкий розвиток седативного ефекту на початку терапії (до появи антипсихотичної дії) є перевагою при лікуванні гострих і підгострих психозів; толерантність до неспецифічного седативного ефекту препарату настає швидко; специфічна гальмуюча дія є особливо сприятливою при лікуванні пацієнтів із збудженням, неспокоєм, ворожістю та агресивністю; антипсихотичний ефект, як і щодо інших нейролептиків, пов'язують із блокадою дофамінових рецепторів, що може викликати ланцюгову реакцію, до якої залучаються й інші медіаторні системи.

Показання для застосування ЛЗ: г. та хр. шизофренія та інші психотичні розлади, особливо з галюцинаціями, параноїдальним маренням і порушеннями мислення, а також стани збудження, неспокою, ворожості та агресивності; маніакальна фаза маніакально-депресивного психозу; розумова відсталість, яка поєднується із психомоторним збудженням, ажитацією, ворожістю та іншими розладами поведінки; сенільне недоумство з параноїдальними ідеями, сплутаною свідомістю, дезорієтацією, розладами поведінки.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим дози препарату та термін лікування визначаються індивідуально, залежно від стану пацієнта; на початку лікування слід використовувати невеликі дози, які потім швидко збільшують до оптимально ефективного рівня, залежно від клінічного ефекту; г. напад шизофренії та інші г. психози, виражені г. стани збудження - терапевтична доза коливається в межах 10 - 50 мг/добу; при виражених розладах і станах помірної тяжкості початкова доза 20 мг/добу може за необхідності бути збільшувана на 10 - 20 мг кожні 2 - 3 дні до 75 мг/добу і більше; МДД - 150 мг; хр. психотичні стани при шизофренії та інші хр. психози - підтримуюча доза - 20 - 40 мг/добу; ажитація у пацієнтів з олігофренією - 6 - 20 мг/добу, за необхідності доза може бути збільшена до 25 - 40 мг/добу; ажитація і сплутаність свідомості у сенільних пацієнтів - 2 - 6 мг/добу (бажано давати ввечері); за необхідності доза може бути збільшена до 10 - 20 мг/добу; пацієнтам із зниженою функцією нирок зуклопентиксол призначається у звичайних дозах; пацієнтам з порушенням функції печінки необхідно призначати вдвічі меншу дозу порівняно із звичайною, а також, за можливості, проводити визначення рівня препарату у сироватці крові; пероральна добова доза зуклопентиксолу (мг) x 8 = зуклопентиксол (мг) в/м через 2 тижні; пероральна добова доза зуклопентиксолу (мг) x 16 = зуклопентиксол (мг) в/м 4 тижні; пацієнтам слід продовжувати приймати препарат перорально протягом першого тижня після першої ін'єкції, але у зменшеній дозі.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - розвиток екстрапірамідних симптомів; пізня дискінезія; психічна діяльність - сонливість на початковій стадії лікування; вегетативна нервова система та серцево-судинна система - сухість у роті, порушення акомодатії, затримка сечі, запор, тахікардія, ортостатична гіпотензія та запаморочення; печінка - зрідка відмічаються незначні зміни печінкових проб, які з часом минають.

Протипоказання до застосування ЛЗ: г. отруєння алкоголем, барбітуратами та опіатами; коматозні стани; періоди вагітності та лактації.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 2 мг, по 10 мг, по 25 мг; р-н для ін'єкцій (олійний), 50 мг/мл або 200 мг/мл або 500 мг/мл по 1 мл в амп..

Торгова назва ЛЗ:

I. Клопіксол, Клопіксол Депо, H.Lundbeck A/S для "Lundbeck Export A/S", Данія

□ □ □

Клопіксол-Акуфаз, H.Lundbeck A/S для "Lundbeck Export A/S", Данія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Флюпентиксол (Flupenthixol)***

Фармакотерапевтична група: N05AF01 - нейролептики

Основна фармакотерапевтична дія: виражена антипсихотична, анксиолітична та антидепресантна дія; похідне тіоксантену; антипсихотичний ефект виникає, коли препарат приймають у дозах 3 мг або більше на день і зростає з підвищенням дози; має розгальмувальну та підвищуючу настрій дію, яка робить апатичних, депресивних пацієнтів із слабкою мотивацією більш активними і такими, які краще взаємодіють і активніше шукають соціальні контакти.

Показання для застосування ЛЗ: депресії легкого та помірного ступеня, які супроводжуються тривогою, астеною та втратою ініціативи; хр. невротичні розлади, що супроводжуються тривожним станом, депресією та апатією; психосоматичні розлади з астеничними реакціями; г., ситуативно зумовлені тривожні розлади та стани емоційного напруження, які не потребують седативної гіпнотичної терапії, при зловживанні транквілізаторами; шизофренія та інші психотичні розлади, що супроводжуються такими симптомами, як галюцинації, параноїдальне марення та порушення мислення, ускладнені апатією, анергією та аутизмом.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для лікування дорослих з депресіями, хр. невротичними та психосоматичними розладами дози препарату визначаються індивідуально, відповідно до стану пацієнта - спочатку 1 мг/добу як разова доза вранці або по 0,5 мг 2 р/добу; через тиждень дозу можна підвищити до 2 мг/добу, якщо клінічна реакція не є адекватною; щоденну дозу, більшу за 2 мг, необхідно давати окремими дозами, максимум до 3 мг; якщо при максимальній дозі (3 мг щоденно) протягом тижня ефект не досягається, препарат необхідно відмінити; для лікування шизофренії та інших психотичних розладів дози препарату визначаються індивідуально, відповідно до стану пацієнта - у цілому, спочатку необхідно використовувати малі дози та підвищувати їх до оптимально ефективного рівня якнайшвидше, відповідно до терапевтичного ефекту, спочатку 3 - 15 мг/добу перорально, як дві або три дози на день, підвищуючи за необхідності до 40 мг/добу; підтримуюча доза - звичайно 5 - 20 мг/день, може прийматись як базова доза вранці; пацієнтам похилого віку необхідно призначення нижчих доз; пацієнтам із зниженою функцією нирок флюпентиксол призначається у звичайних дозах; пацієнтам з порушенням функцій печінки необхідно обережно визначати терапевтичну дозу, а також, за можливості, проводити визначення рівня препарату у сироватці крові; термін лікування залежить від перебігу хвороби та ефективності лікування.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - розвиток екстрапірамідних симптомів, особливо на початковому етапі лікування; при тривалій терапії у пацієнтів - пізня дискінезія; психіка - транзиторне безсоння, особливо коли пацієнта перевели з прийому седативних нейролептиків; при великих дозах - седативна дія; серцево-судинна система - АГ; ШКТ - транзиторні зміни печінкових проб, нудота.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого його компонента; циркуляторний колапс, депресія ЦНС будь-якого походження (наприклад алкоголь, барбітуратна або опіїдна інтоксикація), коматозний стан, дискразія (патологічні зміни) крові, феохромоцитома; для пацієнтів, які є збудженими, оскільки активуюча дія препарату може призвести до підсилення цих особливостей.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 0,5 мг, по 1 мг; р-н для ін'єкцій (олійний), 20 мг/мл або 100 мг/мл по 1 мл в амп..

Торгова назва ЛЗ:

I. Флюанксол, Флюанксол Депо, H.Lundbeck A/S для "Lundbeck Export A/S", Данія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Кветіапін (Quetiapine)***

Фармакотерапевтична група: N05AH04 – антипсихотичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: атипичний антипсихотичний препарат, що взаємодіє з великою кількістю нейротрансмітерних рецепторів; проявляє більш високе споріднення до рецепторів серотоніну (5 HT₂), ніж до рецепторів дофаміну D₁ та D₂ головного мозку; також має високе споріднення до гістамінергічних та адренергічних α₁-рецепторів і менше щодо α₂-адренергічних рецепторів; немає помітного споріднення до холінергічних мускаринових і бензодіазепінових рецепторів; проявляє антипсихотичну активність; кветіапін викликає лише слабку катаlepsію при використанні дози, що ефективно блокує допамінові D₂ рецептори; викликає селективне зменшення активності мезолімбічних A10 допамінергічних нейронів порівняно з A9 нігостріатальними нейронами, втягнутими в моторну функцію, і проявляє мінімальну здатність до порушення тону у мавп, чутливих до нейролептиків; не викликає тривалого підвищення рівня пролактину; ефективний при лікуванні позитивних та негативних симптомів шизофренії.

Показання до застосування ЛЗ: г. та хр. психози, включаючи шизофренію; маніакальні епізоди, пов'язані з біполярними розладами.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим внутрішньо 2 р/добу, препарат можна приймати як під час їди, так і між прийомами їжі; лікування шизофренії - добова доза для перших 4 днів терапії становить 1-й день – 50 мг, 2-й день – 100 мг, 3-й день – 200 мг, 4-й день – 300 мг, починаючи з 4-го дня, доза повинна титруватися до звичайно ефективного дозування в межах від 300 до 450 мг/добу; залежно від клінічного ефекту та індивідуальної чутливості пацієнта доза може варіювати в межах від 150 до 750 мг/добу; лікування маніакальних епізодів, пов'язаних з біполярними розладами - добова доза для перших чотирьох днів лікування становить 1-й день – 100 мг, 2-й день – 200 мг, 3-й день – 300 мг, 4-й день – 400 мг; подальше збільшення дози відбувається не більше ніж на 200 мг щодня, аж до збільшення добової дози до 800 мг, починаючи з 6-го дня лікування; залежно від клінічного ефекту та індивідуальної чутливості доза може варіювати 200 - 800 мг/добу; у літніх пацієнтів початкова доза кветіапіну повинна становити 25 мг/добу; доза повинна збільшуватися щодня на 25–50 мг до досягнення ефективною дози, що, певно, буде меншою, ніж у

більш молодих пацієнтів; кліренс кветіапіну при пероральному прийомі зменшується приблизно на 25% у пацієнтів з порушенням функції нирок чи печінки; активно метаболізується в печінці і, таким чином, повинен використовуватися з обережністю у пацієнтів з порушенням функції печінки; у пацієнтів з порушенням функції печінки або нирок терапія кветіапіном повинна починатися з 25 мг/добу, доза повинна збільшуватися щодня на 25–50 мг до досягнення ефективної дози.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, запаморочення, сухість у роті, астения легкого ступеня, запор, тахікардія, ортостатична гіпотензія та диспепсія, запаморочення, злоякісний нейролептичний с-м, лейкопенія, периферичні набряки; невелике дозозалежне зниження рівня гормонів щитовидної залози, а саме, загального T_4 та вільного T_4 ; максимальне зниження загального та вільного T_4 зареєстроване протягом перших 2–4 тижнів терапії кветіапіном без подальшого зниження рівня гормонів при тривалому лікуванні; припинення лікування призводило до відновлення рівнів загального T_4 та вільного T_4 незалежно від тривалості лікування; незначне зниження загального T_3 відзначалося лише при застосуванні високих доз; рівень тироксину зв'язуючого глобуліну не змінювався і, відповідно, не спостерігалось підвищення рівня тиреотропного гормону; при прийманні кветіапіну не було жодних ознак гіпотиреозу; дуже рідко повідомлялось про гіперглікемію та загострення діабету при лікуванні кветіапіном; подібно до дії інших антипсихотичних препаратів можливе збільшення ваги здебільшого в перші тижні лікування; як і при прийомі інших антипсихотичних препаратів кветіапін може викликати подовження інтервалу QT_c , але в клінічних дослідженнях не виявлено взаємозв'язку з постійним збільшенням QT_c .

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого компонента препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 25, по 100 мг, по 200 мг.

Торгова назва:

I. Кветирон 25, Кветирон 100, Кветирон 200, ТОВ "Фарма Старт"

II. Кетилепт®, EGIS Pharmaceuticals PLC, Угорщина

Сероквель, AstraZeneca UK Limited, Великобританія

∴ Ф0В7 **Клозапін (Clozapine) ***

Фармакотерапевтична група: N05AF05 – психолептичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: клозапін має виражену антипсихотичну і седативну дії; не спричиняє екстрапірамідних порушень, завдяки чому клозапін відносять до групи "атипових" нейролептиків; механізм антипсихотичної дії клозапіну остаточно не встановлений; найбільша активність відзначена щодо дофамінових рецепторів лімбічної ділянки головного мозку, де клозапін перешкоджає зв'язуванню дофаміну з D_1 - і D_2 -дофаміновими рецепторами; цей ефект менш виражений, ніж у "типових" нейролептиків; зв'язується переважно в недофамінергічних ділянках (з альфа-адренорецепторами, серотоніновими, гістаміновими і холінерецепторами); незначною мірою впливає або взагалі не впливає на концентрацію пролактину в плазмі крові, оскільки не зв'язується дофаміновими рецепторами в тубероінфундибулярному тракті; характерними фармакологічними властивостями клозапіну є пригнічення реакції активації при електричному подразненні ретикулярної формації середнього мозку, виражена центральна та периферична антихолінергічна дія, периферична адренолітична дія; не має каталептогенних ефектів; гальмує вивільнення дофаміну пресинаптичними нервовими закінченнями; клінічно відрізняється сильною антипсихотичною дією у поєднанні з седативним компонентом за відсутності властивих іншим нейролептикам екстрапірамідних побічних явищ (що, можливо, пов'язано з центральною холінолітичною дією препарату); не спричиняє сильного загального пригнічення центральної нервової системи, як аміназин та інші аліфатичні фенотіазини.

Показання до застосування ЛЗ: шизофренія (у разі відсутності ефекту від лікування класичними нейролептиками або при їх непереносимості).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають внутрішньо (після їжі) 2-3 р/добу; разова доза для дорослих становить 50 - 200 мг, добова доза - 200 - 400 мг; лікування зазвичай розпочинають з дози 25 - 50 мг, потім поступово збільшують (по 25 - 50 мг на добу) до 200 - 300 мг на добу протягом 7-14 днів; для підтримуючої терапії та амбулаторним хворим призначають по 25 - 200 мг/добу (можна у вигляді одноразової дози, прийнятої у вечірні год); при відміні лікування слід поступово знижувати дозу протягом 1 - 2 тижнів; МДД - 600 мг (0,6 г)..

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гематологічні ефекти - гранулоцитопенія, агранулоцитоз (як правило, розвивається протягом перших 18 тижнів лікування), еозинофілія та/або лейкоцитоз невідомої етіології (особливо протягом перших тижнів лікування); ЦНС – сонливість, підвищена втомлюваність, запаморочення, головний біль, екстрапірамідні симптоми, як правило, легкого ступеня вираженості, розвиток ригідності, тремору, акатизії, злоякісного нейролептичного с-му; вегетативна нервова система - відчуття сухості у роті, порушення акомодатії, потовиділення та терморегуляції, гіпертермія, надмірне слиновиділення; серцево-судинна система - тахікардія, ортостатична гіпотензія, непритомність (особливо у перші тижні лікування), АГ, колапс, який супроводжувався пригніченням або зупинкою дихання; зміни на ЕКГ, розвиток аритмій, міокардиту; ШКТ - нудота, блювання, запор, підвищення активності ферментів печінки, розвиток холестазу; сечовидільна система - нетримання сечі та затримки сечовипускання; інші - збільшення маси тіла, розвиток шкірних реакцій; випадки раптової смерті, які зустрічаються з однаковою частотою як серед хворих з психічними розладами, які одержують антипсихотичні препарати, так і серед хворих, які не одержують цих препаратів.

Протипоказання до застосування ЛЗ: зміни картини крові (гранулоцитопенія, агранулоцитоз), при алкогольному та інших токсичних психозах, спазмофілії, епілепсії, тяжких захворюваннях печінки, нирок, серцево-судинної системи, хворобах кровотворної системи, закритокутовій глаукомі, гіпертрофії передміхурової залози, атонії кишечника, при вагітності, коматозних станах.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,1 г, по 0, 025 г..

Торгова назва:

I. Азалептол, ЗАТ "Технолог"

Азапін, ЗАТ "Київський вітамінний завод"

II. Азалептин, ВАТ "Органіка", Російська Федерація	☐
Азалептин, АТ "Органіка", Російська Федерація	☐
Азалептин-Арпі, СП АТЗТ "АРПІМЕД", Вірменія	☐
Клозапін Сандоз, Salutas Pharma GmbH підприємство компанії "Sandoz"; "Lek Pharmaceuticals d.d." підприємство компанії "Sandoz"; "LEK S.A" підприємство компанії "Sandoz" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d.", Нім/Слов/Польщ	☐
Лепонекс®, Novartis Pharmaceuticals UK Ltd для "Novartis Pharma AG", Великобританія/Швейцарія	☐
Скізорил, Intas Pharmaceuticals Ltd, Індія	☐

∴ Ф0В7 **Оланзапін (Olanzapin)***

Фармакотерапевтична група: N05AH03 - нейролептики

Основна фармакотерапевтична дія: антипсихотична (нейролептична) дія, зумовлена широким спектром фармакологічної дії, що зумовлена впливом на різні рецептори; нетиповий антипсихотичний засіб (нейролептиком), селективним моноамінергічним антагоністом зі спорідненістю з такими рецепторами: серотонінові 5HT_{2a/2c}, 5HT₃, 5HT₆, допамінові D₁, D₂, D₃, D₄, D₅, холінергічні мускаринові M₁₋₅, гістамінові H₁, а також α₁-адренергічним рецепторам; селективно впливає на мезолімібичну систему без вираженого впливу на екстрапірамідну систему; механізм дії препарату оланзапін, як і інших ЛЗ, які застосовуються для лікування шизофренії, невідомий; ефективність цього препарату в лікуванні шизофренії залежить від комбінації антагоніста допаміну та серотоніну типу (5HT₂); краще зв'язується з рецепторами 5HT₂, ніж з рецепторами D₂; зв'язування з останнім рецептором слабше, ніж у випадках застосування звичайних нейролептиків; цей профіль активності оланзапіну пояснює позитивний вплив ЛЗ на симптоматику хвороби, а також у поодиноких випадках появу екстрапірамідних розладів та пізньої дискінезії, пов'язаної з лікуванням оланзапіном; антагонізм щодо інших, крім допамінових та 5HT₂, рецепторів може пояснювати деякі інші терапевтичні ефекти та побічну дію оланзапіну; антагонізм препарату щодо мускаринових M₁₋₅ рецепторів може пояснювати його антихолінергічну дію; антагонізм оланзапіну щодо гістамінових H₁ рецепторів може бути причиною сонливості, а антагонізм щодо α₁-адренергічних рецепторів пояснює ортостатичну гіпотензію.

Показання для застосування ЛЗ: лікування шизофренії у хворих з підтвердженим терапевтичним ефектом в активній фазі лікування; лікування загострень, підтримуючої та тривалої протирецидивної терапії хворих на шизофренію та з іншими психотичними розладами з вираженою продуктивною (галюцинації, автоматизми) та/або негативною симптоматикою (емоційна бідність, зниження соціальної активності, убогість мови), а також супутніми афективними розладами; біполярні афективні розлади; лікування г. маніакальних або змішаних нападів при біполярному афективному розладі з/без психотичних проявів та з/без швидкою зміною фаз.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають 1 р/добу, незалежно від прийому їжі; початкова доза - 10 мг/добу, наступна добова доза може становити від 5 до 20 мг; встановлення оптимального дозування залежить від клінічного стану пацієнта, а збільшення дози понад 10 мг/добу повинно бути клінічно обґрунтованим; у разі потреби корекції дози рекомендується її підвищення або зниження на 5 мг; МДД – 20 мг (збільшення дози вище 15 мг/добу слід проводити не раніше, як через 4 дні після початку лікування); рекомендована початкова доза для пацієнтів похилого віку, а також осіб з низькою масою тіла становить 5 мг/добу за умови, що ця доза достатня для досягнення клінічного поліпшення; у хворих з нирковою недостатністю та/або з печінковою недостатністю початкова добова доза - 5 мг; особливості приготування розчину для в/м ін'єкцій.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, підвищення маси тіла, запаморочення, ортостатична гіпотонія, астенія (слабкість), підвищення апетиту, запори, сухість у роті, затримка рідини (периферичні набряки), занепокоєння, розлади особистості, акатизія (неможливість сидіти, лежати на одному місці); головні болі, блювання, розлади зору, паркінсонізм, дискінезії (розлад точних рухів, особливо рук і пальців), дистонія (розлад м'язового тону), підвищення рівня пролактину в плазмі крові, що у більшості пацієнтів повертається до вихідного без переривання лікування; галакторея, відсутність менструацій, або розлад менструального циклу, збільшення молочних залоз, гінекомастія; тимчасове оборотне підвищення активності печінкових трансаминаз АСТ (аспарагінтрансферази) і АЛТ (аланінтрансферази); підвищення активності креатинінфосфокінази; зміна картини крові; підвищена світлочутливість; злоякісний нейролептичний с-м (пропасниця, тахікардія, зміни АТ, підвищене свідомілення, порушення серцевого ритму), моторні розлади (ригідність м'язів, напади судом), порушення свідомості, підвищення активності креатинінфосфокінази, міоглобінурія (появи міоглобіну в сечі), а також г. ниркова недостатність ;у разі злоякісного нейролептичного с-му - специфічного фармакологічного лікування не існує; рекомендується негайна відміна антипсихотичних препаратів, спостереження за пацієнтом з інтенсивною симптоматичною терапією; пізні дискінезії (потенційно необоротний комплекс неконтрольованих патологічних рухів кінцівок і тулуба); ризик розвитку цих симптомів більший у людей похилого віку, особливо у жінок; специфічного лікування пізніх дискінезій не існує, хоча цей синдром може частково чи цілком регресувати після відміни антипсихотичних препаратів.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; ризик розвитку закритокутової глаукоми; вагітність, лактація; діти до 18 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 5 мг, по 10 мг; порошок ліофілізований для приготування р-ну для в/м ін'єкцій по 10 мг у фл..

Торгова назва ЛЗ:

II. Зипрекса®, Eli Lilly and Company Limited; "Lilly S.A.", Великобританія/Іспанія	☐
Зипрекса®, виробник in bulk: "Patheon Italia S.p.A."; пакувальник: "Lilly Pharma Fertigung und Distribution GmbH & Co. KG", Італія/Німеччина	☐
Зипрекса® Зидис, Catalent U.K. Swindon Zydis Limited; "Eli Lilly and Company Limited"; пакувальник "Lilly S.A." для "Eli Lilly Nederland B.V.", Великобританія/Іспанія/Нідерланди	н/д
Золафрен, Adamed Sp. z.o.o, Польща	н/д

∴ Ф0В7 **Зипразидон (Ziprasidone)***

Фармакотерапевтична група: N05AE04 - нейролептики

Основна фармакотерапевтична дія: антипсихотична (нейролептична), антидепресантна, анксиолітична дія; має велику спорідненість з дофаміновими рецепторами типу 2 (D₂) та суттєво більшу спорідненість із серотоніновими рецепторами типу 2_A(5HT_{2A}), також взаємодіє із серотоніновими 5HT_{2C}-, 5HT_{1D}- та 5HT_{1A}-рецепторами, причому його спорідненість з цими рецепторами така ж сама або перевищує спорідненість із дофаміновими D₂-рецепторами; має помірну спорідненість з нейрональними системами транспорту серотоніну або норадреналіну, також має помірну спорідненість з гістаміновими H₁-рецепторами та альфа₁-адренорецепторами; антагонізм між цими рецепторами може виявлятися сонливістю та ортостатичною гіпотензією; виявляє незначну спорідненість із мускариновими M₁-холінорецепторами; антагонізм між цими рецепторами може виявлятися порушеннями пам'яті; препарат виявляє властивості антагоніста відносно серотонінових 2_A(5HT_{2A})- та дофамінових 2(D₂)-рецепторів; є потужним антагоністом 5HT_{2C}- та 5HT_{1D}-рецепторів й потужним агоністом 5HT_{1A}-рецепторів та інгібітором зворотного нейронального захоплення норадреналіну та серотоніну; здатність пригнічувати зворотнє нейрональне захоплення норадреналіну та серотоніну може пояснювати антидепресантну активність зипразидону; агонізм з 5HT_{1A}-рецепторами може пояснювати анксиолітичний ефект; потужний антагонізм з 5HT_{2C}-рецепторами може пояснювати антипсихотичну активність.

Показання для застосування ЛЗ: лікування та запобігання рецидивам шизофренії.

спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим рекомендована початкова доза при лікуванні г. станів становить 40 мг 2 р/добу, під час їди; добова доза може відповідно коригуватися, враховуючи індивідуальні клінічні особливості, до 80 мг 2 р/добу; якщо необхідно, максимально рекомендовану дозу можна призначати не раніше 3-го дня лікування; для підтримуючої терапії необхідно застосовувати мінімальну ефективну дозу; в багатьох випадках доза 20 мг 2 р/добу є достатньою; для літніх людей (старше 65 років) будь-яка корекція дози не потрібна; при порушенні функції нирок будь-яка корекція дози не потрібна; для лікування хворих з недостатньою функцією печінки легкого та середнього ступеня слід застосовувати менші дози; у хворих з недостатньою функцією печінки тяжкого ступеня досвід застосування недостатній, тому пацієнтам цієї групи препарат слід призначати з обережністю.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: загальні - астения, головний біль; ШКТ - запор, сухість у роті, диспепсія, салівація, нудота, блювання; ЦНС - ажитація, акатизія, запаморочення, дистонія, екстрапірамідні розлади, АГ, інсомнія, сонливість, тремор; органи чуття - порушення зору; епілептичні напади; збільшення ваги тіла; транзиторні збільшення рівня пролактину; постуральна гіпотензія, тахікардія, інсомнія; шкірні - висипання.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до зипразидону або будь-якого з наповнювачів; подовженням інтервалу Q-T і уродженням довгим інтервалом Q-T включно; г. ІМ; декомпенсована серцева недостатність; аритмії, що лікуються антиаритмічними засобами ІА та ІІІ класів.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 40 мг, по 60 мг, по 80 мг; порошок ліофілізований для приготування 1,2 мл (20 мг/мл) р-ну для ін'єкцій у фл..

Торгова назва ЛЗ:

I. Зелдокс®, Heinrich Mack Nachf. GmbH & Co. KG для "Pfizer Inc.", Німеччина/США

н/д

Зелдокс®, Pfizer P.G.M.; "Ben Venue Laboratories Inc." та "Pfizer Irland Pharmaceuticals" для "Pfizer Inc.", Франція/США/Ірландія

н/д

.: Ф0В7 **Рисперидон (Risperidone) ***

Фармакотерапевтична група: N05AX08 - нейролептики

Основна фармакотерапевтична дія: антипсихотична(нейролептична) дія, зниження рівня чутливості до небажаної екстрапірамідної симптоматики і одночасно посилення терапевтичної дії на будь-які негативні і емоційні симптоми шизофренії; селективний моноамінергічний антагоніст, який виявляє високу афінність до серотонінергічних 5-HT₂ та дофамінергічних D₂-рецепторів; рисперидон зв'язується також з α₁-адренергічними рецепторами і, з меншою афінністю, з H₁-гістаміновими та α₂-адренергічними рецепторами, не виявляє афінності до холінергічних рецепторів; хоча рисперидон є потужним D₂-антагоністом, що пов'язують з його ефективністю щодо продуктивної симптоматики шизофренії, він не викликає значного пригнічення моторної активності і меншою мірою індукує катаlepsію, у порівнянні з класичними нейролептиками; збалансований центральний антагонізм до серотоніну та дофаміну зменшує схильність до екстрапірамідних побічних ефектів і розширює терапевтичний вплив препарату, охоплюючи негативні та афективні симптоми шизофренії.

Показання для застосування ЛЗ: показаний для лікування різноманітних форм шизофренії, (включаючи перший епізод психозу, г. напади шизофренії, хр. шизофренію) та інших психотичних станів з вираженою продуктивною (галюцинації, марення, розлади мислення, ворожість, підозрлість) та/ або негативною (притуплений афект, емоційна та соціальна відчуженість, убогість мови) симптоматикою; зменшує афективну симптоматику (тривога, страх, депресія) у пацієнтів з шизоафективними розладами та шизофренією; показаний як засіб довготривалої підтримуючої терапії для запобігання рецидивам (г. психотичних станів) при хр. перебігу шизофренії; показаний для лікування порушень поведінки у хворих на деменцію з симптомами агресивності (вербальні сполохи, фізичне насильство), розладів поведінки (тривога, ажитація) або при переважанні психотичних симптомів; показаний як додаткова терапія до стабілізаторів настрою при лікуванні маніакальних епізодів при біполярних розладах (епізоди характеризуються піднесенням, експансивним або роздратованим настроєм, підвищеною самооцінкою, зменшенням потреби у сні, прискореним мовленням, розосереджуванням думок, неможливістю сконцентруватись та несприйняттям критики, а також асоціальною або агресивною поведінкою); рисперидон у лікарській формі порошок для приготування суспензії пролонгованої дії для в/м ін'єкцій показаний для лікування різноманітних форм шизофренії (включаючи перший епізод психозу, г. напади шизофренії, хр. шизофренію) та інших психотичних станів з вираженою продуктивною (галюцинації, марення, розлади мислення, ворожість, підозрлість) і/або негативною (притуплений афект, емоційна і соціальна відчуженість, убогість мовлення) симптоматикою; лікування аутизму у дітей та підлітків.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: шизофренія (переключення з терапії іншими антипсихотичними препаратами) - якщо це клінічно виправдано, під час терапії рисперидоном рекомендується поступово припинити попередню терапію; при цьому, якщо пацієнт переключається з терапії антипсихотичними препаратами у формі "депо", то лікування рисперидоном рекомендується розпочати замість наступної запланованої ін'єкції; періодично слід оцінювати необхідність в подовженні поточної терапії антипаркінсонічними препаратами; пацієнтам слід розпочинати прийом з 2 мг/добу, на другий день доза може бути збільшена до 4 мг; після цього дозу можна підтримувати без змін або, за необхідності, продовжувати індивідуальну корекцію дози; для більшості пацієнтів встановлюється доза 2 - 8 мг/добу, у деяких пацієнтів може бути виправдано поступове підвищення дози і менша початкова доза; МДД - 16 мг/добу; для пацієнтів похилого віку рекомендована початкова доза 0,5 мг на прийом 2 р/добу, дозу можна індивідуально збільшити з 0,5 мг 2 р/добу до 1 - 2 мг 2 р/добу (добре переноситься пацієнтами похилого віку); застосування у дітей молодше 15 років детально вивчено тільки для лікарської форми р-н для перорального застосування; підліткам рекомендована початкова доза – 0,5 мг/добу одноразово, за необхідності дозу можна збільшити шляхом додавання по 0,5 або 1 мг/добу не частіше ніж через день до досягнення дози 3 мг/добу; терапія ефективна при прийманні доз від 1 до 6 мг/добу; застосування вище 6 мг/добу не вивчалось; пацієнти, які відчувають стійку сонливість, можуть приймати половину добової дози 2 р/добу; досвід застосування препарату в лікуванні шизофренії у дітей віком до 13 років обмежений; для пацієнтів із захворюваннями печінки та нирок початкова рекомендована доза становить 0,5 мг 2 р/добу, зазначену дозу можна індивідуально збільшувати від 0,5 мг 2 р/добу до 1 - 2 мг 2 р/добу; у пацієнтів цієї групи препарат слід застосовувати з обережністю до отримання більш детальної інформації; лікування порушень поведінки у пацієнтів з деменцією слід розпочинати з початкової дози 0,25 мг 2 р/добу; за необхідності ця доза може бути індивідуально підвищена додаванням не частіше ніж через день по 0,25 мг препарату 2 р/добу; оптимальною дозою для більшості пацієнтів є доза 0,5 мг 2 р/добу; однак для деяких пацієнтів ефективна доза може бути збільшена до 1 мг 2 р/добу; після встановлення ефективної дози пацієнт може бути переведений на одноразовий прийом препарату; біполярний розлад – додаткова терапія - рекомендована початкова доза становить 2-3 мг/добу, дозу можна індивідуально збільшити додаванням дози 2 мг/добу не частіше ніж через день; оптимальною дозою для більшості пацієнтів є доза 2 – 6 мг/добу; для дітей та підлітків рекомендована початкова доза – 0,5 мг 1 р/добу одноразово, за необхідності дозу можна збільшити шляхом додавання по 0,5 або 1 мг/добу не частіше ніж через день до досягнення дози 2,5 мг/добу; терапія ефективна при прийманні доз 0,5 – 6 мг/добу; дози вище 6 мг/добу не вивчались; досвід застосування препарату в лікуванні біполярних розладів у дітей віком до 10 років обмежений; асоціальні прояви та інші прояви поведінки – для пацієнтів з масою тіла >50 кг рекомендована початкова доза становить 0,5 мг 1 р/добу, за необхідності дозволяється коригувати шляхом додавання 0,5 мг 1 р/добу не частіше, ніж через день; оптимальна доза для більшості пацієнтів – 1 мг 1 р/добу; однак для деяких для досягнення позитивного ефекту достатньо не більше 0,5 мг один раз на день, в той час як інші можуть потребувати 1,5 мг 1 р/добу; пацієнтам з масою тіла <50 кг рекомендована початкова доза – 0,25 мг 1 р/добу, за необхідності дозволяється коригувати шляхом додавання 0,25 мг 1 р/добу не частіше, ніж через день; оптимальна доза для більшості пацієнтів – 0,5 мг 1 р/добу; однак для деяких пацієнтів достатньо не більше, ніж 0,25 мг 1 р/добу для досягнення позитивного ефекту, в той час як інші можуть потребувати 0,75 мг 1 р/добу; досвід застосування у дітей молодше 5 років обмежений; аутизм у дітей та підлітків – початкова доза становить по 0,25 мг/добу для пацієнтів з масою тіла < 20 кг і 0,5 мг/добу для пацієнтів з масою тіла >20 кг; на четвертий день доза може бути збільшена на 0,25 мг для пацієнтів з масою тіла < 20 кг і на 0,5 мг для пацієнтів з масою тіла >20 кг; ця доза повинна підтримуватись та ефективність має бути оцінена на 14 день; для пацієнтів, у яких не досягнуто достатнього клінічного ефекту, збільшення дози препарату має бути обґрунтоване; збільшення дози може проводитись з інтервалом \geq 2 тижні з поступовим збільшенням на 0,25 мг для пацієнтів з масою тіла < 20 кг та 3,5 мг у пацієнтів з масою тіла > 45 кг; МДД для пацієнтів з масою тіла < 20 кг – 1,5 мг, з масою тіла \geq 20 кг – 2,5 мг; для пацієнтів з масою тіла > 45 кг – 3,5 мг; рисперидон у лікарській формі порошок для приготування суспензії пролонгованої дії для в/м ін'єкції вводять один раз на два тижні шляхом глибокої ін'єкції в сідничний м'яз, дорослі; рекомендована доза становить 25 мг в/м один раз на два тижні, для деяких пацієнтів потрібні вищі дози – 37,5 або 50 мг; максимальна доза не повинна перевищувати 50 мг один раз на два тижні; протягом 3-тижневого періоду після першої ін'єкції препарату (тобто до початку дії цього препарату) пацієнт повинен приймати ефективний антипсихотичний ЛЗ; дозу препарату можна підвищувати не частіше ніж 1 раз у 4 тижні; ефект такого підвищення дози слід очікувати не раніше ніж через 3 тижні після першої ін'єкції збільшеної дози; літнім пацієнтам рекомендована доза становить 25 мг один раз на два тижні; протягом 3-тижневого періоду після першої ін'єкції препарату (тобто до початку дії цього препарату) пацієнт повинен приймати ефективний антипсихотичний ЛЗ.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: безсоння, ажитація, тривога, головний біль, сонливість, втомлюваність, запаморочення, порушення координації, запор, диспепсія, нудота або блювання, абдомінальний біль, нечіткість зору, пріапізм, порушення ерекції, порушення еякуляції, порушення оргазму, нетримання сечі, риніт, висипи та інші алергічні реакції, менше викликає появу екстрапірамідних симптомів, ніж класичні нейролептики, однак у деяких випадках можуть виникнути тремор, ригідність, гіперсалівація, брадиканія, акація, г. дистонія; ортостатична гіпотонія, рефлекторна тахікардія або гіпертонія, незначне зниження кількості нейтрофілів та/або тромбоцитів; залежно від дози збільшення концентрації пролактину в плазмі, що може проявлятися у вигляді галактореї, гінекомастії, порушення менструального циклу та аменореї; збільшення ваги тіла, розвиток ангіоневротичного набряку та підвищення рівнів печінкових ферментів; церебрально-васкулярні явища (переважно у літніх пацієнтів зі схильністю до цих факторів); у хворих на шизофренію - водна інтоксикація через полідиспепсію або с-м неадекватної секреції антидіуретичного гормону, пізня дискінезія, нейролептичний зловиякисний с-м, порушення терморегуляції та судомні напади.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, по 0,5 мг, по 1 мг, по 2мг, по 4 м, по 6 мг; порошок для приготування суспензії пролонгованої дії для в/м ін'єкцій по 25 мг, по 37,5 мг, по 50 мг у фл.; табл., що диспергуються в ротовій порожнині, по 1 мг, по 2 мг; р-н для перорального застосування.

Торгова назва ЛЗ:

I. Нейриспін-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐		
Рисперон, ТОВ "Фарма Старт" для ТОВ "Інтерфарма-Київ"	☐		
II. Apic, Ranbaxy Laboratories Limited, Індія			Н/Д
Рілепід, EGIS Pharmaceuticals PLC, Угорщина	☐		
Риспаксол®, JS Company "Grindeks", Латвія	☐		
Риспен 1, Риспен 2, Риспен 3, Риспен 4, Zentiva a.s., Чеська Республіка			Н/Д
Рисперидон Сандоз, Novartis Ltd для "Sandoz Pharmaceuticals d.d", Бангладеш/Словенія	☐		
Рисперидон-Апо, Apotex Inc., Канада	☐		
Риспетрил, Pharmascience Inc., Канада	☐		
Рисполепт Конста™, Janssen-Cilag AG на заводі "Alkermes Controlled Therapeutics II" для "Janssen Pharmaceutica N.V.", Швейцарія/США/Бельгія	☐		
Рисполепт®, Рисполепт® Квіклет, Janssen-Cilag S.p.A для "Janssen Pharmaceutica N.V.", Італія/Бельгія	☐		
Рисполепт®, Janssen Pharmaceutica N.V., Бельгія	☐		
Риспон, Intas Pharmaceuticals Ltd для "UAB Maxpharma Baltija", Індія/Литва			Н/Д
Риссет, Pliva Croatia Ltd, Хорватія	☐		
Сперидан®, Actavis hf., Ісландія/Болгарія			Н/Д
Торендо®, Торендо® Q-Tab®, KRKA d.d. Novo mesto, Словенія			Н/Д
Риспонд, Micro Labs Limited, Індія	☐		

.: Ф0В7 **Паліперидон (Paliperidone)**

Фармакотерапевтична група: N05AX13 - атипічні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: антагоніст дофамінових D2-рецепторів центральної дії, що має високі антагоністичні властивості щодо серотонінових 5- HT2A-рецепторів; є антагоністом альфа1- та альфа2-адренергічних рецепторів та H1-гістамінових рецепторів; не виявляє афінітету до холінергічних, мускаринових та бета1- та бета2-адренергічних рецепторів; фармакологічна активність (+) та (-)-енантіомерів паліперидону однакова в якісному та кількісному відношенні; механізм дії паліперидону, як і інших засобів, що використовуються для лікування шизофренії, не відомий; крім того, ефективність цих препаратів опосередковується через їх антагоністичні властивості щодо дофамінових D2-рецепторів та серотонінових 5-HT2A рецепторів; антагонізм по відносно до інших типів рецепторів, окрім D2 та 5-HT2A пояснює деякі інші ефекти паліперидону - збалансований центральний антагонізм до серотоніну і дофаміну може зменшувати схильність до екстрапірамідних побічних дій і розширювати терапевтичний вплив препарату з охопленням негативних і продуктивних симптомів шизофренії; паліперидон впливає на структуру сна - зменшує латентний період до засипання, зменшує число пробуджень після засипання, збільшує загальну тривалість сна, збільшує час сну і підвищує індекс якості сну; проявляє протиблювальну дію, може викликати збільшення концентрації пролактину в плазмі крові.

Показання для застосування ЛЗ: лікування шизофренії, загострень шизофренії, а також профілактика загострень.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослі (≥ 18 років) - рекомендована доза складає 6 мг 1 р/добу, вранці незалежно від прийому їжі, внутрішньо; поступове збільшення початкової дози не потрібне; у деяких пацієнтів терапевтичний ефект спричиняє більш низька або більш висока доза в межах рекомендованого діапазону 3 – 12 мг 1 р/добу; корекція дози для пацієнтів з порушенням функції печінки не потрібна; для пацієнтів з легкими ступенем порушення функції нирок (кліренс креатиніну ≥ 50, але < 80 мл/хв) рекомендована доза становить 6 мг 1 р/добу; для пацієнтів з помірним або тяжким ступенем порушення функції нирок (кліренс креатиніну < 50 мл/хв) рекомендована доза препарату становить 3 мг 1 р/добу; зміна дози, за наявності показань, повинна відбуватися після ретельної повторної оцінки стану пацієнта; для пацієнтів літнього віку з нормальною функцією нирок (кліренс креатиніну ≥ 80 мл/хв) рекомендовані ті ж самі дози препарату, що і для дорослих пацієнтів з нормальною функцією нирок; разом з тим, у літніх пацієнтів функція нирок може бути знижена, і в такому випадку дозу препарату слід добирати відповідно до функціонального стану нирок конкретного пацієнта; стать, вік, паління не вимагають корекції дози паліперидону; немає систематично зібраних даних щодо переводу пацієнтів на лікування іншими антипсихотичними препаратами.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, тахікардія, акатизія, синусова тахікардія, екстрапірамідні симптоми, сонливість, запаморочення, седація, тремор, гіпертензія, дистонія, ортостатична гіпотензія та сухість у роті; збільшення маси тіла, головний біль, гіперсалівація, блювання дискінезія, акатизія, дистонія, екстрапірамідні симптоми, гіпертензія та паркінсонізм; імунна система - анафілактичні реакції; метаболізм - підвищений апетит; психіатричні розлади - жажливі сновидіння; нервова система - головний біль, акатизія, запаморочення, дистонія, екстрапірамідні симптоми, гіпертензія, паркінсонізм, седація, сонливість, тремор, постуральні запаморочення, дискінезія, великий епілептичний напад, непритомність; орган зору – ністагм; серцево-судинна система - синусова тахікардія, тахікардія, атриовентрикулярна блокада першого ступеня, блокада ніжок пучка Гіса, ортостатична гіпотензія, брадикардія, відчуття серцебиття, синусова аритмія, гіпотензія, ішемія; ШКТ - біль у верхньому відділі живота, сухість у роті, гіперсалівація, блювання; кістково-м'язова система та сполучна тканина - м'язова ригідність; репродуктивна система та молочні залози - аменорея, виділення з сосків, зміна менструального циклу, еректильна дисфункція, галакторея, гінекомастія; інші - астенія, втома, набряки; зміни результатів різних тестів - електрокардіографічні аномалії, збільшення маси тіла.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіпергіперчутливість до активної речовини або будь-якому допоміжному компоненту препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл. пролонгованої дії по 3 мг, по 6 мг, по 9 мг.

Торгова назва:

II. Інвега, "Janssen-Cilag S.p.A."; "ALZA Corporation" для "Janssen Pharmaceutica N.V.",
Італія/США/Бельгія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Галоперидол (Haloperidol) ***

Фармакотерапевтична група: N05AD01 – антипсихотичні препарати. Похідні бутирофенону.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: препарат має нейролептичну, антипсихотичну, седативну, анагезуючу, протисудомну, антигістамінну та протиблювотну дії; блокує постсинаптичні дофамінергічні рецептори у мезолімбічній системі, гіпоталамусі, тригерній зоні блювотного центру, екстрапірамідній системі; пригнічує центральні альфа-адренергічні рецептори; усуває марення, галюцинації, манії, впливає на вегетативні функції (знижує тонус порожнистих органів, моторику і секрецію ШКТ, усуває спазми судин) при захворюваннях, що супроводжуються збудженням, неспокоєм, страхом смерті; ефективний у пацієнтів, резистентних до інших нейролептиків.

Показання до застосування ЛЗ: г. психомоторне збудження різного ґенезу (маніакальна фаза психозу, деменція, олігофренія, психопатії, г. і хр. шизофренія, ажитована депресія, алкоголізм), марення і галюцинації при шизофренії, параноїдних станах, г. психозах; блювання і гикавка, що тривало зберігаються та стійкі до терапії; премедикація перед оперативним втручанням.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: парентеральне введення (в/м або в/в): доза встановлюється індивідуально; початкова добова доза для дорослих становить 0,5 - 5 мг, розділена на 2-3 прийоми; потім дозу поступово збільшують на 0,5 - 2 мг (у резистентних випадках на 2 - 4 мг), до досягнення необхідного терапевтичного ефекту; МДД для дорослих – 100 мг; у середньому терапевтична доза для дорослих становить 10 - 15 мг/добу, при хр. формах шизофренії – 20 - 40 мг/добу, у резистентних випадках – до 50 - 60 мг/добу; тривалість курсу лікування у середньому – 2 - 3 міс; підтримуючі дози (поза загостренням) – 0,5 - 5 мг/добу (дозу знижують поступово); для купірування психомоторного збудження галоперидол у перші дні дорослим призначають в/м по 2 - 5 мг 2 - 3 р/добу або в/в в тій же дозі; по досягненні стійкого седативного ефекту переходять на прийом внутрішньо, збільшуючи при цьому добову дозу на 1 - 2 мг; дітям віком 3 - 12 років (з масою тіла 15 - 40 кг) 0,025 - 0,05 мг/кг/добу 2 - 3 р/добу, підвищуючи дозу не частіше, ніж раз у 5 - 7 днів, до добової дози 0,15 мг/кг; хворим літнього віку й ослабленим хворим призначають 1/3 - 1/2 звичайної дози для дорослих з її підвищенням не частіше, ніж кожні 2 - 3 дні; пероральна початкова доза становить 0,5-5 мг 2-3 р/добу (у хворих похилого віку 0,5-2 мг 2-3 р/добу), яку поступово підвищують залежно від потреби, приблизно до 20-30 мг/добу; дітям у віці старше 3 років рекомендується застосовувати добову дозу 0,05-0,15 мг/кг залежно від клінічного стану її можна збільшувати на 0,5 мг на тиждень, приблизно до 6 мг/добу; при с-мі Жілія де ла Туретта в середньому застосовують 10 мдобу, а дітям – 0,075 мг/кг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: психічні порушення - екстрапірамідні розлади (тремор, акатизія, дистонія), підвищення м'язового тону та інші симптоми паркінсонізму, збудження, неспокій, ейфорія або депресія, галюцинації, головний біль, сонливість або безсоння, летаргія, тахікардія, аритмія, зміни електрокардіограми, артеріальна гіпотензія, порушення акомодатії, пітливість, сухість у роті, порушення функції печінки, гостроти зору, гіпер- або гіпоглікемія, ларинго- і бронхоспазм, у поодиноких випадках – шкірні висипання.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до нейролептиків; захворювання нервової системи, що супроводжуються екстрапірамідною симптоматикою, істерія, кома, тяжке токсичне пригнічення ЦНС, спричинене ЛЗ; вагітність і лактація (за необхідності усунення г. психомоторного збудження годування груддю припиняють); дитячий вік до 3 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 1 мг, по 1,5 мг, по 5 мг; р-н олійний для ін'єкцій 50 мг (5 мг/мл) по 1 мл.

Торгова назва:

I. Галоприл, ТОВ "Харківське фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу" □

II. Галомонд, Diamond Pharma (Alashkar company), Сирійська Арабська Республіка **н/д**

Галоперидол, Gedeon Richter Plc., Угорщина □

Галоперидол Форте, Gedeon Richter Plc., Угорщина □

Галоперидолу Деканоат, Gedeon Richter Plc., Угорщина □ □ □

Галоперидол, Elegant India, Індія □

Сенорм, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, Індія □

∴ Ф0В7 **Аріпипразол (Aripiprazole) ***

Фармакотерапевтична група: N05AX12 - нейролептики.

Основна фармакотерапевтична дія: сполучення часткової агоністичної активності відносно D2 дофамінових і 5HT1a серотонінових рецепторів і антагоністична активність відносно 5HT2 серотонінових рецепторів; терапевтична дія аріпипразолу при шизофренії обумовлена сполученням часткової агоністичної активності відносно D2 дофамінових і 5HT1a серотонінових рецепторів і антагоністичною активністю відносно 5HT2 серотонінових рецепторів; має високу афінність in vitro до D2 і D3 дофамінових рецепторів, 5HT1a і 5HT2a серотонінових рецепторів та помірну афінність до D4 дофамінових, 5HT2c і 5HT7 серотонінових рецепторів, альфа1-адренорецепторів та H1 гістамінових рецепторів; характеризується помірною афінністю до ділянок зворотнього захоплення серотоніну та відсутністю афінності до мускаринових рецепторів; виявляє антагонізм відносно дофамінергічної гіперактивності та агонізм відносно дофамінергічної гіпоактивності.

Показання для застосування ЛЗ: лікування г. нападів шизофренії та для підтримуючої терапії у пацієнтів з шизофренією; лікування г. маніакальних епізодів біполярного розладу I типу і для підтримуючої терапії в пацієнтів з біполярним розладом I типу, котрі перед цим перенесли маніакальний або змішаний епізод.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при шизофренії рекомендується призначати у початковій дозі 10 або 15 мг 1 р/добу, незалежно від прийому їжі; підтримуюча доза складає 15 мг/добу; у клінічних дослідженнях показана ефективність препарату в дозах 10 - 30 мг/добу; при маніакальних епізодах при біполярному розладі слід приймати 1 р/добу незалежно від прийому їжі, починаючи з дози 15 або 30 мг/добу; зміну дози, за необхідності, слід проводити з інтервалом не менше 24 год; продемонстрована ефективність препарату в дозах 15-30 мг/добу при маніакальних епізодах при прийомі протягом 3-12 тижнів; безпека доз вище 30

мг/добу у клінічних дослідженнях не оцінювалася; при спостереженні за пацієнтами з біполярним розладом I типу і маніакальними або змішаними епізодами, у яких не було симптомів на фоні прийому аріпіпризолу (15 мг/добу або 30 мг/добу при початковій дозі 30 мг/добу) протягом 6 тижнів, таку підтримуючу терапію слід вважати ефективною; варто періодично обстежувати пацієнтів для визначення необхідності продовження підтримуючої терапії; не потрібна зміна дозування препарату при призначенні його пацієнтам з нирковою / печіночною недостатністю (клас А, В і С по класифікації Чайлда-Пью); хоча досвід застосування препарату в пацієнтів віком старше 65 років обмежений, корегування дози для цієї категорії пацієнтів не потрібно.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система – непритомність, вазовагальний с-м, розширення серця, тріпотіння передсердь, тромбофлебіт, внутрішньочерепна кровотеча, ішемія головного мозку, брадикардія, відчуття серцебиття, ІМ, подовження QT інтервалу, зупинка серця, крововиливи, фібриляція передсердь, серцева недостатність, АВ блокада, ішемія міокарда, тромбоз глибоких вен, флебіт, екстрасистоля, ортостатична гіпотензія, тахікардія; ШКТ - підвищення активності аланінамінотрансферази (АЛТ), і аспартатамінотрансферази (АСТ), езофагіт, кровотеча ясен, запалення язика, криваве блювання, кишкові кровотечі, виразка ДПК, хейліт, гепатит, збільшення печінки, панкреатит, перфорація кишечника, збільшення апетиту, гастроентерит, утруднене ковтання, метеоризм, гастрит, зубний карієс, гінгівіт, геморої, шлунково-стравохідний рефлюкс, шлунково-кишкові крововиливи, періодонтальний абсцес, набряк язика, нетримання калу, коліт, ректальні крововиливи, стоматит, виразки в роті, холецистит, фекалома, кандидоз слизової оболонки рота, жовчокам'яна хвороба, відрижка, виразка шлунка, диспепсія, блювання, закріп, нудота, втрата апетиту; імунна система - АР (анафілаксія, ангіоневротичний набряк, свербіж і кропив'янка); кістково-м'язова система - збільшення активності креатинфосфокінази, рабдоміоліз, тенденіт, тендобурсит, ревматоїдний артрит, міопатія, біль у суглобах і кістах, міастенія, артрит, артроз, м'язова слабкість, спазми, бурсит, міалгія, судороги; нервова система - марення, ейфорія, буккогlossальний с-м, акінезія, пригнічення свідомості аж до втрати свідомості, знижені рефлексії, нав'язливі думки, злюкисний нейролептичний с-м, дистонія, м'язові посмикування, ослаблення концентрації уваги, парестезія, тремор кінцівок, імпотенція, брадикінезія, знижене/підвищене лібідо, панічні реакції, апатія, дискінезія, ослаблення пам'яті, ступор, амнезія, інсульт, гіперактивність, деперсоналізація, синдром «неспокійних ніг» (акатизія), міоклонус, пригнічені настрої, підвищені рефлексії, уповільнення розумової функції, підвищена чутливість до подразників, гіпотонія, порушення окорухової реакції, запаморочення, тремор, екстрапірамідний синдром, психомоторне порушення, депресія, нервозність, підвищене слиновиділення, ворожість, суїцидальні думки, маніакальні думки, нетверда хода, сплутаність свідомості, опір виконанню пасивних рухів (синдром зубчастого колеса), безсоння, сонливість, акатизія; дихальна система - кровохаркання, аспіраційна пневмонія, посилене виділення мокротиння, сухість слизової оболонки носа, набряк легень, емболія легеневої артерії, гіпоксія, дихальна недостатність, апное, БА, носова кровотеча, гикавка, ларингіт, задишка, пневмонія; шкірні покриви - макулопапульозні висипи, екссудативний дерматит, кропив'янка, акне, везикулобульозні (пухирчаста) висипи, екзема, алопеція (облисіння), псоріаз, себорея, сухість шкіри, свербіж, підвищена пітливість, шкірні виразки; органи чуття - посилена сльозотеча, часте миготіння, зовнішній отит, амбліопія, глухота, диплопія, очні крововиливи, фотофобія, сухість ока, біль в очах, дзвін у вухах, запалення середнього вуха, катаракта, втрата смаку, блефарит, кон'юнктивіт, біль у вухах; сечостатева система - біль у молочній залозі, цервіцит, галакторея, аноргазмія, печіння в області сечостатевої системи, глікозурія, гінекомастія (збільшення молочних залоз у чоловіків), сечокам'яна хвороба, болісна ерекція, цистит, прискорене сечовипускання, лейкорея, затримка сечовипускання, гематурія, дизурія, аменорея, передчасна еякуляція, піхвова кровотеча, вагінальний кандидоз, ниркова недостатність, маткова кровотеча, менорагія, альбумінурія, камені в нирках, ніктурія, поліурія, позиви до сечовипускання, нетримання сечі; загальні - біль в горлі, скутість у спині, тяжкість у голові, кандидоз, скутість в горлі, с-м Мендельсона, тепловий удар, біль в області таза, набряк обличчя, нездужання, світлочутливість, щелепні болі, озноб, скутість щелеп, здуття живота, відчуття напруження в грудях, грипоподібний с-м, периферичний набряк, болі в грудній клітці, у шії; метаболічні розлади та порушення, що пов'язані з харчуванням - гіперкаліємія, подагра, гіпернатріємія, ціаноз, закислена сечі, гіпоглікемічна реакція, зневоднювання, набряк, гіперхолестеринемія, гіперглікемія, гіпокаліємія, ЦД, підвищений рівень АЛТ, гіперліпідемія, гіпоглікемія, спрага, підвищення вмісту сечовини в крові, гіпонатріємія, підвищений рівень АСТ, підвищення лужної фосфатази, залізодефіцитна анемія, підвищений креатинін, білірубінемія, підвищений рівень лактатдегідрогенази, ожиріння, втрата ваги, підвищення рівня креатинфосфокінази

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вік до 18 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 5 мг, по 10 мг, по 15 мг, по 30 мг.

Торгова назва ЛЗ:

II. Абіліфай, Bristol-Myers Squibb Manufacturing Company для "Bristol-Myers Squibb Products S.A", □ □ □ США/Швейцарія

∴ Ф0В7 **Сертиндол (Sertindol) ***

Фармакотерапевтична група: N05AE03 - антипсихотичні засоби. Похідні індолу.

Основна фармакотерапевтична дія: нейрофармакологічний профіль антипсихотичної дії сертиндолу обумовлений селективною блокадою мезолімбічних дофамінергічних нейронів та збалансованим інгібіторним впливом на центральні дофамінові D₂ та серотонінові 5HT₂-рецептори, так само як і на α₁-адренергічні рецептори; на тваринах сертиндол пригнічував спонтанно-активні дофамінові нейрони в мезолімбічній вентральній ділянці мозку з коефіцієнтом селективності більше 100 порівняно з дофаміновими нейронами в substantia nigra pars compacta (SNC); інгібіція активності SNC вважається задіяною у виникненні рухових побічних ефектів (РПЕ) багатьох антипсихотичних засобів; відомо, що антипсихотичні препарати підвищують рівень пролактину в плазмі завдяки дофаміновій блокаді; рівень пролактину у пацієнтів, які приймають сертиндол, залишається у межах норми, як протягом короткого, так і довготривалого (один рік) курсу лікування; сертиндол не впливає на м-холінорецептори та гістамінові H₁-рецептори.

Показання для застосування ЛЗ: шизофренія; згідно із застереженням щодо кардіо-васкулярної безпеки, сертиндол призначається тільки тим пацієнтам, лікування яких хоча б одним з інших антипсихотичних засобів

виявилось не достатньо ефективним та/або супроводжувалось реакціями гіперчутливості до препарату; сертиндол не повинен використовуватися у невідкладних ситуаціях для швидкого полегшення симптомів загострення у пацієнтів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначається перорально 1 р/добу, незалежно від прийому їжі; пацієнтам, яким необхідна седатія, одночасно може бути призначений бензодіазепін; лікування всіх пацієнтів повинно починатися з дози сертиндолу 4 мг/добу; доза підвищується шляхом додавання по 4 мг кожні 4 - 5 діб доки оптимальна добова підтримуюча доза в інтервалі 12 - 20 мг не буде досягнута; завдяки активності сертиндола як α_1 -блокатора, протягом початкового періоду титрації дози можуть спостерігатися симптоми постуральної гіпотензії; початкова доза 8 мг або прискорене підвищення дози значно збільшують ризик постуральної гіпотензії; залежно від індивідуальної чутливості пацієнта, доза може бути підвищена до 20 мг/добу; тільки у виняткових випадках може бути призначена максимальна доза – 24 мг, оскільки у ході клінічних випробувань не виявлено більшої ефективності доз понад 20 мг, і пролонгація інтервалу QT може збільшуватися в межах найвищих доз; АТ пацієнтів має контролюватися протягом періоду добирання дози та на початку підтримуючої терапії; пацієнти, які мали перерву у прийомі сертиндолу менш ніж один тиждень, не потребують повторного добирання дози, а їхня підтримуюча доза може бути відновлена; в інших випадках необхідно дотримуватися рекомендованого методу добирання дози; перед повторною титрацією сертиндолу має бути зробленою ЕКГ; лікування сертиндолом можна розпочати згідно з рекомендованою послідовністю добирання дози після припинення прийому інших пероральних антипсихотиків; пацієнтам, які приймали ін'єкції депонованих антипсихотиків, сертиндол призначається замість наступної ін'єкції депо.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: риніт/заключений ніс, порушення еякуляції (знижений еякуляторний об'єм), запаморочення, сухість у роті, постуральна гіпотензія, збільшення маси тіла, периферичні набряки, диспное, парестезії та пролонгація інтервалу QT; постуральна гіпотензія; метаболізм та обмін речовин – гіперглікемія; ЦНС - запаморочення, парестезії, синкопе, судоми, рухові розлади (особливо пізня дискінезія), злоякісний нейролептичний с-м; серцево-судинна система - периферичний набряк, аритмія типу Torsade de Pointes; дихальна система – диспное; ШКТ - сухість у роті; репродуктивна система - порушення еякуляції; інші- збільшення маси тіла, пролонгація інтервалу QT, поява еритроцитів та лейкоцитів у сечі

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до сертиндолу або будь-якої складової препарату; встановлена некоригована гіпокаліємія, а також гіпомагніємія; в анамнезі клінічно значущі серцево-судинні захворювання (застійну серцеву недостатність, кардіогіпертрофію, аритмію або брадикардію (< 50 уд/хв)); с-м спадкового подовженого інтервалу QT або сімейний анамнез цієї хвороби; надбаний пролонгований інтервал QT (QTс понад 450 мсек у чоловіків та 470 мсек у жінок); ураження печінки тяжкого ступеня.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 4 мг, по 12 мг, по 16 мг, по 20 мг.

Торгова назва:

II. Сердолект, Н. Lundbeck A/S для "Lundbeck Export A/S", Данія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Сульпірид (Sulpiride) ***

Фармакотерапевтична група: N05AL01 – антипсихотичні засоби. Бензаміди.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: сульпірид належить до "атипових" нейролептиків з групи бензамідів. Препарат має виражену антиаутичну, антипсихотичну, помірну протиблювотну та антидепресивну дію; антипсихотичні властивості пов'язані з селективною блокадою центральних допамінових D_2 , D_3 -рецепторів і зниженням нейромедіаторної функції допаміну; у менших дозах (50 - 150 мг на добу) сульпірид має антидепресивну дію, в середніх – антиаутичну; у вищих дозах (800 - 1 000 мг на добу) ефективний при лікуванні шизофренії; терапевтичний ефект при лікуванні шизофренії проявляється через 8 - 12 тижнів після початку лікування; активує секрецію пролактину.

Показання до застосування ЛЗ: г. та хр. шизофренічні психози, що супроводжуються загальмованістю; невротичні, психосоматичні розлади, хр. алкогольні психози; виразкова хвороба шлунка і ДПК, мігрень, запаморочення різного походження (хвороба Мен'єра); як допоміжний засіб при лікуванні алкогольної залежності.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: шизофренія - рекомендовані добові дози – внутрішньо від 200 мг до 1 200 мг, зазвичай призначають 400 - 800 мг/добу, розподілені на 2 прийоми, залежно від симптомів захворювання; МДД – 1 200 мг; пацієнтам літнього віку призначають звичайні дози як для дорослих пацієнтів; дозу зменшують при наявності порушення функції нирок; у хворих із нирковою недостатністю дози препарату зменшують - кліренс креатиніну 30 - 60 мл/хв 70% стандартної дози; 10 - 30 мл/хв 50% стандартної дози; < 10 мл/хв 34% стандартної дози за 2 приймання; сульпірид слід приймати не менше, ніж за годину до або через 2 год після їди, оскільки наявність їжі в шлунку знижує всмоктування препарату на 30%; не варто приймати сульпірид одночасно із антацидними засобами та сукральфатом, а також протягом принаймні 2 год після прийому останніх; тривалість лікування залежить від стану хворого; при невротичних, психофункціональних і психоафективних розладах, пов'язаних із соматичними станами дорослим в/м вводять 100 – 200 мг/добу; дітям 5 мг/кг/добу (за необхідності ця доза може бути збільшена до 10 мг/кг/добу); при г. та хр. психозі для початкового в/м лікування призначають 200 – 800 мг/добу, тобто 2 – 8 амп./добу, застосовують звичайно протягом двох тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - порушення сну, дратівливість, порушення концентрації уваги, при збільшених дозах - сильне пригнічення й уповільнення реакції, екстрапірамідні розлади (дистонія, акатизія, пізні дискінезії та дистонії), сонливість, запаморочення, пригнічений настрій, головний біль; серцево-судинна система - підвищення АТ; ШКТ - сухість у роті, нудота і блювання, запор, ситофобія (страх приймання їжі); у жінок при застосуванні високих доз препарату - збільшення молочних залоз і галакторея, можливі порушення менструального циклу.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; значне психомоторне збудження; феохромоцитом; г. порфірія; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл., ділімі по 200 мг; капс. по 50 мг, по 100 мг; р-н для ін'єкцій по 2 мл (100 мг) в амп.

Торгова назва:

II. Еглоніл, Sanofi Winthrop Industria для "SANOFI-AVENTIS", Франція
 Еглоніл, Sanofi Winthrop Industria, Франція
 Рестфул, Pharmaceutical laboratories "Bros Ltd", Греція
 Сульпірид, PLIVA Krakow Pharmaceutical Company S.A., Польща

∴.Ф0В7 **Амісульприд (Amisulpride)***

Фармакотерапевтична група: N05AL05 - нейролептики

Основна фармакотерапевтична дія: антипсихотична дія, блокуючи дія на пресинаптичні D₂/D₃-рецептори; антипсихотичний засіб, що належить до класу заміщених бензамідів; селективно, з високою спорідненістю зв'язується з субтипами D₂/D₃ дофамінергічних рецепторів; не має спорідненості з рецепторами серотоніну, гістаміну, з адренергічними і холінергічними рецепторами; при застосуванні у високих дозах на тваринах він блокує переважно дофамінергічні нейрони, що локалізуються в мезолімбічних структурах, а не в стріарній системі; ця специфічна спорідненість пояснює переважно антипсихотичну дію амісульприду; у низьких дозах він переважно блокує пресинаптичні D₂/D₃-рецептори, що пояснює його дію на негативні симптоми шизофренії; у хворих на г. шизофренію достовірно полегшує вторинні негативні симптоми захворювання значно більшою мірою, ніж галоперидол.

Показання для застосування ЛЗ: лікування психозів, особливо г. або хр. шизофренічних порушень, що супроводжуються позитивними симптомами (наприклад: марення, галюцинації, розлади мислення) і/або негативними симптомами (наприклад: афективна тупість, відсутність емоційності та уникання спілкування), в тому числі у пацієнтів з переважно негативною симптоматикою.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: якщо добова доза не перевищує 400 мг, препарат слід приймати 1 р/добу; дозу більше 400 мг слід розділити на 2 прийоми на добу; для пацієнтів зі змішаними негативними та позитивними симптомами дози необхідно підбирати так, щоб забезпечити контроль позитивних симптомів, тобто 400 – 800 мг/добу; підтримуюча доза повинна встановлюватися індивідуально, на рівні мінімально ефективних доз; при г. психотичних епізодах рекомендована початкова доза становить 400 – 800 мг, МДД – не більше 1 200 мг; підтримуюча доза повинна встановлюватися індивідуально, на рівні мінімально ефективних доз; оскільки амісульприд виводиться нирками, при нирковій недостатності з кліренсом креатиніну 30–60 мл/хв добову дозу необхідно знизити вдвічі, а при нирковій недостатності з кліренсом креатиніну 10–30 мл/хв – до третини, тобто рекомендується застосування 100 мг - 200 мг; оскільки препарат слабо метаболізує, зниження дози не потрібно.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - безсоння, тривога, агітація, екстрапірамідні симптоми (тремор, гіпертонія, гіперсалівація, акатизія, гіпокінезія); частота екстрапірамідних симптомів залежить від дози препарату та дуже низка у хворих, які приймають 50 – 30 мг/добу для усунення переважно негативних симптомів; частота виникнення екстрапірамідних симптомів нижче у хворих, які приймають, ніж у хворих, які приймають галоперидол; денна сонливість; г. дистонія (спастична кривошия, окулогірни кризи, тризм); пізня дискінезія (мимовільні рухи переважно язика і/або обличчя, належить звичайно до випадків тривалого застосування препарату); конвульсії; злоякісний нейролептичний с-м; ендокринні та метаболічні порушення - оборотне після відміни препарату підвищення рівня пролактину в сироватці, що може спричинити галакторею, аменорею, гінекомастію, набрякання молочних залоз, імпотенцію та ригідність, збільшення маси тіла; ШКТ - запор, нудота, блювання, сухість у роті; серцево-судинна система - гіпотензія та брадикардія, подовження інтервалу QT на ЕКГ, тахіаритмія "torsades de pointes"; печінка - підвищення рівня ферментів печінки, особливо трансаміназ; АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; діагностована або підозрювана феохромоцитомою; діти до 15 років (через відсутність клінічних даних); вагітність, лактація; діагностовані або підозрювані пролактинзалежні пухлини, наприклад пролактинома гіпофіза та рак молочних залоз; тяжка ниркова недостатність (кліренс креатиніну < 10 мл/хв); одночасне застосування із сультопридом і дофамінергічними агоністами такими як амантадин, апоморфін, бромокриптин, каберголін, ентакапон, лізурид, перголід, прибедел, праміпексол, хінаголід, ропінірол, селегілін), крім хворих на хворобу Паркінсона; уроджена галактоземія, с-м порушення абсорбції глюкози або галактози, дефіцит лактази (через вміст у складі препарату лактози).

Форми випуску ЛЗ: табл. по 200 мг, по 400 мг, по 100 мг.

Торгова назва ЛЗ:

II. Соліан, Sanofi Winthrop Industria, Франція
 Соліан, Sanofi Winthrop Industria для "Sanofi Aventis", Франція
 Соліан 100 мг, Соліан 200 мг, Sanofi Winthrop Industria для "Sanofi Aventis", Франція

н/д
н/д
н/д

5.1.3. Антидепресанти

∴.Ф0В7 **Іміпрамін (Imipramine)***

Фармакотерапевтична група: N06AA02 - антидепресанти

Основна фармакотерапевтична дія: тимолептичну дія, покращує настрої, зменшує почуття суму, має центральну та периферичну м-холіноблокувальну, міотропну (спазмолітичну), помірну антигістамінну активність; похідний продукт дибензоазепіну; належить до групи препаратів, що називаються трициклічними антидепресантами; здійснює тимолептичну дію, покращує настрої, зменшує почуття суму; має супровідну стимулювальну активність, викликає зменшення рухової загальмованості, підвищує психічний та загальний тонус організму; виявляє центральну та периферичну м-холіноблокувальну, міотропну (спазмолітичну), помірну антигістамінну активність.

Показання для застосування ЛЗ: при всіх формах депресії (з тривожністю чи без неї): глибокій депресії, в депресивній фазі біполярного розладу, депресії з атипичним перебігом, депресивних станах, дистимії); при панічному розладі; при нічному енурезі (у дітей віком від 6 років): як засіб тимчасової допоміжної терапії, якщо органічні причини виключені; при астенодепресивному с-мі, що супроводжується моторною та

ідеаторною загальмованістю, ендогенній, інволюційній, клімактеричній, реактивній, алкогольній депресіях, депресивних станах при психопатіях та неврозах.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: добові дози слід визначати індивідуально, залежно від важкості та природи симптомів; як і в випадку інших антидепресантів, для досягнення адекватного терапевтичного ефекту потрібен, щонайменше, 2-4-тижневий курс лікування; у деяких випадках потрібен курс тривалістю 6-8 тижнів; рекомендовано починати лікування з низьких доз препарату й поступово підвищувати добову дозу до досягнення підтримуючої дози; у процесі лікування потрібно також визначити найнижчу дозу, що справляє ефект - обережність є виправданою при визначенні дози для літніх хворих і пацієнтів підліткового віку (тобто молодших за 18 років); при депресії у дорослих лікування амбулаторних пацієнтів можна починати з добової дози 25 мг 1-3 р/добу, цю дозу можна впродовж тижня поступово підвищити до 150-200 мг/добу; підтримуюча доза становить 50-100 мг/добу; у важких госпіталізованих хворих можна починати з добової дози 75 мг/добу, цю дозу можна поступово підвищувати, додаючи щоразу по 25 мг, до досягнення добової дози 200 мг/добу; у дуже виняткових випадках добова доза може бути ще вищою – до 300 мг/добу; літні хворі (старші за 60 років) і підлітки (молодші за 18 років) можуть бути більш сприйнятливими до препарату та виявляти серйозні реакції в відповідь на стандартні дози для дорослих, тому лікування таких хворих слід починати з найнижчої дози, що спроможна контролювати симптоми; далі можна почати поступове підвищення дози, з досягненням добової дози в 50-75 мг; рекомендовано досягати оптимальної дози впродовж 10 днів і на такій дозі продовжувати лікування; пацієнти з панічним розладом більш схильні до розвитку побічних ефектів, і лікування потрібно починати з найнижчої дози; мінущі напади більш сильною тривожності, які можна спостерігати на самому початку терапії, можна контролювати за допомогою призначення похідних бензодіазепіну; цю допоміжну терапію можна поступово зняти в міру того, як симптоми тривожності зникають; добову дозу можна поступово підвищувати до межі 75-100 мг/добу (тільки у винятках - до 200 мг/добу); потрібен курс лікування тривалістю, щонайменше, 6 місяців; курс завершують шляхом поступового зняття препарату; для дітей рекомендовані такі схеми лікування - діти віком 6-8 років (маса тіла 20-25 кг) - 25 мг/добу; діти віком 9-12 років (маса тіла 25-35 кг) - 25-50 мг/добу; діти, старші за 12 років (маса тіла > 35 кг) - 50-75 мг/добу; якщо низька початкова доза не дає ефекту, для досягнення адекватного терапевтичного ефекту можна застосовувати більш високі дози, але в межах схеми, що обирається відповідно до віку дитини; при лікуванні дітей треба слідкувати за тим, щоб добова доза не перевищувала 2,5 мг/кг маси тіла/добу; у кожній схемі потрібно застосовувати найнижчу ефективну дозу зі вказаного інтервалу; добова доза може призначатися в один прийом перед сном; якщо ж енурез має місце рано ввечері, добову дозу рекомендовано розділити (одна частина дається дитині вдень у післяобідній час, тоді як інша – перед сном); тривалість курсу лікування не повинна перевищувати 3 місяці; підтримуючу дозу слід підбирати в міру того, як зменшується вираженість симптомів; перед повним зняттям препарату рекомендоване поступове зменшення добової дози; парентерально препарат застосовується для лікування хворих на депресію у стані сильного збудження чи тоді, коли пероральний спосіб не є можливим; лікар залежно від стану хворого може призначити введення р-ну для ін'єкцій тільки протягом короткого часу, а потім запропонувати перейти на приймання табл.; при тяжких депресіях в умовах стаціонару призначають по 25 мг (2 мл р-ну), 1 – 3 р/добу в/м; МДД при такому способі введення - 100 мг, далі лікування можна проводити за допомогою табл..

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, постуральна гіпотензія, тахікардія та симптоми, схожі на дію атропіну (сухість у роті, констипація, затримка сечі, нечіткість зору, порушення акомодатції, підвищення t° та внутрішньоочного тиску); неврологічні - головний біль, периферична невралгія, шум у вухах, екстрапірамідні симптоми - тремор, атаксія, утруднення мови, особливо у людей похилого віку (сплутаність свідомості, делірій); епілептогенний ефект - у першу чергу, у хворих на епілепсію або при схильності до конвульсій; серцево-судинна система - аритмія, сильна гіпотензія та/або болісний вазоспазм, що проявляється в посинінні пальців; ШКТ - гепатит з порушенням функції печінки, пожовтінням шкіри та склер, біль, металевий присмак у роті, запалення внутрішньої слизової оболонки рота (стоматит), нудота, блювання та, у виняткових випадках – паралітична непрохідність кишок; алергічні шкірні реакції (через 14 - 60 днів після початку лікування) – кропив'янка, ангіоедема, фоточутливість; ендокринна система - збільшення молочних залоз, галакторея, ускладнення ЦД, зниження переносимості глюкози, зниження продукування антидіуретичного гормону; сексуальні розлади - зниження лібідо, імпотенція, болісна еякуляція, порушення оргазму, у людей похилого віку, можуть при проведенні лабораторних досліджень виявлятися зміни показників крові.

Протипоказання до застосування ЛЗ: вагітність, лактація; алергія до іміпраміну або інших інгредієнтів, що входять до складу препарату, до інших трициклічних антидепресантів дибензоазепінового ряду; лікування інгібіторами моноаміноксидаз; наявності в минулому серцевих нападів (ІМ) або нерегулярного скорочення серця (аритмії); тяжкого захворювання нирок та/або печінки; затримки сечі (гіпертрофія простати); наявності вузькокутової глаукоми; діти віком до 6 років.

Форми випуску ЛЗ: драже по 25 мг; р-н для ін'єкцій по 2 мл (25 мг) в амп..

Торгова назва ЛЗ:

II. Меліпрамін®, EGIS Pharmaceuticals PLC, Угорщина

□ □

∴ Ф0В7 **Кломіпрамін (Clomipramine)***

Фармакотерапевтична група: N06AA04 - антидепресанти

Основна фармакотерапевтична дія: вплив на депресивний с-м у цілому, в тому числі на такі його типові прояви, як психомоторна загальмованість, пригнічений настрій і тривожність; лікувальна дія кломіпраміну здійснюється за рахунок його здатності інгібувати зворотне нейрональне захоплення норадреналіну (НА) і серотоніну (5-НТ), причому найважливішим є пригнічення зворотного захоплення серотоніну; лікувальна дія кломіпраміну здійснюється за рахунок його здатності інгібувати зворотне нейрональне захоплення норадреналіну (НА) і серотоніну (5-НТ), причому найважливішим є пригнічення зворотного захоплення серотоніну; кломіпрамін властивий широкий спектр інших фармакологічних дій: альфа₁-адренолітична, антихолінергічна, антигістамінна та антисеротонінергічна (блокада 5-НТ-рецепторів); впливає на депресивний с-м у цілому, в тому числі здебільшого на такі його типові прояви, як психомоторна

загальмованість, пригнічений настрій і тривожність; клінічний ефект відмічається звичайно через 2 – 3 тижні лікування; має також специфічний вплив при обсессивно-компульсивних розладах, який відрізняється від його антидепресивного ефекту; дія кломіпраміну при хр. больових с-мах, зумовлених або не зумовлених соматичними захворюваннями, пов'язана з полегшенням передачі нервового імпульсу, опосередкованої серотоніном і норадреналіном.

Показання для застосування ЛЗ: депресивні стани різної етіології, що перебігають з різною симптоматикою - ендогенні, реактивні, невротичні, органічні, замасковані, інволюційні форми депресії; депресія у хворих на шизофренію і психопатії; депресивні с-ми, що виникають у старечому віці; депресивні стани, зумовлені хр. больовим с-мом або хр. соматичними захворюваннями, депресивні порушення настрою реактивної, невротичної або психопатичної природи; обсессивно-компульсивні с-ми; фобії і панічні розлади (напади); катаплексія, що супроводжує нарколепсію; хр. больовий с-м; нічний енурез (тільки у пацієнтів старше 5 років і за умови виключення органічних причин захворювання).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: тактика лікування полягає у досягненні оптимального ефекту на фоні застосування найменших доз препарату, а також в обережному їх збільшенні, особливо для пацієнтів похилого віку і підлітків, які більш чутливі до препарату, ніж пацієнти проміжних вікових груп; розпочинають лікування із в/м введення 25 - 50 мг (вміст 1 - 2 ампл.), потім щоденно підвищують дозу на 25 мг (1 ампл.) до досягнення добової дози 100 - 150 мг (4 - 6 ампл.); після того, коли буде відзначено поліпшення стану, число ін'єкцій поступово зменшують, замінюючи їх підтримуючою терапією, пероральними формами препарату; лікування можна розпочинати з в/в краплинного введення 50 - 75 мг (вміст 2 - 3 ампл.) 1 р/добу; для приготування інфузійного р-ну використовують 250 - 500 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду або р-ну глюкози; тривалість інфузії 1,5 – 3 год; особливу увагу необхідно приділяти контролю АТ, оскільки може розвинути ортостатична гіпотензія; якщо вдалось досягнути чіткого покращання стану пацієнта, лікування за допомогою інфузій слід продовжувати ще протягом 3 - 5 днів; потім для підтримання досягнутого ефекту переходять на прийом препарату внутрішньо; 2 табл. по 25 мг еквівалентні 1 ампл., що містить 25 мг препарату; з метою поступового переходу від інфузійної терапії до підтримуючого перорального прийому препарату можна також спочатку перевести хворого на в/м введення; дітям парентеральне введення препарату не рекомендується.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: загальна слабкість, порушення сну, хвилювання, відчуття тривоги, запор, сухість у роті; психічна сфера – сонливість, загальна слабкість, занепокоєння, підвищення апетиту, розгубленість, дезорієнтація, галюцинації (особливо у пацієнтів похилого віку та у пацієнтів з хворобою Паркінсона), відчуття тривоги, збудження, порушення сну, манакальний стан, гіпоманакальний стан, агресивність, порушення пам'яті, деперсоналізація, посилення депресії, порушення концентрації уваги, безсоння, нічні кошмари, позіхання, активація симптомів психозу; нервова система - запаморочення, тремор, головний біль, міоклонус, делірій, порушення мови, парестезії, м'язова слабкість, підвищення тону м'язів, судоми, атаксія; зміни на ЕЕГ, гіперпірексія; антихолінергічні ефекти – сухість у роті, пітливість, запори, порушення акомодатії, нечіткість зору, порушення сечовипускання, припливи, мідріаз, глаукома, затримка сечі; серцево-судинна система – синусова тахікардія, серцебиття, ортостатична гіпотензія, клінічно незначущі зміни на ЕКГ (наприклад інтервал ST або зубця T) у пацієнтів, які не мають захворювань серця, аритмії, підвищення АТ, порушення внутрішньосерцевої провідності (наприклад розширення комплексу QRS, збільшення інтервалу QT, зміни інтервалу PQ, блокада ніжок пучка Гіса, двонаправлена шлуночкова тахікардія, особливо у пацієнтів з гіпокаліємією); ШКТ – нудота, блювання, дискомфорт у животі, діарея, анорексія; печінка – підвищення рівня трансаміназ у крові, гепатит з жовтухою чи без неї; дерматологічні реакції – шкірні AP (висип, кропив'янка), фотосенсибілізація, свербіж, набряки (місцеві або загальні), випадання волосся; ендокринна система та обмін речовин – збільшення маси тіла, порушення лібідо і потенції, галакторея, збільшення молочних залоз, с-м неадекватної секреції антидіуретичного гормону; реакції гіперчутливості – алергічний альвеоліт (пневмоніт) з еозинофілією або без неї, системні анафілактичні/анафілактоїдні реакції, включаючи гіпотензію; система кровотворення – лейкопенія, агранулоцитоз, тромбоцитопенія, еозинофілія, пурпура; органи чуття – порушення смакових відчуттів, шум у вухах.

Противоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до кломіпраміну або будь-яких інших інгредієнтів препарату, пережесна підвищена чутливість до трициклічних антидепресантів групи дибензазепіну; одночасне застосування інгібіторів MAO, таких як моклобемід, а також період менше 14 днів до і після їх застосування; недавно перенесений ІМ; уроджений с-м подовженого інтервалу QT.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті цукровою оболонкою, по 25 мг; р-н для ін'єкцій, 25 мг/2 мл по 2 мл в ампл. .

Торгова назва ЛЗ:

Il. Анафраніл, Novartis Pharma S.p.A. для "Novartis Pharma AG", Італія/Швейцарія	☐	☐	☐
Анафраніл®, Nycomed Austria GmbH для "Novartis Pharma AG", Австрія/Швейцарія	☐	☐	☐
Анафраніл®, Novartis Pharma Stein AG для "Novartis Pharma AG", Швейцарія	☐	☐	☐
Клофраніл, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, Індія	☐	☐	☐

∴ Ф0В7 **Амітриптилін (Amitriptyline) ***

Фармакотерапевтична група: N06AA09 - антидепресанти

Основна фармакотерапевтична дія: має виражену тимолітичну та седативну дію; справляє центральну седативну дію; виявляє центральну антихолінергічну та антигістамінну активність; належить до групи трициклічних антидепресантів; має виражену тимолітичну та седативну дію; справляє центральну седативну дію; виявляє центральну антихолінергічну та антигістамінну активність; механізм дії препарату полягає у пригніченні зворотного нейронального захоплення норадреналіну та серотоніну, що веде до накопичення цих медіаторів і посилення адренергічних і серотонінергічних ефектів; не інгібує MAO; підвищує патологічно знижений настрій; найбільш виражений ефект досягається при ендогенній депресії, але реакція на препарат досягається також і у пацієнтів з іншими депресивними станами; завдяки седативній дії амітриптилін має особливе значення при депресивних станах, які супроводжуються тривогою, збудженням і порушенням сну.

Показання для застосування ЛЗ: депресії різної етіології (ендогенні, інволюційні, реактивні, невротичні, медикаментозні); невротичні стани з переважною депресивною симптоматикою; депресивні стани у хворих на шизофренію у комбінації з нейролептиком; больовий с-м; нічний енурез.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при депресії необхідно починати лікування з використанням низьких доз з поступовим їх збільшенням при постійному спостереженні за клінічним ефектом і переносимістю; дози вище 150 мг/добу призначають переважно госпіталізованим пацієнтам; дорослим спочатку 25 мг 3 р/добу з поступовим підвищенням, за необхідності, кожного наступного дня на 25 мг до рівня 150 мг (у деяких випадках – до 25 мг/добу госпіталізованим пацієнтам); додаткові кількості препарату призначають в основному у вечірній час; підтримуюча доза відповідає оптимальній терапевтичній; підліткам і пацієнтам старше 65 років - спочатку 10 мг 3 р/добу з поступовим підвищенням, за необхідності, кожного наступного дня до рівня 100 - 150 мг/добу; додаткові кількості препарату призначають в основному у вечірній час; підтримуюча доза відповідає оптимальній терапевтичній; лікування дітей допускається тільки в умовах стаціонару, для лікування енурезу у дітей дозу підбирають індивідуально; початкова доза – 1,5 мг/кг/добу з підвищенням кожного тижня на 1,5 мг/кг/добу до МДД – 5 мг/кг/добу; антидепресивний ефект розвивається протягом 2 - 4 тижнів; лікування антидепресантами носить симптоматичний характер і тому повинно проводитись протягом певного проміжку часу, як правило – до 6 місяців, з метою профілактики рецидиву після одужання; хворим на уніполярну депресію підтримуюча терапія може бути необхідною протягом кількох років для запобігання новим епізодам; тривалість курсу лікування та підтримуючу дозу визначають індивідуально для кожного пацієнта, з урахуванням характеру, ступеня тяжкості та особливостей перебігу захворювання, стабільності досягнутого лікувального ефекту та переносимості препарату; при припиненні лікування препарат потрібно відмінити поступово, протягом кількох тижнів; при хр. болу дорослим - 25 мг на ніч; пацієнти похилого віку повинні починати лікування з половини вказаної вище рекомендованої дози; найвище дозування- дорослим 100 мг/добу; нічний енурез у дітей 7-12 років - 25 мг за 0,5-1 год перед сном; діти старше 12 років - 50 мг за 0,5-1 год перед сном; хр. больовий с-м у дорослих - спочатку 25 мг увечері, МДД – 100 мг ввечері; збільшувати поступово з огляду на ефективність терапії; пацієнти похилого віку повинні починати лікування з приблизно половинної рекомендованої дози; при нічному енурезі дітям 7 - 12 років – 25 мг, старшим 12 років – 50 мг за 0,5 - 1 год до сну; тривалість терапії – не більше 3 місяців; в/м вводять дозу 10, 20 або 30 мг до 4 р/добу, збільшення дози необхідно проводити поступово, МДД становить 150 мг, через 1-2 тижні ін'єкцій переходять на пероральне застосування препарату.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС та периферична нервова система - тремор, запаморочення, головний біль, парестезія, атаксія; органи зору - розлади акомодатції, мідріаз; розлади психіки - сонливість, порушення орієнтації, послаблення концентрації, зниження лібідо; шкіра та придатки - підвищена пітливість; ШКТ - сухість у роті, нудота, розлади смакових відчуттів; серцево-судинна система - тахікардія, постуральна гіпотензія, зміни ЕКГ - збільшення QT, розширення ORS (блокада внутрішньощлункової провідності), зміни в атріовентрикулярній провідності, атріовентрикулярна блокада; метаболізм - збільшення маси тіла, ожиріння; порушення репродуктивної функції - імпотенція у чоловіків.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого компонента препарату; г. ІМ; будь-який ступінь серцевої блокади або розлади серцевого ритму та ІХС; сумісний прийом інгібіторів МАО; періоди вагітності та годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 0,010 мг, по 0,025 г; драже по 10 мг, по 25 мг; р-н для ін'єкцій, 10 мг/мл або 20 мг/2 мл по 2 мл в амп; капс. по 25 мг.

Торгова назва ЛЗ:

I. Амітриптилін, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	☐
Амітриптилін, ЗАТ "Технолог"	☐
Амітриптиліну Гідрохлорид, ТОВ "Харківське фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"	☐
Амітриптиліну Гідрохлорид-ОЗ, ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" м. Дніпропетровськ для "Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	☐
II. Амітриптилін, ICN Polfa Rzeszow S.A., Польща	н/д
Амітриптилін Зентіва, Zentiva a.s., Словацька Республіка	☐
Саротен, Саротен Ретард, H.Lundbeck A/S для "Lundbeck Export A/S", Данія	☐ ☐ ☐

∴ Ф0В7 **Доксепін (Дохерін)**

Фармакотерапевтична група: N06AA12 - антидепресанти. Неселективні інгібітори зворотного нейронального захвату моноамінів.

Основна фармакотерапевтична дія: антидепресивна дія поєднується з анксиолітичною і седативною, також чинить антигістамінну, холінолітичну та α1-адреноблокуючу дії; належить до групи трициклічних антидепресантів; гальмує зворотне захоплення біогенних амінів (норадреналіну та серотоніну) в синаптичних структурах; не спричиняє ейфорії, психомоторного збудження.

Показання для застосування ЛЗ: невротичні розлади із симптомами депресії або тривоги; органічні неврози, асоційовані з безсонням; депресивні та тривожні стани при алкоголізмі; депресія та тривожні стани, асоційовані із соматичними розладами та захворюваннями; депресія, що супроводжується страхом і тривогою на тлі психозів, включаючи інволюційну депресію та депресивну фазу біполярних розладів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: внутрішньо призначають дорослим і дітям старше 12 років; доза становить 30 - 300 мг/добу; дозу до 100 мг можна застосовувати як окрему одноразову або розділену; дози, що перевищують 100 мг, слід застосовувати у 3 прийоми; МДД - 100 мг (застосовувати перед сном); при помірних або тяжких симптомах звичайна початкова доза становить 75 мг щоденно; у більшості пацієнтів ця доза є задовільною; при тяжких формах захворювання добову дозу збільшують до 300 мг (у 3 прийоми); після досягнення задовільного терапевтичного ефекту дозу препарату коригують до мінімальної підтримуючої; протитривожний ефект доксепіну досягається раніше, ніж антидепресивний; антидепресивна дія проявляється через 2 - 3 тижні лікування; пацієнтам літнього віку з помірними симптомами рекомендується половина дози доксепіну; задовільні клінічні ефекти були отримані після застосування в дозі 30 мг/добу; пацієнтам із порушеннями функції печінки слід зменшувати дози.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, безсоння; сухість слизових оболонок рота та носа, пітливість, лабільність АТ, тахі- або брадикардія, головний біль та запаморочення, схильність до запору, нудота та інші диспептичні явища; м'язове тремтіння у пацієнтів літнього віку та хворих на алкоголізм, порушення акомодатції, загальна слабкість, підвищена втомлюваність, збільшення маси тіла, озноб, алопеція, відчуття припливів до обличчя, загострення БА та гіперпирексія (у пацієнтів, які приймають хлорпромазин), у поодинокіх випадках спостерігаються жовтяниця та шум у вухах; ЦНС - загальмованість або надмірна збудливість, дезорієнтація, сплутаність свідомості, парестезії, атаксія, екстрапірамідні симптоми; АР - шкірні висипи, свербіж; система крові – еозинофілія та порушення функції кісткового мозку (агранулоцитоз, лейкопенія, тромбоцитопенія, гемолітична анемія); ендокринна система - зміни лібідо, набряки яєчок, гіперглікемія, порушення секреції антидіуретичного гормону, гінекомастія, збільшення грудних залоз, галакторея у жінок.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, перехресна чутливість до інших дібензоксепінів; маніакальний с-м; тяжкі порушення функції печінки; глаукома; затримка сечі; одночасне застосування з інгібіторами MAO.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 10 мг, по 25 мг.

Торгова назва:

Il. Доксепін, Pliva Krakow Pharmaceutical Company S.A., Польща

□ □

.:Ф0В7 **Тіанептин (Tianeptine)***

Фармакотерапевтична група: N06AX14 - антидепресанти.

Основна фармакотерапевтична дія: підвищує спонтанну активність пірамідних клітин гіпокампу та прискорює їх відновлення після функціонального пригнічення; тіанептин підвищує зворотне захоплення серотоніну нейронами кори головного мозку та гіпокампу; впливає на зміни настрою, займаючи проміжну позицію між седативними антидепресантами і стимулювальними антидепресантами за біологічною класифікацією; на соматичні явища, особливо шлунково-кишкові розлади, пов'язані з тривогою і змінами настрою; на розлади характеру і поведінки алкоголіків у період абстиненції. не впливає: на сон і уважність; серцево-судинну систему; холінергічну систему (відсутність антихолінергічних симптомів); не призводить до звикання.

Показання для застосування ЛЗ: лікування незначних, помірних і серйозних депресивних станів

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перорально, дорослим, рекомендована терапевтична доза - 3 табл./добу в три прийомі, перед їдою; для хворих літнього віку та з тяжкою нирковою недостатністю доза становить 2 табл./добу в два прийомі перед їдою; хворі на хр. алкоголізм (з цирозом печінки або без) не потребують корекції дози; тривалість лікування залежить від тяжкості та перебігу захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - біль в епігастральній ділянці та животі, сухість у роті, анорексія, нудота, блювання, запор, метеоризм; ЦНС - безсоння, сонливість, жахливі сновидіння, астенія, запаморочення, головний біль, тремор, почервоніння обличчя; серцево-судинна система - тахікардія, екстрасистолія, біль у ділянці серця; дихальна системи - респіраторний дискомфорт, відчуття "клубка" у горлі; інші - біль у м'язах, біль у спині

Протипоказання до застосування ЛЗ: діти та підлітки до 15 років; одночасне застосування з інгібіторами MAO; період вагітності та годування груддю

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 12,5 мг.

Торгова назва:

Il. Коаксил®, Les Laboratoires Servier Industrie для "Les Laboratoires Servier", Франція

□ □ □

Коаксил®, Les Laboratoires Servier, Франція

□ □ □

.:Ф0В7 **Агомелатин (Agomelatine)***

Фармакотерапевтична група: N06AX22 - антидепресанти.

Основна фармакотерапевтична дія: агоніст МТ₁- та МТ₂ рецепторів і антагоніст 5-НТ_{2c}-рецепторів; антидепресант, ефективність якого доведена у експериментальних дослідженнях на різних валідованих моделях депресії, а також на моделях з десинхронізацією циркадних ритмів та при моделюванні стресу або тривожності; агомелатин не впливає на захоплення моноамінів і не має спорідненості з α-, та β-адренергічними, гістамінергічними, холінергічними, допамінергічними, бензодіазепіновими рецепторами; це пояснює відсутність розвитку небажаних реакцій з боку ШКТ, серцево-судинної системи та порушень сексуальної функції при застосуванні агомелатину порівняно з іншими антидепресантами.

Показання для застосування ЛЗ: лікування депресивних епізодів та рекурентних депресивних розладів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовувати перорально незалежно від приймання їжі або під час їди; рекомендована доза становить для дорослих 25 мг одноразово, ввечері; через два тижні за необхідності подальшого покращення клінічного стану дозу можна збільшити до 50 мг одноразово, ввечері; згідно з рекомендаціями ВООЗ слід продовжувати лікування не менше 6 місяців після закінчення депресивного епізоду або рекурентного депресивного розладу (нормалізації стану); при раптовому припиненні лікування агомелатином с-му відміни не спостерігається.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота та запаморочення; головний біль; ЦНС – запаморочення, парестезія; ШКТ - нудота, сухість у роті, діарея, біль в епігастральній області; шкіра й підшкірні тканини – свербіж, дерматит, екзема, еритематозний висип; орган зору - затуманення зору; показники лабораторних досліджень - оборотне підвищення значень АСТ (у 3 рази вище верхньої границі нормальних значень) — у 0,5% пацієнтів, яких лікували агомелатином у дозах 25 або 50 мг (у порівнянні з 0,2% при прийомі плацебо).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; тяжке порушення функції печінки.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 25 мг.

Торгова назва:

Il. Мелітор, Les Laboratoires Servier Industrie;"Servier (Ireland) Industries Ltd." для "Les Laboratoires Servier", Франція/Ірландія/Франція

□ □ □

.: Ф0В7 Циталопрам (Citalopram) *

Фармакотерапевтична група: N06AB04 - антидепресанти.

Основна фармакотерапевтична дія: антидепресантом, селективним інгібітором зворотного захоплення серотоніну; не має або має дуже слабку здатність зв'язуватися з цілим рядом інших рецепторів, включаючи гістамінові, мускаринові та адренорецептори, що значною мірою зумовлює відсутність кардіотоксичності та побічної дії у вигляді ортостатичної гіпотензії, седативного ефекту, сухості у роті; циталопрам лише дуже незначною мірою інгібує цитохром P450IID6, тому він не взаємодіє з ЛЗ, які метаболізуються цим ферментом.

Показання для застосування ЛЗ: лікування депресії різної етіології та виду; панічних розладів з або без агарофобії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймають щоденно 1 р/добу; на початку лікування депресії дорослим потрібно приймати 20 мг препарату перорально 1 р/добу; залежно від гіперчутливості та тяжкості захворювання доза може бути збільшена до 60 мг/добу; антидепресивний ефект звичайно настає через 2 - 4 тижні; лікування депресії є симптоматичним, а тому тривалим і повинно продовжуватися звичайно протягом 6 місяців з метою запобігання рецидиву захворювання; при панічних розладах на початку лікування дорослим рекомендується приймати 10 мг препарату перорально, 1 р/добу протягом першого тижня, збільшуючи дозу до 20 мг перорально 1 р/добу; доза може бути в подальшому збільшена до 60 мг/добу, залежно від індивідуальної чутливості пацієнта; у деяких пацієнтів спостерігались посилення симптомів тривоги на початку терапії антидепресантами - парадоксальна реакція з часом проходила протягом 2 тижнів безперервного лікування; початкова мала доза рекомендується для зменшення ймовірності появи парадоксальної тривожної реакції; терапевтична ефективність циталопраму в лікуванні панічних розладів досягається після 3 місяців безперервного лікування; рекомендована щоденна доза для людей літнього віку дорівнює 20 мг; залежно від індивідуальної чутливості та тяжкості депресії доза може бути збільшена до максимальної - 40 мг/добу; за наявності печінкової недостатності доза може бути зменшена до нижньої межі щоденної дози.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сухість у роті, нудота, сонливість, підвищене потовиділення і тремор; незначне зниження ЧСС (у пацієнтів з існуючою до цього зниженою ЧСС це може призводити до брадикардії); застосування препарату треба припинити, якщо пацієнт знаходиться у маніакальній стадії основного захворювання

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; нестабільна епілепсія; хворі з нирковою недостатністю (кліренс креатиніну менше 20 мл/хв); пацієнти, які отримують супутню терапію інгібіторами MAO, включаючи селегілін, що перевищують 10 мг/добу; вагітність, період лактації (на період лікування годування груддю припиняють); діти до 18 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 10 мг, 20 мг, 40 мг.

Торгова назва:

Il. Оропрам, Actavis hf., Ісландія/Болгарія

н/д

Ципраміл, H.Lundbeck A/S для "Lundbeck Export A/S", Данія

□ □ □

Цитагексал®, Salutas Pharma GmbH підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина

□ □ □

Циталам, Cadila Healthcare Ltd, Індія

□ □ □

Циталостад, Stada Arzneimittel AG, Німеччина

н/д

Цитол, ABDI IBRAHIM Ilac Sanayi ve Ticaret A.S. для "Tripharma Ilac Senayi ve Ticaret A.S, Туреччина

н/д

.: Ф0В7 Сертралін (Sertralin) *

Фармакотерапевтична група: N06AB06 - антидепресанти. Селективні інгібітори зворотного захоплення серотоніну

Основна фармакотерапевтична дія: потужним та специфічним інгібітором нейронального захоплення серотоніну (5-НТ) *in vitro*, яке призводить до посилення ефектів 5-НТ у тварин; має дуже слабкий вплив на процеси зворотного захоплення норадреналіну та дофаміну; блокує процеси захоплення серотоніну в тромбоцитах людини; не чинить стимульовальної, седативної, антихолінергічної або кардіотоксичної дії в експериментах на тваринах; не чинить седативної дії та не впливає на психомоторні функції; відповідно до своєї селективності щодо пригнічення зворотного захоплення 5-НТ, сертралін не стимулює катехоламінергічну активність; не має спорідненості до мускаринових (холінергічних), серотонінергічних, дофамінергічних, адренергічних, гістамінергічних, ГАМК- чи бензодіазепінових рецепторів; тривалий прийом сертраліну у тварин призводить до зменшення активності адренорецепторів мозку, що спостерігається і при прийомі інших ефективних у клінічній практиці антидепресантів та антиобсесивних засобів; не викликає розвитку лікарської залежності; не має стимулюючого та тривожного ефекту характерного для d-амфетаміну або седативної дії та психомоторних порушень характерних для алпразоламу.

Показання для застосування ЛЗ: депресія, в тому числі та її форма, яка супроводжується відчуттям тривоги, за наявності чи відсутності манії в анамнезі; обсесивно-компульсивний розлад (ОКР) у дорослих та дітей; панічні розлади з наявністю або відсутністю агарофобії; посттравматичний стресовий розлад (ПТСР); соціальна фобія (соціальний тривожний розлад); при задовільному результаті на лікування продовження терапії сертраліном є ефективним засобом запобігання рецидиву початкового епізоду депресії та його появи в майбутньому; рецидиву початкового епізоду ОКР; панічного розладу, початкового епізоду ПТСР, соціальної фобії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймають 1 р/добу (вранці по можливості або ввечері), незалежно від вживання їжі; при депресії та ОКР лікування сертраліном слід розпочинати з дози 50 мг/добу; при панічних розладах, ПТСР та соціальній фобії лікування слід починати із застосування відповідної дози сертраліну гідрохлориду 25 мг/добу; через 1 тиждень дозу слід підвищити до 50 мг 1 р/добу; такий дозовий режим знижує частоту розвитку побічних ефектів на початковому етапі лікування панічних розладів; титрування дози при депресії, ОКР, панічні розлади, ПТСР та соціальна фобія - якщо ефект від застосування дози 50 мг не достатній дозу можна підвищувати; корекцію дози слід починати не раніше ніж через 1 тиждень лікування, титраційна доза становить на 50 мг на тиждень; доза не повинна перевищувати 200 мг/добу; корекцію дози слід проводити не частіше ніж 1 раз на тиждень, зважаючи на T_{1/2} сертраліну, що становить 24 год; перші

прояви клінічного ефекту спостерігаються протягом 7 днів лікування; однак для повного його розвитку потрібен довший період, особливо при ОКР; дозування протягом довготривалої терапії слід утримувати на найнижчому ефективному рівні з наступним корегуванням залежно від реакції на лікування; безпека та ефективність сертраліну були продемонстровані в дітей з ОКР віком від 13 до 18 років; досвід щодо застосування сертраліну гідрохлориду у дітей віком до 6 років, а також при інших патологіях відсутній; при застосуванні сертраліну в дітей з ОКР (вік 13-18 років) слід застосовувати дозу 50 мг/добу; у випадку відсутності ефекту при прийомі препарату в дозі 50 мг/добу при необхідності можливе її подальше підвищення до 200 мг/добу; у дітей віком від 13 до 18 років із депресією чи ОКР, фармакокінетична характеристика сертраліну аналогічна такій у дорослих, однак при підвищенні дози більше 50 мг у педіатрії слід враховувати нижчу вагу тіла дітей в порівняно з дорослими; титрування дози в дітей- $T_{1/2}$ сертраліну - близько 1 доби; не слід проводити корекцію дози частіше ніж 1 раз на тиждень; у пацієнтів літнього віку (старше 65 років) можна застосовувати ті ж самі дозові режими, що й у молодшому віці (до 65 років); спектр та частота побічних ефектів у цій популяції були аналогічні таким у хворих молодшого віку; слід бути обережними при застосуванні сертраліну у хворих з патологією печінки; при порушеннях функції печінки необхідно зменшити дозу або приймати препарат рідше; сертралін інтенсивно біотрансформується в організмі; із сечею в незміненому вигляді виводиться лише незначна частина препарату; зважаючи на низькі показники виведення сертраліну нирками, дози препарату можна не корегувати при порушеннях функції нирок.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - діарея/нетримання стулу, сухість у роті, диспепсія та нудота; біль у животі, запор, панкреатит, блювання; метаболізм- анорексія, підвищення апетиту, гіпонатріємія; ЦНС та периферична нервова система - запаморочення, сонливість та тремор, кома, судоми, головний біль, гіпоестезія, мігрень, рухові розлади (включаючи екстрапірамідні симптоми, в тому числі гіперкінезія, гіпертонія, спазми щелепи або порушення ходи), мимовільні м'язові контрактири, парестезії та непритомність, розвиток проявів серотонінергічного с-му, в деяких випадках пов'язаних із прийомом серотонінергічних засобів (ажитації, сплутаність свідомості, потовиділення, діарея, гарячка, гіпертензії, ригідності та тахікардії); психіка - безсоння; агресивні реакції, ажитація, тривожність, депресивні симптоми, ейфорія, галюцинації, зниження лібідо в чоловіків та жінок, нічні жахи та психози; репродуктивна система - сексуальні дисфункції (передусім, затримка еякуляції в чоловіків); галакторея, гінекомастія, нерегулярний менструальний цикл та пріапізм; шкіра і підшкірні тканини - посилене потовиділення, алопеція, ангіоневротичний набряк, набряк обличчя, періорбітальний набряк, шкірні фоточутливі реакції, свербіж, висипи (в тому числі поодинокі випадки екзофоліативних уражень шкіри – с-м Стівенса-Джонсона та епідермальний некроліз), кропив'янка; система крові - лейкопенія і тромбоцитопенія; серцево-судинна система - пальпітації і тахікардія, патологічні кровотечі (наприклад, носова кровотеча, шлунково-кишкова кровотеча або гематурія), припливи крові (раптове почервоніння шкіри) та АГ; орган слуху/вестибулярний апарат - дзвін у вухах; ендокринна система - гіперпролактинемія, гіпотиреоїдизм, с-м гіпоальдостеронізму; орган зору - мідріаз і порушення зору; організм у цілому - астенія, біль у грудях, периферичний набряк, втома, гарячка, нездужання; гепатобіліарна система - тяжкі порушення функцій печінки (гепатит, жовтяниця, печінкова недостатність) та безсимптомне підвищення рівнів трансаміназ у плазмі (АЛТ та АСТ); імунна система - АР, анафілактичні реакції; лабораторні показники - хибні результати клінічних лабораторних аналізів, зміна функції тромбоцитів, підвищення концентрації холестерину в сироватці крові, збільшення або зменшення ваги; м'язово-скелетна система та сполучна тканина - артралгія та м'язові спазми; сечовидільна система - нетримання сечі, затримка сечі; респіраторна система - бронхоспазм та позіхання; спектр побічних ефектів, які найчастіше спостерігаються в дослідженнях у хворих з ОКР, панічними розладами, ПТСР та соціальною фобією, був аналогічний тим, які спостерігаються в клінічних дослідженнях у хворих із депресіями; інші - прояви с-му відміни при припиненні лікування сертраліном, зокрема ажитація, тривожність, запаморочення, головний біль, нудота та парестезії.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до сертраліну; одночасно з інгібіторами MAO та сумісне застосування сертраліну й пімозиду.

Форми випуску ЛЗ: таб., вкриті плівковою оболонкою, по 50 мг.

Торгова назва:

I. Сертралофт, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐		
Сертралофт 25, Сертралофт 50, Сертралофт 100, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐	☐	н/д
II. Асентра®, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія	☐	☐	☐
Залокс, Pharmascience Inc., Канада	☐	☐	☐
Золофт®, Pfizer Italia S.r.l. Latina, Італія	☐	☐	☐
Золофт®, Pfizer Italia S.r.l для "Pfizer Inc.", Італія/США	☐	☐	☐
Сералін, EIS Eczacibasi Ilac Sanay ve Ticzaret A.S., Туреччина	☐	☐	н/д
Серліфт, Ranbaxy Laboratories Limited, Індія	☐	☐	☐
Сертралюкс, Novartis Ltd. для "Sandoz Pharmaceuticals d.d", Бангладеш/Словенія	☐	☐	☐
Солотік®, Al-Hikma Pharmaceuticals, Йорданія	☐	☐	н/д
Стимулотон®, EGIS Pharmaceuticals PLC, Угорщина	☐	☐	☐
Стимулотон®, EGIS Pharmaceuticals works Ltd, Угорщина	☐	☐	☐
Стимулотон®, Egis Pharmaceutical Ltd, Угорщина	☐	☐	☐

: Ф0В7 **Пароксетин (Paroxetine) ***

Фармакотерапевтична група: N06AB05 – антидепресанти.

Основна фармакотерапевтична дія: селективний інгібітор зворотного захвату 5-гідрокситриптаміну (5-НТ, серотонін); антидепресивна дія та ефективність якого при лікуванні obsесивно-компульсивних і панічних розладів зумовлена специфічним гальмуванням захвату 5-гідрокситриптаміну нейронами мозку; за своєю хімічною структурою відрізняється від трициклічних, тетрациклічних та інших відомих антидепресантів; має низьку спорідненість з мускариновими холінергічними рецепторами; на відміну від трициклічних

антидепресантів, має незначну спорідненість з альфа 1-, альфа 2- і бета-адренорецепторами, допаміновими (D2), 5-HT1-подібними, 5-HT2- та гістаміновими (H1-) рецепторами.

Показання для застосування ЛЗ: дорослі депресія будь-якого типу, включаючи реактивну і тяжку депресію, а також депресію на фоні стану тривоги - ефективність пароксетину подібна до ефективності стандартних антидепресантів; пароксетин може виявитись ефективним для хворих з недостатньою реакцією на стандартне лікування; поліпшення стану у хворих здебільшого починається вже через тиждень лікування; пароксетин є ефективним засобом лікування при obsесивно-компульсивному розладі; застосування пароксетину дозволяє також ефективно попереджувати появу рецидивів obsесивно-компульсивного розладу; пароксетин є ефективним засобом лікування панічного розладу із супутньою агорафобією або без неї; застосування пароксетину в комплексі з препаратами, що впливають на когнітивні функції та поведінку, приводить до суттєвого посилення необхідного ефекту порівняно з лікуванням тільки цими препаратами; застосування пароксетину дозволяє також ефективно попереджувати появу рецидивів панічного стану; пароксетин є ефективним засобом лікування соціальних фобій/соціально-тривожних станів, генералізованого тривожного розладу, посттравматичного стресового розладу.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: депресія - рекомендованою дозою є 20 мг/добу; для деяких хворих зі слабкою відповідною реакцією на введення 20 мг дозу можна поступово збільшувати на 10 мг/добу – залежно від вираженості реакції на лікування, аж до 50 мг/добу; як і для всіх інших антидепресивних засобів, дозу необхідно ретельно добирати індивідуально протягом перших 2 – 3 тижнів лікування, а потім коригувати її залежно від клінічних проявів; obsесивно-компульсивний розлад - рекомендованою дозою є 40 мг/добу; лікування необхідно починати з дози 20 мг/добу, а потім щотижня збільшувати її на 10 мг/добу, у деяких хворих поліпшення стану спостерігається тільки при застосуванні МДД 60 мг/добу; панічний розлад - рекомендованою дозою є 40 мг/добу, лікування необхідно починати з дози 10 мг/добу, а потім щотижня збільшувати її на 10 мг – залежно від відповідної реакції, у деяких хворих поліпшення стану спостерігається тільки при застосуванні МДД 60 мг/добу; для зменшення ризику можливого посилення симптоматики панічного розладу, що часто спостерігається на початку лікування цього захворювання, рекомендується починати лікування з невисокої дози препарату; соціальні тривожні стани/соціальні фобії - рекомендованою дозою є 20 мг/добу; для деяких хворих зі слабкою відповідною реакцією на введення 20 мг/дозу можна поступово збільшувати на 10 мг/добу – залежно від вираженості реакції на лікування, аж до 50 мг/добу; генералізований тривожний розлад - рекомендованою дозою є 20 мг/добу; для деяких хворих із слабкою відповідною реакцією на введення 20 мг дозу можна поступово збільшувати на 10 мг/добу – залежно від вираженості реакції на лікування, аж до 50 мг/добу; посттравматичний стресовий розлад - рекомендованою дозою є 20 мг/добу; для деяких хворих зі слабкою відповідною реакцією на введення 20 мг дозу можна поступово збільшувати на 10 мг/добу залежно від вираженості реакції на лікування аж до 50 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: кров і лімфатична система - підвищена кровоточивість шкіри та слизових оболонок (екхімози), тромбоцитопенія; імунна система – АР (включаючи кропив'янку та ангіонабряк); ендокринна система – с-м, зумовлений недостатньою секрецією антидіуретичного гормону; метаболізм і розлади травлення - збільшення рівня холестерину, зниження апетиту, гіпонатріємія; психіатричні розлади - сонливість, безсоння, ажитація, сплутаність свідомості, галюцинації, маніакальні реакції; симптоми, що можуть бути зумовлені основною хворобою - запаморочення, тремор, екстрапірамідні розлади конвульсії, акатізія, серотоніновий с-м (може включати в себе ажитацію, сплутаність свідомості, сильне потовиділення, галюцинації, гіперрефлексію, міоклонус, тахікардію і тремор), екстрапірамідні розлади, включаючи орофациальну дистонію, спостерігаються у пацієнтів з руховими порушеннями або у тих хворих, які лікуються нейролептиками; органи зору - нечіткість зору, г. глаукома; серцево-судинна система - синусова тахікардія, транзиторне підвищення або зниження АТ; дихальна система – позіхання; ШКТ – нудота, запори, діарея, сухість у роті, шлунково-кишкові кровотечі; гепатобіліарна система - підвищення рівня печінкових ферментів, розлади з боку печінки (такі як гепатити, інколи з жовтухою та/або печінковою недостатністю); шкіра та підшкірні тканини – потіння, шкірний висип реакції фото чутливості; сечовидільна система - затримка сечовиділення, нетримання сечі; репродуктивна система - сексуальна дисфункція, гіперпролактинемія/галакторея; загальні розлади - астенія, збільшення маси тіла, периферичні набряки; симптоми, зумовлені відміною препарату - запаморочення, розлади чутливості, розлади сну, тривога, головний біль, ажитація, нудота, тремор, сплутаність свідомості, пітливість, діарея; відміна пароксетину (особливо раптова) може спричиняти до таких симптомів, як запаморочення, розлади чутливості (включаючи парестезії, відчуття електрошоку та дзвін у вухах), порушення сну (включаючи інтенсивні сновидіння), ажитація або тривога, нудота, головний біль, тремор, сплутаність свідомості, діарея та пітливість; при проведенні клінічних іспитів препарату у дітей були отримані такі побічні ефекти - емоційна лабільність (включаючи заподіяння собі шкоди, суїцидальні думки, плач з погрозами самогубства і коливання настрою), ворожість, зниження апетиту, тремор, пітливість, гіперкінезії та ажитація; суїцидальні думки та суїцидальні спроби спостерігались головним чином у клінічних іспитах при лікуванні підлітків з депресивними розладами; ворожість спостерігалась головним чином у дітей з obsесивно-компульсивними розладами, особливо у дітей до 12 років; при проведенні іспитів із застосуванням режиму поступового зменшення дози або після відміни препарату спостерігались такі симптоми (з частотою не менш, ніж у 2% пацієнтів, і з частотою виникнення у два рази вищою порівняно з плацебо групою): емоційна лабільність, нервовість, запаморочення, нудота та біль у животі.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до пароксетину або будь-якого інгредієнта препарату; не слід призначати одночасно з інгібіторами MAO та раніше, ніж через 2 тижні після припинення лікування інгібіторами MAO; не можна призначати у поєднанні з тіоридазином, оскільки, як і інші препарати, що пригнічують печінковий фермент CYP450 2D6 - пароксетин може підвищувати рівні тіоридазину в плазмі, застосування тіоридазину може призвести до подовження інтервалу QT та розвитку внаслідок цього тяжкої шлуночкової аритмії (наприклад torsades de pointes) та раптової смерті; пароксетин не можна призначати у комбінації з пімозидом.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 20 мг.

Торгова назва:

I. Пароксин, ТОВ "Фарма Старт"	☐	☐	☐
II. Клоксет, Stada Arzneimittel AG, Німеччина	☐	☐	н/д
Ксет, Cadila Healthcare Limited, Індія	☐	☐	☐
Люксотил, Salutas Pharma GmbH підприємство компанії "Sandoz "; "Lek S.A" підприємство компанії "Sandoz"; "Hexal A/S" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d", Німеччина/Польща/Данія/Словенія	☐	☐	н/д
Паксил™, GlaxoWellcome Production для "GlaxoSmithKline Export Limited", Франція/Великобританія	☐	☐	☐
Пароксетин, Medochemie Ltd, Кіпр	☐	☐	☐
Рексетин, Gedeon Richter Plc., Угорщина	☐	☐	☐

∴.Ф0В7 **Есциталопрам (Escitalopram) ***

Фармакотерапевтична група: N06AB04 – антидепресанти.

Основна фармакотерапевтична дія: антидепресантом, селективним інгібітором зворотного захоплення серотоніну, що зумовлює клінічні і фармакологічні ефекти препарату; має високу афінність до основного зв'язуючого сайту і суміжного з ним алостеричного сайту транспортеру серотоніну та не має зовсім або має дуже слабку здатність зв'язуватися з цілим рядом рецепторів, включаючи серотонінові 5-HT_{1A}-, 5-HT₂-рецептори, дофамінові D₁- і D₂-рецептори, α₁-, α₂-, β-адренергічні рецептори, гістамінові H₁, мускаринові холінергічні, бензодіазепінові та опіатні рецептори.

Показання для застосування ЛЗ: лікування депресивних епізодів різного ступеня тяжкості, панічних розладів з або без агарофобії, соціальних тривожних розладів (соціальна фобія), генералізованих тривожних розладів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають 1 р/добу, незалежно від прийому їжі; великий депресивний епізод - 10 мг 1 р/добу, залежно від індивідуальної чутливості пацієнта доза може бути збільшена до 20 мг, антидепресивний ефект звичайно настає через 2-4 тижні, після зникнення симптомів лікування необхідно продовжувати звичайно протягом 6 місяців з метою закріплення ефекту; панічні розлади з агарофобією або без неї - протягом першого тижня рекомендується початкова доза 5 мг, після чого дозу можна збільшити до 10 мг, доза може бути в подальшому збільшена аж до 20 мг на день, залежно від індивідуальної чутливості пацієнта, максимальний ефект при лікуванні панічних розладів досягається через 3 місяці, термін лікування – декілька місяців; соціальні тривожні розлади(соціальна фобія) - 10 мг 1 р/добу, залежно від індивідуальної чутливості пацієнта рекомендується підвищення дози до 20 мг/добу, полегшення симптомів, як правило, відбувається через 2-4 тижні лікування, рекомендується продовження лікування протягом 3 місяців, довготривале лікування протягом 6 місяців призначається з метою попередження рецидиву, враховуючи індивідуальні прояви захворювання; регулярно оцінюється ефективність лікування; генералізовані тривожні розлади - 10 мг 1 р/добу, залежно від індивідуальної чутливості, доза може бути збільшена до максимум 20 мг/добу, рекомендується продовження лікування протягом 3 місяців, довготривале лікування протягом 6 місяців призначається з метою попередження рецидиву, враховуючи індивідуальні прояви захворювання; для пацієнтів похилого віку (старше 65 років) початкова доза повинна становити половину звичайної дози, що рекомендується, рекомендована щоденна доза для літніх людей дорівнює 5 мг, залежно від індивідуальної чутливості та тяжкості депресії доза може бути збільшена до максимальної – 10 мг/добу; у разі наявності ниркової недостатності легкого та помірного ступеня обмежень немає; з обережністю необхідно приймати препарат пацієнтам з тяжкою нирковою недостатністю (кліренс креатиніну <30 мл/хв); при зниженні функції печінки рекомендована початкова доза протягом перших двох тижнів лікування становить 5 мг/добу, залежно від індивідуальної реакції пацієнта доза може бути збільшена до 10 мг/добу; для пацієнтів зі слабкою активністю ізоферменту CYP2C19 рекомендована початкова доза протягом перших двох тижнів лікування становить 5 мг/добу, залежно від індивідуальної реакції пацієнта доза може бути збільшена до 10 мг/добу, при припиненні лікування доза повинна поступово знижуватись протягом 1-2 тижнів для того, щоб уникнути виникнення реакції на припинення прийому препарату.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: системні – головний біль, посилене потовиділення, швидка стомлюваність, тремор, зміна ваги, запаморочення, загальне нездужання, часте позихання; серцево-судинна система – відчуття серцебиття, ортостатична гіпотензія, тахікардія; система крові – тромбоцитопенія; ЦНС – порушення сну і сприйняття, парестезії, екстрапірамідні порушення, ажитація, тривога, сплутаність свідомості, утруднення концентрації уваги, зниження статевого потягу і рання еякуляція, жіноча аноргазмія, бруксизм, панічні напади, агресія, деперсоналізація, галюцинації, схильність до самогубства, порушення сну, сомнолентність, парестезії, порушення смаку; ШКТ – нудота, запор, посилення слиновиділення, діарея, диспепсія, сухість у роті, порушення апетиту; сечостатева система – утруднення сечовипускання; метаболізм – порушення секреції вазопресину, гіпонатріємія, зміна ваги; орган зору – порушення акомодатії, розширення зіниць; шкіра – висип, алопеція; дихальна система – набряк слизової оболонки носової порожнини; опорно-руховий апарат – артралгія, міалгія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до есциталопраму або до інших компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 5 мг, 10 мг, 15 мг, 20, 40 ; крап. для перорального застосування (р-н), 10 мг/мл по 15 мл у фл..

Торгова назва:

I. Езопрам, Actavis Ltd для "Actavis group HF", Мальта/Ісландія	☐	☐	☐
Ципралекс, H.Lundbeck A/S, Данія	☐	☐	☐
Цитолес, ABDI IBRAHİM İlaç Sanayi ve Ticaret A.S для "Tripharma İlaç Sanayi ve Ticaret A.S", Туреччина	☐	☐	н/д

∴.Ф0В7 **Флуоксетин (Fluoxetine) ***

Фармакотерапевтична група: N06AB03 - антидепресанти.

Основна фармакотерапевтична дія: механізм дії якого обумовлений вибірковою пригніченням зворотного нейронального захвату серотоніну в ЦНС; слабкий антагоніст мускаринових, гістамінових та α-адренорецепторів; на відміну від інших антидепресантів не знижує функціональну активність β-адренорецепторів, мало впливає на нейрональний захват норадреналіну та допаміну; сприяє поліпшенню настрою, усуває відчуття страху і напруження, дисфорію; має стимулюючий і аналізуючий ефекти, не виявляє

седативної і кардіотоксичної дії при прийманні у середніх терапевтичних дозах; стійкий лікувальний ефект розвивається через 1-2 тижні постійного приймання препарату і триває не менше 1 тижня після його відміни;.

Показання для застосування ЛЗ: депресії різного генезу, у тому числі резистентні до лікування іншими антидепресантами, obsесивно-фобічні розлади, булімічний невроз, анорексія, алкоголізм.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: починають тільки дорослим незалежно від часу приймання їжі; початкова доза препарату - 20 мг 1 р/добу у першій половині дня, за необхідності через 3-4 тижні дозу збільшують до 40 - 60 мг/добу у 2 - 3 прийоми (ранком і ввечері); при булімічному неврозі добова доза - 60 мг на 3 прийоми; МДД - 80 мг; курс лікування - 2 - 3 місяці.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: зниження апетиту, нудота, блювання, діарея; головний біль, роздратованість, безсоння, посилення тривоги, запаморочення; фригідність, відчуття жару, сухість у роті, посилення потовиділення, підвищення t°; гіпоглікемія, гіонатріємія, дисфонія, фарингіт, біль у суглобах і м'язах; розвиток імуноалергічних захворювань з пропасницею, гепатитом, лімфаденітом, шкірними реакціями, зміною крові і васкулітами.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, вагітність, лактація, дитячий вік, одночасне застосування з інгібіторами MAO, а також протягом 14 днів після припинення їх прийому, печінкова і ниркова недостатність, епілепсія, судомні стани в анамнезі, суїцидальна налаштованість, глаукома, атонія сечового міхура, доброякісна гіперплазія передміхурової залози.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 20 мг; порошок (субстанція) у пакетах подвійних поліетиленових; табл., вкриті оболонкою, по 0.02 г,

Торгова назва:

II. Інтрив®, Lilly S.A.; "Elan Pharma International Limited", Іспанія/Ірландія

н/д

Продеп, "Sun Pharmaceutical Industries Ltd", Індія

□ □

∴ Ф0В7 **Дулоксетин (Duloxetine)**

Фармакотерапевтична група: N06AX21 - антидепресанти.

Основна фармакотерапевтична дія: інгібітор зворотнього захоплення серотоніну і норепінефрину; незначно інгібує захват допаміну, не має значної спорідненості з гістаміновими і допаміновими, холінергічними і адренергічними рецепторами; механізм дії при лікуванні депресії обумовлений інгібуванням зворотнього захоплення серотоніну і норепінефрину і посиленням серотонінергічної і норадренергічної нейротрансмісії в ЦНС.

Показання для застосування ЛЗ: лікування депресії (для підтримуючої терапії протягом 6 місяців у пацієнтів, у яких спостерігалася відповідь на терапію), діабетичної нейропатії (ДНП).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначається в дозі 60 мг 1 р/добу щодня, незалежно від прийому їжі; деяким пацієнтам може рекомендуватися дозування вище, тобто більше 60 мг 1 р/добу щодня, до МДД 120 мг, розділеної на 2 прийоми, можливість призначення доз, більших за 120 мг, систематично не оцінювалася; початкове дозування для пацієнтів у термінальній стадії ниркової недостатності (кліренс креатиніну < 30 мл/хв) становить 30 мг 1 р/добу; у хворих з печінковою недостатністю початкове дозування має бути нижчим для пацієнтів, хворих на цироз; будь-яких змін дози препарату при призначенні пацієнтам літнього віку не потрібно; у пацієнтів молодше 18 років можливість застосування дулоксетину не вивчалася.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: запор, нудота, сухість у роті, втома, запаморочення, безсоння і головний біль, прискорене серцебиття, понос, диспепсія, блювання, зменшення апетиту, зменшення ваги, сонливість, тремор, загальмованість, пітливість, відчуття жару, позіхання, затьмарений зір, тривожність та розлади сну, розлади еякуляції та порушення ерекції, зниження лібідо та аноргазмія, тахікардія, гастроентерит, стоматит, відрижка, дегідратація, підвищення тиску, підвищення печінкових показників, збільшення ваги, спрага, нездужання, напруження м'язів, порушення смаку та зору, ажитація, бруксизм, дезорієнтація, похолодання кінцівок, нічна пітливість, фоточутливість, почервоніння обличчя, ніктурія та затримка сечі. Запаморочення, нудота, і головний біль при припиненні прийому; ендокринна система - порушення секреції антидіуретичного гормону; орган зору – глаукома; печінка - гепатити, жовтяниця; імунна система - анафілактичні реакції; лабораторні показники – АлАТ, ЛФ, АсАТ, білірубін; обмін речовин – гіпонатріємія ЦНС - екстрапірамідні розлади, серотоніновий с-м; психіка – галюцинації; сечова система - затримка сечі; шкіра та підшкірна клітковина - висип; ангіоневротичний набряк, с-м Стівенса-Джонсона, кропив'янка; судини - ортостатична гіпотензія та синкопе (особливо на початку лікування).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до дулоксетину; одночасний прийом з інгібіторами MAO, або в межах принаймні 14 днів після припинення лікування інгібіторами MAO (інгібітори MAO не повинні призначатися принаймні протягом 5 днів після припинення лікування дулоксетином).

Форми випуску ЛЗ: капс. тверді, кишковорозчинні по 60 мг, 30 мг,

Торгова назва:

II. Сімбалта®, Lilly France S.A.; "Elan Pharma International Limited", Іспанія/Ірландія

н/д

∴ Ф0В7 **Флувоксамин (Fluvoxamine)***

Фармакотерапевтична група: N06AB08 - антидепресанти. Селективні інгібітори зворотнього нейронального захоплення

Основна фармакотерапевтична дія: потужний інгібітор зворотнього захоплення серотоніну як in vitro, так і in vivo і має мінімальну спорідненість з підтипами серотонінових рецепторів; має незначну здатність зв'язуватися з α-адренергічними, β-адренергічними, гістамінергічними, мускариновими, холінергічними або допамінергічними рецепторами.

Показання для застосування ЛЗ: депресія, obsесивно-компульсивні розлади.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: депресія у дорослих - рекомендована початкова доза становить 50 мг або 100 мг/добу 1 р/добу, бажано перед сном; збільшувати дозу треба поступово, доки не буде досягнуто клінічного ефекту; звичайна ефективна доза становить 100 мг/добу, її слід підбирати індивідуально, залежно від реакції хворого; застосовуються дози до 300 мг/добу; у разі призначення доз, що перевищують 150 мг, їх слід розподілити на декілька прийомів протягом доби; згідно з рекомендаціями ВООЗ, після зникнення у хворого симптомів депресії лікування необхідно продовжувати ще протягом 6 місяців; рекомендована доза

для попередження виникнення рецидиву депресії – 100 мг 1 р/добу; обсессивно-компульсивні розлади (дорослі та діти віком 8 років і старше) - рекомендована початкова доза становить 50 мг/добу протягом 3-4 днів, після чого її слід поступово підвищувати, доки не буде досягнуто максимальної ефективної дози, яка, як правило, становить 100–300 мг/добу; МДД для дорослих – 300 мг, для дітей віком 8 років і старше – 200 мг; дози до 150 мг призначають 1 р/добу, бажано перед сном; у разі призначення доз, більших ніж 150 мг, їх слід розподілити на 2–3 прийоми протягом доби; якщо терапевтичний ефект був досягнутий, лікування можна продовжувати далі в дозі, підібраній індивідуально; якщо протягом 10 тижнів лікування поліпшення не настає, доцільність подальшого призначення треба переглянути; хоча системні дослідження того, як довго може тривати лікування препаратом, не проводилися, беручи до уваги хр. характер обсессивно-компульсивних розладів, у разі досягнення протягом 10 тижнів позитивного терапевтичного ефекту доцільним є продовження лікування; підбирати дози потрібно дуже ретельно для того, щоб утримувати хворого на найменшій ефективній дозі, доцільність продовження лікування слід періодично переглядати; пацієнти з печінковою або нирковою недостатністю повинні починати лікування з низької дози і перебувати під пильним контролем лікаря.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: метаболізм – анорексія, збільшення або втрати ваги; ЦНС та психіка - ажитація, тривога, сплутаність свідомості, галюцинації, запаморочення, головний біль, безсоння, нервовість, сонливість, тремор, атаксія, екстрапірамідні симптоми, манакальний стан, парестезії, судоми; Серцево-судинна система - відчуття серцебиття/тахікардія, (постуральна) гіпотензія; ШКТ - нудота, біль у животі, запор, діарея, сухість у роті, диспепсія, зміна смакових відчуттів; шкіра і підшкірні тканини – пітливість, шкірні реакції підвищеної чутливості (включаючи висипи, свербіж, ангіоневротичний набряк), світлочутливість; загальні та місцеві - астения, відчуття нездужання; скелетно-м'язова система і сполучна тканина - артралгія, міальгія; репродуктивна система - порушення (затримка) еяколяції, галакторея, аноргазмія; печінка - порушення функції печінки; серотоніновий с-м, явища, подібні до злоскісного нейролептичного с-му, гіпонатріємія і с-м неадекватної секреції антидіуретичного гормону; можлива поява реакції відміни (запаморочення, парестезії, головний біль, нудота і відчуття тривоги); геморагічні прояви: наприклад, екхімози, пурпура, шлунково-кишкові кровотечі.

Протипоказання до застосування ЛЗ: одночасно з тизанідином та інгібіторами MAO; лікування флувоксаміном можна починати не раніше, ніж через два тижні після припинення прийому необоротних інгібіторів MAO, і наступного дня після відміни оборотних інгібіторів MAO; лікування будь-яким із препаратів групи інгібіторів MAO можна починати не раніше, ніж через один тиждень після відміни флувоксаміну; гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, по 50 мг, 100 мг.

Торгова назва:

Il. Депривокс, Stada Arzneimittel AG, Німеччина

Феварин®, Solvay Pharmaceuticals B.V.; "Solvay Pharmaceuticals", Нідерланди/Франція

Флувоксамін Сандоз, Salutas Pharma GmbH підприємства компанії "Sandoz"; "Lek Pharmaceuticals

d.d." підприємства компанії "Sandoz"; "Lek S.A." підприємства компанії "Sandoz" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d.", Німеччина/С

□ □ □

□ □ □

Н/Д

: Ф0В7

Венлафаксин (Venlafaxine) *

Фармакотерапевтична група: N06AX16 – Антидепресанти

Основна фармакотерапевтична дія: венлафаксин та його основний метаболіт О-десметил венлафаксин (ОДВ) є потужними інгібіторами зворотного захоплення серотоніну та норадреналіну, а також пригнічують зворотне захоплення дофаміну нейронами. антидепресант з новою структурою; він є рацематом двох активних енантіомерів; антидепресантний ефект пов'язаний з посиленням нейротрансмітерної активності центральної нервової системи; венлафаксин та ОДВ, при одноразовому або багаторазовому введенні, знижують бета-адренергічні реакції, однаково ефективно впливають на зворотне захоплення нейротрансмітера; венлафаксин не пригнічує активність MAO; не має спорідненості з опіатними, бензодіазепіновими, фенциклідиновими або N-метил-d-аспартатними (NMDA) рецепторами, не впливає на вивільнення норадреналіну із тканин головного мозку.

Показання для застосування ЛЗ: депресія (за наявності або відсутності симптомів тривоги), у тому числі для профілактики рецидивів депресії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: звичайна рекомендована доза становить 75 мг 1 р/добу; якщо з урахуванням перебігу хвороби необхідна вища доза (тяжкий депресивний стан), можна відразу призначити 150 мг 1р/добу; після цього добову дозу можна підвищувати на 37,5 -75 мг кожні 2 або 3 доби з інтервалом 2 тижні або більше, але не менше 4 діб, до досягнення бажаного терапевтичного ефекту; рекомендована МДД - 225 мг при помірній депресії або 350 мг при тяжкому депресивному стані; після досягнення необхідного терапевтичного ефекту добова доза, залежно від ефективності та переносимості, може бути поступово знижена до мінімального ефективного рівня; лікування епізоду депресії повинно тривати не менше 6 місяців; для підтримуючої терапії, а також терапії з метою профілактики рецидивів або нових епізодів депресії, зазвичай використовуються ті самі дози, які виявилися ефективними при звичайному епізоді депресії; лікар повинен регулярно, не рідше 1 разу в 3 місяці, контролювати ефективність тривалої терапії; при легкій нирковій недостатності (швидкість клубочкової фільтрації більше 30 мл/хв) - коригування дози не потрібне, помірної ниркової недостатності (швидкість клубочкової фільтрації 10-30 мл/хв.) - дозу слід знизити на 50 %; не рекомендується застосовувати венлафаксин при швидкості клубочкової фільтрації менше 10 мл/хв.; у разі подовження T_{1/2} венлафаксину та його активного метаболіту (ОДВ) хворим слід вводити 1 дозу 1 р/добу; пацієнти на гемодіалізі можуть отримувати 50 % звичайної добової дози венлафаксину після завершення гемодіалізу; при легкій печінковій недостатності (протромбіновий час менше 14 сек) коригування дози не потрібне; при помірній печінковій недостатності (протромбіновий час від 14 до 18 сек) дозу слід знизити на 50 %; не рекомендується застосовувати венлафаксин при тяжкій нирковій недостатності (протромбіновий час більше 18 сек); сам по собі літній вік пацієнта не вимагає зміни дози, однак при лікуванні літніх пацієнтів слід дотримуватись обережності (наприклад, у зв'язку з можливістю порушення функції нирок) - застосовувати

найменшу ефективну дозу; при підвищенні дози пацієнт має перебувати під пильним медичним наглядом; раптове припинення терапії, особливо після високих доз препарату, може викликати симптоми відміни, у зв'язку з чим рекомендується перед відміною препарату поступово знизити його дозу; тривалість періоду, необхідного для зниження дози, залежить від величини дози, тривалості терапії, а також індивідуальної чутливості пацієнта; якщо високі дози застосовувалися протягом 6 тижнів, рекомендується період зниження дози тривалістю не менше 2 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: загальні - слабкість, втомлюваність; ШКТ - зниження апетиту, запор, нудота, блювання, сухість у роті, бруксизм; порушення обміну речовин і харчування – підвищення рівня холестерину в сироватці крові, зниження маси тіла, порушення лабораторних показників функції печінки, гепатит, гіпонатріємія, с-м недостатності секреції антидіуретичного гормону; серцево-судинна система – АГ, розширення кровоносних судин (припливи крові), гіпотензія, залишкова гіпотензія, втрата свідомості, тахікардія; нервова система – незвичайні сновидіння, запаморочення, безсоння, нервова збудливість, парестезії, ступор, підвищення м'язового тону, тремор, позіхань, апатія, галюцинації, судоми м'язів, серотоніновий с-м, епілептичні напади, манакальні реакції, а також симптоми, що нагадують злоякісний нейролептичний с-м; сечостатева система – порушення еякуляції та оргазму, відсутність оргазму, порушення ерекції, дизуричні розлади (в основному — труднощі на початку сечовипускання), зниження лібідо, менорагія, затримка сечі; органи чуття – порушення акомодатії, мідріаз, порушення зору, порушення смакових відчуттів; шкіра – пітливість, реакції світлочутливості. мультиформна еритема, с-м Стівенса-Джонсона; система крові – крововиливи у шкіру (екхімози) та слизові оболонки, тромбоцитопенія, збільшення часу кровотечі; реакції гіперчутливості – шкірні висипи, анафілактичні реакції; при раптовій відміні препарату або зниженні його дози спостерігаються: втомлюваність, сонливість, головний біль, нудота, блювання, анорексія, сухість у роті, запаморочення, діарея, безсоння, неспокій, тривога, роздратованість, дезорієнтація, гіпоманія, парестезії, пітливість; важливо поступово знижувати дозу препарату, особливо після введення високих доз; тривалість періоду, необхідного для зниження дози, залежить від величини дози, тривалості терапії, а також індивідуальної чутливості пацієнта.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого з компонентів препарату; одночасне застосування будь-якого антидепресанта групи інгібіторів MAO, а також період протягом 14 діб після введення необоротних інгібіторів MAO; після відміни венлафаксину слід почекати не менше 7 діб перед початком прийому інгібіторів MAO; тяжкі захворювання нирок і печінки (швидкість клубочкової фільтрації менше 10 мл/хв, протромбінований час більше 18 секунд); тяжкі захворювання серця (серцева недостатність, захворювання коронарних артерій, зміни ЕКГ), порушенням електролітного балансу, гіпертензія; діти віком до 18 років; період вагітності і годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 25 мг, по 37,5мг, по 50 мг, по 75 мг; капс. пролонгованої дії по 37,5 мг, по 75 мг, по 150 мг.

Торгова назва:

II. Велаксин®, EGIS Pharmaceuticals PLC, Угорщина

Венлаксор®, JS Company "Grindeks", Латвія

□ □ □

□ □ □

∴ Ф0В7 **Мілнаципран (Milnacipran) ***

Фармакотерапевтична група: N06AB - антидепресанти. Селективні інгібітори зворотного нейронального захоплення серотоніну.

Основна фармакотерапевтична дія: селективно інгібує зворотне захоплення норадреналіну і серотоніну; не має спорідненості з М-холінорецепторами, α-адренорецепторами, гістаміновими H₁-рецепторами, D₁- та D₂-допамінергічними, бензодіазепіновими й опіоїдними рецепторами; за рахунок вибіркового механізму дії досягається виражений терапевтичний ефект, максимальна безпечність при лікуванні депресивних станів, вирівнюється патологічно змінений, депресивний настрій, нормалізується емоційна сфера, покращуються і прискорюються процеси мислення, підвищується концентрація уваги при депресіях.

Показання для застосування ЛЗ: депресивні стани різного ступеня тяжкості

Спосіб застосування та дози ЛЗ: внутрішньо (бажано під час їжі), по 50 мг 2 р/добу, протягом декількох місяців; середня добова доза - 100 мг; залежно від виразності симптоматики доза препарату може бути збільшена до 250 мг; тривалість терапії встановлюється індивідуально; у пацієнтів з нирковою недостатністю необхідно зменшувати дози залежно від значень кліренсу креатиніну.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - відчуття тривоги, запаморочення, тремор; ШКТ - сухість у роті, нудота, блювання, запори, помірно підвищення активності трансаміназ; інші – серцебиття, посилення потовиділення, приливи, утруднене сечовипускання, серотонінергічний с-м.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; вік до 15 років; одночасний прийом неселективних та селективних інгібіторів MAO типу В, а також суматриптану; одночасний прийом з адреналіном, норадреналіном, клонідином та його похідними; доброякісна гіперплазія передміхурової залози та обструкція сечовивідних шляхів іншого генезу; вагітність, період лактації.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 25 мг, по 50 мг.

Торгова назва:

II. Іксел, Pierre Fabre Medicament Production для "Pierre Fabre Medicament", Франція

□ □ □

∴ Ф0В7 **Мапротилін (Maprotiline) ***

Фармакотерапевтична група: N06AA21 - антидепресанти-неселективні інгібітори зворотного нейронального захоплення моноамінів.

Основна фармакотерапевтична дія: тетрациклічний антидепресант, має властивості, характерні для трициклічних антидепресантів; відрізняється від трициклічних антидепресантів за хімічною структурою та фармакологічними властивостями; виявляє виражену та селективну інгібуючу дію на зворотне захоплення норадреналіну пресинаптичними нейронами кори головного мозку, але майже не чинить інгібуючого впливу на повторне захоплення серотоніну; має помірно виражену спорідненість із центральними α-адренорецепторами, але чинить виражену антихолінергічну та інгібуючу дію на гістамінові H₁-рецептори.

Показання для застосування ЛЗ: депресії - ендогенні та інволюційні: психогенні, реактивні, невротичні, депресії виснаження; соматогенні; приховані депресії; менопаузальна (клімактерична) депресія; інші депресивні порушення настрою, що супроводжуються тривогою, дисфорією, дратівливістю, стан апатії (особливо в осіб похилого віку), скарги психосоматичного або соматичного характеру у пацієнтів з депресією і при тривожності

Спосіб застосування та дози ЛЗ: режим дозування підбирати індивідуально, змінювати у зв'язку зі змінами стану хворого та його реакції на препарат; після зменшення вираженості симптомів, можна зменшити дозу препарату; якщо при цьому знову погіршуватиметься стан хворого, дозу препарату потрібно збільшити до первинного рівня; добова рекомендована доза для проведення інфузії - 25 - 100 мг; тривалість інфузії - 1,5 - 2 год при введенні більш високої дози - 75 - 150 мг - тривалість інфузії - 2 - 3 год; при чіткій динаміці симптомів (у межах 1 - 2 тижнів), - перейти на призначення препарату внутрішньо.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - сонливість, загальна слабкість, підвищення апетиту, збудливість, маніакальний стан, гіпоманіакальний стан, агресивність, порушення пам'яті, порушення сну (безсоння), нічна тривога, посилення депресії, порушення концентрації уваги, делірій, дезорієнтація, галюцинації, нервозність, активація симптомів психозу, деперсоналізація, легке запаморочення, головний біль, тремор, міоклонус, запаморочення, дизартрія, парестезії, м'язова слабкість, судоми, атаксія, акатизія, зміни ЕЕГ, дискінезії, розлад координації рухів; прояви антихолінергічної дії - сухість у роті, запор, пітливість, припливи, нечіткість зорового сприйняття, порушення акомодатії, порушення сечовипускання, стоматит, карієс зубів, серцево-судинна система - тахікардія, відчуття серцебиття, ортостатична гіпотензія, клінічно незначущі зміни ЕКГ, аритмії, підвищення АТ, порушення внутрішньосерцевої провідності, запаморочення, непритомність; ШКТ - нудота, блювання, дискомфорт у шлунку; діарея, підвищення рівня печінкових ферментів (трансаміназ, ЛФ); гепатит з жовтяницею або без неї; дерматологічні реакції - АР (висип, кропив'янка), що супроводжуються пропасницею, фотосенсибілізацією; свербіж, пурпура, набряки (місцеві та загальні), шкірний васкуліт, випадання волосся, алопеція, мультиформна еритема; ендокринна система - підвищення ваги тіла, порушення лібідо, потенції; збільшення молочних залоз, галакторея, с-м неадекватної секреції антидіуретичного гормону; органи дихання - алергічний альвеоліт з еозинофілією або без неї, бронхоспазм; органи кровотворення - лейкопенія, агранулоцитоз, еозинофілія, тромбоцитопенія; органи чуття - шум у вухах, порушення смакових відчуттів, закладеність носа; після термінової відміни або швидкого зниження дози - нудота, блювання, біль у животі, діарея, безсоння, головний біль, збудження, відчуття тривоги, посилення депресії або депресивних порушень настрою, які потребували лікування.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до мапротиліну або інших компонентів препарату, перехресна гіперчутливість до трициклічних антидепресантів; судомний с-м або знижений поріг судомної готовності (ушкодження головного мозку будь-якої етіології, алкоголізм); г. стадія ІМ, порушення внутрішньосерцевої провідності; виражені порушення функції печінки та нирок; закритокутова глаукома, затримка відтоку сечі; одночасне лікування інгібіторами МАО; г. отруєння алкоголем, снодійними, психотропними засобами.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 25 мг/5 мл по 5 мл в амп.; табл., вкриті оболонкою, по 25 мг.

Торгова назва:

ІІ. Людіоміл®, Nycomed Austria GmbH для "Novartis Pharma AG", Австрія/Швейцарія

Людіоміл®, Novartis Urunleri для "Novartis Pharma AG", Туреччина/Швейцарія

□ □ □
□ □ □

.:Ф0В7 **Міансерин (Mianserin)***

Фармакотерапевтична група: N06AX03 - антидепресанти.

Основна фармакотерапевтична дія: антидепресивний препарат, який належить до групи піперазіно-азепінових сполук і відрізняється від трициклічних антидепресантів (ТЦА); у хімічній структурі відсутній боксовий ланцюжок, характерний для ТЦА, який, відповідає за їх антихолінергічну активність; підвищує центральну норадренергічну нейротрансмісію шляхом α_2 -ауторецепторної блокади та пригнічення зворотного захоплення норадреналіну; виявлено взаємодію препарату з серотоніновими рецепторами ЦНС; антидепресивний ефект подібний до ефекту інших сучасних антидепресантів; має ансіолітичну (протитривожну) дію, що важливо при лікуванні хворих на депресію у поєднанні з тривожністю; седативний ефект пов'язаний з впливом міансерину на альфа-1-адренорецептори і Н-1-гістамінові рецептори, дає можливість застосовувати для лікування порушень сну в рамках депресії; добре переноситься пацієнтами, в тому числі людьми похилого віку та тими, хто має серцево-судинні захворювання; при застосуванні в терапевтичних дозах практично не має антихолінергічної активності і, відповідно, впливу на серцево-судинну систему; при передозуванні спричинює значно менше кардіотоксичних ефектів порівняно з ТЦА; не виявляє взаємодії з симпатоміметичними і гіпотензивними препаратами, дія яких пов'язана з впливом на бета-адренорецептори (наприклад, бетанідин) чи альфа-адренорецептори (наприклад, клонідин або метилдопа).

Показання для застосування ЛЗ: депресивні стани різного походження

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для дорослих: доза повинна визначатись індивідуально; рекомендованою є початкова доза 30 мг/добу; дозу можна поступово підвищувати кожні кілька днів для отримання оптимального клінічного ефекту; ефективна добова доза становить 60-90 мг, а МДД - 90 мг; для людей похилого віку доза повинна визначатись індивідуально, починаючи із 30 мг/добу, далі дозу можна поступово підвищувати; підтримуюча ефективна добова доза може бути дещо нижчою за звичайну дозу для дорослих; добову дозу можна розділити на кілька прийомів, але краще приймати за один прийом на ніч, враховуючи сприятливий вплив препарату на сон; лікування адекватними дозами повинно привести до позитивних результатів протягом 2-4 тижнів терапії; якщо реакція недостатня, добову дозу можна підвищити; якщо протягом наступних 2-4 тижнів не спостерігається позитивного ефекту, лікування слід припинити; після досягнутого клінічного покращення, для підтримки позитивного ефекту, лікування слід продовжувати протягом ще 4-6 місяців; припинення лікування рідко спричиняє симптоми відміни.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: на початку лікування - сонливість (седативний ефект), яка в подальшому минає; порушення гемопоєзу, агранулоцитоз, судоми, гіпоманіакальний стан, артеріальна

гіпотензія, артралгія, периферичні набряки, гінекомастія, порушення функції печінки, гіперкінезія ("невгамовні ноги"), екзантема, збільшення маси тіла, брадикардія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: маніакальний стан, тяжке порушення функції печінки.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 30 мг.

Торгова назва:

I. Міасер, ТОВ "Фарма Старт" для ТОВ "Інтерфарма-Київ"

II. Леривон®, N.V.Organon для "Organon Agencies b.v.", Нідерланди/Нідерланди

Міансерин, Genom Biotech Pvt.Ltd., Індія **н/д**

∴ Ф0В7 **Міртазапін (Mirtazapine) ***

Фармакотерапевтична група: N06AX11 - антидепресанти.

Основна фармакотерапевтична дія: антагоніст пресинаптичних α_2 -рецепторів у ЦНС, що посилює центральну норадренергічну та серотонінергічну передачу нервових імпульсів; посилення серотонінергічної передачі відбувається виключно через 5-НТ₁-рецептори, оскільки міртазапін блокує 5-НТ₂- та 5-НТ₃-рецептори; обидва просторові енантіомери міртазапіну мають антидепресивну активність, причому енантіомер S(+) блокує α_2 - та 5-НТ₂-рецептори, а енантіомер R(-) блокує 5-НТ₃-рецептори, також блокує Н₁-рецептори, що зумовлює його седативні властивості.

Показання для застосування ЛЗ: депресивні стани всіх ступенів тяжкості і різного походження.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для дорослих рекомендованою є початкова доза 15 мг/добу, дозу можна поступово підвищувати кожні кілька днів для отримання оптимального клінічного ефекту; як правило, ефективна добова доза становить 15-45 мг; для людей літнього віку рекомендована доза така сама, як і для дорослих; з метою досягнення задовільного та безпечного результату збільшення дози для літніх людей повинно здійснюватися під суворим наглядом лікаря; кліренс міртазапіну може зменшуватись у пацієнтів з нирковою та печінковою недостатністю; добову дозу бажано приймати одноразово, інколи - одну частину приймати зранку, другу, більшу – ввечері; лікування бажано продовжувати 4-6 місяців, до повного зникнення клінічних симптомів у пацієнта; після цього лікування можна поступово припинити; застосування правильних доз препарату повинно дати позитивний клінічний результат через 2-4 тижні; за відсутності ефекту дозу можна збільшити; якщо протягом наступних 2-4 тижнів ефекту не спостерігається, препарат необхідно відмінити.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: посилення апетиту та збільшення маси тіла; сонливість/загальмованість, які звичайно мають місце протягом перших тижнів лікування (примітка: зменшення дози, як правило, не знижує гальмівного ефекту, проте може послабити антидепресивну активність); набряки і супутнє збільшення маси тіла; запаморочення; головний біль; (ортостатична) гіпотензія; манія; судоми, тремор, міоклонус; г. пригнічення кровотворної функції кісткового мозку (еозінофілія, гранулоцитопенія, агранулоцитоз, апластична анемія і тромбоцитопенія); підвищення активності трансаміназ плазми крові; реакції з боку шкіри; парестезія; важкість у ногах; артралгія/міалгія; втомлюваність; кошмарні або яскраві сні.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до міртазапіну або до компонентів препарат.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 45 мг, по 30 мг, по 15 мг.

Торгова назва:

II. Еспрیتال 15, Еспрیتال 30, Еспрیتال 45, Zentiva a.s., Чеська Республіка **н/д**

Міразеп, Micro Labs Limited, Індія

Мірзатен, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія **н/д**

Міртазапін, TEVA Pharmaceutical Industries Ltd, Ізраїль **н/д**

Міртазапін Гексал®, Salutas Pharma GmbH підприємствокомпанії "Hexal AG"; "Kern Pharma

S.L."; "Laboratories Menarini S.A." для "Hexal AG", Німеччина/Іспанія/Іспанія/Німеччина

Міртастадін, Stada Arzneimittel AG, Німеччина

Ремерон®, N.V.Organon, Нідерланди

∴ Ф0В7 **Бупропіону гідрохлорид (Bupropion hydrochloride) (див. п.5.2.3.1. розділу**

«Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

5.1.4. Препарати для лікування деменції

∴ Ф0В7 **Пірацетам (Piracetam) *, ** (див.п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)**

∴ Ф0В7 **Прамірацетам (Pramiracetam) * (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)**

∴ Ф0В7 **Піритинол (Pyritinol)**

Фармакотерапевтична група: N06BX02 - психостимулюючі та ноотропні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: підвищує патологічно понижений метаболізм у головному мозку за допомогою збільшення захвату та утилізації глюкози, підвищує метаболізм нуклеїнових кислот та вивільнення ацетилхоліну у синапсах нервових клітин, покращує холінергічну передачу між клітинами нервової тканини; сприяє стабілізації структури клітинної мембрани нервових клітин та їх функції за допомогою інгібування ферментом лізосом, запобігаючи цим самим утворення вільних радикалів

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування хр. порушень функцій головного мозку при с-мах деменції з такими симптомами - порушення пам'яті та концентраційної спроможності і мислення, швидка стомлюваність, недостатність спонукань та мотивації, афективні розлади; первинна дегенеративна деменція, судинна деменція та змішані форми; симптоматична терапія хр. порушень розумової роботи спроможності; посттравматична енцефалопатія; церебральний атеросклероз; наслідки енцефаліту; затримка психічного розвитку, цереброастенічний с-м, енцефалопатія у дітей

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослі - по 2 табл. 3 р/добу 600 мг на день; діти від 7 років - по 1 - 2 табл., 1 - 3 р/добу (від 50 до 600 мг на день, залежно від показань); для немовлят і дітей до 7 років є інша форма препарату – суспензія; дорослі - по 2 ч. л. суспензії 3 р/добу (600 мг/добу); немовлята - з 3 дня після народження по 1 мл суспензії на добу протягом місяця, доза приймається вранці; починаючи з 2 місяця після народження, цю дозу підвищують на 1 мл кожний тиждень, до тих пір, поки добова доза не досягне 5 мл (1 ч.л.); діти від 1 року - по ½ - 1 ч.л. суспензії 1 - 3 р/добу (від 50 до 300 мг/добу у залежності від показань); діти від 7 років - по ½ - 2 ч.л. суспензії 1 - 3 р/добу (від 50 до 600 мг/добу у залежності від показань); приймати препарат треба під час або після їжі; при порушеннях сну останню денну дозу не слід приймати увечері та на ніч; тривалість лікування залежить від клінічної картини захворювання; при г. станах та призначенні високих доз помітний терапевтичний ефект досягається уже через декілька год або діб; при хр. захворюваннях, таких як наслідки ЧМТ або при с-мах деменції, помітний терапевтичний ефект досягається після 2 - 4 тижнів лікування; оптимальний та надійний ефект настає через 6 - 12 тижнів; тривалість лікування при хр. захворюваннях повинна складати не менше 8 тижнів; у немовлят з високим ризиком розвитку перинатальної патології середній курс лікування становить 6 місяців; через 3 місяці слід оцінити необхідність подальшого лікування.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: реакції підвищеної чутливості різного ступеня тяжкості, які виявляються у вигляді висипань на шкірі та слизових оболонках, свербіжі, нудоті, блюванні, діареї, підвищені t° , порушенні сну; підвищена збудливість, втрата апетиту, головний біль, запаморочення, стомлюваність, зміна відчуття смаку, порушення функції печінки (підвищення рівня трансаміназ, холестаза).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до піритинолу, непереносимість фруктози; захворювання нирок у анамнезі, виражені порушенням функції печінки, виражені зміни картини периферичної крові, г. аутоімунні захворювання, наприклад, системний червоний вовчак, міастенія, пемфігус.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 100 мг; суспензія для перорального застосування, 80,5 мг/5 мл по 200 мл (4 г) у фл..

Торгова назва:

ІІ. Енцефабол®, Merck KGaA для "Nuscomed", Німеччина; для "Nuscomed", Німеччина/Австрія

Енцефабол®, Merck KgaA & Co. для "Merck KGaA", Австрія/Німеччина

∴ Ф0В7 **Нимодипін (Nimodipine) *** (див. п.2.17.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цинаризин (Cinnarizine) *** (див.п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Донепезил (Donepezile) ***

Фармакотерапевтична група: N06DA02 - інгібітори холін естерази. Засоби, які застосовують при деменції

Основна фармакотерапевтична дія: специфічний і оборотний інгібітор ацетилхолін естерази; виявляє свій терапевтичний ефект шляхом покращання холінергічної нейротрансмісії, який досягається за рахунок підвищення концентрації ацетилхоліну внаслідок оборотного пригнічення гідролізу ацетилхолінестеразою

Показання для застосування ЛЗ: деменція у пацієнтів з легким або середнім ступенем тяжкості хвороби Альцгеймера.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослі/люди похилого віку - лікування розпочинають з 5 мг 1 р/добу внутрішньо, у вечірній час, безпосередньо перед сном; лікування препаратом у дозі 5 мг/добу слід продовжувати протягом принаймні одного місяця, щоб оцінити ранні прояви клінічного ефекту й досягти рівноважних концентрацій донепезилу гідро хлориду; після клінічної оцінки ефективності препарату в дозі 5 мг/добу протягом місяця дозу можна збільшити до 10 мг 1 р/добу; МДД - 10 мг; дози більше 10 мг/добу у клінічних дослідженнях не вивчалися; у контрольованих плацебо клінічних випробуваннях тривалість лікування довше 6 місяців не вивчалася; відомостей про феномен "відміни" у випадку різкого припинення прийому препарату немає; схема застосування препарату для лікування хворих з порушеною функцією нирок або з легким/середньою тяжкості порушенням функції печінки аналогічна, оскільки кліренс донепезилу гідрохлориду не змінюється при цих станах; не рекомендується призначати дітям.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: діарея, судоми м'язів, стомленість, нудота, блювання і безсоння; головний біль, інсульт, нежить, розлади ШКТ, запаморочення; випадки непритомності, брадикардії, синоатріальної та атріовентрикулярної блокади, судоми; порушення функції печінки, включаючи гепатит; випадки психічних розладів, таких як галюцинації, агітація та агресивна поведінка, які зникали після зменшення дози або припинення лікування; анорексія, виразки шлунка та ДПК, а також шлунково-кишкові кровотечі; незначне підвищення сироваткової концентрації м'язової креатинінази

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до донепезилу гідрохлориду, похідних піперидину або будь-яких неактивних компонентів препарату; період вагітності.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 10 мг, по 5 мг.

Торгова назва:

ІІ. Арисепт, "Pfizer S.A." та "Pfizer P.G.M." для "Pfizer Inc.", Франція/США **н/д**

Альмер, "Actavis Ltd" для "Actavis group HF", Мальта/Ісландія

Донерум, "Ranbaxy Laboratories Limited", Індія **н/д**

∴ Ф0В7 **Галантамін (Galantamine) ***

Фармакотерапевтична група: N06DA04 - засоби, що застосовуються при деменції. Інгібітори холінестерази.

Основна фармакотерапевтична дія: третинний алкалоїд, є селективним і зворотним інгібітором ацетилхолін естерази; підсилює властиву ацетилхоліну дію на нікотинові рецептори, в результаті зв'язування з алостеричною ділянкою рецептора; завдяки підвищенню активності холінергічної системи може покращуватись когнітивна функція у пацієнтів із деменцією альцгеймерівського типу.

Показання для застосування ЛЗ: лікування деменції альцгеймерівського типу легкого або помірного ступеня

Спосіб застосування та дози ЛЗ: р-н для ін'єкцій застосовується парентерально – п/ш, в/м, в/в; лікування починається з найнижчої ефективної дози, яку постійно підвищують; вища одноразова доза для дорослих

становить 10 мг п/ш, а вища добова – 20 мг; дітям призначається п/ш у добових дозах - від 1 до 2 років – 0,25 - 1,0 мг, від 3 до 5 років – 0,50 - 5,0 мг, від 6 до 8 років – 0,75 - 7,5 мг, від 9 до 11 років – 1,00 - 10,0 мг, від 12 до 15 років – 1,25 - 12,5 мг, старше 15 років – 12,5 - 20,0 мг; у дитячому віці дуже добре переноситься; тривалість лікування залежить від особливостей і складності захворювання; у неврології при поліневропатіях різного походження, особливо у поєднанні з аміотрофічним с-мом, периферичними монопарезами або периферичними множинними парезами та іншими ураженнями периферичної нервової системи – тривалість курсу лікування найчастіше становить 40 - 60 днів, курс можна повторювати 2 - 3 рази з інтервалом 1 - 2 місяці; більш високі лікувальні дози, як правило, розподіляються на 2 прийоми на добу; як антикурарний засіб і антидот при передозуванні периферичних недеполяризуючих міорелаксантів призначається в/в по 10 - 20 мг/24 год; при рентгенологічних дослідженнях застосовується в/м у дозі 1,0 - 5,0 мг для лікування дорослих; іонофоретично препарат призначають при захворюваннях периферичної нервової системи і для лікування нічного енурезу у дітей; капс. пролонгованої дії застосовуються 1 р/добу, вранці, бажано під час їди; рекомендована початкова доза галантаміну складає 8 мг/добу (по 4 мг 2 р/добу), її слід приймати протягом 4 тижнів; початкова підтримуюча доза складає 16 мг/добу, і пацієнти повинні приймати цю дозу не менше 4 тижнів; питання про підвищення підтримуючої дози до МДД 24 мг слід вирішувати після всебічної оцінки клінічної ситуації, а саме досягнутого ефекту і переносимості; у випадку відсутності клінічної відповіді на збільшення дози або непереносимості дози 24 мг/добу, повинна бути розглянута можливість зниження дози до 16 мг/добу; лікування підтримуючою дозою препарату може продовжуватися доки триває позитивний терапевтичний ефект, однак проведення повторної оцінки ефективності лікування повинно відбуватися регулярно; при різкій відміні препарату загострення симптомів не виникає; у пацієнтів з помірним і тяжким враженням печінки концентрації галантаміну в плазмі можуть бути вище, ніж у пацієнтів без таких уражень; у пацієнтів з помірним порушенням функції печінки початкова доза галантаміну повинна складати 8 мг/добу вранці або по 4 мг 2 р/добу; приймати не менше 4 тижнів; добова доза для таких пацієнтів не повинна перевищувати 16 мг/добу; пацієнтам з тяжким порушенням функції печінки (більше 9 балів за шкалою CHILD) препарат не рекомендується; у пацієнтів з кліренсом креатиніну більше 9 мл/хв дозу коригувати не потрібно; пацієнтам з важким порушенням функції нирок (кліренс креатиніну менше 9 мл/хв) препарат не рекомендується; якщо пацієнт отримує сильні інгібітори ізоферментів CYP2D6 або CYP3A4, то може виникнути необхідність знизити дозу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, блювання, черевний біль, диспепсія, анорексія, слабкість, запаморочення, головний біль, сонливість і схуднення; сплутаність свідомості, раптові падіння, травми, безсоння, риніт і інфекції сечових шляхів; тремор, непритомність і тяжка брадикардія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; тяжкі порушення функції печінки (більше 9 балів за шкалою CHILD) або тяжкі порушення функції нирок (кліренс креатиніну менше 9 мл/хв), прояви серйозних порушень функції печінки та функції нирок одночасно

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 4 мг, 8 мг, 12 мг; капс. пролонгованої дії по 16 мг, по 24 мг; р-н для ін'єкцій 0,5% по 1 мл в амп..

Торгова назва:

Il. Ремініл, "Janssen-Cilag S.p.A." для "Janssen Pharmaceutica N.V.", Італія/Бельгія
Галантаміну гідробромід, ДАК "Узфармсаоат" ВАТ "Узхімфарм", Узбекистан

н/д

н/д

∴ Ф0В7 **Мемантин (Memantine) ***

Фармакотерапевтична група: N06DX01 - засоби, які застосовуються при деменції.

Основна фармакотерапевтична дія: у проявах симптомів і прогресуванні нейродегенеративної деменції, за сучасними науковими даними, важливу роль відіграє порушення глутамінергічної нейромедіації, особливо за участю NMDA(N-метил-D-аспартат)-рецепторів; являє собою потенціалзалежний, середньої афінності неконкурентний антагоніст NMDA-рецепторів, блокує ефекти патологічно підвищених рівнів глутамату, який може призвести до дисфункції нейронів.

Показання для застосування ЛЗ: деменція, хвороба Альцгеймера від середньої тяжкості до тяжких форм.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: терапію слід розпочинати тільки за умови наявності опікуна, який буде регулярно контролювати прийом препарату пацієнтом; діагноз встановлюється відповідно до діючих рекомендацій; дорослі - лікування слід розпочинати з призначення дози 5 мг/добу протягом 1 тижня, далі рекомендується призначення дози 10 мг/добу протягом 2-го тижня і 15 мг/добу на 3-й тиждень; починаючи з 4-го тижня лікування можна проводити з використанням рекомендованої підтримуючої дози 20 мг/добу; МДД становить 20 мг; з метою зниження ризику появи негативних реакцій підтримуючу дозу визначають шляхом поступового збільшення дозування на 5 мг на тиждень протягом перших трьох тижнів таким чином; рекомендована доза для пацієнтів старше 65 років становить 20 мг/добу; у пацієнтів з нормальною функцією нирок або ж з її порушенням легкого ступеня тяжкості (рівень креатиніну в плазмі крові до 130 ммоль/л) зниження дози препарату не вимагається; у пацієнтів з порушенням функції нирок середнього ступеня тяжкості (кліренс креатиніну 40–60 мл/хв/1,73м²) добову дозу слід зменшити до 10 мг; стосовно пацієнтів з тяжким порушенням функції нирок дані відсутні.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: неспокій, випадкове самотравмування, нетримання сечі, діарея, безсоння, запаморочення, головний біль, галюцинації, падіння, запор, кашель; епілептичні напади, переважно у пацієнтів, які раніше страждали на судомний с-м.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до діючої речовини або до будь-якого компонента препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 10 мг.

Торгова назва

Il. Абікса, H.Lundbeck A/S;"Rottendorf Pharma GmbH";"Merz Pharma GmbH & Co. KGaA";"Tjoa Pack B.V." □ □ □
для "Lundbeck Export A/S", Данія/Німеччина/Нідерланди

Мема, Combino Pharm Limited; "Synthon Hispania S.L." для "Actavis group HF", Мальта/Іспанія/Ісландія □ □ □

5.1.5. Протиопаркінсонічні засоби

.:Ф0В7 **Біпериден (Biperiden) ***

Фармакотерапевтична група: N04AA02 - протипаркінсонічні засоби. Холіноблокатор центральний.

Основна фармакотерапевтична дія: антихолінергічним засобом центральної дії, що справляє терапевтичну дію при с-мі паркінсонізму, а також і при екстрапірамідних симптомах, спричинених дією інших ліків, периферична антихолінергічна дія виражена меншою мірою.

Показання для застосування ЛЗ: с-м паркінсонізму, екстрапірамідні симптоми, викликані нейролептиками або аналогічно діючими препаратами, отруєння нікотинном.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: починають з невеликих доз, поступово їх підвищуючи, залежно від терапевтичної дії і побічних ефектів; с-м паркінсонізму у дорослих - 1 мг внутрішньо 1-2 р/добу, дозу можна збільшувати на 2 мг кожної доби; підтримуюча доза становить 3-16 мг/добу; МДД - 16 мг, загальну добову дозу слід рівномірно розподілити на дози для прийому протягом доби; після досягнення оптимальної дози пацієнтів слід переводити на прийом препарату у формі ретард табл.; екстрапірамідні симптоми, спричинені дією ЛЗ - залежно від вагомості симптомів дорослим призначають 1-4 мг 1-4 р/добу як коректор нейролептичної терапії; дітям 3-15 років призначають 1-2 мг 1-3 р/добу; тривалість лікування залежить від природи і перебігу захворювання; при відміні препарату слід поступово знижувати дозу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - запаморочення, сонливість, слабкість, підвищена стомлюваність, тривожність, при високих дозуваннях - посилення тривожності, сплутаність свідомості, ейфорія, рідко - порушення пам'яті і в окремих випадках - галюцинації (деліріозні розлади); нервозність, головний біль і безсоння, рідше - дискінезія, атаксія, м'язові судоми і порушення мови; сухість у роті, збільшення слинних залоз, порушення акомодатії, мідріаз, що супроводжується фотофобією, зниження потовиділення, запор, дискомфорт в епігастрії, нудота, тахікардія і, дуже рідко, брадикардія, зниження АТ, утруднене сечовипускання, особливо у хворих на аденому простати (у цьому випадку рекомендується знизити дозу) і, більш рідко, затримка сечі (антидот - карбахол), закритокутова глаукома (слід регулярно контролювати внутрішньоочний тиск), АР, лікарська залежність.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до активної речовини (або до одного з компонентів препарату), закритокутова глаукома, кишкова непрохідність, гіперплазія передміхурової залози.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 5 мг/мл по 1 мл в амп.; табл. по 2 мг.

Торгова назва:

II. Акінетон, Abbott GmbH & Co KG, Німеччина

н/д

.:Ф0В7 **Тригексифенідил (Trihexyphenidyl) *** (див. п.6.3.1.2. розділу «Неврологія.

Лікарські засоби»)

.:Ф0В7 **Бромокриптин (Bromocriptine) *** (див. п.11.5.1. розділу «Акушерство,

гінекологія. Лікарські засоби»)

.:Ф0В7 **Ропінірол (Ropinirole)**

Фармакотерапевтична група: N04BC04 – протипаркінсонічний засіб, агоніст допаміну.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: не ерголіновий дофаміновий агоніст; пом'якшує дофамінову недостатність, стимулюючи дофамінові рецептори стріатуму; діє на гіпоталамус та гіпофіз, уповільнюючи секрецію пролактину.

Показання до застосування ЛЗ: лікування паркінсонізму (ропінірол має ефективну дію при ранній терапії хворих, які потребують дофамінергічної терапії); за даними порівняльних досліджень ефективність ропініролу була вищою за ефективність бромокриптину; призначення ропініролу дає змогу відкласти необхідність початку лікування L-допою і таким чином затримати розвиток дискінезій; як додаткова терапія ропінірол збільшує ефективність L-допи, включаючи контроль за коливаннями "включення-виключення" та ефектів "закінчення дози", пов'язаних з хронічною терапією L-допою, та дозволяє знижувати щоденну дозу L-допи.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: препарат необхідно приймати 3 р/добу, бажано під час їжі для запобігання негативним реакціям з боку ШКТ; початкова доза повинна становити 0,25 мг 3 р/добу; режим дозування: 1-й тиждень: разова доза 0,25 мг, добова доза 0,75 мг; 2-й тиждень: разова доза 0,5 мг, добова доза 1,5 мг; 3-й тиждень: разова доза 0,75 мг, добова доза 2,25 мг; 4-й тиждень: разова доза 1,0 мг, добова доза 3,0 мг; після початку дозування щотижневі збільшення дози можуть становити від 0,5 до 1,0 мг 3 р/добу (1,5 – 3,0 мг/добу); терапевтичний ефект може очікуватись у межах дози від 3 до 9 мг/добу; якщо задовільний контроль за симптомами не досягнутий або не підтримується, доза ропініролу повинна збільшуватись (максимально 24 мг/добу) доти, поки необхідний терапевтичний ефект не буде досягнутий; середня доза ропініролу, яка забезпечує терапевтичний ефект, за даними п'ятирічного клінічного дослідження дорівнювала 16,5 мг/добу; коли ропінірол призначається в якості додаткової терапії до L-допи, доза L-допи може бути поступово зменшена загалом приблизно на 20%; коли лікування переводиться з іншого дофамінового агоніста на ропінірол, перед тим як призначити ропінірол, слід припинити застосування цього препарату згідно з рекомендаціями, наведеними в інструкції виробника цього препарату; приймання ропініролу має припинитись поступово, зменшуючи кількість щоденних доз протягом одного тижня.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, сонливість, набряк ніг, біль у черевній порожнині, блювання, непритомність, запаморочення та галюцинації; дискінезія, нудота, галюцинації та сплутаність свідомості; постуральна гіпотенезія; зниження систолічного АТ.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до ропініролу та інших компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою по 1 мг, по 2 мг, по 5 мг.

Торгова назва:

II. Реквіл, "GlaxoSmithKline Export Limited", Великобританія

н/д

.:Ф0В7 **Леводопа + карбідopa (Levodopa + carbidopa)** (див. п.6.3.1.1. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

5.1.6. Протисудомні засоби (антиконвульсанти)

∴ Ф0В7 **Фенітоїн (Phenytoin) ***

Фармакотерапевтична група: N03A - протисудомні засоби, похідні гідантоїну.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: протиепілептичний засіб; механізм дії фенітоїну обумовлений впливом на активний і пасивний транспорт іонів натрію і кальцію через клітинні і субклітинні мембрани нервових клітин; значно знижує рівень натрію в нейронах у результаті блокування Na^+ , K^+ -АТФази у мозку з полегшенням активного транспорту натрію із клітини; змінює кальцій-фосфоліпідну взаємодію в клітинній мембрані і зменшує активний транспорт калію і кальцію, гальмує викид збуджуючих нейромедіаторних амінокислот (глутамату, аспартату) із нервових закінчень, чим забезпечує протисудомний і міорелаксуючий ефекти; протиаритмічна активність реалізується через зниження центральних адренергічних впливів на серце, стабілізацію мембран кардіоміоцитів при збільшенні їх проникності для іонів калію; скорочує рефрактерний період, збільшує тривалість інтервалу QRS. Усуває (50–90%) суправентрикулярні і шлуночкові аритмії, спричинені передозуванням серцевих глікозидів, але малоефективний при суправентрикулярних аритміях іншого ґенезу; чіткий ефект відзначається при порушеннях ритму під час наркозу, катетеризації серця, після операцій на серці, тобто коли порушена функція центральних структур, що регулюють активність симпатичної нервової системи; підвищує больовий поріг при невралгії трійчастого нерва і скорочує тривалість нападу, зменшуючи збудження і формування повторних розрядів; застосовується також у випадках резистентності до карбамазепіну при лікуванні невралгії трійчастого нерва. Індукує мікросомальні ферменти печінки, посилюючи метаболізм препаратів, які застосовують одночасно.

Показання до застосування ЛЗ: епілепсія (великі судомні напади); епілептичний статус з тоніко-клонічними нападами; профілактика і лікування післятравматичної епілепсії та епілепсії внаслідок нейрохірургічних втручань; порушення ритму, які пов'язані з органічним ушкодженням ЦНС, особливо при епілепсії; невралгія трійчастого нерва (як засіб другого ряду або в комбінації з карбамазепіном); пароксизмальний хореоатетоз; міотонія.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: всередину, під час або після їди (для запобігання подразнення слизової оболонки шлунка) при епілепсії у дорослих – спочатку по ½–1 табл. 3 р/добу, потім з поступовим повільним збільшенням на 1 табл. за місяць до досягнення підтримуючої дози 3–5 табл./добу, МДД – 8 табл.; у дітей лікування слід розпочинати з 5 мг/кг на день, підтримуюча доза – 4–8 мг/кг на день, при цьому дози звичайно становлять: діти до 5 років – по ¼ табл. 2 р/добу, 5–8 років – по ½ табл. 2 р/добу, старше 8 років – по ½–1 табл. 2 р/добу; МДД – 3 табл.; при аритмії – по 1 табл. 4 р/добу (ефект проявляється на 3–5 день), потім зменшують до 3 р/добу; для швидкого досягнення терапевтичної концентрації (на 1–2 день) – по 2 табл. 5 разів у перший день, потім по 1 табл. 5 р/добу – на 2–3 день і по 1 табл. 2–3 р/добу – з 4 дня лікування; при міотонії (у тому числі природженій) – 2–3 табл./добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС і периферична нервова система - ністагм, атаксія, сплутаність свідомості, зміни настрою, м'язова слабкість, порушення координації рухів, запаморочення, порушення сну, нерозбірлива мова або заїкання, тремтіння рук, мінуща нервозність, периферична невротія; ШКТ - нудота, блювання, запор, токсичний гепатит, ушкодження печінки, гіперплазія ясен, яка частіше спостерігається у пацієнтів віком до 23 років, може виникати протягом перших шести місяців терапії і починається з гінгівіту; система кровотворення – тромбоцитопенія, лейкопенія, гранулоцитопенія, агранулоцитоз, панцитопенія, мегалобластна анемія; ендокринна система - гіпертрихоз, укрупнення рис обличчя, включаючи потовщення губ, розширення кінчика носа і висунення нижньої щелепи; обмін речовин - порушення засвоєння глюкози внаслідок інгібування визволення інсуліну, порушення метаболізму вітаміну D і розвиток гіпокальціємії; кістково-м'язова система - контрактура Дюпюїтрена, периферична поліартропатія; при тривалому застосуванні, відсутності адекватної дієти, яка задовольняє потребу у вітаміні D, або достатнього сонячного випромінювання - остеомаляція, рахіт; АР - шкірний висип, який може бути продромальною ознакою більш тяжких шкірних реакцій (с-м Стівенса-Джонсона, токсичний епідермальний некроліз), еозинофілія, гарячка, лікарська лімфаденопатія.

Противпоказання до застосування ЛЗ: серцева недостатність (с-м Адамса-Стокса, атріовентрикулярна блокада II і III ступеня, синоатріальна блокада, синусова брадикардія); порушення функції печінки і нирок; кахексія; порфірія; підвищена чутливість до фенітоїну.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,117 г.

Торгова назва:

I. Дифенін, ВАТ "Луганський ХФЗ"

Дифенін®, ВАТ "Київський вітамінний завод"

Н/д

□

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine) ***

Фармакотерапевтична група: N03AF01 – протиепілептичні засоби. Похідне карбоксаміду.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: карбамазепін має протисудомну та помірну антипсихотичну дію; має також анальгезуючу дію при невралгії, особливо трійчастого нерва; при нецукровому діабеті має антидіуретичну дію; механізм дії карбамазепіну як протисудомного засобу, очевидно, ґрунтується на його здатності знижувати збудливість постсинаптичних мембран і блокувати проведення нервового імпульсу.

Показання до застосування ЛЗ: застосовують при психомоторній епілепсії, великих і малих нападах, при комбінації великих нападів із психомоторними проявами, при локальних формах епілепсії; при первинно- і вторинно-генералізованих формах нападів з тоніко-клонічним компонентом; використовують як ад'ювант разом зі специфічними ЛЗ, призначеними для терапії генералізованих форм нападів (тип абсансу); застосовують при есенціальній і обумовленій розсіяним склерозом невралгії трійчастого нерва, есенціальній глософарингіальній невралгії; для лікування проймаючого болю у випадку спинномозкової сухоти і больового с-му периферичної діабетичної нейропатії; може бути препаратом вибору в лікуванні хворобливого посмикування; показаний при с-мі абстиненції в хворих на хр. алкоголізм (у складі комбінованої терапії);

застосовують при нецукровому діабеті будь-якого походження, полідипсії і поліурії нейрогормонального генезу.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: епілепсія - для дорослих початкова доза становить 200 мг 1 - 2 р/добу, потім дозу повільно збільшують до оптимальної, яка зазвичай становить 600 - 1 200 мг у декілька прийомів; МДД – 1 800 мг; середня добова доза для дітей становить 20 мг/кг маси тіла: 3 - 5 років – 200 - 400 мг/добу, 5 - 10 років – 400 - 600 мг/добу, 10 - 15 років – 600 - 1 000 мг/добу; вказані добові дози приймаються у кілька прийомів; невралгії трійчастого нерва - початкова доза становить 200 - 400 мг/добу, які розподіляють на 1 - 2 приймання, потім дозу підвищують аж до повного зникнення болю в середньому на 400 - 800 мг/добу, які розподіляють на 2 - 4 приймання; після цього у певної частини хворих лікування може бути продовжене нижчою підтримуючою дозою, яка ще може застерігати напади болю і становить 400 мг, які розподіляють на 2 прийоми; літнім і чутливим хворим призначають у початковій дозі, яка становить 200 мг/добу; маніакально-депресивний психоз - початкова доза препарату становить 400 мг/добу за кілька прийомів з поступовим збільшенням до необхідної; середня добова доза становить 400 - 600 мг; МДД – 1 600 мг за кілька прийомів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС та периферична нервова система – запаморочення, атаксія, сонливість; головний біль, диплопія, порушення акомодативної функції; мимовільні рухи, ністагм; окуломоторні порушення, дизартрія, периферичні неврити, парестезії, м'язова слабкість, симптоми парезів, галюцинації, депресія, відчуття втоми, агресивна поведінка, ажитація, порушення свідомості, активізація психозів, порушення смакових відчуттів, кон'юнктивіт, шум у вухах, гіперакузія; ШКТ - нудота, підвищення гамма-глутамінтрансфераз, підвищення активності ЛФ, блювання, сухість у роті, підвищення активності трансаминаз, жовтяниця, холестатичний гепатит, діарея або запор, зниження апетиту, біль у животі, глосит, стоматит; серцево-судинна система - порушення провідності міокарда, брадикардія, аритмія, атріовентрикулярна блокада з синкопе, колапс, серцева недостатність, прояви коронарної недостатності, тромбоз, тромбоз, тромбоз; система кровотворення - лейкопенія, еозинофілія, тромбоцитопенія, лейкоцитоз, агранулоцитоз, апластична анемія, еритроцитарна аплазія, мегабластна анемія, ретикулоцитоз, гемолітична анемія, грануломатозний гепатит; обмін речовин - гіпонатріємія, затримка рідини, набряки, збільшення маси тіла, зменшення осмолярності плазми, г. порфірія, дефіцит фолієвої кислоти; порушення обміну кальцію, підвищення рівня холестерину і тригліцеридів; ендокринна система - гінекомастія або галакторея, порушення функції щитовидної залози; сечовидільна система – порушення функції нирок, інтерстиціальний нефрит і ниркова недостатність; дихальна система - диспное, пневмоніти або пневмонії; АР - висипання на шкірі, свербіж; лімфаденопатія, пропасниця, гепатоспленомегалія, артралгії.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до карбамазепіну і трициклічних антидепресантів; атріовентрикулярна блокада; захворювання кісткового мозку; гематологічні хвороби; порушення утворення порфірину, тобто гостра переміжна порфірія; важкі порушення функції печінки, нирок, серцевої діяльності, обміну натрієм; простатит; глаукома; БА, вагітність, період лактації.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 200 мг; табл. пролонгованої дії по 150 мг, по 300 мг, по 400 мг, по 600 мг.

Умови Торгова назва:

I. Карбамазепін, ЗАТ "Технолог"	☐
Карбамазепін-Астрафарм, ТОВ "АСТРАФАРМ"	☐
Карбамазепін-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Карбамазепін-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
II. Зептол, Зептол СР, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, Індія	☐
Карбалекс 200 мг, Карбалекс 400 мг, Карбалекс 300 мг Ретард, Карбалекс 600 мг Ретард, Gerot Pharmazeutika GmbH, Австрія	☐
Карбалін, Немофарм АД, Сербія	☐
Тергетол®, Novartis Pharma S.p.A. концерну "Novartis Pharma AG", Італія/Швейцарія	☐
Тимоніл® 200, Тимоніл® 150 Ретард, Desitin Arzneimittel GmbH, Німеччина	☐
Тимоніл® 300 Ретард, Тимоніл® 600 Ретард, Desitin Arzneimittel GmbH, Німеччина	☐
Фінлепсин®, PLIVA Krakow Pharmaceutical Company S.A.; "AWD.pharma GmbH & Co.KG", Польща/Німеччина	☐
Фінлепсин®, Фінлепсин® 400 Ретард, AWD.pharma GmbH & Co.KG, Німеччина	☐
Фінлепсин® 200 Ретард, AWD.pharma GmbH & Co.KG, Німеччина	☐

∴ Ф0В7 **Етосуксимід (Ethosuximide) ***

Фармакотерапевтична група: N03AD01 - протисудомний засіб.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: етосуксимід є протиепілептичним засобом з групи суксінімідів, механізм дії якого значною мірою не з'ясований; серед іншого встановлено гальмуючу дію на розкладання гама-аміномасляної кислоти.

Показання до застосування ЛЗ: пікнолептичні короточасні затьмарення свідомості, а також комплексні та нетипові короточасні затьмарення свідомості; міоклонічна астатична мала епілепсія; міоклонічні напади підлітків (імпульсивна мала епілепсія).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: лікування дітей та дорослих починають з добової дози 5 - 10 мг/кг, через проміжки часу від 4 до 7 днів, залежно від досягнення концентрації steady-state, у разі необхідності - через проміжки часу від 8 до 10 днів можна підвищувати добову норму на 5 мг/кг; підтримуюча добова доза для дітей становить 20 мг/кг, а для дорослих - 15 мг/кг, загальна добова доза для дітей не повинна перевищувати 40 мг/кг, а для дорослих - 30 мг/кг; терапевтична концентрація у плазмі становить від 40 до 100 мкг/мл; при підтримуючій дозі 15 мг/кг отримуємо такі дози для дорослих та підлітків.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: алергічні шкірні симптоми – висипання, с-м Стівенса – Джонсона; червоний вовчак різного роду, лейкопенія, еозинофілія, тромбоцитопенія, агранулоцитоз, апластична анемія та панцитопенія; при дискінезіях треба припинити прийом етосуксиміду; при тривалій терапії може погіршитися працездатність, знизитися шкільна успішність у дітей та підлітків.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до суксиніміду або інших інгредієнтів цього ЛЗ; в період вагітності рекомендовано застосовувати монотерапію, особливо між 20-м і 40-м днем вагітності дозволяється приймати тільки мінімально можливу дозу, щоб контролювати напади; протягом останнього місяця вагітності необхідно приймати препарат вітаміну К₁, щоб запобігти недостатці вітаміну К у новонароджених, яка може спричинити кровотечу; під час лікування препаратом не дозволяється годувати дитину груддю, оскільки концентрація препарату в материнському молоці може досягати 94 % концентрації у сироватці матері.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 250 мг.

Торгова назва:

II. Суксилеп®, виробник in bulk: "Delpharm Lille S.A.S." для "Schering AG" первинне та вторинне пакування: "Schering" □ □ □

∴ Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid) ***

Фармакотерапевтична група: N03AG01 – протиепілептичні засоби. Похідні жирних кислот.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: протисудомний препарат пролонгованої дії, інгібує ГАМК-трансферазу, гальмує біотрансформацію ГАМК (інактивацію), стабілізує і підвищує її вміст у ЦНС, стимулює центральні ГАМК-ергічні процеси (у т.ч. гальмівні стрес-лімітуючі), знижує збудливість та судомну готовність моторних зон головного мозку; виявляє транквілізуючі властивості, знижує почуття страху, покращує психічний стан і настрої хворих, має антиаритмічну активність; високоефективний при абсансах і скроневих псевдоабсансах, малоефективний при психомоторних нападах; препарат поліпшує психічний стан і настрої хворих.

Показання до застосування ЛЗ: генералізовані судоми у формі абсансів, міоклонічні судоми, тоніко-клонічні судоми, порушення поведінки, пов'язані з епілепсією, фебрильні судоми у дітей, тик; препарат також активний при фокальних та вторинних генералізованих нападах; у дітей віком до 3 років лише у виняткових випадках вальпроєва кислота є засобом вибору; її необхідно застосовувати з великою обережністю і за можливості лише для монотерапії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: доза препарату та тривалість лікування визначається індивідуально; з метою уникнення побічних ефектів, лікування розпочинають малими дозами препарату, потім їх поступово підвищують до оптимальних підтримуючих добових доз; дорослим для прийому внутрішньо одноразово початкова доза становить 10-15 мг/кг, потім дозу поступово збільшують до 20-30 мг/кг/добу; за необхідності доза може бути поступово збільшена (кожні 2-3 дні протягом тижня) до 50 мг/кг; МДД – 50 мг/кг маси тіла, за необхідності дозу перевищують, але тільки за умови обов'язкового контролю концентрації препарату в крові та ретельного нагляду; у пацієнтів, які приймають інші протисудомні препарати, лікування починають поступово, щоб досягти клінічно ефективної дози протягом 2-х тижнів, після чого починають поступово відмінити інші протисудомні засоби; дітям старше 3 років препарат призначають у дозі 30 мг/кг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота, біль в епігастрії, діарея та інші диспепсичні розлади, зниження або підвищення апетиту, порушення функції печінки (транзиторне підвищення рівня печінкових трансаміназ і рівня білірубину у сироватці крові) та підшлункової залози; ЦНС - затьмарення свідомості, летаргія, ізольовані ступорозні стани, оборотна деменція, ізольований оборотний паркінсонізм, зниження слуху; система кровотворення - тромбоцитопенія, анемія, лейкопенія, панцитопенія; система згортання крові - зниження рівня фібриногену або подовження часу кровотечі; АР - токсичний епідермальний некроліз, с-м Стівенса–Джонсона, мультиформна еритема; інші - ізольована і помірно виражена гіперамоніємія, випадіння волосся, збільшення маси тіла, аменорея, порушення регулярності менструального циклу, васкуліти, с-м Фанконі.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до вальпроатів та інших компонентів препарату; захворювання печінки в анамнезі, порушення функції печінки і/або підшлункової залози, геморагічний с-м; вагітність.

Форми випуску ЛЗ: сироп, 5,764 г/100 мл по 150 мл у фл.; табл., вкриті оболонкою, пролонгованої дії, ділімі по 300 мг; табл., вкриті оболонкою кишково-розчинною, по 200 мг, 100; табл. вкриті оболонкою кишково-розчинною, по 300; по 500 мг.

Торгова назва:

I. Вальпроком 300, Вальпроком 500, ТОВ "Фарма Старт" □ □ □

II. Вальпроат Оріон, Orion Corporation, Фінляндія □ □ □

Депакін, Депакін Ентерік 300, Депакін Хроно 300 мг, Депакін Хроно 500 мг, Sanofi-Winthrop Industrie, Франція □ □ □

Депакін, Депакін Ентерік 300, Sanofi Winthrop Industria для "SANOFI-AVENTIS", Франція **н/д**

Енкорат, Енкорат Хроно, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, Індія □ □ □

Конвулекс, Конвулекс 150 мг, Конвулекс 300 мг, Конвулекс 300 мг Петард, Gerot Pharmazeutika GmbH, Австрія **н/д**

Конвулекс 500 мг, Конвулекс 500 мг Петард, Gerot Pharmazeutika GmbH, Австрія □ □ □

Конвульсофін, Klocke Pharma-Service GmbH; "AWD.pharma GmbH & Co.KG", Німеччина □ □ □

Орфірил® 150, Орфірил® 300, Desitin Arzneimittel GmbH, Німеччина □ □

Орфірил® 300 Петард, Орфірил® 600, Орфірил® Сироп, Desitin Arzneimittel GmbH, Німеччина □ □ □

∴ Ф0В7 **Фенобарбітал (Phenobarbital) ***

Фармакотерапевтична група: N03AA02 - протиепілептичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: барбітурат подовженого впливу, антиепілептикум вираженої дії; депресант ЦНС, зв'язуючись у мозку з барбітурат-рецепторами, знижує збудженість нейронів; барбітурат-рецептори є і на нейронах периферичної нервової системи, але фенобарбітал відносно нейронів мозку виявляє більшу афінність; зменшує потребу в кисні; підвищує судомний поріг, затримує поширення судом; справляє снодійну та седативну дію.

Показання до застосування ЛЗ: епілепсія - парціальні та генералізовані тонічно-клонічні (grand mal) напади, нічні прояви епілепсії, епілептична енцефалопатія, в першу чергу при появі ознак збудженості;

посттравматичні стани, у період одужання; після нейрохірургічних втручань; тимчасові ознаки епілепсії (елдамсія, залишкові напади); захворювання та стани, які потребують терапії заспокійливими засобами (наприклад при олігофренії, енцефалопатії з ознаками збудженості, імпульсивності; при припиненні прийому ЛЗ, що не містять фенобарбітал, до яких організм уже звик, та у період збудженості при забороні вживати алкоголь, а також у випадку звільнення від наркотичної залежності в дитячому віці); хвороба Паркінсона - запобігання ембріональної жовтусі, яка формується при материнській гіпербілірубіновій анемії внаслідок с-му Крайслера-Найара II типу.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: внутрішньо при епілепсії - у разі проведення тривалої терапії доза встановлюється індивідуально з урахуванням прийому інших протиепілептичних засобів; $C_{\text{макс}}$ фенобарбіталу в сироватці спостерігається на 4 – 7-й день; дозу препарату лікар визначає індивідуально; денну норму можна прийняти за один раз; рекомендується денна доза для дорослих 50 – 200 мг; МДД - 600 мг; дітям – 3 – 6 мг/кг/добу; судомі у дитячому віці - доза насичення - 15 – 20 мг/мл, підтримуюча доза - 3 – 4 мг/мл, (20 мікрограм/мл для підтримки рівня в плазмі) ; як снодійний засіб дорослим – 100 – 200 мг за півгодини до сну; як седативний засіб дорослим – 50 – 150 мг/добу, дітям – 3 – 5 мг/кг/добу за 2 – 3 прийоми; хворим з нирковою недостатністю дозу необхідно зменшити; після гемодіалізу та перитонеального діалізу для підтримки рівня в плазмі дози треба підвищити; для дітей до 6 місяців разова доза – 0,005 г, а добова – 0,01 г; від 6 місяців до 2 років – відповідно 0,01 г та 0,02 г; 1 – 2 років -0,02 г та 0,04 г; 3 – 4 років – 0,03 г та 0,06 г; 5 – 6 років – 0,04 г та 0,08 г; 7 – 9 років – 0,05 г та 0,1 г; 10 – 14 років – 0,075 г та 0,15 г за 30 – 40 хв до їди; дітям до 7 років табл. розтерти на порошок і дати з невеликою кількістю рідини; лікування – тривале; термін лікування визначає лікар; припиняти прийом препарату при епілепсії треба поступово.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота, блювання, висип; ЦНС - лабільність настрою, незначна сонливість, запаморочення, збудженість, депресивне дихання, дискінезія, атаксія, аддикція; біль (артралгієподібний, невралгієподібний, міалгієподібний); інше - ністагм, недостатність фолієвої кислоти, мегалобластна анемія, пурпура, порушення згортання крові, гіпотензія, остеомаліяція, гіпокаліємія, порфірія; АР -симптоми у разі припинення прийому препарату можуть бути тяжкими, а іноді фатальними - перші слабкі симптоми виявляються через 8 – 12 год після прийому останньої дози: відчуття страху, мимовільне скорочення м'язів, тремтіння рук, слабкість, запаморочення, нудота, блювання, безсоння, ортостатична гіпотонія, через 16 год після припинення прийому можуть виникнути судомі, делірій, зменшення симптомів настає через 15 діб після припинення прийому, лабораторні дослідження показали можливість порушення ДНК.

Протипоказання до застосування ЛЗ: індивідуальна непереносимість фенобарбіталу або інших компонентів препарату; хвороба Аддісона, тяжкі ураження печінки та нирок, захворювання органів дихання, які супроводжуються обструкцією та диспноє, г. інтермітуюча порфірія, епілептоподібні напади; фенобарбітал може спричинювати відчуття сонливості, стомленості, а також послаблювати психомоторну здатність, у зв'язку з чим не слід під час прийому препарату керувати транспортними засобами, обслуговувати механічні пристрої, а також виконувати роботи, які вимагатимуть повної концентрації уваги або вільної рухової здатності (плавання, робота на висоті тощо).

Форми випуску ЛЗ: табл. по 5 мг, по 15 мг, по 50 мг, по 100 мг.

Торгова назва:

I. Фенобарбітал IC, BAT "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім" н/д

II. Фенобарбітал - Valeant Pharma Hungary LLC н/д

Фенобарбітал IC - BAT "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім" н/д

Фенобарбітал, ICN Hungary S.A. для "Valeant Pharma Hungary LLC", Угорщина н/д

∴ Ф0В7 **Ламотриджин (Lamotrigine) ***

Фармакотерапевтична група: N03AX09 - протиепілептичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: протисудомний препарат, механізм дії якого пов'язаний з блокуванням вольтажзалежних натрієвих каналів пресинаптичних мембран нейронів у фазі повільної інактивації та пригніченням надлишкового вивільнення глутамату (амінокислоти, яка відіграє значну роль у розвитку епілептичного нападу).

Показання для застосування ЛЗ: епілепсія - : дорослі та діти старше 12 років: монотерапія та додаткова терапія епілепсії, зокрема парціальних і генералізованих нападів, включаючи тоніко-клонічні напади, а також напади, пов'язані із синдромом Леннокса – Гасто; діти 2 - 12 років: додаткова терапія епілепсії, зокрема парціальних і генералізованих нападів, включаючи тоніко-клонічні напади, а також напади, пов'язані із с-мом Леннокса – Гасто; лікування починається з додаткової терапії і після досягнення контролю нападів допоміжні препарати можна відмінити і продовжити монотерапію; монотерапія типових малих епілептичних нападів; біполярні розлади (дорослі 18 років і старше); для запобігання випадкам емоційних порушень (депресія, манія, гіпоманія, змішані стани) у хворих з біполярним розладом.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: епілепсія - при монотерапії дорослим та дітям старше 12 років - початкова доза - 25 мг 1 р/добу протягом 2 тижнів, потім приймають 50 мг/добу протягом наступних 2 тижнів, у подальшому дозу підвищують на 50 -100 мг кожні 1-2 тижні до досягнення оптимального ефекту, звичайна підтримуюча доза дорівнює 100 - 200 мг/добу в 1 або 2 прийоми, для деяких пацієнтів може знадобитись доза 500 мг/добу; діти від 2 до 12 років - початкова доза для лікування типових малих епілептичних нападів становить 0,3 мг/кг/добу в 1 або 2 прийоми на добу протягом 2 тижнів, потім приймають 0,6 мг/кг/добу в 1 - 2 р/добу протягом наступних 2 тижнів, у подальшому дозу підвищують на 0,6 мг/кг кожні 1-2 тижні до досягнення оптимального ефекту, звичайна підтримуюча доза дорівнює 1 - 15 мг/кг/добу в 1 або 2 прийоми, для деяких пацієнтів може знадобитись більша доза; у зв'язку з ризиком виникнення висипу початкова доза та темп подальшого підвищення дози не повинні перевищуватись; при комбінованій терапії дорослим та дітям старше 12 років - для пацієнтів, які приймають вальпроат (сам по собі або з іншими протиепілептичними препаратами), початкова доза ламотриджину становить 25 мг через день протягом 2 тижнів, потім - по 25 мг кожний день протягом наступних 2 тижнів; після цього доза повинна збільшуватись (максимально на 25 – 50 мг/добу) кожні 1 – 2 тижні до досягнення оптимального терапевтичного ефекту,

звичайна підтримуюча доза дорівнює 100 - 200 мг/добу в 1 або 2 прийоми; пацієнти, які приймають інші протиепілептичні препарати або інші препарати, що індукують глюкуронізацію ламотриджину, в сполученні з іншими протиепілептичними препаратами або без них (за винятком вальпроату натрію), - початкова доза ламотриджину становить 50 мг 1 р/добу протягом 2 тижнів, у подальшому – 100 мг/добу у 2 прийоми протягом 2 тижнів, потім доза повинна збільшуватись (максимально на 100 мг) кожні 1 – 2 тижні до досягнення оптимального терапевтичного ефекту, звичайна підтримуюча доза дорівнює 200 - 400 мг/добу в 2 прийоми; для деяких пацієнтів може знадобитись доза 700 мг/добу; для пацієнтів, які приймають окскарбазепін без будь-яких інших індукторів чи інгібіторів глюкуронізації ламотриджину, початкова доза становить 25 мг 1 р/добу протягом 2 тижнів, у подальшому – 50 мг 1 р/добу протягом наступних 2 тижнів, після цього доза повинна збільшуватись (максимально на 50 – 100 мг/добу) кожні 1 – 2 тижні до досягнення оптимального терапевтичного ефекту, звичайна підтримуюча доза дорівнює 100 - 200 мг/добу в 1 або 2 прийоми; для дорослих і дітей старше 12 років рекомендовано при проведенні монотерапії 1-й та 2-й тиждень - 25 мг/добу (1 прийом), 3-й та 4-й тиждень - 50 мг/добу (1 прийом), підтримуюча доза - 100 - 200 мг/добу (в 1 або 2 прийоми) досягається поступовим збільшенням дози до 50 – 100 мг кожні 1–2 тижні; комбінована терапія з вальпроатом натрію, незважаючи на інші супутні препарати - 1-й та 2-й тиждень – 12,5 мг/добу (1 прийом), 3-й та 4-й тиждень - 25 мг/добу (1 прийом), підтримуюча доза - 100 - 200 мг/добу (в 1 або 2 прийоми) досягається поступовим збільшенням дози до 25 – 50 мг кожні 1–2 тижні; комбінована терапія без вальпроату натрію з фенітоїном, карбамазепіном, фенобарбіталом, примідоном або з іншими індукторами глюкуронізації ламотриджину - 1-й та 2-й тиждень - 50 мг/добу (1 прийом), 3-й та 4-й тиждень - 100 мг/добу (1 прийом), підтримуюча доза – 200 - 400 мг/добу (в 1 або 2 прийоми) досягається поступовим збільшенням дози на 100 мг кожні 1–2 тижні; комбінована терапія без вальпроату натрію разом з окскарбазепіном без індукторів чи інгібіторів глюкуронізації ламотриджину - 1-й та 2-й тиждень - 25 мг/добу (1 прийом), 3-й та 4-й тиждень - 50 мг/добу (1 прийом), підтримуюча доза – 100 - 200 мг/добу (в 1 або 2 прийоми) досягається поступовим збільшенням дози до 50 - 100 мг кожні 1–2 тижні; пацієнтам, які приймають протиепілептичні препарати, взаємодія яких з ламотриджином невідома, рекомендується застосовувати таку саму схему лікування, як для пацієнтів, які приймають ламотриджин з вальпроатом; у зв'язку з ризиком виникнення висипу початкова доза та темп подальшого збільшення дози не повинні перевищуватись; діти від 2 до 12 років, які отримують вальпроат натрію у сполученні з іншими протиепілептичними препаратами або без них, -початкова доза ламотриджину становить 0,15 мг/кг/добу за 1 прийом протягом 2 тижнів, потім – 0,3 мг/кг/добу за 1 прийом протягом наступних 2 тижнів, далі доза повинна збільшуватись (максимально на 0,3 мг/кг маси тіла) кожні 1 – 2 тижні до досягнення оптимального терапевтичного ефекту; підтримуюча доза дорівнює 1 – 5 мг/кг маси тіла в 1 або 2 прийоми (МДД – 200 мг); діти, які приймають інші протиепілептичні препарати або інші препарати, індуктори глюкуронізації ламотриджину, в сполученні з іншими протиепілептичними препаратами або без них (за винятком вальпроату натрію) - початкова доза ламотриджину становить 0,6 мг/кг маси тіла на добу в 2 прийоми протягом 2 тижнів, потім – 1,2 мг/кг маси тіла на добу протягом наступних 2 тижнів, далі доза повинна збільшуватись (максимально на 1,2 мг/кг маси тіла) кожні 1 – 2 тижні до досягнення оптимального терапевтичного ефекту; середня підтримуюча доза дорівнює 5-15 мг/кг/добу в 2 прийоми (МДД 400 мг); діти, які приймають окскарбазепін без будь-яких інших індукторів чи інгібіторів глюкуронізації ламотриджину - початкова доза становить 0,3 мг/кг/добу в 1 або 2 прийоми протягом 2 тижнів, у подальшому – 0,6 мг/кг/добу в 1 або 2 прийоми протягом наступних 2 тижнів, після цього доза повинна збільшуватись (максимально на 0,6 мг/кг) кожні 1 – 2 тижні до досягнення оптимального терапевтичного ефекту; звичайна підтримуюча доза дорівнює 1-10 мг/кг/добу в 1 або 2 прийоми; МДД – 200 мг; для правильного розрахунку підтримуючої дози слід контролювати масу тіла дитини; для дітей від 2 до 12 років (загальна добова доза в мг/кг маси тіла на добу) рекомендоване лікування епілепсії - монотерапія типових малих епілептичних нападів - 1-й та 2-й тиждень 0,3 мг/кг (1-2 прийоми), 3-й та 4-й тиждень - 0,6 мг/кг (1-2 прийоми), підтримуюча доза - 1-10 мг/кг (в 1 або 2 прийоми) досягається поступовим збільшенням дози по 0,6 мг/кг кожні 1 – 2 тижні, максимум – 200 мг/добу; комбінована терапія з вальпроатом натрію незважаючи на інші супутні препарати - 1-й та 2-й тиждень 0,15 мг/кг (1-2 прийоми), 3-й та 4-й тиждень - 0,3 мг/кг (1-2 прийоми), підтримуюча доза - 1-5 мг/кг (в 1 або 2 прийоми) досягається поступовим збільшенням дози по 0,3 мг/кг кожні 1 – 2 тижні, максимум – 200 мг/добу; комбінована терапія без вальпроату натрію з фенітоїном, карбамазепіном, фенобарбіталом, з примідоном або з іншими індукторами глюкуронізації ламотриджину - 1-й та 2-й тиждень 0,6 мг/кг (2 прийоми), 3-й та 4-й тиждень – 1,2 мг/кг (2 прийоми), підтримуюча доза - 5-15 мг/кг (в 2 прийоми) досягається поступовим збільшенням дози по 1,2 мг/кг кожні 1 – 2 тижні, максимум – 400 мг/добу; комбінована терапія без вальпроату натрію разом з окскарбазепіном без індукторів чи інгібіторів глюкуронізації ламотриджину 1-й та 2-й тиждень 0,3 мг/кг (1-2 прийоми), 3-й та 4-й тиждень - 0,6 мг/кг (1-2 прийоми), підтримуюча доза - 1-10 мг/кг (в 1 або 2 прийоми) досягається поступовим збільшенням дози по 0,6 мг/кг кожні 1 – 2 тижні, максимум – 200 мг/добу; у зв'язку з ризиком виникнення висипу початкова доза та темп подальшого підвищення дози не повинні перевищуватись; достатня інформація щодо застосування ламотриджину для лікування дітей до 2 років відсутня. Біполярні розлади у дорослих (18 років і старше) - у зв'язку з ризиком виникнення висипу початкова доза та темп подальшого підвищення дози не повинні перевищуватись; слід дотримуватись ерехідного режиму застосування, який включає підвищення дози ламотриджину до досягнення підтримуючої стабілізаційної дози протягом 6 тижнів, після чого інші психотропні та/або протиепілептичні препарати можуть бути відмінені у разі клінічної доцільності; рекомендована схема збільшення дози ламотриджину для досягнення підтримуючої стабілізаційної добової дози при лікуванні дорослих (18 років і старше) з біполярними розладами – як додаткова терапія з інгібіторами глюкуронізації ламотриджину, наприклад з вальпроатом, 1-2-й тиждень - 12,5 мг (25 мг через день), 3-4-й тиждень - 25 мг (1 р/добу), 5-й тиждень - 50 мг (1 р/добу або у 2 прийоми), стабілізаційна доза (6-й тиждень) - 100 мг (1 р/добу або у 2 прийоми) (МДД - 200 мг); як додаткова терапія з індукторами глюкуронізації ламотриджину у пацієнтів, які не приймають інгібітори, такі як вальпроат, (разом з фенітоїном, карбамазепіном, фенобарбіталом, примідоном або з іншими індукторами глюкуронізації ламотриджину – 1-2-й тиждень - 50 мг (1 р/добу), 3-4-й тиждень - 100 мг (2 р/добу), 5-й тиждень - 200 мг (у 2 прийоми), стабілізаційна доза (6-й тиждень) - 300 мг на 6-й тиждень, підвищуючи до 400 мг/день у разі необхідності на 7-й тиждень; як монотерапія ламотриджином або додаткова терапія у

пацієнтів, які приймають літій, бупропіон, оланзапін, окскарбазепін або інші препарати, які незначною мірою індують чи інгібують глюкуронізацію ламотриджину - 1-2-й тиждень - 25 мг (1 р/добу), 3-4-й тиждень - 50 мг (1 р/добу або у 2 прийоми), 5-й тиждень - 100 мг (1 р/добу або у 2 прийоми), стабілізаційна доза (6-й тиждень) - 200 мг (від 100 до 400 мг 1 р/добу або у 2 прийоми); підтримуюча стабілізаційна доза при біполярних розладах з подальшою відміною супутніх психотропних або протипілептичних засобів - з подальшою відміною інгібіторів глюкуронізації ламотриджину, напр. вальпроату, 1-й тиждень - подвоїти стабілізаційну дозу, не перевищуючи 100 мг/тиждень, наприклад стабілізаційна доза 100 мг/добу буде збільшена 1-го тижня до 200 мг/добу, 2-й тиждень, з 3-го тижня - підтримувати дозу 200 мг/добу (розділену на 2 прийоми); з подальшою відміною індукторів глюкуронізації ламотриджину залежно від дози (разом з фенітоїном, карбамазепіном, фенобарбіталом, примі доном або з іншими індукторами глюкуронізації ламотриджину - 1-й тиждень - 400 мг, 2-й тиждень - 300 мг, з 3-го тижня - 200 мг, або 1-й тиждень - 300 мг, 2-й тиждень - 225 мг, з 3-го тижня - 150 мг, або 1-й тиждень - 200 мг, 2-й тиждень - 150 мг, з 3-го тижня - 100 мг; з подальшою відміною інших психотропних або протипілептичних засобів пацієнтам, які не приймають препарати, що незначною мірою індують чи інгібують глюкуронізацію ламотриджину (включаючи літій, бупропіон, оланзапін, окскарбазепін) - підтримувати дозу, отриману при підвищенні дози (200 мг/добу), розділену на 2 прийоми (100 - 400 мг); доза може бути збільшена за необхідності до 400 мг/добу; зміна дозування ламотриджину для пацієнтів з біполярним розладом при додатковому призначенні інших препаратів: додаткове призначення інгібіторів глюкуронізації ламотриджину, наприклад вальпроату, залежно від дози ламотриджину - стабілізаційна доза ламотриджину - 200 мг, 1-й тиждень - 100 мг, 2-й тиждень, з 3-го тижня - підтримувати цю дозу (100 мг/добу), або стабілізаційна доза ламотриджину - 300 мг, 1-й тиждень - 150 мг, 2-й тиждень, з 3-го тижня - підтримувати цю дозу (150 мг/добу), або стабілізаційна доза ламотриджину - 400 мг, 1-й тиждень - 200 мг, 2-й тиждень, з 3-го тижня - підтримувати цю дозу (200 мг/добу); додаткове призначення індукторів глюкуронізації ламотриджину, залежно від дози (разом фенітоїном, карбамазепіном, фенобарбіталом, примідоном або з іншими індукторами глюкуронізації ламотриджину) - стабілізаційна доза ламотриджину - 200 мг, 1-й тиждень - 200 мг, 2-й тиждень - 300 мг, з 3-го тижня - 400 мг, або стабілізаційна доза ламотриджину - 150 мг, 1-й тиждень - 150 мг, 2-й тиждень - 225 мг, з 3-го тижня - 300 мг, або стабілізаційна доза ламотриджину - 100 мг, 1-й тиждень - 100 мг, 2-й тиждень - 150 мг, з 3-го тижня - 200 мг; додаткове призначення інших психотропних або протипілептичних препаратів, клініко-фармакокінетична взаємодія яких з ламотриджином незначна, наприклад літій, бупропіону, оланзапіну, окскарбазепіну - підтримувати дозу, досягнуту після режиму підвищення дози (200 мг/добу) (100 - 400 мг); хворим похилого віку (старше 65 років) змінювати дозу не потрібно; при печінковій недостатності початкова доза, збільшення дози та підтримуюча доза повинні бути зменшені загалом на 50% у пацієнтів з помірною та на 75% - з тяжкою печінковою недостатністю; збільшення дози та підтримуюча доза коригуються згідно з клінічним ефектом; при лікуванні хворих з термінальною стадією ниркової недостатності початкова доза ламотриджину базується на індивідуальній схемі антиепілептичного лікування, при лікуванні хворих із значною нирковою недостатністю слід зменшувати підтримуючу дозу ламотриджину; коли пацієнту, який перервав лікування, призначається повторний початок лікування, потрібно чітко встановити необхідність збільшення підтримуючої дози, тому що існує ризик виникнення висипу у зв'язку з високою початковою дозою та перевищенням рекомендованої схеми підвищення дози ламотриджину; чим більший інтервал між часом прийому попередньої дози, тим більше уваги треба приділити режиму збільшення дози до рівня підтримуючої дози; коли інтервал після припинення прийому ламотриджину перевищує у п'ять разів $T_{1/2}$, дозу ламотриджину збільшують до підтримуючої дози відповідно з існуючою схемою; не рекомендується повторно починати лікування ламотриджином, якщо лікування було припинено у зв'язку з появою висипу внаслідок попереднього лікування ламотриджином; у такому випадку при вирішенні питання щодо повторного призначення препарату необхідно зважити очікувану користь від лікування та можливий ризик.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: шкіра та підшкірні тканини - шкірний висип; с-м Стівенса - Джонсона; токсичний епідермальний некроліз; кров і лімфатична система - нейтропенія, лейкопенія, анемія, тромбоцитопенія, панцитопенія, апластична анемія та агранулоцитоз; імунна система - с-м гіперчутливості (гарячка, лімфоденопатія, набряк обличчя, зміни крові та порушення функції печінки, дисемінованого внутрішньосудинного згортання крові та поліорганної недостатності); психічні порушення - дратівливість, агресивність, тик, галюцинації, сплутаність свідомості; нервова система - головний біль, сонливість, безсоння, запаморочення, тремор, атаксія, головний біль, запаморочення, ністагм, тривожне збудження, втрата рівноваги, рухові розлади, загострення хвороби Паркінсона, екстрапірамідні ефекти, хореоатетоз, збільшення частоти нападів; очі - диплопія, завіса перед очима, кон'юнктивіт; ШКТ - нудота, блювання та діарея; гепатобіліарна система - підвищення показників функціональних печінкових тестів, порушення функції печінки, печінкова недостатність; кістково-м'язова система та сполучні тканини - вівчакоподібні реакції; загальні розлади - стомлюваність

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до ламотриджину або іншого компонента препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл. розчинні по 5 мг, 25 мг, 50 мг, 100 мг; табл. по 25 мг, 50 мг, 100 мг, 150 мг, 200 мг.

Торгова назва:

I. Ламотрин, ТОВ "Фарма Старт"	☐	☐	☐
Латріджин, ВАТ "Київський вітамінний завод	☐	☐	☐
Епілептал, ВАТ "Фармак"	☐	☐	☐
II. Епілактал, Polpharma Pharmaceutical Works S.A.; "Actavis h.f.", Польща/Ісландія	☐	☐	н/д
Епіміл, IVAX Pharmaceuticals s.r.o., Чеська Республіка	☐	☐	☐
Епірал 25, Епірал 50, Епірал 100, Zentiva a.s., Чеська Республіка	☐	☐	н/д
Епітрижин®, Balkanpharma-Dupnitsa AD, Болгарія	☐	☐	☐
Ламетон, Salutas Pharma GmbH підприємство компанії "Sandoz"; "Wellspring Pharmaceutical Canada Corporation" для "Sandoz Pharmaceuticals d.o.", Німеччина/Канада/Словенія	☐	☐	н/д
Ламідум, Ranbaxy Laboratories Limited, Індія	☐	☐	н/д
Ламіктал, Ламіктал™, GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A. та "GlaxoWellcome Operations" для "GlaxoSmithKline Export Limited", Польща/Великобританія	☐	☐	н/д

Ламітор, Torrent Pharmaceuticals Ltd., Індія	☐	☐	☐
Ламітрил, Pharmascience Inc., Канада	☐	☐	☐
Ламотриджин Пліва, LTD "PLIVA Croatia"; "Bluepharma, Industria Farmaceutica SA", Хорватія/Португалія	☐	☐	☐
Латригіл, Stada Arzneimittel AG, Німеччина	☐	☐	☐
Тригінет, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія			н/д

∴ Ф0В7 **Габапентин (Gabapentin)**

Фармакотерапевтична група: N03AX12 – протиепілептичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: габапентин є циклічним структурним аналогом g-аміномасляної кислоти (ГАМК), який добре проникає через гематоенцефалічний бар'єр; незважаючи на структурну подібність до ГАМК, габапентин не є ГАМК-міметиком або агоністом ГАМКα та ГАМКβ-рецепторів; не взаємодіє з бензодіазепіновими, глутаматними, N-метил-D-аспарататними та стрихніннечутливими гліциновими рецепторами, однак у неокортексі та гіпокампії головного мозку тварин виявлені високоспецифічні (поки що неідентифіковані) центри зв'язування габапентину; механізм протиепілептичної дії препарату на сьогодні залишається нез'ясованим.

Показання до застосування ЛЗ: як додаткова терапія при лікуванні парціальної епілепсії з/без вторинних великих епілептичних нападів у пацієнтів, стійких до застосування стандартних протиепілептичних засобів; симптоматичне лікування постгерпетичної невралгії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для індивідуального підбору дози є препарати з силою дії 100 мг, 300 мг, 400 мг; епілепсія - ефективна доза становить 900 - 3 600 мг/добу; дорослі та підлітки - лікування починається з прийняття препарату 300 мг; збільшення дози до отримання ефективної дози може бути проведено швидко протягом кількох діб, коли в перший день приймається 300 мг 1 р/добу, на другий день 300 мг 2 р/добу і третій день – 300 мг 3 р/добу; як альтернативний варіант – можлива початкова доза 3 р/добу по 300 мг (відповідно 900 мг/добу); після цього добова доза може бути збільшена до 1 200 мг з поділена на 3 разові дози і за необхідності у подальшому може збільшуватися на 300 мг/добу з поділом на 3 разові дози до МДД – 3 600 мг; якщо необхідна більша доза і збільшення дози відбувається швидко, зростає ризик появи запаморочення в час фази титрування; проміжок часу між прийняттям вечірньої дози та наступної ранкової, повинен становити не більше 12 год, щоб уникнути появи нових нападів; супутній біль при діабетичній нейропатії і постгерпетичній невралгії - зазвичай доза становить 1 800 - 2 400 мг/добу; у деяких випадках може бути необхідним збільшення дози до максимальної – 3 600 мг/добу; дорослі - лікування починається з прийому 300 мг; збільшення дози до досягнення ефективної дози може бути проведено швидко протягом кількох діб, коли в перший день приймається 300 мг 1 р/добу, на другий день 300 мг 2 р/добу і третій день – 300 мг 3 р/добу; після цього доза протягом тижня збільшується до 1 800 мг/добу розділена на 3 разові дози; наступного тижня, за необхідності, доза може збільшуватися до 2 400 мг/добу поділена на 3 разові дози; за необхідності можливе подальше збільшення дози на 300 мг/добу з поділом на 3 разові дози для досягнення МДД (3600 мг); збільшення дози до отримання підтримуючої повинно здійснюватися повільно з метою зменшення ризику побічної дії; проміжок часу між прийняттям вечірньої дози та наступної ранкової дози повинен становити не більше 12 год; для пацієнтів з порушеннями функції нирок рекомендується менша доза, оскільки у пацієнтів похилого віку функція нирок може бути обмеженою; таким пацієнтам необхідно підбирати дози; для пацієнтів, які знаходяться на гемодіалізі початкова доза становить 300 - 400 мг, а потім підтримуюча доза 200 - 300 мг габапентину після відповідного 4-годинного гемодіалізу; коли гемодіаліз не проводиться, габапентин не приймається; для пацієнтів з поганим загальним станом, малою вагою тіла або після трансплантації органів дозу необхідно збільшувати поступово, призначаючи капсули по 100 мг габапентину; лікування епілепсії тривале; лікар повинен приймати рішення у разі пропуску пацієнтом однієї дози (наприклад, останній прийом ліків був більше 12 год тому назад) повинен компенсуватися додатковою дозою, яка буде прийматися пізніше.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система - симптоми вазодилатації, підвищення АТ; ШКТ - диспепсія, нудота, блювання, біль у животі, підвищення апетиту, сухість у роті, запори або діарея, панкреатит, підвищення активності печінкових трансаміназ, метеоризм, анорексія, гінгівіт; опорно-руховий апарат – міалгія, артралгія, біль у спині; ЦНС - сонливість, запаморочення, атаксія, ністагм (дозозалежний), тремор, дизартрія, підвищена нервова збудливість, головний біль, амнезія, депресія, порушення мислення, сплутаність свідомості, тик, парестезії (дозозалежні), астенія, гіперкінезія; гіпо- або арефлексія, тривожність, безсоння; дихальна система – риніт, фарингіт, кашель, пневмонія; сечостатева система – нетримання сечі, зниження потенції, інфекції сечових шляхів; органи чуття - порушення зору (диплопія, амбліопія), дзвін у вухах; органи кровотворення – лейкопенія; АР - шкірні висипання, свербіж, пропасниця, мультиморфна ексудативна еритема (у тому числі с-м Стівенса-Джонсона); інші - пурпура, збільшення маси тіла, периферичні набряки, зміна кольору емалі зубів, акне, набряк обличчя, коливання глікемії в крові у хворих на ЦД, підвищена ламкість кісток.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого інгредієнту препарату, г. панкреатит, в період годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 100 мг; по 300 мг; по 400 мг; капс. тверді желатинові по 100 мг, по 300 мг, по 400 мг.

Торгова назва:

I. Габантин 50, ТОВ "Фарма Старт"	☐	☐	☐
Габантин 100, ТОВ "Фарма Старт"			н/д
Габантин 300, ТОВ "Фарма Старт"	☐	☐	
II. Габагама® 100, Габагама® 300, Габагама® 400, Woerwag Pharma GmbH & Co. KG, Німеччина	☐	☐	☐
Габалепт, Micro Labs Limited, Індія	☐	☐	
Габастадин, STADA Arzneimittel AG, Німеччина			н/д
Гатонін, TEVA Pharmaceutical Industries Ltd, Ізраїль			н/д
Конваліс, ЗАТ "Фармацевтична фірма "ЛЕККО", Російська Федерація			н/д
Нейралгін, Pharmascience Inc., Канада	☐	☐	☐

Тебантин, Richter Gedeon Ltd, Угорщина

□ □ □

∴ Ф0В7 **Прегабалін (Pregabalin)** ***Фармакотерапевтична група:** N03AX31 – протиепілептичні засоби.**Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ:** прегабалін зв'язується з допоміжною субодиницею (α_2 - δ -білок) потенціал-залежних кальцієвих каналів у ЦНС, потужно заміщаючи [3 H]-габапентин; зменшує вивільнення деяких нейротрансмітерів, включаючи глутамат, норадреналін, а також субстанцію P; запобігав порушенням поведінки, які пов'язані з болем, що було показано на експериментальних моделях невропатичного й післяопераційного болю, включаючи гіперальгезію й алодинію; була встановлена добра переносимість прегабаліну при застосуванні його в дозах, що відповідають клінічним; не виявляв тератогенну дію у досліджах на тваринах.**Показання до застосування ЛЗ:** лікування невропатичного болю у дорослих; як засіб додаткової терапії парціальних (часткових) нападів, з і без вторинної генералізації.**Спосіб застосування та дози ЛЗ:** невропатичний біль, епілепсія - рекомендована початкова доза прегабаліну становить 75 мг 2 р/добу, незалежно від прийому їжі; ефективний при застосуванні у дозах від 150 до 600 мг/добу; для більшості пацієнтів оптимальна доза прегабаліну становить 150 мг 2 р/добу; виходячи з індивідуального ефекту і чутливості до препарату, доза може бути збільшена до 150 мг двічі на добу після інтервалу від 3 до 7 днів, і, якщо буде потреба, ще через тиждень доза може бути збільшена до МДД – 300 мг 2 р/добу; відповідно до клінічної практики, припинення прийому рекомендується робити поступово, протягом щонайменше одного тижня; пацієнти з нирковою недостатністю прегабалін елімінується із системного кровообігу в незмінному вигляді шляхом екскреції нирками; оскільки кліренс прегабаліну прямо пропорційний кліренсу креатиніну, зменшення дози для лікування пацієнтів з порушеною нирковою функцією слід проводити індивідуально, відповідно до кліренсу креатиніну; для пацієнтів, яким було проведено гемодіаліз, добова доза прегабаліну повинна бути збільшена відповідно до функції нирок.**Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ:** запаморочення і сонливість; кров і лімфа – нейтропенія; метаболізм і обмін речовин - збільшення апетиту, анорексія, гіпоглікемія; психічні розлади – ейфоричний настрій, сплутаність свідомості, зменшення лібідо, дратівливість, деперсоналізація, аноргазмія, неспокійний стан, депресія, збудження, зміни настрою, посилення безсоння, депресивний настрій, утруднений добір слів, галюцинація, незвичайні сновидіння, збільшення лібідо, г. тривожний стан з панічною реакцією, апатія, розгальмовування, піднесений настрій; нервова система – запаморочення, сонливість, атаксія, розлади уваги, порушення координації, погіршення пам'яті, тремор, дизартрія, парестезія, порушення пізнавальної функції, гіпоестезія, дефект поля зору, ністагм, порушення мовлення, міоклонус, гіпорекфлексія, дискінезія, психомоторна гіперактивність, постуральне запаморочення, гіперестезія, агевзія (втрата смакової чутливості), відчуття печіння, інтенційний тремор, ступор, синкопе, гіпокінезія, паросмія, диплопія; органи зору - неясний зір, диплопія, розлади зору, сухість очей, набрякання очей, зниження гостроти зору, біль в очах, астенія (слабкість зору), збільшена слюзотеча. фотопсія, подразнення очей, мідріаз, осцилопсія, зміна зорової глибини сприйняття, втрата периферичного зору, страбізм (косоокість); органи слуху і рівноваги – вертиго (запаморочення), гіперакузія; серцево-судинна система – тахікардія, передсердно-шлуночковий блок першого ступеня, синусова тахікардія, синусова аритмія, синусова брадикардія, гіперемія, "припливи", гіпотензія, похолодання кінцівок, АГ; дихальна система - диспноє, сухість у носі, назофарингіт, кашель, закладеність носа, носова кровотеча, риніт, хрипіння, відчуття стиснення в горлі; ШКТ - сухість у роті, запор, блювання, метеоризм, здуття живота, гіперсалівація, шлунково-стравохідний рефлюкс, оральна гіпоестезія, асцит, дисфагія, панкреатит; шкіра й підшкірна тканина – потіння, папульозний висип, холодний піт, кропив'янка; кістково-м'язова система й сполучна тканина – посмикування м'язів, набряк суглобів, судоми, міальгія, артралгія, біль у спині, біль у кінцівках, ригідність (заклякання) м'язів, спазм м'язів шиї, біль у шиї, рабдоміоліз; нирки і сечовивідні шляхи - дизурія, нетримання сечі, олігурія, ниркова недостатність; репродуктивна система і молочні залози - еректильна дисфункція, затримка еякуляції, сексуальна дисфункція, аменорея, біль у молочних залозах, виділення з молочних залоз, дисменорея, гіпертрофія молочних залоз; загальні і місцеві – втомлюваність, периферичний набряк, відчуття сп'яніння, набряк, порушення ходи, астения, слабкість, спрага, відчуття стиснення в грудній клітці, збільшення ваги, зниження ваги тіла, болюче посилення анасарки, пропасниця, ригідність м'язів; лабораторні дослідження – підвищення АлАТ, креатинінфосфокінази крові, АсАТ, зменшення кількості тромбоцитів, збільшення концентрації глюкози в крові, збільшення концентрації креатиніну в крові, зниження концентрації калію в крові, зменшення кількості лейкоцитів крові.**Противпоказання до застосування ЛЗ:** гіперчутливість до активної субстанції або до будь-якого допоміжного засобу; дитячий вік до 12 років.**Форми випуску ЛЗ:** капс. по 50 мг, по 75 мг, по 150 мг, по 300 мг.**Торгова назва:**

ІІ. Лірика, Goedecke GmbH для "Pfizer International Inc.", США

□ □ □

∴ Ф0В7 **Топірамат (Topiramate)** ***Фармакотерапевтична група:** N03AX11 – протиепілептичні засоби.**Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ:** топірамат відноситься до класу сульфатзаміщених моносахаридів, протиепілептична активність якого обумовлена рядом його властивостей - знижує частоту виникнення потенціалів дії, характерних для нейрона в стані стійкої деполяризації, що свідчить про залежності блокуючої дії препарату на натрієві канали від стану нейрона, потенціює активність ГАМК відносно деяких підтипів ГАМК-рецепторів (у тому числі ГАМК_A-рецепторів), а також модулює активність самих ГАМК_A-рецепторів, перешкоджає активації кайнатом чутливості кайнат/АМПК-рецепторів до глутамату, не впливає на активність N-метіл-D-аспартата відносно NMDA-рецепторів.**Показання до застосування ЛЗ:** як монотерапія для лікування дорослих і дітей старше 2 років з парціальними епілептичними нападами, первинно генералізованими тоніко-клонічними нападами; як додаткова терапія для лікування дорослих і дітей старше 2 років з парціальними епілептичними нападами,

первинно генералізованими тоніко-клонічними нападами, з нападами, асоційованими із синдромом Ленокса-Гасто; профілактика мігрені у дорослих.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для оптимального контролю як у дорослих, так і у дітей рекомендується починати лікування з мінімальної дози з подальшим поступовим добором ефективної дози; препарат можна приймати незалежно від вживання їжі; МДД для дорослих становить 1 600 мг; МДД для дітей не повинна перевищувати 5 - 9 мг/кг; хворим з кліренсом креатиніну менше 70 мл/хв дозу препарату слід зменшити в 2 рази; для хворих, які отримують сеанси гемодіалізу, слід призначити додаткові дози топірамату, які відповідають половині добової дози, за 2 прийоми (до та після процедури); відміну препарату слід здійснювати поступово для зменшення можливості збільшення частоти нападів; рекомендований темп зниження дозування – 100 мг щотижня; епілепсія – монотерапія для дорослих дозу слід починати з прийому 25 мг на ніч протягом тижня, у подальшому дозу можна збільшувати на 25 - 50 мг з тижневим або двотижневим інтервалом та приймати її у 2 приймання; дозу підбирають залежно від клінічного ефекту; рекомендована початкова доза топірамату при монотерапії у дорослих – 100 мг/добу, а максимальна рекомендована доза – 500 мг/добу; у пацієнтів з рефрактерними формами епілепсії припустимі дози до 1 000 мг/добу; лікування дітей від 2 років і старше слід починати з прийому 0,5 - 1 мг/кг на ніч протягом першого тижня; у подальшому дозу можна збільшувати на 0,5 - 1 мг/кг на добу з тижневим або двотижневим інтервалом; денну дозу можна ділити на 2 приймання; якщо дитина не може пристосуватись до режиму добору дози, можна застосувати менш значне нарощення дози або триваліші інтервали між нарощеннями; рекомендована початкова доза топірамату при монотерапії у дітей віком 2 роки і старше становить 3 - 6 мг/кг/добу; додаткова терапія для дорослих - лікування починається з добору дози шляхом приймання 25 - 50 мг на ніч протягом тижня; у подальшому з тижневим або двотижневим інтервалом дозу можна збільшувати на 25 - 50 мг і ділити її на 2 прийоми; у деяких хворих ефект може бути досягнутий при прийомі препарату 1 р/доб; мінімальна ефективна доза – 200 мг; звичайна підтримуюча доза становить від 200 до 400 мг на добу та приймається за 2 приймання; дітям рекомендована добова доза топірамату для додаткової терапії становить у середньому 5 - 9 мг/кг маси тіла на день, розподілена на 2 приймання; лікування починається з добору дози шляхом прийому 25 мг (або менше, беручи за основу дозування 1 - 3 мг/кг маси тіла на день) на ніч протягом тижня; у подальшому з тижневим або двотижневим інтервалом дозу можна збільшувати на 1 - 3 мг/кг маси тіла на день та приймати її за 2 приймання до досягнення терапевтичного ефекту; при переході на монотерапію топіраматом слід спостерігати за проявами судомних нападів при відміні супутньої терапії іншими протиепілептичними засобами; якщо міркування безпеки не вимагають термінової відміни супутніх протиепілептичних лікарських засобів, рекомендується послідовне зменшення їх приймання приблизно на одну третину від попередньої дози протягом 2 тижнів; після припинення приймання лікарських засобів, які мають властивості індукторів ферментів, що відповідають за метаболізм лікарських засобів, рівні топірамату зростають; стан здоров'я хворого може вимагати зменшення доз топірамату; мігрень - рекомендована добова доза топірамату для профілактики нападів мігрені становить 100 мг, розподілена на два прийоми; добір дози слід починати з прийому 25 мг ввечері протягом тижня; у подальшому дозу збільшують на 25 мг/добу з тижневим інтервалом після кожного підвищення дози; якщо пацієнт погано переносить зазначений режим добору дози, можна застосувати менше нарощення дози або триваліші інтервали між нарощенням; у деяких пацієнтів позитивний результат досягається при добовій дозі топірамату 50 мг; у клінічних дослідженнях пацієнти отримували добові дози топірамату до 200 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - нервозність, запаморочення, головний біль, порушення мови, психомоторна загальмованість, атаксія, втомлюваність, порушення концентрації уваги, труднощі із запам'ятовуванням, сплутаність свідомості, сонливість, порушення мислення, анорексія, ністагм, парестезія, депресія; додатково у дітей – розлади особистості, слинотеча, гіперкінезія, порушення смакових відчуттів, збудження, когнітивні розлади, емоційна лабільність, порушення координації рухів та ходи, апатія, психозо-психотичні симптоми, агресивні реакції; дуже рідко – суїцидальні думки та спроби, галюцинації; орган зору - зменшення глибини передньої камери ока, гіперемія ока, підвищення внутрішньоочного тиску, диплопія, мідріаз; ШКТ та гепатобіліарна система - диспептичні явища, нудота, черевний біль, діарея, сухість губів, підвищення печінкових трансаміназ, гепатит, печінкова недостатність; інші - зменшення маси тіла, астения, нефролітаз, олігогідроз (в основному у дітей), метаболічний ацидоз, пропасниця, а також реакції з боку шкіри та слизових (багатоформна еритема, пемфігус, с-м Стівенса–Джонсона, токсичний епідермальний некроліз); лейкопенія, нейтропенія, тромбоемболія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; періоди вагітності, лактації; дитячий вік до 2 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, по 25 мг, по 50 мг, по 100, по 200 мг; капс. по 15 мг, по 25 мг, по 50 мг.

Торгова назва:

I. Топілепсин, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

II. Дроплет, Themapharm Sp.z.o.o., Польща

н/д

Епірамат, LTD "PLIVA Croatia", Хорватія

Рантопір, Ranbaxy Laboratories Limited, Індія

н/д

Топірамін, Pharmascience Inc., Канада

Топамакс®, Cilag AG для "Janssen Pharmaceutica N.V.", Швейцарія/Бельгія

∴ Ф0В7 *Лімії (Lithium)* *

Фармакотерапевтична група: N05AN01 - антипсихотичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: блокує транспорт натрію в нейрони, що, у свою чергу, пригнічує залежне від деполаризації (тобто кальцій-залежне) вивільнення норадреналіну та дофаміну (не впливаючи при цьому на вивільнення серотоніну); механізм дії літію до кінця не встановлений; літій пригнічує зворотній захват цих катехоламінів; у пацієнтів з біполярними або уніполярними афективними розладами літій сприяє зникненню симптомів манії та попереджує їх розвиток, а також попереджує фазу депресії або зменшує її симптоми при обох типах афективних розладів, стабілізуючи настрій хворого; у здорових людей літій не

спричинює психотропної дії. Солі літію пригнічують дію АДГ (вазопресину) та вплив тиреотропного гормону (ТТГ) на щитовидну залозу, що може призводити до певних побічних явищ; у нирках та щитовидній залозі солі літію пригнічують дію антидіуретичного гормону та тиреотропного гормону на аденілатциклазу.

Показання для застосування ЛЗ: лікування маніакальної фази біполярного афективного розладу, профілактика рецидиву епізодів біполярного афективного розладу, а також для зменшення інтенсивності та частоти наступних епізодів манії у пацієнтів з маніакальними епізодами в анамнезі; профілактика фази депресії у пацієнтів з уніполярним афективним розладом.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: через вузький терапевтичний діапазон концентрацій літію дози препарату мають підбиратися індивідуально, базуючися на концентрації літію в сироватці та клінічному ефекті; загальна добова доза, як правило, становить 0,5 - 1,25 г літію карбонату (за кілька приймань); лікування потрібно починати з низької добової дози, а потім поступово її збільшувати; під час початкового періоду лікування концентрацію літію в сироватці слід контролювати не рідше одного разу на тиждень; оптимальна концентрація літію – від 0,5 до 0,8 ммоль/л; після досягнення потрібної концентрації контрольні аналізи можна проводити рідше – раз на місяць або раз на два місяці; у період ремісії концентрацію літію в сироватці можна визначати кожні 2-3 місяці; при тяжких маніакальних розладах рекомендованою дозою є 1,5-2,0 г/добу, при цьому концентрація літію в сироватці має перебувати в межах 0,6-1,2 ммоль/л; після полегшення тяжких симптомів дозу літію карбонату слід негайно зменшити; загальну добову дозу літію карбонату потрібно приймати не менш ніж за три приймання; у випадку, якщо одна доза була пропущена, не слід подвоювати наступну дозу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС та периферична нервова система - псевдотумор мозку, м'язовий тремор (крупнорозмашистий тремор та фібриляції), атаксія, атетоз, підвищені сухожилкові рефлексії, екстрапірамідні симптоми, нетримання сечі та калу, судоми, сонливість, дезорієнтованість, порушення пам'яті, кома, зорові розлади, розлади мовлення, головний біль; серцево-судинна система - аритмії, гіпотензія, непритомність, брадикардія, порушення функції синусового вузла, судинна недостатність, периферичні набряки; ШКТ - нудота, блювання, діарея, біль у животі, анорексія, набряк слинних залоз; сечостатева система - глюкозурія, зниження кліренсу креатиніну, альбумінурія, олігурія, симптоми діабету (поліурія, полідипсія); шкіра - випадання волосся, вугрі, псоріаз, свербіж, висип, викривання виразками, гіперкератоз, фолікуліт; вегетативна нервова система - сухість у роті, імпотенція; ендокринні залози - базедова хвороба, гіпотирозидизм, гіпертирозидизм; інші - зниження маси тіла, гіперглікемія, гіперкальціємія, алергічний васкуліт, анемія, лейкопенія, лейкоцитоз, набряк, розлад смаку, карієс; побічні ефекти, спричинені літієм, більш виражені у пацієнтів похилого віку, ніж у молодих, незважаючи на однакову концентрацію літію в сироватці.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до активної речовини або допоміжних інгредієнтів, тяжка ниркова недостатність, недавній ІМ, органічна патологія мозку, лейкози, вагітність (через ембріотоксичну дію у першому триместрі) та грудне вигодовування (літій виводиться з молоком); препарат протипоказаний дітям.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 250 мг, по 400 мг.

Торгова назва:

ІІ. Літію Карбонат, GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A., Польща
Літосан СР, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, Індія

н/д

□ □

5.1.7. Інші засоби

∴ Ф0В7 **Налоксон (Naloxone)*** (див. п.5.2.7. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Налтрексон (Naltrexon)*** (див. п.5.2.3.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ондансетрон (Ondansetron)*** (див. п. 5.2.3.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби», п.19.6. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень», п.3.3. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дисульфірам (Disulfiram)*** (див. п.5.2.3.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

5.1.8. Препарати для лікування гіперкінетичного розладу у дітей

∴ Ф0В7 **Метилфенідам (Methylphenidate)**

Фармакотерапевтична група: N06BA04 - психостимулюючі та ноотропні засоби. Симпатоміметики центральної дії

Основна фармакотерапевтична дія: м'який стимулятор ЦНС, механізм його дії при лікуванні синдрому дефіциту уваги з проявами гіперактивності (СДУГ) до кінця не відомий, блокує зворотнє захоплення норадреналіну та допаміну в пресинаптичній ділянці нейрону, збільшує вивільнення цих моноамінів до екстранейронального середовища, є рацемічною сумішшю d- та l-ізомерів, d-ізомер має більшу фармацевтичну активність, ніж l-ізомер.

Показання для застосування ЛЗ: с-м дефіциту уваги з проявами гіперактивності (СДУГ); застосовують як основний ЛЗ для лікування дітей, віком від 6 років, та підлітків згідно з комплексними лікувальними програмами, що включають інші оздоровчі заходи

Спосіб застосування та дози ЛЗ: діти, старше 6 років, та підлітки: призначається всередину 1 р/день, вранці, незалежно від прийому їжі 18 - 54 мг, корекція дози проводиться з інтервалом приблизно в один тиждень; рекомендована початкова доза препарату для пацієнтів, які не застосовували метилфенідат раніше або які застосовують інші стимулятори - 18 мг 1 р/добу; рекомендована доза препарату для пацієнтів, які

застосовують метилфенідат 3 р/день в дозах 15 - 45 мг/день, при переході від інших препаратів метилфенідату: попередня добова доза 5 мг 3 р/день - рекомендована доза препарату 18 мг 1 р/день; 10 мг 3 р/добу – рекомендована доза 36 мг 1 р/день; 15 мг 3 р/день – рекомендована доза 54 мг 1 р/день; застосування дози вище 54 мг не рекомендується; якщо покращання стану пацієнта не спостерігається протягом одного місяця після відповідного підбору дози, лікування препаратом має бути припинено; проводити періодичний перегляд доцільності тривалого застосування препарату для пацієнта індивідуально і з періодами відміни для оцінки стану без застосуванням фармакотерапії; тривале покращання стану може бути досягнуто при тимчасовій або повній відміні препарату.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: загальний стан - головний біль; біль у шлунку; астенія; біль у грудях, гарячка, випадкові травми, нездужання; серцево-судинна система - АГ; мігрень, тахікардія; ШКТ - втрата апетиту; нудота, блювання; диспепсія; підвищення апетиту, діарея, нетримання калу; метаболізм - зниження ваги; опорно-руховий апарат - судоми м'язів ніг; нервова система - запаморочення, сонливість, посмикання м'язів (тик); гіперкінезія, розлади мовлення, вертіго; психічні розлади - безсоння; тривога; депресія, емоційна лабільність, ворожість та знервованість; ненормальні сновидіння, апатія, сплутаність свідомості, галюцинації, розлади сну, порушення мислення, суїцидальні спроби; дихальна система - поява кашлю, носові кровотечі; шкіра та придатки - висипи; алопеція, свербіж, кропив'янка; органи зору – диплопія; уrogenітальна система - часте сечовипускання, гематурія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до метилфенідату або до компонентів препарату, ознаки тривоги та напруженого стану, глаукома, с-м Жилля де ла Туретта; в комбінації з неселективними незворотними інгібіторами MAO, раніше ніж через 14 днів після відміни неселективних незворотних інгібіторів MAO, гіпертиреоз, стенокардія, аритмія, гіпертензія, ознаки г. депресії, нервово-психічної анорексії, психотичних симптомів, суїцидальних тенденцій, наркотична залежність, алкоголізм, вагітність

Форми випуску ЛЗ: табл. пролонгованої дії по 18 мг, по 36 мг, по 54 мг.

Торгова назва:

II. Концерта®, "Janssen Pharmaceutica N.V." на заводі "ALZA Corporation", Бельгія/США

н/д

5.2. Засоби, що застосовуються в наркології

5.2.1. Психолептичні засоби

5.2.1.1. Антипсихотичні засоби

∴ Ф0В7 **Левомепромазін (Levomepromazine)** * (див. п.6.5.1.4.1. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Хлорпромазін (Chlorpromazine)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Трифлуоперазін (Trifluoperazine)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіорідазін (Thioridazine)** * (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Галоперидол (Haloperidol)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Зуклопентіксол (Zucloprenthixol)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Флупентіксол (Flupenthixol)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Літій (Lithium)** * (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Клозапін (Clozapine)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Оланзапін (Olanzapin)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кветіапін (Quetiapine)** * (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Рисперидон (Risperidone)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Сульпірид (Sulpiride)** * (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

5.2.1.2. Анксіолітики

∴ Ф0В7 **Діазепам (Diazepam)*** (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Хлордіазепоксид (Chlordiazepoxide) *** (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Оксазепам (Oxazepam) *** (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Альпразолам (Alprazolam) *** (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Гідазепам (Hydazepam) *** (див. п.6.1.9. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Гідроксизин (Hydroxyzine) ***

Фармакотерапевтична група: N05BB01 - анксиолітики. Похідні дифенілметану.

Основна фармакотерапевтична дія: виражена седативна дія і помірна анксиолітична; механізм дії обумовлений впливом на субкортикальні структури; має також антихолінергічну, спазмолітичну, антигістамінну, бронхолітичну і протиблювотну дію; значно зменшує свербіж у хворих на кропив'янку, екзему і дерматит; при тривалому застосуванні не відмічено с-му відміни і погіршення когнітивних функцій.

Показання для застосування ЛЗ: стани тривоги, психо-моторного збудження, почуття внутрішнього напруження, підвищеної дратівливості при неврологічних, психічних і соматичних захворюваннях, а також при хр. алкоголізмі, абстинентному с-мі, який супроводжується симптомами психомоторного збудження у дорослих; як седативний засіб в період премедикації; симптоматична терапія свербіжу.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим для симптоматичного лікування тривожних станів - 25-100 мг на день окремими дозами протягом дня чи на ніч, стандартна доза 50 мг на день (12,5 мг вранці, 12,5 мг вдень, 25 мг на ніч); у тяжких випадках доза може бути збільшена до 300 мг на день; для премедикації в хірургічній практиці - 50-200 мг за 1 год до операції; для симптоматичного лікування свербіжу - початкова доза 25 мг, у разі необхідності доза може бути збільшена в 4 рази (по 25 мг 4 рази на день); одноразова максимальна доза не повинна перевищувати 200 мг, максимальна добова доза становить не більше 300 мг; для симптоматичного лікування свербіжу у дітей віком від 12 місяців до 6 років - 1 мг/кг до 2,5 мг/кг на день у роздільному дозуванні (3 р/добу); від 6 років і старше - 1 мг/кг до 2,0 мг/кг на день у роздільному дозуванні; для премедикації – 1мг/кг за 1 год до операції, а також додатково на ніч перед анестезією.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: антихолінергічні ефекти - сухість у роті, затримка сечовиділення, запор чи порушення акомодатії відмічаються рідко, в основному у хворих похилого віку, сонливість, загальна слабкість, особливо на початку лікування препаратом; інше - головний біль, запаморочення, підвищена пітливість, артеріальна гіпотензія, тахікардія, АР, нудота, пропасниця, зміни функціональних проб печінки, бронхоспазм.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, цетиризину, амінофіліну чи етилендіаміну; порфірія; вагітність, у період пологів і годування дитини груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 25 мг.

Торгова назва:

II. Атаракс®, ЮСБ Фарма Сектор, Бельгія

н/д

∴ Ф0В7 **Тофізопам (Tofisopam)**

Фармакотерапевтична група: N05BA23 - анксиолітики.

Основна фармакотерапевтична дія: не викликає міорелаксації та седативного ефекту, транквілізатор – анксиолітик; регулює психо вегетативні реакції, а також має помірну психостимулюючу активність.

Показання для застосування ЛЗ: лікування слабких психіатричних розладів, які характеризуються напруженням, вегетативними порушеннями, слабким та помірним відчуттям тривоги, відсутністю мотивації, втомлюваністю, апатією, неактивністю внаслідок неврозів (особливо виснажуючий невроз), реактивною депресією, неврастенією, сексуальною неврастенією; в терапії: для зниження проявів вторинних невротичних розладів внаслідок первинного захворювання, іпохондрії, крім того, для зменшення вираженості симптомів клімактеричного періоду; при абстинентному с-мі - для зменшення вегетативних симптомів і стану збудження при пределірію та делірію.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: звичайною дозою для дорослих є 1-2 табл. 1-3 р/добу (50-300 мг/добу); щоб уникнути погіршення засинання, останню добову дозу слід прийняти до 17 год; тривалість лікування – 4-12 тижнів, включаючи час, необхідний для поступової відміни препарату; при абстинентному с-мі для профілактики і лікування делірію – від кількох діб до 3 - 4 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - зниження апетиту, нудота, метеоризм, сухість у роті, можлива жовтяниця; ЦНС- головний біль, порушення сну, надмірне пожвавлення, гіперактивність, агресивність; шкіра - екзантема, свербіж; пригнічення дихання, біль у м'язах.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; некомпенсована дихальна недостатність або респіраторний дистрес-с-м; в анамнезі пацієнта – с-м припинення дихання в період сну, раніше перенесена кома; агресивно-імпульсивна психопатія; вагітність і годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 50 мг.

Торгова назва:

II. Грандаксин®, "Egis" Pharmaceutical Ltd, Угорщина

н/д

∴ Ф0В7 **Феназепам (Phenazepam) *** (див. п.6.5.1.4.3. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Мебікар (Mebicar) *, **** (див. п.6.1.9. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

5.2.1.3. Снодійні та седативні засоби

∴ Ф0В7 **Мідазолам (Midazolam) *** (див. розділ п.10.1.2.2. «Анастезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Нітразепам (Nitrazepam) *** (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Залеплон (Zaleplon) *** (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Золпідем (Zolpidem) *** (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Зопіклон (Zopiklon) *** (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Валеріана, комбінації (Valeriana, combinations) **** (див. п.2.7.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пасифлора (Pasiflora incarnata) ****

Фармакотерапевтична група: N05CM50 - снодійні та седативні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: покращує настрій при депресивних станах, зменшує тривожність і психічне напруження, має легкий снодійний ефект без симптому пригніченості під час пробудження; має протисудомні властивості.

Показання для застосування ЛЗ: як заспокійливий засіб хворим з неврастенічними і депресивними станами, при стресах, тривожному стані, знервованості, порушеннях сну, в клімактеричному і преклімактеричному періодах; ефективний при вегетативних симптомах захворювань нервової системи (нейроциркуляторна дистонія, ГХ, церебральні судинні кризи, підвищена пітливість, серцебиття), а також при с-мі післяінфекційної астенії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для дорослих - для досягнення седативного ефекту слід приймати по 5 – 10 мл сиропу (1 – 2 ч.л.) 3 р/добу перед прийомом їжі; при порушеннях сну – по 10 мл (2 ч.л.) перед сном; для дітей (старше 3 років): по 2,5 мл (0,5 ч.л.) сиропу 2 – 3 р/добу; тривалість курсу лікування встановлюється індивідуально залежно від показань і клінічної ефективності препарату.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: виникнення побічних ефектів малоімовірне; іноді - АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату, дитячий вік до 3 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 100 мг; сироп по 100 мл у фл.

Торгова назва:

II. Алора, "NOBEL ILAC SANAYII VE TICARET A.S.", Туреччина
Пасімона, "ABDI IBRAHIM Ilac Sanayi ve Ticaret A.S.", Туреччина

□
н/д

Комбіновані пепарати

∴ Ф0В7 **Гвайфенезин + валеріана лікарська + меліса лікарська + звіробій + глід**

звичайний + пасифлора + хміль звичайний + бузина чорна **

II. Ново-пасит, р-н для внутрішнього застосування по 100 мл у фл.; 100 мл р-ну містять гвайфенезину - 4.0 г, комплексу рідких екстрактів лікарських рослин (валеріана лікарська, меліса лікарська, звіробій, глід звичайний, пасифлора, хміль звичайний, бузина чорна) - 7.75 г; виробництва "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка

□

∴ Ф0В7 **Валеріана + меліса + м'ята перцева ****

II. Персен, табл., вкриті оболонкою; 1 табл. містить екстракту валеріани - 50.0 мг, екстракту меліси - 25.0 мг, екстракту м'яти перцевої - 25.0 мг; виробництва "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія
Персен форте, капс.; 1 капс. містить екстракту валеріани - 125.0 мг, екстракту меліси - 25.0 мг, екстракту м'яти перцевої - 25.0 мг; виробництва "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія

□

5.2.2. Засоби для загальної анестезії

∴ Ф0В7 **Тіопентал натрію (Thiopental sodium) *** (див. п.10.1.2.1. розділу «Анастезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Натрію оксибутират (Natrii oxybutyras) *** (див. п.10.1.2.2. розділу «Анастезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

5.2.3. Засоби, що застосовуються при аддиктивних розладах

5.2.3.1 При відмові від паління

∴ Ф0В7 **Нікотин (Nicotine) ****

Фармакотерапевтична група: N07BA01 - препарат для лікування нікотинної залежності.

Основна фармакотерапевтична дія: дає змогу уникнути розвитку с-му відміни в осіб, які кинули палити; допомагає уникнути відновлення паління, при цьому концентрація нікотину в крові підвищується повільніше, ніж під час паління, і має нижчі значення; при застосуванні препарату забезпечується надходження в організм нікотину; при цьому такі інгредієнти тютюнового диму, як смола, окис вуглецю в організм не потрапляють; зменшує фармакологічну залежність від нікотину.

Показання для застосування ЛЗ: лікування тютюнової залежності шляхом пом'якшення явищ звикання до нікотину і симптомів відміни; полегшення процесу відмови від паління за наявності мотивації; полегшення стану курців при тимчасовому утриманні від паління; допомога курцям, які не можуть повністю відмовитись від нікотинової залежності, зменшити кількість випалених цигарок.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: у дорослих пацієнтів, включаючи пацієнтів похилого віку, залежно від вираженості пристрасті до паління може застосовуватися жувальна гумка з різною концентрацією активної речовини; зазвичай достатньо застосовувати 8–12 жувальних гумок на добу; для завзятих курців (тест на нікотинову залежність Fagerström ≥ 6 балів або тих, хто палить понад 20 цигарок на день) або пацієнтів, які не можуть відмовитися від паління за допомогою жувальної гумки з вмістом, рекомендується починати з лікарської форми 4 мг, інші пацієнти повинні починати лікування з лікарської форми 2 мг; МДД - 24 жувальних гумки/добу; у разі повної відмови від паління гумки застосовують щонайменше протягом 3 місяців, потім слід поступово знижувати кількість жувальної гумки; застосування препарату слід припинити тоді, коли добове споживання гумки знизиться до 1 – 2 подушечок; якщо відмова від паління здійснюється поступово шляхом зменшення кількості випалених цигарок, то гумку слід жувати між епізодами паління, тільки-но з'являється непереборне бажання палити, щоб якомога більше збільшити інтервали між епізодами паління і у такий спосіб знизити добове споживання цигарок; якщо зменшення кількості випалених сигарет не досягається протягом 6 тижнів, слід переглянути терапевтичні заходи; спробу відмовитися від паління слід здійснити тоді, коли пацієнт буде відчувати себе готовим до цього, але не пізніше, ніж через 6 місяців після початку лікування; якщо суттєва відмова від паління не досягається протягом 9 місяців після початку лікування, слід переглянути схему лікування; не рекомендується застосовувати гумки з вмістом нікотину понад 12 місяців; однак деяким пацієнтам може знадобитись триваліше лікування, щоб запобігти поверненню до паління або попереднього рівня споживання тютюну; якщо раптом виникає бажання запалити знову, слід застосувати кілька гумок; у більшості курців після припинення паління може збільшитися вага тіла; гумка з вмістом нікотину може допомогти контролювати цей процес, який є дозо залежним; застосування 8-12 гумок у відповідній дозовій формі може допомогти контролювати збільшення ваги тіла після припинення паління; щоб уникнути проявів тимчасової абстиненції, рекомендовано застосовувати гумку з нікотинном протягом періоду, коли пацієнт не палить, наприклад у зонах, де паління заборонено або в інших ситуаціях, коли пацієнт змушений не палити і з'являється раптове бажання запалити.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: небажані реакції, які подібні до реакцій на нікотин, що надходить з інших джерел. Імовірність розвитку та тяжкість небажаних реакцій залежать від дози; деякі із симптомів, такі як запаморочення, головний біль і розлади сну можуть бути проявами с-му відміни, спричиненого відмовою від паління; у такому разі може також збільшитися частота виникнення афтозного стоматиту; ЦНС - головний біль, запаморочення; серцево-судинна система – пальпітація, оборотна фібриляція передсердь; ШКТ - явища дискомфорту, гикання, нудота, блювання; порушення з боку шкіри і підшкірної клітковини – еритема, кропив'янка; загальні розлади і зміни в місці введення – виразки на слизовій ротової порожнини і горла, вугри в ділянці жувальних м'язів, АР, у тому числі ангіоневротичний набряк.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ: жувальна гумка по 2 мг, по 4 мг.

Торгова назва:

Il. Нікоретте, "Pharmacia & Upjohn AB" та "Pfizer Health AB" для "Pfizer Inc.", Швеція

□ □ □

Нікоретте® з м'ятним смаком, "Pharmacia & Upjohn A.B.", Швеція

н/д

Нікоретте® зі смаком м'яти, "Pfizer Health AB " для "Pfizer Inc", Швеція/США

□ □ □

Нікотинелл зі смаком м'яти, "Novartis Consumer Health UK Ltd"; "Fertin A/S" для "Novartis Consumer Health S.A.", Великобританія/Данія/Швейцарія

н/д

∴. Ф0В7

Бупропіону гідрохлорид (Bupropion hydrochloride)

Фармакотерапевтична група: N06AX12 – антидепресанти.

Основна фармакотерапевтична дія: селективний інгібітор нейронального захоплення катехоламінів (норадреналіну та дофаміну) з мінімальним впливом на захоплення індоламінів (серотонін) і відсутністю пригнічення моноаміноксидази.

Показання для застосування ЛЗ: лікування депресивних станів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: починає діяти не раніше, ніж через 14 днів після початку терапії; як і при застосуванні інших антидепресантів, повний ефект препарату може бути помічений лише через декілька тижнів лікування; у дорослих максимальна одноразова доза не повинна перевищувати 200 мг; препарат вживати за два прийоми з інтервалом не менш ніж 8 год; зменшити частоту виникнення бессоння можна через утримання від застосування препарату перед сном (за умови дотримання 8-годинного інтервалу між дозами) або зменшення дози препарату, якщо це клінічно обґрунтовано; початкова доза становить 150 мг 1 р/добу; повний антидепресивний ефект бупропіону може виявитися не раніше, ніж через кілька тижнів після початку лікування; хворі, для яких доза 150 мг/добу є недостатньою, можуть відчути покращання при збільшенні дози до МДД – 300 мг (150 мг 2 р/добу); при відсутності клінічного покращання після застосування препарату протягом декількох тижнів у дозі 300 мг/добу пацієнтам може бути збільшена доза максимум до 400 мг/добу, за умови застосування її по 200 мг 2 р/добу; г. епізоди депресії потребують лікування антидепресантами протягом щонайменше шести місяців; бупропіон у дозі 300 мг/добу ефективний протягом тривалого (до 1 року) періоду лікування; оскільки у хворих літнього віку збільшується можливість появи ниркової недостатності, може знадобитись зменшення частоти дозування препарату; у пацієнтів з порушенням функції нирок лікування слід починати зменшеними дозами, оскільки бупропіон та його метаболіти у таких пацієнтів акумулюються більшою мірою, ніж звичайно; у пацієнтів з патологією печінки бупропіон повинен застосовуватися з обережністю; зважаючи на підвищену варіабельність фармакокінетики препарату у пацієнтів з легким та помірним ступенем цирозу печінки, необхідно прийняти рішення про довші інтервали між дозами; у пацієнтів з тяжким ступенем цирозу печінки бупропіон потрібно застосовувати надзвичайно обережно (доза не повинна перевищувати 150 мг через день).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: загальні - гарячка, біль у грудях, астенія; серцево-судинна система - тахікардія, сильне серцебиття, вазодилатація, постуральна гіпотензія, підвищення АТ,

почервоніння, непритомність; ЦНС - судоми, безсоння, дистонія, тремор, атаксія, паркінсонізм, посіпування, розлад координації рухів, розлади концентрації уваги, головний біль, запаморочення, депресія, дезорієнтованість, марення, параноїдальне мислення, галюцинації, збудження, неспокій, тривожність, дратівливість, агресивність, деперсоналізація, незвичні сні, порушення пам'яті, парестезії; ендокринні та метаболічні явища - анорексія, втрата ваги, порушення рівня глюкози крові; ШКТ - сухість у роті, шлунково-кишкові розлади, що включають нудоту і блювання, біль у животі, запори; урогенітальний тракт - збільшення частоти сечовиділення та/або його затримка; гепатобіліарна система - підвищення рівня печінкових ферментів, жовтяниця, гепатит; шкіра - висипання, свербіж, пітливість; реакції гіперчутливості, що варіюють за тяжкістю від кропив'янки до судинного набряку, диспное/бронхоспазму, рідко – анафілактичного шоку; артралгія, міалгія і гарячка також мають місце у зв'язку з висипаннями та іншими симптомами сповільненої гіперчутливості (симптоми можуть нагадувати сироваткову хворобу, поліморфна еритема та с-м Стівенса – Джонсона, дзвін у вухах, розлади зору і смаку).

Протипоказання та застосування ЛЗ: гіперчутливість до бупропіону або будь-якого з компонентів препарату, судомними розладами, пацієнтам, які на даний час раптово припинили прийом алкоголю або седативних препаратів; хворі, які отримують будь-який інший препарат, що містить бупропіон, оскільки частота розвитку судом є дозо залежною; хворі з існуючою в даний час або в анамнезі нервовою булімією або анорексією, оскільки в цій групі хворих спостерігалася більша частота розвитку судом при призначенні форми бупропіону швидкого вивільнення; одночасний прийом бупропіону та інгібіторів моноаміноксидози - між відміною інгібіторів MAO та початком лікування бупропіоном повинно пройти не менше 14 днів.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, пролонгованої дії по 150 мг.

Торгова назва:

Il. Велбутрин™, GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A.; "DSM Pharmaceuticals Inc."; "GlaxoSmithKline Ink." для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Польща/США/США/Великобританія

∴ Ф0В7 **Цитизин (Cytisine) ****

Фармакотерапевтична група: N07BA10 - засоби, що застосовуються при нікотинівій залежності.

Основна фармакотерапевтична дія: Н-холіноміметична дія; алкалоїд цитизин є активним компонентом препарату; ефект препарату полягає у збудженні гангліїв вегетативної нервової системи, збудженні дихання рефлекторним шляхом, виділенні адреналіну з медулярної частини надниркових залоз, підвищенні АТ; механізм дії цитизину близький до механізму дії нікотину, що дає можливість поступово відвикати від паління і одночасно попереджує розвиток абстинентних явищ.

Показання для застосування ЛЗ: хр. нікотинізм (тютюнiзм) для відвикання від паління

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовують внутрішньо перші три дні 6 р/добу (кожні 2 год) по 1 табл. при одночасному зменшенні кількості випалених сигарет; якщо результат є незадовільним, лікування припиняється і може бути відновлене через 2-3 місяці; при позитивному ефекті лікування продовжують - з 4 по 12 день – по 1 табл. кожні 2,5 год (5 табл./добу); з 13 по 16 день – по 1 табл. кожні 3 год (4 табл./добу); з 17 по 20 день – по 1 табл. кожні 5 год (3 табл./добу); з 21 по 25 день – по 1–2 табл./добу; остаточне припинення паління має відбутися до п'ятого дня від початку лікування; після завершення лікування пацієнту слід проявити волю і не дозволяти собі палити.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: зміна смакових відчуттів і апетиту, сухість у роті, головний біль, запаморочення, тремтіння, безсоння, сонливість, підвищена роздратованість, міалгія, біль в грудній клітці, біль в животі, нудота, запор, пронос, тахікардія, незначне підвищення АТ, зниження ваги, пітливість. **Протипоказання до застосування ЛЗ:** гіперчутливість до компонентів препарату, г. ІМ, нестабільна стенокардія, серцева аритмія, недавно перенесене судинно-мозкове захворювання, атеросклероз, вагітність і годування груддю; відносно протипоказаний - деякі форми шизофренії, хромафіні пухлини надниркової залози, а також симптоми гастроєзофагеального рефлюксу.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 1,5 мг

Торгова назва:

Il. Табекс®, "Sopharma" JSC, Болгарія

□ □

5.2.3.2. При алкогольній залежності

∴ Ф0В7 **Дисульфiрам (Disulfiram) ***

Фармакотерапевтична група: N07BB01 - засоби, що застосовуються при алкогольній залежності

Основна фармакотерапевтична дія: інгібує дію багатьох ферментів; інгібування ацетальдегід-дегідрогенази призводить до підвищення концентрації ацетальдегіду, метаболіту етилового спирту, який спричиняє виникнення неприємних симптомів: інтенсивне почервоніння обличчя, нудота, блювання, відчуття дискомфорту, тахікардія та гіпотензія.

Показання для застосування ЛЗ: ад'ювантна терапія для попередження рецидиву алкогольної залежності.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначений для перорального застосування, приймати дорослим 1 табл./добу, запити водою (половина склянки), приймати вранці під час сніданку, після утримання від вживання алкоголю протягом принаймні 24 год; тривалість курсу лікування встановлює лікар індивідуально.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота, блювання, біль у шлунку, діарея, залишковий металічний присмак у роті, неприємний запах із ротової порожнини (галітом), неприємний запах у пацієнтів з колостомією; печінка - підвищення рівня трансаміназ, гепатит; ЦНС - поліневрит нижніх кінцівок, неврит зорового нерва, психоневрологічні розлади (втрата пам'яті, сплутаність свідомості), сонливість, втомлюваність на початку лікування, головний біль; шкіра - АР на шкірі; побічні ефекти, пов'язані з поєднанням дисульфiраму та алкоголю - інтенсивний рум'янець на обличчі, еритема, нудота, блювання, відчуття нездужання, тахікардія, гіпотензія, порушення серцевого ритму, напади стенокардії, серцево-судинна недостатність, ІМ, раптова смерть, пригнічення дихання, сплутаність свідомості, енцефалопатія, епілептичні напади, судоми

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до дисульфіраму або компонента препарату, тяжка печінкова недостатність, ниркова недостатність, тяжка дихальна недостатність, ЦД, психоневрологічні розлади, серцево-судинні розлади, вживання алкогольних напоїв або ЛЗ, що містять спирт, протягом останніх 24 год, вагітність, лактація.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 150 мг, 500 мг; табл для імплантації по 100 мг; р-н для ін'єкцій 0,25 г/мл по 1 мл в амп..

Торгова назва:

I. Тетлонг®-250, Дочірнє підприємство "Львівдіалік" ДАК "Укрмедпром" для ПП "СОБЕТ і Ко"	н/д
Тетурам, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"	□
II. Дисульфірам, Polfa Warsaw Pharmaceutical Works S.A., Польща	□ □ □
Еспераль, Sofarimex для "SANOFI-AVENTIS", Португалія/Франція	□ □
Еспераль +, Sofarimex, Португалія	□ □
Еспераль, "Sofarimex" для "SANOFI-AVENTIS Deutschland GmbH", Португалія/Німеччина	□ □

∴ Ф0В7 **Метронідазол (Metronidasole)*** (див. також пп.. 17.2.9, 17.6.2., 17.6.3, 17.6.5, 17.7.2.4 розділу «Протимікробні та антигельмінтні лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Налтрексон (Naltrexon)***

Фармакотерапевтична група: V03AB30 - антагоністи опіатів. Антидоти.

Основна фармакотерапевтична дія: не має властивостей агоніста опіатних рецепторів, блокує фармакологічний ефект екзогенно введених опіатів шляхом конкурентного зв'язування опіатних рецепторів; ця блокада може бути усунута введенням великих доз опіатів.

Показання для застосування ЛЗ: призначають у комплексному лікуванні наркоманії для підтримання стану, вільного від наркотика, подолання фізичної залежності; у комплексному лікуванні алкоголізму для стримування потягу до вживання алкоголю, попередження надмірного вживання алкоголю, зниження рівня спричиненої алкоголем ейфорії, для скорочення частоти рецидивів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: лікування можна розпочати після утримання від приймання наркотиків протягом 7 - 10 днів, у пацієнта має бути відсутній с-м відміни та ознаки абстиненції; утримання від приймання наркотиків ідентифікується за аналізами сечі; лікування не розпочинають доти, поки провокаційна проба з 0,5 мг налоксону не стане негативною; налоксонова проба не проводиться пацієнтам із симптомами абстиненції, при виявленні опіатів у сечі, пробу можна повторити через 24 год; збільшують дозу поступово; можна розпочинати з прийому дорослим 20 мг антаксону і тримати пацієнта під наглядом 1 год, за відсутності ознак абстиненції можна дати решту (30 мг) добової дози; підтримуюча терапія: після того, як пацієнт пройшов фазу введення у курс лікування доза 50 мг кожні 24 год буде достатньою, щоб блокувати дію опіатів, введених парентерально; можна використати і гнучкіші схеми лікування: 100 мг антаксону призначають кожні 2 дні або 150 мг кожні 3 дні, 100 мг антаксону призначають у понеділок, 100 мг – у вівторок і 150 мг – у п'ятницю; ця схема зручна для пацієнтів, які наважилися перебувати у стані, вільному від опіатів, тривалий час; тривалість курсу лікування – 3 - 6 місяців. Для лікування алкоголізму антаксон використовується у середній добовій дозі 50 мг кожні 24 год або призначається перед прийомом алкоголю, мінімальна тривалість курсу лікування – 3 місяці.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: порушення сну, стан тривоги, підвищена нервова збудливість, болісні судоми, нудота, блювання, слабкість, суглобовий, м'язовий, головний біль, зниження апетиту, пронос, запор, стан прострації, роздратованість, запаморочення, шкірні висипання, уповільнена еякуляція, зменшення статевої потенції, відчуття ознобу; дихальна система - гіперемія судин носової порожнини, свербіж, ринорея, чхання, сухість у горлі, підвищене сльозовиділення, синусит, утруднене дихання, трахеофонія, кашель, задишка; серцево-судинна система - носова кровотеча, флебіт, набряк, підвищення АТ, неспецифічні зміни кардіограми, тахікардія; ШКТ - метеоризм, геморой, виразка; сечостатева система - прискорене або порушене сечовипускання, підвищене або знижене лібідо; шкірні покриви - підвищена секреторна діяльність сальних залоз, епідермофітія ступнів, зміни шкіри, які відповідають I стадії відмороження, алопеція; психічний стан - депресія, паранойя, стомлюваність, сплутаність свідомості, дезорієнтація у часі і просторі, галюцинації, нічні кошмари; зорова і слухова системи: зниження гостроти зору, біль і відчуття печіння в очах, світлобоязнь, болісні "забиті вуха", шум у вухах; загальне - підвищений апетит, втрата або збільшення маси тіла, патологічне позіхання, сонливість, стан пропасниці, сухість у роті, біль у паховій ділянці, збільшені лімфатичні вузли, відчуття жару у кінцівках, відчуття раптового припливу крові до обличчя; лабораторні аналізи - підвищення рівня печінкових трансаміназ, лімфоцитом; лікарська залежність - повний антагоніст опіатів; він не спричиняє толерантності, фізичної або психічної залежності.

Протипоказання до застосування ЛЗ: хворим, які приймають анагететики групи морфіну (опіати); с-м абстиненції; хворим, які не пройшли провокаційну пробу з налоксонем; позитивний результат аналізу сечі на наявність опіатів; гіперчутливість до ант аксону; г. гепатит, печінкова недостатність; не встановлена безпечність застосування антаксону у дітей, молодше 18 років, у жінок під час вагітності і в період лактації.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 10 мг, по 50 мг; р-н для перорального застосування по 20 мл (50 мг) у фл., по 20 мл (100 мг) у фл; табл., вкриті плівковою оболонкою, по 50 мг; порошок або кристали (субстанція) у пакетах подвійних з плівки поліетиленової

Торгова назва:

I. Наксон, ВАТ "Київмедпрепарат"	□ □ □
II. Антаксон, "Zambon Group S.p.A.", Італія	□ □ □
Налтрекс®, "Genom Biotech Pvt.Ltd.", Індія	□ □ □
Налтрексону гідрохлорид (ВАТ "Київмедпрепарат", Україна, м. Київ), "Sun Pharmaceutical Industries Ltd", Індія	н/д
Налтрексин, "Rusan Pharma Ltd" для "Orpha Devel handels-und Vertriebs GmbH", Індія /Австрія	□ □ □

∴ Ф0В7 **Ондансетрон (Ondansetron)*** (також див. п.3.3. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби», п.19.6. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)

Показання для застосування ЛЗ: нудота, блювання, що спричинені цитотоксичною хіміотерапією та променевою терапією; профілактика та лікування післяопераційних нудоти і блювання.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для профілактики післяопераційних нудоти і блювання рекомендована доза - 4 мг у вигляді одноразової в/м або повільної в/в ін'єкції під час введення в наркоз; для лікування післяопераційних нудоти і блювання рекомендована разова доза - 4 мг у вигляді в/м або повільної в/в ін'єкції; діти та підлітки (віком від 1 міс. до 17 років): для профілактики і лікування післяопераційних нудоти і блювання у дітей, які оперуються під загальною анестезією, можна вводити у дозі 0,1 мг/кг маси тіла (максимально - до 4 мг) шляхом повільної в/в ін'єкції до, під час, після введення в наркоз або після операції.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: імунна система - реакції гіперчутливості негайного типу, аж до анафілаксії; ЦНС - головний біль, судоми, рухові порушення, включаючи екстрапірамідні реакції, запаморочення під час швидкого в/в введення препарату; органи зору - скороминущі помутніння в очах, під час в/в введення, мінуща сліпота, під час в/в застосуванні (вона минає протягом 20 хв); серце: аритмії, біль у ділянці серця, брадикардія; судини: відчуття тепла, припливу крові, гіпотензія, дихальна система та органи грудної порожнини - гикавка; ШКТ - запор; гепатобіліарна система - безсимптомне підвищення показників функції печінки.

∴ Ф0В7 **Ціанамід (Cianamid)**

Фармакотерапевтична група: N07BB - засіб, що застосовується при алкогольній залежності.

Основна фармакотерапевтична дія: сенсibiliзаційна дія на алкоголь; дія ціанаміду заснована на блокаді ферментної біотрансформації етилового спирту, призводить до підвищення концентрації метаболіту етилового спирту – ацетальдегіду, який спричинює негативні відчуття (приплив крові до обличчя, нудоту, тахікардію, задишку та ін.), які роблять надзвичайно неприємним вживання алкоголю після прийому препарату, що зумовлює умовнорефлекторну відразу до смаку та запаху алкоголю; сенсibiliзаційна дія ціанаміду на алкоголь виявляється раніше (приблизно через 45-60 хв) та продовжується менше (близько 12 год), ніж дія дисульфіраму; на відміну від дисульфіраму ціанамід не має гіпотонічного ефекту.

Показання для застосування ЛЗ: для лікування хворих на хр. алкоголізм та для профілактики рецидивів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовують внутрішньо, по 36-75 мг (по 12-25 крап. 2 р/добу з інтервалом 12 год) за індивідуальною схемою.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: втома, сонливість, шкірний висип, шум у вухах, транзиторний лейкоцитоз.

Протипоказання до застосування ЛЗ: тяжкі серцеві захворювання, легенева, печінкова або ниркова недостатність, вагітність, лактація, гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: краплі для внутрішнього застосування, 60 мг/мл по 15 мл в амп.

Торгова назва:

II. Колме, "IPSEN PHARMA, S.A.", Іспанія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Гліцин (Glycine)** *, **

Фармакотерапевтична група: N07X X10 - засоби, що діють на нервову систему.

Основна фармакотерапевтична дія: нейромедіатор гальмівного типу дії, регулятор метаболічних процесів у ЦНС; являє собою заміну амінокислоту (природний метаболіт), зменшує психоемоційне напруження, підвищує розумову працездатність; виявляє нейропротекторну, антистресову, седативну дію, поліпшує метаболізм мозку, нормалізує сон; сприяє знешкодженню токсичних продуктів окислення етилового спирту, зменшує абстинентний с-м, знижує патологічний потяг до алкоголю; не спричинює привикання; легко проникає у більшість біологічних рідин і тканин організму, у тому числі у головний мозок; швидко руйнується у печінці гліцинооксидазою до води та вуглекислого газу. Накопичення гліцину в тканинах не відбувається.

Показання для застосування ЛЗ: лікування астеничних станів, вегето-судинних дистоній, для підвищення розумової працездатності (як засіб, що покращує розумові процеси та здатність сприймати і запам'ятовувати інформацію), психоемоційне напруження, підвищена дратівливість, депресивні стани, для нормалізації сну, як засіб, що послаблює потяг до алкоголю, зменшує явища абстиненції; при різних функціональних та органічних захворюваннях ЦНС (порушення мозкового кровообігу, інфекційні захворювання нервової системи, наслідки перенесених ЧМТ, перинатальні та інші форми енцефалопатій, в тому числі алкогольного генезу).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовують сублінгвально і утримують в роті до повного розчинення табл.; дітям, підліткам, дорослим при затримці розумового розвитку, психоемоційному напруженні, зниженні розумової працездатності, пам'яті, уваги, при девіантних формах поведінки - по 1 табл. (0,1 г) 2-3 р/добу протягом 15-30 днів; добова доза - 0,3 г; сублінгвальне застосування препарату спричинює утруднення при застосуванні його для лікування дітей до 3 років; дітям старше 3 років з підвищеною збудливістю, емоційною лабільністю та порушенням сну призначають по 0,1 г (1 табл.) 2-3 р/добу, курс лікування - 7-14 днів; за необхідності курс лікування повторюють; дорослим при астено-невротичному с-мі препарат призначають по 2 таб. 3 р/добу протягом 20-30 днів; при порушеннях сну призначають по 0,05-0,1 г (1/2-1 табл.) за 20 хв до сну; у період г. алкогольного сп'яніння, при проявах агресивності та психічного збудження з одночасним потягом до алкоголю призначають по 0,1 г (1 табл.) одноразово, за необхідності призначають повторно, з інтервалом 15-20 хв; при хр. алкоголізмі для усунення запоя спочатку призначають 1 табл. (0,1 г), через 20 хв - другу, через 60 хв - третю, потім - по 1 табл. 3-4 рази протягом 1 доби; загальна добова доза не повинна перебільшувати 0,6-0,7 г; при абстинентному с-мі препарат призначають по 1 табл. 2 р/добу протягом 5-7 днів; надалі, протягом 6-15 днів - по 1 табл. вранці; курсова доза дорівнює 2,8-4,2 г; у разі необхідності курси лікування повторюють 4-6 разів на рік.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: непереносимість препарату, артеріальна гіпотензія.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,1 г, табл. сублінгвальні по 0,1 г

Торгова назва:

I. Гліцисед®, ВАР "Київмедпрепарат"

□

II. Гліцин, ВАР "Мосхімфармпрепарати" ім. М.О. Семашко, Російська Федерація

□

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Дисульфірам + аденін + нікотинамід (Disulfiram + adenine + nicotinamide)**

II. Лідевін, табл.; 1 табл. містить дисульфіраму - 500.0 мг, аденіну (вітамін В4) - 0.5 мг, нікотинамід (вітамін В3) - 0.3 мг виробництва "Laboratoire de Developpement Pharmaceutique (LDP)", Франція □ □

∴ Ф0В7 **L-треонін + піридоксин (L-treonine + pyridoxine) ****

II. Біотредин, табл. сублінгвальні; 1 табл. містить L-треоніну 100 мг, піридоксину гідрохлориду 5 мг; виробництва ТОВ МНБК "Біотики", Російська Федерація □

∴ Ф0В7 **Глюкоза + кислота амінооцтова + натрію форміат (Glucosa + aminoacetic acid + sodium formiate)**

I. Медихронал®-Дарниця, гранули; пакет № 1 містить глюкози - 17.5 г; пакет № 2 містить кислоти амінооцтової - 7.0 г, натрію форміату - 3.5 г виробництва ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця" □ □ □

5.2.3.3 При опіоїдній залежності

∴ Ф0В7 **Клонідин (Clonidine) *** (див. п.2.6.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Налтрексон (Naltrexon) *** (див.п.5.2.3.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

5.2.3.3.1 Препарати для замісної підтримувальної терапії

∴ Ф0В7 **Бупренорфін (Buprenorphine) *** (також див. розділ п.10.3.3. «Анастезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

Показання для застосування ЛЗ: лікування опіоїдної залежності.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають тільки в спеціальних центрах та клініках для лікування хворих під наглядом лікаря; препарат застосовується сублінгвально і утримується в ротовій порожнині до повного розчинення табл.; табл. слід прийняти при виникненні у пацієнта об'єктивних симптомів абстиненції або протягом щонайменше 6 год після останнього застосування опіоїдів; для лікування опіоїдної залежності рекомендована початкова добова доза становить 4 – 8 мг, яка в подальшому титрується залежно від стану пацієнта до 2 - 4 мг/добу; інтервал між застосуванням препарату становить 6 - 8 год; МДД - 32 мг.

∴ Ф0В7 **Метадон (Methadone)**

Фармакотерапевтична група: N07BC02 - засоби, що застосовуються при опіатній залежності

Основна фармакотерапевтична дія: діє, головним чином, на ЦНС та органи із гладкими м'язами; основне терапевтичне застосування метадону – аналгезія, детоксикація або підтримуюча терапія при опіатній залежності; му-агоніст, синтетичний опіатний аналгетик зі складною дією, подібною до дії морфіну; абстинентний с-м у випадку застосування метадону, хоча і є якісно подібним такому для морфіну, проте відрізняється повільнішим розвитком, більш тривалим перебігом і менш тяжкими симптомами; деякі дані вказують на те, що метадон діє як антагоніст на рецептор N-метил-D-аспартату (NMDA), однак участь NMDA-рецепторів у терапевтичній ефективності метадону не відома.

Показання для застосування ЛЗ: детоксикація при лікуванні опіатної залежності (героїн або інші морфіноподібні наркотики); підтримуюче лікування опіатної залежності (героїн та інші морфіноподібні наркотики) в комбінації з відповідними соціальними та медичними заходами; р-н для ін'єкцій застосовується як наркотичний аналгетик при вираженому больовому с-мі (як правило, в якості аналгетика, метадон не призначають хворим, які не приймали опіатних препаратів).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: внутрішньо у вигляді суспензії, попередньо розчинивши призначену дозу приблизно в 120 мл води або в апельсиновому соку, або іншому кислому фруктовому напої; детоксикація та підтримуюче лікування при опіатній залежності: індукція/початкове дозування – у результаті розламування таблетки навіпіл отримують дві дози по 20 мг, на чотири частини - чотири дози по 10 мг, потрібно контролювати приймання початкової дози для того, щоб виявити можливу седативну дію, інтоксикацію чи симптоми відміни у пацієнта; для послаблення симптомів відміни достатньою буде разова доза 20 - 30 мг мета дону; початкова доза не повинна перевищувати 30 мг; якщо у той же день необхідно провести корекцію дози, пацієнт повинен зачекати 2 - 4 год до наступного підвищення, коли буде досягнутий піковий рівень; якщо симптоми відміни не пригнічені або з'явилися знову, можна прийняти додатково 5 - 10 мг мета дону; оскільки таблетку препарату можна розділити лише на чотири частини по 10 мг, то пацієнтам за такого стану потрібно застосовувати інший препарат з відповідним дозуванням; МДД у перший день лікування - 40 мг; корекцію дози у перший тиждень лікування слід проводити з огляду на результати контролю симптомів відміни у піку активності засобу (тобто на 2 - 4 год після приймання); корекцію дози слід проводити з обережністю; на початку лікування може статись летальний випадок через ефекти кумуляції у перші декілька днів лікування; початкові дози слід знизити для пацієнтів із очікувано зниженою толерантністю на початку лікування; зниження толерантності можна очікувати у будь-якого пацієнта, який не приймав опіоїди більше ніж 5 днів; для пацієнтів, які віддають перевагу короткому курсу стабілізації, після якого триває період відміни під медичним наглядом, як правило, рекомендується титрувати дозу до загальної добової близько 40 мг для досягнення адекватного рівня стабілізації ;через 2 - 3 дні дозу метадону необхідно поступово знизити; швидкість зниження дози метадону слід визначати для кожного пацієнта окремо; дозу метадону можна зменшувати, виходячи із добової, з інтервалом у 2 дні; але нова доза повинна бути достатньою для запобігання розвитку симптомів відміни; госпіталізовані пацієнти нормально переносять зниження загальної добової дози на 20%; у хворих, які лікуються амбулаторно, доза може знижуватися повільніше; при проведенні підтримуючого лікування препарат слід титрувати до дози, при якій опіоїдні симптоми не проявляються протягом 24 год, знижується потреба у наркотику, блокуються або послаблюються ейфоричні

ефекти опіоїдів за умови самовведення, а також, коли пацієнт не чутливий до седативної дії метадону. Частіше клінічна стабільність досягається при дозах від 80 до 120 мг/добу; для відміни під медичним наглядом після періоду підтримуючого лікування Існують суттєві відмінності у схемі зменшення дози метадону у пацієнтів, які обрали відміну лікування метадоном під медичним наглядом; знижувати дозу слід менше ніж на 10 % від встановленої переносимої або підтримуючої дози, і, що знижувати дозу потрібно через 10 - 14 днів; р-н метадону застосовують перорально; детоксикацію із застосуванням метадону проводять з поступовим зменшенням дози не більше 180 дні; звичайна доза, що складає для дорослих 15-40 мг перорально 1 р/добу, є достатньою для купірування симптомів відміни; залежно від реакції хворого, доза знижується з інтервалом в один або два дні; при застосуванні метадону з метою купірування виражених ознак с-му відміни, рекомендовані схеми прийому можуть варіювати залежно від клінічного стану хворого; початкова доза становить 15-20 мг для дорослих, що досить для пригнічення с-му відміни; якщо ж цього недостатньо для пригнічення с-му відміни, доза може бути збільшена; якщо в хворого є фізична залежність від високих доз, може знадобитися перевищення цього рівня; для дорослих доза в 40 мг/добу (в один прийом або розділена на кілька прийомів), як правило, є адекватною стабілізуючою дозою; стабілізація може тривати 2-3 дні, після чого дозу поступово знижують; величина, на яку зменшується доза, підбирається індивідуально для кожного хворого; залежно від реакції хворого доза знижується з інтервалом в один чи два дні аналогічно до таблетованих форм; якщо метадон застосовується для лікування героїнової залежності більш 180 днів, таке лікування зветься підтримуючою терапією, не зважаючи на те, що кінцевою метою лікування є повне вилікування від наркотичної залежності; підтримуюча терапія спрямована на зняття пригнічення дихання або інших ефектів г. інтоксикації; початкова доза підбирається індивідуально, залежно від ступеня толерантності хворого до опіатів; якщо дорослий хворий приймав значні дози героїну аж до дня потрапляння у лікувальний заклад, початкова доза йому/їй може становити 20 мг та через 4 або 8 год ще 20 мг або 40 мг одноразово; якщо ж до початку лікування ступінь толерантності до опіатів невелика, початкова доза може бути вповнину менша; при виникненні будь-яких сумнівів початкову дозу краще зменшити; хворий повинний знаходитися під спостереженням, і з появою симптомів абстиненції хворому можна дати ще 10 мг препарату; згодом доза повинна підбиратися індивідуально в межах до 80мг/добу з урахуванням переносимості та потреби; у більшості випадків для дорослих достатньою є доза нижче 80 мг/добу; МДД для дорослих - 120 мг/добу; для вагітних жінок з опіатною залежністю підтримуючі дози метадону повинні бути щонайнижчими, котрі запобігають розвитку с-му відміни (як правило, нижче 80 мг/добу); на пізніших термінах може знадобитись підвищення дози на 10-20 мг або дозу поділяють на два прийоми; в якості анальгетика, метадон не призначають хворим, які не приймали інших опіатних препаратів; дозу необхідно ретельно підбирати залежно від вираженості больових відчуттів та реакції хворого на препара; протягом перших 3-5 днів роблять добір ефективної знеболюючої дози (2,5-10 мг через кожні 4 год перорально), яку підтримують далі; при цьому підбрану ефективну добову дозу поділяють на 2-3 прийоми на добу; хворим літнього віку підбрану ефективну знеболюючу дозу зазвичай застосовують раз на добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: відміна героїну - типові симптоми відміни, які слід відрізнити від побічних ефектів, спричинених метадоном, при різкій відмові від героїну або інших опіоїдів - слюзотеча, ринорея, чхання, позіхання, надмірне потіння, шанкроподібні прояви, гарячка, що супроводжується припливами, втомлюваність, збудження, слабкість, депресія, поширені папули, тремор, тахікардія, абдомінальні коліки, тупий біль у тілі, мимовільні судомні рухи і тремтіння, анорексія, нудота, блювання, діарея, кишкові спазми і зниження маси тіла; при швидкому титруванні - пригнічення дихання, артеріальна гіпотензія, зупинка дихання, шок, зупинка серця і смерть, слабкість, запаморочення, нудота, блювання, потіння (більш виражені в пацієнтів, які знаходяться на амбулаторному лікуванні і у тих, хто не переносить г. біль); загальні - астенія (слабкість), набряки, головний біль; серцево-судинна система - аритмія, бігемінія, брадикардія, кардіоміопатія, аномалії ЕКГ, екстрасистолія, серцева недостатність, артеріальна гіпотензія, прискорене серцебиття, флебіт, пролонгація інтервалу QT, синкопе, інверсія зубця Т, тахікардія, двоспрямована пірует-тахікардія, фібриляція шлуночків, шлуночкова тахікардія; ШКТ - біль у животі, анорексія, спазми жовчних шляхів, запор, сухість у роті, глосит; кровоотворна система - у наркоманів з хр. гепатитом описана оборотна тромбоцитопенія; метаболізм – гіпокаліємія, гіпомангнієземія, збільшення ваги тіла; ЦНС - збудженість, дезорієнтація у просторі, дисфорія, ейфорія, безсоння, епілептичні напади, галюцинації, зорові порушення; система дихання – набряк легень, пригнічення дихання; шкіра - кропив'янка, висипи на шкірі, геморагічна кропив'янка; сечостатева система – аменорея, зниження лібідо та/або потенції, затримка сечовиділення; побічні ефекти зазвичай поступово зникають за декілька тижнів, однак запор і посилене потіння спостерігатися довше.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до метадону гідрохлориду або до будь-якого іншого інгредієнта препарату; дихальна недостатність (за відсутності устаткування для реанімації), г. БА; гіперкапнія; наявність або підозра на кишкову непрохідність.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 1 мг, по 5 мг, по 10 мг, по 40 мг, р-н для перорального застосування, 1 мг/мл по 250 мл у фл.

Торгова назва:

Il. Метадікт®, "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина	н/д
Метадоз, "Mallinckrodt Inc", США	н/д
Метадол, "Pharmascience Inc.", Канада	н/д
Метадону гідрохлорид, "Mallinckrodt Inc", США	н/д
Метадону гідрохлорид молтені, "L. Molteni & C. dei Fratelli Alitti Societa di Esercizio S.p.A.", Італія	н/д

∴ Ф0В7 **Гідроморфон (Hydromorphone)**

Фармакотерапевтична група: N02AA03 - засоби, що діють на нервову систему. Анальгетики. Опіоїди.

Основна фармакотерапевтична дія: знеболення; напівсинтетичне похідне морфіну, що спричиняє фармакологічні ефекти, головним чином, у ЦНС та гладких м'язях, включаючи ШКТ; ці ефекти спричиняються та опосередковуються через зв'язування зі специфічними опіоїдними рецепторами; проявляє, в основному, властивості агоніста μ-рецепторів і незначну подібність до κ-рецепторів; знеболювання забезпечується зв'язуванням гідроморфону з μ-рецепторами у ЦНС; при внутрішньому прийманні значно активніший, ніж

морфін; пригнічення дихання є наслідком прямої дії препарату на дихальний центр; опіоїди можуть спричинити нудоту і блювання шляхом прямої стимуляції хеморецепторів у задньому відділі довгастого мозку.

Показання для застосування ЛЗ: больовий с-м сильної інтенсивності.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозування залежить від характеру болю та стану пацієнта; рекомендується починати застосування препарату з мінімальної дози і потім підвищувати до досягнення адекватного рівня знеболення; на початку лікування, як і при застосуванні інших сильних опіоїдних засобів, слід розглянути можливість відповідної профілактики побічних ефектів (наприклад, запору); для пацієнтів, які нерегулярно застосовують опіоїди, початкова доза не повинна перевищувати 8 мг кожні 24 год; оскільки при застосуванні препаратів із контрольованим вивільненням активної речовини для досягнення адекватного рівня знеболення потребується більше часу, можна починати терапію препаратами у звичайній лікарській формі (гідроморфон або морфін), а потім перейти на відповідну добову дозу таблетованої форми препарату (через перахунок доз при переході з одного типу препаратів на інший; початкова доза для пацієнтів, які регулярно застосовують опіоїди, розраховується, виходячи з попередньої добової дози і коефіцієнта перерахунку; для інших (крім морфіну) опіоїдів спочатку розраховують еквівалентну добову дозу морфіну, а потім еквівалентну добову дозу таблетованого препарату, враховуючи коефіцієнти з вищенаведеної таблиці; дозу препарату слід закруглювати до найближчої, кратної 8 мг; перед початком застосування препарату слід відмінити всі інші опіоїдні анальгетики; препарат можна застосовувати разом зі звичайними дозами неопіоїдних анальгетиків або зі знеболювальними засобами; усім пацієнтам із хр. болем разом із гідроморфоном (1 р/добу) можна призначати додатковий ЛЗ для тимчасового зняття болю у вигляді препаратів з негайним вивільненням діючої речовини; після початку застосування гідроморфону може бути потрібна корекція дози для досягнення оптимального балансу між рівнем знеболення і побічними ефектами опіоїдів; якщо біль посилюється або знеболення не достатньо, може знадобитися поступове підвищення дози, дозу слід змінювати не частіше ніж через день; за необхідності добову дозу препарату можна підвищувати на 25 - 100 % від поточної; після стабілізації стану хворого при певній дозі препарату застосування цієї дози можна продовжувати стільки часу, скільки потрібне знеболення; періодично слід переглядати потребу в цілодобовому знеболенні; пацієнтам літнього віку слід починати застосування препарату з обережністю і з меншої початкової дози; у хворих з печінковою недостатністю середньої тяжкості (7 - 9 балів за шкалою Чайлд-П'ю) $C_{\text{макс}}$ приблизно в 4 рази вища, ніж у здорових людей, але $T_{1/2}$ не змінюється; у хворих з нирковою недостатністю середньої тяжкості (кліренс креатиніну – 40 - 60 мл/хв) рівень гідроморфону був приблизно у 2 рази вищий, ніж у людей з нормальною функцією нирок, але $T_{1/2}$ не змінюється; у хворих з тяжкою нирковою недостатністю (кліренс креатиніну < 30 мл/хв) рівень гідроморфону приблизно в 4 рази вищий, ніж у людей з нормальною функцією нирок, а $T_{1/2}$ у 3 рази більший; лікування хворих з печінковою недостатністю середньої тяжкості або з нирковою недостатністю слід починати при низькій дозі і під наглядом лікаря; при тяжкій нирковій недостатності також слід розглянути можливість збільшення інтервалу між дозами за такими хворими слід спостерігати для виявлення побічних ефектів опіоїдів також при проведенні підтримуючої терапії; у хворих, які мають залежність від опіоїдів і щодня приймають гідроморфон, різка відміна препарату може призвести до розвитку с-му відміни; за необхідності припинення застосування препарату дозу препарату слід знижувати на 50 % кожні 2 дні до досягнення найменшої дози, і після цього лікування можна безпечно припинити; при появі симптомів відміни дозу слід трохи збільшити до зникнення ознак і симптомів відміни опіоїдів, після такого зниження дози препарату слід відновити з більш тривалими інтервалами між зниженнями або з переходом на еквівалентну анальгетичну дозу іншого опіоїду для продовження зниження дози.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: запор, нудота і блювання; метаболізм і порушення травлення - анорексія, посилення апетиту; психічні розлади - безсоння, сплутаність свідомості, нічні жахи, депресія, емоційні розлади, нервозність, зниження лібідо, параноя, агресивність, плаксивість, млявість, толерантність до опіоїдів, дисфорія, ейфорія, галюцинації, залежність, неспокій, збудження; нервова система - порушення пам'яті, дизартрія, запаморочення, сонливість, тремор або мимовільне скорочення м'язів/міоклонус, порушення рухів, парестезії, гіперестезія, дискінезія, синкопе, головний біль, судоми; орган зору - помутніння зору, диплопія, сухість очей, звуження зіниць; орган слуху - вертиго, шум у вухах; серцево-судинна система - артеріальна гіпотензія, припливи крові, тахікардія, брадикардія, прискорене серцебиття; органи дихання, грудної клітки і середостіння - задишка, респіраторний дистрес, пригнічення дихання, бронхоспазм; ШКТ - сухість у роті, діарея, запор, нудота, блювання, порушення моторики шлунково-кишкового тракту, біль у животі, диспепсія, метеоризм, здуття живота, геморої, підвищення печінкових ферментів, паралітична непрохідність кишечника, жовчні колики; шкіра і підшкірні тканини - підвищена пітливість, свербіж, висипи. екзема, еритема, кропив'янка, почервоніння обличчя; м'язи, кістки і сполучна тканина - м'язові спазми, артралгія, біль у кінцівках, міальгія; нирки і сечовивідні шляхи – затримка сечі, нетримання сечі. дизурія, патологічне забарвлення сечі (хроматурія), полакіурія, специфічний запах сечі, утруднене сечовипускання; репродуктивні органи і молочні залози - порушення ерекції, імпотенція; загальний стан – астенія, набряк, гарячка, с-м відміни опіатів, озноб, нездужання, гіпертермія, відчуття дискомфорту у грудній клітці, ускладнення при ходьбі, грипоподібний с-м, зниження температури тіла; лабораторні показники - зниження маси тіла, збільшення ЧСС, АГ, дихальна недостатність, делірій, аменорея та зниження рівня тестостерону.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до гідроморфону або до будь-якого з компонентів препарату; хірургічні втручання та/або захворювання, що можуть спричинити звуження ШКТ; «сліпі петлі» або кишкова непрохідність; г. абдомінальний біль нез'ясованої етіології; БА; зниження функції печінки, дихальна недостатність, одночасне лікування інгібіторами MAO протягом 14 днів, одночасне лікування з бупренорфіном, налбуфіном або пентазоцином, кома; період вагітності, знеболення переймів і пологів, годування груддю; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл. пролонгованої дії по 8 мг, по 16 мг, по 32 мг.

Торгова назва:

II. Журніста, ALZA Corporation; "Ortho-McNeil Pharmaceutical Inc." для "Janssen Pharmaceutica N.V.", н/д

5.2.4. Психоаналептики

5.2.4.1. Антидепресанти

.:Ф0В7 **Агомелатин (Agomelatine)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.:Ф0В7 **Венлафаксин (Venlafaxine)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.:Ф0В7 **Гіперіцин (Hypericine)****

Фармакотерапевтична група: N05CM50 - снодійні і седативні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: чинить тонізуючу дію на психофізичні процеси при одночасному поліпшенні якості сну; поліпшує настрій, допомагає при апатії та зниженні активності, які супроводжуються такими симптомами, як відчуття пригніченості, безпорадності, виснаженості, порушенні апетиту; особливо ефективний при тривалих станах знесилення (астенії).

Показання для застосування ЛЗ: пригнічений настрій, відчуття хр. втоми, емоційної виснаженості, знесилення; зниження працездатності; емоційні та психовегетативні розлади (пригнічений настрій, хр. втома, емоційна виснаженість, відчуття знесилення, зниження працездатності); психоемоційні порушення у період менопаузи (дратівливість, нервовість, втома); сезонні психоемоційні розлади, пов'язані зі змінами світового дня та атмосферного тиску (поганий настрій і самопочуття, втрата життєвої енергії).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослі та підлітки старше 12 років приймають по 1 капс. (425 мг) 1 р/добу, регулярно в один і той самий час; за необхідності доза може бути збільшена до 2 капс./добу, по 1 капс. вранці та ввечері; найбільший ефект препарату досягається при регулярному застосуванні протягом декількох тижнів; терапевтична дія проявляється через 10 – 14 днів після початку застосування; якщо через 4 – 6 тижнів після початку лікування поліпшення стану не спостерігається, слід припинити застосування препарату та проконсультуватися з лікарем; дорослим рекомендовано по 1 табл.(60 мг) 3 р/добу; дітям від 6 до 12 років рекомендовано по 1 або максимально 2 табл. (доцільність застосування препарату у дітей від 6 до 12 років вирішує лікар; стабільний терапевтичний ефект розвивається при регулярному прийомі табл..протягом декількох тижнів або місяців; якщо протягом 4 - 6 тижнів лікування поліпшення не відмічається, препарат слід відмінити.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: шлунково-кишкові розлади, шкірні АР (почервоніння, свербіж), втомлюваність або неспокій; сплутаність свідомості та сухість у роті; у людей з гіперчутливістю до сонячного світла прийом сонячних ванн може призвести до опіків; у пацієнтів з біполярною депресією існує ризик розвитку маніакального стану.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату; тяжкі депресії, котрі супроводжуються суїцидальними думками; одночасне застосування: індивіру або інших антиретровірусних препаратів; циклоспорину, дигоксину, теофіліну, іринотекану, такролімусу, симвастатину, фексофенадину, трициклічних антидепресантів (амітриптилін, нортриптилін), протиепілептичних засобів (карбамазепін, фенобарбітал, фенітоїн), селективних інгібіторів зворотного нейронального захоплення серотоніну (циталопрам, флувоксамін, сертралін, пароксетин), а також триптанів (суматриптан, наратриптан, золмітриптан); препаратів для зниження згортання крові (варфарин та інші антикоагулянти – похідні кумарину); капс. - дитячий вік до 12 років, табл. - діти до 6 років.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 425 мг; драже, табл.. вкриті оболонкою по 300 мг; табл., вкриті плівковою оболонкою, по 60 мг.

Торгова назва:

Il. Геларіум® гіперікум, Bionorica AG, Німеччина

□

Гербіон® гіперікум, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія

н/д

Деприм, Деприм форте, "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія

□

н/д

Деприм® форте, "Lek Pharmaceutical Company d.d." підприємство компанії "Sandoz"; "Wiewelhove GmbH" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d", Словенія/Німеччина/Словенія

□ □

Нейроплант, "Dr.Willmar Schwabe GmbH & Co", Німеччина

□ □

.:Ф0В7 **Есциталопрам (Escitalopram)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.:Ф0В7 **Кломіпрамін (Clomipramine)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.:Ф0В7 **Мапротилін (Maprotiline)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.:Ф0В7 **Міансерин (Mianserin)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.:Ф0В7 **Міртазапін (Mirtazapine)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.:Ф0В7 **Пароксетин (Paroxetine)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

- ∴ Ф0В7 **Сертралін (Sertraline)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Тіанептін (Tianeptine)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Циталопрам (Citalopram)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

5.2.4.2 Психостимулятори та ноотропні засоби

- ∴ Ф0В7 **Кислота гопантенова (Hopatenic acid)** (див.п.5.1.7. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Вінпроцетин (Vinprocetin)*, **** (див.п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Пірацетам (Piracetam)*, **** (див.п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Піритинол (Pyritinol)** (див.п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Гінкго білоба (Ginkgo biloba)**** (див. п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Пірацетам + цинаризин (Piracetam + cinnarizine)** (див.п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

5.2.5. Протиепілептичні засоби

- ∴ Ф0В7 **Бензобарбітал (Benzobarbital)*** (див. п.6.1.28.розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid)*** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)*** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Клоназепам (Clonazepam)*** (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Ламотриджин (Lamotrigine)*** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Топірамат (Topiramate)*** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Фенобарбітал (Phenobarbital)*** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

5.2.6. Антипаркінсонічні засоби

- ∴ Ф0В7 **Біперіден (Biperiden)*** (див.п.5.1.5. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Тригексифенідил (Trihexyphenidyl)*** (див. п.6.3.1.2. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

5.2.7. Антидоти

- ∴ Ф0В7 **Калію перманганат (Potassium permanganate)*, ****

Фармакотерапевтична група: V03AB18 - антисептичний, антимікробний засіб.

Основна фармакотерапевтична дія: антисептична, антидотна при отруєннях фосфором, опіоїдами, алкалоїдами, синільною кислотою, хініном; сильний окислювач; у присутності органічних речовин, що легко окислюються (компоненти тканин, гнійні виділення), легко відщеплює кисень і перетворюється у діоксид марганцю, який в залежності від концентрації р-ну виявляє в'язучу, подразливу, припікальну дію; кисень, що вивільнився, зумовлює протимікробний і дезодораційний вплив.

Показання для застосування ЛЗ: інфіковані рани, опіки, виразки, дерматомікози, вагініт, уретрит, цистит, баланопостит, фарингіт, ларингіт, тонзиліт; отруєння опіоїдами, алкалоїдами, нікотинном, синільною кислотою, хініном; при потрапленні аніліну на шкіру, при ураженнях очей отруйними комахами; окислення ціанідів у присутності калію перманганату спостерігається лише у лужному середовищі.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для промивання шлунку, полоскання застосовують 0,01%-0,02%-0,1% р-ни; при отруєннях – промивання шлунку 0,01-0,1% р-ном.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: у р-нах високої концентрації може спричинити подразнення тканин, при підвищеній чутливості тканини – опік при потрапленні внутрішньо у людей зі зниженою кислотністю шлункового соку спричиняє гемотоксичну дію (метгемоглобінемія).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: порошок.

Торгова назва:

I. Калію перманганат, Київське ОДКП "Фармацевтична фабрика"	н/д
Калію перманганат, ЗАТ "Фармацевтична фабрика "Віола"	н/д
Калію перманганат, Комунальне підприємство "Луганська обласна "Фармація", Фармацевтична фабрика	н/д
Калію перманганат, ТОВ "Исток Плюс"	н/д
Калію перманганат, ВАТ "Львівська фармацевтична фабрика"	н/д

∴ Ф0В7 **Налоксон (Naloxone) ***

Фармакотерапевтична група: V03AB15 - антидоти.

Основна фармакотерапевтична дія: конкурентний антагоніст опіатних m,κ,s-рецепторів, який дещо слабше блокує також δ,ε-рецептори, найбільшу спорідненість має з m-рецепторами, єдиний представник групи так званих "чистих антагоністів опіатних рецепторів", завдяки сильній спорідненості з цими рецепторами він витісняє наркотичні засоби з місць зв'язування, ліквідує таким чином симптоми передозування опіоїдами.

Показання для застосування ЛЗ: отруєння, диференційний діагноз отруєнь опіоїдними засобами; абсолютне і відносне передозування опіоїдного засобу; ліквідація небажаних симптомів після спинномозкового введення морфіноподібних опіоїдних засобів; усунення дії опіоїдних сполук під час загальної анестезії, якщо цього потребують особливі обставини; усунення пригнічення дихання у новонароджених внаслідок введення опіоїдного засобу породілі.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: доза і шлях введення залежать від стану хворого, виду і кількості опіоїдного засобу, що викликало отруєння; при отруєнні опіоїдними засобами дорослим спочатку в/в, в/м або п/ш вводять 0,4 мг; у разі необхідності дозу можна повторювати через кожні 3 – 5 хв., до моменту приведення хворого до свідомості і відновлення рівномірного дихання; якщо після введення 10 мг препарату не настане хоча б тимчасове поліпшення дихання і відновлення свідомості, діагноз передозування опіоїдним засобом є сумнівним; вводити в/в дуже повільно (протягом 2-3 хв.); у дітей початкова доза становить 0,005 – 0,01 мг/кг маси тіла в/в, в/м або п/ш; у випадку необхідності, ін'єкції можна повторювати; виведення із анестезії, що викликана опіоїдними засобами у дорослих – в/в вводять 0,1-0,2 мг (1,5-3 мкг/кг маси тіла), дітям – в/в вводять 0,005-0,01 мг/кг маси тіла; у разі необхідності дозу 0,1 мг можна повторювати через кожні 2 хв доти, поки хворий не почне самостійно дихати і буде при свідомості; в обгрунтованих випадках, при отруєннях опіоїдними засобами з довготривалим T_{1/2}, щоб утримати ефект дії налоксону, можна вводити його в/м.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, блювання, підвищена пітливість, тахікардія, підвищення АТ, психомоторне збудження, м'язове тремтіння, судоми і навіть зупинка серця; ці симптоми є найчастішими ознаками с-му гострої абстиненції і наслідком дуже швидкого антагонізування впливу похідних морфіну

Протипоказання до застосування ЛЗ : гіперчутливість до налоксону.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій по 1 мл (0,4 мг/мл) в амп..

Торгова назва:

I. Налоксон-М, Харківське державне фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"	□
II. Налоксону гідрохлорид, "Polfa" Warsaw Pharmaceutical Works, Польща	н/д

∴ Ф0В7 **Натрію тіосульфат (Sodium thiosulfate) ***

Фармакотерапевтична група: V03AB06 – антидоти.

Основна фармакотерапевтична дія: виявляє протитоксичну, протизапальну та десенсибілізуючу дію; при взаємодії з екзогенними сполуками арсену, ртуті, свинцю утворює їх неотруйні сульфіти; з синильною кислотою та її солями утворює менш токсичні роданістні сполуки; знешкоджує препарати галоїдів (йоду, бром); застосування препарату для лікування паразитарних захворювань шкіри базується на його здатності розпадатися в кислому середовищі з виділенням сірки та сірчистого ангідриду, які мають протипаразитарну дію.

Показання для застосування ЛЗ: отруєння сполуками арсену, ртуті, свинцю, синильною кислотою та її солями, йодом, бромом та їх солями; артрити, невралгії, алергічні захворювання, червоний вовчак.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при отруєннях сполуками арсену, ртуті, свинцю, йодом, бромом та їх солями, а також при артриті, невралгіях, алергічних захворюваннях препарат призначають в/в у дозі 1,5 - 3 г (5 - 10 мл 30% р-ну); при ураженнях синильною кислотою та її солями препарат вводять у дозі 15 г (50 мл 30% р-ну); натрію тіосульфат при перелічених отруєннях та захворюваннях може призначатися внутрішньо у разовій дозі 2 - 3 г у вигляді 10% р-ну, який готують з 30% р-ну шляхом розведення водою або фізіологічним р-ном 1 : 2.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: не описана.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 30% по 5 мл в амп..

Торгова назва:

I. Натрію тіосульфат, Харківське підприємство по виробництву імунобіологічних та лікарських препаратів ЗАТ "Біолік"	□
Натрію тіосульфат-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	□

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Унітіол + кальцію пантотенат (Unithiol + calcii pantotenat)**

II. Зорекс®, капс.; 1 капс. містить 250 мг унітіолу та 10 мг кальцію пантотенату; виробництва ВАТ	□ □
---	-----

"Щолківський вітамінний завод", м.Щолково-1, Московська обл., Російська Федерація

5.2.8. Ентеросорбенти

.:Ф0В7 **Вугілля медичне активоване (Carbo activatus)*** (див. п.10.8.1. розділу «Анестезіологія, реаніматологія.Лікарські засоби»)

.:Ф0В7

Гідрогель

метилкремнівої кислоти (Methylsiliconic acid hydrogel)** (див.п.3.6.2.2. розділу «гастроентерологія. Лікарські засоби»)

5.2.9. Нестероїдні протизапальні засоби

.:Ф0В7 **Декскетопрофен (Dexketoprofen)**

Фармакотерапевтична група: M01AE17 - протизапальні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: аналгетична, протизапальна та жарознижувальна дія; трометамолова сіль S-(+)-2-(3-бензоілфеніл)пропіонової кислоти; механізм дії пов'язаний зі зменшенням синтезу простагландинів унаслідок пригнічення циклооксигеназної системи; продемонстрував інгібувальну дію на активність ЦОГ₁ і ЦОГ₂; має ефективну аналгетичну дію; доведена аналгетична ефективність в/м і в/в форми декскетопрофену трометамолу для контролю помірної і сильного болю при проведенні хірургічних втручань в абдомінальній ділянці, а також в ортопедичній і гінекологічній практиці, при г. болю в опорно-руховому апараті і при ниркових коліках; спостерігається швидкий початок аналгетичної дії з досягненням піку аналгетичного ефекту протягом 45 хв; тривалість аналгетичної дії після введення 50 мг декскетопрофену становила, як правило, 8 год; препарат, який застосовувався в комбінації з опіоїдними препаратами, значно знижував застосування опіоїдів; при вивченні контролю післяопераційного болю, в яких пацієнти отримували морфін за допомогою пристрою, що забезпечує самоконтроль анальгезії пацієнтами, введення декскетопрофену приводило до значного зменшення потреби морфіну (на 30 – 45 %) у порівнянні з групою плацебо.

Показання для застосування ЛЗ: сильний або середньої інтенсивності біль, такий як післяопераційний біль, ниркова коліка або біль у спині; лікування болю легкої та середньої інтенсивності в ділянці опорно-рухового апарату, менструального болю, зубного болю.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: може вводиться глибоко в/м, в/в струминно, повільно (тривалістю не менше 15 сек) або в/в краплинно тривалістю 10 – 30 хв; дорослим рекомендоване дозування: 50 мг кожні 8 – 12 год; за необхідності повторна доза може бути введена з 6 - годинним інтервалом; МДД - 150 мг; р-н для ін'єкцій призначений для короткотривалого застосування, і лікування ним має обмежуватись періодом г. симптомів (не більше 2 діб).; по можливості пацієнти повинні переводитись на пероральну форму препарату; пацієнтам похилого віку коректувати дозу не потрібно; однак у зв'язку з фізіологічним пониженням функції нирок рекомендується призначення більш низьких доз у випадку легкої ниркової недостатності: загальна добова доза – 50 мг; у пацієнтів з легким та помірно тяжким пониженням функції печінки (5 – 9 балів за шкалою Чайлд-П'ю) загальну добову дозу треба понизити до 50 мг і проводити частий контроль функції печінки; для пацієнтів з легким порушенням нирок (кліренс креатиніну 50 – 80 мл/хв) загальну добову дозу треба понизити до 50 мг; р-н для ін'єкцій не повинен призначатись хворим з помірно або тяжкою функціональною недостатністю нирок (кліренс креатиніну < 50 мл/хв); у лікарській формі табл. залежно від інтенсивності болю рекомендована доза становить 12,5 мг кожні 4-6 год або 25 мг кожні 8 год; не рекомендується перевищувати загальну добову дозу, яка становить 75 мг; препарат не призначений для довгочасної терапії, лікування повинно обмежуватись часом наявності симптомів; пацієнтам похилого віку рекомендується розпочинати лікування з меншого дозування (загальна добова доза 50 мг); при добрій переносимості доза може бути підвищена до звичайної; пацієнтам з легкими або середньої тяжкості порушеннями функції печінки також рекомендується розпочинати лікування з меншої дози (загальна добова доза 50 мг); пацієнтам з тяжкими порушеннями функції печінки призначати препарат не можна; пацієнтам з легким порушенням функції нирок загальну добову дозу знижують до 50 мг, із середнім або тяжким порушенням функції нирок призначати не можна.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота чи/або блювання, болі в животі, пронос, диспепсія; порушення сну, стан тривоги, страху, головний біль, запаморочення, серцебиття, гастрит, запори, сухість у роті, здуття кишечника, шкірний висип, втомлюваність, припливи, слабкість, стан напруження, дискомфорт; парестезії, підвищення АТ, периферичні набряки, уповільнення дихання, пептичні виразки, кровотечі, перфорація виразки, анорексія, підвищення рівня ферментів печінки, кропив'янка, підвищена пітливість, поліурія, біль у спині, непритомність, у жінок – порушення менструального циклу, у чоловіків – порушення з боку простати; нейтропенія, тромбоцитопенія, нечіткість зору, шум у вухах, тахікардія, гіпотонія, бронхоспазм, задишка, ураження підшлункової залози, ураження печінки, тяжкі реакції з боку шкіри та слизових оболонок (с-м Стівенса-Джонсона; Лайєла), судинний набряк, шкірні реакції фотосенсибілізації, свербіж, ураження нирок (нефрит або нефротичний с-м), анафілактичні реакції, набряк обличчя.

Протипоказання до застосування ЛЗ: відома гіперчутливість до декскетопрофену трометамолу, до інших НПЗЗ; пацієнтам, у яких речовини, що мають подібну дію (наприклад ацетилсаліцилова кислота або інші НПЗЗ), спричиняють астматичні напади, бронхоспазм, г. риніт або призводять до розвитку носових поліпів, кропив'янки або ангіоневротичного набряку; пацієнтам з активною або підозрюваною (або в анамнезі) виразкою шлунка чи ДПК; пацієнтам з шлунково-кишковими кровотечами, іншими кровотечами або геморагічними порушеннями; пацієнтам з наявністю хвороби Крона або неспецифічного виразкового коліту; хворим з БА в анамнезі; пацієнтам з тяжкою неконтрольованою серцевою недостатністю; пацієнтам з порушенням функції нирок від середнього до важкого ступеня (кліренс креатиніну < 50 мл/хв); пацієнтам з тяжкими порушеннями функції печінки (10 – 15 балів за шкалою Чайлд-П'ю); хворим на геморагічний діатез

або з іншими порушеннями коагуляції, а також пацієнтам, які отримують антикоагулянти; під час вагітності і лактації.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 25 мг, р-н для ін'єкцій, 50 мг/2 мл по 2 мл в амп..

Торгова назва:

Il. Дексалгін®, "A.Menarini Manufacturing Logostics & Services S.r.l."; "Laboratorios Menarini S.A." та "BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Італія/Німеччина

□ □

∴ Ф0В7 **Диклофенак (Diclofenac) ***, ** (див. п. 8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ібупрофен (Ibuprofen) ***, ** (див. п.8.7.1.2. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кеторолак (Ketorolac) *** (див. п. 8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кетопрофен (Ketoprofen) ***

Фармакотерапевтична група: M01AE03 - нестероїдні протизапальні та протиревматичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: аналгезуюча, протизапальна та жарознижуюча дія; при запаленні кетопрофен інгібує синтез простагландинів і лейкотрієнів, гальмуючи активність циклооксигенази та частково – ліпоксигенази, також він інгібує синтез брадикініну і стабілізує лізосомальні мембрани; чинить знеболювальний ефект та усуває прояви симптомів запально-дегенеративних захворювань опорно-рухового апарату;.

Показання для застосування ЛЗ: ревматоїдний артрит; серологічно негативний спондилоартрит (анкілозуючий спондиліт, псоріатичний артрит, реактивний артрит); подагра, псевдоподагра; остеоартрит; позасуглобовий ревматизм (тендиніт, бурсит, капсуліт плеча); больовий с-м (посттравматичні болі; післяопераційні болі; болі при метастазах пухлин); первинна дисменорея.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дози підбираються індивідуально, залежно від стану пацієнта та його реакції на лікування; звичайна добова доза кетопрофену становить 100 – 300 мг, залежно від стану та характеру захворювання; МДД - 300 мг; капс. приймають по 1 капс. 3 р/добу; при ревматоїдному артриті та остеоартриті приймають по 1 капс. кожні 6 год; при болях під час менструації рекомендована доза - по 1 капс. кожні 6 – 8 год; капс. кетопрофену можна приймати з супозиторіями - по 1 капс. вранці і вдень та по 1 супозиторію ввечері; го тракту можна одночасно приймати антацидні засоби; доза, що рекомендується для в/м введення, - 1 амп. (100 мг) 1 - 2 р/добу; МДД кетопрофену для в/м введення становить 300 мг; за необхідності в/м введення можна доповнити призначенням пероральних, ректальних або трансдермальних форм; добова доза може бути збільшена до 300 мг або знижена до 100 мг, залежно від тяжкості захворювання та стану хворого; в/в інфузію слід проводити протягом 0,5 - 1 год, курс лікування при в/в введенні – не більше 48 год; МДД для в/в введення становить 300 мг; переривчаста в/в інфузія - 100 - 200 мг кетопрофену розводять у 100 мл натрію хлориду (0,9%) р-ні для ін'єкцій і вводять протягом 0,5 - 1 год; через 8 год інфузію можна повторити; безперервно в/в інфузія - 100 - 200 мг кетопрофену розводять у 500 мл інфузійного р-ну (натрію хлориду 0,9% р-н для ін'єкцій, р-н Рінгера з лактатом, р-н глюкози) і вводять протягом 8 год; через 8 год інфузію можна повторити; кетопрофен можна комбінувати з наркотичними анальгетиками; його можна змішувати з морфіном в одній ємкості: 10 - 20 мг морфіну та 100 - 200 мг кетопрофену розводять у 500 мл інфузійного р-ну (натрію хлориду 0,9% р-н для ін'єкцій, р-н Рінгера з лактатом); через 8 год інфузію можна повторити.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: диспептичні явища, нудота, метеоризм, біль у черевній порожнині, діарея, запор, розлади травлення, зниження апетиту, блювання, стоматит; головний біль, запаморочення, сонливість, депресія, безсоння, нервозність; порушення функції печінки і нирок, розлади зору і шум у вухах; гастрит, випорожнення чорного кольору, кровотеча з прямої кишки, прихована кров у калі, перфорація виразки шлунка, шлунково-кишкові прориви, криваве блювання; погіршення перебігу гіпертензії і збільшення ризику розвитку периферичних набряків; агранулоцитоз, тромбоцитопенія та анемія; висипання на шкірі та інші реакції гіперчутливості (анафілактичний шок, бронхоспазм, напад БА).

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до кетопрофену або допоміжних речовин, саліцилатів та інших НПЗЗ; ерозивно-виразковий ураження ШКТ в стадії загострення; хр. диспепсія в анамнезі; тяжкі порушення функції печінки та/або нирок; схильність до кровотеч; астматичні напади та риніт в анамнезі після застосування НПЗЗ; вагітність (III триместр) і грудне вигодовування; діти до 14 років

Форми випуску ЛЗ: супозиторії по 100 мг, р-н для ін'єкцій, 50 мг/1 мл по 2 мл (100 мг) в амп.; табл., вкриті плівковою оболонкою, по 100 мг; табл. пролонгованої дії по 150 мг; капс. тверді по 50 мг, по 150 мг; капс., пролонгованої дії по 200 мг.

Торгова назва:

Il. Кетонал, Кетонал Ретард, "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія

□ □

Кетонал®, "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія

н/д

Кетонал® Дуо, "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія

н/д

Кетонал® Форте, "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія

н/д

Кетопрофен, "Terapia" S.A. та "Ethypharm Industries", Румунія/Франція

н/д

∴ Ф0В7 **Піроксикам (Piroxicam) ***

Фармакотерапевтична група: M01AC01 - нестероїдні протизапальні та протиревматичні засоби групи оксикамів

Основна фармакотерапевтична дія: виявляє протизапальну, анальгетичну та жарознижувальну дію.

Показання для застосування ЛЗ: остеоартроз, анкілозуючий спондилоартрит, ревматизм, ревматоїдний артрит, гострий больовий синдром радикального походження, ішіас, подагра, запалення сухожилів, дисфункція скелетних м'язів, дисменорея, для зниження післяопераційного болю.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають дорослим перорально в дозі 10-40 мг 1 р/добу під час або після їжі з достатньою кількістю рідини; при ревматоїдному поліартриті, дегенеративній артропенії, анкілозуючому спондилоартриті підтримуюча і початкова доза становить 20 мг 1 р/добу (залежно від стану хворого підтримуюча доза може бути знижена до 10 мг або підвищена до 30 мг/добу); при захворюванні м'яких тканин, травмах в перші 2 дні призначають по 40 мг/добу в один або декілька прийомів, потім по 20 мг/добу протягом 7 - 14 днів; при первинній дисменореї призначають по 20-40 мг/добу протягом перших 2 днів, при необхідності у наступні 1- 3 дні призначають по 20 мг/добу; при г. подагрі – 40 мг/добу одноразово протягом 4 – 7 днів; для дорослих - 2 табл. (10 мг) одночасно, при особливо сильних і г. запальних больових с-мах - 4 табл. (10 мг)/добу за 2 прийоми; курс лікування - 2-3 тижні; МДД – 40 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: при тривалому застосуванні з боку ШКТ - нудота, анорексія, біль і неприємні відчуття в епігастральній ділянці, метеоризм, діарея, набряки гомілок і стоп, зміни складу периферичної крові.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, вагітність і період лактації, виразкова хвороба шлунка і ДПК, БА, алергічні захворювання, дітям віком до 14 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0.01 г; табл. дисперговані по 20 мг; капс. по 10 мг, по 20 мг; супозиторії ректальні по 0,02 г

Торгова назва:

I. Піроксикам, Харківське державне фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"

Піроксикам, ВАТ "ХФЗ "Червона зірка"

Піроксикам-В, ВАТ "Монфарм"

Піроксикам-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця" **н/д**

Піроксикам-ЛХ, ЗАТ "Лекхім-Харків"

II. Федин-20, Synmedic Laboratories, Індія

Брексін®, Chiesi Farmaceutici S.p.A., Італія

Фіналгель®, С.Р.М. ContractPharma GmbH & Co.KG для "Boehringer Ingelheim International GmbH", Німеччина **н/д**

Піроксикам, Sopharma JSC, Болгарія

∴ Ф0В7 **Німесулід (Nimesulid)*** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Німесулід + тизанідин (Nimesulide + tizanidine)**

II. Німід®Форте, табл.; 1 табл. містить німесулід 100 мг, тизанідину гідрохлориду в перерахуванні на тизанідин 2 мг; виробництва "Liva Healthcare Pvt.Ltd" для "Kusum Healthcare", Індія

5.2.10. Анальгетики

5.2.10.1 Опіоїдні анальгетики

∴ Ф0В7 **Буторфанол (Butorphanol)*** (див. п.10.3.4. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Трамадол (Tramadol)*** (див. п.10.3.2.1. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

5.2.10.2 Неопіоїдні анальгетики

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)*, **** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метамізол натрію (Metamizole sodium)*, **** (див. п.10.3.5. розділу «Анестезіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Нефопам (Nefopam)***

Фармакотерапевтична група: N02BG06 - анальгетики та антипіретики.

Основна фармакотерапевтична дія: протизапальна, обезболююча; ненаркотичний анальгетик, структурно несхожий на інші анальгетики; експериментальні дослідження вказують на центральну дію, що полягає в інгібуванні зворотнього захоплення дофаміну, норадреналіну та серотоніну на рівні синапсів; у клінічних дослідженнях виявив позитивний ефект щодо післяопераційного тремтіння; не пригнічує дихання та не впливає на перистальтику кишечника; має незначний антихолінергічний ефект.

Показання для застосування ЛЗ: больовий с-м різної етіології та інтенсивності (травми, біль після хірургічних операцій, знеболювання пологів, зубний біль, міалгія, ниркова та печінкова коліки); премедикація перед болісними медичними процедурами.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: терапія повинна відповідати інтенсивності больового с-му та реакції пацієнта; в/м рекомендується доза – 20 мг; при необхідності введення повторюють кожні 6 год; МДД – 120 мг; вводять у вигляді тривалої в/в інфузії протягом не менш ніж 15 хв, пацієнт повинен бути в лежачому положенні; одноразова доза на одну ін'єкцію – 20 мг; при необхідності введення повторюють кожні 4 год; МДД – 120 мг; препарат можна вводити у звичайному р-ні для інфузій (ізотонічний р-н натрію хлориду або 5% р-н глюкози); оптимальне співвідношення при розведенні – 1 ампл. препарату в 50 мл р-ну для інфузії; курс лікування – не більше 8 – 10 днів; внутрішньо початкова рекомендована доза 1- 2 табл. 3 р/добу; доза може коливатися від 1 до 3 табл. 3 р/добу залежно від реакції хворого; не виявлено ефекту звикання до препарату, можна приймати тривалий час.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: пітливість, сонливість, нудота, блювання, атропіноподібні реакції (сухість у роті, запаморочення, затримка сечі, дратівливість, збудженість); тахікардія та підвищення АТ, гіперчутливість, кропив'янка, набряк Квінке, анафілактичний шок, судоми, галюцинації, медикаментозна залежність.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до нефопаму або інших компонентів препарату; діти віком до 12 років; судоми або їх наявність в анамнезі, епілепсія; ризик затримки сечі, пов'язаної з уретропростатичними порушеннями; ризик г. глаукоматозного нападу; вагітність, період годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 30 мг; р-н для ін'єкцій, 20 мг/мл, 20 мг/2 мл по 1 мл в амп..

Торгова назва:

II. Акупан®, "BIOCODEX", Франція

Нефопам, "Eipico" Egyptian International Pharmaceutical Industries Co., Єгипет

Комбіновані препарати

(див. п.10.3.5. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

5.2.2.11. Вітаміни

∴ Ф0В7 **Кислота аскорбінова (Ascorbic acid) ***, ** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Піридоксин (Pyridoxine) *** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіамін (Thiamine) *** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ціанокобаламін (Cyanocobalamin) *** (див.п.13.1.2.1.розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

5.2.12. Інші засоби, що застосовуються в наркології

∴ Ф0В7 **Адеметіонін (Ademetionine) (див. п.3.10.1. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)**

∴ Ф0В7 **Амброксол (Ambroxol) *, **** (див п.4.6.2.3. розділу «Пульмонологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Аміак (Ammonia) *, ****

Фармакотерапевтична група: R07AX - засоби, які стимулюють рецептори слизових оболонок, шкіри та підшкіряних тканин

Основна фармакотерапевтична дія: належить до ЛЗ, які подразнюють нервові закінчення; при нанесенні на шкіру чинить подразнювальну та антимікробну дію, добре очищає шкіру.

Показання для застосування ЛЗ: непритомний стан.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: використовують інгаляційно, зовнішньо - при інгаляційному застосуванні, як засіб швидкої допомоги, невеликий шматочок марлі або вати, змочений р-ном аміаку, обережно підносять до носових отворів на 0,5-1 сек; при укусах комах розчин аміаку застосовують зовнішньо у вигляді примочок; для миття рук хірурга – 25 мл аміаку р-ну додають до 5 л. теплої кип'яченої води, р-н діє антимікробно і очищає шкіру.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: при тривалій експозиції (інгаляційне застосування) аміаку розчин може виклика-ти рефлекторну зупинку дихання.

Протипоказання до застосування ЛЗ: місцеве застосування протипоказане при дерматитах, екземах, інших шкірних захворюваннях, при відкритих травматичних ушкодженнях шкірних покривів.

Форми випуску ЛЗ: р-н для зовнішнього застосування 10% у фл.

Торгова назва:

I. Аміаку розчин, АТ "Ефект"

Аміаку розчин, ВАТ "Фітофарм"

Аміаку розчин, "Фармацевтична фабрика - підприємство обласної комунальної власності"

Аміаку розчин, ЗАТ "Ліки Кіровоградщини" **н/д**

Аміаку розчин, Державне підприємство "Експериментальний завод медичних препаратів Інституту біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України"

Аміаку розчин, 10% ЗАТ "Фармацевтична фабрика "Віола"

Аміаку розчин, 10% Комунальне підприємство "Луганська обласна "Фармація", Фармацевтична фабрика **н/д**

Аміаку розчин, 10% Київське ОДКП "Фармацевтична фабрика" **н/д**

∴ Ф0В7 **Аміодарон (Amiodarone) *** (див.п.2.13.3.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Амоксицилін + клавуланова кислота (Amoxicillin + clavulanate) *** (див. п.17.2.1.1. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

∴ Ф0В7 **Ампіцилін + оксацилін (Amoxicillin + oxacillin) *** (див.п.17.2.1.1. розділу «Протимікробні та антигельмінтні лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Атропін (Atropine) *** (див.п.4.1. розділу «Офтальмологія. Лікарські засоби», п.3.2.2.1. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Актовегін (Actovegin) **** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Алюмінію гідроксид + магнію гідроксид (Aluminium Hydroxid + Magnesium Hydroxid) *, **** (див. п.3.1.1.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Амінокислоти, комбінації** (див.п.10.6.4. розділу «Анастезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Антраль (Antral) *, ****

Фармакотерапевтична група: А05ВА50 - різні гепатотропні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: властива пролонгована протизапальна, знеболювальна, жарознижувальна дія, а також імуномодулюючі властивості, протівірусна активність відносно вірусів гепатиту А, Е та В; в умовах г., підгострого та хр. ушкодження печінки різними ксенобіотиками та їх комбінаціями сприяє послабленню наслідків дії гепатотоксинів, активізації репаративних процесів у гепатоцитах і практичній нормалізації показників структурно-функціонального стану печінки, інгібує процеси перекисного окиснення ліпідів у крові і тканинах, підтримує активність антиоксидантних систем організму, зумовлює стабілізацію структури печінки та мембран гепатоцитів.

Показання для застосування ЛЗ: г. і хр. гепатити різного генезу (у тому числі вірусної етіології) та цирози печінки; у педіатричній практиці - лікування хр. гепатитів з помірною та високою активністю, а також постгепатитних цирозів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають внутрішньо після їди, 3 р/добу: дорослим та дітям віком старше 10 років – по 200 мг на прийом, дітям віком 4-10 років – по 100 мг на прийом; тривалість лікування залежить від тяжкості хвороби; середній курс лікування становить 3-4 тижні, який слід повторити після 3-4-тижневої перерви.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: диспептичні явища, що проходять після відміни препарату.

Протипоказання до застосування ЛЗ: порушення видільної функції нирок, гіперчутливість до компонентів препарату, дитячий вік до 4 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 0,1 г, по 0,2 г.

Торгова назва:

І. Антраль®, ВАТ "Фармак" □

∴ Ф0В7 **Ацикловір (Aciclovir) *** (див.15.1.3. розділу «Офтальмологія. Лікарські засоби», п.17.5.2.1. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби», розд.9.11. «Дерматовенерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Бендазол (Bendazol) *** (див.п.2.7.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Вазелін (Vaseline) **** (див.п.9.6.2. розділу «Дерматовенерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Вінкамін (Vincamine)*** (див.п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Гепарин натрію (Heparin sodium)*** (див. п.13.8.1.2.розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Гідрокортизон (Hydrocortisone) *** (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Гідроксуетилкрохмаль (Hydroxyethylstarch)** (див. п.10.5.6. розділу «Анастезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Гліцин (Glycine) *, **** (див.п.5.2.3.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone)*** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Декстран (Dextran) *** (див.п.10.5.3. розділу «Анастезіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Розчин глюкози (Solutio glucose)*** (див.п.10.6.3. розділу «Анастезіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дигоксин (Digoxin) *** (див. розділ 2.11. «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дифенгідрамін (Diphenhydramine) *** (див.п.9.3.1. розділу «Дерматовенерологія. Лікарські засоби»,п.18.2.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Домперідон (Domperidone) *, **** (див.п.3.2.5. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Допамін (Dopamine) *** (див.п.2.12.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дротаверін (Drotaverine) *, **** (див.п.3.2.1.3. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Екстракт рутки лікарської + екстракт плодів розторопші плямистої (Fumaria officinalis + Silybum marianum) **** (див.п.3.4.2. розділ «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Епінефрин (Epinephrine) *** (див.п.2.12.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Фосфоліпід (Phospholipide)**** (див.п.3.4.2. розділ «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Жовч + екстракт часнику + екстракт кропиви + вугілля активоване (Chole + Allii sativi bulbi extractum + Urtici dioici extractum + Carbo activatus) **** (див.п.3.4.1. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Ізолейцин + лейцин + лізин + метіонін + фенілаланін + треонін + триптофан + валін + аргінін + гістидин + орнітин + гліцин + аланін + пролін + сорбіт + нікотинамід + рибофлавін + пантенол + піридоксин + натрію гідрокарбонат + натрію хлорид + калію хлорид** (див. п.10.6.4.1. розділу «Анестезіологія, ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Інозин (Inosine) *** (див.п.2.12.3.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Інсулін (Insulin) *** (див.п.7.1.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Калію і магнію аспарагінам (Potassium and magnesium aspartate) **** (див. розділ.13.4.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Кальцію глюконат (Calcii gluconate)** (див.п.7.1.6. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Кальцію хлорид (Calcium chloride) *, **** (див.п.10.5.7. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Камфора (Camphora) *, ****

Фармакотерапевтична група: M02AX10 - засоби, що застосовуються місцево при суглобовому та м'язовому болю.

Основна фармакотерапевтична дія: має антимікробні, протизапальні, знеболювальні та відтяжні властивості; має протисвербіжний ефект.

Показання для застосування ЛЗ: артрити, ревматизм, артралгії, міозит, міалгії, ішіас.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: зовнішньо для розтирань та компресів; кількість аппликацій та їх тривалість зумовлені характером захворювання, ступенем його проявів, рівнем і особливостями супутньої терапії; зазвичай розтирають шкіру 2-3 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: алергічні прояви, кропив'янка.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; захворювання шкіри різного характеру у ділянку застосування препарату; виразково-некротичні захворювання шкіри.

Форми випуску ЛЗ: олія 10% по 30 мл у фл., р-н для зовнішнього застосування, спиртовий 2%, 10%.

Торгова назва:

I. Камфорна олія, Київське ОДКП "Фармацевтична фабрика"

Камфорна олія, Спирт камфорний, ВАТ "Фітофарм"

Камфорна олія, Спирт камфорний, ЗАТ "Фармацевтична фабрика "Віола"

Камфорна олія, Державне підприємство "Експериментальний завод медичних препаратів Інституту біоорганічної хімії та нафтохімії НАН України"

Спирт камфорний, ЗАТ "Фармацевтична фабрика "Віола"

Спирт камфорний, Комунальне підприємство "Луганська обласна "Фармація", Фармацевтична фабрика

Спирт камфорний, "Фармацевтична фабрика - підприємство обласної комунальної власності", м.Миколаїв

Спирт камфорний, ТОВ "Фармацевтична фабрика", м.Івано-Франківськ

Спирт камфорний, ВАТ "Тернопільська фармацевтична фабрика"

Спирт камфорний, ЗАТ "Ліки Кіровоградщини"

н/д

∴ ФОВ7 **Каптоприл (Captopril) *** (див. розділ.2.4. «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Кислота аденозинтрифосфорна (Adenosin triphosphoric acid) *** (див. п.2.12.3.2 розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Кислота амінокапронова (Aminocaproic acid) *** (див. п.13.7.5.1. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ ФОВ7 **Кислота глутамінова (Glutamic acid) ****

Фармакотерапевтична група: N07XX10 - амінокислоти.

Основна фармакотерапевтична дія: бере участь у білковому і вуглеводному обміні, стимулює окиснювальні процеси, сприяє знешкодженню та виведенню з організму аміаку, підвищує стійкість організму до гіпоксії; замісна амінокислота, яка бере участь у процесах переамінування амінокислот в організмі; азот більшості амінокислот проходить через стадії включення в глутамінову, аспарагінову кислоти чи альфа-аланін; сприяє синтезу ацетилхоліну й АТФ, перенесенню іонів калію, відіграє важливу роль у діяльності скелетних м'язів; глутамінова кислота належить до нейромедіаторних амінокислот, які стимулюють передачу збудження в синапсах ЦНС.

Показання для застосування ЛЗ: лікування епілепсії, в основному малих нападів з еквівалентами, соматогенних, інволюційних, інтоксикаційних психозів, реактивних станів з явищами депресії, виснаження; при затримці психічного розвитку у дітей, хворобі Дауна, дитячих церебральних паралічах, поліомієліті (г. і відновний періоди), при прогресуючій міопатії, для усунення і попередження нейротоксичних явищ, що можуть виникнути при застосуванні ізоніазиду та інших препаратів групи гідразиду ізонікотинової кислоти.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим призначають у разовій дозі 1 г 2-3 р/добу; дітям разові дози становлять - віком 3-6 років – 0,25 г, 7-9 років - 0,5-1 г, віком 10 років і більше – по 1 г; кратність прийому - 2-3

р/добу; при олігофренії призначають по 0,1-0,2 г/кг маси тіла хворого протягом декількох місяців; курс лікування від 1-2 до 6-12 місяців.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: блювання, рідкі випорожнення, підвищена дратливість, безсоння; зниження вмісту Нв, лейкопенія.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гарячкові стани, підвищена збудливість, різко виражені психотичні реакції, печінкова та/або ниркова недостатність, нефротичний с-м, виразкова хвороба шлунка та ДПК, захворювання органів кровотворення, анемія, лейкопенія; дитячий вік до 3 років.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 0,25 г.

Торгова назва:

I. Глутамінова кислота, ЗАТ "Київський вітамінний завод"

.: Ф0В7 **Клемастин (Clemastine)*, **** (див.п.18.2.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

.: Ф0В7 **Кофеїн-бензоат натрію (Coffeine and sodium benzoate)***

Фармакотерапевтична група: V04CG30 - психостимулюючі і ноотропні засоби. Похідні ксантину.

Основна фармакотерапевтична дія: має психостимулюючу та аналептичну активність; важливим у механізмі стимулюючого ефекту препарату є зв'язування з пуриновими рецепторами мозку; механізм дії препарату обумовлений пригніченням кофеїном ферменту фосфодіестерази, що призводить до накопичення всередині клітин циклічного аденозинмонофосфату та стимуляції гліколізу; кофеїн посилює та регулює процеси збудження в корі головного мозку, посилює позитивні рефлексії, підвищує розумову та фізичну працездатність; дія препарату значною мірою залежить від типу вищої нервової діяльності; кофеїн підвищує рефлекторну збудливість спинного мозку, збуджує дихальний та судино-руховий центри; діурез під впливом препарату посилюється (зменшується реабсорбція натрію), підвищується ЧСС, АТ (при гіпотензії), скоротливість міокарда; зменшує агрегацію тромбоцитів.

Показання для застосування ЛЗ: інфекційні та інші захворювання, що супроводжуються пригніченням ЦНС і серцево-судинної системи (г. серцева недостатність), пригнічення дихання, асфіксія, отруєння наркотиками, іншими отрутами, що пригнічують ЦНС, астеничний с-м, спазми судин головного мозку.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим вводять п/ш дозі 1 мл 10% або 20% р-ну, дітям - по 0,25 - 1 мл 10% р-ну; табл. кофеїн-бензоату натрію призначають всередину 2 - 3 р/добу; дози препарату підбирають індивідуально; разова доза для дорослих і дітей старше 14 років становить 100 - 200 мг; вища разова доза - 500 мг, МДД - 1000 мг; дітям від 5 до 14 років призначають у дозі 50 - 100 мг 2 - 3 р/добу; МДД для дітей - 500 мг; курс лікування встановлює лікар залежно від тяжкості захворювання та ефективності терапії.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: безсоння, занепокоєння, нудота, блювання, тахікардія (особливо при тривалому застосуванні), аритмії, підвищення АТ.

Противопоказання до застосування ЛЗ: збудження, безсоння, виражена АГ та атеросклероз, органічні захворювання серцево-судинної системи, глаукома, старечий вік (можливо занепокоєння, безсоння, судоми); кофеїн-бензоат натрію у вигляді табл. не рекомендується застосовувати дітям до 5 років.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 10%, 20% по 1 мл в амп.; табл. по 200 мг

Торгова назва:

I. Кофеїн-бензоат, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"

Кофеїн-бензоат, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

Кофеїн-бензоат-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

.: Ф0В7 **Ксантинолу нікотинат (Xantinol nicotinate)*** (див.п.2.18.1.6. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Лактулоза (Lactulose)*, **** (див.п.3.5.3. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Лідокаїн (Lidocaine)*** (див.п.10.2.2. розділу «Анестезіологія. Лікарські засоби», п.2.13.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Лоперамід (Loperamide)*, **** (див.п.3.6.4. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Лоратадин (Loratadine)*, **** (див.п.16.2.1.1.4. розділу «Оториноларингологія. Лікарські засоби», п.18.2.1.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Магнію сульфат (Magnesium sulfate)*, **** (див.п.10.5.7. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби», п.3.5.3. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Метоклопрамід (Metoclopramide)*** (див.п.3.2.5. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Мілдронат (Mildronate)*** (див. п.2.12.3.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Натрію хлорид (Sodium chloride)*, **** (див.п.10.5.7. розділу «Анестезіологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Нафазолін (Naphazoline)*, **** (див.п.16.2.1.1.3.1. розділу «Оториноларингологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Неостигмін (Neostigmine)*** (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Нікетамід (Nikethamide)*** (див. п.4.5.1. розділу «Пульмонологія. Лікарські засоби, що застосовуються при обструктивних захворюваннях дихальних шляхів»)

∴ Ф0В7 **Кислота нікотинова (Nicotinic acid) *, **** (див. п.2.15.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Нітрофурал (Nitrofurazone)*, **** (див. п.9.1.4.1. розділу «Дерматовенерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ніфедипін (Nifedipine) *** (див. п.2.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ніцерголін (Nicergoline) *** (див. п.2.17.4.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Норфлораксацин (Norfloxacin)*** (див. п.17.2.11. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

∴ Ф0В7 **Оксиметазолін (Oxymetazoline) *, **** (див. п.16.2.1.1.3.1 розділу «Оториноларингологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Омепразол (Omeprazole)*** (див. п.3.1.2.3. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Панкреатин (Pancreatin) *** (див. п.3.8.1. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Папаверин (Papaverini)** (див. п.2.7.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пентоксифілін (Pentoxifylline)*** (див. п.2.18.1.4. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Натрію пікосульфат (Sodium picosulfate) *, **** (див. п.3.5.1. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone)*** (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Прокаїн (Procaine)*** (див. п.10.2.1. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Прокаїнамід (Procainamide) *** (див. п.2.13.1.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пропранолол (Propranolol)*** (див. п.2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Сорбітол + натрію лактат + натрію хлорид + кальцію хлорид** (див. п.10.5.8. розділу «Анастезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Натрію хлорид + калію хлорид + натрію гідрокарбонат** (див. п.10.5.7. розділу «Анастезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Силімарин (Silymarin)** (див. п.3.4.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Солізім (Solisum)** (див. п.3.8.1. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Сорбітол + натрію лактат + натрію хлорид + кальцію хлорид + калію хлорид + магнію хлорид** (див. п.10.5.8. розділу «Анастезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Сульфацетамід (Sulfacetamide) *, **** (див. п.15.1.1.2. розділу «Офтальмологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Сульфокамфокаїн (Sulfocamphocain) ***

Фармакотерапевтична група: С01ЕВ02 - кардіологічні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: механізм дії препарату обумовлений збудженням ЦНС, в першу чергу центрів довгастого мозку як безпосередньо, так і через сонний синус; тонізує дихальний і судиноруховий центри; належить до групи аналептичних ЛЗ; підсилює обмінні процеси в серцевому м'язі, підвищуючи його чутливість до впливу симпатичних нервів; впливає на судини; у результаті відбувається перерозподіл крові, звужуються судини органів черевної порожнини, підвищується тонус венозних судин, трохи збільшується приплив крові до серця, поліпшується коронарний кровотік, кровопостачання мозку та легенів; кардіотонічний ефект пов'язаний з адреносенсибілізуючою дією, посиленням процесів дихання, пов'язаних із процесом фосфорилляції макроергічних з'єднань.

Показання для застосування ЛЗ: г. та хр. дихальна недостатність, пригнічення дихання при пневмонії та інших інфекційних захворюваннях; кардіогенний та анафілактичний шок; г. серцева недостатність в геріатрії; отруєння алкоголем, легкі форми отруєння снодійними засобами.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять п/ш, в/м або в/в (повільно, струминно або краплинно) дорослим у разовій дозі 2 мл; для розведення слід застосовувати ізотонічний р-н натрію хлориду з рН не нижче 5,5; при необхідності препарат вводять 2–3 р/добу; в/в вводять у г. випадках; при хр. дихальній та серцевій недостатності препарат застосовують в/м або п/ш; курс лікування може становити 20–30 днів; МДД - 12 мл; об'єктивний досвід застосування у дітей відсутній у зв'язку з тим, що в ранньому дитячому віці застосування

препарату неможливе через наявність новокаїну – основи, а в більш пізньому дитячому віці – через можливість камфори підвищувати судомну готовність у дітей.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: зниження АТ (особливо у пацієнтів із артеріальною гіпотензією), шкірні АР (висипи, свербіж, почервоніння шкіри).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до камфори та новокаїну, епілепсія, схильність до судомних станів.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 100 мг/мл по 2 мл в амп.

Торгова назва:

I. Сульфокамфокаїн-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця" □

∴ Ф0В7 **Теофілін (Theofillin)** (див.п.4.1.3.1. розділу «Пульмонологія. Лікарські засоби», п.п.2.7.2, 2.17.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота тіоктова (Tiocitic acid)** *, ** (див.п.3.10.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Триметазидін (Trimetazidine)** * (див. п.2.12.3.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Фенілефрин (Phenylephrine)** (див.п.15.4.2. розділу «Офтальмологія. Лікарські засоби», п.2.2.1.3.1. розділе «Отоларингологія. Лікарські Засоби»)

∴ Ф0В7 **Фталілсульфотіазол (Phthalylsulfathiazole)** (див.п.3.6.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Фуросемід (Furosemid)** * (див.п.2.9.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цетиризін (Cetirizine)** (див.п.18.2.1.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Цефазолін (Cefasoline)** * (див.п.18.2.1.2. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

∴ Ф0В7 **Цефтриаксон (Ceftriaxone)** * (див.п.17.7.4. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

∴ Ф0В7 **Цефуроксим (Cefuroxime)** * (див.п.17.2.1.2. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

∴ Ф0В7 **Цинаризин (Cinnarizine)** *, ** (див.п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ципрофлоксацин (Ciprofloxacin)** * (див. п.17.2.11. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

∴ Ф0В7 **Цитидин + уридин (Citidine + Uridine)** **

II. Нуклео ЦМФ Форте, капс.; 1 капс. містить цитидину-5-монофосфату динатрієвої солі 5 мг, уридину-5-трифосфату тринатрієвої солі, уридину-5-дифосфату динатрієвої солі, уридину-5-монофосфату динатрієвої солі всього 3 мг (відповідає 1,330 мг чистого уридину); виробництва "Ferrer Internacional" S.A., Іспанія □ □

6. НЕВРОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ

- 6.1. Засоби для лікування запальних хвороб центральної нервової системи**
- 6.2. Засоби для лікування системних атрофій, що уражають переважно центральну нервову систему**
- 6.3. Засоби для лікування екстрапірамідних та інших рухових порушень**
- 6.4. Засоби для лікування демієлінізуючих хвороб центральної хвороби системи**
- 6.5. Засоби для лікування епізодичних та пароксизмальних розладів**
- 6.6. Засоби для лікування уражень окремих нервів, нервових корінців та сплетінь**
- 6.7. Засоби для лікування поліневропатії та інших уражень периферичної нервової системи**
- 6.8. Засоби для лікування хвороб нервово-м'язевого синапсу та м'язів**
- 6.9. Засоби для лікування церебрального паралічу та інших паралітичних синдромів**
- 6.10. Засоби для лікування інших захворювань нервової системи**
- 6.11. Засоби для лікування цереброваскулярних хвороб**

6.1. Засоби для лікування запальних хвороб центральної нервової системи (менінгіти, енцефаліти, менінго- енцефаліти, мієліти, енцефало-мієліти різної етіології)

6.1.1. Антимікробні засоби

6.1.1.1. Антибіотики для системного застосування

(див. розділ «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

- ∴ Ф0В7 **Доксициклін (Doxycycline)*** (див. п.17.2.2. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Ампіцилін (Ampicillin)*** (див. п.17.2.1.1. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Амоксицилін (Amoxicillin)*** (див. п.17.2.1.1. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Бензилпеніцилін (Benzylpenicillin)*** (див. п.17.2.1.1. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Амоксицилін + клавуланова кислота (Amoxicillin + clavulanate)*** (див. п.17.2.1.1. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Цефазолін (Cefazolin)*** (див. п.17.2.1.2. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Цефуроксим (Cefuroxime)*** (див. п.17.2.1.2. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Цефотаксим (Cefotaxime)*** (див. п.17.2.1.2. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Цефтазидим (Ceftazidime)*** (див. п.17.2.1.2. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Цефтріаксон (Ceftriaxone)*** (див. п.17.2.1.2. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Цефепім (Cefepime)*** (див. п.17.2.1.2. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Меропенем (Meropenem)*** (див. п.17.2.1.3. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Спіраміцин (Spiramycin)*** (див. п.17.2.4. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Рокситроміцин (Roxithromycine)*** (див. п.17.2.4. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Кларитроміцин (Clarithromycin)*** (див. п.17.2.4. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Азитроміцин (Azithromycin)*** (див. п.17.2.4. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Кліндаміцин (Clindamycin)*** (див. п.17.2.5. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Офлоксацин (Ofloxacin)*** (також див. п.17.2.11. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Ципрофлоксацин (Ciprofloxacin)*** (також див. п.17.2.11. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Норфлоксацин (Norfloxacin)*** (див. п.17.2.11. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Ванкомицин (Vancomycin)*** (див. п.17.2.6. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

6.1.1.2. Похідні імідазолу

- ∴ Ф0В7 **Метронідазол (Metronidazole)*** (див. також пп. 17.2.9, 17.6.2., 17.6.3, 17.6.5, 17.7.2.4 розділу «Протимікробні та антигельмінтні лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Тинідазол (Tinidazole)*** (див. п.17.2.9. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

6.1.1.3. Протівірусні засоби для системного застосування

- ∴ Ф0В7 **Ацикловір (Aciclovir)*** (див. п.17.5.2.1 розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Рибавірин (Ribavirin)*** (також див. п.17.5.4. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Ганцикловір (Ganciclovir)*** (див. п.17.5.2.2. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Валацикловір (Valaciclovir)*** (див. п.17.5.2.2. розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Інозин пранобекс (Inosine pranobex)*** (див. п.18.1.3.2.розділу «Імуномодулюючі та протипаліативні засоби»)

6.1.1.4. Гормони

- ∴ Ф0В7 **Метилпреднізолон (Methylprednisolone)*** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone)*** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone)*** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Бетаметазон (Betamethasone)*** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

6.1.1.5. Діуретики

- ∴ Ф0В7 **Ацетазоламід (Acetazolamide)*** (див. 2.9.3.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Спіронолактон (Spironolactone)*** (див. 2.9.5.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Торасемід (Torasemide)*** (див. 2.9.1.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Манітол (Mannitol)*, **** (див. п.10.7. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Фуросемід (Furosemidi)*** (див.п.2.9.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

Комбіновані препарати

- ∴ Ф0В7 **Триамтерен + гідрохлортіазид (Triamteren + hydrichlorthiasid)** (див. 2.9.1.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Сорбітол + натрію лактат + натрію хлорид + кальцію хлорид *** (див. 10.5.8. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

6.1.1.6. Нестероїдні протизапальні засоби

- ∴ Ф0В7 **Лорноксикам (Lornoxicam)*** (див. п.12.1.2.5. розділу «Урологія, андрологія, сексопатологія, нефрологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Диклофенак (Diclofenac)*** (див.п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Мелоксикам (Meloxicam)*, **** (див.п.8.7.1.3. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Целекоксиб (Celecoxib)*** (див.п.8.7.1.5. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

Комбіновані препарати

- ∴ Ф0В7 **Cartilago suis + Funiculus umbilicalis suis + Embryo suis + Placenta suis + Rhus toxicodendron + Arnica montana + Solanum dulcamara + Symphytum officinale + Sanguinaria canadensis + Sulfur + Nadidum + Coenzymum + Acidum alpha-liponicum + Natrium diethyloxalaceticum + Acidum silicicum ****

II. Цель Т, мазь; 100 г препарату містять Cartilago suis D2 - 0,001 г, Funiculus umbilicalis suis D2 - 0,001 г, Embryo suis D2 - 0,001 г, Placenta suis D2 - 0,001 г, Rhus toxicodendron D2 - 0,27 г, Arnica montana D2 -

0,3 г, Solanum dulcamara D2 - 0,075 г, Symphytum officinale D8 - 0,75 г; Sanguinaria canadensis D2 - 0,225 г, Sulfur D6 - 0,27 г, Nadidum D6 - 0,01 г, Coenzymum A D6 - 0,01 г, Acidum alpha-liponicum D6 - 0,01 г, Natrium diethyloxalaceticum D6 - 0,01 г, Acidum silicicum D6 - 1,0 г; виробництва "Biologische Heilmittel Heel GmbH", Німеччина

∴ Ф0В7 ***Arnica montana + Calendula officinalis + Hamamelis virginiana + Achillea millefolium + Atropa belladonna + Aconitum napellus + Mercurius solubilis Hahnemanni + Hepar sulfuris + Chamomilla recutita + Symphytum officinale + Bellis perennis + Echinacea + Echinacea purpurea + Hypericum perforatum*** **

II. Траумель С; табл.; 1 табл. містить Arnica montana D2 - 15 мг, Calendula officinalis D2 - 15 мг, Hamamelis virginiana D2 - 15 мг, Achillea millefolium D3 - 15 мг, Atropa belladonna D4 - 75 мг, Aconitum napellus D3 - 30 мг, Mercurius solubilis Hahnemanni D8 - 30 мг, Hepar sulfuris D8 - 30 мг, Chamomilla recutita D3 - 24 мг, Symphytum officinale D8 - 24 мг, Bellis perennis D2 - 6 мг, Echinacea D2 - 6 мг, Echinacea purpurea D2 - 6 мг, Hypericum perforatum D2 - 3 мг; виробництва "Biologische Heilmittel Heel GmbH", Німеччина

∴ Ф0В7 ***Discus intervertebralis suis + Ascorbic acid + Thiamine + Natrium riboflavinum phosphoricum + Pyridoxine + Nicotinamidum + Funiculus umbilicalis suis + Cartilago suis + Medulla ossis suis + Embryo suis + Glandula suprarenalis suis + Pulsatilla pratensis + Mercurius precipitalis ruber + Sulfur + Cimicifuga racemosa + Ledum palustre + Gnaphalium polycephalum + Citrullus colocynthis + Secale cornutum + Argentum metallicum + Zincum metallicum + Cuprum aceticum + Aesculus hippocastanum + Medorphanum-Nosode + Ranunculus bulbosus + Ammonium chloratum + China + Kalium carbonicum + Sepia officinalis + Acidum picricum + Berberis vulgaris + Acidum silicicum + Calcium phosphoricum + Acidum a-liponicum + Natrium diethyloxalaceticum + Nadidum + Coenzymum A***

II. Дискус-композитум, р-н для ін'єкцій по 2,2 мл; 2,2 мл р-ну містять Discus intervertebralis suis D8 - 22 мкл, Ascorbic acid D6 - 22 мкл, Thiamine D6 - 22 мкл, Natrium riboflavinum phosphoricum D6 - 22 мкл, Pyridoxine D6 - 22 мкл, Nicotinamidum D6 - 22 мкл, Funiculus umbilicalis suis D10 - 22 мкл, Cartilago suis D8 - 22 мкл, Medulla ossis suis D10 - 22 мкл, Embryo suis D10 - 22 мкл, Glandula suprarenalis suis D10 - 22 мкл, Pulsatilla pratensis D6 - 22 мкл, Mercurius precipitalis ruber D10 - 22 мкл, Sulfur D28 - 22 мкл, Cimicifuga racemosa D4 - 22 мкл, Ledum palustre D4 - 22 мкл, Gnaphalium polycephalum D3 - 22 мкл, Citrullus colocynthis D4 - 22 мкл, Secale cornutum D6 - 22 мкл, Argentum metallicum D10 - 22 мкл, Zincum metallicum D10 - 22 мкл, Cuprum aceticum D6 - 22 мкл, Aesculus hippocastanum D6 - 22 мкл, Medorphanum-Nosode D18 - 22 мкл, Ranunculus bulbosus D4 - 22 мкл, Ammonium chloratum D8 - 22 мкл, China D4 - 22 мкл, Kalium carbonicum D6 - 22 мкл, Sepia officinalis D10 - 22 мкл, Acidum picricum D6 - 22 мкл, Berberis vulgaris D4 - 22 мкл, Acidum silicicum D6 - 22 мкл, Calcium phosphoricum D10 - 22 мкл, Acidum a-liponicum D8 - 22 мкл, Natrium diethyloxalaceticum D6 - 22 мкл, Nadidum D6 - 22 мкл, Coenzymum A D10 - 22 мкл; виробництва "Biologische Heilmittel Heel GmbH", Німеччина

6.1.1.7. Нейропротектори

∴ Ф0В7 ***Донепезил (Donepezile)*** * (див. п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 ***Мемантин (Memantine)*** * (див. п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 ***Церебролізин (Cerebrolysin)*** *

Фармакотерапевтична група: N06BX - психостимулюючі та ноотропні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: протеолітична пептидна фракція, одержана з мозку свиней, стимулює диференціацію клітин, покращує функцію нервових клітин і активує механізми захисту і відновлення; експерименти на тваринах продемонстрували, що безпосередньо впливає на нейрональну і синаптичну пластичність, що сприяє поліпшенню когнітивних функцій.

Показання для застосування ЛЗ: різні форми неврологічної і психіатричної, зокрема нейропедіатричної і психогеронтологічної патології, які супроводжуються прогресуючим порушенням когнітивних та інтелектуально-мнестичних функцій: хр. цереброваскулярна патологія (дисциркуляторна енцефалопатія); ішемічний інсульт (г. фаза і стадія реабілітації); травматичні пошкодження мозку (ЧМТ, струс мозку, стан після хірургічного втручання на мозку); затримка розумового розвитку у дітей; розлади, пов'язані з дефіцитом уваги у дітей; синдром деменції різного генезу (пресенільна деменція - хвороба Альцгеймера, сенільна деменція альцгеймерівського типу), судинна деменція (мультиінфарктна форма), змішані форми деменції; ендогенна депресія, резистентна до антидепресантів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: можливі одноразові введення до 50 мл, однак більш ефективною є курсова терапія; рекомендується щоденне введення препарату протягом щонайменше 10-20 днів; при органічних патологіях мозку, метаболічних порушеннях і нейродегенеративних захворюваннях (деменція) щоденно рекомендовано доза 5-30 мл, при ускладненні після інсульту – 10-50 мл, травматичних ушкодженнях мозку – 10-50 мл; ефективність терапії звичайно зростає при повторенні курсів, доки не досягається певна межа; після початкового курсу лікування препарат можна вводити 2-3 рази на тиждень; перерви між курсами терапії мають бути тієї ж тривалості, що й самі курси лікування; церебролізин можна вводити в дозах до 5 мл в/м і до 10 мл – шляхом в/в ін'єкцій; препарат у дозах від 10 до 50 мл (вища доза) рекомендується вводити шляхом повільних в/в вливань після розведення стандартними розчинами; тривалість вливань повинна бути в межах від 15 до 60 хв.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: збудження (агресія, сплутаність свідомості, безсоння); гіпервентиляція, АГ, гіпотонія, втома, тремор, депресія, апатія, запаморочення і симптоми на зразок грипу

(нежить, кашель, інфекції респіраторного тракту); випадки великих епілептичних нападів (grand mal) і конвульсій; розлади діяльності ШКТ (анорексія, диспепсія, діарея, запори, нудота, блювання); у разі занадто швидкого введення - відчуття жару, запаморочення, пальпітація та аритмія; місцеві реакції (почервоніння шкіри, свербіж, жар); реакції гіперчутливості або АР (шкірні, локальні судинні реакції, головний біль, біль у шиї, біль у кінцівках, пропасниця, біль у попереку, задишка, озноб, шокоподібний стан).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; епілепсія; тяжкі порушення функції нирок.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій по 30 мл (6456 мг), 50 мл (10760 мг) у фл.; р-н для ін'єкцій по 1 мл (215,2 мг), по 5 мл (1076 мг); по 10 мл (2152 мг) в амп..

Торгова назва:

I. Церебролізін®, EBEWE Pharma Ges.m.b.H. Nfg. KG, Австрія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Прамірацетам (Pramiracetam) ***

Фармакотерапевтична група: N06ВХ16 - ноотропні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: механізм дії остаточно не визначений, проте відомо, що прамірацетам підвищує нервову діяльність і швидке сприйняття завдяки холіну в холінергічних ділянках мозку, не має седативної дії або іншої додаткової дії на ЦНС або на діяльність периферичної нервової системи; має досить виражену антидепресивну дію.

Показання для застосування ЛЗ: дегенеративні або сричинені судинними розладами захворювання ЦНС, які супроводжуються, у тому числі, зниженням здатності концентрувати увагу та погіршенням пам'яті.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймають внутрішньо, по 1 табл., вкритій оболонкою, 2 р/добу; клінічний ефект можна очікувати через 4-8 тижнів лікування; тривалість лікування визначає лікар.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: психомоторне збудження, безсоння, стан занепокоєння, біль у шлунку, печія, виникають у пацієнтів, які вже схильні до них; запаморочення, тремор, нетримання сечі і випорожнень, сплутаність свідомості, нудота, анорексія, сухість у роті, судоми.

Протипоказання до застосування ЛЗ: відома гіперчутливість до компонентів препарату; тяжка ниркова недостатність; період вагітності або годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 600 мг.

Торгова назва:

II. Прамістар, Cosmo S.p.A. для "F.I.R.M.A. S.p.A (MENARINI GROUP)", Італія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline) ***

Фармакотерапевтична група: N06ВХ06 - психостимулюючі та ноотропні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: стимулює біосинтез структурних фосфоліпідів у мембрані нейронів, що сприяє покращанню функції мембран, в тому числі, функціонуванню іонообмінних насосів і нейрорецепторів; завдяки стабілізуючій дії на мембрану має протинабрякові властивості і зменшує набряк мозку; ослаблює вираженість симптомів, пов'язаних з церебральною дисфункцією після таких патологічних процесів, як ЧМТ та ГПМК; знижує рівень амнезії, поліпшує стан при когнітивних, сенситивних і моторних розладах, покращує симптоми, які спостерігаються при гіпоксії та ішемії мозку, включаючи погіршення пам'яті, емоційну лабільність, труднощі при виконанні повсякденних дій і самообслуговування.

Показання для застосування ЛЗ: г. фаза порушень мозкового кровообігу; лікування ускладнень та наслідків порушень мозкового кровообігу; ЧМТ і її наслідки; когнітивні, сенситивні, моторні і неврологічні розлади, спричинені церебральною патологією дегенеративного та судинного походження.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для в/в або в/м введення; при г. та невідкладних станах максимальний терапевтичний ефект досягається при призначенні препарату у перші 24 год; призначають у формі повільної в/в ін'єкції (протягом 5 хв) або крапельного в/в вливання (40-60 крап./хв); призначають перші 2 тижні по 500 – 1000 мг (залежно від стану хворого) 2 р/добу в/в, потім – по 500-1000 мг 2 р/добу в/м; МДД – 2000 мг; за необхідності, лікування продовжують р-ном для перорального застосування; внутрішньо дорослим призначають по 200 мг (2 мл) 3 р/добу, дітям від часу народження – по 100 мг (1 мл) 2 - 3 р/добу; тривалість курсу лікування залежить від тяжкості ураження мозку; мінімальний рекомендований термін – 45 діб.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: стимуляція парасимпатичної системи, короткочасна гіпотензивна дія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: хворі з високим тонусом парасимпатичної нервової системи.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 500 мг/4мл, 1000 мг/4 мл в амп.; р-н для перорального застосування, 10 г/100 мл по 30 мл у фл..

Торгова назва:

II. Сомазіна®, Ferrer Internacional, S.A., Іспанія

□ □ □

Цераксон®, Ferrer Internacional S.A., Іспанія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Кислота тіоктова (Tioctic acid)*, **** (див. п.3.10.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Галантамін (Galantamine) *** (див. п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Холіну альфосцерат (Choline alfoscerate)**

Фармакотерапевтична група: N07АХ02 - парасимпатоміметики.

Основна фармакотерапевтична дія: відноситься до групи центральних холіноміметиків з переважним впливом на ЦНС; метаболічний захист забезпечує вивільнення холіну в головному мозку; препарат позитивно впливає на функції пам'яті та пізнавальні здібності, а також на показники емоційного стану і поведінки, погіршення яких було викликано розвитком інволюційної патології мозку; механізм дії оснований на тому, що при потраплянні в організм холіну альфосцерат розщеплюється під дією ферментів на холін і гліцерофосфат: холін бере участь у біосинтезі ацетилхоліну – одного з основних медіаторів нервового збудження; гліцерофосфат є попередником фосфоліпідів (фосфатидилхоліну) нейронної мембрани;

препарат покращує передачу нервових імпульсів у холінергічних нейронах; позитивно впливає на пластичність нейрональних мембран і функцію рецепторів, покращує церебральний кровоток, посилює метаболічні процеси в головному мозку, активує структури ретикулярної формації головного мозку і відновлює свідомість при травматичному ушкодженні головного мозку.

Показання для застосування ЛЗ: г. період тяжкої ЧМТ з переважно стовбуровим рівнем ушкодження (порушення свідомості, коматозний стан, вогнищева півкульна симптоматика, симптоми ушкодження стовбура мозку); дегенеративні та інволюційні мозкові психоорганічні с-ми і наслідки цереброваскулярної недостатності, такі як первинні та вторинні порушення розумової функції у людей похилого віку, які характеризуються порушеннями пам'яті, сплутаністю свідомості, дезорієнтацією, зниженням мотивації та ініціативності, зниженням здатності до концентрації уваги; зміни в емоційній та поведінковій сфері - емоційна нестабільність, роздратованість, зниження інтересу; стареча псевдомеланхолія.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при г. станах вводять в/м або в/в (повільно) по 1 г/добу протягом 15 – 20 днів; потім, після стабілізації стану хворого, переходять на лікарську форму препарату у капс.; внутрішньо призначають по 400 мг (1 капсу.) 2-3 р/добу; тривалість лікування становить 3-6 місяців.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР, нудота (головним чином як наслідок допамінергічної активації).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість, вагітність, період лактації.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 1000 мг/4 мл; капс. по 400 мг.

Торгова назва:

II. Гліатилін, "Italfarmaco" S.p.A., Італія

□ □ □

.: Ф0В7 **Нимодипін (Nimodipine) *** (див. п.2.17.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Пірацетам (Piracetam) *, ****

Фармакотерапевтична група: N06ВХ03 - психостимулюючі і ноотропні засоби

Основна фармакотерапевтична дія: ноотропний засіб, що має позитивний вплив на обмінні процеси та кровообіг мозку, підвищує утилізацію кисню та глюкози, перебіг метаболічних процесів, покращує мікроциркуляцію в ішемізованих зонах, інгібує агрегацію активованих тромбоцитів, справляє захисну дію при ураженні головного мозку, що викликані гіпоксією, інтоксикаціями, електрошоком.

Показання для застосування ЛЗ: лікування різних типів деменції, тобто втрати або погіршення пам'яті, втрати концентрації уваги та жвавості у рухах, захворювань нервової системи, особливо обумовлених судинними порушеннями в мозку осіб похилого і старечого віку, при афазії в результаті гіпоксії мозку, коркового міоклонусу, органічному психічному с-мі в осіб старечого віку; препарат сприяє покращанню інтелектуальних функцій (мислення, навчання, встановлення раніше одержаних навичок), як допоміжний засіб у терапії симптомів, які виникають після ураження головного мозку та операцій на ньому; лікування викликаного алкоголем погіршення пізнавальних функцій в осіб, які зловживають алкоголем; лікування симптомів відміни алкоголю у таких осіб, зниженої здатності засвоювати письмову мову у дітей за умови використання відповідних коректуючих методів навчання.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: лікування може здійснюватися протягом кількох тижнів, місяців і навіть років, тривалість лікування залежить від стану пацієнта і реакції на лікування; для дорослих звичайна початкова доза – 2400 мг/добу, підтримуюча – 1200-2400 мг/добу; початкову й підтримуючу дози розподіляють на кілька прийомів, добова доза при цьому складає 4800 мг; хворі в період відміни алкоголю можуть одержувати 12 г/добу, потім їх переводять на підтримуючу дозу – 2400 мг/добу; хворі, які страждають на раптові скорочення м'язів мозкового походження: початкова доза у межах 2-4 г/добу, яка поступово підвищується протягом кількох тижнів до добової дози у межах 9-12 г (для корегування добової дози можна застосовувати у дозах 400 мг, 800 мг); органічний психічний с-м в осіб старечого віку: 4800 мг/добу протягом кількох тижнів з наступним зниженням до підтримуючої дози у межах 1200-2400 мг/добу; цереброваскулярні ураження, дефіцит пізнавальної діяльності після травм голови (якщо стан хворого дозволяє приймати препарат через рот): добова доза у межах 9 -12 г у перші 2 тижні, потім підтримуюча доза 2400 мг/добу протягом принаймні 3 тижнів; дітям віком 8 -12 років у випадку дитячої дислексії дозу визначають із розрахунку 30-50 мг/кг/добу у 2 прийоми; МДД - 3200 мг; при порушенні функції нирок - при кліренсі креатиніну 40-60 мл/хв, креатиніні у сироватці 1,25 -1,7 мг - ½ звичайної для дорослих дози; при кліренсі креатиніну 20-40 мл/хв, креатиніні у сироватці 1,7 - 3,0 мг - ¼ звичайної для дорослих дози; хворим похилого віку - у призначених для дорослих дозах без корекції.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нервозність, роздратованість, страх, неспокій, агресивність, порушення сну, підвищена збудливість та посилена рухова активність, найчастіше проявляються нудота, запаморочення, головний біль, тремтіння рук, підвищена сексуальність і алергічні реакції

Протипоказання до застосування ЛЗ: алергія до інгредієнтів препарату; вагітність, годування груддю; ниркова недостатність (кліренс креатиніну < 20 мл/хв.).

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій по 5 мл (1 г) в амп.; по 15 мл (3 г) в амп.; табл., вкриті оболонкою по 400 мг, 800 мг, 1200 мг; р-н для інфузій 20%; р-н для перорального застосування 20%.

Торгова назва:

I. Пірацетам-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

□

Пірацетам, ВАТ "Монфарм"

□

Пірацетам, ВАТ "ХФЗ "Червона зірка"

□

Пірацетам, Одеське ВХФП "Біостимулятор" у формі ТОВ

□

Пірацетам, ВАТ "Дніпрофарм"

н/д

Пірацетам, АТ "Галичфарм"

□

Пірацетам, ВАТ "Фармак"

□

Пірацетам, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

□

Пірацетам-Здоров'я, Цинатропил®-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

□

Пірацизин, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС",

□

Харків/Дніпропетровськ

II. Луцетам®, EGIS Pharmaceuticals PLC; "EGIS Pharmaceuticals works Ltd", Угорщина

□ □ □

Луцетам®, EGIS Pharmaceuticals PLC, Угорщина

□ □ □

Ноотропіл, PLIVA Krakow Pharmaceutical works S.A., Польща

□ □ □

Ноотропіл®, UCB Pharma Sector, Бельгія

□ □

Ноотропіл®, UCB Pharma S.p.A. для "UCB Pharma Sector", Італія/Бельгія

н/д

Ноотропіл®, UCB Pharma S.A. для "UCB Pharma Sector", Франція/Бельгія

□ □

Пірацетам, S.C. Fabiol S.A. для "Ozone Laboratories Ltd.", Румунія/Великобританія

н/д

∴ Ф0В7 **Вінкамін (Vincamine)***

Фармакотерапевтична група: C04AX07 - засоби, які поліпшують мозковий кровообіг

Основна фармакотерапевтична дія: має селективну вазорегулюючу дію на мозковий кровообіг; сприяє адаптації мозкового кровообігу відповідно до метаболічних потреб мозку, поліпшує метаболізм мозку за рахунок підсилення окислення глюкози, збільшуючи тим самим вироблення енергії та сприяючи підвищенню загальної активності організму. має селективну вазорегулюючу дію на мозковий кровообіг, збільшує постачання киснем нейронів, що знаходяться у стані гіпоксії; знижує та стабілізує периферичний опір судин головного мозку; препарат має унікальну здатність до нормалізації мозкового кровообігу та покращання постачання киснем нейронів; доведено, що препарат дуже добре переноситься пацієнтами, не маючи біологічної, гематологічної токсичності та побічної дії на нирки та печінку; маючи різнобічний вплив, що покращує діяльність мозку, є перспективним препаратом для застосування як стимулятора інтелектуальних здібностей.

Показання для застосування ЛЗ: показаний для нормалізації і адаптації церебрального кровообігу відповідно до метаболічних потреб мозку - для покращання, регуляції і підтримання функцій головного мозку; при погіршенні пам'яті, порушенні концентрації уваги, діабетичній ангіопатії, атеросклеротичному ураженні судин головного мозку, ЧМТ, після г. порушення мозкового кровообігу, гіпертонічної енцефалопатії, порушеннях слуху та зору судинного ґенезу, порушеннях орієнтації у просторі і часі, емоційних порушеннях, що є наслідками різних психічних порушень; для поліпшення інтелектуальних здібностей.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим призначається 1 капс. 2 р/добу, термін лікування визначається лікарем; капс. не рекомендуються для застосування у дітей; дорослим призначають по 2 мл 1 - 2 р/добу шляхом в/м ін'єкції або повільної в/в інфузії; у разі необхідності як розчинник може бути використаний ізотонічний р-н в об'ємі, необхідному для в/в введення препарату протягом 4 – 20 хв; тривалість лікування залежить від показань, при яких препарат застосовується, наприклад, при церебральній недостатності препарат може застосовуватись протягом року.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого компонента препарату; пухлини мозку; вагітність і годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: капс. тверді пролонгованної дії по 30 мг; р-н для ін'єкцій, 15 мг/2 мл по 2 мл в амп..

Торгова назва :

II. Оксибрал, GlaxoSmithKline S.A.E; "GlaxoSmithKline Egypt S.A.E" для "GlaxoSmithKline Export Limited", Єгипет/Великобританія

□

∴ Ф0В7 **Кислота гопантенова (Hopatenic acid)**

Фармакотерапевтична група: N03AG03 - протиепілептичні засоби. Похідні жирних кислот.

Основна фармакотерапевтична дія: спектр дії забезпечує наявність гама-аміномасляної кислоти в його структурі; механізм дії обумовлений прямим впливом на ГАМКБ – рецептор-каналний комплекс; має ноотропну та протисудомну дію, підвищує стійкість мозку до гіпоксії та впливу токсичних речовин, стимулює анаболічні процеси в нейронах, поєднує помірну седативну дію з м'яким стимулюючим ефектом, зменшує моторну збудливість, активує розумову та фізичну працездатність.

Показання для застосування ЛЗ: когнітивні порушення при органічних ураженнях головного мозку (включаючи наслідки нейроінфекцій та ЧМТ) та при невротичних розладах; шизофренія з церебральною органічною недостатністю, цереброваскулярна недостатність, спричинена атеросклеротичними змінами судин головного мозку; екстрапірамідні порушення (міоклонус-епілепсія, хорея Гентингтона, гепатолентикулярна дегенерація, хвороба Паркінсона), а також лікування і профілактика екстрапірамідного с-му (гіперкінетичний і акінетичний), спричиненого застосуванням нейролептиків; епілепсія з уповільненням психічних процесів у комплексній терапії з протисудомними засобами; психоемоційні переваженія, зниження розумової та фізичної працездатності, для покращання концентрації уваги і запам'ятовування; нейрогенні розлади сечовипускання (полакіурія, імперативні позиви, імперативне нетримання сечі, енурез); дітям з перинатальною енцефалопатією, розумовою відсталістю різного ступеня тяжкості, з затримкою розвитку (психічного, мовного, моторного або їх поєднання), з різними формами дитячого церебрального паралічу, при гіперкінетичних розладах (синдромі гіперактивності з дефіцитом уваги), неврозоподібних станах (при заїканні, тиках).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймати внутрішньо через 15 - 30 хв після їжі; разова доза для дорослих зазвичай становить 0,25 - 1 г, для дітей з 3 років – 0,25 - 0,5 г, добова доза для дорослих – 1,5 - 3 г, для дітей з 3 років – 0,75 - 3 г; курс лікування - від 1 до 4 місяців, в окремих випадках – до 6 місяців; через 3 - 6 місяців можливе проведення повторного курсу лікування; при епілепсії в комбінації з протисудомними засобами в дозі 0,75 - 1 г/добу, курс лікування – до 1 року та більше; при екстрапірамідному синдромі в комбінації з терапією, що проводиться, добова доза становить до 3 г, лікування проводиться протягом декількох місяців; при екстрапірамідних гіперкінезах у хворих зі спадковим захворюванням нервової системи в комбінації з терапією, що проводиться, - 0,5 - 3 г/добу, курс лікування – до 4-х та більше місяців; при наслідках нейроінфекцій і ЧМТ – по 0,25 г 3 - 4 р/добу; для відновлення працездатності при підвищених навантаженнях та астенічних станах - по 0,25 г 3 р/добу; для лікування екстрапірамідного с-му, спричиненого застосуванням нейролептиків, дорослим – по 0,5 - 1 г 3 р/добу, дітям – по 0,25 - 0,5 г 3 - 4 р/добу, курс лікування – 1 - 3 місяці; при тиках - дітям – по 0,25 - 0,5 г 3 - 6 р/добу протягом 1 - 4 місяців, дорослим по 1,5 - 3 г/добу

протягом 1 - 5 місяців; при порушеннях сечовипускання: дорослим – по 0,5 - 1 г 2 - 3 р/добу, дітям – по 0,25 - 0,5 г, (добова доза становить 25 - 50 мг/кг); курс лікування – від 1 до 3 місяців; МДД для дітей віком від 2 місяців до 1 року - 0,5 - 1 г; від 1 до 3 років – 1,5 - 2 г; від 3 до 15 років – 2,5 - 3 г; дітям віком до 2 років бажано призначати препарат у вигляді сиропу; тактика призначення препарату: збільшення дози протягом 7 - 12 днів, прийом максимальної дози протягом 15 - 40 днів і поступове зниження дози до відміни препарату протягом 7 - 8 днів; перерва між курсовими прийомами препарату становить від 1 до 3 місяців.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР (риніт, кон'юнктивіт, висипи); порушення сну або сонливість, шум в голові звичайно короточасні та не потребують відміни препарату.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, г. тяжкі захворювання нирок, вагітність, годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 250 мг

Торгова назва:

II. Кальцію Гопантенат, ВАТ "Фармстандарт-УфаВІТА", Російська Федерація

Пантогам®, ЗАТ "Мир-Фарм" для ТОВ "ПІК-ФАРМА", Російська Федерація

Пантокальцин®, ВАТ "Щолківський вітамінний завод", м.Щолково-1, Московська обл., Російська Федерація

Пантокальцин®, ВАТ "Валента Фармацевтика", Російська Федерація **н/д**

.: Ф0В7 **Кислота гамма-аміномасляна (Aminobutyric acid) *, ****

Фармакотерапевтична група: N06BX20 - психостимулюючі та ноотропні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: основним медіатором, що бере участь у процесах гальмування в центральній нервовій системі, взаємодіє з ГАМК-ергічними рецепторами А і Б типів; під впливом ГАМК підвищуються енергетичні процеси мозку, покращується утилізація останнім глюкози, підвищується дихальна активність тканин, покращується кровопостачання; покращує динаміку нервових процесів у головному мозку, мислення, пам'ять, увагу, сприяє відновленню рухів і мови після порушення мозкового кровообігу, виявляє м'яку психостимулюючу дію; має помірну гіпотензивну дію, уповільнює ЧСС; у хворих на ЦД знижує рівень глюкози в крові, при нормальній глікемії може викликати гіперглікемію, зумовлену глікогенолізом, можлива незначна протисудомна активність.

Показання для застосування ЛЗ: судинні захворювання головного мозку (атеросклероз, ураження церебральних судин при АГ); дисциркуляторна енцефалопатія з порушенням пам'яті, уваги, мови, запамороченнями та головним болем; стани після інсульту і травм головного мозку; алкогольна енцефалопатія і поліневрит; відставання розумового розвитку у дітей; дитячий церебральний параліч; попередження та лікування симптомокомплексу захитування (морська і повітряна хвороби).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: добова доза для дорослих залежно від характеру і тяжкості захворювання становить 3-3,75 г; дітям віком 5-6 років призначають по 2-3 г/добу; старше 7 років — 3 г/добу; добову дозу для дітей та дорослих ділять на 3 прийоми і приймають препарат до їди; курс лікування триває від 2-3 тижнів до 2-6 місяців, при необхідності проводять повторні курси; для лікування симптомокомплексу захитування призначають по 0,5 г 3 р/добу, дітям – по 250 мг 3 р/добу протягом 3-х діб (для профілактики захитування дорослим призначають по 0,5 г 3 р/добу на протягом 3-х діб, що передують можливому захитуванню).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: диспептичні явища (нудота, блювання), порушення сну, відчуття жару, підвищення температури тіла, коливання АТ в перші дні прийому.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; у капс. не рекомендується призначати дітям до 5 років, табл. – дітям до 1 року.

Форми випуску ЛЗ: капс. по 0,25 г; табл., вкриті оболонкою, по 0,25 г.

Торгова назва:

I. Аміналон, ВАТ "Вітаміни"

Аміналон-КВ, ЗАТ "Київський вітамінний завод"

Аміналон-Фармак®, ВАТ "Фармак" **н/д**

II. Кальцію гопантенат, ВАТ "Фармстандарт-УфаВІТА", м.Уфа, Російська Федерація

.: Ф0В7 **Піритинол (Pyritinol) (див. п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)**

.: Ф0В7 **Фенібут (Phenibut) *, ****

Фармакотерапевтична група: N06B - психостимулювальні та ноотропні засоби

Основна фармакотерапевтична дія: похідне γ-аміномасляної кислоти та фенілетиламіну; домінуючою є антигіпоксична та антиамнестична дія; має транквілізуючі властивості, стимулює процеси навчання і покращання пам'яті, підвищує фізичну працездатність; знімає напруження, тривожність, страх і поліпшує сон; подовжує та посилює дію снодійних, наркотичних, нейролептичних і протисудомних засобів; не впливає на холіно- та адренорецептори; подовжує латентний період і скорочує тривалість і вираженість ністагму, має антиепілептичну дію, помітно зменшує прояви астенії та вазовегетативні симптоми, включаючи головний біль, відчуття тяжкості в голові, порушення сну, дратівливість, емоційну лабільність, підвищує розумову працездатність; психологічні показники (увага, пам'ять, швидкість і точність сенсорно-моторних реакцій) під впливом фенібуту поліпшуються на протигагу впливові транквілізаторів; у хворих з астенією і в емоційно лабільних осіб вже з перших днів терапії поліпшується суб'єктивне самопочуття, підвищується інтерес та ініціатива, мотивація діяльності без небажаної седації чи збудження; встановлено, що фенібут, застосований після ЧМТ, збільшує кількість мітохондрій перифокально та поліпшує біоенергетику мозку.

Показання для застосування ЛЗ: зниження інтелектуальної та емоційної активності, порушення пам'яті, зниження концентрації уваги; астенічний та тривожно-невротичний стан, тривожність, страх, неспокій, невроз нав'язливих станів, психопатія; у дітей – заїкання, енурез, тик; у людей літнього віку – безсоння, нічний неспокій; профілактика стресових станів, перед операціями чи болючими діагностичними дослідженнями; як допоміжний засіб під час лікування алкоголізму для припинення психопатологічних і соматовегетативних порушень за наявності с-му абстиненції; разом із загальноприйнятими дезінтоксикаційними засобами для

лікування алкогольних пределіріозних і деліріозних станів; хвороба Мен'єра, запаморочення, що пов'язані з дисфункцією вестибулярного апарату, профілактика захитування.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: курс лікування становить 4-6 тижнів; дорослим призначають по 250-500 мг 3 р/добу, у разі необхідності денну дозу можна збільшити до 2,5 г (2 500 мг); дітям з 3 до 8 років призначають по 50-100 мг 3 р/добу, від 8 до 14 років – по 250 мг 3 р/добу; вищі разові дози: для дорослих – 750 мг, для осіб старше 60 років – 500 мг, дітям до 8 років – 150 мг, від 8 до 14 років – 300 мг; можна компонувати з іншими психотропними засобами, для підвищення його ефективності, причому можна зменшити дозу фенібуту та інших препаратів, що приймаються разом з ним; для купірування алкогольного абстинентного с-му - у перші дні лікування, приймають по 250-500 мг 3 р/добу і 750 мг на ніч, з поступовим зниженням добової дози до звичайної для дорослих; у разі запаморочень при дисфункції вестибулярного аналізатора інфекційного генезу (отогенний лабіринтит) і при хворобі Мен'єра - у період загострення по 750 мг 3 р/добу протягом 5-7 днів, при зменшенні вираженості вестибулярних розладів – по 250-500 мг препарату 3 р/добу протягом 5-7 днів, а потім по 250 мг 1 р/добу протягом 5 днів; при відносно легкому перебігу захворювань - по 250 мг 2 р/добу протягом 5-7 днів, а потім по 250 мг 1 р/добу протягом 7-10 днів; для лікування запаморочень при дисфункціях вестибулярного аналізатора судинного та травматичного генезу - по 250 мг 3 р/добу протягом 12 днів; для профілактики захитування в умовах морського плавання призначають у дозі 250-500 мг одноразово за 1 год до передбачуваного початку хитавиці при появі перших симптомів морської хвороби; протизахитувальна дія фенібуту посилюється при збільшенні дози препарату; за наявності виражених проявів морської хвороби (блювання та ін.) застосування перорально є малоефективним навіть у дозах 750-1000 мг; для профілактики повітряної хвороби - одноразово у дозі 250-500 мг за 1 год до польоту.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, нудота.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 250 мг, порошок дозований, 100 мг/дозу по 1 г у пакетиках, 500 мг/дозу по 2,5 г у пакетиках.

Торгова назва:

I. Нообут® IC, ВАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім",

II. Ноофен, АТ "Олайнський ХФЗ "Олайнфарм", Латвія

Ноофен®, АТ "Олайнфарм", Латвія

Ноофен®, 100, Ноофен® 500, Joint-Stock Company "Olainfarm", Латвія

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Пірацетам + цинаризин (Piracetam + cinnarizine)**

I. Мемозам, капс. 1 капс. містить пірацетаму 400 мг, цинаризину 25 мг виробництва ВАТ "Фітофарм"

Нейро-Норм, капс. 1 капс. містить пірацетаму 400 мг, цинаризину 25 мг виробництва ЗАТ

"Фармацевтична фірма "Дарниця"

Ноозам, капс. 1 капс. містить пірацетаму 400 мг, цинаризину 25 мг виробництва ТОВ "Фарма Старт"

Пірацизин, табл., вкриті оболонкою 1 табл. містить пірацетаму 400 мг, цинаризину 25 мг

виробництва Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС",

Харків/Дніпропетровськ

Фармацизам, капс. 1 капс. містить пірацетаму 400 мг, цинаризину 25 мг виробництва ВАТ "Фармак"

Омарон, табл. 1 табл. містить пірацетаму 400 мг, цинаризину 25 мг виробництва ВАТ "Нижфарм",

м.Нижній Новгород, Російська Федерація

Фезам®, капс. 1 капс. містить пірацетаму 400 мг, цинаризину 25 мг виробництва Balkanpharma-

Dupnitza AD, Болгарія

∴ Ф0В7 **Пірацетам + тіотриазолін (Piracetam + Thiotriazolane)**

I. Тіоцетам®, табл., вкриті оболонкою, або р-н для ін'єкцій; 1 табл. містить пірацетаму - 0.2 г,

тіотриазоліну - 0.0018 унція або 1 мл р-ну містить пірацетаму - 0.1 г, тіотриазоліну - 0.025 г;

виробництва АТ "Галичфарм", ВАТ "Київмедпрепарат"

Тіоцетам® Форте, табл., вкриті оболонкою; 1 табл. містить тіотриазоліну 0,1 г (у перерахуванні на

100 % речовину), пірацетаму 0,4 г (у перерахуванні на 100 % речовину) виробництва АТ

"Галичфарм", ВАТ "Київмедпрепарат"

∴ Ф0В7 **Амінолон + пірацетам (Aminolon + piracetam)**

II. Олатропіл®, капс.; 1 капс. містить гамма-аміномасляної кислоти (амінолону) 0,125 г, пірацетаму

0,25 г; виробництва АТ "Олайнфарм" для ТОВ "Олфа", Латвія/Україна

∴ Ф0В7 **Cerebrum suis + Embryo suis + Hepar suis + Placenta suis + Kalium phosphoricum + Selenium + Thuja occidentalis + Strychnos ignatii + Bothrops lanceolatus + Acidum phosphoricum + Cinchona pubescens + Sulfur + Kalium bichromicum + Gelsemium sempervirens + Ruta graveolens + Arnica montana + Aesculus hippocastanum + Manganum phosphoricum Magnesium phosphoricum + Semecarpus anacardium + Conium maculatum + Medorrhinum-Nosode + Hyoscyamus niger + Aconitum napellus + Anamirta cocculus + Ambra grisea**

II. Церебрум композитум Н, р-н для ін'єкцій по 2,2 мл в амп.; 2,2 мл містять Cerebrum suis D8 - 22 мг,

Embryo suis D10 - 22 мг, Hepar suis D10 - 22 мг, Placenta suis D10 - 22 мг, Kalium phosphoricum D6 - 22

мг, Selenium D10 - 22 мг, Thuja occidentalis D6 - 22 мг, Strychnos ignatii D8 - 22 мг, Bothrops lanceolatus

D10 - 22 мг, Acidum phosphoricum D10 - 22 мг, Cinchona pubescens D4 - 22 мг, Sulfur D10 - 22 мг, Kalium

bichromicum D8 - 22 мг, Gelsemium sempervirens D4 - 22 мг, Ruta graveolens D4 - 22 мг, Arnica montana

D28 - 22 мг, Aesculus hippocastanum D4 - 22 мг, Manganum phosphoricum D8 - 22 мг, Magnesium

phosphoricum D10 - 22 мг, Semecarpus anacardium D6 - 22 мг, Conium maculatum D4 - 22 мг,

Medorrhinum-Nosode D13 - 22 мг, Hyoscyamus niger D6 - 22 мг, Aconitum napellus D6 - 22 мг, Anamirta

сoccus D4 - 22 мг, Ambra grisea D10 - 22 мг; виробництва "Biologische Heilmittel Heel GmbH", Німеччина

6.1.8. Судинні препарати

.: Ф0В7 **Пентоксифілін (Pentoxifylline)*** (див.п.2.18.1.4 розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Вінпоцетин (Vinprocetin)*, ****

Фармакотерапевтична група: N06BX18 - засоби, які поліпшують мозковий кровообіг

Основна фармакотерапевтична дія: має судинорозширюючу дію, підвищує переносимість клітин мозку гіпоксії та/або ішемії; посилює мозковий кровотік і покращує метаболічні процеси в головному мозку, розширює судини мозку і посилює його оксигенацію, сприяє утилізації глюкози, знижує агрегацію тромбоцитів; інгібує фосфодіестеразу, підвищує рівень циклічного аденозинмонофосфату в тканинах, впливаючи на метаболізм норадреналіну і серотоніну.

Показання для застосування ЛЗ: наслідки розладів мозкового кровообігу (після перенесеного інсульту атеросклеротичного і посттравматичного походження), порушення пам'яті, запаморочення, афазія; закупорка артерій сітківки, вторинні глаукоми, васкулярні зниження слуху, запаморочення вестибулярного походження, вазоветегативні прояви клімактеричного періоду; г.недостатність мозкового кровообігу (транзиторна ішемія, прогресуючий інсульт, завершений інсульт, стани після інсульту та черепно-мозкової травми, мультиінфарктна деменція, атеросклероз церебральних артерій, післятравматична та гіпертензивна енцефалопатія).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим приймати по 5-10 мг 3 р/добу після або під час їди (МДД - 30 мг), максимум 30 днів; при більш тривалому лікуванні приймати по 1 табл. 3 р/добу; тривалість курсу лікування – 2 місяці; ефект лікування спостерігається приблизно після 1-2 тижнів; застосовують також тільки в/в, у вигляді повільної крапельної інфузії; початкова добова доза для дорослих - 20 мг у 500-1000 мл р-ну для інфузій (0,9% р-н натрію хлориду, 5% р-н глюкози, р-н Рінгера); за необхідності і добрій переносності призначають повторні (2-3 р/добу) повільні краплинні інфузії, поступово підвищуючи дозу протягом 3-4 днів до МДД – 1мг/кг/ на добу; курс лікування – 10-14 днів; після досягнення клінічного поліпшення перед відміною ін'єкцій дозу поступово знижують і переходять на прийом препарату у формі таблеток.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: зниження АТ, тахікардія, екстрасистолія, почервоніння обличчя, сухість у роті, нудота, печія, запаморочення, головний біль, безсоння, сонливість, слабкість, пітливість, алергічні реакції.

Противпоказання до застосування ЛЗ: тяжкі форми ІХС, серцеві аритмії, вагітність і період годування груддю, підвищений внутрішньочерепний тиск, г. період геморагічного інсульту.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,005 г, по 0,01 г; концентрат для приготування р-ну для інфузій, 5 мг/мл по 2 мл в амп., р-н для ін'єкцій 0,5% по 2 мл в ампулах

Умови та термін зберігання ЛЗ: зберігати при t° 15°C - 25°C; термін придатності – 5 років.

Торгова назва:

I. Вінпоцетин-КВ, ЗАТ "Київський вітамінний завод"	☐
Вінпоцетин, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"	☐
Вінпоцетин, ВАТ "Лубнифарм"	☐
Вінпоцетин, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	☐
Вінпоцетин, ВАТ "ХФЗ "Червона зірка"	н/д
Вінпоцетин-Астрафарм, ТОВ "АСТРАФАРМ"	☐
Вінпоцетин-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Вінпоцетин-ЛХ, ЗАТ "Лекхім-Харків"	☐
Вінпоцетин-Фармак, ВАТ "Фармак"	☐
II. Вінпоцетин, "Biofarm Ltd", Польща	н/д
Вінпоцетин, "Richter Gedeon Ltd", Угорщина	н/д
Вінпоцетин, "Shreya Life Sciences Pvt. Ltd.", Індія	н/д
Вінпоцетин, РУП "Борисовський завод медичних препаратів", м.Борисов, Мінська обл., Республіка Білорусь	☐
Вінпоцетин, "Covex S.A.", Іспанія	☐
Вінпоцетин, "Gedeon Richter Plc.", Угорщина	н/д
Вінпоцетин-Н.С., ВАТ "Щолківський вітамінний завод", м.Щолково-1, Московська обл., Російська Федерація	☐
Віцеброл, Віцеброл форте, "Biofarm Ltd", Польща	☐
Кавінтон, "Richter Gedeon Ltd", Угорщина	☐
Кавінтон, Gedeon Richter Plc., Угорщина	н/д
Нейровін, "Micro Labs Limited", Індія	☐

.: Ф0В7 **Ніцерголін (Nicergoline)*** (див. п.2.17.4.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Цинаризин (Cinnarizine)*, ****

Фармакотерапевтична група: N07CA02 - засоби, що застосовуються при вестибулярних порушеннях.

Основна фармакотерапевтична дія: пригнічує скорочення клітин гладкої васкулярної мускулатури шляхом блокування кальцієвих каналів; окрім прямого кальцієвого антагонізму цинаризин знижує скорочувальну дію вазоактивних речовин, таких як норепінефрин та серотонін; блокада надходження кальцію в клітини селективна по тканинах і не впливає на АТ та ЧСС; цинаризин може поліпшити недостатню мікроциркуляцію шляхом підвищення здатності еритроцитів до деформації та зниження в'язкості крові; збільшується клітинна резистентність до гіпоксії; має також антигістамінний (вплив на H1-рецептори) ефект; пригнічує стимуляцію

вестибулярної системи, результатом чого є супресія ністагму та інших автономних розладів, зменшує або перешкоджає виникненню г. нападів запаморочення.

Показання для застосування ЛЗ: підтримує лікування при симптомах лабіринтних розладів, включаючи запаморочення, нудоту, блювання, шум у вухах і ністагм; профілактика хвороби руху, профілактика мігрені; підтримує лікування при симптомах цереброваскулярного походження, включаючи запаморочення, шум у вухах, васкулярні головні болі, проблеми спілкування, дратівливість, порушення пам'яті і нездатність до концентрації уваги; підтримує лікування при симптомах периферичних васкулярних розладів, включаючи хворобу Рейно, акроціаноз, переміжну кульгавість, порушення мікроциркуляції, трофічні й варикозні виразки, парестезію, нічні спазми в кінцівках, холодні кінцівки.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: внутрішньо звичайна добова доза для дорослих та дітей старше 12 років при розладах мозкового кровообігу - по 1 табл. 3 р/добу (75 мг); розладах периферичного кровообігу - по 2-3 табл. 3 р/добу (150-225 мг); порушеннях внутрішнього вуха - по 1 табл. 3 р/добу (75 мг); хвороб руху - по 1 табл. (25 мг) за півгодини до подорожі з повторенням прийому кожні 6 год; для дітей віком 5 -12 років може бути рекомендована половина дози для дорослих; МДД для дорослих не повинна перевищувати 225 мг; оскільки вплив на запаморочення залежить від дози, дозування слід поступово підвищувати; досвід застосування препарату у дітей віком до 5 років відсутній.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість і порушення роботи ШКТ; головні болі, сухість у роті, збільшення ваги, пітливість або АР; випадки червоного плоского лишая і симптомів, подібних до вовчачка; один випадок жовтяниці із застоєм жовчі; в осіб літнього віку протягом тривалої терапії - екстрапірамідні симптоми або погіршення їх перебігу.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до діючої речовини або до допоміжних речовин препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 25 мг; капс. по 75 мг.

Торгова назва:

I. Цинаризин, ТОВ "Стиролбіофарм"	☐
Цинаризин "Оз", Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	☐
Цинаризин, ВАР "Лубнифарм"	н/д
Цинаризин Форте, ВАР "Київмедпрепарат"	☐
Цинаризин-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Цинаризин-ЛХ, ЗАТ "Лекхім-Харків"	☐
II. Стугерон, Richter Gedeon Ltd, Угорщина	☐
Стугерон, Janssen Pharmaceutica N.V. на заводі "Janssen-Cilag S.p.A.", Бельгія/Італія	☐
Стугерон, Gedeon Richter Plc., Угорщина	☐
Стугерон Форте, Janssen Pharmaceutica N.V. на заводі "Janssen-Cilag S.A.", Бельгія/Франція	☐
Цинаризин, Balkanpharma-Dupnitsa AD, Болгарія	☐
Циннаризин, Sopharma JSC, Болгарія	☐

∴ Ф0В7 **Пікамилон (Picamilone)**

Фармакотерапевтична група: N06BX23 - психостимулювальні та ноотропні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: має антигіпоксичну, антиоксидантну і антиагрегантну дію; поліпшує мозковий кровообіг, зменшуючи судинний опір і збільшуючи кровоток у судинах мозку, а також сприятливо впливає на метаболізм мозкової тканини; покращує кровообіг у судинах сітківки і зорового нерва ока; діє як транквілізатор, що не спричинює міорелаксації, сонливості і млявості, він відновлює фізичну і розумову працездатність при перевтомі, зменшує пригнічуючий вплив етанолу на ЦНС, має психостимулювальний ефект; на відміну від ГАМК, легко проникає крізь гематоенцефалічний бар'єр.

Показання для застосування ЛЗ: як ноотропний і вазоактивний засіб у комплексній терапії при г. ішемічних порушеннях мозкового кровообігу легкого і середнього ступеня, а також при різних стадіях відновлювального періоду при дисциркуляторній енцефалопатії, нейроциркуляторній дистонії, станах після ЧМТ і нейроінфекцій; у складі комплексної терапії для купірування г. алкогольної інтоксикації, при хр. алкоголізмі - для зменшення астеничних, астеноневротичних, постпсихотичних, предрецидивних станів, а також алкогольної енцефалопатії; при цереброваскулярній недостатності, астенії, депресивних розладах у літньому віці; станах, що супроводжуються тривожністю, страхом, підвищеною дратівливістю, емоційною лабільністю; астеничних станах, обумовлених різними нервово-психічними захворюваннями; у складі комплексної терапії - мігрень (профілактика), ЧМТ, нейроінфекція; для покращання переносимості фізичних і розумових навантажень (при перевантаженнях та в екстремальних умовах діяльності; для відновлення фізичної працездатності спортсменів, для підвищення стійкості до фізичних та розумових навантажень); відкритокутова глаукома (для стабілізації зорових функцій).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають в/м або в/в краплинно або струминно (повільно), по 0,1 - 0,3 г, 1 - 2 р/добу, протягом 15 - 30 днів; при гіпертонічному кризі з переважно загальнономозковими симптомами (головний біль, запаморочення, нудота, блювання) призначають по 2 мл 10% р-ну пікамилону в/м 2 р/добу, протягом 15 - 30 днів, у комплексі з гіпотензивними засобами; при г. порушенні мозкового кровообігу призначають по 2 мл 10% р-ну препарату в 200 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду в/в (крапельно), 1 р/добу, протягом 10 - 12 днів, у легких випадках - по 2 мл 10% р-ну в/м протягом 10 - 12 днів; при геморагічних інсультах призначають по 2 мл 10% р-ну пікамилону в/м протягом 10 - 12 днів через 8 - 10 діб після купірування г. порушень функцій головного мозку в комплексі з гіпотензивними, протинабряковими, вазоактивними антигістамінними препаратами, гангліоблокаторами; при лікуванні наслідків ЧМТ і нейроінфекцій - по 2 мл 10% р-ну 1 р/добу, протягом 25 - 30 днів; внутрішньо при цереброваскулярних захворюваннях препарат призначають по 20 - 50 мг 2 - 3 р/добу, добова доза - 60 - 150 мг; курс лікування - 1 - 2 місяці, за необхідності, через - 5 - 6 місяців курс лікування можна повторити; для профілактики нападів мігрені - по 50 мг 3 р/добу; при астеничних станах - по 40 - 80 мг/добу, в окремих випадках до 200 -300 мг/добу протягом 1 - 1,5 місяця; при депресивних станах у пацієнтів літнього віку - призначають 2 - 3 рази на день по 40 -200 мг/добу, оптимальне дозування - 60 - 120 мг/добу протягом 1,5 - 3 місяців; для відновлення працездатності та при підвищених навантаженнях - призначають по 60 -80 мг/добу протягом 1 - 1,5 місяця,

для спортсменів – у тій же дозі протягом 2 тижнів тренувального періоду; при алкоголізмі в період абстиненції - по 100 - 150 мг/добу протягом 6 -7 днів; при більш стійких порушеннях поза абстиненцією – у добовій дозі 40 - 60 мг на курс лікування – 4 - 5 тижнів; для лікування первинної відкритокутової глаукоми – по 50 мг 3 р/добу протягом 1 місяця; при розладах сечовипускання - дітям віком від 3 до 10 років по 20 мг 2 - 3 р/добу, дітям від 11 до 15 років – по 50 мг 2 р/добу, дорослим і дітям старше 15 років – по 50 мг 3 р/добу; курс лікування – 1 місяць.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР, запаморочення, головний біль, легка нудота, підвищена дратівливість, відчуття тривоги; при швидкому введенні - почервоніння обличчя, відчуття припливу крові.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, г. та хр. захворювання нирок; вагітність, період лактації, для р-ну дитячий вік до 14 років, для табл. – до 3 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 20 мг, по 50 мг; р-н для ін'єкцій 10% по 2 мл в ампл.

Торгова назва:

II. Пікамілон, ВАР "Хіміко-фармацевтичний комбінат "АКРІХІН", Російська Федерація

∴ Ф0В7

Гінґо білоба (*Ginkgo biloba*) **

Фармакотерапевтична група: N06DX02 - засоби, що застосовуються при деменції

Основна фармакотерапевтична дія: препарат рослинного походження, нормалізує обмін речовин у клітинах, реологічні властивості крові і мікроциркуляцію; покращує мозковий кровообіг і забезпечення мозку киснем і глюкозою, запобігає агрегації еритроцитів, гальмує фактор активації тромбоцитів; виявляє дозозалежний регулюючий вплив на судинну систему, стимулює вироблення ендотеліозалежного послаблювального фактора, розширює дрібні артерії, підвищує тонус вен, тим самим регулює кровонаповнення судин; зменшує проникність судинної стінки (протиабражковий ефект – як на рівні головного мозку, так і на периферії), має антитромботичну дію (за рахунок стабілізації мембран тромбоцитів і еритроцитів, впливу на синтез простагландинів, зниження дії біологічно активних речовин і тромбоцитоактивного фактора); запобігає утворенню вільних радикалів і перекисному окисленню ліпідів клітинних мембран, нормалізує вивільнення, повторне поглинання і катаболізм нейромедіаторів (норепінефрину, дофаміну, ацетилхоліну) та їх здатність сполучатися з рецепторами; має антигіпоксичну дію, покращує обмін речовин в органах і тканинах, сприяє накопиченню в клітинах макроергів, підвищенню утилізації кисню і глюкози, нормалізації медіаторних процесів у ЦНС.

Показання для застосування ЛЗ: дисциркуляторна енцефалопатія різного генезу (наслідки інсульту, ЧМТ, у старечому віці), що виявляється розладами уваги та/або пам'яті, зниженням інтелектуальних властивостей, відчуттям страху, порушенням сну; порушення периферичного кровообігу і мікроциркуляції, у тому числі артеріопатії нижніх кінцівок, с-м Рейно; нейросенсорні порушення (запаморочення, дзвін у вухах, гіпоакузія, стареча дегенерація жовтої плями, діабетична ретинопатія).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають по 1 табл. 3 р/добу під час їди або по 1 дозі (1 мл) р-ну 3 р/добу під час їди; середня тривалість курсу лікування – 3 місяці.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: розлади травлення, головний біль, АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н для перорального застосування, 40 мг/мл по 30 мл у фл.; табл., вкриті оболонкою, по 40 мг.

Торгова назва:

I. Гінґо Білоба-Астрафарм, ТОВ "АСТРАФАРМ"

Гінґокапс-М, ВАР "Монфарм"

Меморин, ТОВ "ДКП "Фармацевтична фабрика"

II. Білобіл®, Білобіл® Форте, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія

Гінґофар® Актів, Biofarm Ltd, Польща

Гінґофар® Форте, Biofarm Ltd, Польща

Танакан, Beaufour Ipsen International на заводі "Beaufour Ipsen Industrie", Франція

Глоба, Mega Lifesciences (Australia) Pty Ltd, Таїланд

Гінґофар, Biofarm Ltd, Польща

Мемоплант Форте, Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co, Німеччина

Танакан, Beaufour Ipsen Industrie для "Beaufour Ipsen Pharma", Франція

н/д

6.1.9. Транквілізатори

∴ Ф0В7 **Мєбікар (*Mebicar*) *, ****

Фармакотерапевтична група: N05BX05 - транквілізатори

Основна фармакотерапевтична дія: має помірну анксиолітичну дію; має помірну транквілізуючу (анксиолітичну) активність, усуває або послаблює відчуття неспокою, тривоги, страху, внутрішнього емоційного напруження та дратування; транквілізуючий ефект препарату не супроводжується міорелаксацією та порушенням координації рухів; на цій підставі мєбікар називають денним транквілізатором; снодійного ефекту не має, але посилює дію снодійних засобів і поліпшує перебіг сну, якщо він порушений, полегшує або купірує нікотинову абстиненцію.

Показання для застосування ЛЗ: неврози і неврозоподібні стани, що супроводжуються явищами дратування, емоційної нестійкості, тривоги та страху; для поліпшення переносимості нейролептиків і транквілізаторів з метою усунення спричинених ними соматовегетативних і неврологічних побічних ефектів; кардіалгії різного генезу (не пов'язані з ішемічною хворобою серця); у складі комплексної терапії як засіб, що зменшує потяг до паління.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовують внутрішньо, незалежно від прийому їжі, по 300 - 600 мг 2 - 3 р/добу; максимальна разова доза - 3 г, МДД - 10 г; тривалість курсу лікування - від декількох днів до 2-3

місяців; як засіб, що зменшує потяг до паління, препарат призначають по 600 - 900 мг 3 р/добу щоденно, протягом 5 - 6 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР та диспептичні розлади після застосування великих доз; зниження АТ і t°, які нормалізуються самостійно.

Протипоказання до застосування ЛЗ: індивідуальна непереносимість препарату; дитячий вік; вагітність; період лактації.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 300 мг, по 500 мг.

Торгова назва:

I. Транквілар® ІС, ВАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім"

II. Адаптол, АТ "Олайнський ХФЗ "Олайнфарм", Латвія

Адаптол, Адаптол®, АТ "Олайнфарм", Латвія

Мебікар-Татхімфарм, ВАТ "Татхімфармпрепарати", м.Казань, Російська Федерація

∴ Ф0В7 **Гідазепам (Hydazepam)***

Фармакотерапевтична група: N05BA24 - транквілізатори

Основна фармакотерапевтична дія:анксіолітична, активуюча дія, слабо вираженою міорелаксантаю дія; належить до групи похідних бенздіазепінів, виявляє дію "денного" транквілізатора та селективного анксіолітика; відрізняється від інших бенздіазепінів наявністю вираженого активуючого ефекту, слабо вираженою міорелаксантаю дією; має оригінальний спектр фармакологічної активності, сполучаючи анксіолітичну дію з активуючою і антидепресивними компонентами при малій виразності побічних проявів та низькій токсичності; не проявляє снодійну дію, не прискорює стомлювання у процесі оперантної діяльності.

Показання для застосування ЛЗ: як "денний" транквілізатор, для лікування дорослих та хворих літнього віку при невротичних, психопатичних астеніях, при стані, який супроводжується тривогою, страхом, підвищеною роздратованістю, порушенням сну, а також при емоційній лабільності, для купірування абстинентного с-му при алкоголізмі та підтримуючій терапії під час ремісії при хр. алкоголізмі, при логоневрозах, мігрені.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають внутрішньо, приймають не розжовуючи, по 0,02-0,05 г, 3 р/добу, при необхідності поступово підвищуючи дозу до отримання терапевтичного ефекту; середня добова доза препарату при лікуванні хворих на невротичний, неврозоподібний, психопатичний, психоподібний стани становить 0,06-0,15-0,2 г; при мігрені – 0,04-0,06 г; для купірування алкогольної абстиненції початкова доза становить 0,05 г, середня добова доза – 0,15 г; вища добова доза при цих станах становить 0,5 г; тривалість курсу терапії – від декількох днів до 1-4 місяців - визначається лікарем.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: при застосуванні великих доз і при передозуванні - сонливість, млявість, м'язова слабкість, зниження швидкості реакцій.

Протипоказання до застосування ЛЗ: виражена тяжка міастенія, порушення функцій печінки та нирок, вагітність, лактація, дитячий вік до 16 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,02 г, по 0,05 г .

Торгова назва :

I. Гідазепам ІС, ВАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім"

∴ Ф0В7 **Афобазол (Afobazol)**

Фармакотерапевтична група: N05B - анксіолітики.

Основна фармакотерапевтична дія: похідне 2-меркаптобензимидазолу, селективний анксіолітик, що не належить до класу агоністів бензодіазепінових рецепторів; перешкоджає розвитку мембранозалежних змін у ГАМК-рецепторі; має анксіолітичну дію з активуючим компонентом, що не супроводжується гіпноседативними ефектами (седативна дія препарату виявляється в дозах, що в 40-50 разів перевищують ED₅₀ для анксіолітичної дії); не має міорелаксантих властивостей, негативного впливу на показники пам'яті й уваги; при його застосуванні не формується медикаментозна залежність і не розвивається синдром відміни; препарат поєднує анксіолітичний (що усуває тривогу) і стимулюючий (активуючого) ефекти; зменшення або усунення тривоги (заклопотаність, погані передчуття, побоювання, дратівливість), напруженості (боязнь, плаксивість, відчуття занепокоєння, нездатність розслабитися, безсоння, страх), а отже, соматичних (м'язові, сенсорні, серцево-судинні, дихальні, шлунково-кишкові симптоми), вегетативних (сухість у роті, пітливість, запаморочення), когнітивних (труднощі при концентрації уваги, погана пам'ять) порушень.

Показання для застосування ЛЗ: лікування тривожних станів (генералізовані тривожні розлади, неврастенія, розлади адаптації).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовується внутрішньо; оОптимальні разові дози препарату – 10 мг, добові – 30 мг, розподілені на 3 прийоми протягом дня; тривалість курсового застосування препарату становить 2-4 тижні; при необхідності добова доза препарату може бути збільшена до максимальної - 60 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіперчутливість, можливі АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: вагітність, період лактації; індивідуальна непереносимість препарату; вік до 18 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 10 мг

Торгова назва:

II. Афобазол, ВАТ "Щолківський вітамінний завод", м.Щолково-1, Московська обл., Російська Федерація

∴ Ф0В7 **Гліцин (Glycine)*, **** (див.п.5.2.3.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Буспірон (Buspirone)*** (див. п.5.1.1.розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіорідазин (Thioridazine)*** (див. п.5.1.2.розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Валеріана + меліса + м'ята перцева** (див. п.5.2.1.3.розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.1.10. Антидепресанти

∴ Ф0В7 **Амітриптилін (Amitriptyline)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пароксетин (Paroxetine)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Есциталопрам (Escitalopram)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Циталопрам (Citalopram)*** (див.п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.1.11. Розсмоктуючі

∴ Ф0В7 **Калію йодид (Potassium iodide)*, **** (див. п.7.3.3. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Гіалуронідаза (Hyaluronidase)***

Фармакотерапевтична група: В06АА03 - різні ферментні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: ефект гіалуронідази оборотний - зменшення концентрації відновлює в'язкість гіалуронової кислоти; спричиняє розпад її специфічного субстрату - гіалуронової кислоти, яка є "цементуючою" проміжною речовиною сполучної тканини, і тим самим призводить до збільшення проникності тканин та поліпшення руху міжтканинних рідин; тривалість дії ферменту сягає 48 год; ефект препарату полягає в появі рухливості суглобів, розм'якшенні рубців, усуненні та зменшенні контрактур, розсмоктуванні гематом; дія найбільш виражена на ранніх стадіях патологічних процесів.

Показання для застосування ЛЗ: контрактури суглобів, анкілозивний спондилоартрит, контрактура Дюпюїтрена (початкова стадія), рубцевих змінах шкіри різного походження, при гематомах, виразках, які довго не загоюються, склеродермії; при травматичних ураженнях нервових сплетінь і периферичних нервів, при ревматоїдному артриті.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять п/ш, під рубцево змінені тканини, в/м, методами електрофорезу; для ін'єкцій вміст ампл. розчиняють у 1 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду або в 1 мл 0,5 % р-ну новокаїну; при травматичних плекситах і таких же ураженнях периферичних нервів – п/ш через день у дозі 64 ОД у р-ні новокаїну, курс лікування (12-15 ін'єкцій) за необхідності повторюють.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР з шкірними проявами.

Протипоказання до застосування ЛЗ: злоякісні новоутворення, г. запальні процеси, легеневі кровотечі та кровохаркання, туберкульоз з виразною легеневою недостатністю.

Форми випуску ЛЗ: порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 64 ОД

Торгова назва:

I. Лідаза, ЗАТ "Харківське підприємство по виробництву імунобіологічних і лікарських препаратів "Біолік"

Лідаза-Біофарма, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"

∴ Ф0В7 **Алое (Aloe)*, **** (див. п.12.2.7.2. розділу «Урологія, андрологія, сексопатологія, нефрологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Плазмол (Plasmol)**

Фармакотерапевтична група: А16АХ10 - засоби, що впливають на систему травлення і метаболічні процеси. Біогенний стимулятор.

Основна фармакотерапевтична дія: має неспецифічну десенсибілізуючу, знеболювальну дію та протизапальний ефект.

Показання для застосування ЛЗ: для комплексного лікування радикулітів, невралгії, невритів, перебіг яких супроводжується больовим с-мом.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять п/ш дорослим призначають у дозі 1 мл, дітям старше 1 року – по 0,5 мл/добу або через день, курс лікування - 10 ін'єкцій.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; декомпенсація серцевої діяльності, нефрит, ендокардит, ендоміокардит, туберкульоз, аутоімунні процеси, вагітність, лактація; діти віком до 1 року.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій по 1 мл в ампл..

Торгова назва:

II. Плазмол, Дочірнє підприємство "Львівдіалек" Державної акціонерної компанії "Укрмедпром"

Плазмол, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"

6.1.12. Ангіопротектори

∴ Ф0В7 **Діосмін (Diosmin)***

Фармакотерапевтична група: С05СА03 - ангіопротектори. Капіляростабілізуючі засоби. Біофлавоноїди.

Основна фармакотерапевтична дія: підвищує тонус вен малого калібру, за рахунок чого покращує венозний відплив та лімфатичний дренаж; венозний тонус підвищується через посилення тропності навколостінкового норадреналіну до міоцитів вен (підвищує синтез та/ або вивільнення норадреналіну; інгибує активність катехол-о-метилтрансферази; помірно знижує активність фосфодіестерази); судинозвужуюча дія препарату стосується тільки венозного та лімфатичного русла.

Показання для застосування ЛЗ: хр. венозна недостатність нижніх кінцівок; г. геморої; підвищена ламкість капілярів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при венозній недостатності - 1 табл./добу вранці перед сніданком, протягом як найменше 30 днів; при г. геморої - 2 - 3 табл./добу під час прийому їжі, протягом 7 днів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: диспептичні явища.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 600 мг; табл., вкриті плівковою оболонкою, по 600 мг.

Торгова назва:

II. Вазокет®, "Weimer Pharma GmbH" для "Stragen Pharma SA", Німеччина/Швейцарія

Флебодія 600 мг, "Laboratoire INNOTECH INTERNATIONAL" на заводі "INNOTHERA CHOUZY",

Франція

∴.Ф0В7 **Троксерутин (Troxerutin) *, ****

Фармакотерапевтична група: C05CA04 - ангіопротектори. Капіляростабілізуючі засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: виявляє венотонічний, капіляротонічний, протиексадативний і гемостатичний ефект; це суміш біофлавоноїдів, яка містить не менше 95% троксерутину, яка зменшує підвищену проникність капілярів і збільшує тонус вен; антагоніст вазодилатаційних ефектів гістаміну, брадикініну і ацетилхоліну, що діє протизапально на перивенозну тканину, стабілізує стінки капілярів і виявляє помірну антиагрегантну дію; зменшує набряк, усуває біль, поліпшує трофіку та інші патологічні прояви, пов'язані з венозною недостатністю.

Показання для застосування ЛЗ: передварикозний і варикозний с-м, варикозні виразки; поверхневий тромбофлебіт, флебіт і післяфлебітні стани; хр. венозна недостатність; гемороїдальна хвороба; ретинопатії; набряки і біль при травмах і варикозних венах; варикозний дерматит; комбіноване лікування контузій, розтягнень, вивихів, симптомів м'язових крампі (судомне стягування литкових м'язів).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: звичайна доза – по 2 капсул./добу, підтримуюче лікування – по 1 капсул./добу протягом 3-4 тижнів; це лікування можна комбінувати з одночасним застосуванням гелю; ефективність лікування троксерутином залежить від регулярності його прийому, правильного дозування і тривалості терапії; клінічний досвід доводить, що іноді бажаний ефект спостерігається в дозах, які перевищують 600 мг/добу; дозування та тривалість прийому лікарського засобу визначається тяжкістю та перебігом захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота, блювання, діарея, диспепсія, шкірні AP – кропив'янка і свербіж; головний біль і порушення сну.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до троксерутину або до будь-якої допоміжної речовини препарату.

Форми випуску ЛЗ: капсул. по 300 мг

Торгова назва:

I. Венорутинол, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

II. Венолан, "Polfa" Grodzisk Pharmaceutical Works Sp.z.o.o., Польща

Троксевазин®, "Balkanpharma-Troyan AD"; "Balkanpharma-Razgrad" AD, Болгарія

∴.Ф0В7 **Лізин (Lysine) *, ****

Фармакотерапевтична група: C05CX03 - капіляростабілізуючі засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: протизапальна, протинабрякова та знеболювальна дія; знижує активність лізосомальних гідролаз, що запобігає розщепленню мукополісахаридів у стінках капілярів та у сполучній тканині, яка їх оточує, і тим самим нормалізує підвищену судинну та тканинну проникність і виявляє антиексадативну (протинабрякову), протизапальну та знеболювальну дію, підвищує тонус судин, а також чинить помірний імунотропний та гіпоглікемічний ефекти..

Показання для застосування ЛЗ: посттравматичні, інтра- і післяопераційні набряки будь-якої локалізації: тяжкі набряки головного і спинного мозку тжкого ступеня, у тому числі із субарахноїдальними і внутрішньочерепними гематомами і зміщенням серединних структур головного мозку та явищ набряку-набухання; набряки м'яких тканин із залученням опорно-рухового апарату, що супроводжуються локальними розладами їх кровопостачання і больовим синдромом; набряково-больові с-ми хребта, тулуба, кінцівок; тяжкі порушення венозного кровообігу нижніх кінцівок при г. тромбофлебіті, які супроводжуються набряково-запальним с-мом.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: добова доза препарату для дорослих становить 5 - 10 мл; 5 - 10 мл препарату розводять у 15 - 50 мл натрію хлориду, р-ну для ін'єкцій 0,9% і вводять суворо в/в (внутрішньоартеріальне введення не допускається); при станах, що загрожують життю хворого (ЧМТ, інтра- та післяопераційні набряки головного і спинного мозку з явищами набряку-набухання, набряки великих розмірів внаслідок поширених травм м'яких тканин і опорно-рухового апарату), добову дозу збільшують до 10 мл 2 р/добу; МДД для дорослих - 25 мл; тривалість застосування препарату, звичайно, становить 2-8 днів, залежно від ефективності терапії; у дітей разова доза вводиться із розрахунку: 1 - 5 років - 0,22 мг/кг; 5 - 10 років - 0,18 мг/кг; 10 років і старше – 0,15 мг/кг; старші 10 років – 0,12 мг/кг; препарат вводять 2 р/добу, тривалість курсу від 2 до 8 днів, залежно від стану хворого та ефективності терапії.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: AP у вигляді шкірного висипу, кропив'янки, ангіоневротичного набряку.

Протипоказання до застосування ЛЗ: виражені порушення функції нирок, гіперчутливість до препарату; діти до 1 року.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 0,1% по 5 мл в амп..

Торгова назва:

I. Л-Лізину Есцинат®, АТ "Галичфарм"
Димецин, АТ "Галичфарм"

□ □
н/д

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Діосмін + гесперидин ***

II. Детралекс, табл., вкриті оболонкою; 1 табл. містить діосмін - 450.0 мг, гесперидину - 50.0 мг; виробництва "Les Laboratoires Servier Industry" для "Les Laboratories Servier", Франція □ □

∴ Ф0В7 **Рутин + ескулін + дигідроергокрисдин**

II. Анавенол, драже; 1 драже містить рутину - 30.0 мг, ескуліну - 1.5 мг, дигідроергокрисдину - 0.5 мг, виробництва "Zentiva" a.s., Чеська Республіка н/д

∴ Ф0В7 **Aesculus hippocastanum + Secale cornutum + Viscum album + Tabacum + Solanum nigrum + Arnica montana + Echinacea angustifolia + Baptisia tinctoria + Rhus toxicodendron + Cuprum metallicum + Ruta graveolens + Solanum dulcamara + Colchicum autumnale + Barium iodatum + Hamamelis virginiana + Apis mellifica + Acidum benzoicum e resina + Eupatorium cannabinum + Arteria suis + Natrium pyruvicum ****

II. Ескулюс-композитум, крап. для внутрішнього застосування; 100 мл крап. містять Aesculus hippocastanum D1 - 10.0 г, Secale cornutum D3 - 1.0 г, Viscum album D2 - 1.0 г, Tabacum D10 - 1.0 г, Solanum nigrum D6 - 1.0 г, Arnica montana D3 - 1.0 г, Echinacea angustifolia D2 - 1.0 г, Baptisia tinctoria D4 - 1.0 г, Rhus toxicodendron D4 - 1.0 г, Cuprum metallicum D13 - 1.0 г, Ruta graveolens D4 - 1.0 г, Solanum dulcamara D4 - 1.0 г, Colchicum autumnale D4 - 1.0 г, Barium iodatum D6 - 1.0 г, Hamamelis virginiana D4 - 1.0 г, Apis mellifica D4 - 1.0 г, Acidum benzoicum e resina D4 - 1.0 г, Eupatorium cannabinum D3 - 1.0 г, Arteria suis D10 - 1.0 г, Natrium pyruvicum D8 - 1.0 г; виробництва "Biologische Heilmittel Heel GmbH", Німеччина □ □

∴ Ф0В7 **Myosotis arvensis + Veronica officinalis + Teucrium scorodonia + Pinus sylvestris + Gentiana lutea + Equisetum hyemale + Smilax + Scrophularia nodosa + Juglans regia + Calcium phosphoricum + Natrium sulfuricum + Fumaria officinalis + Levothyroxinum + Araneus diadematus + Geranium robertianum + Nasturtium officinale + Ferrum iodatum ****

II. Лімфоміозот; крап. для внутрішнього застосування; 100 г препарату містять Myosotis arvensis D3 - 5 г, Veronica officinalis D3 - 5 г, Teucrium scorodonia D3 - 5 г, Pinus sylvestris D4 - 5 г, Gentiana lutea D5 - 5 г, Equisetum hyemale D4 - 5 г, Smilax D6 - 5 г, Scrophularia nodosa D3 - 5 г, Juglans regia D3 - 5 г, Calcium phosphoricum D12 - 5 г, Natrium sulfuricum D4 - 5 г, Fumaria officinalis D4 - 5 г, Levothyroxinum D12 - 5 г, Araneus diadematus D6 - 5 г, Geranium robertianum D4 - 10 г, Nasturtium officinale D4 - 10 г, Ferrum iodatum D12 - 10 г, виробництва "Biologische Heilmittel Heel GmbH", Німеччина □ □

6.1.13. Антиастенічні препарати

∴ Ф0В7 **Сальбутамін (Sulbutamine) ***

Фармакотерапевтична група: N07X10 - інші засоби, які діють на нервову систему.

Основна фармакотерапевтична дія: має специфічну нейротропність і накопичується у клітинах ретикулярної формації, гіпокампа та в зубчастій звивині, а також у клітинах волокон Пуркінє та клубочках зернистого шару кори мозочка (за даними імунофлуоресцентного гістологічного дослідження), що не характерно для тіаміну; синтезована оригінальна молекула, фармакологічно споріднена з тіаміном, яка відрізняється від тіаміну наявністю додаткового дисульфідного зв'язку, ліпофільного ефіру та відкритого тіазольного циклу; завдяки цим структурним особливостям препарат розчиняється у ліпідах, що зумовлює швидке всмоктування з ШКТ та проникнення крізь гематоенцефалічний бар'єр; застосування препарату покращує координацію руху, уважність, здатність запам'ятовувати (за результатами тестів на здатність до навчання у тварин), збільшує резистентність до виникнення м'язової астенії та покращує резистентність кори головного мозку до гіпоксії.

Показання для застосування ЛЗ: симптоматичне лікування функціональної астенії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для дорослих перорально добова доза. 2-3 табл./добу; тривалість лікування – не більше 4 тижнів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - тремор, слабкість, головний біль, збудження і АР у вигляді шкірних проявів та порушення з боку ШКТ.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість (алергія) до будь-якого компонента препарату в анамнезі; вроджена галактоземія, с-м мальабсорбції глюкози та галактози, дефіцит лактози.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 200 мг

Торгова назва:

II. Енеріон, "Les Laboratories Servier", Франція □ □ □

∴ Ф0В7 **Фенотропил (Phenotropil) *, ****

Фармакотерапевтична група: N06BX - психостимулюючі та ноотропні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: виявляє прямий активуючий вплив на інтегративну діяльність головного мозку, сприяє консолідації пам'яті, покращує концентрацію уваги і розумову діяльність, полегшує процес навчання, підвищує стійкість тканин мозку до гіпоксії і токсичного впливу, виявляє протисудомну дію і анксиолітичну активність, регулює процеси активації і гальмування ЦНС, покращує настрої, виявляє позитивний вплив на обмінні процеси та кровообіг мозку, стимулює окислювально-відновні процеси, підвищує енергетичний потенціал організму за рахунок утилізації глюкози, покращує регіонарний кровотік в ішемізованих ділянках мозку; підвищує вміст норадреналіну, дофаміну і серотоніну в мозку, не впливає на

рівень вмісту гама-аміномасляної кислоти (ГАМК), не зв'язується ні з ГАМК_A, ні з ГАМК_B рецепторами, не чинить помітного впливу на спонтанну біоелектричну активність мозку.

Показання для застосування ЛЗ: захворювання ЦНС різного ґенезу, особливо пов'язані із судинними захворюваннями і порушеннями обмінних процесів у мозку, які супроводжуються погіршенням інтелектуально-мнестичних функцій, зниженням рухової активності; невротичні стани, які проявляються млявістю, підвищеною виснаженістю, зниженням психомоторної активності, порушенням уваги, погіршенням пам'яті, зниженням застосування інформації; депресії легкої і середньої тяжкості; психоорганічні с-ми, що проявляються інтелектуально-мнестичними порушеннями та апатико-абулічними явищами, а також млявоапатичні стани при шизофренії; судомні стани; ожиріння (аліментарно-конституціонального ґенезу); профілактика гіпоксії, підвищення стійкості до стресу, корекція функціонального стану організму в екстремальних умовах професійної діяльності з метою попередження розвитку втоми і підвищення розумової і фізичної працездатності, корекція добового біоритму, інверсія циклу "сон-неспанья"; хр. алкоголізм (з метою зменшення явищ астенії, депресії, інтелектуально-мнестичних порушень).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дози варіюють залежно від особливостей стану хворого; середня разова доза становить 150 мг (від 100 мг до 250 мг); середня добова доза становить 250 мг (від 200 мг до 300 мг); МДД - 750 мг/добу; рекомендується розділяти добову дозу на 2 прийоми; добову дозу до 100 мг слід приймати одноразово в ранкові часи, а вище 100 мг – розділити добову дозу на два прийоми; тривалість лікування може варіювати від 2-х тижнів до 3-х місяців; середня тривалість лікування становить 30 днів; за необхідності курс може бути повторений через місяць; для підвищення працездатності – 100 - 200 мг одноразово зранку, протягом 2-х тижнів (для спортсменів – 3 дні); рекомендована тривалість лікування для хворих з аліментарно-конституціональним ожирінням становить 30 - 60 днів у дозуванні 100 - 200 мг 1 р/добу (зранку), не рекомендується приймати фенотропіл пізніше 15-ї години.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: безсоння (у випадку приймання препарату пізніше 15-ї год); у деяких хворих у перші 1 - 3 дні прийому препарату може виникнути психомоторне збудження, гіперемія шкіряних покривів, відчуття тепла, підвищення АТ.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 100 мг.

Торгова назва:

II. Фенотропіл®, ВАТ "Щолківський вітамінний завод", м.Щолково-1, Московська обл., Російська Федерація □ □ □

Фенотропіл®, ВАТ "Валента Фармацевтика", Російська Федерація

н/д

∴ Ф0В7 **Ентроп (Entrop)**

Фармакотерапевтична група: N06ВХ - психостимулюючі та ноотропі засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: препарат з ноотропічним та церебропротективним ефектом, позитивно впливає на метаболізм та кровообіг головного мозку; стимулює окислювально-відновні процеси, покращує регіонарний кровообіг в ішемізованих ділянках мозку, підвищує утилізацію глюкози.

Показання для застосування ЛЗ: когнітивні розлади судинного, посттравматичного та іншого ґенезу, інволютивні процеси в мозку в осіб похилого віку, атеросклероз судин головного мозку, паркінсонізм, патологічні процеси з явищами хр. недостатності мозкового кровообігу, порушеннями пам'яті, уваги, мови; застосовують при хворобах нервової системи із зниженням інтелектуально-мнестичних функцій та порушеннями емоційно-вольової сфери; при вірусних нейроінфекціях для зменшення ішемії та гіпоксії мозку, в комплексній терапії деменцій, включаючи хворобу Альцгеймера.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: середня разова добова доза для дорослих становить 150 мг (100 - 250 мг), середня добова доза – 250 мг (200 - 300 мг), МДД для дорослих – 750 мг; кратність застосування – 1 - 2 р/добу; добову дозу 100 мг приймати 1 р/добу (вранці), більше 100 мг – рекомендується розділити в 2 прийоми; курс лікування – від 2 тижнів до 3 місяців, середній курс лікування – 30 днів; за необхідності призначають повторний курс лікування через місяць.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ознаки алергії (свербіж, висипання), сонливість, у осіб похилого віку – посилення явищ коронарної недостатності.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату; ЦД, ниркова недостатність; вагітність і лактація; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 50 мг, по 100 мг.

Торгова назва:

II. Ентроп, АТ "Олайнфарм" для ТОВ "Олфа", Латвія/ Україна □ □ □

∴ Ф0В7 **Женьшень (Panax ginseng) **** (див. п.18.1.9. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Елеутерокок **** (див. п.18.1.9. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Мексидол (Mexidol) ***

Фармакотерапевтична група: N07ХХ - засоби, що впливають на нервову систему.

Основна фармакотерапевтична дія: інгібітор вільнорадикальних процесів, мембранопротектором, справляє антигіпоксичну, стрес-протекторну, ноотропічну, протисудомну та анксиолітичну дію; підвищує резистентність організму до дії різних пошкоджуючих факторів, до кисневозалежних патологічних станів (шок, гіпоксія та ішемія, порушення мозкового кровообігу, інтоксикація алкоголем та антипсихотичними засобами (нейролептиками), покращує мозковий метаболізм і кровозабезпечення головного мозку, покращує мікроциркуляцію та реологічні властивості крові, зменшує агрегацію тромбоцитів; стабілізує мембранні структури клітин крові (еритроцитів і тромбоцитів); справляє гіполіпідемічну дію, зменшує вміст загального холестерину та ліпопротеїдів низької щільності, зменшує ферментативну токсемію та ендогенну інтоксикацію при г. панкреатиті; механізм дії зумовлений його антиоксидантною та мембранопротекторною дією; препарат інгібує перекисне окислення ліпідів, підвищує активність супероксидоксидази, підвищує співвідношення ліпід-

білок, зменшує в'язкість мембрани, модулює активність мембранозв'язаних ферментів (кальційнезалежної фосфодіестерази, аденілатциклази, ацетилхолінестерази), рецепторних комплексів (бензодіазепінового, ГАМК, ацетилхолінового), що посилює їх можливість зв'язуватися з лігандами, сприяє збереженню структурно-функціональної організації біомембран, транспорту нейромедіаторів і покращанню синаптичної передачі; мексидол підвищує вміст в головному мозку дофаміну, викликає посилення компенсаторної активації аеробного гліколізу та зниження ступеня пригнічення окисних процесів у циклі Кребса в умовах гіпоксії з підвищенням вмісту АТФ і креатинфосфату, активацію енергосинтезуючих функцій мітохондрій, стабілізацію клітинних мембран.

Показання для застосування ЛЗ: г. порушення мозкового кровообігу; дисциркуляторна енцефалопатія; нейроциркуляторна дистонія; легкі когнітивні порушення атеросклеротичного генезу; тривожні розлади при невротичних і неврозоподібних станах; купірування абстинентного с-му при алкоголізмі з перевагою неврозоподібних і нейроциркуляторних порушень; г. інтоксикація антипсихотичними засобами; г. гнійно-запальні процеси у черевній порожнині (г. некротичний панкреатит, перитоніт) в складі комплексної терапії; легкі когнітивні розлади різного генезу (при психоорганічному с-мі та астенічних порушеннях, зумовлених г. та хр. порушеннями мозкового кровообігу, ЧМТ, нейроінфекціями та інтоксикаціями, сеньільними та атрофічними процесами); порушення пам'яті та інтелектуальна недостатність у людей похилого віку; абстинентний с-м при алкоголізмі з перевагою неврозоподібних та нейроциркуляторних порушень.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають в/м або в/в (струминно, краплинно); дози підбирають індивідуально; при інфузійному способі введення препарат слід розводити у фізіологічному р-ні натрію хлориду (200 мл); починають лікування дорослих з дози 50-100 мг 1-3 р/добу, поступово підвищуючи дозу до отримання терапевтичного ефекту; струминно мексидол вводять повільно протягом 5 - 7 хв, краплинно - зі швидкістю 40 - 60 крап./хв.; МДД - 800 мг; при г. порушеннях мозкового кровообігу - в комплексній терапії в перші 2 - 4 дні в/в струминно або краплинно дорослим по 200 - 300 мг 1 р/добу, потім в/м по 100 мг 3 р/добу; термін лікування становить 10 - 14 днів; при дисциркуляторній енцефалопатії у фазі декомпенсації - в/в струминно або краплинно в дозі 100 мг 2-3 р/добу протягом 14 днів, потім препарат вводять в/м по 100 мг/добу протягом наступних 2 тижнів; для курсової профілактики дисциркуляторної енцефалопатії препарат дорослим - в/м по 100 мг 2 р/добу протягом 10 - 14 днів; при легких когнітивних порушеннях хворим похилого віку та при тривожних станах - в/м в дозі 100 - 300 мг/добу протягом 14 - 30 днів; при абстинентному алкогольному с-мі - 100 - 200 мг в/м 2 - 3 р/добу або в/в краплинно 1 - 2 р/добу протягом 5 - 7 днів; при г. інтоксикації антипсихотичними засобами дорослим - в/в в дозі 50 - 300 мг/добу протягом 7 - 14 днів; при г. гнійно-запальних процесах черевної порожнини (г. некротичний панкреатит, перитоніт) - у першу добу як у передопераційний, так і в післяопераційний період, дози залежать від форми та тяжкості захворювання, поширеності процесу, варіантів клінічного перебігу; відміна препарату повинна проводитись поступово, тільки після стійкого позитивного клінічно-лабораторного ефекту; при г. набряковому (інтерстиціальному) панкреатиті дорослим - по 100 мг 3 р/добу в/в краплинно (в ізотонічному р-ні натрію хлориду) та в/м; легкий ступінь тяжкості некротичного панкреатиту - по 100 - 200 мг 3 р/добу в/в краплинно (в ізотонічному р-ні натрію хлориду) та в/м; середній ступінь тяжкості дорослим - по 200 мг 3 р/добу в/в краплинно; тяжкий перебіг - у пульс-дозуванні 800 мг у першу добу при двократному введенні; далі - по 300 мг 2 р/добу з поступовим зниженням добової дози; дуже тяжкий перебіг - в початковій дозі 800 мг/добу до стійкого купірування прояву панкреатогенного шоку, після стабілізації стану - по 300 - 400 мг 2 р/добу в\в краплинно з поступовим зниженням добової дози; внутрішньо терапевтичні дози та термін лікування визначаються чутливістю хворих до препарату; починають лікування з дози 0,25-0,5 г; середня добова доза становить 0,25-0,5 г; МДД - 0,8 г; добову дозу розділяють на 2-3 прийоми протягом дня; хворі з тривожними станами, нейроциркуляторними дисфункціями та когнітивними порушеннями приймають мексидол протягом 2-6 тижнів; для купірування алкогольного абстинентного с-му застосовують протягом 5-7 днів; курсову терапію мексидолом закінчують поступово, зменшуючи дозу препарату протягом 2-3 днів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: поява нудоти, сухості слизової оболонки рота, АР.

Противопоказання до застосування ЛЗ: г. печінкова або ниркова недостатність, підвищена індивідуальна чутливість до препарату, дитячий вік, вагітність, період годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 0,125 г; р-н для ін'єкцій 5% по 2 мл в амп.

Торгова назва:

II. Мексидол®, ЗАТ "Мир-Фарм" для ТОВ "Науково-виробнича компанія "Фармасофт", Російська Федерація

Мексидол®, ТОВ Медичний центр "Еллара" для ТОВ "Науково-виробнича компанія "Фармасофт", Російська Федерація

Комбіновані препарати

.: Ф0В7 **Кислота янтарна + нікотинамід + інозит + рибофлавін**

II. Цитофлавін, р-н для в/в введення; 1 мл р-ну містить кислоту янтарну 100 мг, нікотинамід 10 мг, рибоксин (інозин) 20 мг, рибофлавіну мононуклеотид (рибофлавін) 2 мг, виробництва ТОВ "Науково-технологічна фармацевтична фірма "Полісан", Російська Федерація

.: Ф0В7 **Coenzymum + Ascorbic acid + Thiamine + Natrium riboflavinum phosphoricum + Pyridoxine + Nicotinamidum + Acidum cis-aconiticum + Acidum citricum + Acidum fumaricum + Acidum alpha-ketoglutaricum + Acidum DL-malicum + Acidum succinicum + Barium oxalsuccinicum + Natrium diethyloxalaceticum + Natrium pyruvicum + Cysteinum + Pulsatilla pratensis + Hepar sulfuris + Sulfur + Adenosinum triphosphoricum + Nadidum + Manganum phosphoricum + Magnesium oroticum + Cerium oxalicum + Acidum alpha-liponicum + Beta vulgaris conditiva**

II. Коензим-композитум, р-н для ін'єкцій по 2,2 мл в амп.; 2,2 мл містять Coenzymum A D8 - 22 мкл, Ascorbic acid D6 - 22 мкл, Thiamine D6 - 22 мкл, Natrium riboflavinum phosphoricum D6 - 22 мкл, Pyridoxine D6 - 22 мкл, Nicotinamidum D6 - 22 мкл, Acidum cis-aconiticum D8 - 22 мкл, Acidum citricum

D8 - 22 мкл, Acidum fumaricum D8 - 22 мкл, Acidum alpha-ketoglutaricum D8 - 22 мкл, Acidum DL-malicum D8 - 22 мкл, Acidum succinicum D8 - 22 мкл, Barium oxalsuccinicum D10 - 22 мкл, Natrium diethyloxalacetikum D6 - 22 мкл, Natrium pyruvicum D8 - 22 мкл, Cysteinum D6 - 22 мкл, Pulsatilla pratensis D6 - 22 мкл, Hepar sulfuris D10 - 22 мкл, Sulfur D10 - 22 мкл, Adenosinum triphosphoricum D10 - 22 мкл, Nadidum D8 - 22 мкл, Manganum phosphoricum D6 - 22 мкл, Magnesium oroticum D6 - 22 мкл, Cerium oxalicum D8 - 22 мкл, Acidum alpha-liponicum D6 - 22 мкл, Beta vulgaris conditiva D4 - 22 мкл; виробництва "Biologische Heilmittel Heel GmbH", Німеччина

∴ Ф0В7 **Ubichinonum + Ascorbic acid + Thiamine + Natrium riboflavinum phosphoricum + Pyridoxine + Nicotinamidum + Vaccinium myrtillus + Colchicum Autumnale + Podophyllum peltatum + Conium maculatum + Hydrastis canadensis + Acidum sarcolacticum + Hydrochinonum + Acidum alpha-liponicum + Sulfur + Manganum phosphoricum + Natrium diethyloxalacetikum + Trichinoylum + Anthrachinonum + Naphthochinonum + para-Benzochinonum + Adenosinum triphosphoricum + Coenzymum A + Galium aparine + Acidum acetylosalicylicum + Histaminum + Nadidum + Magnesium gluconicum**

II. Убіхінон-композитум, р-н для ін'єкцій по 2,2 мл в амп.; 1 амп. містить Ubichinonum D10 - 22.0 мкл, Ascorbic acid D6 - 22.0 мкл, Thiamine D6 - 22.0 мкл, Natrium riboflavinum phosphoricum D6 - 22.0 мкл, Pyridoxine D6 - 22.0 мкл, Nicotinamidum D6 - 22.0 мкл, Vaccinium myrtillus D4 - 22.0 мкл, Colchicum Autumnale D4 - 22.0 мкл, Podophyllum peltatum D4 - 22.0 мкл, Conium maculatum D4 - 22.0 мкл, Hydrastis canadensis D4 - 22.0 мкл, Acidum sarcolacticum D6 - 22.0 мкл, Hydrochinonum D8 - 22.0 мкл, Acidum alpha-liponicum D8 - 22.0 мкл, Sulfur D8 - 22.0 мкл, Manganum phosphoricum D8 - 22.0 мкл, Natrium diethyloxalacetikum D8 - 22.0 мкл, Trichinoylum D10 - 22.0 мкл, Anthrachinonum D10 - 22.0 мкл, Naphthochinonum D10 - 22.0 мкл, para-Benzochinonum D10 - 22.0 мкл, Adenosinum triphosphoricum D10 - 22.0 мкл, Coenzymum A D10 - 22.0 мкл, Galium aparine D6 - 22.0 мкл, Acidum acetylosalicylicum D10 - 22.0 мкл, Histaminum D10 - 22.0 мкл, Nadidum D10 - 22.0 мкл, Magnesium gluconicum D10 - 22.0 мкл, виробництва "Biologische Heilmittel Heel GmbH", Німеччина

∴ Ф0В7 **Natrium pyruvicum + Natrium oxalacetikum + Natrium diethyloxalacetikum + Magnesium phosphoricum + Acidum citricum + Acidum cis-aconiticum + Barium oxalsuccinicum + Acidum alpha-ketoglutaricum + Acidum succinicum + Acidum fumaricum + Acidum DL-malicum**

II. Каталізатори циклу лимонної кислоти, р-н для ін'єкцій по 1,1 мл в амп.; 1.1 мл р-ну Natrium pyruvicum-Injeel містить: Natrium pyruvicum D10 - 0.367 мл, Natrium pyruvicum D30 - 0.367 мл, Natrium pyruvicum D200 - 0.367 мл; 1.1 мл розчину Natrium oxalacetikum-Injeel містить: Natrium diethyloxalacetikum D10 - 0.367 мл, Natrium diethyloxalacetikum D30 - 0.367 мл, Natrium diethyloxalacetikum D200 - 0.367 мл; 1.1 мл розчину Magnesium-Manganum-phosphoricum-Injeel містить: Magnesium phosphoricum D12 - 0.183 мл, Magnesium phosphoricum D30 - 0.183 мл, Magnesium phosphoricum D200 - 0.183 мл, Manganum phosphoricum D12 - 0.183 мл, Manganum phosphoricum D30 - 0.183 мл, Manganum phosphoricum D200 - 0.183 мл; 1.1 мл розчину Acidum citricum-Injeel містить: Acidum citricum D10 - 0.367 мл, Acidum citricum D30 - 0.367 мл, Acidum citricum D200 - 0.367 мл; 1.1 мл розчину Acidum cis-aconiticum-Injeel містить: Acidum cis-aconiticum D10 - 0.367 мл, Acidum cis-aconiticum D30 - 0.367 мл, Acidum cis-aconiticum D200 - 0.367 мл; 1.1 мл розчину Barium oxalsuccinicum-Injeel містить: Barium oxalsuccinicum D10 - 0.367 мл, Barium oxalsuccinicum D30 - 0.367 мл, Barium oxalsuccinicum D200 - 0.367 мл; 1.1 мл розчину Acidum alpha-ketoglutaricum-Injeel містить: Acidum alpha-ketoglutaricum D10 - 0.367 мл, Acidum alpha-ketoglutaricum D30 - 0.367 мл, Acidum alpha-ketoglutaricum D200 - 0.367 мл; 1.1 мл розчину Acidum succinicum-Injeel містить: Acidum succinicum D10 - 0.367 мл, Acidum succinicum D30 - 0.367 мл, Acidum succinicum D200 - 0.367 мл; 1.1 мл розчину Acidum fumaricum-Injeel містить: Acidum fumaricum D10 - 0.367 мл, Acidum fumaricum D30 - 0.367 мл, Acidum fumaricum D200 - 0.367 мл; 1.1 мл розчину Acidum DL-malicum-Injeel містить: Acidum DL-malicum D10 - 0.367 мл, Acidum DL-malicum D30 - 0.367 мл, Acidum DL-malicum D200 - 0.367 мл, виробництва "Biologische Heilmittel Heel GmbH", Німеччина

6.1.14. Антигіпертензивні

α- и β-блокатори, інгібитори АПФ, блокатори кальцієвих каналів – див. розділ «Кардіологія. Лікарські засоби»

6.1.15. Антиспастичні

∴ Ф0В7 **Баклофен (Baclofen) *** (див. п.10.4.4. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Толперизон (Tolperizone) *** (див. п.8.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тизанідин (Tizanidine) *** (див. п.8.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.1.16. Вегетотропні

∴ Ф0В7 **Радобелін + ерготамін + фенобарбітал ****

II. Белласпон, драже; 1 драже містить радобеліну - 0.1 мг, ерготаміну тартрату - 0.3 мг, фенобарбіталу - 20.0 мг, виробництва "Lechiva" a.s., Чеська Республіка **н/д**

6.1.17. Гістамінні препарати

∴ Ф0В7 **Бетагістун (Betahistine)***

Фармакотерапевтична група: N07CA01 - гістамін та антигістамінні препарати

Основна фармакотерапевтична дія: активізує органну мікроциркуляцію, зокрема збільшує кровотік у внутрішньому вусі та в базилярних артеріях, внаслідок чого зменшується суб'єктивне відчуття запаморочення, купірує г. напади вестибулярного запаморочення різної етіології, усуває кохлеарні розлади, шум та дзвін у вухах, попереджує розвиток глухоти; синтетичний аналог гістаміну, що активізує органну мікроциркуляцію, зокрема збільшує кровотік у внутрішньому вусі та в базилярних артеріях; при стабілізації лабіринтного кровотоку відбувається нормалізація ендолімфатичного тиску як у лабіринті, так і в завитковому апараті внутрішнього вуха, внаслідок чого зменшується суб'єктивне відчуття запаморочення; препарат купірує гострі напади вестибулярного запаморочення різної етіології, усуває кохлеарні розлади, шум та дзвін у вухах, попереджує розвиток глухоти; профілактична та лікувальна ефективність системного застосування бетагістину проявляється при хворобі Меньєра, до основних клінічних симптомів якої відносяться напади запаморочення (вертиго), які супроводжуються нудотою та блюванням; шум у вухах; прогресуюча туговухість; найкращі результати спостерігались при призначенні препарату на початкових стадіях хвороби Меньєра; бетагістин пригнічує діамінооксидазу, блокуючи розпад ендogenous гістаміну, та стимулює H₁-рецептори внутрішнього вуха; результатом є вплив на прекапілярні сфінктери і збільшення прекапілярного кровотоку в лабіринті та завитці; має також виражену центральну дію - блокуючи H₃-рецептори, препарат нормалізує нейрональну трансмісію у полісинаптичних нейронах бічних ядер вестибулярного нерва на рівні моста стовбурної частини головного мозку; хоча бетагістин є гістаміноподібною речовиною, він не спричиняє порушень проникності капілярів, змін системного АТ, не впливає на тонус гладенької мускулатури внутрішніх органів та на секрецію шлункового соку.

Показання для застосування ЛЗ: хвороба та с-м Меньєра; запаморочення різного генезу (при остеохондрозі шийного відділу хребта, вертебробазилярній недостатності, атеросклерозі судин головного мозку, після ЧМТ, хірургічних операцій, психотичного походження, ідіопатичних вертиго).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймають внутрішньо під час або після їди; дозу препарату і тривалість курсу лікування визначають індивідуально для кожного пацієнта залежно від показань та ступеня тяжкості захворювання; при курсовому лікуванні дорослим зазвичай призначають 24 мг - 48 мг/добу (по ½ - 1 табл. 3 р/добу); у більшості випадків покращання стану настає через 2–3 тижні, у разі необхідності курс лікування можна подовжити до декількох місяців.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - відчуття дискомфорту в епігастральній ділянці, нудота, блювання (частіше – у пацієнтів з хр. захворюваннями ШКТ); нервова система - головний біль; АР-висип на шкірі, почервоніння та свербіж шкірних покривів.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, виразкова хвороба шлунка та/або ДПК у фазі загострення, феохромоцитома, БА з частими нападами; дитячий вік до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 8 мг, по 16 мг, по 24 мг.

Торгова назва:

I. Бетагіс, ТОВ "Фарма Старт"	☐	☐	☐
Бетагістин, ВАТ "Київмедпрепарат"	☐		
Бетагістин-Лугал, ВАТ "Луганський ХФЗ"	☐		
Бетанорм, ВАТ "Фітофарм"			н/д
Вестинорм, ВАТ "Фармак"	☐		
II. Бетагістин-Медокемі, Medochemie Ltd, Кіпр			н/д
Бетагістин-Ратіофарм, Merckle GmbH; "Catalent Germany Schorndorf GmbH" для "ratiopharm GmbH", Німеччина	☐	☐	
Бетасерк®, Solvay Pharmaceuticals для "Solvay Pharmaceuticals B.V."; "Solvay Pharmaceuticals B.V.", Франція/Нідерланди	☐	☐	☐
Вазосерк, ABDI IBRAHIM Ilac Sanayi ve Ticaret A.S., Туреччина	☐		
Вазосерк Дуо, Вазосерк Форт, ABDI IBRAHIM Ilac Sanayi ve Ticaret A.S. для "Tripharma Ilac Sanayi ve Ticaret A.S, Туреччина			н/д
Верисін-8, Верисін-16, Synmedic Laboratories, Індія	☐	☐	
Верисін-24, Synmedic Laboratories, Індія	☐	☐	☐
Вестібо, Cardinal Health Germany 405 GmbH для "Actavis AD", Німеччина/Болгарія	☐	☐	
Вестагістин, Pharmascience Inc., Канада	☐		
Нейрогін, Unimax Laboratories для "American Norton Corporation", Індія/США			н/д

6.1.18. Засоби, що впливають на загортальну систему крові

∴ Ф0В7 **Варфарин (Warfarin)*** (див. п.13.8.1.1. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Надропарин кальцію (Nadroparin calcium)*** (див. п.13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Гепарин натрію (Heparin sodium)*** (див. п.13.8.1.2.розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Клопідогрель (Clopidogrel)*** (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дипіридамо́л (Dipyridamole)*** (див.п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)*, **** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Толтеридон (Tolterodine)*** (див.п.12.9.1.1.1. розділу «Урологія, андрологія, сексопатологія, нефрологія. Лікарські засоби»)

6.1.19. Анальгетики

∴Ф0В7 **Парацетамол (Paracetamol)*** (див. п.8.2.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Кетопрофен (Ketoprofen)*** (див.п.5.2.9. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Німесулід (Nimesulid)*** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Трамадол (Tramadol)*** (див. п.10.3.2.1. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Трамадол + парацетамол (Tramadol + Paracetamol)**

II.Залдіар, табл., вкриті оболонкою, по 37,5 мг/325 мг; 1 табл. містить трамадолу гідрохлориду - 37.5 мг, парацетамолу - 325.0 мг; виробництва "Grünenthal GmbH", Німеччина

6.1.20. Десенсибілізуючі

∴Ф0В7 **Дифенгідрамін (Diphenhydramine)*** (див.п.18.2.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴Ф0В7 **Клемастин (Clemastine)*, **** (див.п.18.2.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴Ф0В7 **Кетотифен (Ketotifen)*** (див. п.4.4.1. розділу «Пульмонологія. Лікарські засоби для лікування обструктивних захворювань»)

∴Ф0В7 **Меггідролін (Mebhydrolin)*, **** (див.п.18.2.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴Ф0В7 **Хлоропірамін (Chloropyramine)*** (див.п.18.2.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴Ф0В7 **Цетиризин (Cetirizine)*, **** (див.п.18.2.1.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

6.1.21. Антихолінергетичні

∴Ф0В7 **Піридостигмін (Pyridostigmin)***

Фармакотерапевтична група: N07AA02 - засоби, що діють на центральну нервову систему.

Основна фармакотерапевтична дія: інгібує холінергетичну діяльність, належить до парасимпатоміметичних засобів непрямої дії; інгібування ферменту сприяє накопиченню ацетилхоліну на рецепторах у ділянці холінергічних синапсів, це виявляється більш вираженою і довготривалою дією; переважно діє на периферичні системи, не чинить дії на функції ЦНС, оскільки через низьку розчинність у ліпідах не проникає через гематоенцефалічний бар'єр; характерною особливістю ЛЗ є його постійно виникаюча, рівномірна, довготривала і повільно слабшуюча дія.

Показання для застосування ЛЗ: лікування патологічної слабкості м'язів (тяжка міастенія, міастенічний синдром), а також за відсутності тону (атонія) мускулатури ШКТ і сечового міхура.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: патологічна слабкість м'язів (тяжка міастенія) - для лікування початкових симптомів захворювання препарат взагалі призначають у добових дозах 30 - 60 мг, які розподіляють на 3 - 6 прийомів; при прогресуванні захворювання - 1 - 3 табл. 2 - 4 р/добу (120 - 720 мг/добу); дозування піридостигміну броміду при патологічній слабкості м'язів (тяжка міастенія) проводять суворо індивідуально, залежно від тяжкості захворювання і реакції хворих на лікування; тому режими доз, що рекомендовані для цього показання, треба розглядати як орієнтовні; атонія кишечника/затримка сечі - по 1 табл. (60 мг) через кожні 4 год; у зв'язку з високим вмістом діючої речовини препарат з дозуванням по 60 мг не призначають новонародженим, маленьким дітям і дітям шкільного віку; пацієнтам із захворюваннями нирок препарат призначають у нижчих дозах, тому що піридостигміну бромід у незміненому вигляді виводиться з організму в основному нирками, тому необхідну дозу підбирають індивідуально для кожного хворого, залежно від дії препарату; індивідуальну добову дозу лікар розподіляє на 2 - 6 прийомів; тривалість застосування визначає лікар залежно від показання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: пітливість, підвищена слинотеча і сльозотеча, посилення секреції бронхіальних залоз, нудота, блювання, проноси, нападоподібний біль у животі в зв'язку з підвищеною перистальтикою кишечника, м'язовий тремор, часті позиви до сечовипускання, спазми та слабкість м'язів і порушення адаптації ока до зору поблизу (розлади акомодативної функції ока); при застосуванні препарату в більших дозах - зниження ЧСС, небажане падіння АТ, висипання на шкірі.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до діючої речовини, при механічній непрохідності ШКТ і сечовивідних шляхів, при всіх захворюваннях, що супроводжуються підвищеним тонусом бронхіальної мускулатури (наприклад БА і спастичний бронхіт).

Форми випуску ЛЗ: табл. по 60 мг.

Торгова назва:

II. Калімін 60 Н, "AWD.pharma GmbH & Co.KG", Німеччина

□ □ □

∴ Ф0В7 **Галантамін (Galantamine)*** (див. п.5.1.4.розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Неостигмін (Neostigmine)***

Фармакотерапевтична група: N07AA01 - засоби, що діють на нервову систему. Парасимпатоміметики. Антихолінестеразні засоби

Основна фармакотерапевтична дія: інгібітор ацетилхолінестерази і псевдохолінестерази; виявляє непрямую холіноміметичну дію за рахунок оборотного інгібування холінестерази та потенціювання дії ендogenous ацетилхоліну; поліпшує нервово-м'язову передачу,

Показання для застосування ЛЗ: міастенія і міастенічний с-м, периферичний параліч попереочно-м'язової мускулатури; відновні періоди після перенесеного менінгіту, поліомієліту, енцефаліту; слабкість пологової діяльності; атрофія зорового нерва, неврити, атонія шлунка, кишечника і сечового міхура.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим вводять п/ш по 0,5 мг (1 мл) препарату 1 – 2 р/добу; вищі дози для дорослих: п/ш - разова 2 мг (4 мл), МДД - 6 мг (12 мл); при розвитку міастенічного кризу у дорослих вводять в/в по 0,5 – 1 мл препарату, потім п/ш в зазначених вище дозах з невеликими інтервалами; для потенціювання дії іноді п/ш додатково вводять ефедрин (1 мл 5 % р-ну); в деяких випадках при лікуванні міастенії препарат призначають у поєднанні з антагоністами альдостерону, кортикостероїдами, анаболічними гормонами; недостатні дози можуть погіршити перебіг захворювання, а перевищення доз може сприяти виникненню "холінергічного кризу", розладу дихання; якщо неостигміном купірують дію міорелаксантів, то попередньо в/в вводять атропіну сульфат в дозі 0,5 – 0,7 мл 0,1 % р-ну, потім чекають прискорення пульсу і через 1,5 – 2 хв вводять в/в 1,5 мг (3 мл) неостигміну; при недостатньому ефекті цієї дози препарат вводять повторно в такій самій дозі (при появі брадикардії роблять додаткову ін'єкцію атропіну); максимально можлива кількість, яка може бути введена, становить 5 – 6 мг (10 – 12 мл), загальний час введення – 20 – 30 хв; дітям п/ш доза розраховується по 0,05 мг (0,1 мл) на 1 рік життя, але не більше 0,375 мг (0,75 мл) на одну ін'єкцію; дітям призначають 1 р/добу, однак при необхідності добову дозу можна розділити на два – три прийоми.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота, блювання, діарея, гіперсалівація, часте сечовипускання, посмикування м'язів язика; ССС - брадикардія, зниження АТ; дихальна система - посилення секреції бронхіальних залоз, підвищення тонуусу бронхів; АР - можливий шкірний висип, свербіж; інші - посмикування скелетних м'язів, слабкість.

Протипоказання до застосування ЛЗ : епілепсія, гіперкінези, БА, стенокардія, атеросклероз, механічна непрохідність ШКТ або сечовивідних шляхів, в ослаблених дітей - у період гострих захворювань, інтоксикацій; підвищена чутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 0.05 % по 1 мл в амп..

Торгова назва:

I. Прозерин, ТОВ "Харківське фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"

□

Прозерин-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

□

∴ Ф0В7 **Іпідакрин (Ipidakrin)***

Фармакотерапевтична група: N07AA - інгібітори холінестерази

Основна фармакотерапевтична дія: інгібування холінестерази сприяє посиленню функціональної активності постсинаптичної клітини (скорочення, проведення збудження), діє на всі ланки в ланцюгу процесів, які забезпечують проведення збудження, має аналгетичну, антиаритмічну дію; основу спектра фармакологічної активності препарату становить біологічно вигідна комбінація двох молекулярних ефектів – блокади калієвої проникності мембрани і оборотного інгібування холінестерази, дія яких призводить до безпосереднього стимулюючого впливу на провідність імпульсу в нервово-м'язовому синапсі і в ЦНС; при цьому вирішальну роль відіграє блокада калієвої проникності мембрани, що спричинює подовження фази реполяризації потенціалу дії мембрани і підвищення активності пресинаптичного аксону, що супроводжується збільшенням входу іонів кальцію до пресинаптичної терміналі, і внаслідок цього – посиленням викиду медіатора до синаптичної щілини в усіх синапсах; підвищення концентрації медіатора в синаптичній щілині сприяє посиленню стимуляції постсинаптичної клітини внаслідок медіатор-рецепторної взаємодії; у холінергічних синапсах інгібування холінестерази спричинює подальше накопичення нейромедіатора в синаптичній щілині і посилення функціональної активності постсинаптичної клітини (скорочення, проведення збудження), таким чином, препарат діє на всі ланки в ланцюгу процесів, які забезпечують проведення збудження; посилює дію на гладкі м'язи не лише ацетилхоліну, але й адреналіну, серотоніну, гістаміну і окситоцину, блокує натрієву проникність мембрани, хоча й істотно слабкіше порівняно з калієвою проникністю; з цим ефектом частково пов'язана наявність у препарату слабких седативних та аналгетичних властивостей; препарат виявляє такі фармакологічні ефекти: відновлює і стимулює нервово-м'язову передачу; відновлює проведення імпульсу в периферичній нервовій системі, порушеного внаслідок впливу різних чинників, таких як травма, запалення, дія місцевих анестетиків, деяких а/б, калію хлориду, токсинів, тощо; посилює скоротливість гладком'язових органів під впливом всіх антагоністів за винятком калію хлориду; поліпшує пам'ять і здатність до навчання; специфічно помірно стимулює ЦНС з окремими проявами седативного ефекту; виявляє аналгетичний ефект; виявляє антиаритмічний ефект.

Показання для застосування ЛЗ: ураження периферичної нервової системи – нейропатії, неврити, поліневрити і полінейропатії, мієлополірадикулоневрити; бульбарні паралічі і парези; порушення пам'яті різного генезу (хвороба Альцгеймера, інші форми слабоумства пізнього віку), церебральна дисфункція у дітей із утрудненням навчання; при ураженнях ЦНС травматичного, судинного та іншого генезу, які супроводжуються порушенням пам'яті, праксису, уваги, рухових функцій; міастенія і різні міастенічні

синдроми; у комплексній терапії розсіяного склерозу та інших форм демієлінізуючих захворювань нервової системи.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: 0,5% і 1,5% р-ни для ін'єкцій вводять п/ш або в/м; дози і тривалість лікування визначають індивідуально залежно від ступеня і тяжкості захворювання; захворювання периферичної нервової системи, с-м міастенії – п/ш або в/м вводять 1мл 0,5% або 1,5% (5-15 мг) р-ну 1-2 р/добу; курс лікування – 1-2 місяці, в разі необхідності курс лікування можна повторити кілька разів з перервою між курсами в 1-2 місяці; для купірування міастенічних кризів і проведення короткочасних курсів лікування хворих на тяжкі порушення нервово-м'язової передачі вводять 1,5% р-ну для ін'єкцій, після чого лікування продовжують по 20 мг перорально; разова доза може бути підвищена до 200 мг/добу; лікування курсове з чергуванням з класичними антихолінергічними препаратами; у разі г. мононевритів призначають по 1 мл 0,5 % р-ну 1 – 2 р/добу у сполученні з протизапальними і протинабряковими засобами, курс лікування 10 –15 днів; у разі хронічних невритів та за відсутності повного терапевтичного ефекту від усіх видів попередньої терапії - по 2 мл 0,5 % р-ну 1 – 2 р/добу або в табл. по 20 мг 2 – 3 р/добу; курс лікування 20 – 30 днів; в разі необхідності курс лікування повторюють 2 – 3 рази з інтервалом 2 – 4 тижні до досягнення максимального ефекту; у разі мієлополірадикулоневритів з парезами всіх кінцівок і тривалим больовим с-мом - по 15 – 20 мг в ін'єкціях або всередину 2 – 3 р/добу протягом 30 – 40 днів, курс лікування повторюють багаторазово з перервою в 1 – 2 місяці; у разі розсіяного склерозу, бокового аміотрофічного склерозу, синингомієлії та інших захворювань цієї групи - по 20 мг 3 – 5 р/добу протягом 60 днів 2 – 3 рази на рік; у разі хвороби Альцгеймера та інших форм слабоумства лікування розпочинають із дози 10 мг 2 р/добу з поступовим підвищенням дози на 40 мг протягом тижня до 120 – 200 мг/добу, тривалість лікування від 4 місяців до 1 року; можлива курсова терапія протягом 4 – 5 місяців з перервою 1 – 2 місяці; дітям із затримкою розумового розвитку - від 5 – 10 мг 3 р/добу до 60 – 100 мг/добу; у разі ЧМТ в г. періоді через 3 – 5 днів від моменту травмування призначають по 1 – 2 мл 0,5 % р-ну 1-2 р/добу, через 5 – 6 днів доза може бути збільшена до 30 – 45 мг – 1 мл 1,5 % р-ну 1 – 3 р/добу; в окремих випадках в разі тяжких порушень можливо в/в введення на 5 % р-ні глюкози або 0,9 % р-ні хлориду натрію; тривалість курсу встановлюється індивідуально і частіше варіює в межах 30 – 40 днів; у віддалених періодах ЧМТ для відновлення пам'яті, праксису, уваги, мови, для зменшення рухових розладів, підвищення загальної працездатності по 20 мг 2 – 3 р/добу, при недостатньому ефекті дозу можна підвищувати до 120 – 160 мг/добу; тривалість курсу 30 – 40 днів, по 4 курси на рік з інтервалом у 2 місяці; у г. стадіях порушення мозкового кровообігу - по 1 – 2 мл 0,5 % р-ну 2 – 3 р/добу, в комплексі з іншими препаратами, при зтяжженому коматозному стані, при наявності бульбарних розладів для швидкого регресу афатичних, апрактичних і амнестичних проявів; у підгострому періоді – курс ін'єкцій по 1 – 2 мл 0,5 % р-ну 2 р/добу тривалістю 30 – 40 днів; у віддалених періодах по 60 – 120 мг курсом 40 – 60 днів з повторенням через 1 – 2 місяці; для стимуляції пологової діяльності призначають по 20 мг 1 – 3 рази з годинним інтервалом. ом в одну годину.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіперсалівація, брадикардія, запаморочення, нудота, блювання, АР (свербіж, висипи).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; при епілепсії, екстрапірамідних захворюваннях з гіперкінезами, стенокардії, вираженій брадикардії, БА, схильності до вестибулярних розладів, обструкції кишечника і сечовивідних шляхів.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 0,5% по 1 мл в амп.; табл. по 20 мг.

Торгова назва:

II. Нейромідин®, АТ "Олайнський ХФЗ "Олайнфарм", Латвія

□ □ □

Нейромідин®, Joint-Stock Company "Olainfarm", Латвія

□ □ □

6.1.22. Протипароксизмальні

∴ Ф0В7 **Клоназепам (Clonazepam)** * (див.п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Етосуксимід (Ethosuximide)** * (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.1.23. Антипаркінсонічні

∴ Ф0В7 **Тригексифенідил (Trihexyphenidyl)** * (див.п.6.3.1.2. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Амантадин (Amantadine)** * (див. п.6.2.3. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Селегілін (Selegiline)** * (див.п.6.3.1.1. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Бромокриптин (Bromocriptine)** * (див. п.11.5.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Карбідopa + леводopa + ентакапон (Carbidopa + levodopa + entacapone)** * (див. п.6.3.1.1. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.1.24. Снотворні

∴ Ф0В7 **Дохламін (Doxylamine)** **

Фармакотерапевтична група: N05CM50 - снодійні засоби

Основна фармакотерапевтична дія: снодійний, седативний, антигістамінний, антиалергічний засіб; блокатор Н₁-гістамінних рецепторів групи етаноламінів з вираженою седативною та М-холінолітичною дією;

проникає в ЦНС, виявляє седативно-снودійну дію, полегшує засинання, підвищує тривалість та поліпшує якість сну, не змінює фізіологічні фази сну.

Показання для застосування ЛЗ: розлад сну, безсоння.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: початкова доза – ½ табл. (7,5 мг) за 15–30 хв до передбачуваного відходу до сну; залежно від індивідуальної реакції хворого дозу можна підвищити до 1–1½–2 таб. (15 мг–22,5 мг–30 мг); початковий курс лікування – 2–5 дні; максимальна тривалість курсу лікування – до 2 місяців.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість зранку (слід зменшити дозу), сухість у роті, порушення акомодатції; запор, затримка сечовипускання.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; закритокутова глаукома; утруднене сечовиділення, обумовлене доброякісною гіперплазією передміхурової залози; вагітність, годування груддю, дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 15 мг.

Торгова назва :

I. Сондокс®, ВАТ "ХФЗ "Червона зірка"

Сонміл, ВАТ "Київський вітамінний завод"II. Грипмакс® Ніч, Unipharm Inc., США

Донорміл, Bristol-Myers Squibb, Франція

∴ Ф0В7 **Зопіклон (Zopiklon)*** (див.п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.1.25. Спазмолітики

∴ Ф0В7 **Платифілін (Platyphylline)*** (див.п.3.2.2.4. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дротаверин (Drotaverine)*,**** (див.п.3.2.1.3. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метамізол натрію + пімофенон + фенпіверин (Metamizole sodium + pirofenone + fenpiverine)*** (див.п.2.4.1. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Теофілін (Theophylline)*** (див. п.4.1.3.1. розділу «Пульмонологія. Лікарські засоби, що застосовуються при обструктивних захворюваннях дихальних шляхів»)

6.1.26. Імуномодулятори

∴ Ф0В7 **Специфічні імуноглобуліни (антистафілококковий, антихламідійний, антицитомегаловірусний, против TORCH-інфекцій: віруса простого герпеса, цитомегаловіруса, токсоплазми, віруса Ебштейна-Барр, імуноглобулін людини противогриппозний)** (див.п.18.1.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Імуноглобулін людини нормальний Імуноглобулін людини нормальний (Immunoglobulinum human normale ad usum extravenosum)*** (див.п.18.1.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Імуноглобулін людини нормальний для внутрішньовенного введення (Immunoglobulinum human normale ad usum intravenosum)*** (див.п.18.1.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Інтерферони та його індуктори** (див.п.18.1.2.1.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Протефлазід (Proteflazidum)**

Фармакотерапевтична група: J05AX10 - противірусні засоби прямої дії.

Основна фармакотерапевтична дія: флавоноїдні глікозиди, що містяться в диких злаках *Deschampsia caespitosa* L. та *Calamagrostis epigeios* L., здатні пригнічувати вірусспецифічні ферменти ДНК-полімерази та тимідинкінази у вірусінфікованих клітинах, що призводить до зниження або повного блокування реплікації вірусів; водночас препарат викликає збільшення продукції ендогенних α- та β-інтерферонів, що підвищує неспецифічну резистентність організму до вірусної та бактеріальної інфекції, нормалізує імунний статус людини; препарат має антиоксидантну активність, оскільки запобігає накопиченню продуктів перекисного окислення ліпідів і тим самим інгібує перебіг вільнорадикальних процесів.

Показання для застосування ЛЗ: вірусні інфекції, спричинені вірусом простого герпесу (*Herpes simplex*) 1-го та 2-го типів (в.т.ч. герпетичний менінгіт та енцефаліт); оперізуючий герпес (*Herpes zoster*).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: базова схема прийому для дорослих: 1-й тиждень по 5 крап. 3 р\добу, 2–3-й тиждень - по 10 крап. 3 р\добу, 4-й тиждень - по 8 крап. 3 р\добу, через 1 місяць після останнього прийому повторити курс; середня терапевтична добова доза для дорослих - 30 крап.; при лікуванні хр. часторецидивуючої герпетичної інфекції рекомендована така схема дозування: по 5 крап. 3 р\добу протягом 3-х днів, по 7 крап. 3 р\добу протягом 3-х днів, по 8-10 крап. 3 р\добу протягом 3-х місяців без перерви; підтримуючу терапію після основного курсу лікування слід проводити протягом 2 – 4-х місяців по 10 крап. 2 р\добу; схема застосування препарату у педіатричній практиці: діти віком до 1 року - по 1 крап./добу; діти від 1 до 2 року - по 1 крап. 2 р\добу; діти віком від 2 до 4 років - 1-й тиждень - по 1 крап. 2 р\добу; з 2-го тижня - по 2 крап. 2 р\добу; діти віком від 4 до 6 років - 1-й тиждень - по 2 крап. 3 р\добу; з 2-го тижня - по 3 крап. 3 р\добу; діти віком від 6 до 9 років - 1-й тиждень - по 3 крап. 3 р\добу; з 2-го тижня - по 6 крап. 3 р\добу; діти віком від 9 до 12 років - 1-й тиждень - по 4 крап. 3 р\добу; з 2-го тижня - по 7 крап. 3 р\добу; діти віком старші 12 років - 1-й тиждень - по 5 крап. 3 р\добу; з 2-го тижня - по 8 крап. 3 р\добу; у зв'язку з наявністю у препараті не менше ніж 85% спирту етилового дітям до 6 років слід розводити дозовану кількість препарату з цукром в

50 мл кип'яченої води; при рецидивуючому перебігу інфекції курси лікування проводять 3-4 рази на рік, а при латентному, у дітей, що часто хворіють, – 2 рази на рік.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота, блювання, діарея, транзиторне підвищення t° до 38°C на 3-10 добу терапії препаратом; АР (еритематозні висипання).

Протипоказання до застосування ЛЗ: виразкова хвороба шлунка та ДПК в стадії загострення; гіперчутливість до препарату.

Торгова назва:

I. Протезфлазид®, ВАР "Фітофарм" Донецька обл., м. Артемівськ; Луганська фармацевтична фабрика ОКВП "Фармація" м. Луганськ для ТОВ НВК "Екофарм"	н/д
---	-----

∴ Ф0В7 **Препарати тимуса (тималін, Т-активін, вілозен)** (див.п.18.1.4.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Кагоцел (Kagocel) **** (див.п.18.1.3.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Інтерлейкін-2 (Interleukin-2) *** (див. п.19.4.2 розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)

∴ Ф0В7 **Інозин пранобекс (Inosine pranobex) *** (див. п.18.1.3.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Афлубін (Aflubin) **** (див. п.18.1.14. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Аміксин (Amixin) **** (див. п.18.1.3.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

6.1.27. Вітаміни

∴ Ф0В7 **Піридоксин (Pyridoxine) ***

Фармакотерапевтична група: А11НА02 - прості препарати вітамінів.

Основна фармакотерапевтична дія: препарат водорозчинного вітаміну В₆, відіграє важливу роль в обміні речовин; необхідний для нормального функціонування ЦНС і периферичної нервової системи; у фосфорильованій формі є коферментом багатьох ферментів, що здійснюють процеси декарбоксілювання і переамінування амінокислот.

Показання для застосування ЛЗ: гіпо- й авітаміноз В₆, токсикоз вагітних, атеросклероз, анемія, лейкопенія різного генезу, захворювання нервової системи (радикуліт, неврит, невралгія, паркінсонізм, хвороба Літтла), інволюційна депресія, г. і хр. гепатит, себорейні і несборейні дерматити, оперізувальний лишай, нейродерміти, псоріаз, ексудативний діатез, повітряна і морська хвороба, хвороба Мен'єра; для зменшення токсичних ефектів протитуберкульозних препаратів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять в/м, в/в або п/ш, особливо якщо через порушення всмоктування в кишечнику прийом препарату внутрішньо неможливий; парентерально при всіх зазначених шляхах введення добова доза для дорослих становить 0,05 - 0,1 г; для дітей дозу призначає лікар індивідуально і використовують інший препарат вітаміну В₆ з меншим дозуванням, курс лікування становить 30 днів; при паркінсонізмі в/м вводять 5 % р-ну 2 мл/добу, курс лікування – 20 - 25 днів, через 2-3 місяці, проводять повторний курс; за іншою схемою лікування цього захворювання 5 % р-н вводять в/м, у початковій добовій дозі 50-100 мг, а потім щодня дозу підвищують на 50 мг і доводять до 300-400 мг/добу, однократно, терапія при цьому здійснюється курсами 12-15 днів; для лікування інволюційної депресії препарат вводять в/м у дозі 200 мг/добу; при терапії сидеробластної анемії препарат вводять в/м по 0,1 г, 2 рази на тиждень (одночасно рекомендується прийом кислоти фолієвої, рибофлавіну, вітаміну В₁₂).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР: шкірний висип, кропив'янка, окремі випадки анафілактичного шоку.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 5 % по 1 мл в амп.; табл. по 50 мг.

Торгова назва:

I. Піридоксину гідрохлорид, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

Піридоксину гідрохлорид, ВАР "Дніпрофарм"

Піридоксин-Дарниця (Вітамін В-6 Дарниця) ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

II. Вітамін В₆, "Polfa" Kutno Pharmaceutical Company, Польща

□

н/д

н/д

□

∴ Ф0В7 **Тіамін (Thiamine) ***

Фармакотерапевтична група: А11ДА01 - прості препарати вітаміну В₁.

Основна фармакотерапевтична дія: має відновлюючу, метаболічну, імуномодулюючу, антиоксидантну, М-холінолітичну дію; синтетичний препарат вітаміну В₁, належить до водорозчинних вітамінів; в організмі людини в результаті процесів фосфорилування перетворюється в кокарбоксілазу, яка є коферментом багатьох ферментних реакцій. Відіграє важливу роль у вуглеводному, білковому та жировому обміні, а також у процесах проведення нервового збудження у синапсах.

Показання для застосування ЛЗ: застосовують для лікування гіпо- та авітамінозу В₁, для терапії невритів, поліневритів, радикуліту, невралгій, периферичних паралічів, енцефалопатій, неврастенії, виразкової хвороби шлунка та 12-палої кишки, атонії кишечника, захворювань печінки, дистрофії міокарда, спазмів периферичних судин (ендартеріїт і т.д.), дерматозів неврогенного походження, при свербіжі шкіри, піодермії, екземі, псоріазі, тиреотоксикозі, порушенні функції печінки, інтоксикації.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять в/м дорослим - по 0,05 г (1 мл 5 % р-ну), 1 р/добу щоденно; дітям старше 8 років - по 0,0125 г (0,25 мл 5 % р-ну); курс лікування - 10-30 ін'єкцій.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: AP - свербіж шкіри, кропив'янка, набряк Квінке, анафілактичний шок; AP виникають при схильності до алергії, у жінок - в клімактеричний та передклімактеричний періоди, у хворих на алкоголізм.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 5% по 1 мл в амп.; р-н для ін'єкцій 2.5% по 1 мл, 2 мл в амп.

Торгова назва:

I. Тіаміну хлорид, Харківське державне фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"	☐
Тіаміну хлорид (Вітамін В1) , Дочірнє підприємство "Львівдіалік" ДАК "Укрмедпром"	☐
Тіаміну хлорид, ВАТ "Дніпрофарм"	н/д
Тіаміну хлорид, Одеське ВХФП "Біостимулятор" у формі ТОВ	☐
Тіаміну хлорид, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
Тіаміну хлорид, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐

∴ Ф0В7 **Рибофлавін (Riboflavin) ***

Фармакотерапевтична група: А11НА04 - прості препарати вітамінів.

Основна фармакотерапевтична дія: взаємодіє з АТФ і утворює флавінмононуклеотид та рибофлавінадендинуклеотид, які є коферментами флавінпротеїнів і беруть участь у перенесенні водню та регулюванні окисно-відновних процесів.

Показання для застосування ЛЗ: лікування гіповітамінозу або авітамінозу вітаміну В₂; гемералопії, кон'юнктивіту, іриту, кератиту, виразок рогівки, катаракти; афтозного та ангулярного стоматиту; ран та виразок, які довго не загоюються; загальних порушень харчування; променевої хвороби; порушень функції кишечника; спру; інфекційного гепатиту; стану після антибіотикотерапії; у період реконвалесценції після інфекційних захворювань.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймають перорально; дорослим з метою лікування призначають по 2-3 табл. 3 р/добу; з метою лікування дітям після року призначають по 1 табл. 1 р/добу, після 6 років по 1 табл. 1–2 р/добу, після 9 років по 1 табл. 2–3 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: забарвлює сечу у жовтий колір; можливі AP - висип на шкірі та свербіж.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до одного з компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 3 мг.

Торгова назва:

I. I. Вітамін В2, "Polfa" Kutno Pharmaceutical Company, Польща	☐
--	--------------------------

∴ Ф0В7 **Токоферол (Tocopherol) ***

Фармакотерапевтична група: А11НА03 - прості препарати вітамінів.

Основна фармакотерапевтична дія: належить до групи жиророзчинних вітамінів; чинить антиоксидантну дію, сприяє нормалізації рівня ліпідів у плазмі крові, запобігає підвищеній проникності капілярів; бере участь у тканинному диханні й інших процесах тканинного метаболізму; необхідний для нормального розвитку і функціонування статевих залоз.

Показання для застосування ЛЗ: загроза переривання вагітності, профілактика порушень ембріонального розвитку плода; порушення менструального циклу; у комплексній терапії серцево-судинних захворювань і атеросклерозу; м'язові дистрофії, дерматоміозити; порушення функцій статевих залоз у чоловіків; вегетативні клімактеричні розлади; істотні фізичні навантаження; у період одужання після перенесених захворювань, що супроводжувалися пропасним с-мом; дегенеративні і проліферативні зміни суглобів і зв'язкового апарату хребта.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для дорослих та дітей старше 12 років лікувальні дози – 1-3 капс./добу; МДД - 441 мг, або 600 МО; при м'язових дистрофіях, дерматоміозитах – по 1 капс. через день протягом 20-40 днів із повторенням курсу через 2-3 місяці; при інших захворюваннях і станах, що потребують застосування вітаміну Е, дозовий режим і тривалість лікування визначаються в кожному випадку індивідуально в залежності від терапевтичного ефекту та індивідуальної переносимості препарату; р-н внутрішньо у формі 5 %, 10 % та 30 % олійних розчинів (в 1 мл р-ну міститься відповідно 0,05 г, 0,1 г та 0,3 г альфа-токоферолу ацетату); при м'язових дистрофіях, аміотрофічному бічному склерозі, інших захворюваннях нервово-м'язової системи добова доза дорівнює 0,05 - 0,1 г (15 - 30 крап. 10 % р-ну; приймають протягом 30 - 60 днів, повторюючи курс через 2 - 3 місяці; при атеросклерозі, міокардіодистрофії, захворюваннях периферичних судин за добу приймають у поєднанні з вітаміном А по 0,1 г (30 крап. 10% р-ну або 10 крап. 30% р-ну); курс лікування – 20 - 40 днів із можливим повторенням лікування через 3 - 6 місяців.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: AP (свербіж, гіперемія шкіри).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до токоферолу або інших складових препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н олійний оральний 5%, 10%, 30%; капс. по 100 мг; капс. м'які по 100 мг, по 200 мг, по 400 мг.

Торгова назва:

I. Альфа-токоферолу ацетат (Вітамін Е), ЗАТ "Технолог"	☐
Вітамін Е, ЗАТ "Київський вітамінний завод"	☐
II. Альфа-токоферолу ацетат (Вітамін Е), РУП "Белмедпрепарати"	☐
Вітамін Е, Унітарне підприємство "Мінськінтеркапс", Республіка Білорусь	☐
Вітамін Е, "Sagmel Inc.", США	☐
Вітамін Е-Зентіва, Вітамін Е 200-Зентіва, "Zentiva" a.s., Словацька Республіка	☐
Вітамін Е 400-Зентіва, "Zentiva" a.s., Словацька Республіка	☐
Вітамін Е-Словакофарма, Вітамін Е 200-Словакофарма, "Slovakofarma" j.s.c., Словацька республіка	☐
Вітамін Е 400-Словакофарма, "Slovakofarma" j.s.c., Словацька республіка	☐
Вітрум® Вітамін Е, "Unipharm Inc.", США	☐
Доппельгерц® Актив Вітамін Е форте, "Swiss Caps AG"; "Queisser Pharma GmbH & Co. KG",	☐

Швейцарія/Німеччина

∴ Ф0В7 **Кислота аскорбінова (Ascorbic acid) ***, ****Фармакотерапевтична група:** А11GA01 - кислота аскорбінова.**Основна фармакотерапевтична дія:** маючи сильно виражені відновні властивості, він бере участь у регулюванні окисно-відновних процесів, вуглеводного обміну, згортанні крові, регенерації тканин, утворенні стероїдних гормонів.**Показання для застосування ЛЗ:** гіповітаміноз С, геморагічний діатез, капіляротоксикоз, геморагічний інсульт, кровотеча (з носа, легенева, з матки), інфекційні захворювання, інтоксикації, алкогольний та інфекційний делірій, г. променева хвороба, посттрансфузійні ускладнення, захворювання печінки (хвороба Боткіна, хр. гепатити і цирози), органів ШКТ (ахілія, виразкова хвороба шлунка і ДПК), холецистит, недостатність надниркових залоз (хвороба Адісона), рани, які повільно загоюються, виразки, переломи кісток, дистрофія, фізичні й розумові перевантаження, періоди вагітності та лактації, гемосидероз, меланодермії, еритродермії, псоріаз, хр. розповсюджені дерматози; як антиоксидант – при атеросклерозі, БА, дифузних захворюваннях сполучної тканини (РА, склеродермія, системний червоний вовчак); лікування гіпо- та авітамінозу вітаміну С, для підвищення захисних сил організму у комплексній терапії ОРВІ, грипу; у період одужання після тривалих захворювань, при астенічному стані.**Спосіб застосування та дози ЛЗ:** призначають в/м та в/в; лікувальні дози для дорослих – 50 - 150 мг/добу (1 - 3 мл 5% р-ну); тривалість курсу обумовлена характером патологічного процесу і ефективністю терапії (моно- або комплексної); для лікування дефіцитних станів у дітей – 30 - 50 мг/добу (0,6 - 1 мл 5% р-ну); добові дози для дітей: до 6 місяців – 30 мг; від 6 до 12 місяців – 35 мг; від 1 до 3 років – 40 мг; від 4 до 10 років – 45 мг; від 11 до 14 років – 50 мг; у формі табл. для жування по 500 мг та по 1000 мг - дорослим і дітям старше 12 років призначають приймати по 1 табл./добу протягом 1 – 2 тижнів; при грипі, доза препарату становить 2 табл./добу протягом тижня, надалі - 1 табл./добу.**Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ:** АГ, порушення обміну речовин, пригнічення функції інсулярного апарату підшлункової залози (гіперглікемія, глюкозурія), зниження проникності капілярів і погіршення трофіки тканин, тромбоцитоз, гіперпротромбінемія, тромбоутворення, еритроцитопенія, нейтрофільний лейкоцитоз, дистрофія міокарда, ураження гломерулярного апарату нирок, АР (у тому числі анафілактичний шок); можливе утворення сечових каменів (оксалатів і уратів), порушення обміну цинку, міді, зростання збудливості центральної нервової системи, порушення сну, розвиток мікроангіопатій; при прийомі великих доз (більше 1 г) - виникнення диспептичних розладів або дизуричних явищ, пов'язаних з появою в сечі солей- уратів або оксалатів.**Противпоказання до застосування ЛЗ:** індивідуальна непереносимість аскорбінової кислоти; ЦД, підвищене згортання крові, схильність до тромбозів, тромбофлебіти; гіперчутливість до препарату; фенілкетонурія, оскільки препарат містить аспартам.**Форми випуску ЛЗ:** табл. шипучі по 1000 мг; драже по 0,05 г; табл. для жування по 180 мг, по 500 мг, по 1000 мг; р-н для ін'єкцій 50 мг/мл, 100 мг/мл;**Торгова назва:**

I. Аскорбінова кислота, Вітамін С 500 в лимонним смаком, з апельсиновим смаком, Кислота аскорбінова (Вітамін С) з цукром (з апельсиновим смаком), Кислота аскорбінова (Вітамін С) з цукром (з полуничним смаком), Кислота аскорбінова (Вітамін С) з цукром (з м'ятним смаком), Кислота аскорбінова (Вітамін С) з цукром (з лимонним смаком), Кислота аскорбінова (Вітамін С) з цукром, Кислота аскорбінова з глюкозою, ЗАТ "Київський вітамінний завод"	□
Аскорбінова кислота, АТ "Стома"	н/д
Аскорбінова кислота (Вітамін С), Дочірнє підприємство "Львівдіалік" ДАК "Укрмедпром"	□
Аскорбінова кислота, ЗАТ "Технолог"	□
Аскорбінова кислота, ВАТ "Лубнифарм"	н/д
Аскорбінова кислота, Одеське ВХФП "Біостимулятор" у формі ТОВ	□
Аскорбінова кислота, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	□
Аскорбінова кислота-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	□
Аскорбінова кислота- Здоров'я, Вітамін С 500, Вітамін С 500- Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	□
Вітамін С, АТ "Галичфарм"	□
Вітамін С, ТОВ "Авант"	н/д
Вітамін С, ВАТ "ХФЗ "Червона зірка"	□
Вітамін С-АСТРАФАРМ, ТОВ "АСТРАФАРМ"	□
Вітамін С 500 ананасовий, Вітамін С 500 полуничний, ТОВ "Стиролбіофарм"	н/д
Вітамін С 500 апельсиновий, Вітамін С 500 суничний, ТОВ "Стиролбіофарм"	□
II. Аддитива вітамін С з лимонним соком, "Natur Product Pharma Sp.z.o.o.", Польща	н/д
Аскорбінова кислота, ВАТ "Новосибіхмфарм", м.Новосибірськ, Російська Федерація	□
Вітамін С, "Немофарм", Сербія і Чорногорія	□
Упсавіт Вітамін С, "Bristol-Myers Squibb", Франція	□
Целаскон® червоний апельсин, "Zentiva" a.s., Словацька Республіка	□ □

∴ Ф0В7 **Кислота нікотинова (Nicotinic acid) ***, ** (див. п.2.15.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.1.28. Протиепілептичні засоби

∴ Ф0В7 **Габапентин (Gabapentin)** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Прегабалін (Pregabalin)*** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Фенобарбітал (Phenobarbital)*** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Бензобарбітал (Benzobarbital)***

Фармакотерапевтична група: N03AA - протисудомні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: справляє протисудомну дію, практично не виявляє снотворної дії; за хімічним складом і фармакологічними властивостями подібний до фенобарбіталу, але на відміну від останнього виявляє меншу гіпноседативну дію на ЦНС і не спричиняє вираженої сонливості; підвищує активність монооксигеназної ферментної системи печінки, посилює процеси ацетилювання та глюкуронізації, прискорює біотрансформацію екзо- та ендогенних сполук, включаючи білірубін; за цією активністю бензобарбітал не поступається фенобарбіталу; швидко та майже повністю всмоктується після перорального застосування.

Показання для застосування ЛЗ: різні форми епілепсії, у тому числі з фокальними та джексоновськими нападами; безсудомні та поліморфні напади (у поєднанні з гексамідином, карбамазепіном, дифеніном та іншими протиепілептичними препаратами).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: доза препарату залежить від віку пацієнта, характеру і частоти нападів; для дорослих разова доза становить 0,1 - 0,2 г, МДД - 0,8 г; зазвичай препарат застосовують по 0,1 г 3 р/добу; лікування починають з одноразового застосування разової дози; через 2 - 3 доби дозу підвищують до досягнення клінічного ефекту (зниження частоти або повна відсутність нападів); лікування продовжують тривалий термін, не менше 1 - 3 років (навіть за відсутності нападів), застосовуючи по одній разовій дозі на добу; у випадку поновлення нападів слід повернутися до попередньої добової дози; максимальна разова доза для дорослих – 0,3 г; для дітей віком 3 - 6 років разова доза становить 0,05 г, МДД – 0,15 г; віком 7 - 10 років – разова доза 0,05 – 0,1 г, МДД – 0,15 – 0,3 г; віком 11 - 14 років – разова доза 0,1 г, МДД 0,3 – 0,4 г; максимальні дози для дітей старшого віку разова – 0,15 г, МДД – 0,45 г; якщо хворий раніше застосовував інші протисудомні засоби, перехід до застосування бензобарбіталу повинен бути поступовим - препаратом спочатку замінюють одну дозу, а потім (через 3 - 5 діб) другу і третю дози препарату.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, в'ялість, утруднення мови, атаксія, ністагм, діарея, запор, висипання на шкірі, зниження апетиту, головний біль, загальмованість

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату, вагітність, період годування груддю, тяжкі захворювання печінки та/або нирок з порушенням їх функцій, хр. серцева недостатність у фазі декомпенсації, хр. алкоголізм, наркоманія, тяжка міастенія; діти до 3 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,05 г, по 0,1 г.

Торгова назва:

I. Бензобітал ІС, ВАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім"

II. Бензонал, ВАТ "Татхімфармпрепарати", м.Казань, Російська Федерація

Бензонал-Арпі, СП АТЗТ "АРПІМЕД", Вірменія

.: Ф0В7 **Фенітоїн (Phenytoin)*** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)*** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid)*** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Ламотриджин (Lamotrigine)*** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Топірамат (Topiramate)*** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.1.29. Гідролізати та деривати тканин

.: Ф0В7 **Актовегін (Actovegin)****

Фармакотерапевтична група: A16AX10 - засоби, що впливають на систему травлення і метаболічні процеси.

Основна фармакотерапевтична дія: ноотропна дія; на молекулярному рівні цей препарат спричиняє прискоренню процесів утилізації і споживання кисню (підвищує стійкість до гіпоксії), підвищує енергетичний метаболізм і споживання глюкози; сумарний ефект цих процесів полягає в посиленні енергетичного стану клітини, особливо в умовах гіпоксії та ішемії; за допомогою фармакокінетичних методів неможливо вивчати фармакокінетичні характеристики (абсорбція, розподіл і елімінація активних інгредієнтів препарату) препарату, оскільки він складається тільки з фізіологічних компонентів, які звичайно присутні в організмі..

Показання для застосування ЛЗ: метаболічні і судинні порушення головного мозку- с-м церебральної недостатності; ішемічні інсульти; ЧМТ; периферичні (артеріальні і венозні) судинні порушення і їх наслідки (артеріальна ангіопатія, ulcus cruris); загоєння ран: виразки різної етіології; трофічні порушення (пролежні); вторинні процеси загоєння; термічні і хімічні опіки; радіаційні поразки шкіри, слизових оболонок, нервової тканини.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: р-н 10% з глюкозою застосовується для в/в або внутрішньоартеріальної інфузії; доза препарату та спосіб його введення залежать від клінічної картини і тяжкості захворювання; початкову дозу 250 мл/добу можна збільшити до 500 мл; швидкість інфузії становить близько 2 мл/хв; для

досягнення бажаного ефекту може бути потрібно 10 – 20 інфузій; необхідно стежити за тим, щоб р-н не попадав у позасудинні тканини; порушення кровообігу і метаболізму головного мозку - спочатку 250 – 500 мл в/в на добу протягом 2 тижнів, далі по 250 мл в/в декілька разів на тиждень протягом не менше 4 тижнів; ішемічний інсульт - 250 – 500 мл в/в щодня або декілька разів на тиждень протягом приблизно 2 – 3 тижнів; артеріальна ангіопатія - 250 мл внутрішньоартеріально і в/в щодня або декілька разів на тиждень; тривалість терапії – близько 4 тижнів; Ulcus scuris та інші в'ялотекучі виразки, опіки - 250 мл в/в щодня або декілька разів на тиждень залежно від швидкості загоєння, як доповнення до місцевої терапії; профілактика та лікування радіаційних уражень шкіри і слизових оболонок - у середньому 250 мл в/в за день до початку і щодня під час променевої терапії, а також протягом 2 тижнів після її закінчення; кратність введення від 1 до 3 разів залежно від тяжкості захворювання та стану хворого; якщо немає інших рекомендацій, табл., вкриті оболонкою, потрібно приймати по 1 – 2 табл. 3 р/добу; тривалість лікування від 4 до 6 тижнів; дітям старше 3 років – по 1 драже 1 р/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: AP - кропив'янка, набряки, пропасниця; тяжкі анафілактичні реакції.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; декомпенсована серцева недостатність, набряк легенів, олігурія, анурія, затримка рідини в організмі; у хворих на ЦД слід враховувати концентрацію глюкози в інфузійному р-ні.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 200 мг, р-н для інфузій 10%, 20% у фізіологічному р-ні по 250 мл у фл., р-н для ін'єкцій, 40 мг/мл по 2 мл (80 мг) в амп.; по 5 мл (200 мг) в амп., р-н для інфузій 10% з декстозою по 250 мл у фл.

Торгова назва:

II. Актовергін, "Nycomed Austria GmbH" для "Nycomed", Австрія

∴ Ф0В7 **Солкосерил (Solkoseryl) ****

Фармакотерапевтична група: A16AX10 - засоби, що впливають на метаболічні процеси та систему травлення.

Основна фармакотерапевтична дія: регенеруюча, репаративна дія; це депротейнізований гемодериват з крові молочних телят, який містить широкий спектр природних низькомолекулярних речовин з молекулярною масою 5 000 Да, і лише деякі з них описані хімічно та фармакологічно; прискорює регенерацію тканин; підтримує і відновлює енергетичний метаболізм та окисне фосфорилування, забезпечує високоенергетичними фосфатами клітини, які знаходяться в умовах дефіциту живлення; підвищує утилізацію кисню in vitro і стимулює транспорт глюкози у клітини, які знаходяться в умовах гіпоксії та в метаболічно виснаженому стані; прискорює репаративні та регенеративні процеси в ушкоджених тканинах; підвищує синтез колагену; стимулює проліферацію та міграцію клітин, захищає тканини, які знаходяться у стані гіпоксії та дефіциту живлення, сприяє регенерації тканин, прискорює та поліпшує загоєння ран; абсорбція, розподіл та елімінація активного компонента препарату, подібно до фармакокінетики інших біологічно стандартизованих препаратів, не можуть бути вивчені звичайними фармакокінетичними методами, оскільки він містить низькомолекулярні компоненти плазми та формених елементів крові, які в нормі присутні в організмі людей і тварин; у процесі вивчення фармакокінетики було виявлено, що препарат починає діяти через 20 хв (10-30 хв) і зберігає ефект протягом 3 год після ін'єкції; безпечність препарату підтверджують токсикологічні тести..

Показання для застосування ЛЗ: г. та хр. порушення мозкового кровообігу, органічні мозкові с-ми, периферичні артеріальні оклюзивні захворювання (стадії II–IV за Fontaine), діабетична ангіопатія, трофічні виразки, передгангренозний стан, пролежні, опіки, радіаційні ураження, трансплантація шкіри.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим призначають по 5-10 мл/добу в/м або в/в; при тяжких опіках або трофічних виразках дорослим призначають по 10-20 мл/добу, краще у вигляді внутрішньоартеріальних або в/в крапельних інфузій; лікування може продовжуватися протягом 4 тижнів; у легких випадках захворювання рекомендується проводити тільки місцеве лікування, але для гоєння тяжких трофічних уражень необхідне комбіноване лікування (парентеральне та місцеве).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: AP, зумовлені а/т IgE-класу.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 42,5 мг/мл, по 2 мл або по 5 мл в амп.

Торгова назва:

II. Солкосерил, Legacy Pharmaceuticals Switzerland GmbH для "Valeant Pharmaceuticals Switzerland GmbH", Швейцарія

Солкосерил, Valeant Pharmaceuticals Switzerland GmbH, Швейцарія

Солкосерил®, ICN Switzerland AG, Швейцарія

6.2. Засоби для лікування системних атрофій, що уражають переважно центральну нервову систему (хвороба Гентінгтона, спадкова атаксія, спінальна м'язева та системна атрофія)

6.2.1. Психостимулюючі та ноотропні засоби

∴ Ф0В7 **Піритинол (Pyritinol)** (див. п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пірацетам (Piracetam) *, **** (див.п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline) *** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Прамірацетам (Pramiracetam)*** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Пірацетам + цинаризин (Piracetam + cinarisine)** (див.п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.2.2. Гідролізати та деривати тканин

∴ Ф0В7 **Актовегін (Actovegin)**** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Церебролізін (Cerebrolysin)*** (п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.2.3. Протипаркінсонічні засоби

∴ Ф0В7 **Амантадин (Amantadine)***

Фармакотерапевтична група: N04BB01 - протипаркінсонічні препарати. Допамінергічні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: протипаркінсонічний, протівірусний засіб; трициклічний симетричний адамант амін, що блокує глутаматні NMDA-рецептори, знижуючи надмірний стимулюючий вплив кортикальних глутаматних нейронів на неостріатум, який розвивається на фоні недостатнього виділення дофаміну; зменшуючи надходження іонізованого Ca²⁺ у нейрони, знижує можливість їх деструкції; значною мірою впливає на скутість (ригідність та брадикінезію); протівірусна дія можливо пов'язана зі здатністю амантадину блокувати проникнення вірусу грипу типу А до клітин.

Показання для застосування ЛЗ: хвороба Паркінсона, паркінсонізм різної етіології; невралгія при оперізувальному лишайі (Herpes zoster); профілактика та лікування грипу (спричиненого вірусом грипу А).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: режим дозування індивідуальний; у зв'язку з можливим активуючим впливом на ЦНС останню дозу препарату бажано прийняти не пізніше 16 год; рекомендована початкова доза для дорослих - 1 табл. 1 р/добу у перші 4 - 7 днів, потім можливе збільшення добової дози на 100 мг щотижня, доки не буде досягнуто потрібної дози, яку слід приймати за 2 - 3 прийоми; МДД – 600 мг; тривалість лікування залежить від природи та тяжкості хвороби; необхідно уникати раптового переривання лікування, оскільки у цьому випадку у пацієнтів з хворобою Паркінсона може спостерігатися значне посилення екстрапірамідних симптомів, аж до акінетичної кризи; зазвичай амантадин призначають у комбінації з іншими протипаркінсонічними засобами; у такому випадку дозу амантадину підбирають індивідуально; для профілактики та лікування грипу дорослим призначають по 100 мг препарату кожні 12 год, пацієнтам віком старше 65 років – не більше 100 мг/добу; з лікувальною метою препарат застосовують не пізніше ніж через 18 – 24 год після появи перших симптомів грипу, тривалість лікування – 5 днів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нервова система і органи чуття - психічні розлади, що супроводжуються зоровими галюцинаціями, зниження гостроти зору, запаморочення, розлади сну, рухове або психічне збудження, занепокоєння, дратівливість, тремор, судоми, головний біль; серцево-судинна система -серцева недостатність, тахікардія, аритмія; ШКТ - нудота, відчуття сухості в роті, анорексія, диспепсія; інші - затримка сечі у хворих з гіперплазією передміхурової залози, поліурія, ніктурія, периферичні набряки, в поодиноких випадках – поява синюватого відтінку шкіри верхніх та нижніх кінцівок.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого компонента препарату; стан делірію та передделірію, наявність психозів в анамнезі, епілепсія, тиреотоксикоз, закритокутова глаукома, аденома передміхурової залози, ниркова та/або печінкова недостатність, періоди вагітності та годування груддю, виразка шлунка та ДПК.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 100 мг; капс. по 100 мг.

Торгова назва:

I. Амантин, ТОВ "Фарма Старт" □

II. Неомідантан, АТ "Олайнфарм", Латвія □ □

ПК-Мерц, Merz Pharma GmbH & Co. KGaA для "Merz Pharmaceuticals GmbH", Німеччина □ □ □

6.2.4. Інгібітори холінестерази

∴ Ф0В7 **Галантамін (Galantamine)*** (див. п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.2.5. Холінолітики та антагоністи 5HT_{1A}-рецепторів

∴ Ф0В7 **Буспірон (Buspirone)*** (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Гінкго білоба (Ginkgo biloba)**** (див. п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.2.6. Антипсихотичні засоби

∴ Ф0В7 **Галоперидол (Haloperidol)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.2.7. Антидепресанти

(див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.2.8. Блокатори вивільнення глутамату

∴ Ф0В7 **Рилузол (Riluzole)***

Фармакотерапевтична група: N07XX02 - засоби, що діють на нервову систему.

Основна фармакотерапевтична дія: припускається, що рилузол блокує процес вивільнення глутаматів; вважається, що глутамат (основний нейротрансмітер процесів збудження ЦНС) відіграє певну роль у загибелі клітин; активація синтезу глутамату має патогенетичне значення при нейродегенеративних захворюваннях мозку, тобто глутамат виявляє ушкоджуючу дію на нейрони і може спричинити загибель клітин при ушкодженнях різної етіології; активація глутаматної передачі призводить до послаблення спонтанної локомоції, а зменшення глутаматних впливів посилює моторику.

Показання для застосування ЛЗ: бічний аміотрофічний склероз (БАС).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рекомендована добова доза для дорослих та пацієнтів літнього віку - 100 мг (50 мг кожні 12 год); тривалість курсу лікування визначає лікар.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: астенія, нудота, блювання, діарея, абдомінальні болі, запаморочення, парестезія слизової оболонки порожнини рота, сонливість, тахікардія, головний біль, анемія, тяжка нейтропенія; анафілактоїдні реакції, ангіоневротичні набряки, панкреатит, гепатит; зміна показників функції печінки – підвищення рівня АлАТ.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; період годування груддю; вагітність; ниркова недостатність; дитячий вік; печінкова недостатність, або перевищення верхньої межі норми рівня печінкових трансаміназ у 3 рази.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 50 мг

Торгова назва:

II. Рілутек®, Aventis Intercontinental; "Usiphar" для "Aventis Pharma S.A.", Франція

□ □ □

Рілутек®, Sanofi Winthrop Industrie, "Aventis Intercontinental" для "Aventis Pharma S.A.", Франція

□ □ □

6.2.9. Метаболічна терапія

∴ Ф0В7 **Актовегін (Actovegin)**** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Солкосерил (Solkoseril)**** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.2.10. Міорелаксанти

∴ Ф0В7 **Баклофен (Baclofen)*** (див. п.10.4.4. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Толперизон (Tolperizone)*** (див. п.8.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тизанідин (Tizanidine)*** (див. п.8.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.2.11. Вітаміни

∴ Ф0В7 **Вітаміни групи В*** (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Токоферол (Tocopherol)*** (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота тіоктова (Tioctic acid)*, **** (див. п.3.10.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

6.2.12. Антиконвульсанти

6.3. Засоби для лікування екстрапірамідних Та інших рухових порушень

6.3.1. Засоби для лікування паркінсонізму

6.3.1.1. Дофамінергічні засоби

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Карбідopa + леводopa (Carbidopa + Levodopa)***

I. Карбілеводopa, табл., 25 мг/250 мг; 1 табл. містить карбідопи - 25.0 мг, леводопи - 250.0 мг; н/д виробництва ВАТ "Вітаміни"

Левоком, Левоком Ретард, табл., 25 мг/250 мг; 1 табл. містить карбідопи - 25.0 мг, леводопи - 250.0 мг; □ □ □ виробництва ТОВ "Фарма Старт"

Левоком Ретард, табл. пролонгованої дії, вкриті плівковою оболонкою, 200 мг/50 мг; 1 табл. містить карбідопи - 50 мг, леводопи - 200.0 мг; виробництва ТОВ "Фарма Старт" □ □ □

II. Левокарбгексал®, табл. пролонгованої дії 200 мг/50 мг або 100 мг/25 мг; 1 табл. містить карбідопи - н/д

50 мг, леводопи - 200.0 мг або карбідопи - 25 мг, леводопи - 100.0 мг; виробництва Salutas Pharma GmbH підприємство компанії "Hexal AG" "Klocke Verpackungs - Service GmbH" "Citex AG", Німеччина
Мадопар, табл. 200 мг/50 мг; 1 табл. містить карбідопи - 50 мг, леводопи - 200.0 мг; виробництва F.Hoffmann-La Roche Ltd, Швейцарія □ □ □

∴ Ф0В7 **Карбідопи + леводопи + ентакапон (Carbidopa + levodopa + entacapone)***

II. Сталево, табл., вкриті оболонкою, 50 мг/12.5 мг/200 мг або 100 мг/25 мг/200 мг або 150 мг/37.5 мг/200 мг; 1 табл. містить леводопи - 50.0 мг, карбідопи - 12.5 мг, ентакапону - 200.0 мг, або 1 табл. містить леводопи - 100.0 мг, карбідопи - 25 мг, ентакапону - 200.0 мг, або 1 табл. містить леводопи - 150.0 мг, карбідопи - 37.5 мг, ентакапону - 200.0 мг; виробництва Orion Corporation, Фінляндія □ □ □

∴ Ф0В7 **Амантадин (Amantadine)*** (див. п.6.2.3. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Бромокриптин (Bromocriptine)*** (див. п.11.5.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Прамірапексол (Pramipexole)***

Фармакотерапевтична група: N04BC05 - допамінергічні засоби. Агоністи допаміну.

Основна фармакотерапевтична дія: є допаміновим агоністом з високою селективністю та специфічністю до допамінових рецепторів підтипу D₂ та має переважну спорідненість з D₃ рецепторами і повну внутрішню активність; полегшує паркінсонічний руховий дефіцит шляхом стимуляції допамінових рецепторів стріатуму (смугастого тіла); пригнічує синтез допаміну, його вивільнення та зворотне захоплення; захищає допамінові нейрони від дегенерації у відповідь на ішемію чи метамфетаминову нейротоксичність; захищає нейрони від нейротоксичного впливу леводопи

Показання для застосування ЛЗ: хвороба Паркінсона (може бути використаним як монотерапія або у комбінації з леводопою).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: початкове лікування - дозу препарату необхідно збільшувати поступово, з початкової 0,375 мг на добу кожні 5–7 днів; у хворих не відмічали побічних ефектів, яких би вони не могли переносити, отже дозу необхідно титрувати до досягнення максимального терапевтичного ефекту; розклад збільшення дози праміпексолу - 1-й тиждень - доза 3 x 0,125 мг, загальна добова доза 0,375 мг; 2-й тиждень - 3 x 0,25 мг, загальна добова доза 0,75 мг; 3-й тиждень - 3 x 0,5 мг, загальна добова доза 1,5 мг; у разі необхідності подальшого збільшення дози добову дозу потрібно збільшувати на 0,75 мг щотижня до МДД - 4,5 мг; підтримуюча терапія - індивідуальна доза коливається від 0,375 мг до МДД; під час збільшення дози у трьох основних дослідженнях ефект як у початковій, так і у розгорнутій стадії хвороби спостерігали починаючи з денної дози 1,5 мг; це не перешкоджає тому, що в окремих хворих дози вище 1,5 мг/добу можуть мати додатковий терапевтичний ефект; це стосується, насамперед, пацієнтів із захворюванням у розгорнутій стадії, яким планується зменшення використання леводопи; зменшення дози праміпексолу відбувається протягом декількох діб; пацієнтам, що застосовують як супутню терапію леводопу, рекомендується зменшення дози леводопи під час як збільшення дози, так і проведення підтримуючої терапії; дозування для хворих з порушенням функції нирок: виділення праміпексолу залежить від функції нирок; пацієнти з кліренсом креатиніну більше 50 мл/хв не потребують зменшення добової дози; хворим з кліренсом креатиніну 20–50 мл/хв початкова добова доза повинна призначатись у два прийоми, починаючи з 0,125 мг 2 р/добу (0,25 мг/добу); хворим з кліренсом креатиніну нижче 20 мл/хв добова доза призначається в один прийом, починаючи з 0,125 мг/добу; при погіршенні ниркової функції на фоні підтримуючої терапії добову дозу зменшують на стільки відсотків, на скільки відбулося зменшення рівня кліренсу креатиніну, наприклад за умови зниження кліренсу креатиніну на 30% добову дозу зменшують на 30%; добову дозу можна призначати у два прийоми, якщо кліренс креатиніну знаходиться в межах 20–50 мл/хв, і в один, якщо кліренс креатиніну нижче 20 мл/хв.; для хворих з порушенням функції печінки зменшення дози не є необхідним.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, запор, сонливість, галюцинації, сплутаність свідомості та запаморочення, дискінезії, гіпотензія, безсоння та периферичні набряки; засинання під час денної діяльності, в тому числі керування автомобілем, розлади лібідо, прийом у великих дозах, може призвести до появи паталогічного потягу до азартних ігор.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до праміпексолу або іншого компонента препарату; вагітність і період лактації; дитячий вік

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,25 мг, по 1 мг.

Торгова назва:

II. Мірапекс, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co.KG підрозділ "Boehringer Ingelheim International GmbH", Німеччина □ □ □

Мотопрам, Actavis Ltd для "Actavis group HF", Мальта/Ісландія

н/д

∴ Ф0В7 **Пірибедил (Piribedil)***

Фармакотерапевтична група: N04BC08 - протипаркінсонічні допамінергічні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: пірибедил є агоністом допамінергічних рецепторів, що проникає через гематоенцефалічний бар'єр і специфічно зв'язується з рецепторами допаміну в головному мозку, маючи сильну й специфічну спорідненість до D₂ й D₃ допамінових рецепторів; ці особливості обумовлюють ефективність препарату у зменшенні основних симптомів (ригідність, тремор спокою, уповільненість рухів, акінезія) при лікуванні ранніх і пізніх стадій хвороби Паркінсона; дія на допамінергічні (D₂) рецептори периферичних та церебральних судин, а також стимуляція пірибедилом вивільнення ендотеліального NO обумовлює його вазодилататорний ефект, що забезпечує покращання церебральної перфузії, утилізації глюкози та кисню, а також захист проти нейродегенерацій ішемічного походження, які виникають у процесі старіння мозку; на відміну від інших агоністів допаміну, пірибедил є також антагоністом двох основних α₂-адренергічних рецепторів у ЦНС (α_{2A} та α_{2C}); завдяки цьому пірибедил ефективно зменшує симптоми, які резистентні при лікуванні леводопою (порушення ходи, пози при стоянні, порушення мовлення, виразу обличчя); особливості синергічної дії пірибедилу як антагоніста α₂-адренергічних рецепторів й агоніста

допаміну важливі також при довготривалому застосуванні: лікування пірибедилом викликає менш виражену дискінезію в порівнянні з леводопою, при подібній ефективності в усуненні проявів акінетичної форми паркінсонізму.

Показання для застосування ЛЗ: лікування хвороби Паркінсона в монотерапії або в комбінації з леводопою; допоміжна симптоматична терапія при хр. порушенні когнітивної функції та нейросенсорного дефіциту в процесі старіння мозку у пацієнтів літнього віку (за винятком хвороби Альцгеймера та інших деменцій).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначається дорослим - лікування починається з 50 мг, підвищення дози здійснюється поступово, на 50 мг через кожні 2 тижні; хвороба Паркінсона - рекомендовані дози для монотерапії: 150–250 мг/добу, розподілені на 3 прийоми; у комбінації з леводопою - 150 мг/добу розділені на 3 прийоми; інші показання - 50 мг/добу; при необхідності доза може бути збільшена до 100 мг/добу, розподілена на 2 прийоми, вживати після їжі; препарат призначається для довготривалого застосування; тривалість лікування визначається індивідуально.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - слабо виражені нудота, блювання, метеоризм; нервова система - психічні розлади (сплутаність свідомості, галюцинації, збудження або запаморочення), підвищена сонливість в денний час, з епізодами раптового засипання; серцево-судинна система - артеріальна гіпотензія, ортостатична гіпотензія з непритомними станами або нездужанням, нестабільний АТ; реакції алергійного типу, включаючи БА, особливо у хворих, які мають алергію на ацетилсаліцилову кислоту.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до пірибедилу або до будь-якої з допоміжних речовин; кардіоваскулярний шок; г. фаза ІМ; у комбінації з нейролептиками (за винятком клозапіну).

Форми випуску ЛЗ: табл. вкриті оболонкою, пролонгованої дії по 50 мг.

Торгова назва:

ІІ. Проноран®, Les Laboratoires Servier Industrie для "Les Laboratoires Servier", Франція

□ □ □

.: Ф0В7 **Селегілін (Selegiline) ***

Фармакотерапевтична група: N04BD01 - протипаркінсонічні засоби. Інгібітори моноаміноксидази типу В.

Основна фармакотерапевтична дія: селективний і необоротний інгібітор моноаміноксидази; пригнічує метаболізм дофаміну, виключаючи підвищення його концентрації в нейронах; потенціює та пролонгує терапевтичну дію леводопи: при комбінації із селегіліном дозу леводопи можна зменшити; в умовах комбінованої терапії, при встановленні оптимального рівня дози, побічні ефекти леводопи виражені менше, ніж при монотерапії леводопою; додатковий прийом селегіліну в ході лікування леводопою не показаний пацієнтам, у яких спостерігаються незалежно від дози коливання ефективності дії леводопи.

Показання для застосування ЛЗ: хвороба Паркінсона, симптоматичний паркінсонізм; як монотерапія при первинно встановленому діагнозі або в комбінації з леводопою (у поєднанні з периферичними інгібіторами декарбоксілази або без них).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: початкова добова доза для дорослих зазвичай становить 5 - 10 мг селегіліну гідрохлориду у вигляді монотерапії або комбінованого лікування з леводопою та периферичним інгібітором декарбоксілази; максимальна підтримуюча доза - 10 мг/добу (по 5 - 10 мг після сніданку або по 5 мг після сніданку та обіду); при комбінованому застосуванні з леводопою доза останнього може бути зменшена настільки, наскільки це можливо для досягнення відповідного контролю за симптомами хвороби (можна зменшити на 10 - 30% у перші 2 - 3 дні); тривалість застосування залежить від перебігу захворювання і встановлюється індивідуально.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ксеростомія (сухість у роті), запаморочення і порушення сну; тимчасове транзиторне збільшення активності печінкових ферментів – АлАТ, АсАТ; аритмія (суправентрикулярна аритмія), брадикардія, атріовентрикулярна блокада; при комбінованому лікуванні селегіліном і леводопою - рухові розлади (такі як дискінезія), гіпотензія, нудота, блювання, ксеростомія, запаморочення, психози, безсоння, головний біль; аритмії, розлади сечовипускання, шкірні реакції, неспокій, запор, анорексія, затримка тканинної рідини, виснаження, гіпертензія, збудження, стенокардія, задишка, спазми, лейкопенія і зменшення кількості тромбоцитів; аутокінези (мимовільні рухи), ажитація.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до селегіліну або будь-яких інших допоміжних речовин; пептична виразка шлунка або ДПК, знижена функція нирок/печінки, екстрапірамідні порушення, не пов'язані з дефіцитом дофаміну (есенціальний тремор, хорея Геттінгтона); вагітність і лактація; дитячий вік; комбіноване застосування селегіліну з леводопою протипоказано при АГ, тиреотоксикозі, феохромоцитомі, закритокутювій глаукомі, доброякісній гіпертрофії передміхурової залози, тахіаритмії, тяжкій стенокардії, при психічних розладах, прогресуючій деменції.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 5 мг, по 10 мг

Торгова назва:

ІІ. Ельдепріл, Orion Corporation, Фінляндія

□ □ □

Серан, Polpharma Pharmaceutical Works S.A., Польща

□ □ □

Селегілін Гексал®, Salutas Pharma GmbH підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина

□ □

Юмекс®, CHINOIN Pharmaceutical and Chemical Works Co.Ltd., Угорщина

□ □ □

Юмекс®, CHINOIN Pharmaceutical and Chemical Works Private Co. Ltd. (CHINOIN Private Co. Ltd.) для

□ □ □

"SANOFI-AVENTIS Private Co. Ltd.", Угорщина

6.3.1.2. Центральні холіноблокатори

Центральні холіноблокатори рекомендують призначати при ХП пацієнтам молодого і середнього віку (до 60 років) без психотичних і виражених когнітивних розладів при переважно тремтливій формі хвороби, коли тремор покою не вдається скорегувати дофамінергічними препаратами.

.: Ф0В7 **Тригексифенідил (Trihexyphenidyl) ***

Фармакотерапевтична група: N04AA01 - протипаркінсонічні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: виявляє сильну центральну н-холіноблокуючу дію, а також периферичну м-холіноблокуючу дію; центральна дія препарату сприяє зменшенню або усуненню рухових

розладів, пов'язаних з екстрапірамідними порушеннями; при паркінсонізмі зменшується тремор, меншою мірою впливає на ригідність м'язів і брадикінезію, виявляє спазмолітичну дію, пов'язану з антихолінергічною активністю та прямою міотропною дією; завдяки холінолітичній дії препарату зменшується слинотеча, меншою мірою - потовиділення та сальність шкіри.

Показання для застосування ЛЗ: паркінсонізм (монотерапія та в комбінації з леводопою); екстрапірамідні симптоми, спричинені нейролептиками або препаратами з подібним ефектом; хвороба Паркінсона; хвороба Літтла; спастичні паралічі, пов'язані з ураженням екстрапірамідної системи; у ряді випадків знижує тонус та поліпшує рухи при парезах пірамідного характеру.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу препарату підбирають індивідуально, починаючи з найнижчої та доводячи до мінімально ефективної дози; при с-мах паркінсонізму - початкова доза становить 1 мг/добу; кожні 3 - 5 днів цю дозу поступово підвищують на 1 - 2 мг/добу до отримання оптимального лікувального ефекту; підтримуюча доза становить 6 - 16 мг/добу, розподілена на 3 - 5 прийомів; МДД - 20 мг; для лікування екстрапірамідних симптомів, пов'язаних з прийомом ЛЗ, - призначають по 2 - 16 мг/добу, залежно від тяжкості симптомів, МДД - 20 мг; антихолінергічна терапія інших екстрапірамідних рухових розладів - дозу препарату регулюють поступово, підвищуючи кожного тижня початкову дозу 2 мг до мінімально ефективної підтримуючої дози, яка може перевищувати ту максимальну кількість, що призначають при інших показаннях; зазвичай середня доза становить 25 мг, розподілена на 3 - 5 прийомів; МДД - 50 мг; дітям та підліткам від 5 до 17 років - препарат може призначатися тільки для лікування екстрапірамідних дистоній; МДД не повинна перевищувати 40 мг/добу; завершувати лікування слід, поступово знижуючи дозу тригексифенідилу, - протягом 1 - 2 тижнів, аж до повної його відміни - різка відміна препарату може призвести до раптового погіршення стану пацієнтів за рахунок загострення симптомів захворювання; термін застосування визначається лікарем, індивідуально в кожному випадку.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - головний біль, порушення акомодатції, сонливість, дратівливість, нудота та блювання, порушення свідомості, неспокій, порушення свідомості, пам'яті та сну, мимовільні рухи у вигляді дискінезій (особливо у пацієнтів, які застосовують препарати леводопи); сухість слизової оболонки ротової порожнини, знижене потовиділення, запор, порушення сечовипускання, тахікардія, рідко - мідріаз, порушення зору, брадикардія; АР - висипання на шкірі.

Протипоказання до застосування ЛЗ: затримка сечовипускання, аденома передміхурової залози, глаукома, фібриляція передсердь, обструктивні захворювання ШКТ; вагітність і лактація; діти до 5 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 2 мг, по 5 мг.

Торгова назва:

І. Циклодол, ЗАТ НВЦ "Борщагівський ХФЗ"

Паркопан® 2, "Salutas Fahlberg - List Pharma GmbH" підприємство групи "Hexal AG", Німеччина

Паркопан® 5, "Rottendorf Pharma GmbH" та "Salutas Pharma GmbH" підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина

Трифен, "Sun Pharmaceutical Industries Ltd", Індія

6.3.1.3. Інгібітори катехол-о-метилтрансферази

∴ Ф0В7 **Ентакапон (Entacapone)**

Фармакотерапевтична група: N04BX02 - засоби для лікування паркінсонізму

Основна фармакотерапевтична дія: діє на периферичну нервову систему, пролонгує клінічну відповідь на леводопу; належить до нового терапевтичного класу інгібіторів катехол-о-метилтрансферази (КОМТ), є оборотним, специфічним інгібітором КОМТ, що переважно діє на периферичну нервову систему, розробленим для сумісного застосування з препаратами леводопи; ентакапон зменшує метаболізм леводопи до 3-о-метилдопи (3-ОМД) шляхом інгібування ферменту КОМТ, що приводить до підвищення біодоступності леводопи, завдяки чому, більша кількість леводопи надходить до мозку; пролонгує клінічну відповідь на леводопу, інгібує фермент КОМТ переважно в периферичних тканинах; інгібування КОМТ в еритроцитах тісно пов'язано з концентрацією ентакапону в плазмі, що чітко вказує на оборотну природу інгібування КОМТ.

Показання для застосування ЛЗ: хвороба Паркінсона (як додатковий засіб до терапії препаратами леводопа/бензеразид або леводопа/карбідopa при малій ефективності вищезазначених комбінацій препаратів).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: ентакапон слід застосовувати лише в комбінації з препаратами леводопа/бензеразид або леводопа/карбідова; ентакапон призначають перорально й одночасно з кожною дозою леводопи/карбідопи або леводопи/бензеразиду, його можна приймати незалежно від прийому їжі; одну табл. ентакапону 200 мг призначають разом з однією дозою комплексу леводопа/інгібітор допадекарбоксілази; максимальною рекомендованою дозою є 200 мг 10 р/добу, тобто 2000 мг/добу; ентакапон посилює ефект леводопи - тому, аби зменшити вираженість спричинених леводопою допамінергічних побічних ефектів, таких як дискінезія, нудота, блювання та галюцинації, часто необхідно коректувати дозу леводопи в перші декілька днів або тижнів лікування ентакапоном; добову дозу леводопи зменшують на 10-30 % шляхом збільшення інтервалу між прийомами та/або зниження одноразової дози леводопи; ентакапон підвищує біодоступність леводопи зі стандартних препаратів леводопа/бензеразид більше (на 5-10 %), ніж зі стандартних препаратів леводопа/карбідова; однак пацієнти, які приймають стандартні препарати леводопа/бензеразид, можуть мати потребу в більшому зниженні дози леводопи, коли починають приймати ентакапон; якщо лікування ентакапоном припинено, необхідно відкоригувати дози інших антипаркінсонічних препаратів, особливо леводопи, щоб досягти достатнього рівня контролю паркінсонічних симптомів; оскільки застосування ентакапону не було вивчено в пацієнтів до 18 років, призначення лікарського препарату пацієнтам цієї вікової категорії не рекомендується.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: дискінезія, нудота, порушення сечовиділення; діарея, загострення хвороби Паркінсона, запаморочення, абдомінальний біль, безсоння, сухість у роті, втома, галюцинації, запор, дистонія, посилене потіння, гіперкінезія, головний біль, судоми нижніх кінцівок,

сплутаність свідомості, нічні кошмари, падіння при ходьбі, постуральна гіпотензія, вертиго і тремор; сеча може забарвлюватися в червонувато-коричневий колір; незначне зниження рівня гемоглобіну, кількості еритроцитів і гематокриту; підвищення рівня печінкових ферментів; безсоння, галюцинації, сплутаність свідомості, нічні кошмари, ажитація; кропив'янка; загальні порушення і реакції в місці введення - втома, підвищене потовиділення, падіння під час ходьби, зменшення маси тіла; окремі випадки гепатиту з ознаками холестазу; ентакапон, застосовуваний у комбінації з леводопою, - надмірна сонливість у денний час і епізоди нападів раптового сну, злоякісний нейролептичний с-м, особливо при різкому зниженні або припиненні терапії ентакапоном або іншими допамінергічними препаратами, рабдоміоліз при лікуванні ентакапоном.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; печінкова недостатність; феохромоцитома через можливість появи гіпертонічного кризу; злоякісний нейролептичний с-м в анамнезі і/або рабдоміоліз нетравматичного походження; супутнє застосування ентакапону і неселективних інгібіторів МАО-А та МАО-В, селективного інгібітору МАО-А та селективного інгібітору В і ентакапону.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 200 мг у фл..

Торгова назва :

II. Комтан, Orion Corporation (виробничі підрозділи - що відповідають за серії: "Novartis Pharma Stein н/д AG"; "Novartis Pharmaceuticals UK Ltd" для "Novartis Pharma AG", Фінляндія/Швейцарія/Великобританія

6.3.2. Засоби для лікування інших дегенеративних захворювань базальних гангліїв

6.3.2.1. Протипаркінсонічні засоби

.: Ф0В7 **Тригексифенідил (Trihexphenidyl) *** (див. п. 6.3.1.2. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Карбідopa + леводopa (Carbidopa + levodopa)** (див. п. 6.3.1.2. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Карбідopa + леводopa + ентакапон (Carbidopa + levodopa + entacapone)** (див. п. 6.3.1.2. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Амантадин (Amantadine) *** (див. п. 6.2.3. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Селегілін (Selegiline) *** (див. п. 6.3.1.1. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Ентакапон (Entacapone)** (див. п. 6.3.1.3. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.3.2.2. Інгібітори NMDA-рецепторів

.: Ф0В7 **Мемантин (Memantine) *** (див. п. 5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.3.2.3. Вітаміни

.: Ф0В7 **Піридоксин (Pyridoxine) *** (див. п. 6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Тіамін (Thiamine) *** (див. п. 6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.3.2.4. Психостимулюючі та ноотропні засоби

.: Ф0В7 **Піритинол (Pyrithinol)** (див. п. 5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Пірацетам (Piracetam) *, **** (див. п. 6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline) *** (див. п. 6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

.: Ф0В7 **Прамірацетам (Pramiracetam) *** (див. п. 6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.3.2.5. Гідролізати та деривати тканин

6.3.2.6. Інгібітори холінестерази

.: Ф0В7 **Галантамін (Galantamine) *** (див. п. 5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.3.2.7. Гінкго білоба

.: Ф0В7 **Гінкго білоба (Ginkgo biloba) **** (див. п. 6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.3.2.8. Антипсихотичні засоби

.: Ф0В7 **Галоперидол (Haloperidol) *** (див. п. 5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.3.3. Засоби для лікування дистонії. Міорелаксанти

∴ Ф0В7 **Ботулотоксин (Botulinum Toxin)**

Фармакотерапевтична група: M03AX - препарати, які стимулюють переважно функції спинного мозку.

Основна фармакотерапевтична дія: блокує периферичне вивільнення ацетилхоліну у передсинаптичних холінергічних нервових закінченнях шляхом розщеплення SNAP-25, протеїну, що відповідає за депонування та вивільнення ацетилхоліну із везикул, розташованих у нервових закінченнях; комплекс нейротоксину типу А Clostridium botulinum, що блокує периферичне вивільнення ацетилхоліну у передсинаптичних холінергічних нервових закінченнях шляхом розщеплення SNAP-25, протеїну, що відповідає за депонування та вивільнення ацетилхоліну у нервових закінченнях; після ін'єкції завдяки високій упорядженості відбувається швидке зв'язування токсину із специфічними поверхневими клітинними рецепторами, далі токсин транспортується через плазматичну мембрану за допомогою рецептора-медіатора ендоцитозу; після цього токсин вивільняється у цитозоль; наступний процес супроводжується прогресивним пригніченням вивільнення ацетилхоліну.

Показання для застосування ЛЗ: для лікування: блефароспазму, косоокості, геміфаціального спазму та асоційованої фокальної дистонії; ідіопатичної рецидивуючої цервікальної дистонії (спастична кривошия). Фокальної спастичності асоційованої із динамічною деформацією за типом кінської стопи у амбулаторних пацієнтів із ДЦП віком від двох років і старше, кисті та зап'ястки у дорослих після інсульту, мімічних зморшок обличчя та шиї.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозування для пацієнтів похилого віку таке ж, як і для дорослих пацієнтів. Безпечність та ефективність при лікуванні блефароспазму, геміфаціального спазму або ідіопатичної цервікальної дистонії у дітей до 12 років не підтверджена; загалом універсальна доза та кількість ін'єкцій на один м'яз не визначені, тому індивідуальний терапевтичний режим повинен бути визначений лікарем; оптимальна доза визначається методом титрування; рекомендований об'єм в/м ін'єкції в одну ділянку коливається в межах від 0,005-0,1 мл (блефароспазм, геміфаціальний спазм) до 0,1-0,5 мл (шийна дистонія, церебральний параліч); блефароспазм / геміфаціальний спазм - вводиться за допомогою стерильної 27-30 мірної/0,40-0,30 мм голки, електроміографічний контроль не потрібний, початкова рекомендована доза - 1,25-2,5 одиниць у медіальній та латеральній орбікулярні м'язи верхнього віка та латеральній орбікулярній м'яз нижнього віка; додатковими місцями є ділянка брови, латеральна орбікулярна та верхня частина обличчя, куди можна також вводити препарат, якщо місцевий спазм впливає на зір; необхідно уникати введення препарату поблизу levator palpebrae superioris, що знижує вірогідність розвитку птозу як ускладнення; небажана ін'єкція у середину нижнього віка, таким чином зменшується вірогідність дифузії у нижній косий м'яз, що знижує частоту такого побічного ефекту, як диплопія; первинний ефект починає спостерігатися протягом перших трьох днів та досягає максимуму на першій-другий тиждень після введення препарату, ефект може зберігатися протягом 3 місяців, після чого процедура при необхідності може бути повторена; при повторному введенні доза може бути збільшена в 2 рази, якщо ефект від первинної терапії не досяг бажаного рівня; доведено, що немає переваг введення понад 5 Од в одну ділянку; початкова доза не повинна перевищувати 25 Од на ділянку одного ока; при лікуванні блефароспазму загальна доза не повинна перевищувати 100 Од кожні 12 тижнів; пацієнтів з геміфаціальним спазмом або порушенням функції VII пари черепно-мозкових нервів необхідно вести, як однобічний блефароспазм; при залученні інших м'язів обличчя можна проводити ін'єкції у відповідні ділянки; цервікальна дистонія - голки розміру 25-30 мірні/0,50-0,30 мм; у типових випадках лікування цервікальної дистонії може включати ін'єкції в m. sternocleidomastoideus, m.levator scapulae, m.scalenius, m.splenius capitis та у m.trapezius; м'язова маса та ступінь гіпертрофії або атрофії є визначальними факторами при виборі відповідної дози ін'єкції; у разі наявності труднощів при виділенні окремих м'язів, ін'єкції необхідно проводити під електроміографічним контролем; діапазон курсової дози препарату повинен знаходитись в межах 95-360 Од (середня доза 240 Од); як і при іншому медикаментозному лікуванні, у звичайних клінічних випадках необхідно починати із мінімально ефективною дозою, слід вводити не більш 50 Од в одну ділянку; не слід вводити понад 100 Од у ділянку m.sternocleidomastoideus; для зменшення частоти виникнення дисфагії, m.sternocleidomastoideus не слід обколювати білатерально; при першому курсі терапії не слід вводити більше 200 Од з наступною корекцією дози залежно від локального ефекту; не слід перевищувати дозу у 300 Од для однієї локалізації ін'єкції, оптимальна кількість ділянок введення обумовлюється розміром м'язів; клінічне поліпшення найчастіше розвивається протягом перших двох тижнів, максимальний клінічний ефект досягається приблизно через 6 тижнів після ін'єкцій; інтервал між сеансами не рекомендують робити менше 10 тижнів; тривалість клінічного ефекту за даними клінічних досліджень коливається в істотному діапазоні (від 2 до 33 тижнів), середня тривалість - приблизно 12 тижнів; дитячий церебральний параліч - препарат вводять за допомогою стерильної 23-26 мірної/0,60- 0,45 мм голки; ін'єкції показані в кожному з двох ділянок на латеральній і медіальній головках залученого m.gastrocnemius; при геміплегії початковою сумарною дозою, що рекомендується, є 4 Од/кг маси тіла у залученій кінцівці; при параплегії початковою сумарною дозою, що рекомендується, є 6 Од на кг маси тіла, розподілена на залучені кінцівки. Загальна доза не повинна перевищувати 200 Од; загальне клінічне поліпшення з'являється протягом перших двох тижнів після ін'єкції; наступну дозу необхідно призначати при зменшенні клінічного ефекту від попереднього курсу, але не частіше, ніж 1 р у три місяці; можливо підібрати такий режим дозування, щоб зробити мінімальний інтервал між введеннями тривалістю 6 місяців; фокальна спастичність верхніх кінцівок після перенесеного інсульту - препарат вводять за допомогою стерильної 25, 27 або 30 мірної голки у поверхневі м'язи і за допомогою довшої голки у глибоку мускулатуру; для локалізації залученого м'яза може бути використана методика нейростимуляції або електроміографія; різноманітні місця ін'єкції дозволяють засобу мати більший вплив на зони іннервації, що особливо важливо для великих м'язів; точну дозу і кількість місць для ін'єкцій необхідно коригувати залежно від індивідуальних розмірів, кількості і локалізації залучених м'язів, тяжкості спастичності, наявності локальної м'язової слабкості та індивідуальної відповіді пацієнта на попереднє лікування; середня сумарна доза на курс лікування повинна становити 200-240 Од, розподілених на залучені

м'язи; максимально рекомендованою дозою вважається 300 Од на курс лікування; ступінь і характер м'язової спастичності під час повторної ін'єкції може бути причиною зміни дози і вибору м'яза для ін'єкції; повинна використовуватися найменша ефективна доза; на розсуд лікаря повторна доза може призначатися, коли ефект попередньої ін'єкції зменшується, однак, повторні ін'єкції небажані раніше, ніж через 12 тижнів; мімічні зморшки обличчя і шиї утворюються при скороченні специфічних м'язів - m.corrugator, m.orbicularis oculi та інших; розміри, розташування і функціональний стан м'язів мають виражені індивідуальні особливості; ефективна доза визначається шляхом дослідження здатності пацієнта до активації поверхневих м'язів, в ділянку яких планується проведення ін'єкції; використовуючи 30-мірну голку, введіть 0,1 мл препарату в кожне з 5 місць, по 2 ін'єкції в кожну m.corrugator і одну - у m.proseus, при цьому загальна доза становить 20 Од; звичайно така доза розведеного препарату спричиняє хімічну денервацію м'язів, що підлягають ін'єкції, через один-два дні після ін'єкції, її інтенсивність збільшується протягом першого тижня.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: блефароспазм/геміфасціальний спазм, птоз, поверхневий пунктатний кератит, лагофталм, сухість та подразнення очей, фотофобія, слезотеча, кератити, ектропія (виворіт віка), диплопія, запаморочення, дифузійні висипання на шкірі - дерматит, ентропія (заворот віка), фасціальна слабкість, втома, зорові порушення, нечіткість зору, пухлина повіки, закритокутова глаукома, виразки рогівки; дистонія шиї - дисфагія, місцева слабкість, біль, запаморочення, гіпертензія, оніміння, загальна слабкість, сонливість, грипоподібний с-м, нездужання, сухість у роті, нудота, головний біль, ригідність, подразнення, риніти, верхня респіраторна інфекція, диспноє, диплопія, t°, птоз, зміна голосу; дитячий церебральний параліч - вірусні інфекції, вушна інфекція, міалгія, м'язова слабкість, нетримання сечі, сонливість, порушення ходи, нездужання, висипання, свербіж; фокальна спастичність верхньої кінцівки, пов'язана з інсультом, - екімози/почервоніння/геморагічні висипання в місці ін'єкції, біль у руці, м'язова слабкість, гіпертонія, гіперемія в місці ін'єкції, гіперестезія, артралгія, астенія, біль, бурсити, дерматити, головний біль, гіперчутливість у місці ін'єкції, нездужання, нудота, парестезія, постуральна гіпотензія, свербіж, висипання, порушення координації, амнезія, циркулярні парестезії, депресія, безсоння, периферичні набряки, запаморочення (деякі з перерахованих нечастих побічних ефектів можуть бути пов'язані із захворюванням); мімічні зморшки обличчя і шиї - головний біль, нудота, респіраторна інфекція, блефароптоз, біль та еритема у місці ін'єкції, локальна м'язова слабкість; рідко зустрічалися повідомлення про смерть, іноді вона була пов'язана з дисфагією, пневмонією та/або іншими значними порушеннями, після лікування ботулотоксином. **Протипоказання до застосування ЛЗ:** гіперчутливість до комплексу нейротоксину типу А Clostridium botulinum (900k); міастенія гравіс або с-м Eaton Lambert; при вагітності; при годуванні груддю.

Форми випуску ЛЗ: порошок для приготування р-ну для ін'єкцій по 100 Од у фл..

Торгова назва:

II. Botulinum Toxin Type A for Therapy Ботулінотоксин типу А для терапії, Lanzhou Institute of Biological Products, Китай **н/д**

ДИСПОРТ / DYSPORT Комплекс ботулінічний токсин типу А - гемаглютинін 500 Од, IPSEN **н/д**
BIOPHARM LIMITED, Великобританія

∴ Ф0В7 **Баклофен (Baclofen)** * (див. п.10.4.4. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тизанідин (Tizanidine)** * (див. п.8.10.розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Толперизон (Tolperizone)** * (див. п.8.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.3.4. Засоби для лікування інших дегенеративних захворювань нервової системи

6.3.4.1. Антагоністи NMDA-рецепторів

∴ Ф0В7 **Мемантин (Memantine)** * (див. п.5.1.4.розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.3.4.2. Гідролізати та деривати тканин

∴ Ф0В7 **Церебролізін (Cerebrolysin)** * (п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кортексин (Cortexin)**

Фармакотерапевтична група: N07XX10 - засоби, які поліпшують мозковий кровообіг

Основна фармакотерапевтична дія: має церебропротекторну, ноотропну та протисудомну дію, знижує токсичні ефекти нейротропних речовин; препарат поліпептидного походження, має тканиноспецифічну дію на кору головного мозку, виявляє церебропротекторну, ноотропну та протисудомну дію, знижує токсичні ефекти нейротропних речовин, поліпшує процеси навчання та пам'яті, стимулює репаративні процеси в головному мозку, прискорює відновлювані функції головного мозку після стресових впливів; механізм дії пов'язаний з метаболічною активністю: ЛЗ регулює співвідношення гальмових та збудливих амінокислот, рівень сератоніну і дофаміну, здійснює РАМКергічний вплив, має антиоксидантну активність і здатність відновлювати біоелектричну активність головного мозку.

Показання для застосування ЛЗ: ЧМТ, порушення мозкового кровообігу, вірусні і бактеріальні нейроінфекції, астеничні стани, енцефалопатії різного генезу, г. та хр. енцефаліти і енцефаломієліти, у комплексному лікуванні епілепсії, порушення пам'яті, мислення, зниження здатності до навчання, надсегментарні вегетативні розлади, різні форми дитячого церебрального паралічу, затримка психомоторного і мовного розвитку у дітей.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять в/м; вміст фл. перед ін'єкцією розчиняють у 1– 2 мл 0,5% р-ні прокаїну, води для ін'єкцій та ізотонічному р-ні натрію хлориду і вводять одноразово щоденно; дорослим вводять у дозі 10 мг протягом 5 – 10 днів; при необхідності проводять повторний курс через 1– 6 місяців.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР (тільки в осіб з підвищеною чутливістю).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, вагітність, лактація.

Форми випуску ЛЗ: порошок ліофілізований для приготування р-ну для в/м ін'єкцій по 10 мг у фл..

Торгова назва :

ІІ. Кортексин®, ТОВ "ГЕРОФАРМ", Російська Федерація

□ □ □

6.3.4.3. Психостимулюючі та ноотропні засоби

- ∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline)** * (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Пірацетам (Piracetam)** *, ** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Прамірацетам (Pramiracetam)** * (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.3.4.4. Гінкго білоба

- ∴ Ф0В7 **Гінкго білоба (Ginkgo biloba)** ** (див. п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.3.4.5. Антихолінестеразні засоби

- ∴ Ф0В7 **Галантамін (Galantamine)** * (див. п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Неостигмін (Neostigmine)** * (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Іпідакрин (Ipidakrin)** * (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Донепезил (Donepezile)** * (див. п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.3.4.6. Антиоксиданти

- ∴ Ф0В7 **Вітаміни групи С, Е** (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Каротиноїди**
- ∴ Ф0В7 **Флавоноїди**

6.3.4.7. Антипсихотичні засоби

(див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.3.4.8. Статини

(див. п.2.1.5.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

- ∴ Ф0В7 **Аторвастатин (Atorvastatin)** *
- ∴ Ф0В7 **Ловастатин (Lovastatin)** *
- ∴ Ф0В7 **Правастатин (Pravastatin)**
- ∴ Ф0В7 **Розувастатин (Rosuvastatin)** *

6.3.4.9. Дезагреганти

- ∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)** *, ** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Клопідогрель (Clopidogrel)** * (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Дипіридамо́л (Dipyridamole)** * (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.3.4.10. Антигіпертензивні засоби

- ∴ Ф0В7 **α-блокатори** (див. пп.2.6.2., 2.8. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **β-блокатори** (див. пп.2.1.1., 2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Інгібітори АПФ** (див. п.2.4. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Блокатори кальцієвих каналів** (див. п.2.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.4. Засоби для лікування демієлінізуючих хвороб центральної нервової системи (розсіяний склероз та інші демієлінізуючі хвороби центральної нервової системи)

6.4.1. Глюкокортикоїди

∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone)** * (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метилпреднизолон (Methylprednisolone)** * (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone)** * (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

6.4.2. Інтерферони

∴ Ф0В7 **Інтерферон бета-1α** (див. п.18.1.2.1.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Інтерферон бета-1β** (див. п.18.1.2.1.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

6.4.3. Глатирамера ацетат

∴ Ф0В7 **Глатирамер ацетат (Glatiramer acetate)** * (див. п.18.1.10.2. розділ «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

6.4.4. Цитостатики

∴ Ф0В7 **Мітоксантрон (Mitoxantrone)** * (див. п.19.1.4. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)

6.4.5. Імуномодулятори

∴ Ф0В7 **Специфічні імуноглобуліни (антистафілококовий, антихламідійний, антицитомегаловірусний, против TORCH-інфекцій: віруса простого герпеса, цитомегаловіруса, токсоплазми, віруса Ебштейна-Барр, імуноглобулін людини противогриппозний)** (див. п.18.1.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Імуноглобулін людини нормальний Імуноглобулін людини нормальний (Immunoglobulinum human normale ad usum extravenosum)** * (див. п.18.1.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Імуноглобулін людини нормальний для внутрішньовенного введення (Immunoglobulinum human normale ad usum intravenosum)** * (див. п.18.1.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Інтерферони та його індуктори** (див. п.18.1.2.1.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Протефлазид (Proteflazidum)** (див. п.6.1.26. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Препарати тимуса (тималін, Т-активін, вілозен)** (див. п.18.1.4.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Кагоцел (Kagocel)**** (див. п.18.1.3.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Інтерлейкін-2 (Interleukin-2)*** (див. п.19.4.2 розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)

∴ Ф0В7 **Інозин пранобекс (Inosine pranobex)*** (див. п.18.1.3.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Афлубін (Aflubin)**** (див. п.18.1.14. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Аміксин (Amixin)**** (див. п.18.1.3.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

6.4.6. Гідролізати та деривати тканин

∴ Ф0В7 **Церебролізін (Cerebrolysin)*** (п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.4.7. Нестероїдні протизапальні засоби

6.4.8. Міорелаксанти

∴ Ф0В7 **Ботулотоксин (Botulinum Toxin)** (див. п.6.3.3. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Баклофен (Baclofen)** * (див. п.10.4.4. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тизанідин (Tizanidine)** * (див. п.8.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Толперизон (Tolperizone)** * (див. п.8.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.4.9. Протиепілептичні

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)*** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ламотриджин (Lamotrigine)*** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid)** * (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.4.10. Гістамінні препарати

∴ Ф0В7 **Бетагістин (Betahistine)** * (див.п.6.1.17. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.4.11. Антидепресанти

(див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.5. Засоби для лікування епізодичних та пароксизмальних розладів

6.5.1. Засоби для лікування епілепсії

6.5.1.1. Засоби для лікування парціальних форм епілепсії

∴ Ф0В7 **Фенобарбітал (Phenobarbital)** * (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Фенітоїн (Phenytoin)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid)** * (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ламотриджин (Lamotrigine)*** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Топірамат (Topiramate)** *(див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Габапентин (Gabapentin)** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Клоназепам (Clonazepam)** * (див.п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Бензобарбітал (Benzobarbital)** * (див. п.6.1.28.розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Леветірацетам (Levetiracetam)** *

Фармакотерапевтична група: N03AX14 - протиепілептичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: не змінює основні клітинні характеристики та нормальну нейротрансмісію. Дія препарату підтверджена як при фокальних, так і при генералізованих епілептичних нападах (епілептиформні прояви/фотопароксизмальна реакція); .

Показання для застосування ЛЗ: як монотерапія для лікування пацієнтів з парціальною епілепсією (з парціальними нападами із вторинною генералізацією або без), для дорослих та підлітків віком старше 16 років, у яких вперше діагностовано епілепсію; у складі комплексної терапії при лікуванні парціальних нападів із вторинною генералізацією або без, у дорослих і дітей старше 4 років, які страждають на епілепсію; міоклонічних судом у дорослих та підлітків старше 12 років, які страждають на ювенільну міоклонічну епілепсію; первинногенералізованих судомних (тоніко-клонічних) нападів у дорослих та підлітків старше 12 років з ідіопатичною генералізованою епілепсією

Спосіб застосування та дози ЛЗ: добову дозу ділять на 2 однакових прийоми; при застосуванні препарату як монотерапії і дорослим та дітям старше 16 років рекомендована початкова доза становить 250 мг 2 р/добу; добову дозу необхідно збільшити до початкової терапевтичної дози 500 мг 2 р/добу після 2 тижнів лікування; за необхідності дозу можна збільшувати на 250 мг 2 р/добу через кожні 2 тижні при добрій переносимості пацієнтами; МДД – 3 г поділена на 2 однакових прийоми (1,5 г 2 р/добу); при застосуванні леветірацетаму у складі комплексної терапії у дорослих та підлітків старше 16 років з масою тіла більше 50 кг лікування слід починати з дози 500 мг 2 р/добу; залежно від клінічної реакції та переносимості препарату добова доза може бути збільшена до максимальної – 3 г (по 1,5 г 2 р/добу); дозу збільшують на 250 мг 2 р/добу через кожні 2 тижні, при добрій переносимості пацієнтами; при застосуванні леветірацетаму у складі комплексної терапії у дітей старше 4 років лікування слід починати з добової дози 20 мг/кг маси тіла, розділені на 2 однакових прийоми (по 10 мг/кг 2 р/добу); зміни дозування можуть здійснюватися кожні 2 тижні на 10 мг/кг маси тіла до досягнення рекомендованої добової дози 60 мг/кг маси тіла, розділені на 2 однакові прийоми (по 30 мг/кг 2 р/добу); при непереносимості рекомендованої добової дози слід її зменшити - необхідно застосовувати найменшу ефективну дозу; для дітей та підлітків рекомендовано при масі тіла 15 – 19 кг початкова доза 10 мг/кг маси тіла 2 р/добу, максимальна доза 30 мг/кг маси тіла 2 рази/добу; дітям з масою тіла понад 50 кг призначають так само, як і дорослим; дітям з масою тіла до 15 кг не рекомендується застосовувати препарат через недостатність даних відносно безпеки та ефективності; дітям з масою тіла до 20 кг препарат призначають у іншій лікарській формі.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - сонливість; амнезія, атаксія, судоми, запаморочення, головний біль, гіперкінезія, тремор, порушення руху, занепокоєння, погіршення пам'яті, ажитація, депресія, емоційна лабільність/зміна настрою, ворожість/агресія, інсомнія, нервозність/дратівливість, деперсоналізація, порушення мислення; парестезії, патологічна поведінка, гнів, тривога, сплутаність свідомості, галюцинації, психічні порушення, суїцидальні думки; дихальна система – кашель, ШКТ - абдомінальний біль, діарея, диспепсія, нудота, блювання, панкреатит; гепатобіліарний тракт - порушення функції печінки, гепатит, спотворення результатів тестів на визначення печінкових ферментів; порушення зору- подвоєння в очах, розмите бачення; скелетно-м'язова система - міальгія; метаболічні розлади - анорексія, збільшення маси тіла; ризик анорексії вищий при супутньому застосуванні топірамаму з леветірацетамом, втрата маси тіла; дерматологічні реакції - шкірний висип, алопеція (у багатьох випадках відновлення волоссяного покриву спостерігалось після відміни препарату); зміни лабораторних показників - лейкопенія, нейтропенія, панцитопенія, тромбоцитопенія; інші - астеничний с-м, інфекційні захворювання, випадкові травми.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до леветірацетаму або інших похідних піролідону, а також до інших компонентів препарату; вагітність, період годування груддю, дитячий вік до 4 років; пацієнти літнього віку (старше 65 років); тяжкі порушення функції печінки

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою

Торгова назва:

ІІ. Левікон, Actavis group HF, Ісландія

н/д

∴ Ф0В7 **Прегабалін (Pregabalin)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.5.1.2. Засоби для лікування генералізованих форм епілепсії

∴ Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid)** * (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ламотриджин (Lamotrigine)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Топірамаат (Topiramate)** * (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Фенобарбітал (Phenobarbital)** * (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Клоназепам (Clonazepam)** * (див.п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.5.1.3. Засоби для лікування епілептичного статусу

∴ Ф0В7 **Діазепам (Diazepam)** * (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Натрію оксибутират (Natrii oxybutyras)** * (див. п.10.1.2.2. розділу «Анастезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіопентал натрію (Thiopental sodium)*** (див. п.10.1.2.1. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone)*** (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Фуросемід (Furosemide)*** (див. п.2.9.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Магнію сульфат (Magnesium sulfate)*, **** (див. п.10.5.7. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

6.5.1.4. Інші засоби для лікування епілепсії

6.5.1.4.1. Нейролептики

∴ Ф0В7 **Галоперидол (Haloperidol)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Сульпірид (Sulpiride)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Зуклопентиксол (Zucloprenthixol)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Левомепромазин (Levomepromazine)***

Фармакотерапевтична група: N05AA02 - антипсихотичні засоби

Основна фармакотерапевтична дія: нейролептик фенотіазинового ряду, має антипсихотичну, анальгетичну та помірну протиблювотну дію; купірує психомоторне збудження, виявляє седативний ефект, має антидепресивну, адреноблокуючу, помірну холіноблокуючу та антигістамінну активність.

Показання для застосування ЛЗ: психомоторне збудження різної етіології: маніакальна стадія маніакально-депресивного психозу, депресивно-параноїдальна шизофренія, кататонічне збудження, реактивна депресія, алкогольний психоз та інші психотонічні стани, що супроводжуються явищами тривоги, страху; невротичні розлади з підвищеним збудженням, порушенням сну; захворювання, що супроводжуються больовим синдромом: невралгія трійчастого нерва, оперізувальний лишай і тощо.; сверблячі дерматози (як засіб додаткової терапії); епілепсія, олігофренія (у складі комбінованої терапії); для потенціювання дії анальгетиків, засобів для наркозу.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: парентеральне введення препарату показане у випадках, коли пероральне застосування неможливе; хворому, який знаходиться у ліжку, вводять 1 - 2 р/дозу 75 – 100 мг/доба (3 – 4 ампули) під контролем АТ та ЧСС; ін'єкції необхідно робити глибоко в/м; при в/в застосуванні р-н необхідно розвести та вводити тільки у вигляді краплинної інфузії (50 – 100 мг в 250 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду або р-ну глюкози).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: постуральна гіпотензія, непритомність, запаморочення, сонливість або стомленість; сухість у роті, тахікардія, констипація та/або труднощі сечовипускання; випадки імпотенції, фригідності, припинення менструальних кровотеч; зміни складу крові; неврологічні симптоми (наприклад, нездатність стояти нерухомо, тремор); АР та реакції фотосенсибілізації.

Протипоказання до застосування ЛЗ: алергії до фенотіазину або будь-яких інгредієнтів, що входять до складу препарату; вагітності (чи її планування) або годування груддю; тяжкого захворювання печінки, змін показників крові, недостатності кровообігу; випадків раптового зниження АТ; лікування антидепресантом, який належить до інгібіторів моноаміноксидази; лікування препаратами для зниження АТ (особливо гуанетидин та інгібітори АПФ); діти та особам, які перебувають у непритомному стані, у стані алкогольного сп'яніння або під дією наркотиків.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій по 1 мл (25 мг) в амп.; табл., вкриті оболонкою, по 25 мг.

Торгова назва:

II. Тизерцин®, EGIS Pharmaceuticals PLC, Угорщина

□ □

∴ Ф0В7 **Оланзапін (Olanzapin)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Рисперидон (Risperidone)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіорідазин (Thioridazine)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Хлорпромазин (Chlorpromazine)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Хлорпротиксен (Chlorprothixene)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Клозапін (Clozapine)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.5.1.4.2. Антидепресанти

∴Ф0В7 **Амітриптилін (Amitriptyline)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Міансерін (Mianserin)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Пароксетин (Paroxetine)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Флувоксамин (Fluvoxamine)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Сертралін (Sertralin)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Есциталопрам (Escitalopram)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.5.1.4.3. Транквілізатори

∴Ф0В7 **Діазепам (Diazepam)*** (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Феназепам (Phenazepam)***

Фармакотерапевтична група: N05BA25 - анксиолітики.

Основна фармакотерапевтична дія: транквілізатор з групи похідних бенздіазепіну, що має анксиолітичну, протисудомну, міорелаксуючу та снодійну дії.

Показання для застосування ЛЗ: застосовується при різних невротичних, неврозоподібних, психопатичних, психопатоподібних захворюваннях, які супроводжуються тривогою, страхом, підвищеною роздратованістю, напруженістю, емоційною лабільністю, при реактивних психозах, іпохондрично-сенестопатичному с-мі, вегетативних дисфункціях і розладах нічного сну; профілактика станів страху та емоційного напруження; для лікування гіперкінезів і тиків, ригідності м'язів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймають внутрішньо; разова доза для дорослих, звичайно, становить 0,0005-0,001 г (0,5 - 1 мг), а при порушеннях сну 0,00025 – 0,0005 г (0,25 – 0,5 мг) за 20 - 30 хв до сну; для лікування невротичних, психопатичних, неврозоподібних і психопатоподібних станів препарат, звичайно, призначають всередину, початкова доза становить 0,0005 – 0,001 г (0,5-1 мг) 2 - 3 р/добу; через 2-4 дні з урахуванням ефективності та чутливості до препарату доза може бути збільшена до 0,004 – 0,006 г/добу (4-6 мг), ранкова та денна доза становить 0,0005 – 0,001 г, на ніч 0,0025 г; при значно вираженій ажитатії, страхові, тривози лікування починають з дози 0,003 г/добу, швидко збільшуючи дозу до отримання терапевтичного ефекту; при лікуванні епілепсії доза на прийом всередину становить 0,002 – 0,01 г/добу; для лікування алкогольної абстиненції - всередину в дозі 0,0025 – 0,005 г/добу; у неврологічній практиці при захворюваннях з підвищеним тонусом м'язів препарат призначають всередину по 0,002 – 0,003 г 1 – 2 р/добу; середня добова доза - 0,0015 – 0,005 г, її поділяють на 2-3 прийоми, звичайно по 0,5-1,0 мг вранці та удень і до 2,5 мг на ніч; МДД - 0,01 г (10 мг); тривалість курсу лікування при призначенні всередину до 2 місяців визначається лікарем; при відміні препарату дозу зменшують поступово.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість, м'язова слабкість, можливі запаморочення, нудота, атаксія, порушення координації руху, порушення менструального циклу та зниження статевого потягу.

Противпоказання до застосування ЛЗ: міастенія, значні порушення функції печінки і нирок, вагітність, лактація, дитячий вік до 16 років, отруєння іншими транквілізаторами, нейролептиками, снодійними, наркотичними засобами, етиловим спиртом.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0.0005 г, 0.001 г, 0.0025 г.

Торгова назва:

I. Феназепам® ІС, ВАТ "Сумісне українсько-бельгійське хімічне підприємство "ІнтерХім"

н/д

∴Ф0В7 **Гідазепам (Hydazepam)*** (див. п.6.1.9. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Мєбікар (Mebicar)*, **** (див. п.6.1.9. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.5.1.4.4. Засоби для покращення мозкового метаболізму

∴Ф0В7 **Мєксидол (Mexidol)*** (див.п.6.1.13. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Кислота гопантєнова (Hopatenic acid)** (див.п.5.1.7. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Актовегін (Actovegin)**** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Фєнібут (Phenibut)*, **** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.5.1.4.5. Судинні засоби

∴Ф0В7 **Вінкамін (Vincamine)*** (див.п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴Ф0В7 **Ніцерголін (Nicergoline)*** (див. п.2.17.4.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Вінпроцетин (Vinprocetin)*, **** (див. п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цинаризин (Cinnarizine) *, **** (див.п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.5.2. Засоби для лікування мігрені

6.5.2.1. Засоби для лікування в міжпадний період

6.5.2.1.1.β-блокатори

∴ Ф0В7 **Пропранолон (Propranolol)*** (див. п.2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пандолол (Pandolole)** (див. п.2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метопрололу тартрам (Metoprolol tartrate) *** (див. п.2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метопрололу сукцинат (Metoprolol succinati) *** (див. п.2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.5.2.1.2. Агоністи рецепторів серотоніну

∴ Ф0В7 **Ципрогептадин (Cyproheptadine)*** (див. п.18.2.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Пізотифен (Pizotifen)**

Фармакотерапевтична група: N02CX01 - засоби, що застосовуються при мігрени

Основна фармакотерапевтична дія: є трициклічною (бензоциклогептатіофен) сполукою, структурно подібною до ципрогептадину та трициклічних антидепресантів; має потужні антисеротонінові та антитриптамінові властивості, значну антигістамінну дію та деякий антагонізм стосовно кінінів; слабкі антихолінергічні та седативні властивості; виявляє апетит-стимулюючі властивості; профілактичні властивості пізотифену при мігрени пов'язані зі здатністю впливати на гуморальні механізми головного болю; знижує проникність судин, посилює ефекти серотоніну та гістаміну на судини мозку, завдяки чому корегує трансудацію плазма кініну, нормалізуючи чутливість болювих рецепторів; при виникненні нападу мігрени зниження плазмового серотоніну призводить до зниження тону екстракраніальних судин, пригнічує зворотне захоплення серотоніну тромбоцитами, завдяки чому рівень серотоніну залишається сталим та попереджує втрату тону і пасивне послаблення екстракраніальних артерій.

Показання для застосування ЛЗ: профілактичне лікування судинних головних болів, що повторюються, включаючи мігрень з ауурою чи без неї, кластерний головний біль, вазомоторний біль.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовують внутрішньо, тривалість лікування визначається індивідуально; дорослі та пацієнти літнього віку - звичайна доза становить 1,5 мг/добу, можна застосовувати 1 р/добу ввечері у дозі 1,5 мг або 3 р/добу по 0,5 мг, дозу препарату підбирають індивідуально; МДД 4,5 мг; разова доза препарату не повинна перевищувати 3 мг; можна призначати дітям старше 7 років; застосування 1,5 мг табл. у дітей не рекомендується; терапевтична доза у дітей повинна підбиратись табл. по 0,5 мг; МДД для дітей становить 1,5 мг розподілена на декілька прийомів, максимальна разова доза – 1 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: сонливість та посилення апетиту, що може призвести до підвищення маси тіла; запаморочення, сухість в роті, нудота та запор; порушення сну, депресія, порушення настрою (агресивність, тривожність). У дітей може мати місце стимуляція ЦНС, висипи, набряк обличчя та кропивниця.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; непереносимість глюкози, галактози, фруктози, LAPP-лактазна недостатність, сахарозо-ізомальтазна недостатність, мальабсорбція глюкози-галактози.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 0,5 мг, 1,5 мг

Торгова назва:

II. Профіміг, Actavis UK Ltd для "Actavis group HF", Великобританія/Ісландія

н/д

6.5.2.1.3. Протиепілептичні

∴ Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid) *** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Топірамаат (Topiramate) ***(див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.5.2.1.4. Антагоністи кальцієвих каналів

∴ Ф0В7 **Цинаризин (Cinnarizine) *, **** (див.п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Верпаміл (Verapamil) *** (див. п.2.3.3.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дилтіазем (Diltiazem)*** (див. п.2.3.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.5.2.2. Засоби для лікування мігрени в період нападів

6.5.2.2.1. Анальгетики

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)*, **** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Парацетамол (Paracetamol)*** (див. п.8.2.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.5.2.2.2. Нестероїдні протизапальні засоби

∴ Ф0В7 **Індометацин (Indometacin)*, **** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Диклофенак (Diclofenac)*, **** (див.п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кеторолак (Ketorolac)*** (див.п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота мекфенамінова (Mefenamic acid)***

Фармакотерапевтична група: M01AG01 - нестероїдні протизапальні та протиревматичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: механізм протизапальної дії обумовлений здатністю пригнічувати синтез медіаторів запалення (простагландинів, серотоніну, кінінінів та ін.), знижувати активність лізосомальних ферментів, які беруть участь у запальній реакції; стабілізує білкові ультраструктури та мембрани клітин, зменшує проникність судин, порушує процеси окисного фосфорилування, пригнічує синтез мукополісахаридів, гальмує проліферацію клітин у вогнищі запалення, підвищує резистентність клітин та стимулює загоєння ран; жарознижувальні властивості пов'язані зі здатністю гальмувати синтез простагландинів та впливати на центр терморегуляції; у механізмі знеболювальної дії, поряд із впливом на центральні механізми больової чутливості, істотну роль відіграє місцевий вплив на вогнище запалення та здатність гальмувати утворення альгогенів (кініні, гістамін, серотонін); на відміну від більшості інших нестероїдних протизапальних засобів, мекфенамінова кислота стимулює утворення інтерферону.

Показання для застосування ЛЗ: запальні захворювання опорно-рухового апарату: РА, ревматизм, хвороба Бехтерева; біль низької та середньої інтенсивності: м'язовий, суглобовий, травматичний, зубний, головний біль різної етіології, післяопераційний і післяпологовий біль; первинна дисменорея; дисфункціональні менорагії, в тому числі спричинені наявністю внутрішньоматкових контрацептивів – за відсутності патології тазових органів; ГРВІ та грип.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: внутрішньо дорослим і дітям старше 12 років призначають по 250–500 мг 3–4 р/добу; за показаннями та при хорошій переносимості препарату дозову підвищують до МДД – 3000 мг, після досягнення терапевтичного ефекту дозу знижують до 1000 мг/добу; дітям віком від 5 до 12 років призначають по 250 мг 3–4 р/добу; курс лікування при захворюваннях суглобів може тривати від 20 днів до 2-х місяців і більше; при лікуванні больового с-му курс лікування триває до 7 днів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - біль в епігастральній ділянці, анорексія, печія, нудота, метеоризм, блювання, шлунково-кишкові кровотечі, диспепсія, запор, діарея, підвищення рівня печінкових ферментів у плазмі крові; серцево-судинна система – АГ, аритмія, зрідка застійна серцева недостатність, периферичні набряки, синкопе; дихальна система - диспное, бронхоспазм; сечовидільна система - дизурія, цистит, порушення функції нирок, альбумінурія, гематурія, олігоурія або поліурія; кровообігова система - анемія, збільшення часу кровотечі, еозинофілія, лейкопенія, тромбоцитопенія; ЦНС - сонливість або безсоння, слабкість, дратівливість; органи чуття - дзвін у вухах, порушення зору; АР - шкірні висипання, шкірний свербіж, набряк обличчя.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату; виразкова хвороба шлунка та ДПК; хр. запальні захворювання ШКТ; захворювання нирок та органів кровотворення; вагітність, період годування груддю; дитячий вік до 5 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 500 мг, капс. по 250 мг, по 500 мг.

Торгова назва:

I. Мекфенамінова кислота-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

н/д

II. Мекфенамінова кислота, Flamingo Pharmaceuticals Ltd, Індія

н/д

∴ Ф0В7 **Мелоксикам (Meloxicam)*, **** (див.п.8.7.3.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ібупрофен (Ibuprofen)*, **** (див. п.8.7.1.2. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.5.2.2.3. Алкалоїди ріжків

∴ Ф0В7 **Кофеїн + ерготамін (Coffeine + ergotamine)**

II. Кофетамін, табл., вкриті оболонкою; 1 табл. містить кофеїну 100 мг; ерготаміну тартрату 1 мг; виробництва ВАТ "Татхімфармпрепарати", Російська Федерація

□

∴ Ф0В7 **Ерготамін + меклоксамін + камілофін + пропіфеназон + кофеїн (Coffeine + meloxicam + kamifolin + propifenazon + ergotamine)****

II. Номігрэн, табл., вкриті оболонкою; 1 табл. містить ерготаміну тартрату - 0.75 мг, меклоксаміну цитрату - 20.0 мг, камілофіну гідрохлориду - 25.0 мг, пропіфеназону - 200.0 мг, кофеїну - 80.0 мг виробництва "Bosnalijek d.d.", Боснія і Герцеговина

□

6.5.2.2.4. Агоністи рецепторів серотоніна

.: Ф0В7 **Суматриптан (Sumatriptan) ***

Фармакотерапевтична група: N02CC01 - селективний агоніст 5HT₁-рецепторів серотоніну. Препарати, що застосовуються для лікування мігрені.

Основна фармакотерапевтична дія: селективний агоніст 5HT₁-рецепторів, що не має впливу на інші 5HT-рецептори у черепно-мозкових кровоносних судинах; в експериментальних дослідженнях було встановлено, що суматриптан має селективну вазоконстрикторну дію на судини у системі сонних артерій, але не впливає на мозковий кровообіг; система сонних артерій постачає кров до екстра- та інтракраніальних тканин, наприклад мозкових оболонок; розширення цих судин розглядається як можливий механізм, що відповідає за розвиток мігрені у людини; доведено, що суматриптан гальмує активність трійчастого нерва; це два можливі механізми, через які виявляється антимігренозна активність суматриптану.

Показання для застосування ЛЗ: для швидкого полегшення стану при нападах мігрені, з ауурою чи без неї, включаючи лікування нападів мігрені під час менструального періоду у жінок.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: не можна застосовувати з метою профілактики нападу; рекомендується застосовувати якомога раніше після початку нападу мігрені, хоча він є однаково ефективним на кожній його стадії; рекомендована доза для дорослих – 1 табл. 50 мг, в окремих випадках доза може бути підвищена до 100 мг; якщо перша доза препарату виявиться неефективною, друга не повинна призначатись під час цього ж нападу; препарат може бути застосований при наступних нападах - якщо пацієнт відреагував на першу дозу, але симптоми відновлюються, друга доза може бути застосована протягом наступних 24 год, при цьому загальна добова доза не повинна перевищувати 300 мг; до цього часу ефективність і безпека застосування суматриптану для лікування дітей не встановлена; досвіду застосування суматриптану для лікування пацієнтів старше 65 років недостатньо; хоча фармакокінетика препарату не відрізняється від такої в осіб більш молодого віку, доти, доки не будуть одержані додаткові клінічні дані, призначення Іміграну пацієнтам, старше 65 років не рекомендується.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ЦНС - відчуття поколювання, запаморочення, сонливість; судини - транзиторне підвищення тиску крові одразу після прийому препарату, приплив крові; ШКТ - нудота та блювання; загальні розлади відчуття тяжкості; біль, відчуття тепла, стискання або напруженості, відчуття слабкості, втомлюваність; спостерігались незначні зміни у функціональних печінкових тестах; імунна система - реакції гіперчутливості - від шкірної гіперчутливості до поодиноких випадків анафілаксії; нервова система – судоми; тремор, дістонія, ністагм, скотома; очні симптоми - мерехтіння, диплопія, зниження гостроти зору, втрата зору (звичайно мимуща); серцева система - брадикардія, тахікардія, посилене серцевбиття, порушення ритму, транзиторні ішемічні зміни на ЕКГ, спазм коронарних артерій, інфаркт міокарда; судинна система - гіпотензія, феномен Рейно; ШКТ - ішемічний коліт.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до будь-якого компонента препарату. Імігран не повинен застосовуватись для лікування пацієнтів, які перенесли інфаркт міокарда або мають ішемічну хворобу серця, стенокардію Принцметала, захворювання периферичних судин, або пацієнтів, які мають симптоми, характерні для ішемічної хвороби серця. Препарат не повинен призначатись пацієнтам, які мали в анамнезі інсульт або минуле порушення мозкового кровообігу. Застосування Іміграну протипоказано хворим на неконтрольовану гіпертензію. Імігран не повинен призначатись пацієнтам з тяжкою печінковою недостатністю. Протипоказано супутнє застосування ерготаміну або його похідних (включаючи метизергід). Протипоказано конкурентне призначення інгібіторів моноаміноксидази (MAO) та Іміграну. Імігран не повинен застосовуватись протягом 2 тижнів після відміни інгібіторів MAO.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 50 мг, по 100 мг; табл., вкриті оболонкою, по 25 мг, по 50 мг, по 100 мг; капс. по 50 мг, по 100 мг.

Торгова назва:

I. Амігрэн, ТОВ "АСТРАФАРМ"	☐
Антимігрэн-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"	☐
Суматриптан, ВАТ "Київмедпрепарат"	☐
Стопмігрэн, ВАТ "Київський вітамінний завод"	☐
II. Імігран™, GlaxoSmithKline Pharmaceuticals S.A.; "GlaxoWellcome Operations" для "GlaxoSmithKline Export Limited", Польща/Великобританія	☐
Мігранол, Pharmascience Inc., Канада	☐
Сумітран®, Dr.Reddy's Laboratories Ltd, Індія	н/д
Сумамігрэн, Polpharma Pharmaceutical Works S.A., Польща. Амігрэн, ТОВ "АСТРАФАРМ"	☐

.: Ф0В7 **Золмітриптан (Zolmitriptan) ***

Фармакотерапевтична група: N02CC03 - селективні агоністи 5HT₁-рецепторів серотоніну.

Основна фармакотерапевтична дія: протимігренозна дія; селективний агоніст рекомбінантних 5-HT_{1B/1D}-рецепторів серотоніну судин людини. Має помірну спорідненість із серотоніновими 5-HT_{1A}-рецепторами, не має суттєвої афінності або фармакологічної активності щодо 5HT₂-, 5HT₃-, 5HT₄-серотонінових рецепторів, α₁-, α₂-, β₁-адренергічних рецепторів, Н₁-, Н₂-гістамінових рецепторів, М-холінових рецепторів, D₁-, D₂-дофамінергічних рецепторів; викликає вазоконстрикцію, переважно краніальних судин, блокує вивільнення нейропептидів, зокрема вазоактивного інтестинального пептиду, який є основним ефекторним трансмітером рефлекторного збудження, що викликає вазодилатацію, яка лежить в основі патогенезу мігрені; призупиняє розвиток нападу мігрені без прямої аналгетичної дії; поряд з купіруванням мігренозного нападу послаблює нудоту, блювання (особливо при лівосторонніх атаках), фото- і фонофобію; на доповнення до периферичної дії справляє вплив на центри стовбура головного мозку, пов'язані з мігренню, що пояснює стійкий повторний ефект при лікуванні серії з кількох нападів мігрені в одного пацієнта; високоефективний у комплексному лікуванні мігренозного статусу (серії з кількох тяжких, наступаючих один за одним нападів мігрені тривалістю 2-5 діб); усуває мігрень, асоційовану з менструацією; високі дози справляють седативну дію і викликають сонливість.

Показання для застосування ЛЗ: зняття нападу мігрені з ауурою (зорові, слухові, рухові і психічні розлади) і без аури.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: не призначений для застосування з метою профілактики мігренозного нападу; рекомендується застосовувати якомога раніше після виникнення нападу мігрені. Дорослим призначають по 1 табл. (2,5 мг золмітриптану); за відсутності ефекту або при рецидиві болю можливий повторний прийом 1 табл.; за необхідності повторна доза може прийматися не раніше, ніж через 2 год після першої дози, при недостатній ефективності дози 2,5 мг допускається збільшення разової дози до 5 мг (вища разова доза); МДД – 15 мг; для пацієнтів з легкими і помірними порушеннями функції печінки коригування дози не потребується; для пацієнтів з тяжкими порушеннями функції печінки добова доза препарату не повинна перевищувати 5 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота, сухість у роті; ЦНС і периферична нервова система - запаморочення, сонливість, порушення чутливості, відчуття важкості і стискання у горлі, шиї, кінцівках і грудях, парестезії, дизестезії; кістково-м'язова система - міалгія, м'язова слабкість; серцево-судинна система - транзиторне підвищення АТ; інші - відчуття тепла, астенія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: тяжка АГ, ІХС, ангіоспастична стенокардія, тяжкі порушення функції печінки, дитячий і літній (старше 65 років) вік, гіперчутливість до компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті плівковою оболонкою, по 2,5 мг

Торгова назва:

I. Золмігрен®, ВАТ "Фармак"

II. Рапіміг, Actavis Ltd для "Actavis group HF", Мальта/Ісландія

□
н/д

6.5.3. Інші синдроми головного болю

6.5.3.1. Анальгетики

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)*, **** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Парацетамол (Paracetamol)*** (див. п.8.2.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.5.3.2. Агоністи рецепторів серотоніну

(див. п.6.5.2.2.4. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.5.3.3. Алкалоїди ріжків

(див. п.6.5.2.2.3. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.5.3.4. Нестероїдні протизапальні засоби

(див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.5.3.5. Антидепресанти

∴ Ф0В7 **Амітриптилін (Amitriptyline)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Циталопрам (Citalopram)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пароксетин (Paroxetine)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.5.3.6. Міорелаксанти

∴ Ф0В7 **Тизанідин (Tizanidin)*** (див. п.8.10 розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Толперизон (Tolperizone)*** (див. п.8.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.5.4. Транзиторні церебральні ішемічні напади [атаки]

та близькі синдроми

6.5.4.1. Антиагреганти

∴ Ф0В7 **Клопідогрель (Clopidogrel)*** (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тиклопідин (Ticlopidin)*** (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)*, **** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дипіридамол (Dipyridamole)*** (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

Комбіновані препарати

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова + дипіридабол (Acetylsalicylic acid + dipyridamole) *** (див.п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.5.4.2. Антикоагулянти непрямой дії

∴ Ф0В7 **Варфарин (Warfarin) *** (див. п.13.8.1.1. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.5.4.3. Антигіпертензивні засоби

∴ Ф0В7 **α-блокатори** (див. пп.2.6.2., 2.8. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **β-блокатори** (див. пп.2.1.1., 2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Інгібітори АПФ** (див. п.2.4. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Блокатори кальцієвих каналів** (див.п.2.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.5.4.4. Статини

(див. п.2.1.5.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Аторвастатин (Atorvastatin) ***

∴ Ф0В7 **Ловастатин (Lovastatin) ***

∴ Ф0В7 **Правастатин (Pravastatin)**

∴ Ф0В7 **Розувастатин (Rosuvastatin) ***

6.5.5. Засоби для лікування розладів сну. Снодійні та седативні засоби (див. розділ «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.6. Засоби для лікування уражень окремих нервів, нервових корінців та сплетінь

6.6.1. Засоби для лікування ураження трійчастого нерва

6.6.1.1. Антидепресанти

∴ Ф0В7 **Амітриптилін (Amitriptyline) *** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пароксетин (Paroxetine) *** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.6.1.2. Інгібітори холінестерази

∴ Ф0В7 **Іпідакрин (Ipidakrin) *** (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.6.1.3. Протисудомні засоби

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepin) *** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Габапентин (Gabapentin)** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Топірамаат (Topiramate) ***(див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Клоназепам (Clonazepam) *** (див.п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid) *** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.6.1.4. Міорелаксанти

∴ Ф0В7 **Баклофен (Baclofen) *** (див. п.10.4.4. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

6.6.1.5. Вітаміни

∴ Ф0В7 **Піридоксин (Pyridoxine) *** (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіамін (Thiamine) *** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Бенфотіамин + піридоксин (Benprothiamine + pyridoxine)**** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби») (див.п.1.27.)

∴ Ф0В7 **Тіамін + піридоксин + ціанокобаламін (Thiamine + pyridoxine + cyanocobalamin)**

****** (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.6.2. Засоби для лікування ураження лицевого та інших черепних нервів

6.6.2.1. Глюкокортикоїди

∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone) *** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метилпреднізолон (Methylprednisolone) *** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone) *** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

6.6.2.2. Нестероїдні протизапальні засоби

∴ Ф0В7 **Диклофенак (Diclofenac) *, **** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ібупрофен (Ibuprofen) *, **** (див. п.8.7.1.2. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Німесулід (Nimesulid) *** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.6.2.3. Противірусні засоби

∴ Ф0В7 **Ацикловір (Aciclovir) *** (див. п.17.5.2.1 розділу «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

6.6.2.4. Протисудомні засоби

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepin) *** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Габапентин (Gabapentin)** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.6.2.5. Вітаміни

∴ Ф0В7 **Піридоксин (Pyridoxine) *** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіамін (Thiamine) *** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Бенфотіамин + піридоксин (Benprothiamine + pyridoxine)**** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіамін + піридоксин + ціанокобаламін (Thiamine + pyridoxine + cyanocobalamin)**

(див.п.6.1.5. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.6.3. Засоби для лікування ураження нервових корінців та сплетень

6.6.3.1. Глюкокортикоїди

∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone) *** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метилпреднізолон (Methylprednisolone) *** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone) *** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

6.6.3.2. Нестероїдні протизапальні засоби

∴ Ф0В7 **Диклофенак (Diclofenac) *, **** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ібупрофен (Ibuprofen) ***, ** (див. п.8.7.1.2. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Німесулід (Nimesulid) *** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.6.3.3. Протисудомні засоби

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine) *** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Габапентин (Gabapentin)** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.6.3.4. Вітаміни

∴ Ф0В7 **Піридоксин (Pyridoxine) *** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіамін (Thiamine) *** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Бенфотіамин + піридоксин (Benfotiamine + pyridoxine)**** (див. п.6.1.5.)

∴ Ф0В7 **Тіамін + піридоксин + ціанокобаламін (Thiamine + pyridoxine + cyanocobalamin)**
**

(див. п.6.1.5.)

6.6.3.5. Опіюїдні анальгетики

(див. п.10.3.2.1. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

6.6.4. Засоби для лікування мононевропатії верхньої кінцівки

6.6.4.1. Нестероїдні протизапальні засоби

∴ Ф0В7 **Диклофенак (Diclofenac) ***, ** (див.п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ібупрофен (Ibuprofen) ***, ** (див. п.8.7.1.2. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Німесулід (Nimesulid) *** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Індометацин (Indometacin) ***, ** (див.п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Мелоксикам (Meloxicam) ***, ** (див.п.8.7.3.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Целекоксиб (Celecoxib) *** (див. п.8.7.1.5. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Рофекоксиб (Rofecoxib)**

Фармакотерапевтична група: M01AH02 - нестероїдні протизапальні і протиревматичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія: високоселективний інгібітор циклооксигенази-2, що має знеболювальні, жарознижувальні, протизапальні властивості; протизапальна дія рофекоксибу здійснюється за рахунок пригнічення синтезу простагландинів шляхом інгібування ЦОГ-2; в терапевтичних концентраціях препарат не пригнічує циклооксигеназу-1 (ЦОГ-1) і, таким чином, не чинить впливу на простагландини, які синтезуються за рахунок активації ЦОГ –1; через це не перешкоджає нормальним фізіологічним процесам, пов'язаним з ЦОГ –1 в тканинах, особливо в шлунку, кишковому тракті та тромбоцитах.

Показання для застосування ЛЗ: больовий с-м різного генезу; при травмах опорно-рухового апарату і м'яких тканин; остеохондроз, неврити і невралгія, корінцевий с-м, люмбаго, міалгія.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: в/м вводити тільки глибоко (в/в введення заборонено) 1 р/добу (інтервал – 24 год); рекомендована початкова доза рофекоксибу – 50 мг 1 р/добу, що є МДД, яка може бути зменшена залежно від інтенсивності больового с-му та активності запального процесу до 25 мг 1 р/добу; р-н для ін'єкцій застосовується для початкового короткого симптоматичного курсу лікування протягом першого тижня, надалі рекомендовано переходити на табл. та гель; при комбінованому застосуванні з іншими лікарськими формами сумарна добова доза також не повинна перебільшувати 50 мг/добу; дітям з 12 років дозування таке ж саме, як і для дорослих; при лікуванні больового с-му рекомендована доза таблетованих форм - 25 мг 1р/добу, наступні дози – 12,5 мг або 25 мг 1 р/добу за необхідності; МДД для табл. – 25 мг; лікування проводять до зникнення симптомів, але не більше 3-х діб.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: серцево-судинна система – АГ, хр. серцева недостатність, порушення мозкового та коронарного кровообігу; АР - ангіоневротичний набряк, свербіж, висипання, кропив'янка; ЦНС - сонливість, ослаблення швидкості мислення, запаморочення, марення; ШКТ - печія, диспепсія, дискомфорт в епігастральній ділянці, нудота, афтозний стоматит; збільшення активності АЛТ, АСТ; інше - набряк нижніх кінцівок.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до рофекоксибу та інших нестероїдних протизапальних засобів, в III триместрі вагітності та в період годування груддю; БА; хворі з підвищеної групи

ризик з боку серцево-судинної системи (перенесеними ІМ, інсультами, АГ (III ст), прогресуючими клінічними формами атеросклерозу); дитячим вік до 12 років.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій по 25 мг в амп.; табл. по 12,5 мг, по 25 мг, по 50 мг.

Умови та термін зберігання ЛЗ:

Торгова назва:

ІІ. Рофіка, Micro Labs Limited, Індія	
Рофнікс, Himanshu Overseas, Індія	
Денебол, Themis Medicare Limited для "Mili Healthcare Limited", Індія/Великобританія	
Денебол, Unimax Laboratories; "Themis Medicare Limited" для "Mili Healthcare Limited", Індія/Великобританія	
Долороф, Indoco Remedies Limited, Індія	

∴ Ф0В7 **Парекоксиб (Parecoxib)** (див.п.8.7.1.5. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.6.4.2. Глюкокортикоїди

∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone)** * (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метилпреднізолон (Methylprednisolone)** * (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone)** * (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

6.6.4.3. Протисудомні засоби

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Габапентин (Gabapentin)** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Прегабалін (Pregabalin)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.6.4.4. Антихолінергічні засоби

∴ Ф0В7 **Іпідакрин (Ipidakrin)** * (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.6.4.5. Вітаміни

∴ Ф0В7 **Піридоксин (Pyridoxine)** * (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіамін (Thiamine)** * (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Бенфотіамін + піридоксин (Benfotiamine + pyridoxine)**** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіамін + піридоксин + ціанокобаламін (Thiamine + pyridoxine + cyanocobalamin)**

** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.6.4.6. Препарати альфа-ліпоєвої (тіоктової) кислоти

∴ Ф0В7 **Кислота тіоктова (Tioctic acid)***, ** (див. п.3.10.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

6.6.4.7. Метаболічні

∴ Ф0В7 **Актовегін (Actovegin)**** (див. п. 6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Солкосерил (Solkoseryl)**** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.6.4.8. Антидепресанти

(див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.6.4.9. Опіюїдні анальгетики

(див. п.10.3.2.1. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

6.6.5. Засоби для лікування мононевропатії нижньої кінцівки

6.6.5.1. Нестероїдні протизапальні засоби

- ∴ Ф0В7 **Диклофенак (Diclofenac)** *, ** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Ібупрофен (Ibuprofen)** *, ** (див. п.8.7.1.2. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Німесулід (Nimesulid)** * (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Індометацин (Indometacine)** *, ** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Мелоксикам (Meloxicam)** *, ** (див. п.8.7.3.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Целекоксиб (Celecoxib)** * (див. п.8.7.1.5. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Рофекоксиб (Rofecoxib)** (див. п.6.4.4.1. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Парекоксиб (Parecoxib)** (див. п.8.7.1.5. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.6.5.2. Протисудомні засоби

- ∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Габапентин (Gabapentin)** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Прегабалін (Pregabalin)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.6.5.3. Антихолінестеразні засоби

- ∴ Ф0В7 **Іпідакрин (Ipidakrin)** * (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Неостигмін (Neostigmine)** * (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Галантамін (Galantamine)** * (див. п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.6.5.4. Вітаміни

- ∴ Ф0В7 **Піридоксин (Pyridoxine)** * (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Тіамін (Thiamine)** * (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Бенфотіамин + піридоксин (Benprothiamine + pyridoxine)**** (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Тіамін + піридоксин + ціанокобаламін (Thiamine + pyridoxine + cyanocobalamin)** **
(див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.6.5.5. Тіоктова кислота

- ∴ Ф0В7 **Кислота тіоктова (Tioctic acid)** *, ** (див. п.3.10.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

6.6.6. Засоби для лікування інших мононевропатій

6.6.6.1. Нестероїдні протизапальні засоби

- ∴ Ф0В7 **Диклофенак (Diclofenac)** *, ** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Ібупрофен (Ibuprofen)** *, ** (див. п.8.7.1.2. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Німесулід (Nimesulid)** * (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Індометацин (Indometacine)** *, ** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Мелоксикам (Meloxicam)** *, ** (див. п.8.7.3.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

- ∴ Ф0В7 **Целекоксиб (Celecoxib)** * (див. п.8.7.1.5. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Рофєкоксиб (Rofecoxib)** (див. п.6.4.4.1. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Парекоксиб (Parecoxib)** (див. п.8.7.1.5. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.6.6.2. Глюкокортикоїди

- ∴ Ф0В7 **Дексамєтазон (Dexamethasone)** * (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Метилпреднізолон (Methylprednisolone)** * (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone)** * (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

6.6.6.3. Протисудомні засоби

- ∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Габапєнтин (Gabapentin)** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Прегабалін (Pregabalin)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.6.6.4. Антихолінєстеразні засоби

- ∴ Ф0В7 **Іпідакрин (Ipidakrin)** * (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.6.6.5. Вітаміни

- ∴ Ф0В7 **Піридоксин (Pyridoxine)** * (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Тіамін (Thiamine)** * (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Бєнфотіамін + піридоксин (Benrothiamine + pyridoxine)**** (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Тіамін + піридоксин + ціанокобаламін (Thiamine + pyridoxine + cyanocobalamin)** **
(див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.6.6.6. Тіоктова кислота

- ∴ Ф0В7 **Кислота тіоктова (Tioctic acid)** *, ** (див. п.3.10.2. розділу «Гастроєнтерологія. Лікарські засоби»)

6.7. Засоби для лікування поліневропатії та інших уражень периферичної нервової системи

6.7.1. Нєстероїдні протизапальні засоби

- ∴ Ф0В7 **Диклофєнак (Diclofenac)** *, ** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Ібупрофєн (Ibuprofen)** *, ** (див. п.8.7.1.2. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Німесулід (Nimesulid)** * (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Індомєтацин (Indometacine)** *, ** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Мєлоксикам (Meloxicam)** *, ** (див. п.8.7.3.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Целекоксиб (Celecoxib)** * (див. п.8.7.1.5. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Рофєкоксиб (Rofecoxib)** (див. п.6.4.4.1. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Парекоксиб (Parecoxib)** (див. п.8.7.1.5. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.7.2. Глюкокортикоїди

∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone)** * (див. п. 7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метилпреднізолон (Methylprednisolone)** * (див. п. 7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone)** * (див. п. 7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

6.7.3. Протисудомні засоби

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)** * (див. п. 5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Габапентин (Gabapentin)** (див. п. 5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Прегабалін (Pregabalin)** * (див. п. 5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.7.4. Антихолінестеразні засоби

∴ Ф0В7 **Іпідакрин (Ipidakrin)** * (див. п. 6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Неостигмін (Neostigmine)** * (див. п. 6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Галантамін (Galantamine)** * (див. п. 5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.7.5. Вітаміни

∴ Ф0В7 **Піридоксин (Pyridoxine)** * (див. п. 6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіамін (Thiamine)** * (див. п. 6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Бенфотіамин + піридоксин (Benfotiamine + pyridoxine)**** (див. п. 6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіамін + піридоксин + ціанокобаламін (Thiamine + pyridoxine + cyanocobalamin)****

(див. п. 6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.7.6. Тіоктова кислота

∴ Ф0В7 **Кислота тіоктова (Tioctic acid)** *, ** (див. п. 3.10.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

6.7.7. Метаболічні засоби

∴ Ф0В7 **Актовегін (Actovegin)**** (див. п. 6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Солкосерил (Solkoseryl)** ** (див. п. 6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.7.8. Антидепресанти

(див. п. 5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.7.9. Опіюїдні анальгетики

(див. п. 10.3.2.1. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

6.7.10. Засоби для лікування класичної гострої полірадикулопатії (синдром Гійєна-Барре, синдром Ландрі-Гійєна-Барре)

6.7.10.1. Імуноглобуліни

(див. п. 18.1.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

6.7.10.2. Антибіотики

(див. розділ «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

6.7.10.3. Антикоагулянти

- ∴ Ф0В7 **Гепарин натрію (Heparin sodium)*** (див. п.13.8.1.2.розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.7.10.4. Нестероїдні протизапальні засоби

- ∴ Ф0В7 **Диклофенак (Diclofenac)*, **** (див.п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Ібупрофен (Ibuprofen)*, **** (див. п.8.7.1.2. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Німесулід (Nimesulid)*** (див. п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Індометацин (Indometacine)*, **** (див.п.8.7.1.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Мелоксикам (Meloxicam)*, **** (див.п.8.7.3.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Целекоксиб (Celecoxib)*** (див.п.8.7.1.5. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Рофекоксиб (Rofecoxib)** (див. п.6.4.4.1. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Парекоксиб (Parecoxib)** (див. п.8.7.1.5. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.7.10.5. Протисудомні засоби

- ∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)*** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Габапентин (Gabapentin)** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Прегабалін (Pregabalin)*** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.7.10.6. Антидепресанти

- ∴ Ф0В7 **Амітриптилін (Amitriptyline)*** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.7.8.7. Препарати альфа-ліпоєвої (тіоктової) кислоти

- ∴ Ф0В7 **Кислота тіоктова (Tioctic acid)*, **** (див. п.3.10.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

6.8. Засоби для лікування хвороб нервово-м'язевого синапсу та м'язів

6.8.1. Засоби для лікування Myasthenia gravis та інших порушень нервово-м'язевого синапсу

6.8.1.1. Інгібітори холінестерази

- ∴ Ф0В7 **Неостигмін (Neostigmine)*** (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Піридостигмін (Pyridostigmin)*** (див.п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.8.1.2. Глюкокортикоїди

- ∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone)*** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Метилпреднізолон (Methylprednisolone)*** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone)*** (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

6.8.1.3. Імуносупресори

∴ Ф0В7 **Азатиоприн (Azathioprine)** * (див. п.18.1.13.3. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Циклоспорин (Ciclosporin)*** (див. п.18.1.13.2. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Циклофосфамід (Cyclophosphamide)*** (також див. п.19.1.1. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)

6.8.1.4. Імуноглобулін людини

∴ Ф0В7 **Імуноглобулін людини** (див. п.18.1.1.1. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

6.8.2. Засоби для лікування первинного ураження м'язів

6.8.2.1. Метаболічні засоби

∴ Ф0В7 **Кислота аденозинтрифосфорна (Adenosin triphosphoric acid)** * (див. п.2.12.3.2 розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цитохром С (Cytochrom C)**

Фармакотерапевтична група: С01ЕВ - кардіологічні препарати.

Основна фармакотерапевтична дія: належить до групи антигіпоксичних засобів і є ферментом, який бере участь у процесах тканинного дихання; залізо, яке міститься у простетичній групі цитохрому-С, здатне оборотно переходити з окислювальної у відновлювальну форму; введення препарату збільшує його вміст у тканинах, нормалізує та прискорює окислювально-відновні реакції, утилізацію кисню та зменшує гіпоксію; має цитопротекторні, антигіпоксичні та антиоксидантні властивості.

Показання для застосування ЛЗ: у складі комплексної терапії як засіб, що поліпшує тканинне дихання при таких станах: асфіксія новонароджених; перед і після оперативного втручання з приводу уроджених та набутих вад серця (з метою попередження шоку); у період ремісії БА, при астматичних станах; хр. пневмонії; при хр. ІХС та ІМ; при повторних фібриляціях або тахікардії шлуночків; при вірусному гепатиті, ускладненому печінковою комою; при старечій дегенерації сітківки; отруєннях снодійними препаратами, окисом вуглецю.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перед застосуванням визначають індивідуальну несприйнятливості до цитохрому-С- внутрішньошкірно вводять 0,1 мл (0,25 мг) 0,25 % р-ну препарату; якщо протягом 30 хв реакція відсутня, то препарат можна вводити парентерально; перед призначенням повторного курсу пробу на підвищену чутливість до препарату обов'язково повторюють; залежно від патології та тяжкості стану препарат можна вводити в/в струминно, краплинно та в/м; при захворюваннях серця препарат вводять у 200 мл ізотонічного р-ну натрію хлориду або 5 % р-ну глюкози в/в краплинно (30 – 40 крап./хв.) протягом 6 – 8 год; за добу дорослим вводять 12 – 32 мл (30 – 80 мг) препарату; у післяопераційному періоді (операції з приводу уроджених та набутих вад серця) вводять в/в струминно 2 р/добу по 4 мл (10 мг) на ін'єкцію; при тяжкому стані (травма, шок, печінкова кома, отруєння снодійними препаратами й окисом вуглецю) призначають в/в струминно дорослим у дозі 20 – 40 мл (50 – 100 мг); в інших випадках препарат вводять повільно в/в струминно або в/м дорослим в дозі 4 – 8 мл (10 – 20 мг) 1 – 2 р/добу; курс лікування становить 10 – 14 днів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: при швидкому в/в введенні р-ну - озноб з підвищенням t°; АР (свербіж шкіри та кропив'янка).

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 0,25% по 4 мл в амп..

Торгова назва:

І. Цитохром-С, Харківське підприємство по виробництву імунобіологічних та лікарських препаратів □ □ □ ЗАТ "Біолік"

∴ Ф0В7 **Тіамін (Thiamine)*** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Вітаміни групи С, Е, К** (див.п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.8.2.2. Анаболічні гормони

∴ Ф0В7 **Нандролон (Nandrolone)*** (див.п.2.16.2.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.8.2.3. Глюкокортикоїди

∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone)** * (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метилпреднізолон (Methylprednisolone)** * (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone)** * (див.п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

6.8.2.3. Антихолінестеразні засоби

∴ Ф0В7 **Іпідакрин (Ipidakrin)*** (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Неостигмін (Neostigmine)** * (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.9. Засоби для лікування церебрального паралічу та інших паралітичних синдромів (дитячий церебральний параліч, геміплегія, параплегія і тетраплегія та інші паралітичні синдроми)

6.9.1. Вітаміни

∴ Ф0В7 **Піридоксин (Pyridoxine)** * (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тіамін (Thiamine)** * (див. п.6.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.9.2. Психостимулюючі та ноотропні засоби

∴ Ф0В7 **Піритинол (Pyritinol)** (див. п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пірацетам (Piracetam)** *, ** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline)** * (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Прамірацетам (Pramiracetam)** * (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.9.3. Гідролізати та деривати тканин

6.9.4. Міорелаксанти

∴ Ф0В7 **Ботулотоксин (Botulinum Toxin)** (див. п.6.3.3. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Баклофен (Baclofen)** * (див. п.10.4.4. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тизанідин (Tizanidine)** * (див. п.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тольперизон (Tolperizone)** * (див. п.8.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

6.10. Засоби для лікування інших захворювань нервової системи

6.10.1. Засоби для лікування розладів вегетативної (автономної) нервової системи

6.10.1.1. Седативні засоби рослинного походження Комбіновані пепарати

∴ Ф0В7 **Гвайфенезин + валеріана лікарська + меліса лікарська + звіробій + глід звичайний + пасифлора + хміль звичайний + бузина чорна** **

II. Ново-пасит, р-н для внутрішнього застосування по 100 мл у фл.; 100 мл р-ну містять гвайфенезину - 4.0 г, комплексу рідких екстрактів лікарських рослин (валеріана лікарська, меліса лікарська, звіробій, глід звичайний, пасифлора, хміль звичайний, бузина чорна) - 7.75 г; виробництва "IVAX Pharmaceuticals" s.r.o., Чеська Республіка

∴ Ф0В7 **Валеріана + меліса + м'ята перцева** **

II. Персен, табл., вкриті оболонкою; 1 табл. містить екстракту валеріани - 50.0 мг, екстракту меліси - 25.0 мг, екстракту м'яти перцевої - 25.0 мг; виробництва "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія
Персен форте, капс.; 1 капс. містить екстракту валеріани - 125.0 мг, екстракту меліси - 25.0 мг, екстракту м'яти перцевої - 25.0 мг; виробництва "Lek" Pharmaceutical Company d.d., Словенія

6.10.1.2. Бензодіазепіни

∴ Ф0В7 **Діазепам (Diazepam)** * (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тофізопам (Tofisopam)** (див. п.5.2.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Альпразолам (Alprazolam)** * (див. п.5.1.1. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.10.1.3. Антидепресанти

∴ Ф0В7 **Циталопрам (Citalopram) *** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Пароксетин (Paroxetine) *** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Амітриптилін (Amitriptyline) *** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Флувоксамин (Fluvoxamine) *** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Міртазапін (Mirtazapine) *** (див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.10.1.4. Бета-блокатори

∴ Ф0В7 **Пропранолол (Propranolol) *** (див. п.2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.10.1.5. Адаптогени

∴ Ф0В7 **Женьшень (Panax ginseng) **** (див.п.18.1.9. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Елеутерокок (Eleutherococcus senticosus) **** (див.п.18.1.9. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

∴ Ф0В7 **Лимонник китайський, комбінації (Schsandra chinensis, combinations) **** (див.п.18.1.9. розділу «Імуномодулюючі та протиалергічні засоби»)

6.10.1.6. Альфа-адреноблокатори

∴ Ф0В7 **Пророксан (Progoxan) ***

Фармакотерапевтична група: С02СА07 - антиадренергічні засоби з периферичним механізмом дії.

Основна фармакотерапевтична дія: має альфа-адреноблокуючу дію як на периферичні, так і на центральні адренорецептори, у тому числі в структурах заднього відділу гіпоталамуса; перериває проведення еферентного нервового збудження, діючи на постгангліонарні синапси, не впливаючи на передачу збудження у гангліях, знижує тонус гладкої мускулатури артерій, зменшує загальний опір периферичних судин та системний АТ.

Показання для застосування ЛЗ: профілактика симпатоадреналових кризів з високим АТ при гіпоталамічному с-мі; с-м Мен'єра, профілактика морської та повітряної хвороби, морфінова та алкогольна абстиненція (у складі комбінованої терапії); симптоматичний засіб при алергодерматозах та свербіжжю шкіри.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовують внутрішньо по 15 – 30 мг 2-3 р/добу; вища разова доза для дорослих - 60 мг, добова –180 мг; курс лікування при хр. перебігу захворювань тривалий (від 3 місяців до 1,5 – 2 років); при сверблячих дерматозах – по 15 – 30 мг перед сном; для профілактики морської та повітряної хвороби застосовують 15 - 30 мг за 30-40 хв до подорожі; при морфіновій абстиненції – 45 мг 3 р/добу протягом 5 днів; дітям від 6 місяців до 5 років застосовують по 7,5 мг 2 – 3 р/добу; від 5 до 16 років 15 мг 2 – 3 р/добу; курс лікування 1-3 місяці.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: артеріальна гіпотензія, брадикардія, у пацієнтів з ІХС – виникнення нападів стенокардії.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату; тяжкі форми ІХС, артеріальна гіпотензія; порушення мозкового кровообігу, виражена серцева недостатність; діти віком до 6 місяців; період годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,015 г.

Торгова назва:

ІІ. Піроксан, ВАТ "Фармакон", Російська Федерація

н/д

6.10.1.7. Препарати белладонни або комбіновані препарати белладонни з алколоїдами різків

∴ Ф0В7 **Беладонна + дигідроерготоксин + пропранолол + гідроксизин**

ІІ. Дистонін, капс.; 1 капс. містить сухого екстракту белладонни 0,2 мг (кількість еквівалентна 0,2 мг загальної кількості алкалоїдів, виражена як основний гіосціамін), дигідроерготоксину метансульфонату 0,3 мг, пропранололу гідрохлориду 10 мг, гідроксизину гідрохлорид 10 мг; виробництва S.C. Europharm S.A. для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Румунія/Великобританія

н/д

6.10.1.8. Антагоністи кальцію

∴ Ф0В7 **Верпаміл (Verapamil) *** (див. п.2.3.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.10.2. Засоби для лікування сирингоміємієлії

та сигінгобульбії

6.10.2.1. Протисудомні засоби

∴ Ф0В7 **Габапентин (Gabapentin)** (див. п. 5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)** * (див. п. 5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.10.2.2. Антидепресанти

∴ Ф0В7 **Амітриптилін (Amitriptyline)** * (див. п. 5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.10.2.3. Опіюїдні анальгетики

∴ Ф0В7 **Трамадол (Tramadol)** * (див. п. 10.3.2.1. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

6.10.3. Засоби для лікування судинної мієлопатії

6.10.3.1. Вазоактивні засоби

∴ Ф0В7 **Пентоксифілін (Pentoxifylline)** * (див. п. 2.18.1.4 розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Вінпроцетин (Vinprocetin)** *, ** (див. п. 6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.10.3.2. Блокатори кальцієвих каналів

∴ Ф0В7 **Цинаризин (Cinnarizine)** *, ** (див. п. 6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Німодипін (Nimodipine)** * (див. п. 2.17.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.10.3.3. Альфа-2-адреноблокатори

∴ Ф0В7 **Ніцерголін (Nicergoline)** * (див. п. 2.17.4.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.10.3.4. Препарати з полімодальним механізмом дії

∴ Ф0В7 **Гінкго білоба (Ginkgo biloba)** ** (див. п. 6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.10.3.5. Метаболічні засоби

∴ Ф0В7 **Актовегін (Actovegin)** ** (див. п. 6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Солкосерил (Solkoseril)** ** (див. п. 6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.10.3.6. Міорелаксанти

∴ Ф0В7 **Толперизон (Tolperizone)** * (див. п. 8.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тизанідин (Tizanidine)** * (див. п. 8.10. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Баклофен (Baclofen)** * (див. п. 10.4.4. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

6.10.3.7. Психостимулюючі та ноотропні засоби

∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline)** * (див. п. 6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.10.4. Засоби для лікування гострого інфаркту мозку (емболічного, неемболічного)

6.10.4.1. Вазоактивні засоби

∴ Ф0В7 **Пентоксифілін (Pentoxifylline)** * (див. п. 2.18.1.4 розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.10.4.2. Деагреганти

- ∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid) ***, ** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Клопідогрель (Clopidogrel) *** (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Дипіридабол (Dipyridamole) *** (див.п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.10.4.3. Протинабрякові засоби

- ∴ Ф0В7 **Фуросемід (Furosemidi) *** (див.п.2.9.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Манітол (Mannitol) *, **** (див. п.10.7. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Лізін (Lysine) *, **** (див. п.6.1.12. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.10.4.4. Антикоагулянти

- ∴ Ф0В7 **Гепарин натрію (Heparin sodium) *** (див. п.13.8.1.2.розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Надропарин (Nadroparin calcium) *** (див. п.13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Еноксапарин (Enoxaparin sodium) *** (див. п.13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Дальтопарин (Dalteparine) *** (див. п.13.8.1.3.розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.10.4.5. Нейропротектори

- ∴ Ф0В7 **Церебролізін (Cerebrolysin) *** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline) *** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.10.5. Засоби для лікування тромбозу артерій спинного мозку

6.10.5.1. Антикоагулянти

- ∴ Ф0В7 **Гепарин натрію (Heparin sodium) *** (див. п.13.8.1.2.розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Надропарин (Nadroparin calcium) *** (див. п.13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Еноксапарин (Enoxaparin sodium) *** (див. п.13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Дальтопарин (Dalteparine) *** (див. п.13.8.1.3.розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.10.5.2. Антикоагулянти непрямої дії

- ∴ Ф0В7 **Варфарин (Warfarin) *** (див. п.13.8.1.1. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.10.5.3. Деагреганти

- ∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid) *, **** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Клопідогрель (Clopidogrel) *** (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Дипіридабол (Dipyridamole) *** (див.п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.10.5.4. Вазоактивні засоби

∴ Ф0В7 **Пентоксифілін (Pentoxifylline)*** (див.п.2.18.1.4 розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.10.5.5. Нейропротектори

∴ Ф0В7 **Церебролізин (Cerebrolysin)*** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline)*** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.10.5.6. Протинабрякові засоби

∴ Ф0В7 **Фуросемід (Furosemidi)*** (див.п.2.9.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Манітол (Mannitol)*, **** (див. п.10.7. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Лізін (Lysine)*, **** (див. п.6.1.12. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11. Засоби для лікування цереброваскулярних хвороб

6.11.1. Засоби для лікування субарахноїдального крововиливу

6.11.1.1. Блокатори кальцієвих каналів

∴ Ф0В7 **Німодипін (Nimodipine)*** (див. п.2.17.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.1.2. Нейропротектори

∴ Ф0В7 **Церебролізин (Cerebrolysin)*** (див.п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline)*** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.1.3. Антигіпертензивні

∴ Ф0В7 **Лабеталол (Labetalol)*** (див. п.2.1.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Каптоприл (Captopril)*** (див. п.2.4. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.1.4. Протинабрякові

∴ Ф0В7 **Фуросемід (Furosemidi)*** (див. п.2.9.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Манітол (Mannitol)*, **** (див. п.10.7. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Лізін (Lysine)*, **** (див. п.6.1.12. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.1.5. Жарознижуючі засоби

∴ Ф0В7 **Парацетамол (Paracetamol)*** (див. п.8.2.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)*, **** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.1.6.Противоепілептичні

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)*** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid)*** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.11.1.7. Антибіотики

(див. розділ «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

6.11.1.8. Гістамінні препарати

∴ Ф0В7 **Бетагістин (Betahistine)*** (див.п.6.1.17. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.1.9. Анальгетики

(див. п.8.8. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

6.11.1.10. Послаблюючі засоби

(див. п.3.5. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

6.11.2. Засоби для лікування крововиливу в мозок

6.11.2.1. Нейропротектори

∴ Ф0В7 **Церебролізін (Cerebrolysin)** * (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline)** * (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.2.2. Антигіпертензивні

∴ Ф0В7 **Лабеталол (Labetalol)** * (див. п.2.1.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Каптоприл (Captopril)** * (див. п.2.4. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.2.3. Протинабрякові

∴ Ф0В7 **Фуросемід (Furosemidi)** * (див.п.2.9.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Манітол (Mannitol)** *, ** (див. п.10.7. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Лізін (Lysine)** *, ** (див. п.6.1.12. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.2.4. Жарознижуючі засоби

∴ Ф0В7 **Парацетамол (Paracetamol)** * (див. п.8.2.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)** *, ** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.2.5.Противоепілептичні

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid)** * (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.11.2.6.Антихолінестеразні засоби

∴ Ф0В7 **Галантамін (Galantamine)** * (див. п.5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Неостигмін (Neostigmine)** * (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Іпідакрин (Ipidakrin)** * (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.2.7.Антибіотики

(див. розділ «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

6.11.2.8. Гістамінні препарати

∴ Ф0В7 **Бетагістин (Betahistine)** * (див.п.6.1.17. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.3. Засоби для лікування ішемічного крововиливу

6.11.3.1. Тромболітики

∴ Ф0В7 **Активатор тканевого плазміногена (альтеплаза, тенектеплаза)** (див. п.13.8.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Урокіназа (Urokinase)** (див. п. 13.8.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.11.3.2. Антикоагулянти

∴ Ф0В7 **Гепарин натрію (Heparin sodium)*** (див. п. 13.8.1.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Надропарин (Nadroparin calcium)*** (див. п. 13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Еноксапарин (Enoxaparin sodium)*** (див. п. 13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дальтопарин (Dalteparine)*** (див. п. 13.8.1.3. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.11.3.3. Дезагреганти

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)*, **** (див. п. 2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.3.4. Нейропротектори

∴ Ф0В7 **Церебролізін (Cerebrolysin)*** (див. п. 6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline)*** (див. п. 6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.3.5. Антигіпертензивні

∴ Ф0В7 **Лабеталол (Labetalol)*** (див. п. 2.1.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Каптоприл (Captopril)*** (див. п. 2.4. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.3.6. Протинабрякові

∴ Ф0В7 **Фуросемід (Furosemide)*** (див. п. 2.9.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Манітол (Mannitol)*, **** (див. п. 10.7. розділу «Анестезіологія, реаніматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Лізін (Lysine)*, **** (див. п. 6.1.12. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.3.7. Жарознижуючі засоби

∴ Ф0В7 **Парацетамол (Paracetamol)*** (див. п. 8.2.1. розділу «Ревматологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)*, **** (див. п. 2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.3.8. Протиепілептичні

∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine)*** (див. п. 5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid)*** (див. п. 5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.11.3.9. Антихолінестеразні засоби

∴ Ф0В7 **Галантамін (Galantamine)*** (див. п. 5.1.4. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Неостигмін (Neostigmine)*** (див. п. 6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Іпідакрин (Ipidakrin)*** (див. п. 6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.3.10. Антибіотики

(див. розділ «Протимікробні та антигельмінтні засоби»)

6.11.3.11. Гістамінні препарати

∴ Ф0В7 **Бетагістин (Betahistine)*** (див. п. 6.1.17. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.4. Засоби для лікування дисциркуляторної енцефалопатії

6.11.4.1. Антигіпертензивні препарати

∴ Ф0В7 **α-блокатори** (див. пп. 2.6.2., 2.8. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **β-блокатори** (див. пп. 2.1.1., 2.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **Інгібітори АПФ** (див. п. 2.4. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **Блокатори кальцієвих каналів** (див. п. 2.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.4.2. Гіполіпідемічні засоби

∴ Ф0В7 **Симвастатин (Simvastatin)*** (див. п. 2.15.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **Ловастатин (Lovastatin)*** (див. п. 2.15.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **Флувастатин (Fluvastatin)** (див. п. 2.15.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **Розувастатин (Rosuvastatin)*** (див. п. 2.15.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **Фібрати** (див. п. 2.15.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.4.3. Нейропротектори та ноотропи

∴ Ф0В7 **Церебролізін (Cerebrolysin)*** (п. 6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline)*** (див. п. 6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **Фенотропил (Phenotropil)*, **** (див. п. 6.1.13. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **Пірацетам (Piracetam)*, **** (див. п. 6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **Прамірацетам (Pramiracetam)*** (див. п. 6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
 ∴ Ф0В7 **Цереброкурин (Cerebrocurin)**

Фармакотерапевтична група: N06BX22 - психостимулюючі та ноотропні засоби

Основна фармакотерапевтична дія: пептидний модулятор виявляє позитивний вплив на вищу нервову діяльність, в основі якого лежить активація енергопродуруючої та білоксинтезуючої функції нервових клітин, підвищення активності синаптичного апарату нейронів.

Показання для застосування ЛЗ: захворювання, які характеризуються порушеннями функції ЦНС, зокрема різні форми нейроциркуляторної дистонії, хр. ішемічні дисциркуляторні та післятравматичні енцефалопатії, залишкові явища г. порушення мозкового кровообігу; як допоміжний засіб - після перенесених нейрохірургічних реконструктивних операцій на магістральних судинах голови, при хворобі Альцгеймера, с-мі Бінсвангера (ішемічний перивентрикулярний аріолізм), при с-мі хр. стомленості та віковому слабумстві судинного генезу; деменції змішаних форм, інтелектуальних динамічних порушеннях, психоорганічному синдромі з інтелектуальною недостатністю; наслідках енцефаліту; хворобі Дауна, с-мах Ретта та Мартина-Белла; у педіатричній практиці - при затримці психічного розвитку та мовлення, вродженій алалії та дислексії, наслідках інсульту з афазією, церебральному паралічі з психомовною затримкою (нетяжкого ступеня), апалічному (декортикаційному) с-омі - у підгострому періоді та при його наслідках без частих епілептичних нападів, наслідках енцефаліту або ЧМТ з розладами інтелектуальних функцій та стійких цефалгіях, млявих паралічах; у неонатальному періоді - при помірній та тяжкій асфіксії, наслідках тяжкої хр. гіпоксії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять в/м дорослим по 2 мл щоденно; мінімальний курс лікування – 10 ін'єкцій (20 мл); хворі з тяжкими органічними ураженнями головного мозку, хворобою Альцгеймера потребують більш тривалого лікування; курс може бути збільшений до 40 ін'єкцій, повторні курси рекомендується проводити 2-3 рази на рік; в педіатричній практиці застосовують з перших днів життя і до 6-місячного віку - по 0,5 мл через день, на курс лікування 3 - 5 ін'єкцій; віком від 6 місяців до 1 року - по 0,5 мл через день, на курс лікування 10 ін'єкцій; дітям віком 1 - 3 роки - по 1 – 2 мл через день, курс - 10 ін'єкцій (в умовах стаціонару); 3 роки і старше – 2 мл через день, 10 - 20 ін'єкцій; доцільні повторні курси (2 - 4) через 1 - 3 місяці.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до компонентів препарату, вагітність, період годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій по 0,5 мл, по 2 мл в ампл.

Торгова назва:

I. Цереброкуруин®, ТОВ "НІР" □ □ □

∴ Ф0В7 **Пірацетам + тіотриазолін (Piracetam + Thiotriazolane)** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Багатозонтичника густого екстракт + гінкго білоба ****

II. Церебротон, табл., вкриті оболонкою; 1 таблетка містить: багатозонтичника густого екстракту - 150.0 мг, насіння гінкго білоба - 50.0 мг; виробництва "Graphaco Joint Stock Company (TRAPHACO)", В'єтнам □ □ □

6.11.4.4. Гінкго Білоба

∴ Ф0В7 **Гінкго білоба (Ginkgo biloba) **** (див. п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.4.5. Вазоактивні засоби

∴ Ф0В7 **Теофілін (Theophylline) *** (див.п.4.1.3.1. розділу «Пульмонологія. Лікарські засоби, що застосовуються при обструктивних захворюваннях легень»)

∴ Ф0В7 **Пентоксифілін (Pentoxifylline) *** (див.п.2.18.1.4 розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Вінпроцетин (Vinprocetin) *, **** (див. п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Цинаризин (Cinnarizine) * **** (див.п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Німодипін (Nimodipine) *** (див. п.2.17.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ніцерголін (Nicergoline) *** (див. п.2.17.4.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

Комбіновані препарати - (див. п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.4.6. Гістамінні препарати

∴ Ф0В7 **Бетагістин (Betahistine) *** (див.п.6.1.17. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.4.7.Метаболічні засоби

∴ Ф0В7 **Актовегін (Actovegin) **** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Солкосерил (Solkoseril) **** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.4.8.Сечогінні засоби

∴ Ф0В7 **Гідрохлоротіазид (Hydrochlorothiazid) *** (див. 2.9.1.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Індапамід (Indapamide) *** (див. 2.9.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Фуросемід (Furosemide) *** (див. п.2.9.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Спіронолактон (Spironolactone) *** (див. 2.9.5.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.4.9. Антидепресанти

(див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

Селективні інгібітори зворотнього захвату серотоніну

(див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.11.4.10. Антипсихотики

∴ Ф0В7 **Галоперидол (Haloperidol)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.11.4.11. Антитромбоцитарні засоби

∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)*, **** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Клопідогрель (Clopidogrel)*** (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дипіридамом + кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid + dipyridamole)*** (див.п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.11.4.12. Антикоагулянти непрямої дії

∴ Ф0В7 **Варфарин (Warfarin)*** (див. п.13.8.1.1. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.11.5. Засоби для лікування наслідків церебральних захворювань

6.11.5.1. Сечогінні засоби

∴ Ф0В7 **Гідрохлоротіазид (Hydrochlorothiazid)*** (див. 2.9.1.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Індапамід (Indapamide)*** (див. 2.9.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Фуросемід (Furosemide)*** (див.п.2.9.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Спіронолактон (Spironolactone)*** (див. п.2.9.5.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.2. Інгібітори АПФ

∴ Ф0В7 **Периндоприл (Perindopril)*** (див. п.2.4.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.3. Антагоністи ангіотензину II

∴ Ф0В7 **Лозартан (Losartan)*** (див. п.2.5.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Епросартан (Eprosartan)*** (див. п.2.5.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Кандесартан (Candesartan)*** (див. п.2.5.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.4. Антагоністи кальцієвих каналів

∴ Ф0В7 **Амлодипін (Amlodipine)*** (див. п.2.3.1.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Фелодипін (Felodipine)*** (див. п.3.1.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Ніфедипін (Nifedipine)*** (див. п.2.3.1.розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Німодипін (Nimodipine)*** (див. п.2.17.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.5. Гіполіпідемичні засоби

∴ Ф0В7 **Симвастатин (Simvastatin)*** (див.п.2.15.1.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Аторвастатин (Atorvastatin)*** (див.п.2.15.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.6. Нейропротектори та ноотропи

- ∴ Ф0В7 **Церебролізін (Cerebrolysin)*** (п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Цитиколін (Citicoline)*** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Фенотропил (Phenotropil)*, **** (див. п.6.1.13. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Пірацетам (Piracetam)*, **** (див.п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Прамірацетам (Pramiracetam)*** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Пірацетам + тіотриазолін (Piracetam + Thiotriazolane)** (див. п.6.1.1.7. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Багатозонтичника густого екстракт + гінкго білоба** (див. п.6.11.4.3. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Цереброкурин (Cerebrocurin)** (див. п.6.11.4.3. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.7. Гінкго Білоба

- ∴ Ф0В7 **Гінкго білоба (Ginkgo biloba)**** (див. п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.8. Вазоактивні засоби

- ∴ Ф0В7 **Теофілін (Theophylline)*** (див. п.4.1.3.1. розділу «Пульмонологія. Лікарські засоби, що застосовуються при обструктивних захворюваннях легень»)
- ∴ Ф0В7 **Пентоксифілін (Pentoxifylline)*** (див. п.2.18.1.4 розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Вінпроцетин (Vinprocetin)*, **** (див. п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Цинаризин (Cinnarizine)*, **** (див.п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Німодипін (Nimodipine)*** (див. п.2.17.2. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Ніцерголін (Nicergoline)*** (див. п.2.17.4.3. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

Комбіновані препарати

(див. п.6.1.8. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.9. Гістамінні препарати

- ∴ Ф0В7 **Бетагістин (Betahistine)*** (див. п.6.1.17. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.10. Метаболічні засоби

- ∴ Ф0В7 **Актовегін (Actovegin)**** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Солкосерил (Solkoseryl)**** (див. п.6.1.29. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.11. Антидепресанти

(див. п.5.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.12. Антипсихотичні засоби

- ∴ Ф0В7 **Галоперидол (Haloperidol)*** (див. п.5.1.2. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.13. Антитромбоцитарні засоби

- ∴ Ф0В7 **Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid) ***, ** (див. п.2.14.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Клопідогрель (Clopidogrel) *** (див. п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Дипіридабол + кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid + dipyridamole) *** (див.п.13.8.2. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.14. Антикоагулянти непрямой дії

- ∴ Ф0В7 **Варфарин (Warfarin) *** (див. п.13.8.1.1. розділу «Гематологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.15. Міорелаксанти

- ∴ Ф0В7 **Ботулотоксин (Botulinum Toxin) (див. п.6.3.3. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)**

6.11.5.16. Антихолінергічні засоби

- ∴ Ф0В7 **Галантамін (Galantamine) *** (див. п.5.1.4.розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Неостигмін (Neostigmine) *** (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Іпідакрин (Ipidakrin) *** (див. п.6.1.21. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

6.11.5.17. Протиепілептичні

- ∴ Ф0В7 **Карбамазепін (Carbamazepine) *** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Ламотриджин (Lamotrigine) *** (див. п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Кислота вальпроєва (Valproic acid) *** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

7. ЕНДОКРИНОЛОГІЯ. ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ

7.1. Засоби, що застосовуються для лікування цукрового діабету

7.1.1. Інсуліни

7.1.1.1. Інсуліни та їх аналоги для ін'єкцій короткої тривалості дії

7.1.1.2. Інсуліни та аналоги для ін'єкцій середньої тривалості дії

7.1.1.3. Комбіновані препарати інсулінів та аналогів для ін'єкцій короткої та середньої тривалості дії

7.1.1.4. Інсуліни та аналоги для ін'єкцій тривалої дії

7.1.2. Пероральні цукрознижуючі засоби

7.1.2.1. Бігуаніди

7.1.2.2. Похідні сульфонілсечовини

7.1.2.3. Інгібітори альфа-глікозидази

7.1.2.4. Тіозолідиндіони (інсулінсенситайзери)

7.1.2.5. Комбінації пероральних цукрознижуючих засобів

7.1.2.6. Інші цукрознижуючі засоби

7.1.3. Інші лікарські засоби, які використовуються при цукровому діабеті

7.1.3.1. Інгібітори альдозоредуктази

7.1.3.2. Засоби для лікування ожиріння

7.1.3.2.1. Лікарські засоби для лікування ожиріння периферичної дії

7.1.3.2.2. Лікарські засоби для лікування ожиріння центральної дії

7.1.3.3. Антигіпертензивні засоби

7.1.3.4. Засоби для лікування ускладнень цукрового діабету

7.2. Засоби для лікування гіпоглікемії

7.3. Засоби для лікування захворювань щитоподібної залози

7.3.1. Тиреоїдні гормони

7.3.2. Антитиреоїдні засоби

7.3.3. Препарати йоду

7.3.4. Препарати, що використовуються для симптоматичної терапії захворювань щитоподібної залози

7.3.4.1. β -адреноблокатори

7.3.4.2. Антиаритмічні препарати

7.3.4.3. Серцеві глікозиди

7.3.4.4. Седативні препарати

7.3.4.5. Сечогінні засоби

7.3.4.6. Препарати, що впливають на метаболізм серцевого м'язу

7.3.4.7. Препарати, що впливають на метаболізм головного мозку та мозковий кровообіг

7.3.4.8. Вітаміни

7.3.4.9. Препарати глюкокортикоїдних гормонів для лікування захворювань щитоподібної залози та їх ускладнень

7.4. Засоби для лікування захворювань наднирників

7.4.1. Глюкокортикоїди

7.4.2. Мінералокортикоїди

7.5. Засоби для лікування захворювань статевих залоз

7.5.1. Жіночі статеві гормони та їх антагоністи

7.5.1.1. Естрогени

7.5.1.2. Антагоністи рецепторів естрогенів

7.5.1.3. Селективні модулятори рецепторів естрогенів

7.5.1.4. Інгібітори ферментів

7.5.1.5. Гестагени

7.5.1.6. Антагоністи рецепторів гестагенів

7.5.2. Чоловічі статеві гормони та їх антагоністи

7.5.2.1. Тестостерон

7.5.2.2. Антагоністи рецепторів андрогенів

7.5.2.3. Інгібітори ферментів

7.5.3. Анаболічні стероїди

7.5.4. Засоби із змішаною естроген-гестаген-андрогенною активністю

7.6. Засоби для лікування захворювань гіпоталамо-гіпофізарної системи

7.6.1. Препарати гормонів гіпоталамуса

7.6.1.1. Аналоги гонадотропін-релізинг гормону (гонадореліна)

7.6.1.2. . Аналоги соматостатину

7.6.1.3. Анти-гонадотропін-релізинг гормони

7.6.2. Препарати гормонів гіпофіза

7.6.2.1. Тиротропін

7.6.2.2. Соматропін та аналоги

7.6.2.3. Інші гормони передньої долі гіпофіза та їх аналоги

7.6.2.4. Аналоги вазопресину

7.6.2.5. Окситоцин та його аналоги

7.6.2.6. Гонадотропні гормони

7.7. Засоби, що застосовуються для лікування остеопорозу

7.7.1. Патогенетична терапія

7.7.1.1. Естрогени та естроген-гестагенні засоби

7.7.1.2. Селективні модулятори естрогенних рецепторів

7.7.1.3. Антипаратиреоїдні засоби

7.7.1.4. Бісфосфонати

7.7.1.5. Препарати вітаміну D та його аналоги

7.7.1.6. Препарати кальцію

7.7.1.7. Препарати фтору

7.7.1.8. Препарати стронцію

7.7.1.9. Анаболічні стероїди

7.7.2. Симптоматична терапія

7.7.2.1. Анальгетики

7.7.2.2. Нестероїдні протизапальні засоби

7.7.2.3. Міорелаксанти

7.8. Інші препарати, що застосовуються у лікуванні ендокринологічних захворювань

7.8.1. Дофаміноміметики

7.8.2. Антигонадотропні засоби

7.9. Невідкладна допомога при гострих ендокринологічних станах

7.9.1. Гіпоглікемічна кома

7.9.2. Гіперглікемічна кома

7.9.2.1. Гіперглікемічна кетоацидотична кома

7.9.2.2. Гіперосмолярна некетоацидотична кома

7.9.2.3. Гіперлактацидемічна кома

7.9.3. Криз при гострій недостатності наднирникових залоз

7.1. Засоби, що застосовуються для лікування цукрового діабету

7.1.1. Інсуліни

7.1.1.1. Інсуліни та їх аналоги для ін'єкцій короткої тривалості дії

∴ Ф0В7 **Інсулін людини (Insulin human) ***

Фармакотерапевтична група: А10АВ01 – протидіабетичні засоби. Інсуліни та аналоги короткої дії.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: інсулін короткої дії, являє собою препарат людського інсуліну, одержаного за технологією рекомбінантної ДНК; основна дія полягає в регулюванні метаболізму глюкози; крім того, інсулін впливає на деякі анаболічні та антикатаболічні процеси в різних тканинах (у тканинах м'язів - посилення синтезу глікогену, жирних кислот, гліцерину та білка, а також збільшення поглинання амінокислот і ослаблення глікогенолізу, неоглюкогенезу, кетогенезу, ліполізу, катаболізму білків і видалення амінокислот).

Показання до застосування ЛЗ: інсулінозалежний ЦД (I типу), інсулінонезалежний ЦД (II типу), якщо не вдається досягти компенсації захворювання за допомогою дієти і пероральних цукрознижуючих засобів; стани, не пов'язані з ЦД - гіперкаліємія (призначають в/в вливання глюкози та інсуліну короткої дії залежно від ступеня тяжкості порушень електролітного балансу); транзиторна гіперкаліємія у новонароджених; провокаційний інсулінотолерантний тест для дослідження секреції гормону росту, стресова гіперглікемія після ішемічного інсульту.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводиться п/ш, в/в від одного до кількох разів на добу; інтервал між п/ш ін'єкцією та прийманням їжі повинен бути не більше 30 хв; при визначенні калорійності їжі (як правило, 1 700-3 000 калорій) необхідно керуватися масою тіла хворого, а також характером діяльності; при визначенні початкової дози необхідно керуватися рівнем глікемії натщесерце і протягом доби, а також рівнем глюкозурії протягом доби; при орієнтовному розрахунку доз препарату можна керуватися такими міркуваннями: у випадку, коли рівень глікемії перевищує 9 ммоль/л, для корекції кожних наступних 0,45-0,9 ммоль/л глюкози крові потрібно 2-4 МО інсуліну; остаточний добір дози інсуліну проводиться під контролем загального стану хворого і з урахуванням глюкозурії і глікемії, які спостерігаються на фоні застосування препарату; хворим з уперше виявленим ЦД призначають у дозі 0,5 МО/кг/добу; у період ремісії – 0,4 МО/кг, а хворим з незадовільною компенсацією діабету – до 0,7-0,8 МО/кг/добу; МДД для дітей не повинна перевищувати 0,7 МО/кг; добова доза більше 1 ОД/кг/добу свідчить про передозування інсуліну, за виключенням III триместру вагітності та пубертатного періоду, коли для підтримання вуглеводного обміну потрібна підвищена кількість інсуліну; у пацієнтів з лабільним типом захворювання, дітей, вагітних зміна дози інсуліну не повинна перевищувати 2-4 МО на одну ін'єкцію.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія (в тяжкій формі може призвести до втрати свідомості і в крайніх випадках – до смерті); інсулінорезистентність, реакція гіперчутливості; у місцях ін'єкцій можуть спостерігатися ділянки атрофії чи гіпертрофії підшкірного жирового шару; локальна алергія - почервоніння шкіри, набряку або свербіж у місці ін'єкції; системна алергія (яка є менш поширеним, але потенційно більш серйозним побічним ефектом) - генералізована форма алергії на інсулін у вигляді висипання на всій поверхні тіла, задишки, хрипів, зниження кров'яного тиску, збільшення частоти ударів серця та потовиділення.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіпоглікемія, гіперчутливість до людського інсуліну або будь-якого інгредієнта препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 100 МО/мл по 10 мл у фл.; по 3 мл у картриджах; р-н для ін'єкцій, 40 МО/мл по 10 мл у фл.; р-н для ін'єкцій, 100 МО/мл по 3 мл у картриджах; р-н для ін'єкцій, 100 МО/мл по 10 мл у фл.; по 3 мл у картриджах; р-н для ін'єкцій по 5 мл (100 МО/мл) у фл..

Торгова назва:

I. Фармасулін® Н, ВАТ "Фармак"

□ □ □

Хумодар® РР, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"

н/д

Хумодар® Р, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"

□ □

Хумодар® Р 100, Хумодар® Р 100Р, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"

□ □ □

Восулін-Р-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я", м. Харків для "AllMed International Inc.", Україна/США

н/д

II. Актрапід® НМ, Актрапід® НМ, Актрапід® НМ Пенфіл®, Novo Nordisk A/S, Данія

□ □ □

Восулін – Р, Wockhardt Ltd, Індія

н/д

Генсулін Р, BIOTON S.A., Польща

н/д

Хумулін® Регуляр, Lilly France S.A.S., Франція

□ □ □

∴ Ф0В7 **Інсулін свинячий (Insulin pork) ***

Фармакотерапевтична група: А10АВ03 – протидіабетичні засоби. Інсуліни та аналоги короткої дії.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: належить до інсулінів короточасної дії, посилює засвоєння глюкози тканинами, ліпогенез, глікогенез, синтез білка, знижує швидкість продукування глюкози печінкою.

Показання до застосування ЛЗ: ЦД.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при підборі дози для дорослих пропонується починати з разових доз в інтервалі від 8 до 24 одиниць, у дитячому віці та при гіперчутливості до інсуліну застосовують дози менше 8 одиниць; при зниженні чутливості до інсуліну ефективна доза може перевищувати 24 одиниці; разова доза не повинна перевищувати 40 одиниць; препарат вводиться за 15 - 20 хв до прийому їжі п/ш або в/м; під час діабетичної коми або кетоацидозі вводиться у вигляді в/в ін'єкції або інфузії.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія (зниження рівня цукру нижче 50 або 40 мг/дл); зміни вигляду шкіри в місці ін'єкції, короточасні накопичення рідини в тканинах (транзиторний набряк), а також короточасні зміни гостроти зору; у ділянці ін'єкції в окремих випадках може виникнути атрофія або

гіпертрофія жирової тканини; АР - легке почервоніння шкіри, еритема, яка супроводжується свербіжем і появою пухирів.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіпоглікемія, алергія на компоненти препарату; тяжка алергія миттєвого типу на інсулін; можлива перехресна імунологічна реакція між тваринним інсуліном та інсуліном людини.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій по 10 мл (40 МО/мл) у фл..

Торгова назва:

I. Монодар®, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар" □ □

∴ Ф0В7 **Інсулін аспартам (Insulin aspart) ***

Фармакотерапевтична група: А10АВ05 – протидіабетичні засоби. Інсуліни та аналоги короткої дії.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: аналог короткодійного людського інсуліну, виробленого методом біотехнології (амінокислоту пролін у положенні 28 В-ланцюга заміщено на аспарагінову кислоту); цукрознижуючий ефект інсуліну аспарту полягає у сприянні поглиннанню глюкози тканинами після зв'язування інсуліну з рецепторами м'язових і жирових клітин, а також в одночасному пригніченні виділення глюкози з печінки; дія препарату настає раніше порівняно з розчинним людським інсуліном, при цьому рівень глюкози в крові стає нижчим протягом перших 4 год після приймання їжі, ніж при введенні розчинного людського інсуліну; при п/ш ін'єкції тривалість дії препарату коротша порівняно з розчинним людським інсуліном; при застосуванні інсуліну аспарту ризик розвитку гіпоглікемії в нічний час знижений порівняно з розчинним людським інсуліном; щодо частоти випадків гіпоглікемії протягом дня істотного розходження не спостерігалось; при розрахунку дози в молях інсулін аспарт еквівалентний розчинному людському інсуліну.

Показання до застосування ЛЗ: лікування ЦД.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: використовуються у комбінації з препаратами інсуліну середньої тривалості дії або тривалої дії, які вводять, як мінімум, 1 р/добу; індивідуальна потреба в інсуліні звичайно становить від 0.5 до 1.0 ОД/кг/добу; при лікуванні, узгодженому з прийомами їжі, 50-70 % потреби в інсуліні задовольняється препаратом, а решта — інсулінами середньої тривалості дії чи тривалої дії; завдяки більш швидкому початку дії препарат слід вводити безпосередньо перед прийманням їжі; при необхідності можна вводити недовзі після приймання їжі; при п/ш ін'єкціях в ділянці передньої черевної стінки дія препарату починається через 10-20 хв; максимальний ефект розвивається між 1 і 3 год після ін'єкції; тривалість дії - від 3 до 5 год; при необхідності можна вводити в/в; можна використовувати для тривалого п/ш введення за допомогою відповідних інфузійних насосів.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія; анафілактичні реакції – кропив'янка, свербіж, висип, пітливість, порушення ШКТ, ангіоневротичний набряк, утруднене дихання, прискорене серцебиття і падіння АТ; нервова система - периферичні невротії, швидке поліпшення контролю рівня глюкози в крові може викликати оборотний стан "г. больової невротії"; порушення зору - порушення рефракції, діабетична ретинопатія; шкіра та підшкірна клітковина – ліподистрофія, місцева гіперчутливість.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіпоглікемія, гіперчутливість до людського інсуліну або будь-якого інгредієнта препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 100 ОД/мл по 3 мл у картриджах.

Торгова назва:

II. Новорапід® Пенфіл®, Novo Nordisk A/S, Данія н/д

Новорапід® Флекспен®, Novo Nordisk A/S, Данія □ □ □

∴ Ф0В7 **Інсулін глюлізин (Insulin glulisine) ***

Фармакотерапевтична група: А10АВ06 – протидіабетичні засоби. Інсуліни та аналоги короткої дії.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: рекомбінантний аналог інсуліну людини, що за силою своєї дії подібний до інсуліну людини; інсулін глюлізин діє швидше та протягом меншого, ніж звичайний інсулін людини, часу; основна дія інсулінів та їх аналогів, включаючи інсулін глюлізин, спрямована на регулювання метаболізму глюкози; при п/ш введенні інсулін глюлізин діє швидше та протягом меншого періоду, ніж звичайний інсулін людини; якщо інсулін глюлізин застосовується у вигляді ін'єкції п/ш, зниження рівня глюкози у крові починається протягом 10-20 хв; при застосуванні п/ш інсуліну глюлізину та звичайного інсуліну людини у дозі 0,15 ОД./кг у різний час відносно 15-хвилинного стандартного приймання їжі було встановлено, що при введенні інсуліну глюлізину за 2 хв до їди спостерігається пообідній глікемічний контроль, подібний до звичайного інсуліну людини, що застосовувався за 30 хв до їди; при порівнянні застосування інсуліну глюлізину та звичайного інсуліну людини за 2 хв до їди інсулін глюлізин забезпечував кращий пообідній контроль, ніж звичайний інсулін людини; застосування інсуліну глюлізину через 15 хв після початку приймання їжі забезпечує глікемічний контроль, подібний до звичайного інсуліну людини, введеному за 2 хв до початку прийому їжі; інсулін глюлізин зберігає свої швидкодіючі властивості у пацієнтів з ожирінням; час до досягнення 20% від загальної АUC та АUC (0-2 год), що є показниками ранньої дії інсулінів відносно зниження рівня глюкози дорівнював відповідно, 114 хв 427 мг/кг стосовно інсуліну глюлізину та 121 хв та 354 мг/кг для інсуліну ліспро, 150 хв і 197 мг/кг для звичайного інсуліну людини.

Показання до застосування ЛЗ: ЦД.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовують безпосередньо до (0-15 хв) або одразу після їди; повинен застосовуватися в режимі інсулінотерапії, що включає інсулін середньої або довготривалої дії або аналог базального інсуліну, та може використовуватись одночасно з пероральними гіпоглікемічними засобами; інсулін глюлізин застосовується шляхом п/ш ін'єкції або безперервної п/ш інфузії; застосовується п/ш у зоні черевної стінки, стегна або дельтовидного м'яза або шляхом безперервної інфузії через черевну стінку; п/ш ін'єкція у черевну стінку забезпечує трохи швидшу абсорбцію, ніж при використанні інших місць для ін'єкцій.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія, що виникає як наслідок застосування надто великої дози інсуліну по відношенню до наявної потреби; шкіра та п/ш тканини - реакції в місці ін'єкції та місцеві реакції гіперчутливості (почервоніння, набряк і свербіж у місці ін'єкції); ліподистрофія; системні реакції гіперчутливості - кропивниця, стиснення у грудях, задишка, алергічний дерматит, свербіж, тяжка АР, разом з анафілактичною реакцією, що може загрожувати життю.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до інсуліну глюлізину або будь-якого компоненту препарату. Гіпоглікемія.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 100 ОД/мл по 10 мл у фл. або по 3 мл у картриджах або у шприц-ручках ОптиСет®.

Торгова назва:

II. Епайдра®, Aventis Pharma Deutschland GmbH, Німеччина

□ □ □

7.1.1.2. Інсуліни та аналоги для ін'єкцій середньої тривалості дії

∴ Ф0В7 **Інсулін людини (Insulin human) ***

Фармакотерапевтична група: А10АС01 – протидіабетичний засіб. Інсуліни та аналоги середньої тривалості дії.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: препарат людського інсуліну середньої тривалості дії, одержаний за технологією рекомбінантної ДНК; для нього характерна специфічна властивість регулювати вуглеводний обмін у тканинах, виликає цукрознижуючий ефект, сприяє прискоренню активного транспорту вуглеводів і амінокислот у внутрішньоклітинний простір, пригніченню ліполізу, стимуляції синтезу РНК і білків, а також активації синтезу глікогену; підвищує проникнення калію в клітини з навколочлітинного простору, що сприяє зниженню ступеня діастолічної деполаризації міокарда, яка виникає при кардіопатіях і як побічний ефект при дії дігіталісу, глюкокортикоїдів та катехоламінів.

Показання до застосування ЛЗ: інсулінозалежний ЦД (I типу), інсулінонезалежний ЦД (II типу), якщо не вдається досягти компенсації захворювання за допомогою дієти і пероральних цукрознижуючих засобів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять п/ш, суспензії інсуліну ні в якому разі не можна вводити в/в; препарат вводиться від одного до кількох разів на добу, інтервал між п/ш ін'єкцією та прийманням їжі повинен бути не більшим за 1–2 год; застосування препарату проводиться при обов'язковому дотриманні дієтичного режиму; при визначенні калорійності їжі (як правило, 1700-3000 калорій) необхідно керуватися масою хворого, а також характером діяльності; при визначенні початкової дози необхідно керуватися рівнем глікемії натщесерце і протягом доби, а також рівнем глюкозурії протягом доби; при орієнтовному розрахунку доз препарату можна керуватися такими міркуваннями: у випадку, коли рівень глікемії перевищує 9 ммоль/л, для корекції кожних наступних 0,45-0,9 ммоль/л глюкози крові потрібно 2-4 МО інсуліну; остаточний підбір дози інсуліну проводиться під контролем загального стану хворого і з урахуванням глюкозурії і глікемії, які спостерігаються на фоні застосування препарату; хворим з вперше виявленим ЦД призначають в дозі 0,5 МО/кг/добу; в період ремісії – 0,4 МО/кг, а хворим з незадовільною компенсацією ЦД – до 0,7-0,8 МО/кг/добу; добова доза для дітей не повинна перевищувати 0,7 МО/кг; добова доза більше 1 ОД/кг/добу свідчить про передозування інсуліну, за виключенням III триместру вагітності та пубертатного періоду, коли для підтримання вуглеводного обміну потрібна підвищена кількість інсуліну; у пацієнтів з лабільним типом захворювання, дітей, вагітних, зміна дози інсуліну не повинна перевищувати 2-4 МО на одну ін'єкцію.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія; інсулінорезистентність, реакція гіперчутливості; атрофія чи гіпертрофія п/ш жирового шару; локальна алергія - почервоніння шкіри, набряк або свербіж в місці ін'єкції; системна алергія - висипання на всій поверхні тіла, задишка, хрипи, зниження АТ, збільшення частоти ударів серця та підсилення потовиділення.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіпоглікемія, алергія на компоненти препарату; тяжка алергія миттєвого типу на інсулін; перехресна імунологічна реакція між тваринним інсуліном та інсуліном людини.

Форми випуску ЛЗ: суспензія для ін'єкцій, 40 МО/мл по 10 мл у фл.; суспензія для ін'єкцій, 100 МО/мл по 10 мл у фл.; по 3 мл у картриджах; по 3 мл (100 МО/мл) у картриджах для ОптиПен®.

Торгова назва:

I. Фармасулін® HL, Фармасулін® H NP, БАТ "Фармак"

н/д

Хумодар® Б, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"

□ □ □

Хумодар® БР, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"

н/д

Хумодар® Б 100, Хумодар® Б100Р, Хумодар® К25 100, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"

н/д

Восулін-Н-Здоров'я, ТОВ Фармацевтична компанія "Здоров'я", м. Харків для "AllMed International Inc.", Україна/США

н/д

II. Восулін – Н, Wockhardt Ltd, Індія

н/д

Восулін-Н, Wockhardt Limited для "AllMed International Inc.", Індія/США

н/д

Генсулін Н, BIOTON S.A., Польща

н/д

Монотард® НМ, Novo Nordisk A/S, Данія

н/д

Протафан® НМ, Протафан® НМ Пенфіл®, Novo Nordisk A/S, Данія

□ □ □

Хумулін® НПХ, Lilly France S.A.S., Франція

□ □ □

∴ Ф0В7 **Інсулін свинячий (Insulin (pork) *)**

Фармакотерапевтична група: А10АС03 – протидіабетичні засоби. Інсуліни та аналоги середньої тривалості дії. Інсулін свинячий.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: препарат інсуліну свинячого моно компонентного; знижує рівень глюкози в крові, посилює її засвоєння тканинами; активна діюча речовина – ізофан протамін-інсулін; після зв'язування із специфічними рецепторами клітинної мембрани інсулін зумовлює швидке пересування глюкози у клітину, підвищує її утилізацію та сприяє синтезу глікогену, ліпідів і протеїнів, гальмує глюконеогенез, печінковий глікогеноліз, ліполіз та кетогенез, а також протеоліз; під дією інсуліну збільшується синтез глікогену у печінці.

Показання до застосування ЛЗ: для тривалого лікування ЦД I типу та ЦД II типу, який підлягає обов'язковій інсулінотерапії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу препарату визначають суворо індивідуально; вводиться п/ш за 30-45 хв до їди і тільки як виняток – в/м; добова доза становить у більшості випадків близько 0,3-0,8 ОД/кг маси тіла, а при ЦД I типу сягає 0,7-0,8 ОД/кг маси тіла; ці ж орієнтовні дози поширюються і на дітей; більш низька

потреба спостерігається на ранній стадії ЦД, передусім у так званій фазі ремісії, коли в організмі ще спостерігається залишкова секреція інсуліну, а також при комбінованому лікуванні препаратами сульфонілсечовини; більш високі добові дози інсуліну, більше 100 ОД/кг маси тіла, можуть призначатись у разі пониження чутливості до інсуліну, наприклад в юнацькому віці, на стадії декомпенсації, під час інфекцій, вагітності та, особливо, хворим на ЦД II типу із надмірною масою тіла; при початкових призначеннях доз та адаптації до інсуліну рекомендують починати з одноразових доз, які становлять для дорослих 8-24 ОД; у дитячому віці при встановленій чутливості до інсуліну або при комбінованій терапії препаратами сульфонілсечовини можуть бути ефективними нижчі дози, ніж 8 ОД на ін'єкцію; перевищувати разову дозу, що дорівнює 40 ОД, рекомендують лише як виняток.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія (зниження рівня цукру нижче 50 або 40 мг/дл, підвищене потовиділення, відчуття голоду, тремор, головний біль); атрофія або гіпертрофія жирової тканини, свербіж і поява пухирів, що швидко поширюються за межі зони ін'єкції; тяжкі реакції чутливості до компонентів препарату.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіпоглікемія, алергія на компоненти препарату; перехресна імунологічна реакція між тваринним інсуліном та інсуліном людини.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 40 ОД/мл по 10 мл у фл.; суспензія для ін'єкцій, 40 МО/мл по 10 мл у фл..

Торгова назва:

I. Монодар® Б, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"

□ □

II. Б-Інсулін S.C. Берлін-Хемі, BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP), Німеччина

н/д

7.1.1.3. Комбіновані препарати інсулінів та аналогів для ін'єкцій короткої та середньої тривалості дії

∴ Ф0В7 **Інсулін людини (Insulin human) ***

Фармакотерапевтична група: А10АD01 – протидіабетичний засіб. Комбінація інсулінів короткої та середньої тривалості дії.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: комбінація нейтрального розчинного інсуліну, що ідентичний людському та ізофан протамін інсуліну, що ідентичний людському, у різних співвідношеннях (15/85, 10/90, 20/80, 25/75, 50/50, 30/70, 40/60); основна дія інсуліну полягає в регулюванні метаболізму глюкози, впливає на деякі анаболічні та антикатаболічні процеси в різних тканинах; у тканинах м'язів до таких ефектів належить посилення синтезу глікогену, жирних кислот, гліцерину та білка, а також збільшення поглинання амінокислот і ослаблення глікогенолізу, неоглюкогенезу, кетогенезу, ліполізу, катаболізму білків і видалення амінокислот.

Показання до застосування ЛЗ: інсулінозалежний ЦД (I типу), інсулінонезалежний ЦД (II типу), якщо не вдається досягти компенсації захворювання за допомогою дієти і пероральних цукрознижуючих засобів; інсулін комбінований 15/85, 10/90, 20/80: для першого призначення та тривалого лікування при зниженій післяобідній потребі в інсуліні, переважно в особливих випадках, для зміни лікування, якщо недостатня тривалість інсуліну комбінованого 25/75 (наприклад, при низькій вечірній дозі); інсулін комбінований 25/75: для тривалого лікування (1-2 ін'єкції в день) у хворих ЦД; інсулін комбінований 50/50 та 40/60: для тривалого лікування хворих із дуже високою ранковою постпрандіальною потребою в інсуліні або ранковою стійкістю до інсуліну, переважно при ЦД 1 типу або гестаційним ЦД, при переході на інший вид лікування, у випадку надто високого постпрандіального підвищення вмісту глюкози в крові при застосуванні інсуліну комбінованого 25/75; добову дозу поділяють на дві ін'єкції у співвідношенні 2:1 (2/3 добової дози вводять зранку і 1/3 – ввечері).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дози і час введення встановлює лікар з урахуванням індивідуальної потреби кожного хворого; вводять п/ш; суспензії інсуліну не можна вводити в/в; препарат вводиться від одного до кількох разів на добу, інтервал між п/ш ін'єкцією та прийманням їжі повинен бути не більшим за 1–2 год; застосування препарату проводиться при обов'язковому дотриманні дієтичного режиму; при визначенні початкової дози необхідно керуватися рівнем глікемії натщесерце і протягом доби, а також рівнем глюкозурії протягом доби; при орієнтовному розрахунку доз препарат можна керуватися такими міркуваннями: у випадку, коли рівень глікемії перевищує 9 ммоль/л, для корекції кожних наступних 0,45-0,9 ммоль/л глюкози крові потрібно 2-4 МО інсуліну; остаточний підбір дози інсуліну проводиться під контролем загального стану хворого і з урахуванням глюкозурії і глікемії, які спостерігаються на фоні застосування препарату; хворим з вперше виявленим ЦД призначають в дозі 0,5 МО/кг/добу; в період ремісії – 0,4 МО/кг, а хворим з незадовільною компенсацією діабету – до 0,7-0,8 МО/кг/добу; добова доза для дітей не повинна перевищувати 0,7 МО/кг; добова доза більше 1 ОД/кг/добу свідчить про передозування інсуліну, за виключенням III триместру вагітності та пубертатного періоду, коли для підтримання вуглеводного обміну потрібна підвищена кількість інсуліну; у пацієнтів з лабільним типом захворювання, дітей, вагітних, зміна дози інсуліну не повинна перевищувати 2-4 МО на одну ін'єкцію.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія; інсулінорезистентність, реакція гіперчутливості; атрофія, гіпертрофія підшкірного жирового шару; локальна алергія - почервоніння шкіри, набряк, свербіж в місці ін'єкції; системна алергія - висипання на всій поверхні тіла, задишка, хрипи, зниження АТ, збільшення частоти ударів серця та підсилення потовиділення.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіпоглікемія, алергія на компоненти препарат; тяжка алергія миттєвого типу на інсулін; перехресна імунологічна реакція між тваринним інсуліном та інсуліном людини.

Форми випуску ЛЗ: суспензія для ін'єкцій, 40; 100 МО/мл по 10 мл у фл.; суспензія для ін'єкцій, 100 МО/мл по 10 мл у фл.; по 3 мл у картриджах; суспензія для ін'єкцій по 3 мл (100 МО/мл) у картриджах для ОптіПен®.

Торгова назва:

I. Інсуген-30/70 (БІФАЗІК), Інсуген-Н (НПХ), Інсуген-Р (РЕГУЛЯР), ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця" н/д

Фармасулін® Н 30/70, ВАТ "Фармак"

н/д

Хумодар® К15, Хумодар® К25, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"

□ □

Хумодар® K25 100P, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"	□ □ □
Хумодар® K25 P, Хумодар® K50, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"	н/д
Восулін-30/70-Здоров'я, Восулін-Н-Здоров'я, ТОВ Фармацевтична компанія "Здоров'я" для "AllMed International Inc.", Україна/США	н/д
ІІ. Восулін - 30/70, Wockhardt Ltd, Індія	н/д
Восулін-30/70, Wockhardt Limited для "AllMed International Inc.", Індія/США	н/д
Генсулін М10 (10/90), Генсулін М20, Генсулін М30, Генсулін М40, Генсулін М50 (50/50), BIOTON S.A., Польща	н/д
Мікстард® 30 НМ, Мікстард® 30 НМ Пенфіл®, Novo Nordisk A/S, Данія	□ □ □
Хумулін® М3 (30/70), Lilly France S.A.S., Франція	□ □ □
Хумулін® М3, Lilly France S.A.S., Франція	н/д

∴ Ф0В7 **Інсулін свинячий (Insulin pork) ***

Фармакотерапевтична група: А10АD03 – протидіабетичні засоби. Комбінація інсулінів короткої та середньої тривалості дії. Інсулін свинячий.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: препарат інсуліну свинячого моно компонентного, знижує рівень глюкози в крові, посилює її засвоєння тканинами; активні діючі речовини – нейтральний розчин інсуліну та ізофан протамін-інсулін або інсулін свинячий монокомпонентний у вигляді кристалічного та аморфного цинк-інсуліну.

Показання до застосування ЛЗ: ЦД.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: доза та час ін'єкції встановлюються лікарем в індивідуальному порядку, залежно від стану обміну речовин; при підборі дози для дорослих пропонується починати з разових доз в інтервалі від 8 до 24 одиниць; у дитячому віці та при гіперчутливості до інсуліну застосовують дози менше 8 одиниць; при зниженні чутливості до інсуліну ефективна доза може перевищувати 24 одиниці; разова доза не повинна перевищувати 40 одиниць; препарат вводиться за 30-45 хв до прийому їжі, п/ш або, як виняток, в/м; інсулін свинячий монокомпонентний у вигляді кристалічного та аморфного цинк-інсуліну вводиться за 45-60 хв до приймання їжі, п/ш або, як виняток, в/м.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія; на початку лікування інсуліном - зміни вигляду шкіри в місці ін'єкції, короточасні накопичення рідини в тканинах (транзиторний набряк), а також короточасні зміни гостроти зору; атрофія або гіпертрофія жирової тканини; у місці ін'єкції - легке почервоніння шкіри.

Противопоказання до застосування ЛЗ: гіпоглікемія, алергія на компоненти препарату; тяжка алергія миттєвого типу на інсулін; перехресна імунологічна реакція між тваринним інсуліном та інсуліном людини.

Форми випуску ЛЗ: суспензія для ін'єкцій, 40 МО/мл по 10 мл у фл..

Торгова назва:

І. Монодар® K15, Монодар® K30, Монодар® K50, Монодар® Лонг, ЗАТ "Індар" н/д

7.1.1.4. Інсуліни та аналоги для ін'єкцій тривалої дії

∴ Ф0В7 **Інсулін гларгін (Insulin glargine) ***

Фармакотерапевтична група: А10АЕ04 – протидіабетичний засіб. Інсуліни та аналоги тривалої дії.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: аналог інсуліну, вироблений за рекомбінантною ДНК-технологією, з використанням штаму *E. coli* (штами К 12), має ідентичну з інсуліном людини структуру; знижує рівень глюкози в крові; повністю розчинний у кислому середовищі, рН препарату дорівнює 4; після введення в п/ш тканини кислий розчин нейтралізується, що призводить до виникнення мікроосаду/мікропреципітатів, з якого поступово вивільняється невелика кількість інсуліну гларгіну, який забезпечує повільний, без піків профіль залежності концентрації від часу; це дозволяє досягати довготривалої дії препарату; процес зв'язування інсуліну гларгіну з рецепторами інсуліну дуже подібний до аналогічного процесу інсуліну людини; він може бути провідником того ж самого типу ефектів через рецептори інсуліну, що й інсулін; первинна активність інсуліну – це регуляція метаболізму глюкози; інсулін та його аналоги знижують рівень глюкози в крові за рахунок підвищення її утилізації на периферії, зокрема в скелетних м'язах і жировій тканині та пригніченні продукції глюкози печінкою; після в/в введення інсуліну гларгіну та інсуліну людини доведено еквівалентність однакових доз цих препаратів; клінічні дослідження, які проводилися на здорових добровольцях і хворих на ЦД І типу, показали, що початок дії інсуліну гларгіну після п/ш введення є повільнішим, концентрація стабільна (вільна від піків концентрації глюкози у крові), а тривалість дії – пролонгована (у порівнянні з інсуліном людини); такі ефекти інсуліну гларгіну безпосередньо зумовлені повільною абсорбцією та дозволяють застосовувати препарат 1 р/добу; у хворих на ЦД І типу вивчався середній час ефективності інсуліну гларгіну у порівнянні з інсулінами людини протягом 24 год після ін'єкції; середній час ефективності між ін'єкцією та закінченням фармакологічної дії становить 14,5 год (9,5 – 19,3 год) для інсулінів людини та 24 год (10,8 – 24 год і більше) для інсуліну гларгіну.

Показання до застосування ЛЗ: ЦД у дорослих, підлітків та дітей старше 6 років, коли необхідне лікування інсуліном.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: інсулін з тривалим терміном дії застосовується в один і той же час, 1 р/добу; доза – індивідуальна; хворим на ЦД ІІ типу можна застосовувати одночасно із пероральними антидіабетичними ЛЗ; середня початкова доза становить 10 Од., 1 р/добу, подальше призначення залежить від потреб пацієнта та становить у середньому 2–100 Од; у дітей віком старше 6 років ефективність і безпека була продемонстрована тільки при застосуванні ввечері; якщо необхідно перейти з інсуліну із середньою тривалістю дії може виникнути потреба у зміні дози основного інсуліну, а також корекції доз і часу прийому інших антидіабетичних засобів, які застосовуються одночасно (наприклад, додаткових стандартних інсулінів чи швидкодіючих аналогів інсуліну, пероральних антидіабетичних засобів); для зниження ризику розвитку нічної гіпоглікемії або гіпоглікемії у ранні ранкові год, хворі, які змінили режим прийому основного інсуліну з дворазового приймання інсуліну людини на приймання 1 р/добу, повинні зменшити дозу основного інсуліну на

20–30 % протягом перших тижнів лікування; таке зниження дози основного інсуліну повинно бути тимчасово компенсовано збільшенням дози інсуліну, введення якого пов'язано з прийманням їжі; у хворих, які застосовують великі дози інсуліну та мають а/т до нього, при переході на інсулін гларгін підвищується чутливість організму до інсуліну, що вимагає ретельної корекції доз; це особливо актуально для хворих з надлишковою масою тіла, зміною способу життя, що само по собі підвищує схильність до гіпо- або гіперглікемії; вводиться п/ш 1 р/добу, в один і той же час, у дозі, дібраній індивідуально для кожного хворого.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія; імунна система – АР (генералізовані шкірні реакції, ангіоедема, бронхоспазм, гіпотензія та шок); нервова система – дисгевзія; органи зору - порушення зору, тимчасове погіршення зору, обумовлене тимчасовою зміною тургору кришталика та коефіцієнта переломлення ока, ретинопатія, діабетична ретинопатія; шкіра та п/ш тканини - ліподистрофія, ліпоатрофія; опорно-руховий апарат та сполучна тканина - міалгія; реакції на місці ін'єкції - почервоніння, біль, свербіж, кропив'янка, набряк чи запалення, набряк.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; у зв'язку з обмеженням досвіду вивчення ефективності та безпеки не можна застосовувати для лікування таких груп пацієнтів: діти віком до 6 років, хворі з порушенням функції печінки або хворі з помірним/серйозним порушенням функції нирок.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 100 МО/мл по 3 мл у картриджах; р-н для ін'єкцій, 100 МО/мл по 3 мл у картриджі, герметично вмонтованому в одноразову шприц-ручку (без голок для ін'єкцій).

Торгова назва:

II. Лантус® Aventis Pharma Deutschland GmbH, Німеччина

Лантус®, Лантус® ОптиСет®, Лантус® Солостар®, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH, Німеччина

Н/Д

Лантус® ОптиСет®, Aventis Pharma Deutschland GmbH компанії "Aventis Pharma", Німеччина/Франція

∴ Ф0В7 **Інсулін детемір (Insulin detemir) ***

Фармакотерапевтична група: А10АЕ05 – протидіабетичні засоби. Інсуліни і аналоги тривалої дії.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: розчинний аналог базального інсуліну тривалої дії без вираженого піку активності; передбачуваність дії препарату більш виражена, ніж нейтрального протамін-інсуліну Хагедорна (НПХ) та інсуліну гларгіну; пролонгована дія препарату зумовлена тісним взаємозв'язком молекул інсуліну детеміру в місцях ін'єкцій і приєднанням до них альбуміну через бічний ланцюг жирної кислоти; у порівнянні з інсуліном НПХ інсулін детемір повільніше розподіляється в периферичних тканинах-мішенях; цей комбінований механізм пролонгованої дії зумовлює більш передбачувані швидкість всмоктування і характер дії інсуліну детеміру, ніж інсуліну НПХ; цукрознижуючий ефект препарату полягає у сприянні поглинанню глюкози тканинами після зв'язування інсуліну з рецепторами м'язових і жирових клітин, а також в одночасному пригніченні виділення глюкози з печінки; дія препарату триває до 24 год залежно від дози, що дає змогу обмежуватися 1 чи 2 ін'єкціями на добу; при введенні 2 р/добу стабілізація глікемії досягається після 2-3-х ін'єкцій; при введенні інсуліну детеміру із розрахунку 0,2-0,4 ОД/кг маси тіла більше 50 % максимального ефекту досягається через 3-4 год, а тривалість дії становить 14 год; після п/ш введення препарату фармакологічний ефект пропорційний дозі препарату; при дослідженні ефективності тривалої (6 міс.) лікування хворих на ЦД 1 типу оптимізація контролю глікемії (за даними рівня глюкози в крові натще і НbA_{1c}) після введення препарату виявилася більш досконалою у порівнянні з введенням інсуліну НПХ як базально-болюсної терапії; при цьому у хворих не збільшувалася маса тіла і знижувався ризик виникнення гіпоглікемії під час нічного сну; після введення інсуліну детеміру профіль концентрації глюкози в нічні год більш плоский, ніж після введення інсуліну НПХ, що зумовлювало зменшення ризику розвитку гіпоглікемії.

Показання до застосування ЛЗ: лікування ЦД.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу препарату підбирають індивідуально; залежно від потреб хворого інсулін детемір вводять 1 або 2 р/добу; для хворих, які для оптимізації контролю глікемії мають потребу в двохразовому введенні препарату, вечірню дозу слід вводити перед вечерею чи перед відходом до сну, або через 12 год після ранкового введення препарату; перехід на лікування інсуліну детеміру хворих, які раніше одержували інсуліни середньої тривалості дії або пролонгованої дії, вимагає підбору доз і графіка його введення; у період переведення на інсулін детемір, а також у перші тижні лікування рекомендується проводити ретельний моніторинг рівня глюкози у крові; при комплексній антидіабетичній терапії необхідно підібрати дози і режим застосування препаратів (دوزи і час введення інсулінів короткої дії або дози прийнятих внутрішньо антидіабетичних препаратів).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія; реакції в місцях введення препарату - почервоніння, набряк і свербіж у місцях ін'єкцій; ліподистрофія, набряк; АР, кропив'янка, висип; порушення зору - порушення рефракції, діабетична ретинопатія; периферичні нейропатії - оборотний стан "г. больової нейропатії".

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до інсуліну детемір або до будь-якого інгредієнта препарату.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 100 ОД/мл по 3 мл у картриджах; р-н для ін'єкцій, 100 ОД/мл по 3 мл у картриджі, який вкладений в шприц-ручку.

Торгова назва:

II. Левемір® Пенфіл®, Левемір® Флекспен®, Novo Nordisk A/S, Данія

7.1.2. Пероральні цукрознижуючі засоби

7.1.2.1. Бігуаніди

∴ Ф0В7 **Метформін (Metformin) ***

Фармакотерапевтична група: А10ВА02 – пероральні гіпоглікемічні препарати. Бігуаніди.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: належить до групи бігуанідів; механізм дії пов'язаний з спроможністю препарату пригнічувати глюконеогенез, підвищує чутливість периферичних рецепторів до інсуліну та стимулює засвоєння глюкози клітинами м'язів; здатний знижувати як базовий рівень цукру в крові, так і його рівень після прийому їжі; не стимулює виділення інсуліну і тому не призводить до гіпоглікемії; не

виявляє гіпоглікемічної дії у здорових осіб; спричиняє значне зменшення маси тіла у хворих на ЦД, що страждають на ожиріння; знижує апетит, посилює анаеробний гліколіз, зменшує всмоктування глюкози з ШКТ, виявляє гіполіпідемічну та фібринолітичну дію.

Показання до застосування ЛЗ: ЦД 2 типу у дорослих, особливо у пацієнтів з надлишковою масою тіла, в яких достатнє коригування цукру в крові не досягається за умови дієти і фізичного навантаження.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: початкова доза становить 500–1 000 мг/добу; МДД – 2 550 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - нудота, блювання, пронос, біль у животі і втрата апетиту, поява металічного присмаку в роті; шкіра і п/ш клітковина - незначна еритема у хворих з підвищеною чутливістю; обмін речовин - зниження всмоктування вітаміну В₁₂, аж до зниження його концентрації в сироватці крові при тривалому застосуванні, лактатацидоз.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату, діабетична кома, метаболічний ацидоз (включаючи кетоацидоз), лактатний ацидоз, стани гіпоксії (внаслідок гіпоксемії, гангрени, шоку та ін.); ниркова, печінкова недостатність, недостатність кровообігу з тканинною гіпоксією, інфаркт міокарда, дихальна недостатність; тяжкі опіки, оперативні втручання, інфекційні захворювання, застосування йодовмісних контрастних засобів; алкоголізм, вагітність і період годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл. вкриті оболонкою, по 500 мг, по 850 мг, по 1000 мг; табл. пролонгованої дії, вкриті оболонкою, по 500 мг, по 850 мг, по 1000 мг.

Торгова назва:

I. Діаформін, ВАТ "Фармак"	☐
Метформдар, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"	н/д
II. Багомет, Quimica Montpellier S.A., Аргентина	н/д
Глікомет, Глікомет SR, USV Limited, Індія	☐
Глюкофаж, Merck Sante s.a.s для "Nycomed Austria GmbH" для "Merck Sante s.a.s", Франція/Австралія/Франція	☐
Глюкофаж, Merck Sante s.a.s для "Nycomed Austria GmbH", Франція/Австралія	☐
Глюкофаж XR, Merck Sante s.a.s, Франція	н/д
Діанормет® 500, Діанормет® 850, Метформін, Polfa Kutno Pharmaceutical Company, Польща	☐
Діанормет® 500, Діанормет® 850, Метформін, TEVA KUTNO S.A. для "TEVA Pharmaceuticals Polska Sp. z o.o.", Польща	н/д
Лангерин® 1000, Лангерин® 500, Лангерин® 850, Zentiva a.s., Словацька Республіка	н/д
Метфогама® 1000, Woerwag Pharma GmbH & Co. KG, Німеччина	☐
Метфогама® 500, Woerwag Pharma GmbH & Co. KG; "Dragenopharm Apotheker Puschl GmbH & Co. KG", Німеччина	☐
Метфогама® 850, Woerwag Pharma GmbH & Co. KG; Німеччина	☐
Метформін Гексал®, Salutas Pharma GmbH підприємство компанії "Hexal AG", Німеччина	☐
Панфор СР-1000, ПАНФОР СР-500, THEMIS LABORATORIES Pvt. Ltd. для "Mega Lifesciences (Australia)", Індія/Австралія	☐
Сіофор® 1000, Сіофор®-850, BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP) виробництво (in bulk) "Dragenopharm Apotheker Puschl GmbH & Co. KG", Німеччина	☐
Сіофор®-500, BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP), Німеччина	☐
Тефор, Galenika a.d., Сербія і Черногорія	н/д

7.1.2.2. Похідні сульфонілсечовини

∴ Ф0В7 **Глібенкламід (Glibenclamide) ***

Фармакотерапевтична група: А10ВВ01 – пероральні гіпоглікемізуючі препарати. Похідні сульфонілсечовини
Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: пероральний протидіабетичний засіб, похідне сульфонілсечовини II покоління; чинить гіпоглікемічну дію шляхом стимуляції секреції інсуліну функціонуючими β-клітинами підшлункової залози, а також шляхом підвищення чутливості рецепторів периферичних тканин до інсуліну; чинить гіполіпідемічну дію, певною мірою нормалізує процеси внутрішньосудинної мікроциркуляції; за гіпоглікемічною активністю значно перевищує толбутамід, хлорпропамід; гіпоглікемічний ефект після прийому препарату внутрішньо настає через 2 год, максимальний ефект – через 7–8 год, тривалість дії – понад 12 год.

Показання до застосування ЛЗ: ЦД II типу (інсуліннезалежний), у дорослих як монотерапія при недостатній ефективності дієтотерапії та призначенні фізичних навантажень; комбінована терапія з інсуліном.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: початкова доза препарату становить 2,5 мг 1 р/добу; при необхідності, підвищення добової дози проводять при регулярному контролі рівня глюкози в крові, поступово збільшуючи дозу з інтервалом від декількох днів до 1 тижня на 2,5 мг до досягнення терапевтично ефективної дози; максимальна ефективна доза становить 15 мг; дози вище 15 мг/добу не підвищують вираженість гіпоглікемічного ефекту; добову дозу до 10 мг приймають 1 р/добу, перед сніданком; при більш високій добовій дозі її рекомендується розділити на два прийоми у співвідношенні 2:1, вранці і ввечері.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: обмін речовин - гіпоглікемія, у тому числі нічна (головний біль, відчуття голоду, нудота, відчуття втоми, порушення сну, кошмарні сновидіння, тривога, подібний до сп'яніння стан, тремтіння, сплутаність свідомості, мовні і зорові розлади; дуже рідко – судоми, кома); холодний липкий піт, тахікардія; гіперчутливість до алкоголю, збільшення маси тіла, дисліпідемія, відкладення жирової тканини; після тривалого застосування – гіпофункція щитовидної залози; ШКТ - нудота, блювання, відчуття важкості або дискомфорту в епігастрії, біль у животі, діарея, метеоризм, печія, втрата або збільшення апетиту, порушення функції печінки, холестатична жовтяниця, порфірія, гепатит; система крові - гемолітична або апластична анемія, агранулоцитоз, лейкопенія, панцитопенія, тромбоцитопенія, еозинофілія; АР - мультиформна еритема, ексфолиативний дерматит, фото сенсibiliзація; перехресна алергія з іншими похідними сульфонілсечовини, сульфаніламидами та тіазидоподібними препаратами; необхідно враховувати можливість появи перехресної алергії з іншими похідними сульфанілсечовини, з похідними сульфонамідів і з

пробенецидом; інше - гіпонатріємія, гіпоосмолярність, с-м неадекватної секреції антидіуретичного гормону (депресія, запаморочення, летаргія, набряки обличчя, щиколоток і кистей рук, судомі, ступор, кома), минулий розлад акомодатції.

Протипоказання до застосування ЛЗ: інсулінзалежний ЦД (I типу), у т. ч. у дитячому і юнацькому віці, діабетичний кетоацидоз, діабетична прекома і кома, резекція підшлункової залози, гіперосмолярна кома, тяжка печінкова і/або ниркова недостатність (кліренс креатиніну менше 30 мл/хв, у т.ч. хворі, які перебувають на гемодіалізі), великі опіки, важка множинна травма, значні хірургічні втручання, кишкова непрохідність, парез шлунка, стани, що супроводжуються порушенням всмоктування їжі та розвитком гіпоглікемії (інфекційні захворювання та ін.), лейкопенія, гіперчутливість до глібенкламіду, інших похідних сульфонілсечовини або сульфаніламідних препаратів; вагітність, годування груддю, дитячий вік до 14 років (ефективність та безпечність застосування у дітей не доведена).

Форми випуску ЛЗ: табл. по 5 мг.

Торгова назва:

I. Глібенкламід, ЗАТ "Технолог"

Глібенкламід, ВАТ "Фармак"

Глібенкламід-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

II. Манініл® 3,5, Манініл® 5, BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP), Німеччина

∴ Ф0В7 **Гліпізид (Glipizide)***

Фармакотерапевтична група: А10ВВ07 – пероральні гіпоглікемічні препарати. Сульфонаміди, похідні сульфонілсечовини.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: похідне сульфонілсечовини II генерації, що володіє високою селективністю відносно рецепторів β-клітин підшлункової залози; має панкреатичні та поза панкреатичні ефекти; стимулює вироблення інсуліну підшлунковою залозою шляхом зниження порогу подразнення глюкозою β-клітин; у пацієнтів із ЦД 2 типу стимулює першу фазу вивільнення інсуліну у відповідь на прийом їжі та скорочує проміжок часу від моменту прийому їжі до початку секреції інсуліну, що забезпечує належний контроль постпрандіального рівня цукру в крові; збільшує чутливість тканин до інсуліну та його зв'язування з клітинами-мішенями; посилює вплив інсуліну на поглинання глюкози клітинами печінки та м'язів; має гіполіпідемічну, фібринолітичну дію, пригнічує агрегацію тромбоцитів, знижує ризик розвитку мікротромбозів; зниження концентрації глюкози в крові відмічається, в середньому, через 30 хв після прийому їжі, максимум через 1,5 – 2 год за рахунок інсулінотропної дії препарату; завдяки повільному вивільненню гліпізиду суттєво зменшується ризик розвитку гіпоглікемічних ефектів.

Показання до застосування ЛЗ: ЦД 2 типу у пацієнтів з надмірною або нормальною масою тіла при неефективності дієтотерапії у вигляді монотерапії або у поєднанні з іншими антидіабетичними препаратами.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для лікування ЦД 2 типу призначають залежно від клінічної картини захворювання; початкова доза становить 2,5 – 5 мг/добу за 15 – 30 хв; за необхідності дозу збільшують до 15 мг/добу у 2 прийоми; максимальна разова доза – 15 мг, МДД – 40 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ендокринна система – гіпоглікемія, особливо у пацієнтів похилого віку і ослаблених, при нерегулярному вживанні їжі, вживанні алкоголю, при порушенні функції печінки і нирок; ШКТ - нудота, діарея, токсичний гепатит; АР – шкірний висип, свербіж; система кровотворення - тромбоцитопенія, лейкопенія, агранулоцитоз; інше - головний біль.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до похідних сульфонілсечовини, сульфаніламідів; ЦД 1 типу, діабетичний кетоацидоз; діабетична прекома і кома, виражені порушення функції нирок і печінки, вагітність і період лактації.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 5 мг; табл. пролонгованої дії по 5 мг, по 10 мг.

Торгова назва:

II. Глінез, Глінез XL, USV Limited, Індія

Мінідіаб, Pfizer Italia S.r.l.; "Pharmacia Italia S.p.A."; "Pharmacia & Upjohn S.p.A." для "Pfizer Inc.",

Італія/США

∴ Ф0В7 **Гліквідон (Gliquidone)***

Фармакотерапевтична група: А10ВВ08 – пероральні гіпоглікемізуючі засоби. Похідні сульфонілсечовини.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: пероральний гіпоглікемічний засіб, похідне сульфонілсечовини другої генерації; стимулює секрецію ендогенного інсуліну β-клітинами підшлункової залози, підсилює процеси утилізації глюкози, гальмує процес лі полізу, понижує інсулін-резистентність у печінці та жирових тканинах шляхом підвищення кількості рецепторів інсуліну та стимуляції пострецепторних процесів, що спричинені інсуліном; передумовою для пониження рівня цукру в крові, що спричинений гліквідон, є існування ендогенного інсуліну; ефект пониження рівня цукру в крові починається через 60–90 хв після перорального застосування та досягає максимуму через 2-3 год після прийому; тривалість гіпоглікемічного ефекту гліквідону, становить 8-10 год.

Показання до застосування ЛЗ: лікування ЦД 2 типу у пацієнтів середнього та літнього віку, коли метаболізм вуглеводу не піддається успішному контролю лише дієтотерапією.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: початкова доза - 15 мг, що приймається під час сніданку; при неефективності доза може бути поступово збільшена; за умови призначення не більше 60 мг/добу можна приймати одноразово під час сніданку; однак при вживанні вищих доз найкращий контроль забезпечується дво- або триразовим прийомом добової дози; в такому разі найвищу дозу слід приймати під час сніданку; гліквідон слід приймати на початку прийому їжі; підвищення дози до 120 мг/добу не приводить до подальшого підсилення лікувального ефекту; при заміні іншого перорального гіпоглікемізуючого засобу з подібним механізмом дії; початкова доза визначається залежно від перебігу захворювання на момент призначення препарату; при заміні іншого протидіабетичного засобу гліквідонем слід пам'ятати, що дія 30 мг гліквідону приблизно еквівалентна 1000 мг толбутаміду.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемічні реакції - нудота, блювання, закріп, пронос, втрата апетиту; АР - свербіж, екзема; головний біль, запаморочення, порушення акомодатції;

тромбоцитопенія; внутрішньопечінковий холестаза; кропив'янка, с-м Стівенса–Джонсона; лейкопенія, агранулоцитоз.

Протипоказання до застосування ЛЗ: інсулінзалежний ЦД 1 типу; діабетична кома та прекома; ЦД, що ускладнений ацидозом і кетозом; після резекції підшлункової залози; під час г. інфекцій; перед хірургічною операцією; при серйозних порушеннях функції печінки; при інтермітуючій г. (гепатичній) порфірії; при алергії на сульфонаміди.

Форми випуску ЛЗ: табл.. 30 мг.

Торгова назва:

II. Глюренорм®, Boehringer Ingelheim Ellas A.E. (S.A.) підрозділ "Boehringer Ingelheim Internacional GmbH", Греція/Німеччина

∴ Ф0В7 **Гліклазид (Gliclazide) ***

Фармакотерапевтична група: А10ВВ09 – пероральні цукрознижувальні засоби. Похідні сульфанілсечовини. Гліклазид.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: гіпоглікемізуючий препарат групи похідних сульфонілсечовини II покоління; стимулює секрецію інсуліну підшлунковою залозою; при застосуванні гліклазиду відновлюється фізіологічний рівень секреції інсуліну; підвищує чутливість периферичних тканин до інсуліну; стимулює активність внутріклітинних ферментів (у т.ч. м'язової глікоген-синтетази); відновлює ранній пік секреції інсуліну (на відміну від решти препаратів – похідних сульфонілсечовини, наприклад глібенкламіду та хлорпропаміду, які впливають головним чином на другу стадію секреції інсуліну); знижує постпрандіальний пік гіперглікемії; гліклазид зменшує адгезію та агрегацію тромбоцитів, затримує розвиток пристінного тромбозу, підвищує судинну фібринолітичну активність, нормалізує проникливість судин і перешкоджає розвитку мікротромбозу та атеросклерозу, статистично достовірно затримує розвиток діабетичної ретинопатії на непроліферативній стадії; при діабетичній нефропатії на фоні тривалого застосування гліклазиду відмічається достовірне зниження протеїнурії; застосування гліклазиду не приводить до збільшення маси тіла, оскільки препарат чинить переважний вплив на ранній пік секреції інсуліну та не спричиняє гіперінсулінемії; сприяє зниженню маси тіла у пацієнтів з надмірною вагою при дотриманні відповідної дієти.

Показання до застосування ЛЗ: ЦД 2 типу (інсулінонезалежний), у тому числі ускладнений ангіопатією.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для перорального застосування дорослим добу дозу приймати у два прийоми, бажано з їжею; початкова доза хворим до 65 років - 80 мг/добу, у два прийоми; хворим старше 65 років лікування починають слід з 40 мг 1р/ добу; за необхідності посилення контролю рівня глікемії добова доза може бути підвищена; підвищення дози рекомендовано проводити з інтервалом не менше 14 днів; середньодобова доза - 80-240 мг у два прийоми; стандартна доза – 160 мг/добу, у два прийоми; максимальна добова доза – 360 мг гліклазиду у два прийоми.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія - головний біль, відчуття голоду, нудота, блювання, втомленість, порушення сну, збудження, порушення концентрації уваги та реакції, депресія, сплутаність свідомості, порушення зору та мови, афазія, тремор, парези, порушення чутливості, запаморочення, марення, судороги, брадикардія, поверхневе дихання та навіть розвиток коми; розлади адренергічної системи - пітливість, вологі долоні, збудження, тахікардія, гіпертензія, відчуття серцебиття, біль за грудниною, серцева аритмія; ШКТ - нудота, диспепсія, пронос, закріп, гепатит, холестатична жовтуха; слизові оболонки та шкіра - висип, свербіж, кропив'янка, бульозний висип; лабораторні показники - анемія, лейкопенія, тромбоцитопенія, збільшення рівня ферментів печінки (АЛТ, АСТ), лужної фосфатази.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до гліклазиду, інших препаратів сульфонілсечовини, сульфонамідів, або до будь-якого компонента препарату; інсулінзалежний ЦД (1-го типу), особливо юнацький діабет, кетоацидоз, діабетична передкома; тяжка печінкова або ниркова недостатність; лікування міконазолом; періоди вагітності та годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 80 мг; табл. з модифікованим вивільненням по 30 мг.

Торгова назва:

I. Глікладар, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар" н/д

Гліклазид-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

Діаглізид®, Діаглізид® MR, БАТ "Фармак", м. Київ

II. Гліклазид MR Серв'є, Les Laboratoires Servier Industrie;"Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Les н/д

Laboratoires Servier", Франція/Ірландія/Франція

Гліорал, Galenika a.d., Сербія і Чорногорія н/д

Глюктам®, EGIS Pharmaceuticals PLC за ліцензією компанії "Les Laboratoires Servier", н/д

Угорщина/Франція

Діабетон, Діабетон®, Діабетон MR, Les Laboratoires Servier на заводі "Les Laboratoires Servier н/д

Industria", Франція

Діабетон® MR, Les Laboratoires Servier Industrie;"Servier (Ireland) Industries Ltd" для "Les Laboratoires

Servier", Франція/Ірландія/Франція

Діабрезид, L.Molteni & C.dei Fratelli Alitti Societa di Esercizio S.p.A. для "Molteni Dental" s.r.l., Італія н/д

Реклід, Dr.Reddy's Laboratories Ltd, Індія н/д

∴ Ф0В7 **Глімепірид (Glimepiride) ***

Фармакотерапевтична група: А10ВВ12 – пероральні гіпоглікемізуючі засоби. Похідні сульфонілсечовини.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: глімепірид являє собою пероральний гіпоглікемізуючий препарат – похідне сульфонілсечовини; стимулює секрецію інсуліну бета-клітинами підшлункової залози, збільшує вивільнення інсуліну, підвищує чутливість периферичних тканин до інсуліну.

Показання до застосування ЛЗ: лікування ЦД 2 типу, при неефективності дієти та дозованих фізичних навантажень.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймають внутрішньо, не розжовуючи, безпосередньо перед або під час сніданку або основного першого прийому їжі, запиваючи склянкою води, 1 р/добу; доза лікарського засобу встановлюється індивідуально на основі даних про рівень глікемії та глюкозурії; рекомендована початкова

доза становить 1 мг/добу; у випадку незадовільного контролю за рівнем глікемії дозу поступово збільшують до 4 - 6 мг/добу, додаючи по 1 мг з інтервалом у 1 - 2 тижні; МДД - 8 мг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпоглікемія, спричинена передозуванням ЛЗ, неправильним харчуванням, важкими фізичними навантаженнями, ендогенними порушеннями вуглеводного обміну, травмами, перехресною взаємодією з іншими ЛЗ або алкоголем; ШКТ - нудота, блювання, діарея, відчуття дискомфорту в епігастральній ділянці, біль у ділянці живота, підвищення активності трансаміназ, дуже рідко холестаза, жовтяниця, гепатит; система крові - тромбоцитопенія, лейкопенія, анемія, гранулоцитопенія, агранулоцитоз, панцитопенія, гемолітична анемія, які є оборотними, а картина крові поступово нормалізується після відміни препарату; АР - свербіж, висипання на шкірі, кропив'янка; фотосенсибілізація, алергічний васкуліт, диспное, зниження АТ, шок; інше - порушення зору, гіпонатріємія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до глімепіриду або інших компонентів препарату, при ЦД I типу, кетоацидозі, прекомі, комі, тяжкій недостатності печінки та/або нирок (у тому числі у хворих, які перебувають на діалізі), у період вагітності і лактації; дитячий вік.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 1 мг, по 2 мг, по 3 мг, по 4 мг, по 6 мг.

Торгова назва:

I. Глімарил, ВАР "Київмедпрепарат"	н/д
Глімепірид, ВАР "ХФЗ "Червона зірка" для ТОВ "Фармацевтичний завод "Фармадом"	н/д
Глімепірид-Лугал, ВАР "Луганський ХФЗ"	☐ ☐
Діапірид, ВАР "Фармак", м. Київ	☐ ☐
II. Амікс 1, Амікс 2, Амікс 3, Амікс 4, Zentiva a.s., Словацька Республіка	н/д
Амапірид, TEVA Pharmaceutical Industries Ltd; "TEVA Pharmaceutical Works Private Limited Company", Ізраїль/Угорщина	н/д
Амарил®, Aventis Pharma S.p.A. для "Aventis Pharma Deutschland GmbH" на заводі "Aventis Pharma S.p.A." компанії "Aventis Pharma", Італія/Німеччина/Італія/Франція	☐ ☐ ☐
Амарил®, Sanofi-Aventis S.p.A. для "Sanofi-Aventis Deutschland GmbH", Італія/Німеччина	н/д
Гліанов, Al-Nikma Pharmaceuticals, Йорданія	н/д
Глібетик, Polpharma Pharmaceutical Works S.A.; "Ali Raif Ilac San", Польща/Туреччина	☐ ☐ ☐
Глімепірид-Максфарма, Intas Pharmaceuticals Ltd для "MaxPharma (UK) Limited", Індія/Великобританія	н/д
Гліпомар, Ranbaxy Laboratories Limited, Індія	н/д
Глірид, Lek S.A. підприємство компанії "Sandoz" для "Sandoz Pharmaceuticals d.d", Польща/Словенія	☐ ☐
Глемаз, Quimica Montpellier S.A., Аргентина	н/д
Діабрекс, Biofarm Ltd, Польща	н/д
Діамеприд, ABDI IBRAHIM Ilac Sanayi ve Ticaret A.S. для "Tripharma Ilac Senayi ve Ticaret A.S, Туреччина	н/д
Меглімід, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія	н/д
Оліор, Unimax Laboratories для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада	н/д
Олтар® 1 мг, Олтар® 2 мг, Олтар® 3 мг, виробництво "in bulk": "USV Limited" або "M.J. Biopharm Pvt. Ltd." пакувальник, відповідальний за випуск серії, контроль серії, місце випробувань: "A. Menarini Manufacturing, Logistics and Services S.r.	☐ ☐

7.1.2.3. Інгібітори альфа-глікозидази

∴ Ф0В7 **Акарбоза (Acarbose) ***

Фармакотерапевтична група: А10ВF01 – пероральні цукрознижуючі засоби. Інгібітори альфа-глюкозидази.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: належить до засобів, що знижують рівень цукру в крові; механізм дії препарату полягає в пригніченні інтестинальних альфа-глюкозидаз, які беруть участь у розщепленні ди-, оліго- і полісахаридів, що уповільнює засвоєння вуглеводів і спричиняє зменшення поглинання глюкози із сахаридів; цим обумовлена специфічна дія акарбози після вживання їжі: регулюючи поглинання цукру із кишечника, препарат зменшує добові коливання рівня цукру в крові та сприяє його зниженню.

Показання до застосування ЛЗ: у комплексі з дієтотерапією при ЦД 2 типу, а також при ЦД 1 типу (інсулінозалежному) – у складі комбінованої терапії.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: оптимальна доза встановлюється індивідуально; акарбозу призначають тільки дорослим; лікування починають з дози 50 мг 3 р/добу, потім, у разі потреби, дозу можна підвищити до 100 мг 3 р/добу, в деяких випадках - 200 мг 3 р/добу; середня добова доза акарбози досягає 300 мг; у разі недостатньої ефективності лікування рекомендується збільшити дозу препарату через 4-8 тижнів від початку лікування; у людей похилого віку і пацієнтів з печінковою недостатністю зміна схеми лікування не потрібна; тривалість лікування препаратом не обмежена.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ШКТ - метеоризм, біль в епігастральній ділянці, діарея, нудота (ці явища посилюються при огріхах у дієті); АР - висип, еритема, екзантема, кропив'янка; набряки, непрохідність кишечника, жовтяниця та/або гепатит; лабораторні показники - підвищення активності печінкових трансаміназ, яке повністю минає після відміни препарату.

Протипоказання до застосування ЛЗ: хр. захворювання кишечника з вираженими порушеннями травлення та всмоктування; стани, що супроводжуються метеоризмом (с-м Ремхельда, великі грижі, стеноз і виразкові ураження кишечника); вік до 18 років, вагітність, період годування груддю, індивідуальна гіперчутливість до акарбози та/або допоміжних речовин; тяжка ниркова недостатність (при кліренсі креатиніну < 25 мл/хв); з обережністю слід застосовувати при пропасних станах, інфекційних захворюваннях, травмах, хірургічних втручаннях; рекомендується контроль рівня "печінкових" ферментів, оскільки під час лікування препаратом можливе безсимптомне підвищення рівня "печінкових" ферментів.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 50; 100 мг.

Торгова назва:

II. Гліноза, для "Tripharma Ilac Senayi ve Ticaret A.S, Туреччина
 Гліноза, Tripharma Ilac Senayi ve Ticaret A.S Туреччина,
 Глюксаль Композитум Glyoxal Німеччина
 Глюкобай®, Bayer Healthcare AG; "Bayer AG", Німеччина

н/д
 н/д

7.1.2.4. Тіозолідиндіони (інсулінсенситайзери)

∴ Ф0В7 **Розиглітазон (Rosiglitazone) ***

Фармакотерапевтична група: А10ВГ02 – пероральні цукрознижуючі засоби. Тіазолідиндіони.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: пероральний протидіабетичний засіб для лікування ЦД II типу (інсулінозалежного ЦД); селективний і потужний агоніст PPAR γ (активатора пероксисомальної проліферації ядерних рецепторів), розміщених у клітинах жирової тканини, печінки та скелетних м'язів; знижує в крові рівень глюкози за рахунок підвищення чутливості цих тканин до інсуліну та зниження їх інсулінорезистентності; поліпшує функцію β -клітин; збільшує масу панкреатичних островців і вміст у них інсуліну; зниження рівня глюкози в крові супроводжується зниженням рівня інсуліну та його метаболічних попередників; зниження рівня глікозильованого HbA1C зменшує ризик розвитку ІМ, ретинопатії, альбумінурії, сповільнює прогресування ренальних ускладнень ЦД і систолічної АГ; зменшує концентрацію вільних жирних кислот у крові покращує метаболічні процеси; при призначенні в дозі 4-8 мг/добу препарат викликає поступове зниження рівня глюкози без розвитку гіпоглікемічного стану; зниження рівня глюкози в крові натще спостерігається з 1-го тижня терапії препаратом; повний терапевтичний ефект розвивається через 6-8 тижнів, при цьому оптимальний ефект спостерігається при розподіленні добової дози на декілька прийомів.

Показання до застосування ЛЗ: ЦД 2 типу: монотерапія при недостатній ефективності дієтотерапії і призначенні фізичних навантажень, комбінована терапія з препаратами сульфонілсечовини або метформіном.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають внутрішньо незалежно від приймання їжі, 1-2 р/добу; дозу встановлюють індивідуально; початкова рекомендована доза – 4 мг/добу; при недостатній ефективності після 6-8 тижнів лікування дозу підвищують до 8 мг/добу у 1-2 прийоми; для літніх пацієнтів або пацієнтів з порушеннями функції нирок легкої і середньої ступенів тяжкості корекція дози не потрібна; пацієнтам з порушенням печінки препарат призначають у початковій дозі 2 мг/добу; МДД - 8 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ендокринна система - гіпоглікемія (особливо при одночасній терапії з іншими пероральними гіпоглікемічними засобами або інсуліном), зниження синтезу і рівня в крові оваріальних гормонів естрадіолу і прогестерону, менструальні порушення; серцево-судинна система - розвиток хр. серцевої недостатності; обмін речовин - периферичні набряки, анемія, гіперхолестеринемія, дозозалежне збільшення маси тіла; система дихання - інфекції ВДШ, набряк легенів; ЦНС - головний біль; ШКТ - підвищення рівня печінкових ферментів.

Противпоказання до застосування ЛЗ: індивідуальна гіперчутливість, тяжка серцева недостатність III і IV функціональних класів, тяжка ниркова недостатність, середня і тяжка печінкова недостатність, період лактації, вагітність, дитячий і підлітковий вік (до 18 років).

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 2 мг, по 4 мг, по 8 мг.

Торгова назва:

I. Діаглітазон®, ВАР "Фармак"

II. Авандія™, GlaxoWellcome Production;"Glaxo Wellcome S.A." для "GlaxoSmithKline Export Ltd",
 Франція/Іспанія/Великобританія
 Рогліт, Richter Gedeon Ltd, Угорщина

∴ Ф0В7 **Піоглітазон (Pioglitazone)***

Фармакотерапевтична група: А10ВГ03 – пероральні цукрознижуючі засоби. Похідні тіазалідиндіону.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: похідне тіазалідиндіону цукрознижуючий засіб для внутрішнього застосування ефективним та високоселективний агоніст гамма-рецепторів, які активуються проліфератором пероксисом (γ -PPAR); γ -PPAR рецептори присутні у жировій, м'язовій тканинах та у печінці; активація ядерних рецепторів γ -PPAR модулює транскрипцію деяких генів, чутливих до інсуліну, і беруть участь у контролі рівня глюкози та у метаболізмі ліпідів; препарат знижує інсулінорезистентність у периферичних тканинах та у печінці, внаслідок чого відбувається збільшення утилізації глюкози та зниження викиду глюкози з печінки; на відміну від препаратів сульфонілсечовини, піоглітазон не стимулює секрецію інсуліну бета-клітинами підшлункової залози; при інсулінонезалежному ЦД (тип II) зменшення інсулінорезистентності під впливом препарату призводить до зменшення концентрації глюкози в крові, зниження рівнів інсуліну в плазмі крові і HbA1c.

Показання до застосування ЛЗ: інсулінонезалежний ЦД (тип II) для проведення монотерапії або у складі комбінованої терапії з похідними сульфонілсечовини, метформіном або інсуліном у випадку неефективності дієтотерапії, фізичних вправ та проведення монотерапії одним із зазначених препаратів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу встановлюють індивідуально; препарат застосовують внутрішньо 1 р/добу натщесерце; початкова доза препарату становить 15 - 30 мг/добу; при недостатній ефективності лікування можливе підвищення дози до 45 мг/добу одноразово; при неефективності монотерапії застосовують комбіновану терапію; при комбінованій терапії з похідними сульфонілсечовини препарат застосовують по 30 мг/добу одноразово; у комбінації з метформіном або інсуліном застосовують у дозі 30 мг 1 р/добу; при комбінованій терапії максимальна добова доза препарату становить 30 мг; для пацієнтів з гіперглікемією на фоні застосування максимальних допустимих доз метформіну слід спочатку ввести у схему лікування піоглітазон і тільки потім замінити метформін на інший препарат; при лікуванні хворих на ЦД II типу слід обов'язково дотримуватися дієти.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: обмін речовин – гіпоглікемія (від слабкої до вираженої); ШКТ - сухість у роті, диспепсія, діарея; система кровотворення – анемія, зниження рівня Hb та гематокриту;

серцево-судинна система – серцеви; AP - ангіоневротичний набряк; висипання на шкірі, свербіж, кропив'янка, оборотна алопеція, пропасниця.

Протипоказання до застосування ЛЗ: встановлена гіперчутливість до компонентів препарату, інсулінозалежний ЦД (I тип), діабетичний кетоацидоз, вагітність, годування груддю.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 15; 30 мг.

Торгова назва:

II. Нілгар 15, Нілгар 30, THEMIS LABORATORIES Pvt Ltd для "Mega Lifesciences (Australia) Pty Ltd", Індія/Австралія	н/д
Піоглар, Ranbaxy Laboratories Limited, Індія	□ □ □
Піоз, USV Limited, Індія	□ □ □

7.1.2.5. Комбінації пероральних цукрознижуючих засобів

∴ Ф0В7 **Метформін + глібенкламід (Metformin + glibenclamide) ***

II. Глібомет®, табл., вкрита оболонкою; 1 табл. містить глібенкламід - 2.5 мг, метформіну гідрохлориду - 400.0 мг, виробництва BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP) для "Laboratori Guidotti S.p.A. (MENARINI GROUP)", Німеччина/Італія	□ □
Глюкованс, табл., вкриті оболонкою, 500 мг/2,5 мг та 500 мг/5 мг; 1 табл., вкрита оболонкою, по 500 мг/2,5 мг містить метформіну гідрохлориду - 500 мг і глібенкламід - 2,5 мг, або 1 табл., вкрита оболонкою, по 500 мг/5 мг містить метформіну гідрохлориду - 500 мг і глібенкламід - 5 мг; виробництва Merck Sante s.a.s для "Nuscomed Austria GmbH", Франція/Австрія	□ □
Дуотрол, табл.; 1 табл. містить метформіну гідрохлориду 500 мг, глібенкламід 5 мг, виробництва USV Limited, Індія	□

∴ Ф0В7 **Метформін + гліклазид (Metformin + gliclazide) ***

Діанорм-М, табл.; 1 табл. містить гліклазиду - 80.0 мг, метформіну гідрохлориду - 500.0 мг, виробництва Micro Labs Limited, Індія	□ □
ДИБІЗІД - М, табл.; 1 табл. містить гліпізиду - 5.0 мг, метформіну - 500.0 мг, виробництва Micro Labs Limited, Індія	□ □

∴ Ф0В7 **Метформін + розиглітазон (Metformin + rosiglitazone) ***

II. Авандамет™, табл., вкриті плівковою оболонкою, 2 мг/500 мг; 1 табл. містить розиглітазону - 2.0 мг, метформіну гідрохлориду - 500.0 мг; виробництва SB Pharmco Puerto Rico Inc.; "GlaxoWellcome S.A." для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Пуерто-Ріко/США/Іспанія/Великобританія	□ □ □
Авандамет™, табл., вкриті плівковою оболонкою, 4 мг/1000 мг; 1 табл. містить розиглітазону 4 мг; метформіну гідрохлориду 1000 мг; виробництва GlaxoWellcome S.p.A. для "GlaxoSmithKline Export Ltd", Іспанія/Великобританія	□ □ □

∴ Ф0В7 **Метформін + піоглітазон + глімепірид (Metformin + pioglitazone + glimepiride)**

*

II. Трипрайд, табл.; 1 табл. містить глімепіриду 2 мг, піоглітазону гідрохлориду, еквівалентно піоглітазону 15 мг, метформіну гідрохлориду 500 мг, виробництва Micro Labs Limited, Індія	н/д
--	------------

7.1.2.6. Інші цукрознижуючі засоби

∴ Ф0В7 **Репаглінід (Repaglinide) ***

Фармакотерапевтична група: А10ВХ02 – пероральні цукрознижуючі засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: новий швидкодіючий пероральний цукрознижуючий засіб, що швидко знижує рівень глюкози в крові, стимулюючи секрецію інсуліну підшлунковою залозою, причому ефект препарату залежить від кількості функціонуючих β-клітин, що збереглися в острівцях залози; закриває АТФ-залежні калієві канали в мембрані β-клітин спеціальним білком, що спричинює деполаризацію β-клітин і приводить до відкриття кальцієвих каналів, що збільшує вхід у клітину іонів кальцію, які стимулюють секрецію інсуліну.

Показання до застосування ЛЗ: ЦД 2 типу (інсулінонезалежний ЦД), коли за допомогою дієти, зменшення маси тіла і фізичних навантажень не вдається досягти задовільного контролю рівня глюкози в крові.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовують перед кожним основним прийманням їжі (тобто препрандіально); виділення інсуліну відбувається протягом 30 хв після їди; препарат звичайно приймають за 15 хв до їди, проте час приймання може варіювати від безпосередньо перед їдою до 30 хв до їди; якщо пацієнт пропустив приймання їжі, слід пропустити також приймання репаглініду; підбір доз здійснюється відповідно до потреб хворого, які визначаються за рівнем глюкози в крові; рекомендується починати з дози 0,5 мг; збільшення дози проводять через один-два тижні; якщо хворий приймав інший пероральний цукрознижуючий засіб, рекомендована початкова доза становить 1 мг; максимальна рекомендована одноразова доза, яку приймають перед основними прийомами їжі, становить 4 мг; МДД не повинна перевищувати 16 мг; підбір доз ослабленим і виснаженим хворим слід проводити особливо ретельно; репаглінід може застосовуватися у комбінації з метформіном; при комплексному лікуванні репаглінідом і метформіном досягається більш ефективний контроль рівня глюкози в крові, ніж при використанні кожного з цих препаратів окремо; при одночасному прийманні метформіну може виникнути необхідність зменшити дозу репаглініду; незважаючи на те що репаглінід в основному виділяється з жовчю, слід з обережністю призначати його хворим з порушеннями функції нирок.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: обмін речовин – гіпоглікемія; ШКТ - біль у животі, нудота, пронос, блювання, запор; ; AP - почервоніння, свербіж, кропив'янки; порушення гостроти зору; функція печінки - підвищення активності печінкових ферментів.

Протипоказання до застосування ЛЗ: встановлена гіперчутливість до репаглініду або будь-якого компонента препарату; ЦД 1 типу (інсулінозалежний ЦД, С-пептиднегативний ЦД); діабетичний кетоацидоз з наявністю або відсутністю коматозного стану; вагітність або годування груддю; діти до 12 років; тяжкі порушення функції печінки.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,5; 1; 2 мг.

Торгова назва:

II. Новонорм®, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG та "Novo Nordisk" A/S, Данія/Німеччина

□ □ □

∴ Ф0В7 **Ексенатид (Exenatide)**

Фармакотерапевтична група: А10ВХ04 – гіпоглікемізуючі засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: глюкагоноподібний пептид є міметиком інкретину, який посилює кілька антигіперглікемічних впливів глюкагоноподібного пептиду-1 (ГПП-1); послідовність амінокислот в подібна до послідовності людського ГПП-1; виявляє здатність зв'язуватися та активувати рецептори ГПП-1 у людини за участю циклічного АМФ та/або інших внутрішньоклітинних сигнальних шляхів; глюкагоноподібний пептид (ексенатид) посилює глюкозозалежну секрецію інсуліну з бета-клітин підшлункової залози; щойно концентрація глюкози у крові знижується, секреція інсуліну послаблюється; пригнічує надмірно підвищену секрецію глюкагону при гіперглікемії у пацієнтів з ЦД 2 типу; не порушує нормальну глюкагонову відповідь та відповіді інших гормонів на гіпоглікемію; глюкагоноподібний пептид (ексенатид) уповільнює випорожнення шлунка; введення засобу призводить до зниження апетиту.

Показання до застосування ЛЗ: допоміжна терапія для покращання глікемічного контролю у пацієнтів з ЦД 2 типу, які приймають метформін та/або сульфонілсечовину і які так і не досягли адекватного глікемічного контролю.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: терапію глюкагоноподібним пептидом слід починати з дози в 5 мкг, яку призначають двічі на добу на період щонайменше протягом 1 міс для покращання переносимості; через 1 міс після початку лікування доза може бути підвищена до 10 мкг двічі на добу для подальшого покращання глікемічного контролю; дози, вищі за 10 мкг, не рекомендуються.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: діарея, блювання, нудота, гіпоглікемія, диспепсія, гастроєзофагеальний рефлюкс, астенія, відчуття тремтіння, зниження апетиту, запаморочення, головний біль, гіпергідроз, здуття живота, болі в животі, відрижка, запори, метеоризм (не часто), г. панкреатит; загальні - реакції в місці ін'єкції; імунна система - анафілактична реакція; ЦНС - дисгевзія, сонливість; шкіра та придатки шкіри - генералізований свербіж та/або кропив'янка, плямисті або папульозні висипання, ангіоневротичний набряк; сечостатева система - зміни ниркових показників, включаючи г. ниркову недостатність, погіршення перебігу хр. ниркової недостатності, підвищення креатиніну сироватки; імуногенність: через потенційні імуногенні властивості білкових та пептидних компонентів у складі препарату у пацієнтів внаслідок лікування ексенатидом можуть вироблятися антитіла до ексенатиду; у більшості пацієнтів, у яких вироблялися а/т, з часом титри антитіл знижувалися.

Протипоказання до застосування ЛЗ: відома гіперчутливість до продукту або будь-яких його компонентів.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 250 мкг/мл по 1,2 мл або по 2,4 мл у шприцах-ручках.

Торгова назва:

II. Баєта, Wockhardt Ltd; "Baxter Pharmaceutical Solutions LLC"; "Eli Lilly and Company"; пакувальник: н/д "Lilly Pharma Fertigung and Distribution GmbH & Co. KG", Великобританія/США/Німеччина

7.1.3. Інші лікарські засоби, які використовуються при цукровому діабеті

7.1.3.1. Інгібітори альдозоредуктази

∴ Ф0В7 **Ізодибут (Isodibute) ***

Фармакотерапевтична група: А10ХА02 – препарати, що застосовуються при цукровому діабеті. Інгібітори альдозоредуктази.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: інгібітор ферменту альдозоредуктази; знижує активність альдозоредуктази в 1,5–3 рази і підвищує активність сорбітолдегідрогенази в 1,2–1,4 рази, завдяки чому пригнічує сорбітоловий шлях обміну глюкози (його активність значно підвищена у хворих на ЦД) і попереджує накопичення сорбітолу в судинній стінці, нервах, кристалику, гальмує процеси глікозилювання білків; перешкоджає набуханню і пошкодженню тканин, в першу чергу судин, нервів, кристалика, знижує вміст у крові та клітинних мембранах глікозилюваних білків; покращує функціональний стан, метаболізм, мікроциркуляцію головного мозку, покращує пам'ять; підвищує гостроту зору, покращує кровопостачання кон'юнктиви та сітківки; покращує нирковий кровоплин, зменшує альбумінурію; відновлює чутливість і знімає болі в нижніх кінцівках, прискорює загоєння виразок; зменшує прояви периферичної нейропатії.

Показання до застосування ЛЗ: для лікування дорослих при ЦД як засіб профілактики і лікування ускладнень ЦД - діабетичні ангіопатії: нижніх кінцівок, ретинопатії, нефропатії; полінейропатій: вегетативних (соматичних) нейропатій, церебральних нейропатій, енцефалопатій; діабетичної катаракти.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: приймати до їди, по 0,5 г 3 р/добу; МДД - 4 г; курс лікування - 2–3 місяці; через 6 місяців курс лікування повторюють; з метою профілактики ускладнень ЦД рекомендується проводити двомісячні курси 2 р/рік.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР - шкірний висип, кропив'янка.

Протипоказання до застосування ЛЗ: тяжкі захворювання нирок і печінки з явищами їх недостатності; дитячий вік до 14 років; індивідуальна гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0,5 г.

Торгова назва:

I. Ізодибут®, ВАТ "Фармак"

□ □

7.1.3.2. Засоби для лікування ожиріння

7.1.3.2.1. Лікарські засоби для лікування ожиріння периферичної дії

∴ Ф0В7 **Orlistat (Orlistate)**** (див. п. 7.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

7.1.3.2.2. Лікарські засоби для лікування ожиріння центральної дії

∴ Ф0В7 **Сибутрамін (Sibutramine) *** (див. п.3.7.1. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

7.1.3.3. Антигіпертензивні засоби

∴ Ф0В7 **α-блокатори** (див. пп.2.6.2., 2.8. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Інгібітори АПФ** (див. п.2.4. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Блокатори кальцієвих каналів** (див.п.2.3.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

7.1.3.4. Засоби для лікування ускладнень цукрового діабету

∴ Ф0В7 **Кислота тіоктова (Tiocitic acid) *, **** (див. п.3.10.1.2. розділу «Гастроентерологія. Лікарські засоби»)

7.2. Засоби для лікування гіпоглікемії

∴ Ф0В7 **Глюкагон (Glucagon)***

Фармакотерапевтична група: H04AA01 – гіперглікемізуючий засіб.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: глюкагон є гіперглікемізуючим агентом, що мобілізує глікоген печінки, який вивільнюється в кров у вигляді глюкози; глюкагон не буде ефективним при недостатності глікогену в печінці; тому ефект глюкагону незначний або відсутній у хворих, які тривалий час не приймали їжі, у пацієнтів з недостатністю надниркових залоз, хр. гіпоглікемією, або якщо гіпоглікемія спричинена надмірним вживанням алкоголю; стимулює вивільнення катехоламінів; за наявності феохромоцитоми глюкагон може спричинити вивільнення великої кількості катехоламінів пухлиною, що призводить до г. гіпертензивних реакцій; глюкагон пригнічує тонус і перистальтику гладеньких м'язів у ШКТ.

Показання до застосування ЛЗ: лікування тяжких гіпоглікемічних реакцій, які можуть виникати у хворих на інсулінозалежний ЦД.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: після розчинення порошку глюкагону стерильною водою для ін'єкцій утворюється р-н з концентрацією 1 мг/мл (1 МО/мл); р-н препарату призначений для п/ш, в/м або в/в ін'єкцій; ввести 1 мг (дорослим і дітям з масою тіла більше 25 кг або віком старше 6-8 років) або 0,5 мг (дітям масою тіла до 25 кг або віком до 6-8 років) п/ш, в/м або в/в; якщо хворий не реагує на введення препарату протягом 10 хв, слід ввести глюкозу в/в; після того, як хворий опритомніє, дати йому вуглеводи для відновлення запасів глікогену в печінці і запобігання розвитку повторної гіпоглікемії.

Побічна дія: нудота і блювання, особливо при введенні дози понад 1 мг або при швидкому введенні препарату (менш ніж за 1 хв); болі у черевній порожнині можуть виникати при введенні дози понад 1 мг або при швидкому введенні препарату (менш ніж за 1 хв); алергія до глюкагону, може розвинути гіпоглікемічна кома.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до глюкагону або до будь-якого компонента препарату; феохромоцитома.

Форми випуску ЛЗ: порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій 1 МО фл. з розчинником в шприці 1 мл.

Торгова назва:

ІІ. ГлюкаГен® 1 мг ГіпоКіт, Novo Nordisk A/S, Данія

□ □ □

∴ Ф0В7 **Глюкоза (Glucose) ****

Фармакотерапевтична група: B05BA03 – розчини для парентерального живлення. Вуглеводи.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ р-н глюкози має плазмозамінну, гідратуючу, метаболічну та дезінтоксикаційну дію; підтримує об'єм циркулюючої крові та поповнює об'єм втраченої рідини; у процесі метаболізму глюкози у тканинах виділяється значна кількість енергії, яка необхідна для життєдіяльності організму.

Показання до застосування ЛЗ: гіпоглікемія, поповнення об'єму циркулюючої крові (при дегідратації в післяопераційному періоді внаслідок блювання, проносу, при шоку, колапсі); токсикоінфекції та інші інтоксикації, геморагічний діатез; р-н глюкози також використовують як розчинник або інфузійне середовище для введення різних ЛЗ.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: застосовують в/в краплинно; доза для дорослих становить 300 - 500 мл/добу; МДД - 2 000 мл; за необхідності максимальна швидкість введення для дорослих – 150 крап./хв. (500 мл/год); дітям доза залежить від віку, маси тіла, стану хворого.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: порушення іонного балансу, АР, гіперглікемія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: ЦД і різні стани, що супроводжуються гіперглікемією; гіпергідратація, циркуляторні порушення, які загрожують набряком мозку та легень, набряк мозку, легень, г. лівошлуночкова недостатність.

Форми випуску ЛЗ: р-н інф. 5% фл.-крап. 100 мл, 200 мл, 250 мл, 400 мл, 500 мл, 1000 мл, 2000 мл, 3000 мл, 5000 мл; р-н інф. 10% фл.-крап. 200 мл, 400 мл, 500 мл; р-н для ін'єкцій 40% амп. 10 мл, 20 мл; табл. по 1 г.

Торгова назва:

I. Глюкоза, ТОВ НВК "Донспецпродукт"	н/д
Глюкоза, ТОВ "Ніко"	□
Глюкоза, ДП "Черкаси-ФАРМА"	н/д
Глюкоза, ТОВ "Маріупольська фармацевтична фабрика"	н/д
Глюкоза, Дочірнє підприємство "Фарматрейд"	□
Глюкоза, ТОВ "Юрія-Фарм"	□
Глюкоза, ВАТ "Дніпрофарм"	н/д
Глюкоза, ВАТ "Київський вітамінний завод"	□
Глюкоза, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"	□
Глюкоза, Дочірнє підприємство "Львівдіалік" ДАК "Укрмедпром"	□
Глюкоза, ВАТ "Фармак"	□
Глюкоза, Комунальне підприємство "Луганська обласна "Фармація", Фармацевтична фабрика	н/д
Глюкоза, Глюкоза-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	н/д
Глюкоза-Новофарм, Товариство з обмеженою відповідальністю фірма "Новофарм-Біосинтез"	□
Глюкози розчин 10 % для інфузій, Глюкози розчин 5% для інфузій, ЗАТ "Інфузія"	□
II. Глюкоза, Hemofarm AD, Сербія	□
Глюкоза-Н.С., ВАТ "Новосибхімфарм"	н/д
Розчин глюкози 5%, Claris Lifesciences Limited, Індія	н/д

7.3. Засоби для лікування захворювань щитоподібної залози

7.3.1. Тиреоїдні гормони

∴ Ф0В7 **Левотироксин натрію (Levothyroxine sodium) ***

Фармакотерапевтична група: Н03АА01 – гормони щитоподібної залози.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: синтетичний левотироксин, за своєю дією ідентичний існуючому в природі гормону щитоподібної залози; після часткового перетворення в ліотиронін, переважно в печінці та нирках, та переходу у клітини організму він впливає на розвиток, зростання та обмін речовин.

Показання до застосування ЛЗ: замісна терапія при гіпотиреозі будь-якого генезу (первинні та вторинні гіпотиреози, у тому числі після операцій з приводу зоба та після терапії радіоактивним йодом); профілактика рецидивів зоба після резекції щитоподібної залози з приводу еутиреоїдної струми; доброякісний еутиреоїдний зоб; супутня терапія при тиреостатичному лікуванні гіпертиреозу після досягнення еутиреоїдного функціонального стану; супресивна та замісна терапія при злоякісній пухлині щитоподібної залози, переважно після тиреоїдектомії; супресивний тест щитоподібної залози.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при гіпофункції щитоподібної залози початкова добова доза для дорослих становить від 25 до 100 мкг, за призначенням лікаря дозу підвищують на 25-50 мкг через кожні 2-4 тижні, до моменту досягнення підтримуючої добової дози у розмірі 125-250 мкг; початкова добова доза для дітей становить 12,5-50 мкг; у разі тривалого курсу лікування доза левотироксину визначається з урахуванням маси тіла і зросту дитини (орієнтовно з розрахунку від 100 до 150 мкг левотироксину натрію на 1 м² поверхні тіла); з метою попередження рецидиву зоба та при дифузному зобі призначають 75 - 200 мкг/добу; у складі комбінованої терапії при лікуванні гіперфункції щитоподібної залози тиреостатиками призначають 50 - 100 мкг/добу; при лікуванні злоякісної пухлини добова доза становить 150 мкг - 300 мкг.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: тахікардія, аритмії, стенокардичні стани, тремор, відчуття внутрішнього нерухомості, безсоння, гіпергідроз, втрата маси тіла, пронос; тимчасове збільшення маси тіла внаслідок підвищення апетиту; випадання волосся; алергічна екзантема.

Противпоказання до застосування ЛЗ: гіпертиреоз будь-якого походження (виключення: супутня терапія при тиреостатичному лікуванні гіпертиреозу після досягнення еутиреоїдного стану); ІМ у г. стадії; стенокардія у людей похилого віку; ІМ у людей похилого віку із зобом; міокардит; нелікована недостатність кори надниркових залоз; відома гіперчутливість до компонентів ЛЗ.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 25 мкг, по 50 мкг, по 75 мкг, по 100 мкг, по 125 мкг, по 150 мкг.

Торгова назва:

I. L-Тироксин-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	н/д
L-Тироксин-Фармак®, ВАТ "Фармак"	□
Тиродар, ЗАТ по виробництву інсулінів "Індар"	н/д
II. L-Тироксин 100 Берлін-Хемі, L-Тироксин 50 Берлін-Хемі, BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP), Німеччина	□
L-Тироксин 100 Берлін-Хемі, виробництво препарату "in bulk": "BERLIN- CHEMIE AG (MENARINI GROUP)"; кінцеве пакування та відповідальність за випуск серії: "BERLIN- CHEMIE AG (MENARINI GROUP)", Німеччина	□
БАГОТИРОКС, Quimica Montpellier S.A., Аргентина	н/д
Еутирокс, Merck KGaA, Німеччина	□ □
Еутирокс, Levothyroxine sodium, Merck KGaA, Німеччина	□ □
Тиворал, Galenika a.d., Сербія і Чорногорія	н/д

∴ Ф0В7 **Тиротропін (Thyrotropine alfa)**

Фармакотерапевтична група: V04CJ01 – діагностичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: тиреотропін-альфа (рекомбінант гормону, стимулюючого щитовидну залозу людини) є гетеро-димерним глікопротеїном, виробленим за технологією рекомбінантів ДНК; складається з двох нековалентно зв'язаних складових частин; сполуки с-ДНК виконують кодування для складової частини "альфа" з 92 амінокислотних залишків, що містить два гліко-силаційні осередки, з'єднані N-зв'язком, та складової частини "бета" з 118 залишків, що містить один гліко-силаційний

осередок, з'єднаний N-зв'язком; має дуже схожі біохімічні властивості з природним людським гормоном, що стимулює щитовидну залозу (ТТГ); закріплення тиреотропіну-альфа на ТТГ-рецепторах клітин епітелію щитовидної залози стимулює поглинання йоду та переведення його у органічну форму, а також синтез та виділення тиреоглобуліну, трийодтироніну та тироксину; при застосуванні тиротропіну стимуляція виділення гормону ТТГ, необхідна для проведення діагностичних процедур, досягається на фоні терапії, яка забезпечує нормальну функцію щитовидної залози, знижуючи рівень гормону щитовидної залози, таким чином уникаючи симптомів, пов'язаних з недостатністю функції щитовидної залози.

Показання до застосування ЛЗ: для використання у візуалізації з радіоактивним ізотопом йоду, разом з серологічним дослідженням на тиреоглобулін, що призначається для виявлення залишків щитовидної залози та добре диференційованого раку щитовидної залози у пацієнтів, які щойно перенесли тиреоїдектомію, які постійно одержують супресивну гормональну терапію (СГТ).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рекомендований режим дозування – це дві дози по 0,9 мг тиреотропіну-альфа, що вводяться з проміжком часу у 24 год, лише шляхом в/м ін'єкції; для візуалізації з радіоактивним ізотопом йоду, введення радіоактивного ізотопу йоду повинне проводитися через 24 год після останнього введення тиротропіну; сканування повинне виконуватися через 48 - 72 год після введення радіоактивного ізотопу йоду; для серологічного дослідження на тиреоглобулін (Тг) проба сироватки повинна відбиратися через 72 год після останнього введення тиротропіну.

Побічна дія: нудота, головний біль, астенія, блювання, запаморочення, гіперчутливість, біль (включаючи біль у місці розташування метастаз), відчуття холоду, ознаки лихоманки та грипу; дискомфорт, свербіж, кропив'янка та висипання у місці в/м ін'єкції.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість (АР) до коров'ячого або людського ТТГ; вагітність та період лактації.

Форми випуску ЛЗ: порошок для приготування р-ну для ін'єкцій 0,9 мг фл..

Торгова назва:

I. Тироген 0,9 мг, Genzyme Ltd; "Genzyme Corp."; "Genzyme Corporation" для "Genzyme Europe B.V.", **н/д**
Великобританія/США/Нідерланди

7.3.2. Антитиреоїдні засоби

∴ Ф0В7 **Тіамазол (Thiamazole) ***

Фармакотерапевтична група: Н03ВВ02 – антитиреоїдні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: антитиреоїдний засіб, гальмує утворення гормонів щитовидної залози – тироксину (Т₄) і трийодтироніну (Т₃); механізм тиреостатичної дії зумовлений інгібуванням активності ферменту, який бере участь в утворенні Т₄ і Т₃ – пероксидази, пригніченням процесу йодування тироніну, зниженням інкреції тироксину; нормалізує метаболічні процеси в щитовидній залозі, знижує основний обмін (підвищений при гіперфункції щитовидної залози), прискорює виведення із щитовидної залози йодидів, і виділення гіпофізом тиреотропного гормону; при тривалому застосуванні приводить до зникнення тиреостимулюючих імуноглобулінів; за ефективністю фармакологічної дії перевищує пропілтіоурацил; фармакологічний ефект починає виявлятися через 5 днів при прийманні дози 40 мг.

Показання до застосування ЛЗ: дифузний токсичний зоб, гіперфункція щитовидної залози, тиреотоксичний криз, гіпертиреоз (базедова хвороба); підготовка до тиреоїдектомії; післяопераційні рецидиви гіпертиреозу; попереднє і проміжне лікування при терапії радіоактивним йодом.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дорослим та дітям старше 13 років під час першого періоду лікування, залежно від ступеня гіпертиреозу, тіамазол призначають 3 р/добу у сумарній дозі: 15 мг/добу у випадку легкого гіпертиреозу; 30 - 40 мг/добу у випадку помірного гіпертиреозу; 60 мг/добу у тяжких випадках гіпертиреозу; при підтримуючому лікуванні, звичайно застосовується у дозі 5 - 15 мг/добу за один або за два прийоми; тривалість курсу лікування залежить від виду та перебігу захворювання і встановлюється індивідуально; при лікуванні тиреотоксичного кризу призначається доза 60 - 120 мг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР - шкірний висип, лихоманка, еритематозний вовчак; система кровотворення – порушення кровотворення (лейкопенія, агранулоцитоз), генералізована лімфаденопатія; ШКТ – порушення смаку, порушення функції печінки, нудота, блювання; ЦНС, периферична нервова системи – неврити і поліневрити, головні болі; ендокринна система - гіперплазія щитовидної залози.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату або похідних тіосечовини, гіпотиреоз (за винятком того, що виник у процесі лікування тиреостатиками), агранулоцитоз, гранулоцитопенія (у т. ч. в анамнезі), виражена лейкопенія, дуже великі розміри зобу, наявність вузлів у щитовидній залозі (за винятком випадків важкого прогресуючого перебігу захворювання, коли тимчасово неможлива операція), загруднинне розташування зоба, холестаза перед початком лікування, вагітність, годування груддю; діти до 3 років.

Форми випуску ЛЗ: табл. вкриті оболонкою по 5 мг.

Торгова назва:

I. Мерказоліл-Здоров'я, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я"

II. Метизол, ICN Polfa Rzeszow S.A., Польща

Тирозол, Merck KGaA, Німеччина

∴ Ф0В7 **Лімії (Lithium) *** (див.п.5.1.6. розділу «Психіатрія. Наркологія. Лікарські засоби»)

7.3.3. Препарати йоду

∴ Ф0В7 **Калію йодид (Potassium iodide) *, ****

Фармакотерапевтична група: Н03СА – препарати йоду, що застосовуються при захворюваннях щитовидної залози.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: при надходженні в клітини епітелію фолікула залози під впливом ферменту йодид-пероксидази відбувається утворення елементарної форми йоду, яка включається в

молекулу тирозину; йодований тирозин конденсується з тиреоглобуліном і утворює йодтироніни, основними з яких є тироксин (Т₄) і трийодтиронін (Т₃); комплекс йодованих тиронінів і тиреоглобуліна депонується в щитовидній залозі; у випадку дефіциту йоду депонований комплекс використовується для попередження утворення зобу, що розвивається внаслідок аліментарної йодної недостатності, сприяє відновленню порушеного синтезу тиреоїдних гормонів у щитовидній залозі, впливає на показники співвідношення Т₃/Т₄ і рівень ТТГ, сприяє нормалізації розмірів щитовидної залози у новонароджених, дітей і підлітків.

Показання до застосування ЛЗ: профілактика та лікування станів пов'язаних з дефіцитом йоду; профілактика ендемічного зоба у людей, які мешкають у районах з дефіцитом йоду та профілактика зоба після резекції; лікування йододифіциту та дифузного еутиреоїдного зоба у немовлят, дітей, підлітків та у дорослих.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: для профілактики ендемічного зобу в тих випадках, коли аліментарне надходження йоду в організм становить менше 150-300 мкг/добу призначають усередину підліткам та дорослим – по 100-200 мкг/добу, і дітям до 12 років – по 50-100 мкг/добу, при вагітності і годуванні груддю – 150-200 мкг/добу; тривалість курсу лікування ендемічного зобу в дітей і підлітків становить у середньому 6-12 місяців; для лікування еутиреоїдного дифузного зобу призначають дорослим пацієнтам молодого віку по 300-500 мкг/добу, дітям і підліткам – 100-200 мкг/добу; при профілактиці рецидивного росту зобу після закінчення його медикаментозного лікування та після операції з приводу зобу, обумовленого дефіцитом йоду, призначають по 100-200 мкг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АР в поєднанні з "йодним" ринітом, йододерма, ексфолювативний дерматит, набряк Квінке, йодна пропасниця, набряк слинних залоз, еозинофілія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до йоду; герпетичний дерматит (с-м Дюринга-Брока); аденоматозний зоб, автономна аденома; нефрит, нефроз; геморагічний діатез; шкірні захворювання - кропив'янка, фурункульоз, вугри, піодермія; туберкульоз легенів; виражена гіперфункція щитовидної залози; латентна гіперфункція щитовидної залози (при дозах йоду понад 150 мкг/добу); вагітність і годування груддю (при дозах йоду понад 1 000 мкг/добу).

Форми випуску ЛЗ: табл. по 100 мкг, по 200 мкг.

Торгова назва:

I. Антиструмін мікро, Антиструмін-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	н/д
Йод-Норміл, ВАТ "Київський вітамінний завод"	☐
Йодид-Фармак®, ВАТ "Фармак"	☐
Калію Йодид, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"	☐
Калію Йодид, ВАТ "Монфарм"	н/д
II. Йодбаланс, Мерск КГаА, Німеччина	☐
Йодовітал 100, Йодовітал 200, Unipharm Inc., США	☐
Йодовітал Кідз, Unipharm Inc., США	☐
Йодомарин® 100, Йодомарин® 200, BERLIN-CHEMIE AG (MENARINI GROUP), Німеччина	☐
Йодомарин® 200, таблеток "in bulk", або кінцеве пакування, випуск серії препарату: "Menarini-Von Heyden GmbH" виробництво таблеток "in bulk": "Tropfenwerke GmbH" кінцеве пакування, випуск серії препарату: "BERLIN-CHEMIE"	☐
Калію Йодид, Unimed Pharma Ltd, Словацька Республіка	☐

7.3.4. Препарати, що використовуються для симптоматичної терапії захворювань щитоподібної залози

7.3.4.1. β-адреноблокатори

(див. п.2.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

7.3.4.2. Антиаритмічні препарати

(див. п.2.13. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

7.3.4.3. Серцеві глікозиди

(див. п.2.11. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

7.3.4.4. Седативні препарати

(див. п.5.2.1.3. розділу «Психіатрія, наркологія. Лікарські засоби»)

7.3.4.5. Сечогінні засоби

(див. п.2.9. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

7.3.4.6. Препарати, що впливають на метаболізм серцевого м'язу

(див. п.2.16. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

7.3.4.7. Препарати, що впливають на метаболізм головного мозку та мозковий кровообіг

(див. п.2.17. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

7.3.4.8. Вітаміни

(див. п.б.1.27. розділу «Неврологія. Лікарські засоби»)

7.3.4.9. Препарати глюкокортикоїдних гормонів для лікування захворювань щитоподібної залози та їх ускладнень

∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone)** * (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone)** * (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Метилпреднізолон (Methylprednisolone)** * (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Триамсинолон (Triamcinolone)** * (див. п.7.4.1. розділу «Ендокринологія. Лікарські засоби»)

7.4. Засоби для лікування захворювань наднирників

7.4.1. Глюкокортикоїди

∴ Ф0В7 **Бетаметазон (Betamethasone)** *

Фармакотерапевтична група: H02AB01 – кортикостероїди для системного застосування. Глюкокортикоїди.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: синтетичний глюкокортикоїд для системного застосування; володіє вираженою протизапальною, протиревматичною та протиалергічною активністю; має високу глюкокортикостероїдну і слабку мінералокортикоїдну дію; блокує медіатори запалення – простагландини, тромбосанти, цитокіни та лейкотрієни, зменшує утворення лейкотрієнів шляхом зниження вивільнення арахідонової кислоти з клітинних фосфоліпідів, що досягається завдяки гальмуванню активності фосфоліпази А₂, зменшуючи утворення циклооксигенази; впливає на гомеостаз глюкози, баланс натрію, калію, інших електролітів та води.

Показання до застосування ЛЗ: ендокринні захворювання - первинна та вторинна недостатність кори наднирникових залоз, г. адреналова недостатність, адреногенітальний с-м, негнійний тиреоїдит, тиреоїдний криз, гіперкальціємія, асоційована з раком; захворювання м'язово-скелетної системи та м'яких тканин - ревматоїдний артрит, остеоартрит, бурсит, тендосиновіїт, тендиніт, перитендиніт, анкілозуючий спондиліт, епікондиліт, радикуліт, ішіас, люмбаго, гангліозна кіста, екзостоз, фасцит, захворювання стоп; алергічні захворювання та стани - БА, сінна лихоманка, кропив'янка, атопічний дерматит, медикаментозна алергія, сироваткова хвороба, реакції на укуси комах, алергічний кон'юнктивіт, виразка рогівки, сезонний або цілорічний алергічний риніт; дерматологічні стани - монетоподібна екзема, виражений сонячний дерматит, червоний плесканий лишай, інсулінова ліподистрофія, гніздова алопеція, дискоїдний еритематозний вовчак, псоріаз, келоїдні рубці, звичайна пухирчатка, герпетичний дерматит, кістозні вугрі; колагенози - системний червоний вовчак, склеродермія, дерматоміозит, вузликівий пері артеріїт; гематологічні захворювання - ідіопатична або вторинна тромбоцитопенія у дорослих, аутоімунна гемолітична анемія, еритробластопенія, еритроїдна гіпопластична анемія, трансфузійні реакції; пухлинні захворювання - паліативна терапія лейкозу та лімфом у дорослих; г. лейкоз у дітей; інші захворювання та стани - виразковий коліт, регіонарний ілеїт, шпори, тугорухливість великого пальця стопи, кератит, нефрит, нефротичний с-м, профілактика відторгнення ниркового алотрансплантата, допологове використання з метою профілактики респіраторного дистрес-с-му у недоношених дітей, набряк мозку (травматичний, післяопераційний, метастатичний, пов'язаний з інсультом), правець (допоміжний засіб).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при в/м введенні початкова доза бетаметазону дорівнює 1 – 2 мл/добу (4 – 8 мг); рекомендовані дози бетаметазону при введенні у великі суглоби дорівнюють 1 – 2 мл (4 – 8 мг); у середні – 0,5 – 1 мл (2 – 4 мг); у малі – 0,25 – 0,5 мл (1 – 2 мг); при внутрішньошкірному введенні безпосередньо в осередок ураження, доза становить 0,2 мл/см²; загальна кількість введень бетаметазону на всіх ділянках не повинна перевищувати 1 мл (4 мг) протягом тижня; субкон'юнктивальне введення – 0,5 мл (2 мг бетаметазону); початкове дозування в таблетках може варіювати 0,25 мг - 8 мг/добу, залежно від особливостей захворювання.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: водно-електролітний баланс - підвищене виділення калію, гіпокаліємічний алкалоз, збільшення виведення кальцію, затримка рідини в тканинах; серцево-судинна система – хр. серцева недостатність, АГ; гематологічні - еозинофілія, лейкоцитоз; м'язово-скелетна система - м'язова слабкість, міопатія, втрата м'язової маси, остеопороз, асептичний некроз голівок стегнової або плечової кістки, патологічні переломи довгих кісток, розриви сухожиль, нестабільність суглобів (після багаторазових введень)ШКТ - ерозивно-виразкові ураження ШКТ з можливою подальшою перфорацією та кровотечею, панкреатит, метеоризм, виразки стравоходу; дерматологічні - порушення загоювання ран, атрофія шкіри, витончення та ламкість шкіри, петехії, екхімози, еритема обличчя, підвищена пітливість, дерматит, висипання, ангіоневротичний набряк; нервова система - судоми, підвищення внутрішньочерепного тиску з набряком диска зорового нерва, запаморочення, біль голови; ендокринна система - порушення менструального циклу, с-м Іценко-Кушинга, затримка внутрішньоутробного розвитку плода або росту дитини, порушення толерантності до глюкози, прояви латентного ЦД; офтальмологічні - катаракта, підвищення внутрішньоочного тиску, глаукома, екзофтальм; обмін речовин - негативний баланс азоту (внаслідок катаболізму білка); психоневрологічні розлади - ейфорія, зміна настрою, депресія (з вираженими психотичними реакціями), підвищена дратівливість, безсоння; зниження імунітету, схильність до інфекцій.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до бетаметазону або інших компонентів ЛЗ, виразкова хвороба шлунка та/або ДПК, нещодавні кишкові анастомози, дивертикуліт, остеопороз, с-м Іценка-

Кушинга, ЦД, ідіопатична тромбоцитопенічна пурпура, глаукома, системні мікози, вірусні інфекції, період вакцинації, активна форма туберкульозу; прееклампсія, еклампсія, наявність симптомів ураження плаценти; для внутрішньосуглобового введення і введення безпосередньо у вогнище ураження: нестабільні суглоби, інфіковані вогнища ураження і міжхребцеві проміжки.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 4 мг/мл по 1 мл в амп.; суспензія для ін'єкцій (2 мг + 5 мг/1 мл) по 1 мл в амп.; табл. по 0,5 мг.

Торгова назва:

II.Бетаметазон-Нортон, Neon Antibiotics Pvt. Ltd. та "Venus Remedies Ltd." для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада	н/д
Дипроспан®, Schering-Plough Labo N.V. власна філія "Schering-Plough Corporation" для "Schering-Plough Central East AG", Бельгія/США/Швейцарія	□ □ □
Флостерон, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія	□ □ □
Целестон®, Schering-Plough Labo N.V. власна філія "Schering-Plough Corporation" для "Schering-Plough Central East AG", Бельгія/США/Швейцарія	н/д
Целестон®, Schering-Plough Labo N.V. для "Schering-Plough Central East AG" які є власними філіями "Schering-Plough Corporation", Бельгія/Швейцарія/США	н/д

∴ Ф0В7 **Дексаметазон (Dexamethasone) ***

Фармакотерапевтична група: H02AB02 - кортикостероїди для системного застосування. Глюкокортикоїди.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: синтетичний глюкокортикоїд тривалої дії, до складу молекули якого входить атом фтору. Володіє протизапальною, протиалергічною, десенсибілізуючою, антиексудативною, протисвербіжною, протишоковою та імуносупресивною дією; впливає на усі стадії запального процесу: знижує проникність кровоносних судин, гальмує міграцію лейкоцитів, фагоцитів, вивільнення кінінів, утворення а/г; пригнічує активність фосфоліпази А₂ та вивільнення ЦОГ-2), що пригнічує синтез простагландинів та лейкотриєнів; стимулює білковий катаболізм особливо у лімфоїдній, сполучній тканині, м'язах та шкірі; підвищує синтез тригліцеридів та вищих жирних кислот, сприяє розвитку гіперхолестеринемії; викликає перерозподіл жирових депо (в ділянку живота, плечового поясу, обличчя); знижує утилізацію глюкози периферичними тканинами і підвищує глюконеогенез у печінці; зменшує всмоктування та підвищує виведення кальцію; утримує в організмі іони натрію та воду, пригнічує секрецію АКТГ.

Показання до застосування ЛЗ: шок різного генезу (анафілактичний, післятравматичний, післяопераційний, кардіогенний, септичний); набряк головного мозку (при пухлинах, ЧМТ, нейрохірургічному втручанні, крововиливах у мозок, енцефаліті, менінгіті, променевому ураженні); г. надниркова недостатність, первинна недостатність кори надниркових залоз (хвороба Аддісона), адреногенітальний с-м, захворювання суглобів (артрити різної етіології, плечо-лопатковий періартрит, епикондиліт, стилоїдит, бурсит, тендовагініт, компресійна невралгія, остеохондроз, остеоартроз), важкі АР (набряк Квінке, бронхоспазм, г. анафілактична реакція, астматичний статус, сироваткова хвороба, пірогенні реакції), г. круп, г. гемолітична анемія, тромбоцитопенія, г. лімфоцитарна лейкопенія, агранулоцитоз, системні захворювання сполучної тканини, васкуліт, амліоїдоз, захворювання ШКТ (виразковий коліт, хвороба Крона, хр. аутоімунний гепатит), порушення функції нирок при системних захворюваннях сполучної тканини, гломерулонефриті, важкі інфекційні захворювання (у поєднанні з а/б), паліативна терапія злоякісних пухлин, трансплантація органів і тканин.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: парентерально 1 - 5 мл (4 - 20 мг) 3-4 р/добу, МДД - 20 мл (80 мг); при шоку в/в вводять 20 мг одноразово, потім по 3 мг/кг протягом 24 год у вигляді безперервної інфузії або в/в одноразово 2 - 6 мг/кг, або в/в по 40 мг кожні 2 - 6 год; при набряку мозку - 10 мг в/в, потім по 4 мг кожні 6 год в/м до усунення симптомів; дозу зменшують через 2 - 4 доби та поступово - протягом 5 - 7 днів припиняють лікування; перорально рекомендована початкова доза для дорослих - 0,5 - 9 мг/добу в 2 - 4 приймання; підтримуюча доза становить 0,5 - 3 мг/добу; в початкових дозах дексаметазон призначають до появи клінічного ефекту, після цього дозу поступово знижують до найнижчої клінічно ефективної дози; внутрішньосуглобове введення рекомендовані дози - від 0,4 мг до 4 мг (2 - 4 мг вводять у великі суглоби, 0,8 - 1 мг - у малі), ін'єкцію можна повторити через 3 - 4 місяці; внутрішньосуглобове введення призначають не більше 3 - 4 разів в один суглоб протягом життя та одночасно не більше, ніж у 2 суглоби (більш часте використання може ушкодити суглобний хрящ); доза дексаметазону, що вводиться у синовіальну сумку, звичайно становить 2 - 3 мг, доза, що вводиться в оболонку сухожилля, становить 0,4 - 1 мг, у сухожилля - 1 - 2 мг; доза дексаметазону, яка вводиться в ураження, дорівнює внутрішньосуглобовій дозі, допускається одночасне введення не більше, ніж у 2 ураження; дози 2 - 6 мг дексаметазону рекомендовані для введення у м'які тканини (навколо суглоба).

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гематологічні - лейкоцитоз, еозинофілія, зменшення кількості моноцитів і/або лімфоцитів, тромбемболія, тромбоцитопенія, нетромбоцитопенічна пурпура; ендокринна система - порушення толерантності до глюкози, гіперглікемія, стероїдний діабет, порушення секреції статевих гормонів (порушення менструального циклу, гірсутизм, імпотенція), затримка росту у дітей, вторинна недостатність кори надниркових залоз, с-м Іценко-Кушинга; ШКТ - ерозивно-виразковий ураження, атонія, гепатомегалія, геморагічний панкреатит, підвищення апетиту, нудота, блювання; нервова система - запаморочення, біль голови, лабільність настрою, депресія, психози, підвищення внутрішньочерепного тиску; серцево-судинна система - шлуночкова екстрасистолія, брадикардія, АГ, у пацієнтів, що перенесли ІМ, можливий розрив серця, підвищення ризику тромбоутворення; обмін речовин - гіперліпопротеїнемія, затримка натрію та води, набряки, негативний баланс азоту внаслідок білкового катаболізму, посилене виведення калію, збільшення маси тіла; дерматологічні реакції - петехії, стрії, атрофія шкіри, екхімоз; кістково-м'язова система - остеопороз, міопатія, асептичні некрози кісток; орган зору - підвищення внутрішньоочного тиску, глаукома, катаракта, екзофтальм; прояв імуносупресивної дії - підвищення ризику виникнення або загострення грибкових, вірусних, бактеріальних інфекцій, пригнічення регенеративних та репаративних процесів.

Протипоказання до застосування ЛЗ: виразкове ураження шлунка та/або кишківника, остеопороз, ЦД, АГ, важка міопатія, г. психози, г. ниркова та/або печінкова недостатність, с-м Іценко-Кушинга, поліомієліт, глаукома, період до- і після профілактичних щеплень, вірусні захворювання, системні мікози, активні форми туберкульозу, інфекційні ураження суглобів та навколосуглобових м'яких тканин, гіперчутливість до компонентів ЛЗ.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій по 1 мл (4 мг), по 2 мл (8 мг); табл. по 0,5 мг.

Торгова назва:

I. Дексаметазон, Філія ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС" для ТОВ "Дослідний завод "ГНЦЛС"

Дексаметазон-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"

Дексаметазону фосфат, БАТ "Фармак"

II. Дексаметазон, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія

Дексаметазон Нікомед, Nycomed Austria GmbH для "Nycomed Austria", Австрія

Дексона, Cadila Healthcare Limited, Індія

∴ Ф0В7 **Метилпреднізолон (Methylprednisolone) ***

Фармакотерапевтична група: H02AB04 – кортикостероїди для системного застосування. Глюкокортикоїди.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: володіє протизапальною, протиалергічною, імунодепресивною дією; протизапальна дія - вплив на усі фази запалення, стабілізація мембран лізосом, зменшення виходу лізосомальних ферментів, пригнічення синтезу гіалуронідази, зменшення проникності капілярів і утворення запального ексудату, покращення мікроциркуляції, зниження продукції лімфоцитів (інтерлейкіну 1 і 2, гамма-інтерферону) у лімфоцитах і макрофагах, гальмування міграції макрофагів, процесів інфільтрації і грануляції, пригнічення вивільнення еозинофілами медіаторів запалення, зменшення продукції колагену і мукополісахаридів, активності фібробластів; протиалергічний ефект - зниження синтезу і секреції медіаторів алергії, гальмування вивільнення із сенсibilізованих опасистих клітин і базофілів гістаміну та інших біологічно активних речовин, зменшення числа циркулюючих базофілів, пригнічення розвитку лімфоїдної і сполучної тканини, зменшення кількості Т- і В-лімфоцитів, опасистих клітин, зниження чутливості ефektorних клітин до медіаторів алергії, пригнічення антитіло утворення; імунодепресивна дія - інволюція лімфоїдної тканини, пригнічення проліферації лімфоцитів (особливо Т-лімфоцитів), міграції В-клітин і взаємодії Т- і В-лімфоцитів, гальмування вивільнення лімфоцитів і продукції а/т; обмін речовин - зниження синтезу, збільшення розпаду білка в м'язовій тканині, збільшення синтезу білка в печінці, синтезу вищих жирних кислот і тригліцеридів, перерозподіл жиру, гіперглікемія, стимулювання глікогенезу, підвищення вмісту глікогену в печінці і м'язах, порушення мінералізації кісткової тканини.

Показання до застосування ЛЗ: шоківі стани - лікування геморагічного, травматичного, хірургічного шоку; ендокринні захворювання - первинна і вторинна недостатність надниркових залоз, вроджена гіперплазія надниркових залоз, негнійний тиреоїдит, гіперкальціємія при онкологічних захворюваннях; кістково-м'язова система - псоріатичний артрит, ревматоїдний артрит, анкілозуючий спондилоартрит, бурсит, тендосиновіт, подагричний артрит, посттравматичний остеоартроз, синовіт, епікондиліт; колагенози - системний червоний вовчак, системний дерматоміозит (поліміозит), г. ревматичний кардит, ревматична поліміалгія, гігантоклітинний артрит; шкірні захворювання - пухирчатка, важка мультиформна еритема (с-м Стівенса-Джонсона), ексфолиативний дерматит, грибоподібний мікоз, псоріаз, себореїчний дерматит; АР - сезонний або цілорічний алергічний риніт, сироваткова хвороба, БА, лікарська алергія, контактний дерматит, atopічний дерматит; офтальмологічні захворювання: алергічні крайові виразки рогівки, ураження очей, спричинене Herpes zoster, запалення переднього сегмента ока, дифузний задній увеїт і хоріоїдит, симпатична офтальмія, алергічний кон'юнктивіт, кератит, хоріоретиніт, неврит зорового нерва, ірит та іридоцикліт; захворювання органів дихання - симптоматичний саркоїдоз, с-м Лефлера, осередковий або дисемінований легневий туберкульоз, аспіраційна пневмонія; гематологічні захворювання - ідіопатична тромбоцитопенічна пурпура у дорослих, вторинна тромбоцитопенія у дорослих, набута (аутоїмунна) гемолітична анемія, еритробластопенія (велика таласемія), вроджена (еритроїдна) гіпопластична анемія; онкологічні захворювання - лейкози і лімфоми у дорослих, г. лейкоз у дітей; набряковий с-м - для індукції діурезу, лікування протеїнурії при нефротичному с-мі без уремії ідіопатичного типу або зумовленому системним червоним вовчаком; захворювання ШКТ - виразковий коліт, регіонарний ентерит; захворювання нервової системи - розсіяний склероз у фазі загострення, набряк мозку, спричинений пухлиною мозку; захворювання інших органів і систем - туберкульозний менінгіт із субарахноїдальним блоком, трихінельоз із ураженням нервової системи або міокарда; трансплантація органів.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: початкова доза становить 4 - 48 мг/добу, залежно від характеру захворювання: при шоку – по 125 мг через 2 – 6 год або по 250 мг через 4 – 6 год; можливе також введення 30 мг/кг/добу; при виразковому коліті застосовують до 40 мг у тривалій інфузії 3 – 7 разів на тиждень протягом 2 або більше тижнів; високі дози застосовуються при важких захворюваннях і станах - розсіяний склероз (200 мг/добу), набряк мозку (200 - 1000 мг/добу), трансплантація органів (до 7 мг/кг/добу); метилпреднізолон у високих дозах не слід використовувати понад 48 – 72 год, навіть якщо стан хворого не покращився.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: водно-електролітний баланс - затримка натрію, застійна серцева недостатність, АГ, затримка рідини, втрата калію і гіпокаліємічний алкалоз; опорно-рухова система - стероїдна міопатія, м'язова слабкість, остеопороз, патологічні переломи, компресійні переломи хребців, асептичний некроз; ШКТ - пептична виразка (перфорація і кровотеча), панкреатит, езофагіт; шкірні покриви - погіршення загоювання ран, петехії та екхімози, потоншення і сухість шкіри; метаболічні розлади - негативний азотний баланс, зумовлений катаболізмом білків; серцево-судинна система - підвищення АТ, підвищення ризику тромбозу або тромбоемболії, васкуліти; гематологічні - лімфопенія, апластична анемія, тромбоцитопенія, скорочення часу згортання крові; неврологічні розлади - підвищення внутрішньочерепного тиску, псевдопухлина мозку, судоми, депресії, страх, дратівливість, безсоння, психопатії; ендокринні порушення - розлади менструального циклу, гірсутизм, імпотенція, виникнення с-му Іценко-Кушинга, зниження толерантності до глюкози, маніфестація латентного ЦД, пригнічення росту у дітей; офтальмологічні

- катаракта, підвищення внутрішньоочного тиску, екзофтальм; імунна система - маскування клінічної картини при інфекційних захворюваннях, активізація латентних інфекцій.

Протипоказання до застосування ЛЗ: пептична виразка, с-м Іценко-Кушинга, дивертикульоз, нещодавнє накладання кишкового анастомозу, остеопороз, глаукома, тромбоемболія, ниркова недостатність, ЦД, АГ, латентний або активний туберкульоз, місцеві або системні інфекції, системні грибкові інфекції, імуносупресивні стани (СНІД, вітряна віспа), г. психози, кератити, гіперчутливість до метилпреднізолону чи інших компонентів ЛЗ.

Форми випуску ЛЗ: порошок для приготування р-ну для ін'єкцій по 40 мг, 80 мг, 125 мг, 500 мг, 1000 мг у фл.; суспензія для ін'єкцій, 40 мг/мл по 1 мл (40 мг) або по 2 мл (80 мг) у фл.; депо-суспензія для ін'єкцій, 40 мг/мл по 1 мл у фл.; табл. по 4 мг, 8 мг.

Торгова назва:

I. Метилпреднізолон-ФС, ТОВ "Фарма Старт"	☐
Нео-Дрол, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я" для Благодійного фонду "Розвиток сучасної медицини"	н/д
II. Депо-Медрол, Pharmacia N.V./S.A та "Pfizer Manufacturing Belgium N.V." для "Pfizer Inc.", Бельгія/США	☐ ☐
Медрол, Pfizer Italia S.r.l. для "Pfizer Inc.", Італія/США	☐ ☐ ☐
Медрол™, Pharmacia Italy S.p.A. для "Pharmacia N.B./S.A." корпорації "Pharmacia Corporation", Італія/Бельгія/США	☐ ☐ ☐
Метилпреднізолон-Нортон, Naprod Life Sciences PVT. LTD. для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Канада	н/д
Метипред, Orion Corporation, Фінляндія	☐ ☐
Солу-Медрол, Pharmacia N.V./S.A. та "Pfizer Manufacturing Belgium N.V." для "Pfizer Inc.", Бельгія/США	☐ ☐ ☐

.: Ф0В7 **Преднізолон (Prednisolone) ***

Фармакотерапевтична група: H02AB06 – кортикостероїди для системного застосування. Глюкокортикоїди.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: глюкокортикостероїд середньої тривалості дії, проникаючи крізь мембрану клітин, зв'язується із специфічними цитоплазматичними рецепторами, утворений комплекс проникає в ядро клітини і впливає на синтез білків, включаючи ферменти; володіє протизапальними, протиалергічними, антиексудативними, імунодепресивними, протишоковими, антиревматичними, антитоксичними властивостями; протизапальна дія - вплив на метаболізм арахідонової кислоти, пригнічення вивільнення імунокомпетентними клітинами медіаторів запалення, фагоцитоз, зниження кількість лімфоцитів та еозинофілів (збільшення – еритроцитів); протиалергічна, імуносупресивна дія - стабілізація клітинних мембран, пригнічення дегрануляції опасистих клітин, зниження проникності капілярів, зниження числа циркулюючих Т- і В-лімфоцитів, вмісту комплементу в крові, пригнічення продукції а/т; протишочкова дія - підвищення реакції судин щодо ендо- і екзогенних судинозвужуючих речовин, з відновленням чутливості рецепторів судин до катехоламінів і посиленням їх гіпертензивного ефекту, підвищення АТ; антитоксична дія - стимуляція у печінці процесів синтезу білка і прискорення інактивації в ній ендогенних токсичних метаболітів і ксенбіотиків, підвищення стабільності клітинних мембран; вплив на різні види обміну - підвищення глюконеогенезу в печінці, зниження утилізації глюкози периферичними тканинами, пригнічення синтезу і прискорення катаболізму білка у м'язовій тканині, перерозподіл жиру (накопичення жиру в ділянці плечового пояса, обличчя, живота), розвиток гіперхолестеринемії, збільшення реабсорбції в ниркових канальцях Na^+ та води, підвищення виведення з організму K^+ та Ca^+ , пригнічення вивільнення гіпофізом АКТГ і b-ліпотропину, ГКС наднирковими залозами, пригнічення секреції тиреотропного і фолікулостимулюючого гормонів; у високих дозах може підвищення збудливості тканин і сприяння зниженню порогу судомної готовності; стимулювання надмірної секреції соляної кислоти і пепсину у шлунку; пригнічення активності фібробластів, синтезу колагену, ретикулоендотелію і сполучної тканини; зменшення свербіжкі шкіри.

Показання до застосування ЛЗ: шок - опіковий, травматичний, операційний, анафілактичний, токсичний, трансфузійний, кардіогенний; профілактика артеріальної гіпотензії, пов'язаної з оперативним втручанням, набряк мозку, гіпоглікемічні стани; ревматичні захворювання - г. ревматична лихоманка, ревматичний міокардит, перикардит, тенденіт, бурсит, синовіт; г. та хр. запальні захворювання суглобів - подагричний та псоріатичний артрит, остеоартроз, поліартрит, плечолопатковий періартрит, анкілозуючий спонділоартрит (хвороба Бехтерева), ювенільний артрит, с-м Стілла у дорослих; колагенози - системний червоний вовчак, дерматоміозит, склеродермія, вузликовий періартеріт; алергічні захворювання - БА, сінна лихоманка, набряк Квінке, анафілактичний шок, кропив'янка, поліноз, лікарська алергія; підгострий тиреоїдит; захворювання органів дихання: фіброз легенів, саркоїдоз, несправжній круп при ларинготрахеобронхітах, гострий альвеоліт, туберкульоз легенів, аспіраційна пневмонія, бериліоз, рак легенів; захворювання серця: міокардит, ексудативний перикардит, постінфарктний с-м з перикардитом, зниження порогового збудження у хворих із штучними вод'яними ритму; гематологічні порушення - гемолітична анемія, еритробластопенія (еритроцитарна анемія), вроджена (еритроїдна) гіпопластична анемія, агранулоцитоз, г. лімфо- та мієлолейкози, лімфогрануломатоз, гранулоцитопенія, тромбоцитопенічна пурпура, дисфункція кісткового мозку, хр. лімфаденіт з аутоімунними явищами, панмієлопатія, вторинна тромбоцитопенія у дорослих; захворювання печінки - вірусні гепатити, печінкова кома; шлунково-кишкові захворювання - виразковий коліт, гранулематозний ентерит (хвороба Крона), глютеніт, глютеніт; захворювання нирок і сечового тракту: нефритичний с-м, ліпоїдний нефроз у дітей, урогенітальний туберкульоз, ретроперитонеальний фіброз, структура уретри; г. та хр. гломерулонефрит; захворювання шкіри - пухирчатка, псоріаз, екзема, атопічний дерматит, дифузний нейродерміт, контактний дерматит, токсидермія, себорейний дерматит, ексфолюативний дерматит, токсичний епідермальний некроліз (с-м Лайєлла), бульозний герпетиформний дерматит, злоякісна ексудативна еритема (с-м Стівенса-Джонсона); захворювання нервової системи - бактерійний менінгіт, токсична нейропатія, поліневрит, радикуліт, с-м здавлювання периферичних нервів; розсіяний склероз, мала

хорея; паліативне лікування: при інфекційних захворюваннях, пухлинах, гіперкальціємія на тлі онкологічних захворювань, нудота та блювання при проведенні терапії цитостатиками, профілактика реакції відторгнення трансплантату; замісна терапія: хвороба Аддісона, с-м Уотерхауза-Фрідеріксена (менінгокова септицемія), хр. недостатність надниркових залоз, адреногенітальний с-м, недостатність передньої частки гіпофіза.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: парентерально в/в призначають при шоку – до 4 мл (120 мг), при важкій формі неспецифічного виразкового коліту – по 8 - 12 мл/добу (240 - 360 мг) упродовж 5 - 6 днів, при важкій формі хвороби Крона – по 10 - 13 мл/добу (300 - 390 мг) упродовж 5 - 7 днів; в/м 1 - 2 мл/добу (30 - 60 мг); перорально початкова добова доза при важких захворюваннях становить 50 - 75 мг, при хр. захворюваннях і в менш важких випадках призначають 20 - 30 мг/добу, підтримуюча доза становить 5 - 15 мг/добу; внутрішньосуглобове введення - у великі суглоби – 25 - 50 мг, у суглоби середньої величини – 10 - 25 мг, у дрібні – 5 - 10 мг; інфільтраційно вводять - 5 - 50 мг залежно від важкості захворювання і величини ділянки ураження; дітям від 2 місяців до 1 року – 1 - 3 мг/кг маси тіла, віком від 1 року до 14 років – 1 - 2 мг/кг маси тіла, в/в повільно (протягом 3 хв); у разі необхідності ЛЗ можна ввести ще раз через 20 - 30 хв; перорально початкова доза складає 1 – 2 мг/кг/добу в 4 – 6 приймачь, підтримуюча - 0,3 - 0,6 мг/кг/добу.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: ендокринна система – с-м Іценко-Кушинга, збільшення маси тіла, гіперглікемія, стероїдний діабет, виснаження функції кори надниркових залоз, порушення менструального циклу, гірсутизм, імпотенція; ШКТ - нудота, блювання, булімія, підвищення кислотності шлункового соку, ульцерогенна дія, перфорація, кровотеча, геморагічний панкреатит, гепатомегалія; обмін речовин - підвищення виведення калію, затримка натрію, набряки, негативний азотистий баланс; серцево-судинної система - АГ, брадикардія, дистрофія міокарда, підвищення зсідання крові; кістково-м'язова система - м'язова слабкість, стероїдна міопатія, судоми, остеопороз, асептичний некроз кісток; дерматологічні реакції - стоншення шкіри, підвищена пітливість, гіперемія шкіри обличчя, петехії, екхімози, стрії, вугрові висипання; орган зору - катаракта, глаукома, стероїдний екзофтальм; ЦНС - порушення настрою, запаморочення, біль голови, безсоння, психози; прояв імуносупресивної дії - зниження опірності організму інфекціям, уповільнене загоювання ран; АР - ангіоневротичний набряк, алергічний дерматит.

Протипоказання до застосування ЛЗ: пептична виразка шлунка і/або ДПК, езофагіт, гастрит, неспецифічний виразковий коліт, дивертикуліт, с-м Іценко-Кушинга, ЦД, ожиріння (III – IV ст.), гіпотиреоз, схильність до тромбоемболії, ниркова недостатність, нефроуролітіаз, важка АГ, нещодавно перенесений ІМ, декомпенсована хр. серцева недостатність, важкі міопатії, остеопороз, поліомієліт (за винятком бульбарно-енцефалітичної форми), системні мікози, вірусні інфекції, період вакцинації, активна форма туберкульозу, глаукома, продуктивна симптоматика при психічних захворюваннях, гіперчутливість до компонентів ЛЗ; інфільтраційне введення у вогнище ураження шкірних покривів і тканин при вітряній віспі, простому герпесі, специфічних інфекціях, мікозах, при місцевій реакції на вакцинацію; внутрішньосуглобові ін'єкції при інфекціях в ділянці введення.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 30 мг/мл по 1 мл, 2 мл в амп.; р-н для ін'єкцій по 1 мл (25 мг) в амп.; р-н для ін'єкцій, 30 мг/мл амп.; табл. по 5 мг.

Торгова назва:

I. Преднізолон, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"	☐
Преднізолон, ТОВ "Фармацевтична компанія "Здоров'я" для Благодійного фонду "Розвиток сучасної медицини"	н/д
Преднізолон, ТОВ "ФАРМА ЛАЙФ"	☐
Преднізолон-Дарниця, ЗАТ "Фармацевтична фірма "Дарниця"	☐
II. Преднізолон, Richter Gedeon Ltd, Угорщина	☐
Преднізолон, Agio Pharmaceuticals Ltd, Індія	☐
Преднізолон, Shreya Life Sciences Pvt Ltd, Індія	н/д
Преднізолон, Rusan Pharma Ltd, Індія	н/д
Преднізолон Нікомед, Nyscomed Austria GmbH, Австрія	☐
Преднізолон-Нортон, Neon Laboratories Limited; "Venys Remedies Limited" для "Norton International Pharmaceutical Inc.", Індія/Індія/Канада	н/д
Преднізолон-Нортон, Neon Laboratories Limited; "Venys Remedies Limited" для "American Norton Corporation", Індія/Індія/США	н/д

∴ Ф0В7 **Преднізон (Prednisone) ***

Фармакотерапевтична група: H02AB07 – кортикостероїди для системного застосування. Глюкокортикоїди.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: преднізон володіє протизапальними, протиалергічними, імуносупресивними та антипроліферативними властивостями; проявляє мембраностабілізуючу дію (знижує проникність капілярів і мембран, в тому числі лізосомальних), впливає на лімфатичну тканину, викликає зменшення кількості лімфоцитів, загальної кількості лейкоцитів, збільшення кількості тромбоцитів; активний щодо клітин мезенхімального походження (пригнічує ріст фібробластів, синтез колагену).

Показання до застосування ЛЗ: астматичні напади, важкі АР, лейкози, нефрози, захворювання сполучної тканини, г. стенозуючий ларинготрахеїт, г. круп, спастичний бронхіт.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: при важких і загрозливих станах призначають 100 - 200 мг/добу (1 чи 2 р/добу), при г. станах – 100 мг/добу; дітям, які хворіють на круп, псевдокруп, спастичний бронхіт з явищами г. порушення дихання, призначають 100 мг/добу; залежно від важкості стану доза для дітей може коливатись у межах 5 – 20 мг/кг маси тіла (5 мг/кг рекомендовано дітям з масою тіла більше 20 кг); лікування триває до 2 днів, при г. станах - до 6 днів; при застосуванні преднізону понад 6 днів призначається індивідуальний режим дозування; за необхідності інтервал між введенням становить 12 – 30 год.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: с-м Іценко-Кушинга, збільшення маси тіла, ожиріння, міопатії, шлункові та/або кишкові виразки, психічних розлади, порушення водного та електролітного балансу – дефіцит калію, затримка натрію в організмі, набряки; АГ; підвищення зсідання крові; остеопороз, асептичний некроз кіст; порушення толерантності до глюкози, гіперглікемія, стероїдний діабет, виснаження

(атрофія) кори надниркових залоз; негативний азотистий баланс; катаракта, глаукома, внаслідок імуносупресивної дії зростання ризику розвитку інфекційних хвороб, маскування симптомів інфекцій, уповільнене загоєння ран.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до преднізону чи інших компонентів ЛЗ, виразки ШКТ, важкі форми остеопорозу, виражена гіпертензія, стани до та після профілактичних щеплень, важкі вірусні, амебні інфекції, системні мікози, поліомієліт (за винятком бульбарно-енцефалітичних форм), закритокутова та відкритокутова глаукома, лімфаденіт (внаслідок щеплення вакциною БЦЖ), туберкульоз в активній формі, наявність продуктивної симптоматики при психічних захворюваннях.

Форми випуску ЛЗ: супозиторії ректальні по 100 мг.

Торгова назва:

II. Ректодельт 100, Trommsdorff GmbH & Co. KG, Німеччина

□ □

.: Ф0В7 **Тріамцінолон (Triamcinolone) ***

Фармакотерапевтична група: H02AB08 – кортикостероїди для системного застосування. Глюкокортикоїди.

Основна фармакотерапевтична дія та ефекти ЛЗ: синтетичний кортикостероїд, похідне преднізолону, до складу молекули якого входить атом фтору; володіє протизапальною, протиалергічною, протисвербіжною, седативною та імунодепресивною дією; гальмує накопичення макрофагів, лейкоцитів та інших клітин у ділянці запального осередку, інгібує фагоцитоз, вивільнення лізосомних ферментів, а також синтез і вивільнення хімічних медіаторів запалення; викликає зменшення проникності капілярів, гальмує утворення набряків; діє імуносупресивно - гальмує клітинні імунні реакції, зменшує кількість Т-лімфоцитів, моноцитів і ацидофільних гранулоцитів; гальмує проникнення імунологічних комплексів через основні мембрани та зменшує концентрацію компонентів комплементу, Ig; підвищує глюконеогенез, знижує утилізацію глюкози тканинами (діабетогенний ефект виражений у 2 - 3 рази менше, ніж у дексаметазону); проявляє незначний діуретичний ефект; гальмує виділення АКТГ гіпофізом (пригнічуючий вплив на гіпофіз менший, ніж інших ГКС), посилює катаболізм білка, гальмує синтез і посилює деградацію білків у лімфатичній, сполучній, м'язовій тканині та шкірі; впливає на жировий обмін, збільшує концентрацію жирних кислот у плазмі (при довготривалому лікуванні може спостерігатися перерозподіл жирової тканини).

Показання до застосування ЛЗ: ендокринні захворювання - первинна (хвороба Аддісона) та вторинна недостатність кори надниркових залоз, адреногенітальний с-м, запалення щитовидної залози (негнійне); алергічні захворювання - контактний та atopічний дерматит, сироваткова хвороба, реакція гіперчутливості до медикаментів, анафілактичні реакції, вазомоторний набряк, алергічний риніт; колагенози - ревматичний або неревматичний міокардит, дерматомиозит, системний червоний вовчак, гігантоклітинне запалення скроневої артерії, вузликове запалення артерій, рецидивуюче поліхрящове запалення, ревматична поліміалгія, запалення судин; дерматологічні хвороби - atopічне, контактне, десквамаційне запалення шкіри, важкий ступінь поліморфної еритеми (с-м Стівенса–Джонсона), грибоподібна гранульома, пухирчатка, псоріаз, екзема, пемфігоїд; захворювання ШКТ - виразковий коліт, хвороба Крона, важка форма целиації; гематологічні хвороби - гемолітична, апластична анемія, вторинна тромбоцитопенія, ідіопатична тромбоцитопенічна пурпура (хвороба Верльгофа), гемоліз; захворювання печінки - гепатит, підгострий некроз печінки; неревматичні хвороби суглобів – г. і підгостре запалення синовіальної оболонки, запалення надвиростка, неспецифічне г. запалення піхви сухожилка, післятравматичне запалення кісток і суглобів; онкологічні хвороби - лімфобластний г. і хр. лейкоз, лімфангіоми, рак молочних залоз, рак передміхурової залози, множинна мієлома, пропасниця, пов'язана з онкологічним захворюванням, гіперкальціємія пов'язана з онкологічною хворобою або саркоїдозом; неврологічні хвороби - туберкульозне запалення мозкових оболонок із субарахноїдальним блоком, розсіяний склероз у періодах загострення, м'язова слабкість; офтальмологічні хвороби - запалення райдужної оболонки і війкового тіла, запалення судинної оболонки та сітківки, розлите запалення судинної оболонки заднього відділу ока, запалення очного нерва, симптоматичне запалення судинної стінки, запалення переднього відділу ока, алергічне запалення кон'юнктиви, запалення рогівки, крайова ульцерація рогівки, пов'язана з алергією; захворювання порожнини рота - десквамативний гінгівіт; захворювання дихальної системи - БА, бериліоз, с-м Лефлера, хр. спастичний бронхіт, запалення легенів, симптоматичний саркоїдоз, туберкульоз легенів, хр. обструктивна хвороба легенів; ревматичні хвороби - анкілозуючий спондиліт, псоріатична артропатія, десквамативне запалення суглобів, ревматоїдне запалення суглобів, ювенільне ревматоїдне запалення суглобів (у випадках, стійких до інших методів лікування), г. подагричне запалення суглобів, бурсит у хворих на остеоартрит, хвороба Рейтера, ревматична пропасниця; профілактика і лікування відторгнення трансплантату; нефротичний с-м; запалення перикарда.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: перорально призначають 1 р/добу або декілька приймачь (якщо загальна доза перевищує 16 мг); добова доза для дорослих становить 4 - 32 мг; за наявності небажаних ефектів дозу необхідно поступово зменшувати (на 4 мг кожні 2-3 дні) до досягнення адекватної дози (звичайно приблизно 4 мг/добу); парентерально початкова доза становить 40 мг, наступна - від 40 до 80 мг кожні 2-4 тижні, за необхідності доза може бути збільшена до 120 мг за одне введення; внутрішньосуглобове введення від 10 до 40 мг, якщо ЛЗ вводиться одночасно у декілька суглобів — до 80 мг; наступні внутрішньосуглобові ін'єкції проводяться через 3 - 4 тижні; при проведенні ін'єкції у uszkodжений орган доза становить 10 - 40 мг; рекомендується 1 мг тріамцінолону на 1 см² поверхні шкірного ураження; при лікуванні декількох вогнищ ураження на один прийом добова доза не повинна перевищувати 30 мг, а дітям – 10 мг; при келоїдах 40 мг/мл можна без розведення безпосередньо вводити в тканину рубця, повторне введення не раніше, ніж через 2 тижні; перорально діти 6 - 12 років - 0,416 – 1,7 мг/кг/добу одноразово або в декілька приймачь; для дітей з масою тіла до 25 кг доза становить 0,1 – 0,5 мг/кг/добу; парентерально ін'єкції тріамцінолону протипоказані дітям до 6 років, від 6 до 12 років - 0,03 - 0,2 мг/кг маси тіла.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: шкірні реакції: стрії, вугрі, петехії, екхімози, телангіектазії, пігментація. Кістково-м'язова система: слабкість м'язів та їх атрофія, остеопороз, пригнічення росту у дітей та підлітків, асептичні некрози кісткової тканини; ендокринна система - пригнічення надниркових залоз, с-м Іценко-Кушинга, порушення толерантності до глюкози, стероїдний діабет, порушення секреції статевих гормонів, нерегулярність менструального циклу, гірсутизм, імпотенція, збільшення маси тіла;

серцево-судинна система - АГ, васкуліти; гематологічно - підвищена схильність до тромбозів; водно-електролітна рівновага - затримка натрію та рідини, застійна недостатність кровообігу, втрата кальцію, гіпокаліємічний алкалоз; ЦНС - запаморочення, біль голови, порушення сну, депресії, психози, підвищення внутрішньочерепного тиску, судоми; орган зору - глаукома, катаракта, екзофтальм; ШКТ - ерозивно-виразкові ураження, панкреатит, нудота, анорексія; імунна система - підвищений ризик інфікування; маскування інфекції, тривале загоювання ран; АР.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до триамцинолону або до інших компонентів ЛЗ, с-м Іценко-Кушинга, пептична виразка шлунка, кишкові анастомози, дивертикуліт, глаукома, ЦД, остеопороз, важка міастенія, тромбоз судин, ниркова недостатність, поліомієліт (за винятком бульбарно-енцефалітної форми), схильності до психозів, лімфаденіт, стани після імунізації, туберкульоз, вітряна віспа, системний мікоз, інфекції, амебіаз, злоякісні новоутворення з метастазами.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 4 мг; суспензія для ін'єкцій по 1 мл (40 мг) в ампл.

Торгова назва:

II. Кеналог, Novo mesto, Словенія

Кеналог 40, KRKA d.d., Novo mesto, Словенія

Кеналог 40 мг, Bristol-Myers Squibb S.r.L. для "Bristol-Myers Squibb", Італія/США

Полькортолон, Polfa Pabianice Pharmaceutical Works JSC, Польща

∴ Ф0В7 **Гідрокортизон (Hydrocortisone) ***

Фармакотерапевтична група: H02AB09 - кортикостероїди для системного застосування. Глюкокортикоїди.

Основна фармакотерапевтична дія: належить до групи ГКС природного походження; має протишокову, антитоксичну, імуносупресивну, антиексудативну, протисвербіжну, протизапальну, десенсибілізуючу, антиалергічну дію; гальмує реакції гіперчутливості, проліферативні та ексудативні процеси у вогнищі запалення; дія гідрокортизону опосередкована через специфічні внутрішньоклітинні рецептори; протизапальна дія полягає у гальмуванні всіх фаз запалення - стабілізації клітинних і субклітинних мембран, зменшенні вивільнення протеолітичних ферментів із лізосом, гальмуванні утворення супероксидного аніону та інших вільних радикалів; гальмує вивільнення медіаторів запалення, у тому числі інтерлейкіну-1 (ІЛ-1), гістаміну, серотоніну, брадикініну та ін., зменшує вивільнення арахідонової кислоти із фосфоліпідів і синтез простагландинів, лейкотрієнів, тромбоксану; зменшує запальні клітинні інфільтрати, знижує міграцію лейкоцитів і лімфоцитів у вогнище запалення; гальмує сполучнотканинні реакції в ході запального процесу і знижує інтенсивність утворення рубцевої тканини; зменшує кількість опасистих клітин, які виробляють гіалуронову кислоту, пригнічує активність гіалуронідази і сприяє зменшенню проникності капілярів; гальмує продукцію колагенази та активує синтез інгібіторів протеаз; знижує синтез і посилює катаболізм білків у м'язовій тканині; стимулюючи стероїдні рецептори, індукуює утворення особливого класу білків – ліпокортинів, яким притаманна протинабрякова дія; має контрінсулярну дію, підвищуючи рівень глікогену у печінці та викликаючи розвиток гіперглікемії; затримує натрій і воду в організмі, збільшуючи при цьому об'єм циркулюючої крові та підвищуючи АТ; стимулює виведення калію, знижує абсорбцію кальцію із травного тракту, знижує мінералізацію кісткової тканини; як і інші глюкокортикоїди, гідрокортизон знижує кількість Т-лімфоцитів у крові, зменшуючи тим самим вплив Т-хелперів на В-лімфоцити, гальмує утворення імунних комплексів, зменшуючи прояви АР.

Показання для застосування ЛЗ: первинна або вторинна недостатність кіркового шару надниркових залоз; г. недостатність кортикального шару надниркових залоз; у передопераційний період, при тяжких травмах або тяжкому перебігу хвороби, якщо має місце недостатність надниркових залоз або якщо існує сумнів щодо резервних функцій надниркових залоз; шок, який не піддається іншим видам лікування, коли має місце або підозрюється недостатність кортикального шару надниркових залоз; уроджена гіперплазія надниркових залоз; негнійний тиреоїдит; гіперкальціємія внаслідок пухлинного захворювання.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: в/м вводять глибоко в сідничний м'яз у дозі 50 - 300 мг до 1000 - 1500 мг на добу; при г., загрожуючих життю станах вводять по 100 - 150 мг кожні 4 год протягом 48 год; потім - кожні 8 - 12 год; дітям – кожні 4 год 1 - 2 мг/кг, оптимальні добові дози – 6 - 9 мг/кг; застосовують в/в струминно або краплинно, в/м; для невідкладної терапії рекомендується в/в введення; режим дозування індивідуальний; початкова доза становить 100 мг (вводиться за 30 с) – 500 мг (вводиться за 10 хв), потім повторно через кожні 2–6 год, залежно від клінічної ситуації; високі дози варто застосовувати тільки до стабілізації стану хворого, але звичайно не більше 48–72 год, тому що можливий розвиток гіпернатріємії; дітям дозу знижують залежно від віку, маси тіла, тяжкості стану (доза становить не менше 25 мг/добу); для дезінтоксикації, десенсибілізації застосовують у дозі 0,003–0,007 г/кг; при проведенні інтенсивної терапії добові дози для новонароджених і немовлят - 0,005 г/кг маси тіла; 1–5 років - 0,0045 г/кг маси тіла; 6–10 років 0,004 г/кг маси тіла; 11–14 років - 0,0035 г/кг маси тіла.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: водно-електролітний баланс - затримка натрію в організмі; затримка рідини в організмі; застійна серцева недостатність у чутливих хворих; гіпокаліємія; гіпокаліємічний алкалоз; гіпертензія, посилення екскреції кальцію; кістково-м'язової системи - асептичний некроз голівок плечових і стегнових кісток; стероїдна міопатія; м'язова слабкість; остеопороз; патологічні переломи; компресійні переломи хребта, розрив зв'язок, особливо ахілового сухожилля; ШКТ - розвиток пептичної виразки з можливою перфорацією і кровотечею; нудота; шлункова кровотеча; панкреатит; езофагіт; перфорація кишки; збільшення активності трансаміназ (АлАТ, АсАТ), лужної фосфатази (звичайно ці прояви є незначними, не супроводжуються клінічною симптоматикою, швидко минають після припинення застосування препарату); дерматологічні порушення - порушення загоювання ран; петехії і екхімози; потоншення шкіри, саркома Капоші; метаболізм - негативний азотистий баланс унаслідок катаболізму білків; ЦНС - підвищення внутрішньочерепного тиску; псевдопухлина мозку; психічні розлади (ейфорія, інсомнія, розлади настрою, зміни особистості, депресія, посилення емоційної лабільності чи психотичних розладів); судомні напади; ендокринні порушення - порушення менструального циклу; розвиток кушингоїдного с-му; пригнічення гіпофізарно-наднирковозалозної системи; зниження толерантності до вуглеводів; прояви латентного ЦД; підвищення потреби в інсуліні або в пероральних гіпоглікемічних препаратах, які

застосовуються для лікування ЦД; пригнічення росту у дітей; офтальмологічні порушення - задня субкапсулярна катаракта; підвищення внутрішньоочного тиску; екзофтальм; імунна система - маскування клінічної картини інфекцій; активізація латентних інфекцій; опортуністичні інфекції; пригнічення реакції на алергени при проведенні шкірних проб; реакції пов'язані з парентеральним застосуванням ГКС, такі як анафілактичні реакції (наприклад бронхоспазм, набряк гортані, кропив'янка).

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до гідрокортизону або компонентів препарату, перед- і поствакцинальний період; ЦД, АГ, виражений атеросклероз, тромбоемболія, пієло- та гломерулонефрити з нирковою недостатністю, генералізований остеопороз, алкоголізм, епілепсія, г. психози, с-м та хвороба Іценка-Кушинга, виразкове ураження ШКТ, трофічні виразки, г. інфекційні захворювання (туберкульоз в активній фазі, мікози, вірусні захворювання, СНІД, сифіліс), нещодавно перенесені хірургічні втручання, системні грибкові інфекції, гіперкоагуляція крові.

Форми випуску ЛЗ: суспензія для ін'єкцій 2,5% по 2 мл в амп.; порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 100 мг, по 200 мг, по 400 мг у фла.

Торгова назва:

I. Гідрокортизону ацетат, ВАТ "Фармак"

Гідрокортизону ацетат, ЗАТ "Харківське підприємство по виробництву імунобіологічних і лікарських препаратів "Біолік"

II. Гідрокортизон-Ріхтер, Gedeon Richter Ltd, Угорщина

Корт-С, NEON LABORATORIES LIMITED для "American Norton Corporation", Індія/США **н/д**

Прімакорт, Macleods Pharmaceuticals Ltd, Індія

Солу-Кортедф, Pharmacia & Upjohn N.V./S.A. та "Pfizer Manufacturing Belgium N.V." для "Pfizer Inc.", Бельгія/США

7.4.2. Мінералокортикоїди

∴ ФОВ7 **Флудрокортизон (Fludrocortisone) ***

Фармакотерапевтична група: H02AA02 - кортикостероїди для системного застосування. Мінералокортикоїди.

Основна фармакотерапевтична дія: синтетичний гормон кори надниркової залози, фторований похідний гідрокортизону з сильною мінералокортикотропною дією; чинить в 100 разів сильнішу мінералокортикотропну дію, а також у 10-15-разів сильнішу протизапальну дію, ніж гідрокортизон; підсилює реабсорбцію іонів натрію, хлору та затримку води, одночасно збільшує секрецію іонів калію та водню; збільшення об'єму позаклітинної рідини та затримування натрію в організмі може призвести до збільшення артеріального тиску крові; у дозах більших ніж терапевтичні, може гальмувати функцію кори надниркових залоз, активність щитовидної залози, виділення АКТГ гіпофізом, а також може призводити до негативного азотистого балансу.

Показання для застосування ЛЗ: первинна недостатність кори надниркових залоз: уроджена дисплазія надниркових залоз, хвороба Аддісона, стан після повної адренектомії; вторинна недостатність кори надниркових залоз; адрено-генітальний с-м з втратою натрію; ідіопатична ортостатична гіпотензія; ідіопатична артеріальна гіпотензія. симптоматично у випадках вираженої гіповолемії, гіперкаліємії та гіпонатріємії, що викликані ятрогенними діями.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: дозу препарату підбирають індивідуально, залежно від тяжкості захворювання та реакції на терапію; протягом лікування може виникнути необхідність у модифікації дози залежно від перебігу хвороби або в стресовій ситуації як, наприклад, оперативне втручання, травма або інфікування; рекомендовані дози дорослим 0,1 - 0,2 мг/добу; діти: уроджена дисплазія надниркових залоз - спочатку 0,3 мг/добу, потім протягом кількох місяців доза зменшується від 0,05 до 0,1 мг/добу; добова підтримуюча доза у немовлят становить від 0,1 до 0,2 мг, у дітей - від 0,05 до 0,1 мг/добу; табл. слід приймати вранці після їди, запиваючи великою кількістю рідини; у випадку застосування великих доз флудрокортизону рекомендується застосовувати 2/3 дози ранком і 1/3 опівдні; у разі пропуску дози слід прийняти препарат якнайшвидше або, якщо наближається час прийняття чергової дози, пропущену дозу не приймати. Не можна приймати дві дози одночасно.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: АГ, набряки, гіпертрофія міокарда, застійна недостатність кровообігу, втрата калію, гіпокаліємічний алкалоз; кістково-м'язова система - ослаблення м'язів, стероїдна міопатія, втрата м'язової маси, остеопороз, ламкість кісток; ШКТ - пептична виразка та її наслідки: кровотеча, перфорація стравоходу, шлунку та ДПК, перфорація товстого або тонкого кишечника, особливо у хворих із запальним станом в ділянці кишок; запалення підшлункової залози; здуття живота; ульцерозне запалення стравоходу, порушення травлення; збільшений апетит; шкіра - висип, уповільнене загоєння ран; витончення шкіри; екхімози та гематоми; еритема; надмірне потіння, алергічне запалення шкіри, кропив'янка, ангіоневротичний набряк; ЦНС - судоми; підвищення внутрішньочерепного тиску з папілярним набряком; запаморочення голови та головний біль; ендокринологічні прояви - порушення менструацій; розвиток с-му Кушинга; гальмування росту у дітей; вторинна недостатність кори надниркових залоз та гіпофізу; вторинна недостатність паращитовидних залоз; виникнення ЦД та збільшення потреби в інсуліні та антидіабетичних препаратах у хворих з вираженим ЦД, гірсутизм; органи зору -: катаракта; підвищення внутрішньоочного тиску; глаукома; екзофтальм; метаболічні порушення - негативний азотистий баланс, збільшення концентрації глюкози в крові та сечі; інше - реакція гіперчутливості; тромбоемболічний с-м; збільшення маси тіла; відчуття спраги; нудота; погане самопочуття; психічні порушення; порушення сну; маскування симптомів інфікованості; непритомність.

Протипоказання до застосування ЛЗ: системні грибкові захворювання; гіперчутливість до препарату.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 0.1 мг.

Торгова назва:

II. Кортінеф, "Polfa" Pabianice Pharmaceutical Works, Польща **н/д**

7.5. Засоби для лікування захворювань статевих залоз

7.5.1. Жіночі статеві гормони та їх антагоністи

7.5.1.1. Естрогени

- ∴ Ф0В7 **Естрадіол (Estradiol)** * (див. п.11.6.2.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Естріол (Estriol)** * (див. п.11.6.2.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Етинілестрадіол (Ethinylestradiol)*** (див. п.11.6.2.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Естрон (Estrone)** * (див. п.11.6.2.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Естрамустин (Estramustine)** * (див. п.19.1.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

Комбіновані препарати

(див. п.11.6.2.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

- ∴ Ф0В7 **Етинілестрадіол + дроспіренон (Ethinylestradiol + drospirenon)***
- ∴ Ф0В7 **Естрадіол + дроспіренон (Estradiol + drospirenon)***
- ∴ Ф0В7 **Естрадіол + дидрогестерон (Estradiol + dydrogesteron)***
- ∴ Ф0В7 **Етинілестрадіол + ципротерон (Ethinylestradiol + cyproterone)***
- ∴ Ф0В7 **Естрадіол + левоноргестрел (Estradiol + levonorgestrel)** *
- ∴ Ф0В7 **Естрадіол + дієногест (Estradiol + dienogest)***
- ∴ Ф0В7 **Естрадіол + медроксипрогестерон (Estradiol + medroxyprogesterone)***

7.5.1.2. Антагоністи рецепторів естрогенів

- ∴ Ф0В7 **Кломіфен (Clomifene)** * (див. п.11.6.4.2. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)
- ∴ Ф0В7 **Тамоксифен (Tamoxifen)** * (див. п.19.3.2.1. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)
- ∴ Ф0В7 **Тореміфен (Toremifene)** * (див. п.19.3.2.1. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)
- ∴ Ф0В7 **Гексестрол (Hexestrol)** (див. п.19.3.2.2. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)
- ∴ Ф0В7 **Проместрієн (Promestriene)** (див. п.19.3.2.1. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)

7.5.1.3. Селективні модулятори рецепторів естрогенів

- ∴ Ф0В7 **Ралоксифен (Raloxifene)**

Фармакотерапевтична група. G03XC01 - селективний модулятор рецепторів естрогену (SERM).

Основна фармакотерапевтична дія: естрогеноподібна дія на кістки та ліпіди; профіль ралоксифену як селективного модулятора рецепторів естрогену (SERM) включає агоністичні естрогеноподібні впливи на кістки та ліпіди, але не на тканину матки та молочної залози; опосередковує свої біологічні функції через високоафінний зв'язок з естрогенними рецепторами; зниження рівня естрогенів, яке трапляється в менопаузі, призводить до значного підвищення кісткової резорбції, зниження щільності кісткової тканини та ризику переломів; втрата кісткової тканини надзвичайно швидка, оскільки компенсаторне зростання кісткотворення є недостатнім для підтримання резорбтивних втрат; ралоксифен знижує частоту хребцевих переломів у жінок з постменопаузальним остеопорозом (за наявності чи відсутності вихідних хребцевих переломів); ефективність ралоксифену у жінок в постменопаузальному періоді встановлювалася протягом 24 місяців клінічних досліджень профілактики та 36 місяців досліджень терапії остеопорозу; ралоксифен викликав значне зростання мінералізації кісток хребта та стегон, а також кісток усього тіла порівняно з плацебо (в дослідженнях усі особи отримували додатково кальцій разом з вітаміном D або без нього); вплив ралоксифену на трансформацію кістки та метаболізм кальцію є подібним до естрогену; з ралоксифеном були пов'язані зниження кісткової резорбції та середні позитивні зміни в балансі кальцію в 60 мг/добу; кісткова тканина у пацієнтів, які отримували терапію ралоксифеном, була гістологічно нормальною, без жодних ознак дефектів мінералізації, формування перетинчастої ретикулофіброзної кістки або фіброзу кісткового мозку; таким чином, ці спостереження демонструють, що основним механізмом впливу ралоксифену на кісткову тканину є зниження кісткової резорбції; ралоксифен приводив до зниження рівнів загального холестерину та LDL (ЛПНЩ - ліпопротеїдів низької щільності) холестерину плазми, значно не впливаючи на загальні HDL (ЛПВЩ - ліпопротеїди високої щільності) або тригліцериди плазми; ралоксифен значно підвищував рівень

холестерину фракції HDL-2 в плазмі; більше того, ралоксифен значно знижував рівні фібриногену та ліпопротеїдів плазми.

Показання для застосування ЛЗ: лікування та профілактика остеопорозу у жінок у постменопаузальний період; для зниження ризику розвитку раку молочної залози у жінок, хворих на остеопороз у постменопаузальний період.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рекомендована доза становить 1 табл. ралоксифену для перорального прийому щоденно; ралоксифен можна приймати у будь-який час доби, незалежно від прийому їжі.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: вазодилатація (припливи); венозна тромбоемболія (включає тромбоз глибоких вен і легеневу емболію; поверхневі тромбофлебіти; судоми ніг; периферичні набряки).

Протипоказання до застосування ЛЗ: вагітність або ті жінки, які можуть завагітніти (терапія ралоксифеном під час вагітності може бути пов'язана з підвищеним ризиком розвитку уроджених вад плоду); пацієнти з наявними венозними тромбоемболічними явищами або тромбоемболічними явищами в анамнезі, включаючи тромбоз глибоких вен, легеневу емболію або тромбоз вен сітківки; гіперчутливість до ралоксифену або інших інгредієнтів табл..

Форми випуску ЛЗ: табл., вкриті оболонкою, по 60 мг.

Торгова назва.

II. Евіста, Lilly S.A., Іспанія

н/д

7.5.1.4. Інгібітори ферментів

(див. п.19.2.2. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)

∴ Ф0В7 **Анастрозол (Anastrozole) ***

∴ Ф0В7 **Летрозол (Letrozole) ***

∴ Ф0В7 **Ексеместан (Exemestane) ***

7.5.1.5. Гестагени

∴ Ф0В7 **Прогестерон (Progesterone) *** (див. п.11.6.3.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Гідропрогестерон (Hydroxyprogesterone) *** (див. п.11.6.3.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дидрогестерон (Dydrogesterone) *** (див. п.11.6.3.2. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Медроксипрогестерон (Medroxyprogesterone) *** (див. п.19.3.1.2. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)

∴ Ф0В7 **Норетистерон (Norethisterone) *** (див. п.11.6.3.3. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Лінестренол (Lynestrenol) *** (див. п.11.6.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

7.5.1.6. Антагоністи рецепторів гестагенів

∴ Ф0В7 **Міфепристон (Mifepristone) *** (див. п.11.6.6.2. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

7.5.2. Чоловічі статеві гормони та їх антагоністи

7.5.2.1. Тестостерон

(див. п.12.2.4. розділу «Урологія, андрологія, сексопатологія, нефрологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Тестостерон (Testosterone) ***

∴ Ф0В7 **Местеролон (Mesterolone) ***

7.5.2.2. Антагоністи рецепторів андрогенів

(див. п.19.3.2.2. розділу «Лікарські засоби для лікування злоякісних новоутворень»)

∴ Ф0В7 **Флутамід (Flutamide) ***

∴ Ф0В7 **Ципротерон (Cyproteron) ***

∴ Ф0В7 **Бікалутамід (Bicalutamide) ***

7.5.2.3. Інгібітори ферментів

∴ Ф0В7 **Фінастерид (Finasteride) *** (див. п.12.1.3.2. розділу «Урологія, андрологія, сексопатологія, нефрологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Дутастерид (Dutasteride)** (див. п.12.2.11.2. розділу «Урологія, андрологія, сексопатологія, нефрологія. Лікарські засоби»)

7.5.3. Анаболічні стероїди

∴ Ф0В7 **Нандролон (Nandrolone)*** (див.п.2.16.2.1. розділу «Кардіологія. Лікарські засоби»)

7.5.4. Засоби із змішаною естроген-гестаген-андрогенною активністю

∴ Ф0В7 **Тиболон (Tibolone)** (див. п.11.6.3.3. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

7.6. Засоби для лікування захворювань гіпоталамо-гіпофізарної системи

7.6.1. Препарати гормонів гіпоталамуса

7.6.1.1. Аналоги гонадотропін-релізінг гормону (гонадореліна)

(див. п.19.3.1.3. розділу «Лікарські засоби для лікування злякисних новоутворень»)

∴ Ф0В7 **Бусерелін (Buserelin) ***

∴ Ф0В7 **Лейпроделін (Leuprorelin)**

∴ Ф0В7 **Гозерелін (Goserelin) ***

∴ Ф0В7 **Трипторелін (Triptorelin)***

7.6.1.2. Аналоги соматостатину

∴ Ф0В7 **Октреотид (Octreotide) ***

Фармакотерапевтична група. Н01СВ02 - гормони, що гальмують ріст. Гіпоталамічні гормони. Код АТС.

Основна фармакотерапевтична дія: синтетичне похідне гормону соматостатину, що виявляє подібні з ним фармакологічні ефекти, але має більш тривалу дію; знижує кислотопродукцію, моторику ШКТ; пригнічує патологічно підвищену секрецію гормону росту, пептидів і серотоніну, що продукуються у гастроентеро-панкреатичній ендокринній системі; у нормі знижує секрецію гормону росту, що спричинюється аргініном, стресом та інсуліновою гіпоглікемією; секрецію інсуліну, глюкагону, гастрину й інших пептидів гастроентеро-панкреатичної ендокринної системи, що спричинюється прийомом їжі, а також секрецію інсуліну і глюкагону, що стимулюється аргініном; секрецію тиреотропіну, що спричинюється тиреоліберином; пригнічення секреції гормону росту в октреотиді (на відміну від соматостатину) проходить у значно більшій мірі, ніж інсуліну; введення октреотиду не супроводжується феноменом гіперсекреції гормонів за механізмом "негативного зворотного зв'язку"; у хворих на акромегалію знижує концентрацію гормону росту (на 50% і більше) відмічається майже у всіх хворих, нормалізація ж вмісту гормону росту в плазмі (менше 5 нг/мл) досягається приблизно у половини хворих; при карциноїдних пухлинах призначення октреотиду може приводити до зменшення вираженості симптомів захворювання, у першу чергу таких, як припливи і діарея, клінічне поліпшення супроводжується зниженням концентрації серотоніну в плазмі і екскреції 5-гідроксііндолацетової кислоти із сечею; при пухлинах, що характеризуються гіперпродукцією вазоактивного інтестинального пептиду (ВІПоми), зменшує секреторну діарею; можливо уповільнення або припинення прогресування пухлини, навіть зменшення її розмірів і особливо метастазів у печінку; клінічне поліпшення, як правило, супроводжується зменшенням (майже до нормальних значень) концентрації вазоактивного інтестинального пептиду (ВІП) у плазмі; при глюкагономах, незважаючи на помітне зменшення некротизуючого мігруючого висипу, не робить будь-якого істотного впливу на перебіг ЦД (який часто спостерігається при глюкагономах) і, як правило, не приводить до зниження потреби в інсуліні або пероральних цукрознижувальних засобах; у хворих на діарею викликає її зменшення, що супроводжується збільшенням маси тіла, часто відмічається швидке зниження концентрації глюкагону в плазмі, проте при тривалому лікуванні цей ефект не зберігається; водночас симптоматичне поліпшення залишається стабільним тривалий час; при гастриномах (с-мі Золлінгера-Еллісона) октреотид застосовують як монотерапію або в комбінації з блокаторами H₂-рецепторів і інгібіторами протонного насоса, може знизити утворення соляної кислоти в шлунку, можливо зменшення вираженості й інших симптомів, імовірно пов'язаних із синтезом пептидів пухлиною, у тому числі припливів.

Показання для застосування ЛЗ: акромегалія (за відсутності достатнього ефекту від хірургічного лікування, променевої терапії і лікування агоністами допаміну; у неоперабельних хворих, а також у хворих, що відмовилися від хірургічного лікування); купірування симптоматики пухлин гастроентеро-панкреатичної ендокринної системи (карциноїдної пухлини з наявністю карціноїдного с-му; пухлини, що характеризуються гіперпродукцією вазоактивного інтестинального пептиду – ВІПоми; глюкагонома; гастринома (с-м Золлінгера-Еллісона); інсуліноми; пухлини, що характеризуються гіперпродукцією соматоліберину – соматоліберини); рефрактерна діарея у хворих на СНІД; г. панкреатит; профілактика ускладнень після операцій на підшлунковій залозі; припинення кровотеч і профілактика повторної кровотечі з варикозно розширених вен стравоходу при цирозі печінки (у комбінації з ендоскопічною склерозуючою терапією).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: п/ш при акромегалії – у початковій дозі 50 – 100 мкг, з інтервалами 8 або 12 год; надалі підбір дози оснований на щомісячних визначеннях концентрації гормону росту в крові, аналізі клінічних симптомів і переносимості препарату; для більшості хворих добова доза становить 200–300 мкг; не слід перевищувати МДД - 1,5 мг/добу; якщо після 3 місяців лікування не відмічається достатнього зниження вмісту гормону росту та поліпшення клінічної картини захворювання, терапію слід припинити; при

ендокринних пухлинах гастроентеропанкреатичної системи – п/ш, у початковій дозі по 50 мкг 1–2 р/добу; надалі залежно від досягнутого клінічного ефекту, впливу на вміст гормонів, що виробляються пухлиною (у випадку карциноїдних пухлин – вплив на виділення 5-гідроксііндолоцтової кислоти із сечею), і переносимості дозу можна поступово збільшити до 100–200 мкг 3 р/добу; при рефрактерній діареї у хворих на СНІД – п/ш, у початковій дозі 100 мкг 3 р/добу; якщо після одного тижня лікування діарея не припиняється, дозу збільшують (за умови нормальної переносимості) до 250 мкг 3 р/добу; при неефективності терапії протягом тижня (у дозі 250 мкг 3 р/добу) лікування припиняють; для профілактики ускладнень після операцій на підшлунковій залозі – п/ш, першу дозу 100 мкг/год до лапаротомії, після операції – по 100 мкг 3 р/добу протягом 7 наступних днів.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: анорексія, нудота, блювання, абдомінальні болі спастичного характеру, метеоризм, діарея, стеаторея (без явищ мальабсорбції); г. гепатит без холестазу, гіпербілірубінемія, підвищення активності “печінкових” трансаміназ і ЛФ, γ -глутамілтрансферази; г. панкреатит; алопеція; тривале застосування – холелітіаз, реактивний панкреатит, зниження толерантності до глюкози (зумовлено гальмуванням секреції інсуліну), стійка гіперглікемія, гіпоглікемія, АР; місцеві ефекти – болючість у місці введення, свербіж, печіння, гіперемія шкіри, припухлість.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до октреотиду; з обережністю – ЖКХ, ЦД, вагітність, період лактації.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій 0,01% по 1 мл в амп.; р-н для в/в та п/ш введення по 1000 мкг/5 мл (200 мкг/мл) у фл.; р-н для в/в та п/шо введення, 50 мкг/мл по 1 мл у фл.; р-н для в/в та п/ш введення, 100 мкг/мл по 1 мл у фл.; р-н для в/в та п/ш введення, 500 мкг/мл по 1 мл у фл.; р-н для ін'єкцій, 0,05 мг/1 мл, 0,1 мг/1 мл, 0,05 мг/мл, 0,1 мг/мл по 1 мл в амп..

Торгова назва:

I. Укреотид, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма" для ТОВ "Фарм Лінк"

II. Генфастат, Omega Laboratories Ltd. для "Genfa Medica S.A", Канада/Швейцарія

Окерон, Wockhardt Ltd, Індія **н/д**

Октрайд, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, Індія

Октрестатин, ЗАТ "Фарм-Синтез", Російська Федерація

Сандостатин®, Novartis Pharma AG, Швейцарія

∴ Ф0В7 **Ланреотид (Lanreotide) ***

Фармакотерапевтична група. Н01СВ03 - гормони, що уповільнюють ріст.

Основна фармакотерапевтична дія: як і природний соматостатин, ланреотид є пептидом, що інгібує низку екзокринних і паракринних механізмів; має виражену тропність до периферичних соматостатинових рецепторів; і, навпаки, його тропність до центральних рецепторів набагато слабкіша; ця особливість характеризує специфічність інгібуючої дії щодо секреції гормону росту, вироблення IGF-1, а також пептидів і серотоніну, що виробляє гастроентеропанкреатична ендокринна система.

Показання для застосування ЛЗ: лікування акромегалії; коли рівень гормону росту не нормалізується після хірургічних операцій; після променевої терапії, а також для підготовки до хірургічної операції; як альтернатива оперативного лікування; лікування нейроендокринних пухлин; лікування гормонорезистентного раку простати; профілактика та лікування панкреатичних і кишкових фістул, тяжкий г. некротизуючий панкреатит; офтальмопатія Грейвса; діабетична ретинопатія; тиреотропінсекретуюча аденома; рефрактерна діарея, у тому числі у хворих на СНІД.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: лікування повинно бути адаптованим до кожного пацієнта і проводитись у спеціалізованих закладах; при акромегалії частота введення препарату пролонгованої дії може на початку лікування становити 1 в/м ін'єкцію кожні 14 днів; якщо ефект від застосування препарату недостатній до наступної ін'єкції (що оцінюється за вмістом гормону росту і IGF-1), частота введення препарату може бути збільшена до 1 ін'єкції кожні 10 днів; при нейроендокринних пухлинах частота введення препарату пролонгованої дії може на початку лікування становити 1 в/м ін'єкцію кожні 14 днів; якщо ефект від застосування препарату недостатній, що оцінюється за клінічними симптомами (діарея, відчуття жару), частота введення препарату може бути збільшена до 1 ін'єкції кожні 10 днів; при гормонорезистентному раку простати частота введення препарату пролонгованої дії може на початку лікування становити 1 в/м ін'єкцію кожні 14 днів; у разі, якщо ефект від застосування препарату недостатній, частота введення препарату може бути збільшена; для профілактики та лікування панкреатичних і кишкових фістул, при тяжкому г. некротизуючому панкреатиті частота введення препарату пролонгованої дії може на початку лікування становити 1 в/м ін'єкцію кожні 14 днів; частота введення препарату може бути збільшена до 1 ін'єкції кожні 10 днів; при офтальмопатії Грейвса частота введення препарату пролонгованої дії може на початку лікування становити 1 в/м ін'єкцію кожні 14 днів; частота введення препарату може бути збільшена до 1 ін'єкції кожні 10 днів; при діабетичній ретинопатії частота введення препарату пролонгованої дії може на початку лікування становити 1 в/м ін'єкцію кожні 14 днів; частота введення препарату може бути збільшена до 1 ін'єкції кожні 10 днів; при тиреотропінсекретуючій аденомі частота введення препарату пролонгованої дії може на початку лікування становити 1 в/м ін'єкцію кожні 14 днів; частота введення препарату може бути збільшена до 1 ін'єкції кожні 10 днів; при рефрактерній діареї, у тому числі у хворих на СНІД частота введення препарату пролонгованої дії може на початку лікування становити 1 в/м ін'єкцію кожні 14 днів; частота введення препарату може бути збільшена до 1 ін'єкції кожні 10 днів.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: помірний біль у місці ін'єкції, іноді супроводжується почервонінням; ШКТ - діарея, біль у животі, метеоризм, відсутність апетиту, нудота і блювання, порушення функції печінки, порушення обміну глюкози; безсимптомний холелітіаз.

Протипоказання до застосування ЛЗ: вагітність, період годування груддю; гіперчутливість до компонентів препарату.

Форми випуску ЛЗ. порошок ліофілізований по 30 мг для приготування суспензії для ін'єкцій пролонгованої дії у фл..

Торгова назва.

7.6.1.3. Анти-гонадотропін-релізінг гормони

∴ Ф0В7 **Цетрорелікс (Cetrorelix) ***

Фармакотерапевтична група. H01CC02 - антигонадотропін релізінг-гормони.

Основна фармакотерапевтична дія. антагоніст гормону, що звільняє лютеїнізуючий гормон (ГЗЛГ), зв'язується із мембранними рецепторами клітин гіпофіза, конкурує з ендogenous ГЗЛГ за зв'язування з цими рецепторами; завдяки такому механізму дії цетрорелікс контролює секрецію гонадотропінів (лютеїнізуючого (ЛГ) та фолікулоstimулюючого (ФСГ) гормонів); у дозозалежний спосіб інгібує секрецію ЛГ та ФСГ із гіпофіза; супресія фактично починається одразу ж після введення препарату і підтримується за рахунок продовженого лікування, причому без початкового стимулюючого ефекту; у жінок цетрорелікс викликає затримку підвищення рівня ЛГ та, як наслідок, овуляції; у жінок, які піддаються оваріальній стимуляції, тривалість дії цетрореліксу є дозозалежною.

Показання для застосування ЛЗ: запобігання передчасній овуляції у пацієток, які піддаються контрольованій оваріальній стимуляції з наступним вилученням ооциту і застосуванням допоміжних репродуктивних технологій.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: вводять п/ш; для зменшення місцевих реакцій при повторному щоденному введенні препарату слід кожного дня обирати різні ділянки для ін'єкцій; якщо лікар не призначив іншої схеми застосування препарату, то варто керуватися такими рекомендаціями - 0,25 мг цетрореліксу вводять 1 р/добу з 24-годинними інтервалами або вранці, або ввечері; введення препарату вранці - лікування цетрореліксом 0,25 мг повинно починатись на 5-й або 6-й день циклу оваріальної стимуляції (приблизно через 96 – 120 год після початку оваріальної стимуляції за допомогою препаратів сечового або рекомбінантного гонадотропіну) та продовжуватись протягом періоду лікування гонадотропіном, включаючи день індукції овуляції; введення препарату ввечері - лікування цетрореліксом 0,25 мг повинно починатись на 5-й день циклу оваріальної стимуляції (приблизно через 96 – 108 год після початку оваріальної стимуляції за допомогою препаратів сечового або рекомбінантного гонадотропіну) та продовжуватись протягом періоду лікування гонадотропіном до вечора перед проведенням індукції овуляції; 3 мг цетрореліксу вводять на 7-й день оваріальної стимуляції (приблизно через 132 – 144 год після початку оваріальної стимуляції за допомогою препарату сечового або рекомбінантного гонадотропіну); введення разової дози цетрореліксу 3 мг призводить до ефекту, який триває щонайменше, 4 дні; якщо зростання фолікулів не дозволяє проводити індукцію овуляції на 5-й день після ін'єкції цетрореліксу 3 мг, слід додатково щоденно вводити по 0,25 мг цетрореліксу, починаючи з 96 год після ін'єкції цетрореліксу в дозі 3 мг до дня індукції овуляції.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: місцеві реакції в місці ін'єкції - еритема, набряк та свербіж; реакції гіперчутливості, включаючи псевдоалергічні та анафілактичні реакції; с-м гіперстимуляції яєчників від легкого до помірного ступеня тяжкості (ступінь I або II за класифікацією ВООЗ), що є невід'ємним ризиком процедури стимуляції; с-м гіперстимуляції яєчників тяжкого ступеня тяжкості (ступінь III за класифікацією ВООЗ); нудота та головний біль.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до цетрореліксу ацетату або будь-яких аналогів гонадотропін-релізінг- гормонів (ГнРГ), екзогенних пептидних гормонів або манітолу; вагітність та лактація; у період після настання менопаузи; при помірному або тяжкому ураженні функції нирок або печінки.

Форми випуску ЛЗ: порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 0,25 мг у фл.; порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 3 мг у фл..

Торгова назва:

II. Цетротід® 0,25 мг, Baxter Oncology GmbH для "Merck Serono International S.A.", Німеччина/Швейцарія

□ □ □

Цетротід® 3 мг, Baxter Oncology GmbH для "Merck Serono International S.A.", Німеччина/Швейцарія

н/д

7.6.2. Препарати гормонів гіпофіза

7.6.2.1. Тиротропін

∴ Ф0В7 **Тиротропін альфа (Thyrotropine alfa)**

Фармакотерапевтична група. V04CJ01 - діагностичні засоби.

Основна фармакотерапевтична дія. подібна до тиреотропного гормону; тиреотропін-альфа (рекомбінант гормону, стимулюючого щитовидну залозу людини) є гетеро-димерним глікопротеїном, виробленим за технологією рекомбінантів ДНК; він складається з двох нековалентно зв'язаних складових частин; сполуки с-ДНК виконують кодування для складової частини "альфа" з 92 амінокислотних залишків, що містить два гліко-силаційні осередки, з'єднані N-зв'язком, та складової частини "бета" з 118 залишків, що містить один гліко-силаційний осередок, з'єднаний N-зв'язком; він має дуже схожі біохімічні властивості з природним людським гормоном, що стимулює щитовидну залозу (ТТГ); закріплення тиреотропіну-альфа на ТТГ-рецепторах клітин епітелію щитовидної залози стимулює поглинання йоду та переведення його у органічну форму, а також синтез та виділення тиреоглобуліну, трийодотироніну (Т₃) та тироксину (Т₄); при застосуванні тиреотропіну-альфа 0,9 мг стимуляція виділення гормону ТТГ, необхідна для проведення діагностичних процедур, досягається на фоні терапії, яка забезпечує нормальну функцію щитовидної залози, знижуючи рівень гормону щитовидної залози, таким чином уникаючи симптомів, пов'язаних з недостатністю функції щитовидної залози.

Показання для застосування ЛЗ: для використання у візуалізації з радіоактивним ізотопом йоду, разом з серологічним дослідженням на тиреоглобулін, що призначається для виявлення залишків щитовидної залози та добре диференційованого раку щитовидної залози у пацієнтів, які щойно перенесли тиреоїдектомію, які постійно одержують супресивну гормональну терапію (СГТ).

Спосіб застосування та дози ЛЗ: рекомендований режим дозування – це дві дози по 0,9 мг тиреотропіну-альфа, що вводяться з проміжком часу у 24 год, лише шляхом в/м ін'єкції; терапія повинна проводитися під наглядом лікарів, що мають досвід у лікуванні раку щитовидної залози; 1 мл р-ну (0,9 мг тиреотропіну-альфа)

вводиться шляхом в/м ін'єкції у сідницю; для візуалізації з радіоактивним ізотопом йоду, введення радіоактивного ізотопу йоду повинне проводитися через 24 год після останнього введення тиреотропіну-альфа 0,9 мг; сканування повинне виконуватися через 48 - 72 год після введення радіоактивного ізотопу йоду; для серологічного дослідження на тиреоглобулін проба сироватки повинна відбиратися через 72 год після останнього введення тиреотропіну-альфа 0,9 мг; внаслідок нестачі даних про використання тиреотропіну-альфа 0,9 мг для дітей тиреотропіну-альфа 0,9 мг повинен вводитися дітям лише за виключних обставин; використання тиреотропіну-альфа 0,9 мг у пацієнтів зі зниженою функцією печінки не викликає особливих ускладнень; у пацієнтів зі значною нирковою недостатністю, доза ізотопу йоду I¹³¹ повинна старанно підбиратися лікарем фахівцем з ядерної медицини.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: нудота, головний біль, астения, блювання, запаморочення, гіперчутливість, біль (включаючи біль у місці розташування метастаз), відчуття холоду, ознаки лихоманки та грипу; дискомфорт, свербіж, кропив'янка та висипання у місці в/м ін'єкції.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість (АР) до коров'ячого або людського ТТГ слід з обережністю застосовувати препарат; вагітність та період лактації.

Форми випуску ЛЗ: порошок для приготування р-ну для ін'єкцій по 0,9 мг у фл..

Торгова назва:

II. Тироген 0,9 мг, Genzyme Ltd; "Genzyme Corp."; "Genzyme Corporation" для "Genzyme Europe B.V.", н/д
Великобританія/США/Нідерланди

7.6.2.2. Соматропін та аналоги

∴ Ф0В7 **Соматропін (Somatropine) ***

Фармакотерапевтична група. H01AC01 - гормони передньої долі гіпофіза та їх аналоги.

Основна фармакотерапевтична дія. рекомбінантний гормон росту людини; рекомбінантний гормон росту людини являє собою білок, що виділяється з клітин бактерій *E.coli*, у генетичний апарат яких вбудовано ген, який кодує гормон росту людини; являє собою пептид із 191 амінокислоти, ідентичний за амінокислотною послідовністю та складом, а також за пептидною картою, ізоелектричною точкою, молекулярною масою, ізомеричною структурою та біологічною активністю до гіпофізарного гормону росту людини; діє не тільки на ріст, а також на будову тіла та метаболізм; взаємодіє зі специфічними рецепторами на поверхні клітин багатьох типів, включаючи міоцити, гепатоцити, адіпоцити, лімфоцити та гемопоетичні клітини.

Показання для застосування ЛЗ: педіатричній практиці - для тривалого лікування дітей з порушеннями росту внаслідок недостатньої секреції нормального ендогенного гормону росту; для тривалого лікування низькорослості у дітей з с-мом Тернера; для лікування затримки росту у дітей передпубертатного віку з хр. нирковою недостатністю; для тривалого лікування низькорослості у дітей, що народилися замалими відповідно до гестаційного віку (з затримкою внутрішньоутробного розвитку), які не наддоганяють в рості дітей віком до 2 років; для тривалого лікування низькорослості, не пов'язаної з недостатністю гормону росту; для тривалого лікування низькорослості або затримки росту у дітей з гомеобокс-містким геном низькорослості (SHOX), у яких не закриті епіфізи; у дорослих: в якості замісної терапії у дорослих з вираженою недостатністю гормону росту; пацієнти повинні відповідати наступним двом критеріям - початок у дитинстві: пацієнтам з діагностованою в дитинстві недостатністю гормону росту необхідно провести повторне обстеження та підтвердити в них недостатність гормону росту перед початком замісної терапії соматропіном або початок у дорослому віці пацієнти з с-мом недостатності соматропіну, окремо або в поєднанні з множинною гормональною недостатністю (гіпопітуїтаризм), в результаті хвороби гіпофіза, гіпоталамуса, оперативного втручання, променевої терапії або травми; недостатність гормону росту, підтверджена біохімічними дослідженнями, як-то низькою патологічною відповіддю на динамічні тести секреції гормону росту.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: схема дозування та призначення соматропіну повинна бути індивідуальною для кожної особи; нижче наведені рекомендовані дози до певних показань - дітям з недостатністю гормону росту рекомендована доза становить 0,18 мг/кг -0,3 мг/кг (0,5 МО/кг – 0,9 МО/кг) маси тіла на тиждень, ця тижнева доза повинна бути розподілена на 6–7 ін'єкцій, які призначають щоденно п/ш, в/м; дорослі з недостатністю гормону росту рекомендована доза на початку терапії становить 0,04 мг/кг (0,125 МО/кг) на тиждень у вигляді щоденних п/ш введень; цю дозу необхідно поступово збільшувати відповідно до індивідуальних потреб пацієнта, максимально до 0,08 мг/кг (0,25 МО/кг) на тиждень; титрування дози базується на побічних ефектах у пацієнта, а також на визначенні рівнів інсуліноподібного фактора росту в плазмі (IGF-1); потрібна доза може з віком зменшуватися; пацієнти літнього віку можуть бути більш чутливими до дії соматропіну та більш схильними до розвитку побічних дій; для них початкова доза має бути меншою, а збільшення дози більш повільнішим; пацієнтам з с-мом Тернера рекомендована доза дорівнює 0,17 мг/кг - 0,375 мг/кг (0,5 МО/кг - 1,125 МО/кг) на тиждень; цю тижневу дозу необхідно ділити на 6–7 п/ш введень, бажано ввечері; схема дозування та призначення соматропіну повинна бути індивідуалізованою для кожного пацієнта; дітям передпубертатного віку з хр. нирковою недостатністю рекомендована доза становить 0,045 мг/кг-0,050 мг/кг (приблизно 0,14 МО/кг) маси тіла на добу у вигляді п/ш ін'єкцій; дітям, народженим замалими для гестаційного віку рекомендована доза становить 0,067 мг/кг маси тіла на день у вигляді п/ш ін'єкцій; низькорослим пацієнтам без недостатності гормону росту рекомендовано призначення тижневої дози до 0,37 мг/кг маси тіла у вигляді п/ш ін'єкцій; доза повинна бути поділена на рівні дози 3–7 разів на тиждень; пацієнтам з SHOX- недостатністю рекомендована доза 0,35 мг/кг маси тіла; доза має бути розподілена на рівні частини і вводиться щоденно у вигляді п/ш ін'єкцій; у пацієнтів з надмірною масою тіла більш схильні до розвитку побічних дій коли лікування базується на залежності підбору дози від маси тіла; жінки з підвищеним рівнем естрогенів можуть потребувати більш високі дози ніж чоловіки, пероральний прийом естрогенів може вимагати збільшення дози у жінок.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: гіпотироїдизм, у дорослих набряки та артралгії; реакція в місці введення, гіперчутливість до розчинника, міалгія у дорослих, набряки у дітей, гіперглікемія у дорослих, карпальний тунельний с-м та парестезії у дорослих; гіперглікемія у дітей; доброякісна внутрішньочерепна гіпертензія та міалгія у дітей.

Протипоказання до застосування ЛЗ: активний злякаєсний процес (протиопухлинна терапія повинна бути завершена до початку проведення терапії гормоном росту); терапію соматропіном слід припинити при виникненні ознак росту пухлин; відома гіперчутливість до метакрезолу або гліцерину; стимуляція росту у дітей з закритими епіфізами; г. тяжкий стан пацієнта внаслідок ускладнень після хірургічного втручання на відкритому серці або абдомінальної операції, множинного травматичного ушкодження або у разі г. дихальної недостатності у пацієнта.

Форми випуску ЛЗ: порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 4 МО у фл..

Торгова назва:

II. Біосома, ЗАТ "Сікор Біотех" для "TEVA Pharmaceutical Industries Ltd", Литва/Ізраїль	н/д
Генотропін, Pharmacia & Upjohn A.B.; "Pfizer Health AB"; "Pfizer Manufacturing Belgium N.V."; "для "Pfizer Inc.", Швеція/Бельгія/США	☐ ☐ ☐
Нордітропін® 4 МО (1,3 мг), Novo Nordisk A/S, Данія	н/д
Нордітропін® Норділет® 10 мг/1,5 мл, Novo Nordisk A/S, Данія	☐ ☐ ☐
Нутропін Аq, Beaufour Ipsen International на заводі "Ipsen Pharma Biotech", Франція	☐ ☐ ☐
Растан, ВАТ "Фармстандарт-УфаВІТА", Російська Федерація	н/д
Сайзен®, Laboratories Serono S.A. для "Serono International S.A.", Швейцарія	н/д
Сайзен™ 3,33 мг, Laboratories Serono S.A. для "Merck Serono International S.A.", Швейцарія	н/д
Сайзен® 8 мг клік.ізі, Industria Farmaceutica Serono S.p.A. для "Merck Serono International S.A.", Італія/Швейцарія	☐ ☐ ☐
Хуматроп®, Lilly France, Франція	н/д

7.6.2.3. Інші гормони передньої долі гіпофіза та їх аналоги

.: Ф0В7 **Пегвісомант (Pegvisomant)**

Фармакотерапевтична група: H01AX01 - гормони передньої частки гіпофіза та їх аналоги.

Основна фармакотерапевтична дія: аналог гормону росту людини, генетично модифікованим з метою утворення антагоніста рецепторів гормону росту; виробляється із застосуванням технології рекомбінантної ДНК в експресійній системі E.coli; зв'язується з рецепторами гормону росту на поверхні клітини, чим блокує зв'язування гормону росту і перешкоджає внутрішньоклітинній передачі ефектів гормону росту; високоселективний до GH-рецепторів і не виявляє перехресної активності щодо інших цитокінових рецепторів, у тому числі пролактину; пригнічення дії гормону росту пегвісомантом приводить до зниження концентрації у сироватці інсуліноподібного фактора росту-1 (ІФР-1) та інших білків сироватки, чутливих до гормону росту, зокрема вільного ІФР-1, кислотно-лабільної субодиниці ІФР-1 (КЛС) та протеїну-3, що зв'язує інсуліноподібний фактор гормону росту (ІФРЗБ-3).

Показання для застосування ЛЗ: лікування хворих на акромегалію, в яких хірургічне втручання та/або променева терапія не мали ефекту, а відповідне терапевтичне лікування аналогами соматостатину не привело до нормалізації концентрації інсуліноподібного фактору росту-1 (ІФР-1) або не переносилося пацієнтами.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: лікування слід розпочинати під контролем лікаря, який має досвід лікування акромегалії; необхідно вирішити питання, чи потрібно при цьому продовжувати терапію аналогами соматостатину; стартова доза 80 мг пегвісоманту вводиться п/ш; у подальшому 10 мг препарату розчиняється в 1 мл води для ін'єкцій і вводиться 1 р/добу шляхом п/ш ін'єкції; корекція дози залежить від рівнів ІФР-1 у сироватці; концентрації ІФР-1 у сироватці необхідно визначати кожні 4-6 тижнів; адекватна корекція дози повинна проводитись у межах 5 мг/добу для підтримки стабільної концентрації ІФР-1 у сироватці відповідно до стандартних вікових параметрів і забезпечення оптимальної клінічної реакції; МДД - 30 мг/добу (за винятком стартової дози); пацієнтам похилого та старечого віку будь-якої спеціальної корекції дози не потрібно; ефективність і безпека препарату у пацієнтів з порушеннями функцій печінки та нирок не встановлені; на початку лікування пегвісомантом може підвищуватися чутливість до інсуліну; у деяких хворих на ЦД існує ризик розвитку гіпоглікемії при супутньому лікуванні інсуліном або пероральними гіпоглікемічними засобами на початку лікування; у хворих на ЦД дози інсуліну або пероральних гіпоглікемічних засобів можуть потребувати зниження.

Побічна дія та ускладнення при застосуванні ЛЗ: загальні – пітливість, головний біль, астенія, грипоподібні захворювання, стомлюваність, набряк нижньої повіки, гіпертермія, слабкість, астенія, погіршення самопочуття, порушення регенерації, периферичний набряк; місцево - локальна еритема та болючість, гіпертрофія тканин у місці ін'єкції; ШКТ - діарея, запори, нудота, блювання, здуття живота, диспепсія, підвищення показників функціональних печінкових проб, сухість у роті, геморої, підвищення секреції слини, захворювання зубів; розлади опорно-рухового апарату та сполучної тканини - артралгія, міальгія, артрит; ЦНС - головний біль, запаморочення, сонливість, тремор, гіпостезія, дисгевзія, мігрень, нарколепісія; шкіра та п/ш клітковина - свербіж, висипання; психічні розлади - патологічні мрії, порушення сну, дратівливість, апатія, сплутаність свідомості, підвищення лібідо, панічні напади, втрата короточасної пам'яті; розлади метаболізму та обміну речовин - гіперхолестеринемія, збільшення ваги тіла, гіперглікемія, відчуття голоду, гіпертригліцеридемія, гіпоглікемія; дихальна система та грудна клітка – диспноє; органи зору - астенопія, біль в оці; нирки і сечовидільна система - гематурія, протеїнурія, поліурія, порушення функції нирок; судинні розлади – АГ; хвороба Мен'єра; тромбоцитопенія, лейкопенія, лейкоцитоз, схильність до кровотечі.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до пегвісоманту або до будь-якої допоміжної речовини препарату.

Форми випуску ЛЗ: порошок ліофілізований для приготування р-ну для ін'єкцій по 10 мг у фл..

Торгова назва:

II. Сомаверт, "Pfizer Manufacturing Belgium N.V."; "Abbott Laboratories Ltd" для "Pfizer Inc.", Бельгія/США/США	н/д
---	-----

7.6.2.4. Аналоги вазопресину

∴ Ф0В7 **Десмопресин (Desmopressine) ***

Фармакотерапевтична група. Н01ВА02 - препарати гормонів для системного застосування. Гормони задньої частки гіпофіза.

Основна фармакотерапевтична дія: структурний аналог природного гормону аргінін-вазопресину, отриманий внаслідок змін у побудові молекули вазопресину – дезамінування 1-цистеїну й заміщення 8-L-аргініну на 8-D-аргінін; ефект препарату досягається завдяки збільшенню проникності епітелію дистальних відділів звитих каналців для води і підвищенню її реабсорбції; десмопресин зменшує об'єм сечі, що виділяється і збільшує її осмолярність, одночасно знижує осмолярність плазми крові; це призводить до зниження частоти сечовипускання, нормалізації співвідношення нічного діурезу відносно добового; дія препарату починається протягом 1 год і триває 8 - 12 год.

Показання для застосування ЛЗ: діагностика та лікування нецукрового діабету (diabetes insipidus carnialis), тимчасова поліурія та полідипсія після операцій в ділянці гіпофіза, допоміжне лікування енурезу, проведення проби на концентраційну здатність нирок.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: призначають від 1 до 4 крап. 0,01 % р-ну в ніс або сублінгвально кожні 12 год; в тяжких випадках можливе застосування кожні 8 год; при енурезі призначають по 1 крап. перед сном; при проведенні проби на концентраційну здатність нирок вводять дітям по 1 крап., а дорослим – по 2 крап.; об'єм 1 дози спрею становить 0,1 мл, що відповідає 10 мкг десмопресину ацетату; нецукровий діабет дорослим доза підбирається індивідуально, проте оптимальною дозою є 10 - 20 мкг 1 - 2 р/добу; дітям - 10 мкг 1 - 2 р/добу; у випадку появи симптомів затримки рідини та/або гіпонатріємії (головний біль, нудота/блювання, підвищення маси тіла, у тяжких випадках – виникнення судом) слід припинити лікування і відкоригувати дозу; первинний нічний енурез - доза може варіювати від 10 до 40 мкг; рекомендована інтраназальна доза становить 20 мкг на ніч; необхідно контролювати прийом рідини; при виникненні ознак або симптомів затримки рідини та/або гіпонатріємії лікування повинне бути зупинено; рекомендований термін лікування препаратом 3 місяці, після чого протягом 1 тижня після зупинення лікування оцінюється необхідність повторного курсу лікування; для оцінки концентраційної здатності нирок застосовують таке дозування: 40 мкг – для дорослих; 20 мкг – для дітей старше 1 року; 10 мкг – для дітей до 1 року; після застосування препарату кількість сечі зібрана протягом 1 год не враховується; протягом наступних 8 год збирають 2 порції сечі для вимірювання осмолярності; необхідно контролювати приймання рідини.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: головний біль, біль у животі, нудота, закладеність носа/риніт, носова кровотеча; емоційні розлади у дітей, АР; без одночасного обмеження приймання рідини під час лікування можливе виникнення затримки рідини в організмі та/або гіпонатріємії, що супроводжується головним болем, нудотою/блюванням, підвищенням маси тіла, у тяжких випадках – судомами.

Противоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до десмопресину, анурія, набряки будь-якої етіології, серцева недостатність або інші стани, що вимагають призначення діуретиків, помірна або виражена ниркова недостатність (кліренс креатиніну нижче 50 мл/хв), знижений осмотичний тиск плазми крові, первинна психогенна полідипсія.

Форми випуску ЛЗ: крап. назальні по 2,5 мл (0,1 мг/мл) у фл.; спрей назальний, дозований 0,01 % по 5 мл (50 доз) у фл..

Торгова назва:

I. Уропрес, ВАТ "Фармак"	☐	☐
II. Адіупресин, Ameda Pharma Pvt.Ltd, Індія	☐	☐
Д-Войд, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, Індія		н/д
Десмопресин, Cipla Ltd, Індія	☐	☐
Мінірин, Ferring International Center SA; "Ferring AB"; "Ferring GmbH", Швейцарія/Швеція/Німеччина		н/д
Мінірин, Ferring International Center SA, Швейцарія		н/д
Мінірин Мелт, Ferring AB; "Catalent U.K. Swindon Zydis Limited" для "Ferring International Center SA", Швеція/Великобританія/Швейцарія		н/д
Мінірин Мелт, Ferring AB; "Catalent U.K. Swindon Zydis Limited" для "Ferring International Center SA", Швеція/Великобританія/Швейцарія/Швейцарія		н/д
Н-Десмопресин спрей, Novex Pharma для "Apotex International Inc.", Канада	☐	☐
Н-Десмопресин спрей, Apotex Inc. для "Apotex International Inc.", Канада	☐	☐

7.6.2.5. Окситоцин та його аналоги

∴ Ф0В7 **Демокситоцин (Demoxytocine)**

Фармакотерапевтична група. Н01ВВ01 - гормони задньої долі гіпофіза. Окситоцин та його похідні.

Основна фармакотерапевтична дія. утеротонізуюча, стимулююча пологову активність, лактотропна; за хімічною структурою близький до окситоцину і має аналогічні фармакологічні властивості; збуджує гладку мускулатуру матки, скорочує міоепітеліальні клітини молочних залоз, посилюючи виділення молока; демокситоцину властива виражена й триваліша дія порівняно з дією окситоцину, оскільки препарат стійкий до ферментативної інактивзації (до окситоцинази); демокситоцин позбавлений вазопресорної і антидіуретичної дії, що дозволяє застосовувати його жінкам хворим на АГ, з пізніми токсикозами вагітних і порушеннями функцій нирок; швидко абсорбується через слизову оболонку ротової порожнини в системний кровотік, не руйнується ферментами слини; стійкий до окситоцинази, що руйнує окситоцин; властивості препарату дозволяють застосовувати його трансбукально.

Показання для застосування ЛЗ: для збудження і посилення пологової активності при її первинній та вторинній слабкості; для прискорення інволюції матки і стимулювання лактації у післяпологовий період.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: табл. застосовують трансбукально, закладаючи за щоку поперемінно праворуч і ліворуч, і утримують у ротовій порожнині до повного її розчинення і всмоктування; для збудження і стимулювання пологової діяльності звичайно застосовують по 50 МО (1 табл.) кожні 30 хв; необхідну дозу препарату визначають індивідуально; максимальна доза звичайно становить 500 МО (10 табл.), у поодиноких випадках – 900 МО і більше; при появі регулярних, сильних перейм наступні разові дози зменшують удвічі

(1/2 табл.) або збільшують інтервал між прийомами (1 год); за відсутності ефекту препарат можна повторно приймати через 24 год; для стимулювання лактації призначають з 2-го по 6-й день післяпологового періоду по 25 або 50 МО (1/2 або 1 табл.) демокситоцину за 5 хв до годування дитини, 2 або 4 р/добу.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: великі дози препарату можуть спричинити надмірну стимуляцію мускулатури матки, що, в свою чергу, спричиняє розрив матки, асфіксію або навіть загибель плода; нудота, блювання, звуження периферичних кровоносних судин, підвищення АТ, тахікардія.

Протипоказання до застосування ЛЗ: гіперчутливість до препарату; невідповідність розмірів таза і плода; аномалії положення плода; загрозливий розрив матки; наявність післяопераційних рубців на матці (у т.ч. після кесарева розтину); внутрішньоутробна гіпоксія плода; передчасне відшарування плаценти.

Форми випуску ЛЗ: табл. по 50 МО.

Торгова назва:

II. Дезаміноокситоцин, ПАТ "Гріндекс", Латвія

Дезаміноокситоцин, JS Company "Grindeks", Латвія

∴ Ф0В7 **Окситоцин (Oxytocine) ***

Фармакотерапевтична група. H01BB02 - гіпофізарні гомони для системного застосування.

Основна фармакотерапевтична дія: утеротонізуюча, стимулююча пологову активність, лакотропна; синтетичний пептидний гормон задньої долі гіпофізу – стимулює скорочення гладких м'язів матки і міоепітеліальних клітин молочної залози; під впливом окситоцину збільшується проникність мембран для іонів калію, знижується їх потенціал і підвищується збудливість; зі зменшенням мембранного потенціалу збільшується частота, інтенсивність і тривалість скорочень; стимулює секрецію молока, посилюючи вироблення лактогенного гормону передньої долі гіпофізу (пролактину); має слабкий антидіуретичний ефект і в терапевтичних дозах істотно не впливає на АТ.

Показання для застосування ЛЗ: для збудження і стимуляції пологів, індукції абортів за медичними показаннями, прискорення післяпологової інволюції матки та припинення післяпологових кровотеч, для посилення скоротливої функції матки при кесаревому розтині (після видалення посліду), для посилення лактації в післяпологовому періоді.

Спосіб застосування та дози ЛЗ: з метою виклику пологів в/в крапельно, розводячи вміст 1 ампл. (5 МО окситоцину) в 500 мл стерильного 5 % р-ну глюкози або 0,9 % р-ну натрію хлориду; інфузію починають зі швидкістю 8 або 10 крапл./хв, потім швидкість інфузії поступово збільшують, залежно від характеру плодової діяльності, кожні 5 або 10 хв на 5 крапл., але не більше 40 крапл./хв.; для профілактики й лікування гіпотетичних маточних кровотеч окситоцин вводять в/в, в/м або в шийку матки в дозі до 1 мл (5 МО); у деяких випадках після пологів при перерозтягненні матки окситоцин вводять у шийку матки (3 МО), а при кесаревому розтині після видалення посліду – в/в або в стінку мати 5 МО; для посилення лактації – в/м по 1 або 2,5 МО за 30-40 хв до годування дитини протягом 3 або 5 днів.

Побічна дія ЛЗ та ускладнення при застосуванні ЛЗ: затримка сечі і підвищення АТ, а також занадто стрімкі пологи, що може розводити до г. гіпоксії плода, передчасного відшарування плаценти, розриву матки.

Протипоказання до застосування ЛЗ: невідповідність розмірів плода і таза; поперечні й косі положення плода; загроза розриву матки; післяопераційні рубці нав сідці матки; ознаки, які вказують на внутрішньоутробну гіпоксію плода і передчасне відшарування плаценти; передлежання плаценти.

Форми випуску ЛЗ: р-н для ін'єкцій, 5 МО/мл по 1 мл в ампл.

Торгова назва:

I. Окситоцин, ЗАТ "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"

Окситоцин, ЗАТ "Харківське підприємство по виробництву імунобіологічних і лікарських препаратів "Біолік"

II. Окситоцин, ПАТ "Гріндекс", Латвія

Окситоцин, Gedeon Richter Ltd, Угорщина

Окситоцин, JS Company "Sanitas" для JS Company "Grindeks", Литва/Латвія

Окситоцин-Фарсі, Caspian Tamin Pharmaceutical Co., Іран

н/д

7.6.2.6. Гонадотропні гормони

∴ Ф0В7 **Хоріонічний гонадотропін (Chorionic gonadotropin)*** (див. п.11.6.4.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Людський менопаузальний гонадотропін (Human menopausal gonadotrophin)** (див. п.11.6.4.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Урофолітропін (Urofollitropin)** (див. п.11.6.4.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Фолітропін альфа (Follitropin alfa) *** (див. п.11.6.4.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Фолітропін бета (Follitropin beta) *** (див. п.11.6.4.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

∴ Ф0В7 **Лютропін альфа (Lutropin alfa)** (див. п.11.6.4.1. розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби»)

Продовження див. (vb173282-09, vc173282-09).